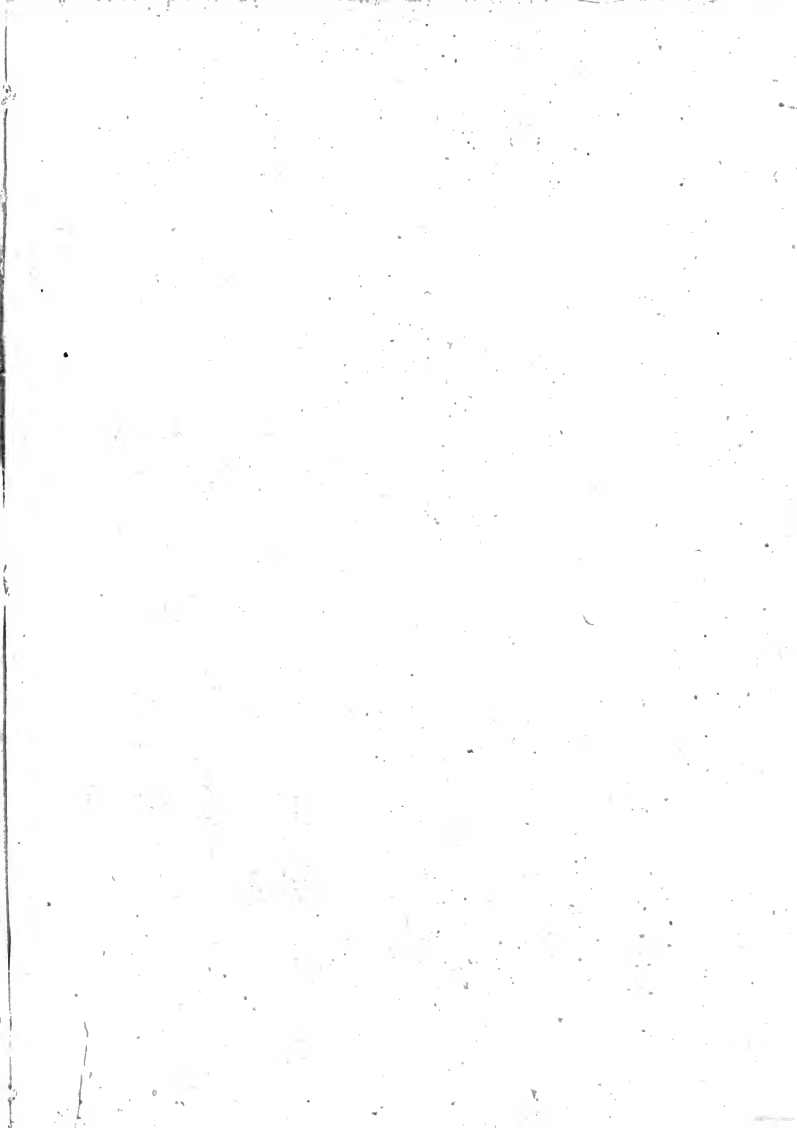
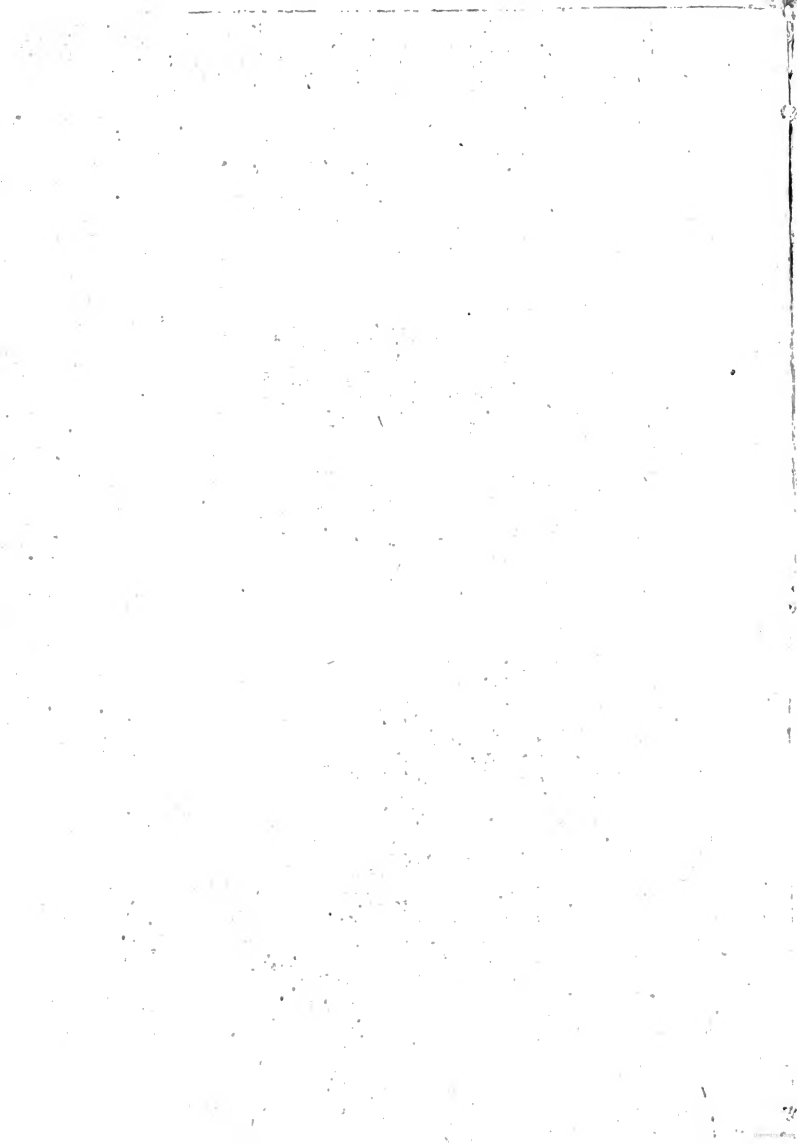

LVIII
D
10

BIBLIOTECA NAZ
Vittorio Emanuele III
LVIII
D
10
NAPOLI

INSCRIPTIONVM

ANTIQVARVM

QVAE IN ETRVRIAE VRBIBVS EXSTANT

APPENDIX POSTREMA.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000

1900

1900

INSCRIPTIONVM
ANTIQVARVM
GRAECARVM ET ROMANARVM

QVAE

IN ETRVRIAE VRBIBVS EXSTANT

Pars Tertia

IN QVA APPENDIX POSTREMA

ADIECTIS TABVLIS L. LACONICO PISANO. SARCOPHAGIS
ET VRNIS INSIGNIORIBVS ANAGLYPHO OPERE SCVLPTIS

QVAE IN FLORENTINIS MVSEIS CETERISQVE
PER ETRVRIAM SPECTANTVR

CVM OBSERVATIONIBVS

ANTONI FRANCISCI GORI

Publici Historiarum Professoris.

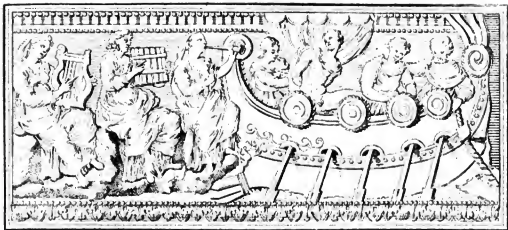

Ex Amm. Cornelii Andronici

FLORENTIAE. ANNO. CID. ID. CC. XLIII.
Typis Petri Caletani Vivianii. Sub Signo D. THOMAE AQUINATIS.
PRAESIDVM PERMISSV.

VIRO NOBILISSIMO
IACOBO PHILIPPO
D' O R V I L L E

ANTONIUS FRANCISCVS GORIUS
ΕΥΠΑΤΤΕΙΝ.

Vi ingenii sui monimenta
 Magnorum Regum Prin-
 cipumve nomini ac maiestati inscribunt ,
 recte quidem omnium consensu , & meo
 quo-

quoque iudicio faciunt, maximumque decus & gloriam consecuntur: duplicem tamen cum honoris, tum voluptatis fructum hi capere mihi videntur, qui ea non splendore tantum nobilitatis; sed etiam sapientiae ac solidae doctrinae laude praecellentibus Viris dedicant consecrantque: partis quod hi laboribus praesidium & commendationem conferant sempiternam: & quod magnopere placet, illud facilius auctores sperare possint, quod ea docti illi Maecenates, ut acceperint, avide ac perlubenter legant: & si qui invidi & contumeliosi homines, litterariae reipublicae pestes, insurgant, clientes tueri impensius & sciant & possint. Quae quum sedulo animadverterem, laboribus hisce tandem functus, ad Te, D'ORVILLE PRAESTANTISSIME, tanquam ad arcem sapientiae, ac praesentissimum honoris et virtutis domicilium confugere volui, qui eximiam doctrinam eximia cum generis nobilitate coniungis: qui Maiorum tuorum praeclara decora in Te uno complecteris, mirumque in modum summis in Rempublicam tuis meritis ita auges atque amplificas, ut Amstelaedamenses Cives Te tanquam oraculum audiant, colant, admirentur: litterati vero homines Te suo-

rum

rum studiorum ducem & arbitrum optent, atque exposcant. Quid de externis literatissimis viris dicam, qui propter egregias animi tui dotes; propter summam probitatem singulari cum humanitate coniunctam, propter exquisitam omnis vetustatis scientiam, ac veterum paene omnium cum Graecorum tum Latinorum Scriptorum, quos in pristinum nitorem & decus restituis, & tuis omnigenae eruditionis divitiis nobilitas, Te summopere diligunt, suspiciunt, commendant? Nemo est qui nesciat, (id enim edita Volumina cum a Te, tum a tuis Auditoribus eruditissimis perspicue testantur) Te per annos circiter decem primaria professione in illustri Amstelaedamensium Athenaeo praeclare & utiliter functum, quod ante Te egregii viri *Gerardus, Ioannes Vossius*; & *Caspar Barlaeus* primi illustraverunt: & ad hoc munus suscipiendum summo gloriae & meritorum pondere adcessisse. Id etiam abunde satis testantur suscepta a Te primum per Gallias & Britannias, per nostram Italiam, Siciliam & Germaniam Itinera, quibus non hunc tantum fructum, licet amplissimum; humanaeque societati utilissimum, retulisti, ut mores hominum

mul-

multorum atque urbium videris, ac scrutatus sis; sed & alium summa laude dignissimum adsecutus es. in publicum bonum, atque ad litterarum aeternum decus & ornamentum: nempe quod multa & vidisti, et Tibi comparasti ^{KEIMHATA}, maximam quoque optimorum Codicum MSS. copiam congeffisti, quos communi doctorum hominum beneficio in tua lectissima Bibliotheca nunc servas, pluresque numero sunt, quam ullus privatus in tua inclita patria hodie possideat, aut possidere cupiat. Hos insignes Codices, ut alii consulant, non solum benigne permittis; sed ipse etiam, quum beato Palladis otio nunc fruaris, collationes vel observationes tuas bonis veterum Scriptorum editionibus proferendis identidem amicis tuis suppeditas; uti nuper editae in Iosephum, Libanium, Lucianum, Musaeum, Lucanum, Caesarem, Livium, Frontinum, Suetonium, in Poëtas minores, & plures alios, satis superque testantur. In Museo vero tuo exstant in commune bonum non pauci litterati lapides: exstant numismata rarissima, atque inter haec per rara atque illustris Siculorum numorum series, quorum plures sunt partim inediti, partim mendose ac perperam editi, quos

aereis Tabulis viginti incisis optata luce donatos inferes in praeclarissimo tuo SICVLO ITINERE, cui postremam nunc admoves manum, ut propediem in lucem proferas: quod Opus, longe omnibus optatissimum, auctum quoque proferes ac locupletatum aliis viginti Tabulis, quae *Siculas Antiquitates*, praeclara nimirum Siculi Regni aedificia & monumenta, ante oculos tuos accurate delineata, exhibent, admirabilis ingenii tui luce atque eruditione dignissima: quae omnia tuarum vigiliarum & incredibilis in litterarum studia amoris uberissimi fructus sunt; nam semper divitiis & privatae gloriae publicam utilitatem, & florentissimae patriae tuae decus aerumnis omnibus antetulisti. His adde egregia in Anthologiae Graecae illustrationem adminicula undique a Te conlata: eximias adde lucubrationes in Theocritum, Moschum & Bionem, quos diligentissime castigatos ad fidem triginta & amplius MSS. Codicum in publicum bonum paras, ut Sicula monumenta prodierint. Expectantur etiam a Te, D' ORVILLE DOCTISSIME, alia perillustria ingenii tui monimenta, Xenophonis nempe Ephesii & Charitonis Aphrodisii opera, lima tua perpolita, eruditissimisque

adnotationibus aucta et illustrata, quae procul dubio aliis iam a Te editis respondebunt, nempe *Dissertationi de Deliacis Monumentis*, quae legitur in VII. Volumine Miscellaneorum: *Vanno Criticae*; quam invitatus & provocatus acerbior & in ingenium tuum pugnante stilo scribere coactus es in notissimum conviciatorem: doctissimis tuis *Observationibus* in veteres Scriptores, quibus decem Volumina *Miscellaneorum* referta sunt, iisdemque edendis Celebratissimo Petro Burmanno Seniori, dum adhuc in vivis erat, mutuam sociamque operam contulisti, & nunc continuationi harum deliciarum, alia methodo suscepta, praepositoque titulo *Novae Critices* libris hisce, quorum iam tria Volumina prodire, his lucubrationibus, tanquam in navi opimis mercibus eruditae vetustatis onustae, ad litterariam ditandam rempublicam gnavae ac sedulus Gubernator praees: quae dubio procul erunt longe eruditissima, summoque plausu, ut reliqua iam a Te litterario orbi tradita, excipientur. Silentio mihi praeterire nefas lectissima pulcherrimaque PETRI D'ORVILLE fratris tui eruditissimi viri, mihi-que amicissimi, *Poëmata*, quae ut in lucem mitteres ipsa in eum tua pietas iussit: cu-

ius immaturum interitum adhuc dolent,
moerentque cum Pallade Musae omnes.
Neque vero quum haec dixerim, quae apud
omnes testata sunt, vereor singularis
modestiae tuae querimonias, quum alia multa
mihi de tuis virtutibus, deque a Te gestis
rebus dicenda supersint: quae plane quum
oporteat summa cum dignitate exponere,
aliis ob ingenii mei tenuitatem praedicanda
relinquo. Id unum silentio minime
praetermittam, me omni iure inscribere
Tibi debuisse Volumen hoc tertium In-
scriptionum antiquarum, quae in Etruriae
nostrae urbibus exstant, tum quia ad hunc
laborem, quum apud nos Florentiae dege-
res, me vehementer excitasti, tuoque ab-
sens etiam favore, multisque beneficiis, &
optimis insuper libris ad memissis, identi-
dem recreasti. Quod enim quum heic esses
suavissimae amicitiae tuae honore me dona-
sti, ac spondesti Te semper adfuturum
meis studiis ac laboribus veluti propitium
ac beneficum Genium, omnem meam spem
supergressus & sancte implesti, & adhuc
summa in me tua benevolentia implere
non desinis. Inter haec, Te auspice ac fa-
vente, cum aliis Viris doctissimis, ac de
litterarum gloria optime meritis, amicitia

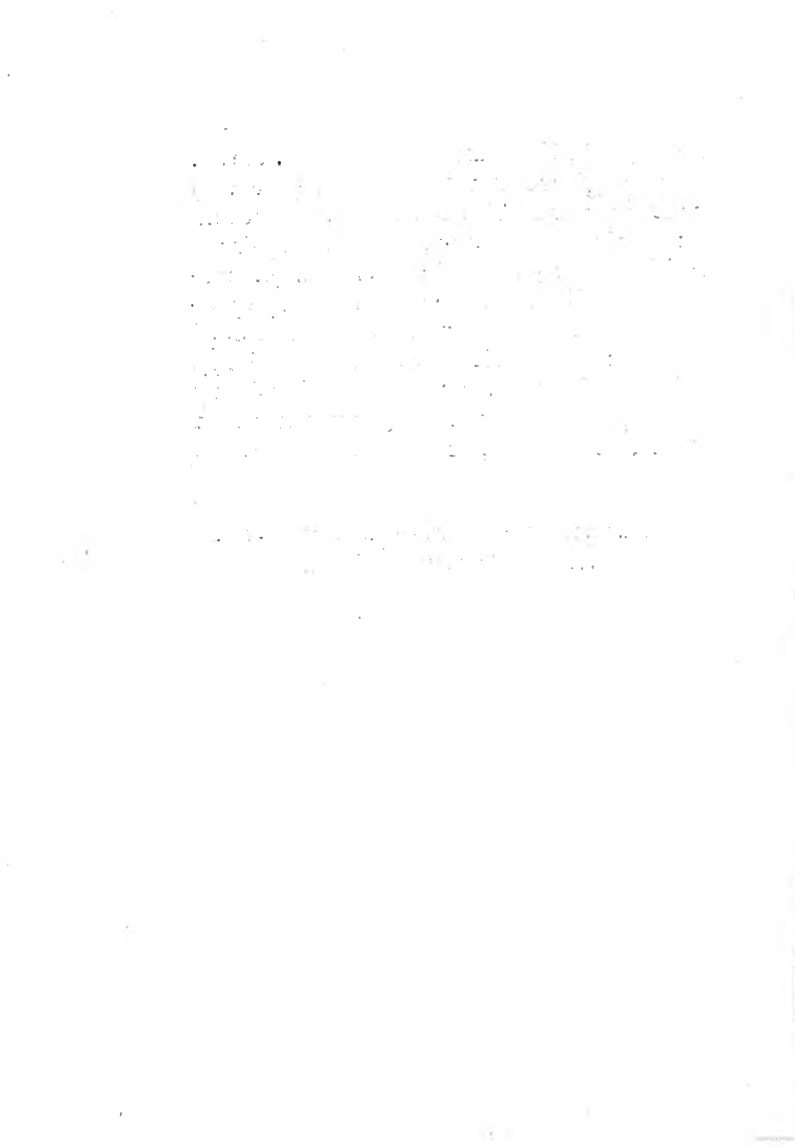
iunctus sum : inter quos honoris gratia memorare longe iucundissimum mihi est *Petrum D'Orville*, fratrem tuum optimum, *Petrum Burmannum* Seniore, Iuniorem quoque *Petrum Burmannum*, cui Cathedram tuam, e qua sponte abiisti, ut literato otio Te totum dares, tradidisti: qui multa eximia in dies profert publico bono cum sua, tum sapientum hominum exquisitae eruditionis monumenta, meque ipsum amicissimis suis epistolis identidem beat, quibus, quae in lucem actutum mittenda parat illustria litterarum praesidia ac decora describit, & mutua poscit officia, quae bonis artibus augendis magno sint ornamento. Illud etiam abs Te, D'ORVILLE PRAECLARISIME, sperare lubet, quod isthaec Antiquitatis eruditae monumenta, quae nunc primum meo labore & industria in lucem prodeunt, & levi prorsus digito a me elucidantur, aliquando tuis locupletata Observationibus, optima plane eruditionis fruge refertis, maiori luce aucta prodibunt; nam ad omnem vetustatis scientiam illustrandam atque amplificandam oppido factus es, summoque polles iudicio, summaque doctrina, quod *Deliacae Inscriptiones*, & alia monumenta in Miscellaneis a Te edita at-

que

que egregie illustrata apertissime testantur. Accipe igitur, VIR CELEBERRIME, parvam hanc sinceræ in Te benevolentiae meae, atque amicitiae tesseram, meisque studiis nobilissimo tuo patrocínio favere perge: dumque rem litterariam feliciter geris, & viribus tuis, & meo nomini atque honori consule: quod erit quo ad vixero, longe mihi gratissimum. Vale, ac diu incolumis vive, publico bono, eximium litterarum decus, praesidium, & columen immortale.

DABAM FLORENTIAE. E MEO MVSEO

IV. KAL. SEXTIL. A. MDCCXLIII.

In Mythe Mediceo

AEQVO HVMANOQVE LECTORI

ANTONIUS FRANCISCVS GORIVS.

Vid nam rei sit, quod litterati homines primos ingenii sui foetus, quos in lucem protulere, non ita fere diligant, ut succedaneos; si quis est, qui quaerant, ea potissimum ratio adferri poterit, quod eos rudi ac pingui Minerva procreatos censent: neque ea in his vident lineamenta, quae temporis decursu parentes suos auctos ex cultosque maiori eruditione, bene & cumulate referant; nam illud verissimum esse constat, quotidie discentibus multo maiora semper discenda superesse: adeo ut quae scripta sunt, exquisitiore doctrina conlustrari, atque ad meliorem frugem facile reduci posse conspiciant. Adcedunt aliarum quoque rationum momenta, quod hi praeser-

sertim, qui in *Antiquitatis studiis elucidandis sedulam navant operam*, quum illustriora ad manus habeant veterum thesaurorum monumenta, quae huius aetatis longe *Vetustatis studiosissimae* lucem adspicere gestiunt, ea perlubenter adripiunt, oblitique quodammodo praeteritorum laborum, ad alias oppido maiores aerumnas alacriter subeundas animum intendunt, ne maiori bono conceptam de se spem fraudent, & ut arbitrantur, uberius ac locupletius litterariae reipublicae votis, adlatis in medium novis frugibus, respondeant.

Id ipsum mihi quoque ita contigisse, etsi ingenue fateor; nolo tamen inconstantiae, & malae fidei nota inuri: praesertim quum alia, quae in lucem protuli ingenii mei, licet mediocris, monumenta, non sponte, ac genio meo indulgens protulerim; sed monitu iussuque doctissimorum hominum, qui meis studiis & praeerant, & favebant: quibus pro tantis in me beneficiis, ut hoc quod volebant negarem, & pudor ipse, & incredibilis in patriam amor meus ac pietas, blanda quadam vi prohibebat. Sepulcrum Libertorum ac Servorum *Liviae Augustae & Caesarum*, in via Appia detectum anno MDCCXXVI. quia nullum *Vetustatis* monumentum huic simile, nec tam integrum, nec tam perfectum, ornatumque inscriptionibus innumeris, & pulcherrimis sculpturis ac monumentis inventum est, eximius antiquitatis antistes *Petrus Andreas Andreinius Patricius Florentinus*, tanti operis fama inlectus, quum delineandum curasset a Pictore eximio *Hieronymo Equite Odami*, curante etiam *Cl. V. Francisco Equite Victorio*, ut meis *Observationibus* statim ac detectum est ego illustrarem, & voluit & praecepit: quod opus sequenti anno in lucem a me prolatum est. Idem etiam praestantissimus vir, quum *Ioannis Baptistae Donii Patricii Florentini* nepotes rogasset, ne in forulis sinerent putrescere, & tineis blatteisque corrumpi *Syntagma* illud antiquarum Inscriptionum, quod eorum avus clarissimus

im-

immenso labore perfecerat: quumque alia ad Musicam cum novam tum veterem spectantia egregia eius opera mihi obtinisset, quantocius proferenda anno MDCCXXXVIII. esse decrevit. Haec inter Volumen alterum harumce Inscriptionum, quae in Etruriae Urbibus exstant, protuli. Paulo post, quum Nobilissimi Florentini Equites Socii decem Voluminibus se congesturos promississent insigniora omnia antiqua Monumenta, quae in Museo Mediceo ceterisque Florentinis Cimeliotbecis spectantur, ad hoc illustre Opus illustrandum, suadente Amplissimo Senatore Philippo Bonarrotio, delectus sum, in quam plane curam ut sedulo totus incumberem, & lubenti animo huic pelago me committerem, aura regiae suae benignitatis & munificentiae me recreavit Ioannes Gasto Magnus Dux Etruriae, qui in Florentina Academia Historiarum Professoris munere ac stipendio me decoravit, donavitque. Primum Musei Florentini Volumen prodit anno MDCCXXXI. reliqua deinceps; sextum hoc ipso anno MDCCXLIII. Sed quum Tabulas, quae Numismata maximi moduli continent, iam incisa aereis Tabulis, cum singulis archetypis conferre opus fuisset, dum haec duorum fere annorum spatio perficerentur atque emendarentur, necesse mihi fuit, ne interim frustra tempus tererem, complura Etrusca monumenta, Volaterris eodem fere tempore eruta, in lucem proferre, suadentibus & Genio meo, & amicis, quorum voluntati morem non gerere, nefas esse duxi.

Iam igitur probe intelligis, LECTOR HUMANISSIME, cur serius quam in votis erat, huic Operi postremam manum admoverim; non enim taedio adfectus; sed aliis curis plane non inutilibus mihi demandatis distractus, haec intermittere, non vero omnino deferere coactus sum. Sed quanto cum foenore tuo & litterariae Reipublicae id ipsum contigerit, ex eo existimare poteris, quod quum singulari Volumine antiquas omnes Inscriptiones, quae Florentiae, & in reliquis Etruriae Urbibus exstant,

XVIII P R A E F A T I O.

complecti me posse primum credidissem, ampliatio deinceps eodem opere, alia duo Volumina adiciere necesse fuit. Id enim mihi semper servandum proposui, aut nihil facere, aut quae fiunt, nullis curis praetermissis, absoluta reddere ac perficere.

Primum quum ad hanc Syllogen., ante me a nemine editam, animum adpuli, vix credidissem, editis iam duobus Voluminibus, in quibus ter circiter mille antiqui lapides patefacti sunt, alios adhuc non paucos superesse, quos tum ex aliorum Schedis, tum ex libris, adcedente & mea, & amicorum cura & favore, expiscari optimum factu mihi visum est.

Dum hoc Opus excuderetur, alia nunquam antea edita monumenta adcessere plane non contemnenda, vetusta nempe scripta Marmora praeclara admodum & utilia, ad Misenum effossa, quae, quum Neapoli degeret, sibi comparavit Vir praeclaudatus Andreinius, quae post eius obitum ex eadem urbe Florentiam translata anno MDCCXXXVII. eius heredes mihi vendiderunt. His aliisque monumentis quum meum Museum ornassem, in mentem venit Rei Navalis Romanorum Historiam amplificare, vel aliis ad opus huiusmodi valde praeclarum concinnandum absolvendumque subsidia huiusmodi praebere; quare trierium, quadriarium, quinquarium, & Liburnarum Elencbum heic proposui, & militum utriusque Classis cum Ravennatis, tum Misenenfis officia nonnullis observationibus illustrare conatus sum.

His ad ornandum locupletandumque Museum meum, praeter Etrusca, quae prolata a me sunt, & alia, quae proferuntur monumenta, adcessit inscriptorum lapidum antiquorum integra supellex, quam in Villa sua ad Scamnicia servabat Vir Nobilissimus meique amantissimus ANGELVS COMES GALLIVS, Patricius Florentinus, qui eam singulari liberalitatis, & benevolentiae exemplo mihi dono dedit: in qua quidem ea tantum tabula deest, profecto rara, duorum Consulium P. Sulpicii Quiri-

rini & C. Valgii collegio illustris, de quibus infra sermo: quae parva tabula marmorea, ut mox dicam, fato quodam in alienum Museum translata est.

Anno MDCCXXXIX. quum Florentiae moraretur, & Florentina Musea mecum lustraret CAROLVS FRIDERICVS Anglus, Vir Nobilissimus, cui parem neminem vidi qui impensius colat, diligentiusque scrutetur eruditae Antiquitatis arcana; quumque familiaribus colloquiis egregiam ac multiplicem eius eruditionem degustarem, addidit ut quae in Itinere suo pulcherrima & memoratu digna observaverat, magnisque impensis delineanda peritissime curaverat, dum exponeret, incidit sermo de Laconico Pisano, pulcherrimo Augustei aevi aedificio, quod ad haec usque tempora integrum non sine stupore & voluptate cultorum venerandae Vetustatis Pisis visitur: quod licet a viris doctissimis Robortellio, Rhodio, Cestinio, Baccio, & Norisio luculenter descriptum & illustratum fuerit; numquam tamen litteratorum hominum oculos subiit tam accurate tribus Tabulis delineatum, quemadmodum factum a me est, cui nonnullas meas Observationes, quae ad rem balneariam veterum illustrandam pertinent, adicere, suadente eodem Viro eruditissimo, volupe mihi fuit; quare eius praeclarissimo nomini idem opus inscribendum esse censeui.

Dum haec agerentur, contigit, ut MARIVS GVARNACCIVS, Patricius Volaterranus, Romanae Aulae decus, ac Praesul doctissimus, veterum monumentorum admirator, & conquistor eximius, complura vetusta marmora litteris scripta, Romae nuper effossa, in patrum Museum suum, Etruscis quoque monumentis, quae propediem mea cura in lucem venient, refertissimum, transferenda curarit, quae in hoc meo Syntagmate locum habere voluit, singulaque a se descripta ad me misit: cui Viro, eiusque optimis fratribus Ioanni Equiti Guarnaccio, Volaterranae Ecclesiae Praeposito meritissimo, & Petro Sacri Ordinis Hierosolymitani Equiti orna-

XX P R A E F A T I O.

tissimo, quantum debeant mea studia, alibi ut spero, erit opportunior ad dicendum locus. Alia vetusta monumenta diligenter sibi in dies conquirat idem Guarnacius Praeful Amplissimus, numismata, sigilla Deorum, simulacra, & statuas: inter quas marmoreus Hercules, & marmoreus Iupiter, qui aquilam oblata esca pascit, admirando opere a Grecis Statuariis praecellentissimis absoluta.

Dolueram iure ac merito vetusta marmora, quae Florentiae exstant in Vrbanis Hortis Principum Corsiniorum ita congesta sub dio iacere, ut facile labefactari & perire possent; sed elapso anno, quum in iisdem Urbanis suis Aedibus aestivos dies ageret Eminantissimus ac Reverendissimus Princeps S. R. E. Cardinalis, NEREVS CORSINIUS, vetustorum operum admirator & aestimator egregius, poscenti mihi ut ea omnia antiqua monumenta, iam a me in priore huius Operis Volumine edita, ab interitu vindicaret; curam mihi commisit, ut singula sub elegantissimo Xysto in quatuor parietum metopis, ut proposueram, disponerem, quae eidem aedificio erudito ornamento & decori essent: quod accurate & eleganter factum est. Hac tunc occasione aliquot lapides perditos vel sublato fuisse comperimus; aliqui vero, qui antea me latuerant, in medium prodierunt: nonnulli quoque dissipati simul coniuncti, & consociati sunt, quos suo loco inferius editos vide.

*Quod multa saxa litteris vetustissimis scripta antea-
 tis saeculis perierint, nimia oscitantia, ac foeda barbarorum hominum ignoratio in causa est: quae quidem tanta fuit, ut in substructionibus maiores nostri prisca marmora vel litteris vel figuris insculpta, quae minime intelligebant, iecerint, vel in fornaces abiecta, in calcem reducerint: quod fatum maximo cum Urbium, tum Romanae Historiae, ac priscae eruditionis detrimento sua quoque tempestate contigisse, disertissimis verbis ostendit Frater Ioannes Lucundus Veronensis in duabus Epistolis, quas
 quum*

quum paullo ante cum amicissimis viris communicassem, nolui & hoc in Volumine praeterire, ut saltem Florentinos cives, qui nobis succedent, pudeat in pretio non habere vetustos lapides scriptos, e quibus veluti e fontibus omnigenae eruditionis thesaurus hauritur, maximisque adiumentis fulcitur atque firmatur omnis praeteritorum temporum Historia. Everfionem Bibliothecarum antiquarum cum Graecarum, tum Romanarum, quae Romae maxima copia exstabant, marmorum quoque antiquorum litteris consignatorum, statuarum aedificiorumque veterum excidium a Romanis civibus factum (si civis, si denique homo adpellandus est is, qui tam detestabili scelere polluitur) deflet & acerrime detestatur Cencius Romanus in Epistola, quam scripsit Francisco de Fianna, praeceptori suo doctissimo, quae litterario orbi, ut alia plurima, egregia eruditionis fruge referta, innotuit immortalibus curis Amplissimi Principis S. R. E. Cardinalis, & Bibliothecarii Apostolici Doctissimi, ANGELI MARIAE QVIRINI, qui eam integram dedit in luculentissima sua Diatriba Praeliminari ad Francisci Barbari Epistolas, pag. 8. quod opus litterariae Historiae compendium supra laudem omnem praecellentissimum, identidem adpello & praedico. Contra everfores veterum monumentorum egregium Commentarium scripsit & Petrus Angelius Bargaeus noster, vir omni aevo propter summam doctrinam memorandus. Optime profecto ac sapienter hi faciunt, qui quum vident praeclara haec Vetus-tatis monumenta vel negligi, vel everti, timentque in posterum penitus interire posse, ea in suas aedes transferunt, sensimque Museum exstruunt nobilissimum; quam quidem laudem nunc egregie occupat Vir Nobilissimus Caietanus Antinorius, Eques Ordinis D. Stephani, Regii Consilii & Regiminis Magni Ducis Etruriae feliciter regnantis a Secretis meritissimus, qui lapides omnes scriptos & anaglypha, quae in Hortis Nobb. Spigliatorum sub dio putrescebant, & in interitum in dies ruebant,

bant, & alia in suburbanis Agris neglecta erudita marmora in suum Museum transtulit; & antiquitatis pericula undique nunc conquirat, & diligenter e fati faucibus eripit.

Haec Monumenta maiores nostri usque ad saeculum fere decimum quintum neglexerunt. Sed Musis omnibus in sinum summi illius viri COSMI, qui decreto publico Patriae Pater merito adpellatus est, eiusque Nepotis Laurentii Medices magnifici viri feliciter convolutis, & in iisdem altis liberaliter, & ad summum gloriae fastigium erectis, Antiquitas ipsa renasci feliciter, adolescere utiliter, & vires summa cum gloria capere visa est: ad quam illustrandam atque augendam doctissimi viri apud nos Poggius, Politianus, Leonardus Arretinus, Crinitus, Oricellarius, Leo Baptista Albertus, & ante hos summus Vates Franciscus Petrarcha, & alii non pauci, a Deo plane facti missique ad Antiquitatem restituendam, & in pristinum decus collocandam videntur. Florentibus illis Mediceae Gentis Heroibus coli tunc primum coepta fuisse haec studia priscae eruditionis, expensa numismata, lapides, gemmas, ne quid dicam de manu conscriptis Codicibus, omnium eruditorum consensu testatum est, idque summa cum laude huius Urbis testatur ac fatetur doctissimus Ezechiel Spanbemi⁽¹⁾.

Primum illud maiorum nostrorum, qui litteras colere, eximium decus silentio minime praetereundum est; nescio enim an aliae urbes plures Antiquitatis cultores numerare possint, qui saeculo XV. vetustos lapides scriptis suis aeternitati consecrarint. Refertae sunt fere omnes Florentinae Bibliothecae Codicibus manu conscriptis, qui luculenta exhibent antiquarum Inscriptionum Syntagmata. Hi exstant in Bibliotheca Laurentianae Basilicae: exstant in Bibliothecis Gaddia, Strozia, Riccardia, Rinuccinia, Guadagnia, Magliabechia,

(1) De Vfu & Praest. Numism. antiq. Dissert. 1. pag. 32.

chia, atque in aliis non paucis: quorum Codicum historiam heic addere cupiebam; sed curis aliis pressus, alibi ut spero id perficiam, & egregiorum Florentinorum, qui in hanc urbem vetusta monumenta suis impensis, & quidem maximis aduebenda curarunt, quique Musea sibi exstruxerunt, eaque numismatis, gemmis, signis, ex aere ac marmore statuis nobilitarunt, diligentius, nacla opportunitate, describam, & facile Historiam Antiquariam enucleabo. Sed illud quod, ut video, a nemine nondum patefactum est, heic si declarem atque aperiam, opere pretium me facturum arbitror: aeternam enim laudem ille meretur, qui primus omnium fuit, cui in mentem venit in lucem proferre typis expressa marmora vetustis litteris consignata. Hunc Antiquariorum omnium Choriphaeum, Florentinum hominem fuisse adfirmo, qui quanti ea faceret, edita ab eo de prisca Roma volumina fidem perspicue faciunt. Is est FRANCISCUS ALBERTINIVS, quem in Florentinorum Canonicorum Collegium cooptatum fuisse, & priscis monumentis eruit Vir Celeberrimus, quem ego ipsum patriae Historiae Genium adpello, Salvinus Salvinius, Canonicus Florentinus, qui id ipsum, quod in eiusdem Albertinii Vita ipse adnotavit, peramice mecum, ut solet, communicavit. Id enim constat auctoritate & testimonio eiusdem Albertinii, qui in suo Commentario Romae edito anno MDIX. (P. Negrius S. I. P. scribit anno MDV., quod videndum est) qui inscribitur de Mirabilibus novae & veteris urbis Romae, quem Iulio II. Pontifici Maximo superiore anno inscripserat, identidem citat Opusculum alterum suum De veteribus Epitaphiis Romanorum, adfirmatque a se dedicatum fuisse Iulii II. Pont. Max. Nepoti Xysto Vice Cancellario & S. R. E. Cardinali Titulo S. Petri ad Vincula. Vetera autem Epitaphia, quae ipse in Opere superius memorato adfert, sunt septuaginta & amplius, eademque ab Iacobo Mazochio Romano adferuntur in Volumine quod inscripsit Epigrammata antiqua Urbis, quod Hadriano VI. Pont. Max. nuncupavit

vit ediditque anno MDXXI. Nullo tamen nititur fundamento, quod de se scribit Mazochius in Epistola dedicatoria ad Marium Maffeiū Patricium Volaterranum, Episcopum Aquinatem, in qua satis magnifice de suo labore loquitur, atque inter ceteras suas laudes eam ponit, quod hanc edendorum Epigrammatum antiquorum curam adgredi, nedum perficere nemo hactenus sit ausus. At sublestae fidei vel plagii argui Mazochius potest ex eius testimonio; nam in fine Operis, quod Romae publicavit anno MDX. inscripsitque: De Roma prisca & nova varii Auctores: inter quos principem locum tribuit Albertinio nostro, ita scribit: Impressum Romae per Iacobum Mazochium, Romanae Academiae Bibliopolam, qui infra paucos dies Epitaphiorum Opusculum in lucem ponet: & id ipsum iisdem verbis scribit in fine eiusdem Operis, quod iterum publicavit anno MDXV. quare nil mirum si Pocciāntus noster scripserit Albertinum edidisse etiam Epitaphiorum antiquorum Opusculum.

Neque illud de se tam magnifice ac vere praedicare potuit ac debuit Mazochius, quod primus omnium hanc curam edendi vetusta Epigrammata sit adgressus; nam ante eum aliquot annis hanc gloriam sibi docta Germania vindicabat, quae ad librum suum inter meos rarissimum provocat cum hoc titulo: INSCRIPTIONES. VETUSTAE. ROMAN. & earum Fragmenta. in Augusta Vindelicorum. & eius Dioecesi. cura & diligentia CHVONRADI PEVTINGER. AVGVSTANI. Iurif. consulti. antea impressae. nunc denuo revisae calligatae. simul & auctae. M. D. XX. In Praefatiuncula ad Lectorem Peutingerus Vir Praestantissimus monet, harum vetustarum Inscriptionum fragmenta a se, atque ceteris doctis viris superioribus annis edita iussu Maximiliani Principis, ac publicata in Augusta Vindelicorum, demum recognita & aucta denuo adparere impressa a Ioanne Schoeffero Moguntino. In fine haec adnotantur: Excusa sunt haec antiquitatum collectanea in aedibus

bus Schoeffer Moguntiacy. anno Christi M. D. XX.
 Menſe Auguſto. *Syllogen illam antiquarum Inſcriptionum* (quae tamen numerum XXXV. non excedunt) cuius tempus generice indicavit Peutingerus in ſua Praefatione, ſcribens ſuperioribus annis editam, quum videre cuperem, inveſtiganti mihi non occurrit. *Ad Niceronium confugi, qui in Memoriis Gallico ſermone ſcriptis Virorum Illuſtrium Tom. XIII. pag. 336. in Vita Peutingeri, prioris editionis tempus ita indicat: Romanae Vetuſtatis fragmenta, in Auguſta Vindelicorum, anno Chriſtianae Salutis MDV. VIII. Kal. Octobr. Erchardus Auguſtenſis impreſſit. Poſteriori Peutingeri editioni factae per Schoefferum, in meo Volumine adneſcuntur COLLECTANEA Antiquitatum in Vrbe, atque Agro Moguntino repertarum anno Domini M. D. XXV. menſe Septembri In fine quoque Schoefferus adnotat e ſuis aedibus Moguntinis prodiſſe haec Collectanea anno Chriſti M. D. XXV. menſe Septembri. Ne igitur Italia, ac praefertim Florentia, cum Germania artium & litterarum propagatrice contendat de gloria primatus in edendis antiquis ſcriptis Marmoribus, dicamus utrumque regnum de hoc ſtudio optime meritum & Germaniam iuſſu Maximiliani Principis Magnificentiffimi, curante Erchardo, & Romam, auctore Albertinio Florentino, ſcriptorum lapidum divitias effuſiſſe, & hanc Antiquitatis ſcientiam Italis primum, ac toto litterario orbe viris monumentorum veterum cultoribus aperuiſſe. Mazochio potius ut irascar neceſſe eſt, qui, quum Epitaphia vetera iam ante annum MDV. ab Albertinio collecta, quamprimum proditura promiſiſſet anno MDX. ea diſtulit, & in ſua Sylloge ea omnia ipſa Epigrammata pervulgavit, quae iam Albertinius ante annum MDV. ut in lucem quamprimum proferret, collegerat: quodque minime ferendum, eum iam fato fun-*
Aum in ſua editione idem Mazochius Bibliopola Roma-

nus, seu potius docti homines, qui Romanam Academiam constituebant, huius operis Auctores, nominarunt. Optandum est, ut aliquis vir doctus, exemplo praeclarissimi Viri D. Anselmi Bandurii, qui Bibliothecam Nummariam confecit, in qua Auctores, qui de re Nummaria scripserunt, recenset; ita Bibliothecam Lapidariam proferat, qua nomina eorum qui antiquos lapides vel collegerunt vel illustrarunt, accurata serie proferantur: quod si aliquando mihi opportunum aderit tempus, id ipsum ut contingat curabo, & addam meae Historiae Antiquariae. Id enim neque a V. C. Ioanne Alberto Fabricio in sua Bibliographia Antiquaria, neque ab aliis praestantibus viris factum doleo.

Neque etiam praeteriit Franciscus Albertinius in suis editis lucubrationibus praeclara, quae hanc Urbem Florentiam maxime nobilitant aedificia cum sacra tum profana, vetusta quoque monumenta, & alia admiranda Antiquitatis opera, quae descripsit & laudavit. Elucubravimus etiam & publici iuris fecit Romae anno MDX. Opusculum, quod ita inscripsit: Septem Mirabilia Orbis & Urbis Romae & Florentinae Civitatis cum Epitaphiis etc. quod Emanueli Lusitaniae & Algarbiorum Regi invidiissimo dedicavit: in quo primus omnium peraccurate edidit, utpote nuper repertum, quod vidit ipse apud Montem Citatorium in Campo Martio, in aedibus Domini Dominici de Cecchinis Civis Romani, celebre illud epitaphium, quod alii postea publicarunt, & habet Gruterianus Thesaurus pag. CCCXXXVII. quod incipit: M. AVRELIVS. DIOCLES. AGITATOR. FACTIO. NIS. RVSSATAE; sed apud Gruterum in dextro latere mancum ostenditur marmor, & inscriptio male ita incipit LEIVS. DIOCLES. Hoc ipsum egregia eruditione antiquitatum Parens eximius Onuphrius Panvinus illustravit, utpote ad Circenses ludos illustrandos mirifice pertinens. Huius Dioclis mentio extat in Chronico Flavii Dextri, quod ad meum Codicem, olim suum, ad-

adnotavit V. C. Ioannes Baptista Donius. Hunc Francisci Albertinii librum mihi videndum obtulit praelaudatus V. C. Canonicus Salvinus.

Quantum igitur Albertinio Florentino debeat ab interitu & oblivione vindicata Vetustas, & Romana Historia, omnisque eruditio, perspicuum est, quum ei primum in mentem venerit, & quod mente concepit effecit, ut veteres Inscriptiones formis expressae per manus eruditorum hominum Italorum tunc primum irent. Exstat etiam alter perrarus eiusdem Albertinii liber, patrio sermone ita inscriptus: Memoriale di molte Statue et Pi&ture, sono nella inclyta Ciptà di Florentia per mano di Sculptori et Pi&tori eccellenti moderni et antiqui, tratto dalla propria Copia di Messer Francesco Albertini Prete Fiorentino, anno Dni 1510. In fine haec leguntur: Impresso per Ser Antonio Tubini nella inclyta Ciptà di Florentia questo di 2. O&tobre MDX. al tempo dello Illustrissimo Pietro Soderini Gonfaloniere et primo Duce. Opusculum hoc Albertinius inscripsit Bartholomaeo Lupio Sculptori Florentino. In hoc Opusculo idem Albertinius enumeravit ac descripsit non pauca Antiquitatis monumenta, quae Florentiae sua tempestate spectabantur, atque inter haec Polycleti statuam eius nomine inscriptam, quae ostendebatur in aedibus Ghibertorum: item Herculis abeneam statuam; sed Epitaphia antiqua nulla descripsit, quae, ut arbitror, vel paucissima tunc erant, vel in abditis locis obscurisque ignorata delitescabant. Describit etiam leonem e marmore porphyretico, de quo sermo a me institutus in Par. II. huius Operis pag. 105. quod opus plane mirandum, spectatum, & valde laudatum fuisse a viro magnificentissimo Laurentio Medice, adfirmat. Multa tamen monumenta, quae Albertinii tempestate Florentiae exstabant, ego ipse inveni, & in primo Volumine patefeci.

Illud etiam notandum est, quod frequenter haec

XXVIII P R A E F A T I O.

vetusti aevi reliquiae sedes mutant pro hominum lubito, & ab una sede in alias transferuntur: quod bis qui haec Collectanea legunt, notum perspectumque esse volo. Maximum profecto beneficium cum erudita Vetustas patria, tum Historia caperet & adiumentum, si earum Inscriptionum, quae exstant, locum ubi erutae sunt sciremus: quod in posterum Florentini Antiquitatis cultores, ut spero, ne haec ignorentur, diligenter adnotare studebunt: quandoquidem in dies eas investigant, & investigantes inveniunt, ut de his quae latitabant, contigit, quas cum amici homines mihi indicarint, eas videre atque exscribere longe mihi fuit iucundissimum: licet autem earum notitia, absoluto hoc Volumine, ad me seius quam par erat, pervenerit; eas tamen in ipso operis vestibulo adiacere peropportunum esse censi.

Marmoreae duae Vrnae perelegantes exstant in Villa Nob. Comitum Del Benino, non longe a regione, in Florentino Agro, quae Doccia vulgo adpellatur. Eaedem elegantibus quoque parergis, & epigraphae ornantur, quae ita, se habent.

C · MANNEIVS
C O R A N V S
A R C H I M I M V S

D I S M A N I B
C · NORBANI
D E M E T R I

Has in lucem protuli, inter Volaterranos lapides in Par. II. huius Operis pag. 171. num. 18. & pag. 172. num. 22. eas tamen ex indicatis locis in hanc Villam Florentini Agri translatas miror; causas tamen ignoro. Habemus in altera C. Manneii Archimimi nomen, qui Coranus fuit; ei nempe patria fuit Cora in finibus Volscorum, quam inter Colonias Latinas recenset Livius, eodem anno cum Pometia deducam: de qua luculenter
Clu.

P R A E F A T I O. XXIX

Cluverius Ital. ant. Lib. III. Cap. VIII. C. Norbanus Demetrius ingenuus factus est fortasse a C. Norbano Flacco, qui; teste Dione, Legatus fuit M. Antonii bello Philippiensi, quique non multo post Consulatu potitus est, anno V. C. DCCXVI. & forte iterum anno DCCXXX. & triumphavit de Hispanis anno DCCXIX, vel potius a C. Norbano Flacco, qui Consul sub Tiberio, Drusi Caesaris Collega fuit anno V. C. DCCLXVII. ut notat Glandorpius.

Pisis ad hoc tempus delituere in Aedibus Nobilium a Scorno duo marmorea Cineraria, quae sequuntur.

D · M · SCRIBONIAE · HEDONI
Q · TAMPIVS · HERMEROS
CONIVGI · KARISSIMAE · FEC ·
CON QVA · VIX · AN · XVIII · SIN
QVERELLA · CVIVS DESIDERIO
IVRATVS · SE · POST EA
VXORE · NON · HABITVRV

D I S · M ·
ZETHO · CORINTHV ·
TATA · EIVS · ET NICE MAMMA
FEC · V · A · I · D · XVI ·

Hos lapides Angelus Maria Bandinius; sequentes vero Antonius Magrinus eruditae antiquitatis studiosi descripserunt.

In-

XXX P R A E F A T I O.

*In Aedibus D. Petri del Voglia,
Equitis Ord. S. Stephani.*

*In iisdem Aedibus in perparua
Vrba.*

D	M
POMPEIAE	ACATAE
IONICENI	P · COR
NELIVS	FELIX
CONIVGI	DVLGISSI
MAE · Q · V · AN · XXIII	
M · IIII · D · XXIII	

D	M
AVFIDIAE · VICTORIAE	
CONIVGI · BENEMER ·	
F E C I T	
P · VETVRIVS	
MARTIALIS	
CVM · QVA · VIX ·	
ANNIS · XXV ·	
MENSIBVS · X · DIEB · XV ·	
HORIS VII ·	
S · Q · V	

*Alteram ex bis Aufdiae Victoriae inscriptam,
iam edideram in Part. I. pag. 41. n. 46. ex Fabretto,
sed mancam; quae nunc pristinae integritati restituitur.*

*Pisti, in Ecclesia Cornazani diruta, extra Portam Lucensem lapide IV.
in Vrnula, quae lustrali aquae deservebat.*

D	M
VINCENTI · FRATRI	
CORN · SOR ·	
LIBERT · LIBERTAB · EIVS	
ET M · FAB · DVC · FORTISS ·	
POSTERISQ · SVIS · P ·	
H · MON · HER · N · S ·	

*DVC · FORTISS · Heic menda non pauca cubare
arbitror ; adeoque epigraphen non accurate descriptam.
Per-*

Perlubet heic subiicere duas athleticas tesseras, quarum primam insculptam cylindro e Sarda gemma, altitudinis fere unius unciae cum dimidio nuper mihi ostendit V. C. Ianus Plancus Medicus Ariminensis, in Senensi Lyceo Anatomes Professor; altera vero eburnea paucis ab hinc diebus ad manus meas pervenit.

F E L I X

A N T O N I

S P · K · I V N

FVLVO · COS·

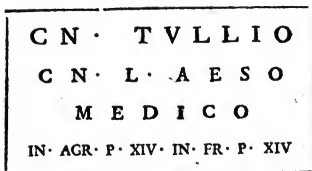
C			S E R V I L I V S	
			C L E M E S	
C			S P K I A N	sic
			T I C L A V · C N · P I S O N	

Complures numerantur in Fastis Consules e Fulvia gente; quare difficile est certum tempus indicare; sed quod heic scriptum sit FVLVO, pro FVLVIO, subspectam reddit epigraphen; nondum etiam in tesseris solitarium Consulem adnotavi. Par vero Consulatum alterius tesserae eburneae incidit in annum V. C. DCCXLVI. septimo ante Aeram Christianam anno, quo Consules iterum fuere memorati Tiberius Claudius Nero, & Cn. Calpurnius Piso.

Haud etiam heic silentio praeteribo epitaphium, quod postrema linea mancum protuli in Parte I. pag. 450. huius Operis, utpote sub primis gradibus Altaris absconditum in pavimento. Id mihi innotuit hoc ipso tempore, quo ex Ecclesia Plebis S. Petri ad Ripulas in Agro Florentino, ubi olim effossum est, migravit in Museum Illustris. Viri Caietani Equitis Antinorii, quem supra laudavi. Ex eo discimus in Florentina Colonia claruisse Tulliam familiam, & in eam adscitum Cnaeum Tul.

XXXII P R A E F A T I O.

Tullium Aesum, professione Medicum, cumque non ingenuum, sed libertum fuisse. Epitaphium marmori insculptum ita se habet:

Ad CHRISTIANOS LAPIDES a me editos in hoc Volumine a pag. 305. ad pag. 360. gradum facio. Supervacaneum duxi in hac Classe congerere & alios complures Christianos titulos, iam editos in singulis huius Operis Voluminibus, ne frustra tempus terere: quare singulorum loca in fine Indicis satius duxi recensere. Instigiores e vetustissimo Coemeterio Basilicae SS. Machabaeorum, nunc S. Felicitatis nuncupatae, in lucem prodire, eruti anno MDCCXXXVI. quum eadem Ecclesia in elegantiore formam egestis ruderibus exstrueretur. Inter hos lapides principem locum obtinet ille, qui editus est pag. 314. num. 4. Doctissimum virum Ioannem Hagenbuchium, Tigurinum Professore Celeberrimum, consului, ut eas, quae se mihi obiecerant difficultates, ingenii & eruditionis suae luce discuteret. Fecit ille, ut solet, humanissime; eiusque observationes, quas miserat Idibus Novembris eiusdem anni, ibidem adtexui. Sed quum difficultatem ceteris maiorem non omnino sustulisset, quae occurrit in tertia linea eiusdem lapidis, nempe Κ^ο ΝΙΚΕΡΑΤΩ, sequenti anno altera epistola scripsit Κ^ο se malle accipere de patria puellae, Κωπην vico Niceratum, ut Νικηράτωρ sit genitivus pluralis incolarum. Sed evolventi mihi editos Christianos lapides, singularis ille penes

nes Cl. Boldettum mihi occurrit, quem profero pag. 323. quo auspice intellexi sigla illa Κ^o exprimere ΚΩΜΗC, scilicet pago, seu vico; non autem Κώρη, ut Hagenbuchius primum monuerat. Id quum amico optimo ac praestantissimo, mense, ni fallor, Novembri anni MDCCXLII. per litteras nunciaissem, eodem tempore epistolam ad me scripsit, quam, quum loco suo adferre nequiverim, ne litteratos viros his curis doctissimis fraudem, operae pretium me facturum arbitratus sum si eam heic adferrem. Perpaucis itaque in principio omissis, quae mutua benevolentiae officia continent, haec amicus meus rei antiquariae consultissimus ad me scribit, quae tum hoc Epitaphium, tum alia Christiana, & antiquos ac recentiores Scriptores egregie illustrant, & emendant.

Moras tuas, ut porui, tuli: meumque mihi dolorem, ut consolarer, quia quod legerem mihi non scribebas, egregia ingenii tua monimenta, quae omnibus scripta sunt, relegere otiosior fui solitus. Quae mihi dulcissimo literarum tuarum sermone, atque adeo iucundissimo amicitiae nostrae fructu tamdiu carenti, laetissima observationum surrexerit seges, ne pluribus quidem epistolis narrare possem; si, quae ad Donianum opus Tuum, nec non ad Etruriae Inscriptionum duo Volumina Tua mihi sese dederunt, ex charta in papyrum transferre deberem. Potius, quia Tuas Etruriae Inscriptiones ad umbilicum ferre perductas, ultimumque earum Spicilegium in Tomo III. proxime Te exhibiturum scribis, constitui Tecum agere hac Epistola de saxo tuo Graeco, quod eodem Tomo prodibit. Κ^o ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ quid esset, dubii atque incerti aliquamdiu fuimus. Κ^o Muratorium CCCCI. 4. cui transfuisse, quum viderem, ineptae interpretationis pertaesus, quod quam statuit ellipsin vocum duarum parenthetarum (*patria locus*), multoque etiam magis Ionicum interrogativum Κ^o pro π^o. (unde Latinos dativum pronominis interro-

XXXIV P R A E F A T I O.

gativi & relativi *quoi* vel *cui* formasse eruditissimus Perizonius ad Sanctii Minervam Lib. III. Cap. xiv. not. 7. p. m. 487. seqq. docere nititur) genere masculino, de puella pro *ad* adhibitum, concoquere non poteram: ausus sum conicere, *κ* vocabulum legendum *κώμης*, notarique Mariam filiam Ioannis fuisse *κώμης*, oriundam *ex vico*, Ν'ΚΕΡΑΤΩΝ. Quam coniecturam meam, anno MDCCXL. tecum, quod non nescis, communicatam, postea anno MDCCXLI. quum Muratoriani Thesauri Tomi duo, secundus & tertius, Mediolano mihi una essent advecti, haud parum confirmatam vidi exemplis aliorum lapidum Graecorum, quos novus Muratorii Thesaurus mihi suppeditabat; in cuius Tomo tamen quarto demum monumenta inprimis Christianorum, quantum arbitror, complexuro, forte prodibunt plura eandem rem confirmatura etiam magis: an Tomus ille IV. aut iam prodierit, aut proxime proditurus sit, nildum comperi. Tom. II. pag. 1048. 2. ex Boldetto ΚΟΜΗ pro ΚΩΜΗ, notante ibi Muratorio ipso pag. 1048. 3. ex Boldetto ΚΩΡΙΟΥ pag. 1049. 4. ex Margarino ΚΩΡΙΟΥ. scilicet *ὡς* vel *ex* praepositio omissa, regens genitivum *κωρίν*, *κώμης* etc. ut expressa praepositione pag. 1056. 2. ex Boldetto DE REGIONE. Quid? quod ipse genitivus patriae ΚΩΜΗΣ a me inventus est in Donianis tuis, xx. 58. pag. 535. ex Menestrierio: ex quo saxo in Indicibus tuis nihil adtulisti, nisi inter Christianorum nomina virorum *Κασσιάνος*, peracute: versionem quoque Latinam non dedisti, monstrum lectionis ΤΟΔΑΡΟΤΚΩΜΗΣ triceps, i. e. ex tribus male coalitis vocibus ortum, adoriri non ausus. Nesciebas, optime GORI, istam epigraphen optime iam datam ab Luca Holstenio, in Notis & Castigationibus in Stephanum Byzantinum opera Theodori Rykii Lugd. Bat. 1692. editis p. 7. b. med. ad haec Stephani verba: ἈΔΑΝΑ, Κίλισσα πόλις, οὐδὲ πέρως.]

In-

Inscriptio nuper reperta: ΕΝΘΑ . ΚΕΙΤΑΙ . ΕΜΙΔΑΒΟΥΣ . ΓΑ-
 ΜΗΤΗ . ΚΑΚΚΙΑΝΟΥ . ΤΟΥ . ΜΑΡΙΟΥ . ΚΩΜΗC . ΑΔΑΝΩΝ . ΚΑΙ .
 Ο . ΥΙΟΣ . ΑΥΤΟΥ . ΠΕΤΡΟΣ . Nonne lectio Holsteniana
 Γαμητή Κασσιανού, ΤΟΥ . ΜΑΡΙΟΥ . ΚΩΜΗC est πάσης Υποδοχής
 ἄξια. Vxor [γαμητή enim non dubito idem esse, quod
 in Lexicis Graecis nonnisi γαμητή, & γαμητή, γυνή, per
 ἑφελόν scriptum occurrit] Cassiani, QVI FVIT filius
 MARIJ, oriunda ex VICO ADANIS. ΚΩΜΗC ΑΔΑΝΩΝ
 non aulim, quod Holstenius fecit, de Adanis Cili-
 ciaē interpretari. Haec enim ADANA fuerunt Cili-
 ciaē non κώμη, sed πόλις, inter tres πόλεις eiusdem no-
 minis Stephano Byzantino primo loco memorata .
 CIVITAS ADANA in Itinerario Hierosolymitano pag.
 580. ed. Wesselingianae, cuius Index secundus fal-
 sum numerum ostendit, *Adana civitas* 380. pro 580.
 In Notitiis Ecclesiae, ADANA sunt urbs Episcopatu,
 hodieque vigente, incluta, & ADANORVM Episco-
 pos Conciliis subscripsisse Carolus a S. Paulo in Geo-
 graphia Sacra Patriarchatus Antiocheni, in Notisq;
 ad eam Holstenius monuerunt pag. 289. edit. Amste-
 laed. Ne de numis ΑΔΑΝΩΝ, urbis Ἀδάνων splendo-
 rem attestantibus dicam: quae omnia, qui in unum
 collegerit, Adana dignitate urbis non excidisse, ne-
 que κώμην evasisse, haud difficulter concedet. Saxi er-
 go Doniani Κώμης Ἀδάνων situs extra Adanae, Κίλισσαι πό-
 λιν, in vico ignobili verius investigatur. Vbi vero in
 regione omni terrarum? Quid si tantae ignobilitatis
 vicus Adana haec fuerint, ut nemo Scriptor anti-
 quus ad nostra tempora servatus referre, nedum lau-
 dare dignatus sit? Dum quis me doctior, Geogra-
 phiaēque veteris studiosior alicunde eruat, quod mi-
 hi latet, liceat hariolari, in Syria fuisse: cui con-
 iecturae meae, si pondus ullum inesse existimabis,
 GORI doctissime, eadem opera Tibi probavero, vo-
 cem Κώμης etiam sigla Κ. olim notatam fuisse: id
 quod ad firmandam siglam saxi tui Κ* a me Κώμης

XXXVI P R A E F A T I O.

lectam plurimum conferre ultro agnosces. Accipere rem omnem: nihil enim te celare possum, minime vero omnium hoc, quod Fabrettum tangat feriatque, apud quem Insc. pag. 740. Cap. X. num. 502. haec epigrapha legitur Graeca, cum hac eiusdem versione:

Veronae, apud Alexandrum Seratium Physicum.

P †	Ε Ν Θ Α Δ Ε Κ Ι	<i>Hic ia-</i>
	Τ Ε Α Υ Ρ Ε C Ω	<i>cet Aurefo-</i>
	Π Ο C K Α Δ Δ Α	<i>pus Cadda-</i>
	Ν Ω Ν Τ Η C C Υ Ρ Ι	<i>non ex Syri.</i>
	Α C Ζ Η C Α C Ε Τ Η Ν	<i>a vixit annis L.</i>
	Μ Ι Υ Ρ Ο Τ Ι Ω Ε Ν	<i>in Miurotia .</i>

Pro *Miurotia*, voluit, opinor, *Miurotio* Fabrettus: qui senex doctissimus mox Cap. eodem pag. 753. a. l. se iam iam octogenarium esse scribit. Num repuerascebat, quum versionem istam puerilem daret: cum qua sane turpiter se dedit, quam qui maxime,

*FABRETTVS censor, castigatorque minorum
Difficilis, querulus.*

Aurefopus Caddanon πρόσωπον est numquam mane videndum,

———— cuius pallentis biatum
In gremio matris formidat rusticus infans

Miurotium autem minime ἀπορον esse dixerim, quia ἄπορον est: ad quod Οὔτις Homericum

Qui mores hominum multorum vidit, & urbes,

non umquam nisi in ΝΥΣQVAMIA appulisse; in id tamen ob exiguitatem vel nomine se prodentem [de-
ri-

P R A E F A T I O. XXXVII

rivatum enim esse ab *μείζων* vel *μύζων*, ad instar prae-
terea diminutivorum terminatum, aures Graecas non
potuit fallere] ingressum numquam esse, verum est.
Sed ne praeter consuetudinem nostram alienos erro-
res triumphare videamur, praestat periculum facere,
an saxum Fabretti opera nostra possit quodam mo-
do nitescere.

Vt desint vires, tamen est laudanda voluntas.

Tento ita emaculare, in Latinumque convertere.

E N Θ A Δ E · K I

T E · A Y P · E C Ω

Π O C · K · A Δ Δ A

N Ω N · T H C · C Y P I

A C · Z H C A C · E T H · N

M H N · O K T Ω · E N

⌘

✱

H E I C · I A

C E T · A V R e l i u s · a E S O

P V S · c i v i s · V i c i · A D D A

N O R V M · S Y R I

A E Q V I · V I X I T · A N N O S L ·

M E N S E s · O C T O · I N

C H R I s t o .

E pro AB · ECΩΠOC, ut KITE.

K. Sigla *κώμης*. Sunt in Helvetia mea duo saxa:
in altero est L · D · D · VICANORVM: in altero tan-
tum L · D · D · V.

ΑΔΔΑΝΩΝ · geminato Δ ob ruditatem marmorarii &
seculi: KEITE pro *Κεῖται* quoque dantis, & *ἑσώπης* pro
Αἰσωπός, eundem vicum habeo, qui in Doniano ope-
re ΑΔΑΝΑ legitur uno Δ · scilicet *κώμην τῆς Συρίας*.

EN praepositio Fabretto male postpositio heic vi-
sa. Commode, ni fallor, iunxi notissimas Christianita-
tis notas ad utrumque saxi latus incisas, sensu ad fi-
nem saxi trahendas, ne epigramma hoc *μείζων* sit.
Frequentissima Christianorum antiquorum formula IN
DEO · IN CHRISTO · IN DoMiNo IESV · vel IN PACE.
Vel unum sufficit adducere Graecum Doniani Synta-
gmatis tui. XX. 54. EN *ΧΡΩ*. Haetenus de κ* quod te
me-

XXXVIII P R A E F A T I O.

mecum *Καίμης* interpretandum esse scribis credere, ob exempla, quae in Boldettianis Christianis saxi inveneris, *Καίμης* habentibus. Et si Boldettum non habeam; meam tamen τοῦ Κ* interpretationem satis vides a me exemplis, etiam Boldettianis apud Muratorium inveniendis, esse adstructam diu ante, quam ad me scribere parares: quod idem & de NIKEPATON cognosces, si legeris, atque adeo quum legeris, quae ex quadam Schedarum mearum anno superiore iam scripta statim in paginam sequentem transferam, ubi brevissime dixerō, tuum recudendi Fabretti consilium me nonnihil mirari. Quum enim Fabretum de Columna Traiani mihi emi ante annos haud ita multos cuperem, nisi adiuncto Inscriptionum opere vix a bibliopolis Romae vendi rescriptis: an ergo intra tam breve tempus exemplarium, quae restabant, venditio novam iam postulat editionem? satisne errorum iri datum speras? Sunt & aliae causae haud leves, quibus motus id consilii dederim, si me audias, ut, omisso Fabretto, ineditarum potius Inscriptionum Syntagmate, quo de literae tuae meminerunt, nec non Diptychorum editione, quam Te moliri haud ita pridem in literis ad nobilissimum OTTIVM significasti, Rempublicam literariam tibi obstrigas, devinciasque. Haec pluribus hac epistola persequi tum huius ipsius magnitudo prohibet, tum festinatio, ut ea adponam, quae de voce NIKEPATON dudum parata modo promisi. Muratorium, qui Theodreti locum ipsum non adduxerit, merito notas: eodem mihi nomine Scheda anni superioris notatus est hunc in modum.

„ Quum ante menses hos septem ad doctissimum amicum GORIVM de Κ* NIKEPATON saxi Florentini a Muratorio Tom. I. primum publicati scripsssem, Tomum Muratorii II. & III. ante „ Mediolano accepi, quam Florentia responsum: quod

„ quod dum expecto, Tomus Muratorii II. exem-
 „ pla mihi stitit, meam τοῦ Κ' explicationem haud
 „ male stabilientia, a meque cum Doniano quodam
 „ in meo ad Muratorii Tomum I. Observationum
 „ volumine ad 401. 4. in unum collecta. Crevit in-
 „ de animus, cupidoque incessit non quiescendi ni-
 „ si de ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ quoque liqueret. Inquietum me
 „ fortuna iuivit, expertusque sum mense hoc Martio
 „ MDCCXLI. vere cecinisse Epicharmum. Ὅτι πῶν πόνον
 „ πωλεῖν ἡμῖν πάντα τ' ἀγαθὰ θεοί. NICERATVM locus
 „ fortasse fuit vicus ingens, apud Apameam Syriae
 „ situs, qui a Theodoreto NICERTE appellatur. Haec
 „ Muratorius loco dicto. Aliquot horarum bonarum
 „ otium in evolvendo Theodoreto frustra iam con-
 „ sumferam; quum tandem, dextro Apolline, inveni
 „ locum anxie quaesitum, Tom. III. editionis Sir-
 „ mondi Parisiis a. 1642. pag. 785. D. Religiosae
 „ Historiae Capite III. seu in vita Marciani Asce-
 „ tae, ubi disciplinae Marciani alumnus Agapetus
 „ traditur: τὴν ἀγγλικὴν ταύτην [Μαρκανῶ] νομοθεσίαν εἰς τὴν
 „ Ἀπαμίων [γῆν scil. vel χώραν, solita Graecorum ἡλλεί-
 „ ψει] μεταφύπσας. ΚΩΜΗ γάρ τις ἐστὶ μεγίστη καὶ πολυάνθρω-
 „ πος, ΝΙΚΕΡΤΑΙ δὲ τὸ ὄνομα ταύτης. διὸ πίνυν φιλοσοφίας ἐν
 „ ταύτῃ φροτιστέλα καποσκύασε μέγιστα. Κ.Τ.Λ. Ita non modo
 „ de Κ' verissime me coniecisse in Epistola ad GO-
 „ RIVM meum a. MDCCXXXI. sed etiam ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ
 „ genitivum pluralem esse, non hominum seu vica-
 „ norum, *Nicerates, um*, quod in eadem epistola
 „ suspicabar; sed omnino vici ipsius, *Niceratae, arum*.
 „ manifesto tenemus; unde porro sequitur [nisi i-
 „ dem vici nomen statuamus bifariam elatum Νικέρ-
 „ ται, &, ad accelerandam pronuntiationem per syn-
 „ copen τῷ Α, Νικέρται] ex saxo Florentino Νικερατῶν
 „ exhibente, in Theodoreto pro Νικέρται legendum es-
 „ se Νικέρται, restituto a librariorum culpa omisso.
 „ Quia Muratorius Theodoretum citans Κ' ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ
 di-

XXXX P R A E F A T I O.

„ digne illustrare non valuit, NICERATVMque for-
 „ te a Theodoreto NICERTEN appellari commenta-
 „ tus est, eum Theodoreti locum ignorasse, & non-
 „ nisi Lexici alicuius Geographici fide nixum esse,
 „ vehementer coepi suspicari. Nec mora: post ve-
 „ stigia Muratorii iens, statim ad cubile non ferac,
 „ sed veri, aut si malis non veri, sed falsi, id est.
 „ ad originem erroris perveni. Mich. Ant. BAV-
 „ DRAND, Geographia ordine literarum disposita,
 „ Parisiis 1681. Tom. II. pag. 22. b. NICERTE in-
 „ quit, *pagus erat circa Apameam Syriae urbem ma-*
 „ *ximus probeque habitatus, teste Theodoreto.* Vnde
 „ haec Baudrandus? Ni fallor, ex hisce Abr. OR-
 „ TELII, Thesauro Geographico, Antuerpiae 1587.
 „ fol. DD. 3. b. col. a. NICERTE *vicus, maximus &*
 „ *populosissimus, circa Apameam: Theodoretus in Theo-*
 „ *pilis.* Mendas duas elue in verbis ORTELII in
 „ *Theophilis*, non *Theopilis*. Θεοφίλης vocari suum σύγ-
 „ γραμμα Theodoretus ipse facile esset passus, cuius
 „ vide paginam 763. A. ubi ipse φιλόθεν ἰσοείας ἢ ἀ-
 „ σκετικὴν πολιτείαν, hunc librum suum vocare lectoris ar-
 „ bitrio permittit; in quo τῶν φιλοθέων ἀνδρῶν τὴν πολιτείαν
 „ συγγράφειν ἐπιχειρήσας, ut loquitur pag. 758. B. *Theo-*
 „ *phili* ergo ORTELII sunt *Philotbei* seu Ascetae Theo-
 „ doreti. NICERTE per E Ortelius male, pro NE-
 „ CERTAE per AE. Νικέρτας enim πληθυντικῶς, non Νι-
 „ κέρτης ἐνικῶς extulit Theodoretus. Ortelii errorem hunc
 „ sequuntur Baudrandus & Muratorius; euntes qua-
 „ praeiverat Ortelius, non qua eundum erat, „ Ha-
 „ ctenus mea anni MDCCXXXI. scheda. Plura pagi-
 „ na haec quia non capit, desino. Vale dulce litera-
 „ rum decus, meumque. Tiguro Helvetiorum. ad diem
 „ duodevicesimum Kalendas Ianuarias anni MDCCXLIII.
 „ qui annus proxime Tibi illuceat felix, procedat fe-
 „ licior, exeat felicissimus, ut gaudeam.

Alteram quoque in hoc Volumine pag. 146. protu-
 li

li eiusdem Viri Praeclarissimi Epistolam ad me scriptam Idibus Ianuariis, anno MDCCXL. qua Galbianaë Misfionis omnium antiquissimae quadratarii errato medetur; nam militis patriam ita adnotavit IPESIVS. cuius loco EPESIVS, pro EPHESIVS intelligendum est: & ubi scriptum: DIOMEDI ARTEMONIS F PHRYGIA VDIC. accipiendum putat de Phrygia LAODICEA ad Lycum; adeo ut quadratarius LA praetermiserit, quum incidendum esset PHRIG LAVDIC. notum enim V pro O frequenter commutari in antiquis Inscriptionibus.

Illud superest ut Lectorem benevolam moneam, titulos illos, quos profero num. 34. 35. 36. 37. 38. 39. in meo Musco non exstare. Quum enim ea, quae ibidem aduli adnotarem, scripsit ad me V. C. & de antiquaria re optime meritis Franciscus Ficoronus, se propediem dono ad me eos missurum; sed paullo post idem Marmora sua omnia scripta CLEMENTI XII. Pontifici Maximo obtulit, qui, eo muneribus cumulado, in Museum Capitolinum, una cum editis ab eo eruditius Plumbis antiquis transferri iussit.

Adfero etiam pag. 134. Epigramma elegantissimum in laudem celeberrimi Musei Amplissimi Praefulis Leonis Strozæ, cuius auctor mihi postea innotuit Vir Eruditissimus Emmanuel Martinus, Ecclesiae Aloensis Decanus, qui illud edidit epistola, quae Lib. X. exhibetur Tom. II. pag. 126. VI. Kal. Octobris, MDCCXVII. cuius Epistolarum Libri XII. & alia praeclara eius ingenii monimenta anno MDCCXXXVIII. Amstelædami prodierunt. In quarto versu corrigas velim LABORATI. in quinto vero LARVAS.

Dum haec scriberem, humanissime invitatus a Nobilissimo Comite & Equite Guidone e Comitibus e Gherardesca, Patricio Florentino, ut Museum suum elegantiori ordine dispositum perlustrarem, forte fortuna, qui antea delituerat, se se mihi obtulit marmorei Cinerarii sequens titulus, numquam antea editus, quem hinc inde duo Genii encarpum sustinentes coronant.

Mirifice laetatus sum, quum intelligerem & in vestro lapide expressum nomen HABROCOMAE, quod Habrocomas ille Ephesius praeferebat, quem Antbiae pulcherrimae virginis amore captum, quinque libris amatoriiis, Attica suavitate respersis, describit Xenophon Ephesius, quos primum Londini, anno MDCCXXVI. publici iuris fecit, & Latino sermone donavit Vir doctissimus Antonius Cocceius Mugellanus; qui etiam nova luce, & Notis donatus luculentis, quamprimum, ut antea dixi, iterum lucem adspiciet, curante IACOBO PHILIPPO D'ORVILLE Viro Celeberrimo.

Sed ad Christianos lapides, a quibus peropportuno diverticulo digressus sum, ut revertar, e Codice Rediano, de quo non pauca adnotavi in Parte II. huius Operis pag. 272. & sequentibus, quem constat scriptum fuisse anno MCCCCLXXIII. praeceteris nondum editis inscriptionibus, quas maioribus Romanis litteris exaratas praefert, & quidem peraccurate, indicatis locis, hanc, quam exhibet, adferre lubet: quam quidem sua tempestate auctor ille Florentinus, ut scriptum legitur, Alexander Strozius, apud Faefulas exstare adfirmat.

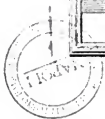
I N C .
MESSI ROMVLI CORPVS
I N . P A C E . Q V I E S C I T

*Servat Christianus hic titulus sepulchralis primae-
vam illam, quam prisca Fideles, ab omnibus curis &
saeculi fastu alieni, valde amarunt, atque usurparunt,
simplicitatem. Formula illa IN C. significat IN CHRIS-
TO, de qua supra Eruditissimus Hagenbuchius; quam
quidem formulam monogramma hoc ✱ non raro in iisdem
Christianorum tumulis inscriptum, designat. Faesulanum
hunc lapidem primus omnium pervulgavit Reinesius Clafs.
XX. n. CCCLIV. qui accepit ex Schedis Langermanni;
ex Reinesio iterum produxit Guillelmus Fleetwood in
Sylloge Inscriptionum antiquarum pag. 446. sed bi omnes
locum minime indicarunt, ubi exstaret; quare ex aliis
Codicibus MSS. eos hunc hausisse verisimile est; insi-
gnis tamen Codex Redianus apud Faefulas exstare per-
spicue pag. 92. testatur. Hoc ipso titulo, temporum in haec
sacra Monumenta vel iniuria vel fato quodam saeviente
deperdito, alter postea subrogatus videtur, quem protuli
in Parte II. huius Operis pag. 120. qui quidem, ut ea
deteriora tempora ferebant, prolixo elogio confarcinatus
sequiori aevio; mox hominum ignorantia, vel fraude, da-
ta opera, ita paene deletus est ac mutilatus in reliquis
post quintum versibus, ut inter spuria Epitaphia aman-
dandum esse viri docti hac tempestate merito censeant;
adeoque standum vetustissimi huiusce lapidis auctoritati,
de cuius genuina sinceritate nemo erit qui dubitet. Mecum
tamen eruditae Vetustatis cultores dolebunt intercidisse,
eo forsitan (si divinare licet) Faesularum exscidio a Flo-
rentinis igne ferroque facto, quo inter cetera maioris Ec-
clesiae pretiosa monumenta, quibus hostili rabie atque*

XLIV IN MONVMENTA ANTIQVA

odio minime pepercerunt, ambonem illum plane antiquum atque insignem, sculpturis circumquaque & preciosis lapillis tessellato opere ornatissimum, & quatuor insuper marmoreis columnis subfultum, Florentiam, ut ferunt, adportarunt, & in Basilica S. Petri (vulgo Scheraggi) in qua ad hoc tempus cernitur, conlocarunt. Duo tamen huius ambonis marmorea anaglypha exstant parietibus inserta in proximo Sodalitio. De Praesepe Christi Salvatoris, ex veterum Christianorum monumentis quum nuper dissererem, huius ambonis mentionem feci.

His litterariae reipublicae bono in lucem prolatis in hoc postremo Volumine, adcedunt insigniora fere omnia, quae in Florentinis Museis cum Vrbanis tum Suburbanis, atque in reliquis Etruriae Urbibus exstant anaglypha opera, & Sarcophagi, qui a me nonnullis Observationibus illustrantur. In fine Operis, prolatis INDICIBVS XVIII. & Indice universali omnium, quae in hisce tribus Voluminibus notatu digna occurrunt, extrema huic labori manus a me imposita est, quo, Amice Lector, VTERE FELIX. & VIVE MVLTIS ANNIS.

OBSERVATIONES ANT. FRANCISCI GORI IN MONVMENTA ANTIQVA

TABVLIS L. ADDITA HVIC OPERI

TABVLA I. *Modius ex aere veterum
Romanorum.*

Observationes meas in Sarcophagos Vrnasque marmoreas, & in alia eruditae Vetustatis Momenta, quae huic Operi adii-
cienda curavi, paucis expe-
diam, ne docti Lectoris au-
res, ut nonnulli faciunt, in re-
bus cuique maxime obviis gra-
vem atque obtundam; prae-
fertim quum hoc ipso tempore ETRVSCA quoque
MONVMENTA diurnum pensum suum a me postulent.
De

De MODIO VETERVM ROMANORVM, ut ad pag. 2. huius Voluminis dicebam, luculenta Differtatione multa expendenda sunt. Primum proferenda Modii Romani sincera ac genuina figura, adscitis in subsidium rerum scitu pulcherrimarum antiquis numis & gemmis; itemque expensis vetustis marmoribus sive scriptis, sive anaglypho opere sculptis: in qua supelectile proferenda, illud primum maxime omnium curandum est, ut inedita praesertim monumenta e tenebris evocata, in hac ingeniorum, & saeculi luce, ad augendum priscae eruditionis thesaurum depromantur. Veniunt etiam in hunc censum, praeter aereos, modii lapidei, mox lignei, quorum schemata ex Antiquitatis uberrimo penu in medium proferenda erunt. Post haec agendum de Diis, quorum tutela sacer erat modius aliaeque mensurae, & pondera, quorum schemata in conspectu doctorum hominum ex ipsis archetypis accurate delineata exponenda sunt. Erit etiam agendi locus de Diis, qui frumento & frugibus apud veteres praesidebant, deque *Eunofo* sive *Proymilio* molendinorum tutelari Deo, cuius simulacrum ope singularis gemmae anularis, quae exstat inter mea Cimelia; & qua identidem ad epistolas obsignandas utor, eiusque imago cum symbolis nondum ab Antiquariis cognita in lucem prodibit. Mox de Capitolio sermo, in quo archetypae omnis generis mensurae servabantur, quarum ad exemplum mensurae, Caesarum Augustorum iussu, in regiones omnes Romani orbis mittebantur, curante Praefecto Vrbi. Inquirendum qui sit D. Simonius Iulianus Praefectus Vrbi, qui in hoc singulari modio recensetur, quove tempore floruerit: & quae fuerit Simonia familia. Inter haec loco valde opportuno exhibenda Praefectorum Vrbi Nomenclatura & plenior & emendatior ea, quam vir eruditissimus Felix Contelorius protulit, ope antiquorum marmorum, quae post eius egregias curas prodierunt

Ad

Ad haec instituenda Dissertatio de Caesarum Augustorum frumentariis largitionibus, agendumque de Pueris & Puellis alimentariis ab iisdem institutis: item de liberalitatibus, quibus vetusta numismata, & marmora litteris consignata lucem adferent luculentissimam. Huc faciunt elegantissimi lapides sepulcrales a Fabretto Inscr. Domest. Cap. III. num. 617. 618. & 619. ceterisque antiquarum Inscriptionum Collectoribus pervulgari, in quibus huiusmodi Puerorum, qui triticum acceperunt, mentio habetur, qua in laude liberalitatis & Faustina & aliae Augustae feminae inclitae sunt. TRITICI PEREGRINI largitionem, inter cetera militaria dona, memorat Florentinum marmor a me editum, quod vide, si orium est, in Parte I. huius Operis pag. 449. num. 82.

Inter haec agendum quoque de Praefecto Annonae, deque navibus frumentariis ad frumentum in urbem convehendum in Alexandriam & Siciliam & Africam missis a Romanis, deque earum institutione ab Imperatoribus Augustis facta, qua occasione praestantissima numismata erunt illustranda atque expendenda: item de horreis Romanorum publicis ac privatis, deque Genio ac Diis iisdem praesidibus: post haec de Militibus frumentariis, & disquirendum ad quem nam, utrum ad Tribunum, aliumve militaris ordinis frumentaria distributio pertineret.

His expositis enucleatisque, ad rem veterum cibariam illustrandam progrediendum est: expenso pane eiusque qualitate & discrimine: expensis Sacris Cerealibus festisque in honorem Vestae Deae, quam Pistorum colebant; panum distributionibus & largitionibus: qua de re cum marmor anaglyphico opere eruditissimum a Fabretto editum ad Tabulam Iliadis pag. 339. tum alia quammaxime conspicua ac nondum illustrata proferentur. De usu modii Coronis adcedet, & de modio, e quo nuces in nuptiis

ve-

vererum spargebantur, cuius fit mentio in Gruteriano marmore pag. CCCCLXI. sermo erit.

Hanc spartam, Deo dante & otium ac valetudinem, alacri animo suscipiam. Si quis vero celerius haec praestabit, rem mihi & litteratorum hominum reipublicae faciet gratissimam; non enim dona, quae litterariae reipublicae offerre ac dedicare cupio, ut alios etiam offerant ac dedificent, invido animo iniurius prohibeo; sed vehementer gaudeo laetorque, dum alios video liberali bonaque mente in amplificanda re litteraria sedulam operam navare.

TAB. III. *Templi Praenestini in honorem Fortunae Primigeniae, Segmentum* LITHOSTROTI
a L. Cornelio Sulla dedicati, lapillis varii coloris Musivo opere affabre picti.

Pavimenta, e variis pretiosis lapillis mira arte dispositis, apud Orientales in usu fuisse, constat. De hoc, ut ita dicam, picturae miraculo, perspicuum est in Libro Esther Cap. 1. v. 6. testimonium, quo locus, & splendidissimum Assueri regis convivium, paratum in vestibulo horti, & nemoris, quod regio cultu & manu consitum erat, describitur, quo divitias gloriae suae, & magnitudinem, ac potentiam, ut voluit, ostendit: De eo haec sacer Textus: *Et pendeabant ex omni parte tentoria aërii coloris, & carbasini ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis, atque purpureis, qui eburneis circulis inserti erant, & columnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei, & argentei super pavimentum, smaragdino & pario stratum lapide, dispositi erant, quod mira varietate pictura decorabat.* De pavimentis, eorumque origine apud Graecos, qui primum habuere elaborata

arte, picturae ratione, donec lithostrota expulero eam, diserte scribit Plinius Lib. XXXVI. Cap. XXV. Italos quoque hac gloria non caruisse, tradit ibidem Plinius. Neque hoc luxu caruisse antiquos Etruscos putandum est: siquidem pavementum multo opere elaboratum Hadriae effosum, ex Schedis Cl. Philippi a Turre, Hadriensis Episcopi, nuper nobis delineatum proposuit Tab. XII. vir eruditione & humanitate ornatissimus Octavius Bocchius, quum Observationes suas in antiquum Theatrum erutum Hadriae anno MDCLXII. adferret. Quo vero tempore Romae factitari coeperint pavimenta, quae primum, propter augustum decus & maiestatem, Deorum templa tantum decere severiores Romani censuerunt, idem Plinius ibidem docet. *Romae sculpturatum* (pavimentum) *in Iovis Capitolini aede, primum factum est post tertium Punicum bellum initum.* Deinde, quod exstaret tempestate sua, ita laudat Praenestinum Lithostroton. *LITHOSTROTA coeptavere iam sub SYLLA parvulis certe crustis: exstat bodieque quod in Fortunae delubro Praeneste fecit.* Integrum hoc Praenestini delubri pavementum, egregie in mappa altitudinis ac latitudinis fere Romanorum quatuor pedum spectandum proposuit an. MDCCXXI. Emin. S. R. E. Cardinalis Franciscus Barberinus Iunior, Episcopus Praenestinus, cui interpretationem adiecit Anonymus Scriptor (forte creditur Cl. Sanromanus Gallus, ut mihi nunciatum est). Huius praestantis viri interpretatio omnium emblematum, quibus hoc Praenestinum Lithostroton ornatur, alteri praelata est, quam ediderat in suo Latio Celeber. Athanasius Kircherus e Soc. Iesu Par. IV. Cap. IV. Censet enim Anonymus Scriptor L. Syllam, victoriis elatum, intersecto Praeneste C. Mario, quo facto Felicem se edicto adpellavit, Alexandro Magno Macedonum Regi vel se comparasse, vel parem credi voluisse; adeoque in ea pavimen-

L IN MONUMENTA ANTIQVA

menti ex musivo opere elegantissima pictura exhibendam curasse eiusdem Alexandri, qui victoriis & nominis sui fama totum orbem implevit, profectiorem in Aegyptum, eiusque adventum ad consulendum Iovis Hammonis Oraculum. Sane Nilum exhiberi in hoc Praenestino Lithostroto, quod inter miracula eruditae Vetustatis aetate hac nostra adhuc exstantia connumerari potest, cum variis Aegyptii soli, eiusdemque fluminis animalibus, perspicuum est ipsum pavementum intuentibus. Sed, quae ad rem nostram egregie faciunt, praestat adferre ex eleganti accurataque eiusdem Lithostroti descriptione, quam illustris Iosephus Maria Suaresius Episcopus Vasionensis, primus oculatissimus testis exhibuit anno MDCLV. editis libris duobus Praenestes antiquae. Siquidem Lib. I. Cap. IV. agens de Fortunae Praenestinae Templo, eius Lithostroton ita describit, quum nondum in Aedes Barberinorum Principum translatum fuisset. *In eo multa quidem perspicienda sunt, quae lapillorum interrasis miraculis, crustulisque intercis, superstitiosa sedulitate, summoque otii dispendio, confecta adparent. Loco in ipso nonnisi accensis facibus, superafusaque ad perspicuitatem aqua, & saepe iterata inspersione, pervidere depingereque licuit. Sunt hominum animaliumque complures imagines: Elephas, Rhinoceros, nomina litteris quibusdam peculiaribus exscripta: sunt & in aquis navigia, quae sigillatim summa cum diligentia depicta apud doctrina simul ac nobilitate praeclarum Equitem Cassianum de Puteo, Lynceum collegam nostrum, spectare poteris. Haec vero, quae subiicio, idem Suaresius subdit Lib. II. Cap. XVIII. quo totius Operis Mantissam exhibet, & duas Tabulas musivi operis eiusdem pavementi adfert pag. 289. Hos inter (thesauros) sunt XVIII. Tabulae Praenestini Lithostroti, in quibus variae ferarum, & portento-
rum animalium effigies, venationum, fluminum, pba-*

selorum, tentoriorum, aedium, piscatorum, & militum, Isidisque simulacrorum graphice delineatae, & pictae figurae mirum quam adficient, oblectentque oculos inspicientium. Ex his forsitan opus integrum contexi, sarcirique posset, sicut in Palatio Principis iam coeptum est felicissime. Quum vero labor satis prolixus & arduum opus Suaresio visum fuerit oculis omnia subiicere, ita singularum Tabularum, quas apud inclitum Cassianum a Puteo delineatas viderat, hanc subiungit descriptionem.

In prima Tabula spectare datur tres feras e musivo compositas, quibus inscriptum ΤΑΜΟΝΟΠΑΡΔΑΛΙ, forte ΚΑΜΕΛΟΠΑΡΔΑΛΙ. In secunda Cancros innantes fluvio, Simias, Hippopotamum, Venatores, & in his Mauros, qui vibrant sagittas ex arcubus in Simiam, infra ΣΟΙΝΓΙΑ. In tertia Testudines innatantes fluvio, & feras, quae devorant pisces, inscriptumque ΕΝΤΑΡΙΟ. In quarta aves, forte ibides insidentes rupi, quas vorat serpens sinuosa torquens volumina: Simiam, & quadrupedem humana facie, sed caudatam, subtusque ΜΟΝΟΚΕΝΤΑΤΡΑ: tum duo animalia sese lambentia, vel com mordentia, additumque ΟΔΑΝΤΕΟ. Quinta exhibet phaselum, qui remis agitur in flumine rupibus interstincto, in quo milites, qui iacula coniciunt in Hippopotamum, quibus illum inter vluas, seu papyros confingunt. Sexta Hippopotamum telis confixum natantem, duosque Crocodillos. In septima ΚΡΟΚΟΔΙΛΟΠΑΡΔΑΛΙΟ innat flumini: hanc agitant Aethiopes clypeati, aedes, simulacra Isidis, Aquilae signum Asino impositum. In octava navis inflato velo tendit ad turrim rotundam, & ad duas quadratas in mare procurrentes, in quibus nidificant volucres: Sagittarius collineans in Hippopotamum. In nona Templum ad ripam fluvii, Obelisci, puteus, palma, mulieres vero sertis coronatae, homo tridentifer, forte Neptunus.

LII IN MONUMENTA ANTIQVA

In decima ΠΙΝΟΚΕΡΩΣ, ΧΟΙΡΟΠΙΟΚ, *Templum cum duabus turribus, & casa, palmae. In undecima vir mulierque hinc discumbunt: inde alii sub tegete, quam inumbrat vitis, pampinis, & racemis onusta, ad ripam fluvii, per quem discurrit phaselus plenus floribus innascentibus: ex adverso tres, quorum alius canit fistula, porrigit alter cornu, seu cyathum, qui desinit in boedi speciem, tertius indicem attollit. In XII legitur ΚΗΙΤΗΝ ΔΡΑΙΝΑ ΚΑΤΟΣ ΤΗΧΙΧΝΙΕ ΕΦΑΔΟΣ. In XIII. navis visitur, quae remis agebatur, militibus plena, aliae velis vento inflatis, & funibus intertextis: phaselus in fluvio, domus, & casa cum rusticis, cymba, flores in fluvio. In XIV. ΚΡΟΚΟΤΑΚ, venatores, ΤΑΒΟΤΚ in rupe ad fluvium. In XV. ΤΙΤΡΙΚ ΚΡΟΚΟΔΙΔΟΣ ΧΕΡΠΑΙΟΣ ΚΑΤΤΟΚ. In XV. tentorium, & milites, atque templum, Dux propinans cum cornu, abacus, fluvius. In XVII. Sacerdotum processus sub templo, quatuor coronati gestant humeris fercula, cum tympanis, tibiisque alii. Anubis statua in base. XVIII. Umbella.*

Igitur Tabula, quam exhibeo, ea ipsissima est, quam Suaresius num. XI. describit. Vides sub tegete in lectulo strato super podium sive pegma virum & mulierem velatis inferioribus corporis partibus, superioribus vero nudis, qui poculum vino plenum manibus praeferunt; hinc virum alterum, verso aliorum corpore, poculum degustantem, quorum in medio stat femina citharae fides utriusque manus digitis percurrrens. Praeterlabitur iuxta triclinium fluvius, e quo aquatici varii generis flores enati adsurgunt, quibus demessis onustum fere phaselum alio agit, remoque impellit vir cum subligaculis, reliquo corpore nudus. Horum florum fructumque in aquis Nili innascentium magnus usus, fructus, atque utilitates variae adnotantur apud Aegyptios a Plinio Lib. v. Cap. IX. & VII. Cap. III. & ab aliis Scriptoribus celebrantur. Omit

sit igitur Suaresius descriptionem phaseli onusti floribus; ut videtur fluvio innatis, quem agit vir solis subligaculis amictus, reliquo corpore nudus, cuius caput ad tutelam notandum est parvo pileo tectum. Ceterum in reliquis Suaresiana descriptio Lichostroti Praenestini cum hac ipsa Tabula in omnibus mirifice convenit. Demum alterum pegma ad fluvii ripam conlocatum cernitur cum lecto, in quo pariter tres cernuntur, mulier, quae sinistrae manus digito indicat, & virum dextra complectitur. Hic sublata dextra manu poculum, quod desinit in hedi caput, ostentat. Cum his adsidet Tibicen, seu Monodiarus, omnesque Genio suo indulgent. Quam elegans sit vitis & ramorum eius umbra, quam egregie picta folia, & paries ipse, e quo cespites herbarum arbuſtorumque pendent, facile dictu vix est, nec singula, nisi oculis cernantur, perbelles ac vivide describi possunt. Morem illum, regnante Assuero, apud Orientales in usu, discumbendi nimirum in conviviis sub umbra nemorum arborumque, ac praesertim ut heic ad murmur labentium in flumine aquarum, non sine voluptate spectamus: & quod mirum, illud cernere volupe est singula lapillis praetiosius variorum colorum, nempe iaspidibus rubris, flavis, subflavis, viridibus, minus maiusque saturis, undis fluminis ex achatibus, & chalcedoniis subcaeruleis, tanto artificio tamque sagaci sedulitate expressa, ut multis in locis vix penicilli coloribus suis artificium superare possint.

Sed erit, qui scire cupiat, quo pacto ad me pervenerit haec insignis Tabula, quae altitudine, aequat pedes IV. Romanos, ac totidem fere sua latitudine. Hanc in publica Florentina platea ad Basilicam Metropolitanam venalem vidi mente Julio huius anni MDCCXLIII. Vt vidi obstupui, statimque emi. Haec hisce diebus emerſerat, sub hasta vendi-

ditis mobilibus rebus, post mortem Nob. Viri Petri Ioannis de Claro. Audivi eum hunc Tabulam sibi comparasse, tunc quum vendita fuit Pinacotheca Celsissimi Principis ab Etruria Francisci Mariae Medicei, qui antea Romanae Ecclesiae Senatus Purperam renunciarat, ut connubio sibi iungeret Sere-
nissimam Eleonoram e Guastalla, e Mantuae Principibus. Franciscum Mariam Principem dono accepisse reor a Principibus Barberinis, quum Romam, quod non semel fecit, adiisset: dignum sane tanto Principe, & splendidissimis largitoribus munus. Quae-
sivi per epistolam rogavi-que amicos Romae degentes, ut pavementum ipsum Praenestinum adirent, & viderent num in eo desit hoc segmentum; sed, urgente Typographo, nondum mihi constat, desiderari tamen subspicor: vel ni desideretur, probabile est esse partem aliquam eorum, quae in Crypta, quadam inter admiranda adhuc aetate sua remansisse scribit prae-
laudatus Suarezus Lib. I. Cap. xv. pag. 48. quam Cryptam ad inferiores cellas aedium Episcopi absconditam, observatam fuisse testatur.

TAB. IV. *Triclinium antiquum, nunquam antea editum, adfertur & illustratur.*

IN eximia pictura pavimenti e musivo opere adlata in superiore Tabula III. vidimus triclinia, adde etiam stibadia, voluptatis causa in amoenis locis constituta fuisse, praesertim in hortis, & prope fluvios ad murmur praeterlabentium aquarum, interdum etiam prope fontes aquarum salientium, ac sub viribus, quae nemoris instar umbram conficerent. Adsimile Triclinium graphice describit Plinius Secundus Lib. v. Epistol. VI. qua villam suam
apud

apud Tuscos, in qua & stibadium ita ob oculos positum ponit. In capite stibadium e candido marmore, vite protegitur: vitem quatuor columellae carystiae subeunt. E stibadio aqua velut expressa cubantium pondere siphunculis effluit: cavato lapide suscipitur, gracili marmore continetur, atque ita occulte temperatur, ut impleat, nec redundet. Gustatorium graviorque conatio margini imponitur, levior navicularum & avium figuris innatans circumit: contra fons egerit aquam & recipit. Nam expulsa in altum in se cadit, iunctisque biatibus & absorbetur & tollitur: e regione stibadii adversum cubiculum tantum stibadio reddit ornatus, quantum accipit ab illo. Lectus hic & undique fenestrae; & tamen lumen obscurum umbra premente. Nam laetissima vitis per omne tectum in culmen nititur & ascendit. Non secus ibi quam in nemore iaceas: imbrem tantum tanquam in nemore non sentias. Sed quid ad voluptates & vitae commoda non excogitarunt ac perfecerunt omni tempore mortales!

Explicato illustratoque veterum stibadio, ad alterum plane eximium ac perrarum monumentum in Tabula IV. adlatum, quod connexionem cum eo habet, gradum facio. Quod anaglyphum hoc antiquo opere in lapide cinerei coloris insculptum, Florentiae nunc exstet, tribuendum est Antonio Nicolinio, Patricio Florentino, e Marchionibus Pontis Sacci, viro tum summo genere, tum multiplici eruditione clarissimo, qui illud e civitate Aquilana in Museum suum nuper transtulit. Cernimus in hoc duas mensas tripedes instructas ferculis; sed harum altera humilior est; altera vero praealtior. Humiliori mensae in orbem adcumbunt sedentes sex viri, quorum duo dexteras intendunt, aliquid de ferculo sumendum indicantes: reliqui quatuor poculum vel manu gerunt indiscriminatum sive dextra sive laeva manu, vel de mensa accipiunt.

Sin-

Singuli eodem vestium cultu amicti sunt, interiore nimirum tunica & pallio. Tunica manuleata brachia nuda relinquit. Et si duo tantum viri in summo in sella sedentes conspiciantur; sedere tamen & reliquos ex habitu ipso corporis conticere facile possumus: Neque heic pulvinos videas, ut in sequenti scheinate; quibus iuxta Horatium Serm. Lib. II. Sat. IV.

Languidus in cubitum iam se conviva reponet.

Sulptor siquidem vel id neglexit, vel adsequi id quum non posset, segnitie, aut imperitia praetermisit.

Prope virum laevorsum sedentem, adstat puer, e servorum nempe anagnostarum numero, brevi veste indutus, qui dextra gestum aliquem facit; sinistra vero parvum volumen sive libellum tenet. Hunc adhibitum, reor, ut acroamate aliquo adcumbentes, ut mos erat, recrearet.

Prope hunc positum spectatur candelabrum, hinc inde praelucentibus duabus lampadibus, quae copiae cornua imitantur, quarum formam & in monumentis Etruscis, in quibus sculpti servi dominos praeceuntes cum adsimili lampade exhibentur. Ea quoque lampadum forma expressa cernitur in marmore sepulchrali posito in honorem Servi Lampadarii, quod marmor profert Fabrettus Inscr. Dom. Cap. IV. n. 309. pag. 307. Huic candelabro adiunctus est parvus abacus, sive brevior mensa repositoria, in qua duo vascula in medio conlocata conspiciuntur. Ea referre plane possunt vascula, quae pro apophoretis donari solebant a domino amicis, quos ad coenam invitaverat, vel, quod valde probabile est, unguentaria vascula referunt. In more siquidem positum apud veteres legimus, non caput tantum, sed & pedes discumbentium in coenis delineare. Floribus etiam, praesertim rosis, antiqui ho-

IN TAB. L. OBSERVATIONES. LVII

homines se coronabant, genio hilaritatis indulgentes.
Horatius Carm. Lib. II. Ode III.

*Huc vina & unguenta, & nimium breves
Flores amœnæ ferre iube rosæ,
Dum res, & ætas, & Sororum
Fila trium patientur atra.*

Et Ode XI. ibidem:

_____ & rosa
*Canos odorati capillos,
Dum licet, Assyriaque nardo
Potamus uncti.*

Plautus in Mostellaria Act. I. Sc. I. v. 41.

*Non omnes possunt olere unguenta exotica,
Sicut tu oles : neque superior accumbere.*

Sustinet ardentes lampades, & vasa unguentaria Hermaeum simulacrum, puerum quemdam referens, basi quinque graduum impositum. Candelabra veterum Lares & Cupidines referebant, ut iam ad Donianas Inscriptiones adnotavimus. Huic simulacro lucem adfert Lucretius:

*Si non aurea sunt iuvenum simulacra per aedes
Lampadas igniferas manibus retinentia dextris,
Lumina nocturnis epulis ut suppeditentur.*

Sequitur post candelabrum iuvenis brevi veste, servorum more, cinctus, qui manibus invicem suppositis, sinistra aliquod instrumentum gerit, quod iniuria vetusti temporis, extrito lapide, probe quid referat non dignoscitur: cultellum tamen, vestigia quae supersunt, referre videntur. Is iuvenis facile

LVIII IN MONUMENTA ANTIQVA

Structorem repraesentat bene peritum artis obsonia
sciendendi, quem egregie describit Iuvenalis Sat.
XI. vers. 135. & Sat. V. vers. 120. hisce versibus:

*Structorem interea (ne qua indignatio desit)
Saltantem spectas, & cheironomonta volanti
Cultello, donec peragat dictata Magistri
Omnia : nec minimo sane discrimine refert,
Quo gestu lepores, & quo gallina secetur.*

In altera huiusce anaglyphi parte, in qua tri-
pes mensa praealtior, & ferculis etiam compluribus ac
maioribus instructa cernitur, in lectis altioribus re-
clinati discumbunt sex viri, eodem vestium cultu a-
micti, qui omnes dextra manu pocula tenent, &
cubito pulvillos tricliniaries in duplices sinus re-
volutos premunt, iisdemque subfulciuntur. Lecti
quadrati sunt, stragulis undique perbelle operati at-
que instrati. In medio coenationum statui solebant
huiusmodi lecti tricliniaries, & quidem altiores; nam
ita placebant; & cum ratione, ut servi ministrantes
undique vocati discurrere, circumire, & praesto esse
epulantibus possent. Mensas cum in prandio tum
in coena linteis haud operiri solitas, ex hoc quoque
monumento discimus; etsi interdum veteres eas ope-
ruisse, forte per iocum, scribat Martialis, Lib. XIV.
Apophor. CXXXIIX.

Nobilius villosa tegant tibi linteae citrum.

Quam igitur peculiarem eruditionem praelese-
rat inligne hoc anaglyphum ab aliis discere cupio.
Meo quidem iudicio aperit nobis unico conspectu,
quod nondum ab aliis adnotatum video, quo mo-
do veteres prandere, & quo modo, quoque ritu coe-
nare solerent. Primum igitur sagax sculptor nobis pran-

prandium veterum proposuit, mox coenam; quae quum in multam noctem, in luxum, & in omnes voluptatum illecebras, subsequente aetate prolapsa hominum genio, qui a prisca mortalium frugalitate ac sobrietate deflexit, produceretur, ea plane de causa, candelabrum praelucentibus lampadibus fere in medio, quod ad coenam pertineret, insculpsit.

Ter aut quater in die solitos fuisse veteres cibum capere, aliqui volunt. Sed communior atque usitatio veterum Romanorum consuetudo prandium & coenam induxit. Ientaculum, primus nempe cibus, quo ieiunium solvitur, idem cum prandio veteres faciunt, ut observat Fulvius Vrsinus, adlata Festi auctoritate: *Silatum antiqui pro eo, quod nunc ientaculum dicimus, adpellabant; quia ieiuni vinum sibi conditum ante meridiem absorbebant.* Postea ientaculum distingui a prandio coeptum, ita ut prius ientaculum sumeretur, deinde prandium, quod & ipsum brevissimum fuit. Prandii mentionem faciunt Scriptores permulti. Macrobius Lib. III. Cap. XVII. Hippocrates Lib. II. Galenus Lib. VI. de tuenda valetudine, de victus ratione, & Xenophon in Oeconomico. Veteres Romanos prandisse parce, coenas vero large adhibitis epulis iniisse, constat multorum veterum Scriptorum testimoniis, quae adferunt Giacomius & Fulvius Vrsinus, ad quos lectores mitto. Pauca haec sufficiant, plura alibi adlaturus, quum de Etruscorum, Graecorum ac Romanorum tricliniis opportunius aderit pertractandi tempus.

TAB. V. *Votiva Manus dextera ex aere
Mercurio ceterisque Diis Salutaribus sacra.*

Tertiam ex aere votivam Manum, duabus elapso iam fere integro saeculo editis, cura sumorum antiquariae rei Interpretum Laurentii Pignorii, & Iacobi Philippi Tomasinii, animo lubens adicio, quam nuper, me rogante ac plaudente, sibi conquisivit, atque in lectissimum Museum suum recondidit Vir genere, virtute, & antiquitatum praefertim patriarum studio Ornatissimus CAIETANVS ANTINORIUS, Patricius Florentinus, Ordinis Divi Stephani Eques, Serenissimo Magno Etruriae Duci, Supremoque eius Consilio a Secretis. Haec vero votiva Manus, ut mea fert opinio, maiori in pretio habenda est, quia Mercurii imaginem duobus postremis digitis impositam exhibet, & multa, quae adhuc latuere, docet, & peropportunam abdita quaedam Ethnicae superstitionis mysteria investigandi occasionem praebet. De Mercurii effigie minime dubitandum, quum eius capitis insigne, nempe petasus utrimque pinnis prominentibus, rudi licet sculptura, ornatus, eum Deum nobis ostendat. Sculptura huiusce votivi donarii adeo rudis est, ut non ex aere fuso perfecta & perpolita, sed scalpto expressa videatur; nam, non ut Manus iam editae, intus inanis & vacua; sed tota solida, & ipso aere plena est. Laurentius Pignorius eam, quam protulit Manum, quia intus vacuum, subspicatus est sceptro vel hastili praefixam, praelatam fuisse in pompa Magnae Deum Matris Idaeae, cui dedicatam fuisse censuit ex symbolis, quae eidem conveniunt. Sed hoc in dubium revocari posse ostendit altera Manus a Tomasinio adlata atque explicata; nam sola haec basi

im-

imposita est, in qua scriptum CECROPIVS V. C. VOTVM S. nempe ex eiusdem Tomasinii sententia: *Cecropius voti compos votum solvit*. Hinc igitur perspicue liquet, Manus istas votivas esse, & Salutaribus Diis atque in humanum genus beneficis, propitiis, atque obsequentibus voto soluto dedicatas, atque addita basi inter donaria in eorum templis reconditas fuisse, in qua nomen illius aut hominis ut feminae, quae a Salutaribus Diis beneficia acceperat, adnotari solebat.

Consueverunt veteres, si bonam valetudinem, aut aliquod insigne beneficium a Diis accepissent, quae nonnisi susceptis votis postulare in more habuerunt, iisdem voti compotes ea dedicare, quae ipsis maxime accepta crederent, imagines nempe, candelabra, lucernas, pateras, tripodas, phialas, acerras, vascula odoraria, pulvinaria, thronos, fastigia, scamna, suppedanea, sedes, aliaeque huius generis multa, quae Deorum numine ac maiestate digna, iisdemque grata esse putarunt. Ita Aesculapio torquem aureum ex dracunculis perfectum, pugillaria, enchiridium, & enabolum, Iunoni bullam, Veneri speculum, Apollini scarabeum, Mercurio caduceum, Herculi clavam, Isidi nautae vestimenta voto sacrarunt: quibus donariis, ut antea dicebam, inscriptas tabellas subiiciebant.

Id vero, qui morbo adfecti somnia in templis Deorum susceperant (cuius moris testis est insigne illud marmor Pisis olim erutum, quod nunc ab interitu vindicatum e Spigliatorum Hortis Florentinis in Museo eiusdem Praeclarissimi Equitis Caietani Antinorii adservatur, HERCVLI SOMNIALI SACRVM, hoc est somniorum immisori) vota nuncupare solebant, Diisque dona promittere, si ex morbo convaluissent: voti compotes, adfectas aegritudine corporis partes dedicare, easque inter anathemata in delubris
su-

suspendere , nempe aures , oculos , linguam ; dentes , pectus , mammas , ventrem , manus , pedes , quarum imagines locupletiores homines ex pretiosa materia , auro , argento , ebore , atque etiam ex gemmis pretiosisque lapillis , itemque e crystallo , vel communiter ex aere ; tenuiores vero ex cera , ligno & argilla , sive etiam ex farina conficiebant . Id cum gratiarum actionibus , aris accensis , peracto sacrificio , factum inscripta monumenta inter Doniana Clafs. I. num. 84. 85. 86. & 87. testantur . Titulos his donariis votivis adiicendos curarunt , ut viventes & posterius (adeo memores erant) benefici Numinis virtutem & oblatum opportunum auxilium probe intelligerent . Nihil enim Diis acceptius , iucundiusque esse putarunt , quam perpetuam grati animi ob suscepta beneficia significationem . Hanc exigere ab ipsis Diis arbitrabantur , quorum simulacra prisca patrum religio expresserat expansis manibus nunc vacuis , nunc donorum plenis , quasi dona libenter ab hominibus accipere , & ultro iisdem dare viderentur .

De Diis Beneficis non est mihi differendum ; de Salutaribus vero , quos vitae incommodis , & corporum aegritudinibus opem ferre credebant , haud opus est ut in re tam perspicua diutius morer . Inter hos vetustas principes esse docuit Aesculapium , Hygiam , & Telesphorum , quos Deos omnes ubique gentes deveneratae sunt . Serapidi dextrum pedem , forsitan ab eo , qui podagra laboraverat , dedicatum cernimus in eximio monumento , quod adfert Fabretus Inscr. Domest. Cap. VI. num. XX. pag. 467. aures Minervae , puerperarum ventres Iunoni Lucinae , oculos Apollini , virilia Priapo , quae in eorum templis suspendebant . Pedes in tutela Isis fuisse , testantur vetusta marmora a Fabretto ibidem adlata .

Perrarum hoc monumentum docet Mercurio dedicatam fuisse dextram Manum , quum in ea eiusdem

dem Dei effigies sculpta sit ; in reliquis vero iam editis Manibus, praeter symbola, nil tale conspicies. Notanda quidem in singulis Manibus dexteris eadem digitorum conformatio ; nam erectos tantum praeferunt tres digitos, nempe pollicem, indicem, & medium, quos numericos, ad numerandum nimirum aptiores, & promptiores veteres censuere ; anulari & minimo digito incurvatis ac demissis : quae omnia proculdubio non carent aliqua significatione, quam ignoramus. Numa, Etruscae disciplinae peritus, Iani signum dedicavit digitis per notas ita figuratis, ut dextra manu trecentorum numerum, sinistra sexaginta & quinque significaret: de quo simulacro Plinius Lib. XIV. Cap. VII. & Macrobius Saturn. Lib. 1. Cap. XIII. Qua ratione digiti eum numerum significare possint, & de solari Romanorum anno, consule doctissimum Iulium Pontederam in Enarrat. Antiquitat. Latinarum Graecarumque Epist. XXXIV.

Oritur hinc subspicandi locus, Manum dexteram fidei sacram, rebusque divinis operandis Pontificio iure destinatam addictamque, in hunc ipsum modum conformatam, salutarem & auspiciatissimum gestum expressisse, sive hac conformatione impetratae a Diis beneficentiae, opis, auxilii ac salutis indicium praesetulisse. Tomasinius Pignorii sequitur opinionem, qui hunc Manus gestum haud praeter rem factum opinatur ; quia Diabolus Christiani nominis osor & hostis acerrimus iam tunc omnem operam mira calliditate impendit, ut elevarer eum gestum, quem Christiani Pontifices & Sacerdotes essent adhibitori, quum benedicentes sacrum Crucis signum exprimerent ; quod hac digitorum conformatione apud Latinos factum fuisse, paullo vero aliter apud Graecos, erudite ostendit adlatis sacris monumentis Amplissimus Senator Bonarrotius in Vasa
Vi-

Vitrea Coemeteralia . Nec aliqua profecto occultae apud Ethnicos Religionis significatione vacat eorum digitorum unus post alium elatio; sed nec etiam numerus ternarius; nam, quia Deum impari numero delectari crediderunt, eo forsitan gestu collatum beneficium ad Deos referri oportere declararunt.

Ad observanda huiusce votivae Manus symbola nunc gradum facio, quorum plura singularia sunt, nec in aliis editis Manibus occurrunt; alia vero non pauca in singulis usitiora & plane communia. Priora enumerabo, quae Mercurio unice convenire non est dubium. Hunc Deum *Terrestrem & Inferum*, de quo fusius disserui, quum Gemmas Deorum imaginibus insculptas in Museo Florentino editas observarem, declarat testudo, quam ei sacravit fabulosa vetustas, quia sex mensibus sub terra ea latitat; sex vero super terram repit. Ita Mercurium nunc Deorum Interpretem, nunc mortalium negociis & curis implicitum, nunc ad Orcum defunctorum animas ducentem, easque ab Inferis evocantem finxere. Exstat apud Vignolium inter Inscriptiones selectas pag. 307. ara marmorea Dis Manibus sacra, in qua sculptus Mercurius & pone eum testudo, quae ei quoque tribuitur, quod lyram invenerit & Apollini dono dederit. Caduceus convenit Mercurio, utpote Nuncio, & Deorum Interpreti; aequati vero lances, quia eum ponderibus praesidem veteres fecere, de quo in Tom. II. Musei Etrusci non pauca adnotavi. Adest etiam radius, quo Mercurius Astronomiae inventor; vel, si potius videtur scriptorius stilus sive graphium, caelaturae scripturaeque & literarum excogitator designatur. Tres ollulae absque operculo, ut opinor, hunc ipsum Deum divitiarum & thesaurorum custodem, pecuniis praepositum, & Mercatorum lucris praefens numen designant: cuius tutela in antiquis aliquot inscriptionibus indicatur.

Hinc

Hinc in Doniano marmore a me adlato Clafs. I. num. 168. legitur: MERCVRIO LVCRRVM . POTENTI ET CONSERVATORI. A Graecis *Λγοραῖος*, *Εμπολαῖος* dicitur. In Gruteriano lapide LI. 1. NEGOTIATOR : in Reinesiano Clafs. I. n. 80. NVNDIATOR adpellatur ; quare iuxta varia munia , & negocia, quibus praeest, quibus divitiae , quaeſtus, & lucri parantur, ſubſpicor forſitan tres ollulas numis recondendis ſervandiſque deſtinatas, ei pro ſymbolo, raro quidem & ſingulari , quod nunc primum occurrit , tributas eſſe.

Frequentiora ſymbola, atque, ut ita dicam, communia , ſculpta cum in interna tum in externa parte harumce votivarum Manuum obſervanda ſuperſunt, quae eruditis obſervationibus illuſtrarunt praefantes viri Pignorius & Tomaſinius. Primum digniorem locum occupat pinea nux vertici pollicis impoſita. In ſymbolum hoc unice oculos ſuos hi doctiſſimi viri deſigentes, quia pinum Magnae Deum Matri Idaeae Cybeli ſacram, atque in eius eſſe tutela ex priſcis Scriptoribus , & ſculptis monumentis norunt, putavit alter eidem Deae, alter vero Iſidi votivas aheneas Manus haſce ſacratas fuiſſe. Sed in hac Antinoriani Muſei Manu, quum pinea nux , & reliqua fere omnia ſymbola, quae in reliquis duabus Manibus ſpectantur, occurrant , & alia plura tributa ſint Mercurio , cuius quoque protoma conſpicio in loco poſita eſt: ex ſolo pineae nucis ſymbolo minime ſtatui poſſe liquet, alteram Manum Cybeli, alteram Iſidi dedicatam fuiſſe ; nam quum hoc ſymbolum commune ſit ſingulis manibus atque huic ornatæ imagine Mercurii, probabilius videtur hanc divinitatis notam ſive adtributum peculiare, aliquid apud veteres deſignafſe. Hoc ipſum ab aliis diſcere cupio: ſi vero coniecturis indulgere mihi fas eſt, ſubſpicor veteres eo indicare voluiſſe aurei aevi

faustissimum ac beatissimum tempus, quo homines nullis morbis afflictiatos credebant; quare Saturno pineam nucem beatioris temporis indicem consecrarunt, uti monumenta alibi a me adlata tum apud Etruscos, tum apud Romanos testari videntur. Sacra est etiam pinea nux iis Numinibus, quae mortalium felicitati & tranquillitati praesunt, nempe Cereri, Fortunae, Telluri, & Bono Eventui, quam idcirco copiae suae cornu impositam gerunt.

Serpens quoque cristatus (ex eorum genere, de quibus Plinius Lib. VIII. Cap. XIII. consulendus, & Vir Clarissimus Lamius, qui de his fusius pertractavit) carpum Manus circumplectens, erecto circa pollicem capite, non indicat Liberi Patris Orgia, sive sacra Sabatia; sed quum Aesculapio, & Hygiae Servatoribus Diis, & valetudinis defensoribus potissimum tribuatur, eisque sacrum animal sit: facile crediderim indicare consecutam iuxta vota post morbum optimam valetudinem, & aegritudine iam propulsata, corporis habitudinem horum Tutelarium Deorum munere novis viribus auctam ac renovatam; quapropter pollici circumvolutus serpens in singulis Manibus spectatur. Ita etiam in Fabrettiano iam memorato monumento Serapidi sacro, dextro pedi, quem morbus interceperat, serpens circumvolutus observatur.

Superfunt reliqua symbola in hisce tribus Manibus expressa, quae nec Cybeli, nec Ifidi, nec ipsi quoque Mercurio conveniunt. Nam thorax Martem, cantharus Bacchum, rana Nymphas, fontibus, stagnis ac paludibus praefides, designant; quae symbola in vola eiusdem manus num. I. sculpta spectantur. In extima eiusdem Manus parte num. II. ramus quercus Iovem (in cuius tutela ea arbor est) liticen & tibiae Minervam harum inventricem declarant: crupetia Pana Deum, ut videre etiam est in Donianis monumentis Tab. IV. n. III. pag. 21.

con-

conchylium Venerem, lacerta Apollinem Deum, qui idem ac Sol est; cornu vero, quo veteres Heroes pro poculo usi sunt, forsitan Herculem vini cupidissimum significant.

Quod igitur hanc votivam Manum censeam Mercurio sacram fuisse, monet ipsum Mercurii prominens caput, & complura symbola, quae eidem peculiari modo conveniunt. Reliqua, quum plurium Deorum propria symbola procul dubio sint, & in tribus hisce Manibus occurrant, in eam facile me adducunt sententiam, ut has *Manus Panteas* dicam, non uni tantum, sed omnibus fere Diis dedicatas: quod forsitan veteres fecerunt, quum implorato cunctorum Deorum auxilio, singulis, hoc voto soluto, sacroque in templis reposito anathemate, grates referre voluerunt; quapropter eadem de causa Panthea illa ex aere signa, quae ad nos pervenere, excogitarunt, in quibus multa Deorum symbola in unum sociata congesserunt, & soluto voto alicui Numini consecrarunt, quod nobis antiquae inscriptiones testantur. Igitur haec Manus Mercurio potissimum dedicata est, licet, praeter Mercurialia, alia Deorum paene singulorum symbola sculpta praeferat.

Illud nunc superest, ut gratias agam Nobilissimo Viro Equiti CAIETANO ANTINORIO, qui mihi tam insigne monumentum illustrandum obtulit: rogemque, ut pro singulari sua in me humanitate ac benevolentia pauca haec temporario calamo, & ruri quidem hoc Maio mense, ut aliquantulum vires corporis reficerem, exarata & adnotata, benigno animo accipiat, mihiq; alias occasiones praebeat ei morem gerendi; quum in dies magis magisque eximiis prisca aevi monimentis Etruscis, & Romanis, ac praesertim patriis Florentinae Coloniae, Museum suum locupletet: quare summopere gratulari etiam decet huic inclitae Vrbi, in qua & hodie tan-

LXVIII IN MONUMENTA ANTIQVA

to studio coluntur prisca aevi monumenta, ut complures amplissimi Proceres carere optatis deliciis aedes suas ornatissimas putent, si antiquis signis, urnis, lapidibus, anaglyphis & gemmis exsplendescere non videant.

TAB. VI. ANAΘHMA *Affriorum*,
BVBONIS *marmorea Statua*.

Antiquum Vatem inter cetera illustria Siculi regni monumenta connumerandum, ARCHATEM nomine, omnibus antea plane ignotum, nunc primum ostendo, & in lucem profero, ut litteratorum hominum mihi gratiam & favorem conciliem. Vberem eruditionis segetem praeferre hoc plane curiosum Graecae Antiquitatis *κειμήλιον*, nemo est qui non videat. Hinc enim qui copiosius atque enucleatius illustrare illud voluerit, occasionem peropportunitam habebit differendi de auguralibus ac divinatricibus Avibus, quorum voces, cantus, clangores, ululatus, gestus, volatus, & alia huiusmodi veteres Magi, & Harioli ad suas praestigias vendendas usi sunt, & futura praesentire docuerunt. Adeo vero caecutierunt veteres Ethnici, ut prodigia quoque interdum ab his patrata scripserint.

Aegyptii mortalium omnium vetustissimi multa animalia coluere propter eximia beneficia, quae in genus humanum contulere; nam ab his medicas herbas, & remedia ad sanitatem corporis tuendam, servandamque, atque alia urbibus ad commercium utilia inventa fuisse, observant: quapropter, ut & aliae gentes benefica animalia omni honore adficerent, atque etiam colerent, exemplo suo, ut opinor, pellexerunt, & maxime omnium excitarunt.

In

IN TAB. L. OBSERVATIONES. LXIX

In Isiaca Bembina Tabula animalibus hisce avibusque (inter quos non paucae imagines sculptae sunt, quae hanc ipsam a me adlatam Avem referunt) altaria dedicata spectantur, atque his coram homines genua flectunt, & adorationes faciunt; vel in cymba, uti maiora Aegyptii regni Numina Isis & Osiris, vehuntur. Graeci quoque in Deorum tutela complura animalia iisdemque convenire propter arcanas ac mysticas significationes crediderunt. Vrbes plurimae sunt, quae animalia & aves Diis sacras pro symbolis, quibus noscerentur ab exteris, in suis numis insculpsere, ut noctuam Athenae, aquilam Antiochenfes &c.

Ast inter aves, alias auspicatas, alias inauspicatas esse veteres censuerunt: & has etiam loqui inter se, auditumque sermonem ab Auguribus tantum intelligi posse. Has oscines dixere Tusci ac Latini, auctore Festo: *Oscines aves Appius Claudius esse ait, quae ore canentes faciant auspicium, ut corvus, cornix, noctua: aut quae alis, ac volatu, ut buteo, sanqualis, aquila, immissulus, vulturius*. Interdum aliquae aves, quae quibusdam populis infausae, & male ominatae fuerent, aliis tanquam auspicatissimae habitae sunt. Vultures Romulo regnum, Mario victoriam, Augusto imperium praenuntiarunt. Captata auguria felicia ex cygnis, & suae fuculis foeta, legimus, apud Virgilium. Noxia animalia eos homines qui ex urbibus, finitimisque regionibus propulsarunt, in numerum Divorum Heroumque fabulosa locavit vetustas. Sed de his satis, quae aliis dilucidanda relinquimus.

Igitur & avibus hisce de re publica optime meritis, statuas ad aeternam beneficiorum ab ipsis acceptorum memoriam ab antiquis positas fuisse, docet praeclarum hoc & singulare monumentum, quod olim Celsissimae Violanti Beatrici Vindelicorum & Etruriae Magnae Principi ac Senarum Gubernatrici, quum Romam lustraret, dono dedit doctiss.

simus Praeful Franciscus Blanchinius: & post mortem eiusdem Principis, venditis aliquot Cimeliis, in meum Museum migravit. Postmodum vero ipse Nobilissimo Comiti DE THOMS, rerum antiquarum aestimatori & conquisitori laudatissimo, ut gratiam referrem, obtuli, quod mihi complura Musei sui locupletissimi Etrusca monumenta digna publica luce, quae proferam, egregie delineata dono dedisset, quum Florentiam lustraret.

Cernitur Bubo totus marmoreus marmoreae basi insistsens, murem sinistro pede comprimens. Caput, Augurum more, velatum & opertum habet quodam, ut videtur, panno, plumatili opere elaborato, relictis, ut in oscillis, apertis oculorum & rostri spatii. Basis in dextro latere Victoriā stantem, alis instructam exhibet, quae laeva palmam gerit; dextra vero coronam, ut arbitror, auream sive argenteam ostentat; nam circulo simillima est, foliis destituta. In altero basis latere cernitur femina alis carens, quae eodem modo coronam adsimilem offert; sinistra vero palmam tenet, quae facile Pax esse potest, persimili typo sculpta in numis, quod Victoriae sit individua comes, & felicitatis auspex. Antica eiusdem basis facies, temporis iniuria, vitioque marmoris nonnullis in locis aliquantulum corrupta est; sed non tam male, ut intelligi non possit id quod Graeca epigraphe declarat; nimirum:

ΠΡΑΘΗC·

ΠΕΤΡΙΟC·ΗΟ

ΜΑΝΤΙC·ΜΑΝ

ΤΕΟΑΓΕΤ·Α·ΑC

ΕCΑΡΙΩΝ

Hoc est. ΑΡΧΑΤΕC·

PETREVS·QVI·QVAE

VATES·VATICINA

TVS ANN·IV·AS

S O R I I S

Haud opus est, ut Lectorem heic morer, adferens Bubonis descriptionem, quam exhibent Rerum naturae Interpretes, praesertim Aldovrandus, & Ruyschius Tom. I. Theatr. Animal. Tit. VII. Cap. I. qui eorum varias species, colores, proprietates, & cibum luculenter exponunt. Bubonem describit Plinius Hist. Nat. Lib. X. Cap. XII. tanquam avem funebrem, & maxime abominatam a Romanis publicis praecipue auspiciis; verum privatorum domibus insidentem plurimum tradit feralem non fuisse. Sed Asforiis beneficia contulisse, a quibus donari statua marmorea meruit cum sua effigie, docet inscriptio in basi exarata, & Deae, quae in lateribus basis sculptae sunt.

Nomen Bubonis Vatis indicatur, dummodo A suppleta initio sit, ARCHATES. Sequitur ΠΕΤΡΙΟΣ, nempe πέτριος, *saxeus, petrosus, lapideus*; quod etiam Neptuni cognomentum. Ita adpellatus Bubo ab Asforiis, qui ei marmoream hanc statuam, sive simulacrum cum eius effigie dedicarunt; nam huiusmodi animalia in summis aedium dirutarum parietibus, atque in petrosis praealtis cavernis lubentissime morantur. Idem Archates ambiguo sexu vocatur H. O. honoris causa, ne Asforii beneficii memores, opinione divinitatis, in eius cultu, ac religionis ritu peccarent; sed eum propitium haberent. Plura heic congeri possent de sacra formula live *Deus, sive Dea sis*, quam veteres, Deos invocantes, de quorum nomine aut arcana natura sibi non constabat, in sacrorum praefatione praemittebant. Describit Servius in Aeneid. Lib. II. vers. 351. clypeum in Capitolio consecratum, cui inscriptum erat: GENIO VRBIS ROMAE SIVE MAS SIVE FEMINA. Vates etiam adpellatur, & vaticinia, tanquam ex oraculo, reddidisse annis quatuor scribitur. De avium auguriis & auspiciis, si otium est, consule Iulium Caesarem Buelengerum Lib. III. Opusculorum, qui de his fusius.

Quod

Quod nam vero beneficium vaticiniis suis toto quadriennio praestiterit Assoriis Archates, non exprimitur; sed magnum aliquod beneficium ab eius oraculo acceptum indicat fortasse mus, quem ipse laevo pede calcatur. Mures siquidem facto agmine in segetes irruentes, quandoque eas devastasse & spicas corrosisse apud Aegyptios, tradit Aelianus de Animal. Lib. vi. Cap. XLI. Hanc calamitatem ope huius avis devitasse Assorios, facile divinari, pro certo tamen adfirmare minime possumus. Aliud quidpiam simulacra tum Victoriae tum Pacis in basi sculpra, nempe vel hostium insidias, vel eorum adventum praefensisse, quos eius oraculo praemoniti devicerint, indicare videntur. Alia doctiores viri me docebunt: mihi hoc ipsum monumentum vetustate & raritate eximium in lucem produxisse sufficit.

Dorice scriptum est ΑCΚΑΠΙΩΝ, pro ΑCΚΟΠΙΩΝ. Assorium oppidum Siciliae in edito colle inter Ennam & Agyrium situm, hodie *Azaro* nuncupatum, priscis temporibus celebre fuit, cuius populi *Assorini* apud Geographos dicti, a Cicerone in Verrina IV. *viri fortes & fideles* cum laude adpellantur. Apud Diodorum, qui eorundem populorum bis meminit, corruptum eorum nomen priore in loco observat Cluverius Sicil. ant. Lib. II. Cap. VII. pag. 325. nempe *Αασιπιοι*. Antiquiorem eorum adpellationem servare videtur hoc perrarum monumentum, quod alii accuratius & luculentius, ut spero, explicabunt.

Quia vero nonnulli litterati homines interdum de sinceris ac genuinis monumentis dubitare solent, & de eorum fide subspicari, & hi praesertim, qui eadem possunt videre suis oculis, non curant; illud monendum superest cum avem, tum subiectam ei basim ex integro solidoque marmore constare; adeoque basim non esse veterrimo signo subdititiam, & litteras antiquissimas esse, ac dubio procul genuinas.

etiam inventa spectans, saepe numero adtonito similis vix intelligere, ac mihi suadere potui, tam paucis hodie explendescere scriptis monumentis: mecumque cogitavi, id si adsererem, vix credi posse. Sed prae omnibus prisca aevi reliquiis, quae summas fuisse Florentinorum opes, summumque in gloria sibi paranda, atque in muneribus edendis studium, perspicue ostendunt, celeberrimum illud marmor memorandum est, a me editum in Parte I. pag. 316. num. 64. quod ad hoc tempus exstat in aedibus Marchionum Ridolphiorum, quo intelligimus, Q. Caecellium Labeonem Florentinum civem, tantis opibus abundasse, ut in perpetuum pollicitus sit maximis suis sumptibus honores quotannis habendos natali die Augusti, eiusque uxoris Liviae Augustae, & Tiberii Caesaris, eo praesertim die quo is Pontifex Maximus creatus est: quem honorem constat anno ab V. C. DCCLXXI. Christi vero XVIII. quum idem Tiberius Caesar tertium, & Germanicus Caesar iterum Consules essent, a Florentinae Coloniae Duumviris Cn. Acceio Rufo Lutatio, & T. Petilio decretum fuisse. Non moror in recensendis divinis honoribus, ara dedicata & victimis immolatis, coena Decurionibus, & populo data, thuris incensi oblationibus, vini profusionibus & libationibus, quibus ad vescendum Genii Caesarum invitarentur, ludis editis sex dierum spatium, mulsi & crustulorum largitionibus, statuarum dedicationibus & aliis, quae in eodem marmore recensentur; quae omnia ut iustum volumen offeram doctis viris, iamdiu valde me sollicitant, ac vehementer impellunt.

Causam vero cur tot monumenta prisca Florentinae Coloniarum ad nostram aetatem non pervenerint; sed miserrimo quodam fato interierint, non semel adtuli, nec sine animi angore adsignavi: nempe Florentinorum civilia & externa bella, dissidia, in-

incendia, direptiones, & quod his peius est, summa maiorum nostrorum incuria, ne dicam barbaries & ignorantia, qui has antiquitatis delicias neglexerunt, ipsique vel in calcem verterunt, vel in aedificiorum fundamentis, Borghinio teste, iecerunt. Fuerunt etiam quidam, (quorum nominibus mihi probe notis invitus parco) qui turpis lucri cupiditate aestuantes non pauca marmora, elegantissimis anaglyphis operibus insculpta, exteris Gallis, Britannis, ac Germanis vendiderunt, ac patriam suam his eruditio- nis, laudis & gloriae praefidiis turpissime spoliarunt. In parietinis Xysti apud Aediles Metropolitanae Ecclesiae Florentinae non pauca marmora veterum Florentinorum ex insignioribus inserta erant, quorum hodie lacunae, quae supersunt, sublata fuisse testantur. Inter marmora haec, & illud censebatur, quod profero in sequenti Tabula VII. quod inde iam remotum fuisse constat; spectabatur tamen, teste doctissimo Vincentio Borghinio, qui anno MDLXXV. delineandum curavit, e cuius schedis Cl. Senator Philippus Bonarrotius accepit, ex ipsis ego, qui nunc primum in lucem profero. Ex hoc quoque insigni monumento plura notatu digna colligimus, quae, ut superius aiebam, summum civium Florentinorum splendorem in ludis edendis, atque in largitionibus, sportulis, aliisque donis plebi & populo omnibusque ordinibus dandis, luculenter testantur:

TAB. VII. *Q. Petronii Melioris Consulis Municipalis largitiones, & munera edita.*

QUum in hoc insigni ac perraro marmore, cuius anaglyphum figuris & inscriptione ornatum aperte ostendit frontem fuisse sepulcri; Q. Petronius Melior, ad quem pertinet, dicatur COS. MV-

LXXVI IN MONUMENTA ANTIQVA

hoc est CONSVL MVNICIPII, five MVNICIPALIS ; post viros doctissimos Scaligerum in Lect. Aufon. Lib. II. Cap. XXIII. Valerium Chimentellium Cap. v. de honore Bisellii, Henr. Norisum in Cenotaphia Pisana Dissert. I. Cap. III. pag. 42. & Gisb. Cuperum in Monum. ant. pag. 223. haud opus est ut in re tam erudite ac luculenter illustrata, de Consulibus Municipalibus agam. Qui in suggestu sedet, forte is est Q. Petronius Melior, apud Florentinos Consul Municipalis, a quo editos fuisse Circenses ludos indicat quadriga & proposita singulæ equis currentibus præmia, quæ in superiore segmento sculpta spectantur. Multa opportune heic addere possem, si integrum esset marmor. Vir ille qui ante Consulem genua flectit, orat ut munera pro dignitate municipii splendide ac magnifice edat: alter vero stans tesseram hospitem ei offert, vel frumentariam ab eo se accepisse testatur. Hoc loci lubet commemorare meo Museo nuper adcessisse tesseram illam athleticam sive gladiatoriam Servilii Clementis, in Praefatione a me descriptam pag. XXXI. quam mihi egregius elegantiorum Musarum, & Philologicae eruditionis cultor Ioannes Paulus Vmbrosius Florentinus, humanissime nuper mihi dono dedit.

TAB. VIII. Num. I. *Herculis labores sculpti in marmoreo Sarcophago.*

QVod non solum barbari, sed etiam ipsi Florentini cives praeclara maiorum nostrorum monumenta evertint, ac pessum dederint, ne antiqua exempla congeram, docet & recens paucis ab hinc annis editum documentum. Anno MDCCXXVI. quum in Hypogaeo Coemeterio Ecclesiae S. Pancratii

vidissem, & delineandum curassem hunc Sarcophagum elegantissimum, in quo praecipuos Herculis labores egregio opificio sculptos observavi: paullo post excisum a male feriatis hominibus (quorum nominibus invito parco) & in minuta fragmenta redactum amici nunciarunt. Eam inter ceteras memorant potissimum fuisse causam, ut carerent incommodo aperiendi Coemeterium, ut his qui frequenter, me monente, videre cupiebant, facerent satis.

Sarcophagum hunc haud peregrinum esse, nec aliunde advectum, sed pertinuisse ad aliquem dignitate conspicuum virum, quum Florentinorum Colonia floreret, & in ea praeclaræ artes ad Graphicen spectantes mirifice vigerent, nemo, ut opinor, dubitabit, qui novit cum Ecclesiae, tum Coemeterii Basilicae S. Pancratii antiquitatem, quae inter primas censetur, uti monumenta Ecclesiae Florentinae testantur.

Quinque igitur praecipuae Herculis aerumnæ ab antiquis Mythologiae Scriptoribus, ac praesertim Poëtis adeo celebratae, ut his recensendis, ne nimius sim, supersedeam, in hoc Sepulcro, sine tamen ordine, exhibentur, nempe Leonis Nemeaci suffocatio, Hydrae Lernaee nex, apri Erymanthii interitus, cervæ Arcadicae prostratio, Stymphalidum occisio, & ex insula Martis expulsiō. In mediana Sarcophagi aedícula prope Herculis pedes ex urna se exerit juvenis, qui dextram manum, ritu opem implorantium, ad eum extendit. Credunt aliqui hunc referre Pholum, Herculis amicum, quem post obitum, Heroum more, sub monte tumulavit: quæ res omni columna ac mausoleo gloriosior ei contigit, teste Diodoro Lib. v. Cap. II., quare ab eo mons ille nomen accepit. Sed mihi vero videtur similis, hanc sculpturam referre Hylam, Theodamantis filium, quem Hercules amavit, eumque

que in Mysia flumine submersum, ad quod ad hauriendam aquam miserat, amissum lacrymis profecutus est. Hunc typum sagax sculptor adiecit, ut in hoc Sarcophago defunctum designaret, eique datam a Diis divinitatem praemoneret; quare & Genios quatuor, & Tritones buccinantes in utroque sepulcri angulo sculpsit: quorum simulacra, ut docet Macrobius, in fastigiis sacrarum aedium collocare veteres Romani consueverunt. Non pauca sunt veterum sepulcra historiis ornata, quae Herculis labores praeferunt: nam, quod hic Deus Orcum adierit, & animas multorum victo Cerbero eduxerit, & ad vitam revocaverit: ea propter lubentissime Romani in sepulcris eius gesta insculperunt, & tamquam propitium defunctis crediderunt; quod ex aliis monumentis mox adferendis clarius liquebit.

Num. II. Sequitur in eadem Tabula frons marmorei Christiani sepulcri, quod unicum e multis, quibus usi sunt veteres Florentini Christiani, ostendere possumus. Dextrum eius emblema triplicem Ionae historiam exhibet, nempe eius in mare projectionem; & notandum a sculptore expressum esse Prophetam ligatis manibus: & inde eum sub umbraculo quiescentem potius cucurbitae, quam hederæ: de qua quaestione consulendus Vir doctissimus Ioannes Bottarius, Vaticanae Bibliothecae Praefectus in *Picturas ac Sculpturas veterum sacrorum Coemeteriorum ad Tabulas XXXVII. pag. 151. & 152. & XLII. pag. 186. & 187.* In sinistro Sarcophagi emblemate Ionae ex ore ceti in aridum littus eiectionis expressa est. In angulis tamquam parerga additae sunt protomae virorum ornatae chlamyde & pileo Phrygio, quae inter lusus sculptorum recensenda sunt; his enim in locis personatos homines & oscilla addebant Ethnici, ut vehicula animarum, de quibus mox sermo, denotarent. Primaevos Christianos interdum multa,

IN TAB. L. OBSERVATIONES. LXXIX

ta, quae apud Ethnicos frequenter occurrebant in eorum sepulcris, in suis admiscuisse, iam alii docti viri observarunt. In medio a recentiore artifice sculptum est Temperantiae nobilissimae gentis stemma, cuius heredes fuere Bondelmontii Patricii Florentini. Compertum est veterum sepulcra in usum Familiarum sequiore aevo transiisse; quare in ipsis insignia maiorum suorum sculpenda curarunt.

TAB. VIII. *Sarcophagus marmoreus, in quo sculpta* CORONARIA.

IN sepulcralibus titulis, etsi raro, memorantur tamen CORONARII & feminae CORONARIAE. Hos protuli in Parte III. pag. 95. & Parte II. pag. 455. quos vide. Nunc imaginem *Coronariae* feminae exhibeo sculptam in Sarcophago marmoreo, qui exstat in Florentino Baptisterio & Basilica S. Ioannis, in quo conditi cineres Ioannis Episcopi Florentini, qui obiit anno MCCXXX. cuius patria Velletrum fuit, quod indicat in candido marmore scriptus hic titulus:

* PATRIA VELLETRVM SANCTI FVIT ILLA IOHANNIS
QVI IACET HIC PRESVL CVI SIT PAX OMNIBVS ANNIS

Hic Sarcophagus unus ex illis plurimis censetur, qui extra Baptisterium in gradibus eius repositus erat; nam constat, olim plures gradus adscensum praebuisse in hanc Basilicam, qui hodie sub humo, ea non semel adgesta, delitescunt. Hi Sarcophagi consilio egregii Arnulphi Architecti Florentini e medio sublati sunt, qui censuit Basilicae huius magnificentiae, & proceritati multum de-

detrimenti adferre. Quod vero circa Basilicam hanc S. Ioannis plurima sepulcra nobilissimarum Florentinarum Familiarum conlocata fuerint, testatur Ioannes Boccaccius in Fab. IX. Diei VI. quorum maior pars, ut ex his quae superfuere colligimus, antiquis Ethnicis anaglyphis sculpta erant.

Coronariae feminae imago in medio Sarcophagi sculpta est, cui ad dignitatem & decus augendum vela suspensa sunt: quo honore arae Deorum Manium insigniebantur, atque in his caeruleae vitae suspendebantur. Dexteram manum apertam tenet, more Dearum, quo gestu earum simulacra frequenter sculpta sunt: laeva manu calathum floribus refertum, qui hodie defunt, gerit; maiorem vero calathum rosis cumulatam ante se habet. In sepulcris passim memorantur rosarum profusiones, & sparsiones, quae in honorem defunctorum fiebant, &, ut fierent, pecuniae cum annuo redditu assignabantur. Hinc inde canis domesticus, & avicula cernuntur, quae eidem feminae in deliciis fuere.

Encarpi floribus oppleti defunctis donabantur, hisque eorum arae, & sepulcra coronabantur. Ignoratum est ad hoc tempus, quomodo *εισπράξιον*, nempe *encarpus* floribus omnis generis vestiretur & conficeretur. Id ostendit anaglyphum hoc, etsi rudiusculae sculpturae sit. Flocci lanei arboribus suspendebantur, hisque Coronariae feminae sedentes flores adnectebant conligabantque; quam artem conficiendi encarpus docet femina in dextro Sarcophagi latere sculpta, quae canistro insidens, ante abacum rosis onustum, suspensos floccos adprehendit. Ad eam interim quatuor calathos refertos floribus quidam servus advehit, taeniam gerens laeva manu. Ad pedes Coronariae sculptus est lepusculus aliquid adrodens. In laeva Sarcophagi parte mulier in sede quiescens Genium adcedentem, & victas seu taenias solu-

lutas, quae e lana confectae videntur, adferentem excipit, & ipse sinistra manu solutas corollas tenens, quae e tenui preciosaque lana fieri solebant. Harum frequens mentio apud Pindarum, praesertim in Ode v. Olymp. *ῥῖλᾶν ἄρετᾶν, καὶ στεφάνων αὐτὸν γλυκύν τῶν Οὐλυμπία.* Ad pedes Genii proiectus calathus cernitur; ad pedes vero feminae iacet canis domesticus, qui Diis Laribus sacer erat. Hinc inde floribus & fructibus luxuriant arbores; nam encarpi & coronae non solum rosis & floribus, sed pomis etiam cuiuscumque generis ornari solebant. De his Apuleius Metamorph. Lib. III. *Individuo nexu corona totis floribus, totisque constructa pomis adbaerebat.* Nil his frequentius in aris, & arculis cinerariis defunctorum; quibus conficiendis, cum viri, tum feminae praeerant & officinas habebant, in quibus eas parabant & vendebant. Demum in utroque angulo mortem & funus designantes sculpti sunt duo Genii, facibus in terram inversis innixi, qui mos in exequiis mortuorum servabatur. Aristophanes in Thesmophor. mulierem inducit, quae defuncto viro, alimenta familiae suae parasse se affirmat, necdendi myrteas coronas arte:

Εμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανέν γ' ἐν Κύπρῳ
 Παιδά γὰ πέντε καταλιπών· ἃ γὰ μίλις
 Στεφανηπλόκῃς· ἑβόσκον ἐν τοῖς μυρρίναις.

*Mibi enim vir mortuus est in Cypro,
 Puerulis quinque relictis; quos ego vix
 Coronario quaestu pavi in myrteis necdendis.*

Cleobolus Comoediam inscripsit *Στεφανοπώλις*, hoc est *Venditrices coronarum*, cuius meminit Athenaeus Lib. XIII. Cap. x. Sed de feminis hisce, quae coronas floribus innecebant, plura habes apud Pollucem Lib. VII. Cap. xxxiii. Dioscoridem Lib. IV. Cap. LXI. & Suidam in *Στεφανόπολις* voce. Adposite de his Plu-

tarchus in Polit. mihi pag. 802. & de Auscultat. pag. 41. qui locus Latine sic redditus est. Proinde oportet, copia & varietate dictionis remota, ipsum persequi fructum, imitarique non eas, quae ferta plebunt Σπεραιπλόκως mulierculas, sed apes. Illae enim florida & odorata sectantur folia, consuunt atque pertexunt: opus iucundum quidem illud; sed in diem dumtaxat duraturum, atque infrugiferum. Meminit Plinius Lib. XXXV. Cap. XI. Glycerae Coronariae, quam Pausias pictor deperivit: Amavit in iuventa Glyceram municipem suam inventricem coronarum, (Salmasius in Exercit. Plinian. corruptum locum emendat, legitque vitricem coronarum, Σπεραιπλόκως) certando imitatione eius ad numerosissimam florum varietatem, perduxit artem illam. Subiicit postmodum Plinius collatos Glycerae honores a Pausia: Postremo pinxit illam sedentem cum corona: quare e nobilissimis eius tabula appellata est Stephanoplocos, ab aliis Stephanopolis; quoniam Glycera venditando coronas sustentaverat paupertatem. Rationem reddit Salmasius, quod vitricem coronarum reposuerit, adlato hoc antiquo versiculo:

Ibant Malaci viere Veneri corollam.

De arte usuque harum coronarum, haec Iul. Firmicus Lib. IV. Cap. XV. Faciet hospites propinarios, tabernarios, myropolas, eos qui coronas ex florum varietate compositas festis ac sacris diebus distribuere consueverunt, & quae cum ad laetitiam, vel delectationem sunt necessaria. Erat igitur apud veteres immensus paene usus coronarum, quae ad Deos coronandos, in sacris quoque eorum, in nuptiis, in conviviis, & in funeribus abhibebantur, quarum opifices non solum viri, sed & etiam feminae erant, ut vetusta inscripta marmora, & anaglypha testantur. In Etruscis Vasculis frequenter occurrit Deorum coronatio & pompa, adlatis floreis corollis.

TAB.

TAB. X. *Coniuges sculpti in marmoreo Sarcophago, quorum comites ad Infera regna
Castor & Pollux.*

Nuptiis apud veteres nil sanctius nil augustius fuit; neque eas alicui celebrare fas fuit sine praevio nuptiali sacrificio, de quo haec Varro Lib. II. de R. R. *A suillo genere pecoris immolandi, initium primum sumtum videtur: cuius vestigia, quod initiis Cereris porci immolabantur, & quod initiis pacis, foedus quum feriretur, porcus occiditur, & quod nuptiarum initio antiqui Reges & sublimes viri in Etruria in coniunctione nuptiali, nova nupta & novus maritus primum porcum immolant, priscae quoque Latini, & etiam Graeci in Italia idem fecisse videntur.* Quoniam igitur nuptiae fidei, concordiae & foederis coniugalis symbolum sunt, & eorum qui nuptias iniere, felicitatem, quae e concordia, & animorum consensu oritur, designant; idcirco frequenter in sepulcris non solum Romanorum, sed Etruscorum, & Graecorum quoque sculptae observantur.

Primum igitur in hoc marmoreo Sarcophago elegantissimo, qui unus ex his est, qui ad priscos homines Coloniae Florentinae pertinet, spectanda est architectonica symmetria, loculamenta quinque, seu aediculae, quarum tres concha in medio ornantur; quod ornamentum genus in Diptychis quoque eburneis Tabulis, quas Vaticanae Bibliothecae dono dedit Amplissimus longeque Doctissimus Cardinalis Angelus Maria Quirinus, Sanctae Romanae Ecclesiae Bibliothecarius meritissimus, conspicitur. Occurrunt in his quoque, ut in hoc monumento, columnae vitineis striis ornatae. In hypobasi encarpi & rosae sculptae sunt, quibus defunctorum sepulcra, in pa-

LXXXIV IN MONUMENTA ANTIQVA

rentalibus, & in inferiis ornabantur. Neque inobservatum dimittam operculum huius sepulcri, antiquo opere dubio procul sculptum, quod loricatum est, & in angulis acrostolia praefert, licet iniuria temporum haud parum labefacta sint. Sepulcri, in hanc speciem forsitan confecti, fit mentio in marmore inter Oxoniensia XXXII. pag. mihi 305. ΚΑΙ ΕΘΗΚΕΝ ΣΟΡΟΝ ΠΡΟΚΟΝΝΕΣΣΙΑΝ. & posuit sepulcrum lorica-
ricatum.

Viri in manum cum uxoribus convenientes in sepulcris aperto capite, & a sinistris semper sculpti occurrunt etiam in urnis Etruscis; feminae vero a dextris velato capite. Sed ex hoc marmore (quod & in numis, qui nuptias Caesarum cum Augustis feminis exhibent, observare licet) colligimus viros nuptias celebrasse togis amictos; nam eorundem coniugum imagines in aliis duobus loculis cernuntur, & vir militari amictu & chlamyde ornatus spectatur. In reliquis duobus aediculis expressae sunt Castoris & Pollucis imagines, qui equos ducunt, & ipsi galeis & militaribus armis (quod rarius observare licet) insignes. Ad eorum pedes virili specie flumina sculpta sunt: quorum alterum copiae cornu eversum tenet; nam & inversae faces funus, ut vidimus, indicant; & forsitan Acherontem unum, alterum Lethem repraesentant. Castores vero, quos etiam in angulis Christiani sepulcri superius editi Tab. VIII. sculptos vidimus, humanae vitae & mortis vicissitudines in sepulcris repraesentare censentur. Pertinuit post Ethnicos hoc sepulcrum ad gentem de Abbatibus Florentinam, in Magnatum classe nobilissimam.

TAB. XI. *Emblema marmorei Sarcophagi ,
 MERCURIUS e ianua Sepulcri egrediens ,
 defuncti animam ad Elysios
 adsportaturus .*

L Audare satis pro meritis non possum Florenti-
 ni Sculptoris & Architecti eximium ingenium,
 qui sepulcrum hoc caelavit, & perraro emblemate,
 multisque, pro defunctorum dignitate ac splendore,
 ornamentis condecoravit. Mercurium expressit egre-
 dientem e ianua, pulchra plane atque pereleganti,
 quae sepulcrum ipsum cum apud Graecos, tum apud
 Etruscos designat, uti eorum urnae a me edi-
 tae testantur. Defunctis praeerat Mercurius, quem
 eorum animas ab Orco evocare, & ad Elysiorum
 beata loca ducere, nemo est priscae eruditionis stu-
 diosus qui nesciat; quare veterum Scriptorum com-
 plura loca, brevitati, non eruditionis luxui consu-
 lens, praetermitto. Perspicuum igitur est qua ra-
 tione veteres ex priscis ipsis Ethnicae religionis ar-
 canis in hoc emblemate expressis, Mercurium, tam-
 quam animam defuncti ab Orco evocantem, & ad Ely-
 siorum arva adsportaturum insculpserint. Fanorum
 aediumque privatarum fores (quod & Terentius &
 alii Comici testantur) extrorsum pandebantur. Id
 ob oculos ponit hoc monumentum, & alterum,
 quod nunc menti meae occurrit, adlatum a Cl. Vi-
 gnolio inter Inscriptiones Selectas pag. 218. quibus
 exemplis liquet etiam perspicue, quae essent ianua-
 rum atque eorum forium ornamenta. De his, si
 otium est, consulendus Gaspar Sagittarius, qui de
 ianuis veterum scripsit satis copiose. Iuxta ianuas
 consueverunt veteres Iani, aliorumque praesidium,
 praestitumque Deorum signa, & Hermaea simula-
 cra

cra adponere: noster vero Sculptor, ut Defunctis, quorum corpora in hoc sepulcro condenda erant, adularetur, Victoriolas globo insistentes, & militaria spolia seu tropaea in hastis suspensa adtollentes, & in fastigio ianuae Genios coronas Defunctis offerentes, sculpta aquila expansis alis in eius tympano, in ornamentum adiecit. Hinc inde in aediculis ornatissimis imagines uxoris & viri expressit. Quoniam vero Defunctos, si pie vixissent, teste Platone in Phaedone, Ethnici divinitatem consequi, & comites Deos ad iter Elysium habere credebant, adeoque apotheosi eos donabant; idcirco feminam Iunoni specie quadam persimilem sculptorexpressit, & sacrum florem, pavonemque calatho insistentem ei adtribuit, & aediculam suspensis velis sive aulaeis ornavit. Virum quoque Consulari vel Duumvirali munere ac dignitate in Florentina Colonia illustrem, togatum effinxit, a dextris adposito scrinio, cum voluminibus superpositis; a sinistris vero parvuli filii praetextati imaginem adiecit. Angulos fastigii aedicularum ornavit leonibus, & arietibus. Arietes & verveces in parentalibus victimae defunctorum erant. Sed leaenas quoque in lateribus sepulcri alas sculpsit, ut malignum & fatalem Solis influxum, lethique velocitatem denotaret. Nil enim capitibus leonum sculpts in sepulcris frequentius occurrit: quibus ornamentis non solum Graecos, teste Pausania, verum etiam Etruscos pro sepulcralibus symbolis, de quibus disserui in Cap. XVI. Tom. III. Musei Etrusci, usos esse adparet. Sepulcrum hoc vetustissimum, quod in gradibus Basilicae & Baptisterii Florentini olim extasse tradunt, inde translatum est, fixumque in parietibus exterioribus Canonicae Metropolitanae Florentinae, ad Familias nobilissimas inter primas huius Urbis Figiovanniorum, & Ferrantinorum pertinuit. Proxime huic extat sepulcrum ad-

adlatum superius in Tab. IX. & alterum in medio marmoreum spectatur, quod exhibet fatalem Meleagri venationem, qui una cum aliis Heroibus aprum Calydonium interimit. Emblema hoc, utpote temporum iniuria valde labefactatum, praetermissi.

TAB. XII. *Genii Defunctorum comites & ductores ad Elysios expressi in marmoreo Sarcophago.*

EA fuit vetustissimorum Philosophorum ac Poëtarum sententia, (facile dixerim Platone & Pythagora antiquiorem) animos hominum caelestes & immortales esse: corpus vero, quo tanquam vinculo colligantur, esse eorundem tanquam vehiculum & quasi currum. Sed, morte huiusmodi vinculum, disrumpente, opinati sunt prisca mortales Ethnici animas in locum suum redire; corporis vero inanem quamdam imaginem, vel umbram superesse, quae pro hominum meritis vel Inferos adeat, ut supplicii scelera luat, vel ad Elysios deducatur a Diis & Geniis comitibus, ubi perpetua felicitate fruatur. Huiusmodi opiniones confirmant plurimorum Sarcophagorum emblemata, & praesertim hoc patrum, sculptum fere in primordiis ipsis Florentinae Coloniae, quod exstat insertum in pariete exteriori Ecclesiae & Plebis antiquissimae ad Septimum. Spectantur Genii tres encarpus sustinentes, inter quos vela sculpta sunt, quae cymbas referunt, in quibus Defunctorum oscilla reposita sunt, vittis seu velo, divinitatis indiciis, coronata ac cincta. His animarum vehicula earumque umbrarum ad Elysios transitum designarunt. Quatuor haec oscilla referri etiam possunt ad quatuor anni Tempestates, per quas

LXXXVIII IN MONUMENTA ANTIQVA

veteres rerum humanarum vices in sepulcris deciarare consueverunt; idque innuit persona Castoris in uno ex angulis adparens, quum in altero, desit, fracto operculo; in quo tamen sculptam fuisse non est dubium. In eodem operculo Nymphae & Genii marini delphinis vecti, & vela super caput auris expansa tenentes, spectantur: quo symbolo saepenumero usi sunt in sepulcris antiqui, ut significarent, omnia in aquae principium redire, iuxta Thaletis placita, seu potius ut notarent Elysiorum situm, quem fabulae in extremo Oceano statuebant. Monstrum, sive horrida persona, sculpta in uno ex lateribus sepulcri, referri potest ad denotandam maligni Fati vim, quam defunctus morte interceptus expertus fuerat. De his Ethnicorum opinionibus luculenter differit Amplissimus Senator Bonarrotius in Numismata maximae magnitudinis Musei Carpinei pag. 43. & sequentibus, quem, si plura & meliora cupit, adeat eruditus Lector.

TAB. XIII. *Feminae defunctae imago, Veneris specie, a Genio atque a Diis marinis divinis honoribus consecrata. Medea Absyrtum fratrem ad sepulcrum deferens.*

Quamvis fracta sit frons marmorei Sarcophagi, quam adfero in hac Tabula XIII. tamen digna est ut in lucem proferatur. Ea exstat Florentiae in aedibus Nobilissimorum Martelliorum, in via, quae ab ipsis nomen accepit, parieti compluvii inserta. Servavit, ut opinor, anaglyphum hoc elegantissimum, inter patria Florentinorum Colonorum recensendum, solertia Donati eximii Sculptoris (vul-

go *Donatello*) qui inter primos Florentinos Statuarios numeratur, qui saeculo xv. floruerunt, qui antiqua praestantium artificum opera imitari atque aemulari studuit. Huius viri mirum ingenium in effigendis ad normam antiquorum operibus suis, evincunt marmorei illi clypei, sive orbicularia anaglypha, quibus ornatur atrium Marchionum Riccardiorum, olim Mediceorum antiquorum Procerum, ac Principum, in quibus Diomedem cum Palladio & Vlyssesem, & alia, quae ut prisca Caelatores in gemmis insculpsere, felici caelo iste effinxit. Hunc igitur Statuarium fama suorum operum celebrem, Martellii educarunt, & in suis aedibus omnia commoda, ut ad hanc gloriam perveniret, praebuerunt; quare crediderim ab eo servatum fuisse in eorum aedibus anaglyphum hoc operis praestantia nobilissimum: quas etiam famoso illo Divi Ioannis Praecursoris simulacro marmoreo locupletavit, quod hodie non sine voluptate ac stupore in iisdem spectatur.

Honores divinos post obitum matronae delatos ostendit haec sculptura, quam Veneris specie consecratam indicat concha Veneri sacra, in qua Genius eius imaginem adtollit, hinc inde eam tenentibus & adtollentibus utriusque sexus marinis Deis. Sed illud notandum, quod anaglyphum hoc confarcinatum est ex duobus sepulcrorum emblematis. In altero, quod a pendenti encarpo coronatur, expressa est Medea vecta curru, quem alati ac barbati dracones ocissime currentes vehunt. Desert in humeris Absyrti fratris sui cadaver, dextraque tenet crumenam, ob thesauros in fuga a patre sublatos. Quae adferri possunt ex prisca Mythologia, praesertim ex Hygino Fab. xxiii. & xxvi. atque ex Poëta Tragicis ad illustrandum hoc profecto perrarum emblemata, quod obvia ac pervulgata sint, luens praetereo.

MARMOREA ANTIQVA
ANAGLYPHA ET SARCOPHAGI

ADLATI IN SEQVENTIBVS VIII. TABVLIS

I N M V S E O R E G I O

MAGNI DVCIS ETRVRIAE

E X S T A N T.

TAB. XIII. *Dii Deaeque Oceani, emblemata
marmorei Sarcophagi in honorem*
ALLEDIAE MARCIAE.

E Legantissimo huic Sarcophago raritatis pretium
addit inscriptio in superiore eius labro exarata,
unicâ lineâ, quae ita se habet:

ALLEDIAE · MARCIAE · FILIAE · DVLCISSIMAE
QVAE VIXIT ANN..... MENSIBVS IIII. DIEB.
XIII · ALLEDIVS TROFIMIANVS ET AELIA MARINA
PARENTES BENEMERENTI FECERVNT.

Fabrettus hanc ipsam epigraphen ex Schedis Vaticanis protulit Cap. IX. num. 28. & habet QVE VIXI
ANN. II. Sed bimulae infanti vix credibile videtur,
Sarcophagum, in quo totum corpus condi solebat,
adsignatum fuisse. Hunc ipsum nonnullis cum mendis
pervulgavit explicavitque Laurentius Begerus in
suo Spicilegio. Honoris causa Dii Deaeque marinae
sculptae sunt, tamquam comites Allediae, ut eam
per Oceanum ad Elysiorum beata loca deducant.
Sub

Sub imagine forsitan Amphitrites, quae velum supra caput suum auris expansum habet, eadem Alledia expressa est. Triton cernitur cum buccina equum marinum, Glaucus vero taurum, & alii duo, quorum alter forsitan Nereus arietem, alter vero Palaemon pantheram adducunt, & in dorso ferunt Marinas Deas. Quid symbolis hisce designarint veteres, docet Plato de Legibus, qui scribit his adumbrasse animae & corporis coniunctionem. Aquam esse rerum principium docuerunt Aegyptii, & haec fuit Thaletis & aliorum Philosophorum sententia: quin etiam quia putarunt maris aqua omnia purgari ac lustrari; idcirco nil frequentius in sepulcris occurrit his marinis monstis, quibus Defunctorum animae ad Elysios per mare devehuntur. De hisce emblematis sepulcrorum non pauca in meo Museo Etrusco adnotavi.

TAB. XV. *Genii Aurigae, Circenses ludos celebrantes, emblema marmorei Sarcophagi.*

PVtarunt veteres hominibus post mortem eadem manere studia & curas, quibus viventes additi maxime fuerant; sive, ut ad illum Virgilii locum Aeneid. Lib. vi. vers. 444.

————— *Curae non ipsa in morte relinquunt:*

explicat Servius, homines apud Elysios amare, & habere peractorum studiorum, curarum criminumque imaginem. Clarius mentem suam Virgilius paullo post aperit vers. 651.

*Stant terrae defixae bastae, passimque soluti
Per campos pascuntur equi. Quae gratia currum
Armorumque fuit vivis, quae cura vitentes
Pascere equos, eadem sequitur tellure repositos.*

XCII IN MONUMENTA ANTIQVA

Quum autem inter praeicipuas curas & voluptates hominum, celebritas ludorum haberetur; idcirco sagax Sculptor in hoc elegantissimo Sarcophago Circenses exhibuit, & pro Aurigis Genios bigas agitantes, & alios Genios cursores, quorum unus, qui iam ad metam pervenit, victoriae indicem, palmarum fasciculum laetus ostendit. Genius ille, qui e curru deiectus in terram corruit, & alter Genius qui semianimis iacet, rotis currentium bigarum adtritrus, quem prope parata est urna cineraria, aperto ore, ipsum Defunctum, cuius cineres in eodem sepulcro servabantur, designant, totumque emblemata ludorum perbreve laetitiam cum luctu coniunctam, mortalis vitae brevitatem & pericula testatur. Vas alterum perelegans proiectum, illud forsitan est, quo aurigae, antequam certamini se exponerent, vinum absynthio conditum bibebant, ut omnem metum depellerent, & alacrius certarent. Memorat Spartianus commentum illud Aelii Veri, qui cursoribus suis, exemplo Cupidinum, alas frequenter adposuit, equosque ventorum nomine saepe vocitavit, Boream, Aquilonem. Sponius antiquum adfert epigramma in Miscellaneis pag. 65. quod mirifice hoc emblemata illustrat. Spectantur etiam mensae, in quibus ova primum locum tenebant, de quibus Cassiodorus Lib. III. Variar. ad Faustum, & Livius Lib. XLI. *Et carceres Circo fecit, & ova & metas curricularis numerandis.*

TAB. XVI. Num. I. *Militarium armorum dedicatio a Geniis facta, emblemata marmorei Sarcophagi.*

Viro militari convenit hoc sepulcrum, in quo Genii in honorem Defuncti sculpti sunt militaria arma adtollentes, & ut opinor, eam armorum referentes

tes dedicationem, quae in templis Deorum fieri solebat. Nemo est enim qui ignoret Heroum arma in aedibus suspensa, & clypeos cum imagine illustrium virorum dedicatos. Clypeum intra lauream coronam, e qua lemnisci pendent, suspendunt duo Genii, ut videre est etiam in Caesarum numis: alii duo erigunt hastam, alii thoracem. Huc spectat descriptio funebris pompae in funere Pallantis apud Virgilium Aeneid. Lib. XI. Haec omnia adlata eruditionis speciosa fruge illustrare possem; verum, si id facerem, novi nihil adferrem; quare aliis haec illustranda relinquo.

TAB. XVII. Num. II. *Parentum domesticus
luctus in acerbo filii funere, emblemata
Sarcophagi marmorei.*

CVbicularis lecti apud veteres Romanos formam hinc discimus, in quo morte oppressus puer nudus exhibetur. Adposita est ei, & suppedaneo imposita, patina escaria; quia ferales epulae defunctis offerebantur, iisdemque vesci eorum umbrae credebantur. Defunctum puerum lugent parentes, qui sedentes sculpti sunt, quemadmodum ad sepulcrum Hectoris in Iliaca Tabula apud Fabrettum pag. 378. videre est. Stantes vero plorant defunctum puerum fratres, & Genii duo Somnum & Mortem referentes, qui iuxta funerum ritum, inversis facibus innituntur. Ita quoque in funere virorum, qui militari gloria, & magistratuum honoribus praefulserunt, arma, fascēs & alia insignia ad terram versa ferebantur. Mirum in exprimendo luctu Sculptorum ingenium saepe etiam in antiquis Etruscorum sculpturis demiratus sum. Plura, quae in hoc emblemata adferre possem, elucubravit Kirckmannus de Funeribus antiquorum Lib. II. Cap. VII. XI. & XII. quem si otium est,

vi-

XCIV IN MONUMENTA ANTIQVA

vide. Opinati sunt veteres mori coactos eos, quibus Proserpina crines abscidisset; quare de Didone sibi mortem consciscente, haec Virgilius Aeneid. Lib. XIV. vers. 696.

*Nam, quia nec fato, merita nec morte peribat,
Sed misera ante diem, subitoque accensa furore,
Nondum illi flavum Proserpina vertice crinem
Abstulerat, Stygioque caput damnaverat Orco.*

Putarunt etiam forma atque aetate praestantes cum pueros, tum puellas a Diis Nymphisque amoris gratia rapi, & ad Elysia arva duci eorum umbras; animas vero federibus inferi solitas: quam opinionem, compluribus adlatis antiquis epigrammatis, confirmat Fabrettus ad Inscriptiones domesticas Cap. III. pag. 188. 194. & Cap. X. pag. 702.

TAB. XVIII. APOLLO *cum Musis & Poëta,*
seu viro Poëtices cultore, emblema
Sarcophagi marmorei.

Consortio Apollinis cum Musis nil frequentius in antiquis sculpturis; nam ipsis praeest, eorumque *Μουσαίητις* passim apud veteres Poëtas & Scriptores laudatur. Inter naturae ludentis in discoloribus lapidibus miracula memoratur gemma Pyrrhi illius, qui adversus Romanos bellum gessit. Nam (Plinio auctore Lib. XXXVII. Cap. II.) *habuisse traditur Achaten, in qua novem Musae, & Apollo citbaram tenens spectarentur, non arte, sed sponte naturae ita discurrentibus maculis, ut Musis quoque singulis sua redderentur insignia.* In hoc Sarcophago, ut & in altero, qui exstat in Coemeterio Pisano, non novem, sed

sed octo tantum Musae sculptae sunt, quarum insignia edax tempus paene in omnibus deleuit. Sed loco nonae Musae sculptus cernitur vir pallio & tunica amictus, qui facile sculptus est, ut referat Defunctum Poësi addictum, vel etiam Poëtam fuisse. Is prope aram sacro igne calentem adstat, & Apollinem respicit. Hic quoque Poëta stat in medio duarum Musarum, quarum una personam comicam sinistra manu; altera vero tragicam, & dextera clavam gestat; quamquam haec adtributa, temporis iniuria, corrupta valde sint. Hinc colligimus sepulcrum hoc condendo corpori alicuius Poëtae seu Comici, seu Tragicici, vel potius egregii Musarum cultoris, exstructum fuisse. Occurrunt non raro in sepulcris sculpti Poëtae & Philosophi utraque manu volumen tenentes, cum voluminibus ad pedes in theca reconditis, quorum sepulcrorum ornamenta sunt personae scaenicae. Horum exempla non pauca existant in Sarcophagis Pisani Coemeterii num. IV. VII. XI. & XII. apud Iosephum Martinium, qui has insignes sculpturas multas, & foedatas data opera produxit. Pervulgatum erat priscis fabulis, fidium cantu non paucos ab inferis eductos fuisse, & musices ope vitales luminis auras multos iterum frui potuisse: quapropter in sepulcris (ut videre etiam est apud Sponium in Miscellaneis eruditae Antiquitatis) tam frequenter Musas insculptas crediderim; sed hae merae ingenii coniecturae doctiorum hominum aequum iudicium subeant. Frequenter etiam in sepulcris tum Etruscorum, tum Romanorum, imagines Defunctorum & idola expressa spectantur, quae monstris animalibus marinis delata ad Elysiorum, ut credebant, beata loca, musicis instrumentis, tibiis, citharisque canunt, & carmina etiam modulantur. Quemadmodum enim varia fuere hominum dum viverent studia; ea post mortem, defunctorum animas in Elysiis

fiis colere ac servare crediderunt. Illud etiam, ut eruditi homines expendant, proponendum superest; num haec imago palliati & barbati hominis, stantis in ipso Apollinis & Musarum choro prope aram ignitam, referre possit Linum Poëtam praestantissimum, qui in monte Helicone prope lucum Musarum statuam obrinuit, cui quotannis, antequam Musis sacra fierent, parentabant, teste Pausania, Lib. IX. qui ita scribit: *Est illi proxima Lini statua in parvo saxo, ad instar speluncae excavato: huic parentant quotannis antequam Musis sacra faciant.* Petitur hinc probabilis coniectura cur in Musarum choro expresso in sepulcris, eius statua sculpta sit; sed priori coniecturae lubentius adquiesco.

TAB. XVIII. *Bacchi, domitis Indis, triumphus, emblema marmorei Sarcophagi.*

Praestantium Sculptorum antiquorum opera iniuria temporum labefactata & corrupta, non sine molestia spectari possunt ab his qui eruditae Vetusstatis studia diligunt & impense colunt. Si integrum ad nos pervenisset hoc sepulcri marmorei anaglyphum nil pulcrius, nil elegantius cerni posset. Quod vero tam foede tum hoc, tum alia sepulcrorum emblemata pessumdata sint, adscribendum superbiae & luxui maiorum nostrorum, qui ea pro vasculis ad aquas e fontibus manantes colligendas in Hortis usi sunt; quae sero nimis in Musea consilio doctorum hominum migrarunt. Haec adnotare volui, ne cui mirum sit, me interdum has antiqui operis sculpturas mutilas, & deformatas adferre.

Exhibetur in hoc sepulcro Bacchi triumphus devictis profligatisque Indis, quorum Reges manibus post

post terga revinctis, eius pompam praecedunt. Bacchi comites sunt Musae & Hercules, & Bacchae, quae musicis instrumentis perstrepunt. Baccho in curru stanti adstat Victoria expansis alis; currum vero Centauri mas & femina vehunt. Sed hic typus, quum inferius in duobus anaglyphis occurrat, alia nonnulla, quae heic sculpturae vitio adnotare non possumus, mox observabimus.

TAB. XX. IULII CAESARIS *nex nunciata, eiusque vestis in Capitolio coniuratis ostensa, marmorei antiqui anaglyphi emblemata.*

DVo exstant in regio Magni Ducis Etruriae Museo antiqua anaglypha marmorea, quae raritate, & monumentis ad illustranda commentaria de IV. LII CAESARIS nece, quae haecenus in universo Antiquitatis penu desiderata sunt, plane singularibus, pretio suo rariora cimelia vincunt. Haec iam multis ab hinc annis quum delineanda aeri que incidenda curassem, ad non paucos amicos misi; novissime vero Parisios transmissa sunt, & puto iam a docto viro, qui rerum ab Iulio Caesare gestarum Historiam parabat, edita fuisse.

In priore igitur anaglypho adlato in Tab. xx. duobus viris sedentibus duo infimae sortis homines, ut eorum vestis declarat, togam Iulii Caesaris sanguine respersam ostendunt; adstantibus ad latus sedentium duobus adparitoribus. Sed quo modo Iulius Caesar vulneribus percussus sit in Senatu, qui edictus fuerat Eidibus Martiis in Pompeii Curia, in quam Marcus Antonius Consul, & Magister Equitum Lepidus convenerant cum eodem Iulio Caesare, audiendum ex Suetonio in eius vi-

XCVIII IN MONVMENTA ANTIQVA

ta c. 82. *Adfidentem conspirati specie officii circumstiterunt : illicoque Cimber Tullius , qui primas partes susceperat , quasi aliquid rogaturus , propius adcessit : rennientique , & gestu in aliud tempus differenti , ab utroque humero TOGAM adprehendit : deinde clamantem , ista quidem vis est , alter e Cassii adversum vulnerat paullum infra iugulum . Caesar Cassii brachium adreptum graphio traiecit : conatusque prosilire , alio vulnere tardatus est . Vique animadvertit undique stridis pugionibus peti , TOGA caput obvolvitur : simul sinistra manu sinum ad ima crura deduxit , quo beneficius caderet , etiam inferiore corporis parte velata . Atque ita tribus & viginti plagis confossus est , uno modo ad primum ictum gemitu sine voce edito . Plutarchus signum adoriundi Caesarem coniuratis datum fuisse memorat , togam eius ambabus manibus detractam a collo , quod fecit Tullius Cimber . Sculptor in hoc anaglypho expressit indicium caedis nempe togam Caesaris ab eo detractam ; non autem quod is post mortem eam ostenderit sanguine respersam . Nam , Caesare interfecto , Senatus confectum e Curia fugiens , urbem tumultu & ingenti terrore implevit . Coniurati vero ex Curia Capitolium petiere , auctore Plutarcho , & populum ad libertatem vocarunt ; quare his potius , non vero Senatui seu Consulibus , ostensam togam eius pecis indicem crediderim . Coniurationis autem principes constat veterum Scriptorum numorumque auctoritate fuisse D. Brutum , C. Cassium , & P. Servilium , & facile hi duo in marmore sculpti sunt .*

TAB. XXI. IULIO CAESARE *interemto, recitatum eius testamentum repraesentat marmoreum antiquum anaglyphum.*

ALterum marmoreum antiquum anaglyphum exhibit delationem, ac recitationem testamenti Caesaris: de qua haec laudatus Suetonius c. 83. *Postulante ergo L. Pisone socero, testamentum eius aperitur: recitatur in Antonii domo, quod Eidibus Septembribus proximis in Labicano suo fecerat, demandaveratque Virgini Vestali maximae. Q. Tubero tradit, heredem ab eo scribi solitum ex consulatu ipsius primo, usque ad initium civilis belli, Cn. Pompeium: idque militibus pro concione recitatum. Sed novissimo testamento tres instituit heredes sororum nepotes, C. Octavium ex dodrante, & L. Pinarium & Q. Pedium ex quadrante reliquo: in ima cera C. Octavium etiam in familiam nomenque adoptavit: pluresque percussorum in tutoribus filii, si quis sibi nasceretur, nominavit: D. Brutum etiam in secandis heredibus. Populoartos circa Tiberim publice, & viritum trecentos sestertios, legavit. Ex his colligimus Caesaris testamentum, quod duo Senatus adparitores adferunt, alio comitante, fuisse in tabulis pugillaribus cera oblitis scriptum, quas referre viderunt hoc schema. Sed ornamenta illa suspensa, ac pendentia e tigillo, nempe stolae, & pulvinaria, indicant in aliqua sacra aede, sive in eius parte aliqua testamentum lectum fuisse. In bisellio sedent Virgo Vestalis Maxima dextrorsum; sinistrorum vero, ni fallor, ipse M. Antonius Consul, prope quem adstat eius servus: & hinc clarius elucet quae fuerint tum adparitorum, tum servorum vestes. Post bisellium adstat prope Vestalem Maximam, cuius crines soluti sunt, femina quaedam collectis in tricas*

crinibus, quam eius ancillam esse subspicor. Monumenta hæc perinsigna antiqui operis alii accuratius expendent: hunc autem dumtaxat meorum laborum fructum ac laudem, qui ineditas has vetustatis delicias proféro, mihi contingere optò, & si consequar gratulabor.

TAB. XXII. *Marmoreum anaglyphum, in quo Imperatoris Caesaris sacrum in honorem Deae Romae, exhibetur.*

PROPIUS spectanti mihi anaglyphum hoc pereximium, in imagine Imperatoris Caesaris, qui reducta in caput chlamyde, velatus & laureatus sacrificat ad aram sacro igne accensam, conversus ad Romam, quae sedens hastam tenet, denudata, ut in aliis antiquis monumentis, atque etiam in numis observatum est, dextra pectoris mamilla, subluceat quammaxime effigies Commodi Imperatoris. Neque improbabilis est hæc coniectura: nam cum Scripto-ribus antiquis concordant numismata, quae Commodum exhibent velato capite sacra facientem Herculi, quum Urbem Romam novam *Coloniam Commodianam* esset facturus. In numis etiam idem Commodus expressus cernitur, quasi alter Hercules, habitu deducentis coloniam, agens boves, & aratrum in ea designanda ducens: quae nova deductio contigit, ut ad numismata maxima Medicei Musei observabam Tab. XLVII. num. I. pag. 189. Tribunicia eius Potestate decima octava, Consulatu septimo, nimirum anno ab Urbe condita DCCCCXLV. Christi CXCII. Hanc probavit pronus in adulationem Senatus, uti Lampridius memorat: *Et eo quidem tempore, quo ad Senatum retulit de COMMODIA*

NA facienda ROMA, non solum Senatus hoc lubenter accepit per irrisiōem (quantum intelligitur) sed etiam se ipsum Commodianum vocavit, Commodum Herculem, & Deum adpellans. Sus foeta auspicata victima, ut macretur, adducitur: adstant laureis coronis redimiti militares viri, quorum duo sacrificalia vascula alter simpuvium, alter vero thurariam acerram gestant. Altera Dea, quae ex adverso spectatur insidens clypeo, in quo Gorgonis caput insculptum, forte Virusest, quae eodem aut simili habitu, imagini Romae iungi solet, de quibus alibi disserui in Observationibus ad Numismata maxima Cimeliarchii Medicei.

SARCOPHAGI ANTIQVI

ADLATI IN SEQUENTIBVS TABVLIS XL

FLORENTIAE EXSTANT

SIVE IN MVSEIS SIVE IN AEDIBVS SIVE IN HORTIS.

TAB. XXIII. *Adonidis, invita ac moerente
Venere, fatalis profectio ad apri
venationem.*

QVum observarem eburneas insignes Tabulas, sive Diptycha Amplissimi Doctissimique Cardinalis Bibliothecarii Angeli Mariae Quirini, quae Vaticanae Bibliothecae dono dedit, & familiari ad eum epistola declararem, quid de his sculpturis sentirem, profecto nil tale cogitans, quod ea pervulgari deberet, ut exemplis confirmarem in altera ex his Tabulis sculptum esse cum Venere Adonidem, adeoque eorum nuptias caelatas esse, ad hunc Sarcophagum, qui exstat Florentiae in Hortis Palatii Ma-

Magni Ducis Etruriae prope aedem & Coenobium Divi Marci, intendi digitum, & ad alterum, quem mox producam. Frequenter haec fabula occurrit, atque emblema est sepulcrorum, quibus usi sunt Romani ac maiores nostri Ethnicae superstitioni addicti. In Diptychis tabulis Quirinianis Venus & Adonis stant: Dea cultu vestium sponsa exhibetur, cui Cupido accensa face, & in eam versa, adblanditur: in sepulcris vero Venus sedens (nam sedentes mortuis parentabant veteres) exprimitur, non ridens, sed moerore tabescens, & circa eam ludit Cupido, vel, ut in alia Sarcophagi sculptura, duo. Luget etiam Adonis a Venere discedens, cohibitus ab invitis Parcis, quarum una prope eum sculpta est, quasi suadens ne eat. His thematibus antiqui humanae vitae vicissitudines ostendere voluerunt; quare non raro Genii in sepulcris anni quatuor Tempestates referentes sculpti observantur, de quibus ea omnia quae adnotari poterant, prae ceteris Vir Celeberrimus ac Doctissimus amicus meus Praesul Ioannes Bottarius Florentinus, Vaticanae Bibliothecae Praefectus in Sculpturas & Picturas veterum Coemeteriorum Christianorum enucleatius expendit. Mortis symbolum hiemem esse veteres putarunt. Qua vero de causa, & e quibus Theologiae fontibus veteres Romani eruerint huiusmodi Veneris & Adonidis fabulam ad vim mortis & fati necessitatem declarandam, ex Macrobio, ut scripseram, colligendum est, quo auspice perspicue hoc emblema illustratur, explicaturque. Haec igitur scribit Saturnal. Lib. I. Cap. XXI. *ADONIN quoque Solem esse non dubitabitur, inspecta religione Assyriorum, apud quos VENERIS Archetidis & Adonis maxima olim veneratio viguit, quam nunc Phoenices tenent; nam Pbifici terrae superius hemisphaerium, cuius partem incolimus, Veneris adpellatione coluerunt: inferius vero hemisphaerium terrae Proserpinam vocaverunt:*

ergo apud Assyrios sive Phoenicas lugens inducitur Dea: quod Sol annuo gressu per duodecim Signorum ordinem pergens, partem quoque hemisphaeri inferioris ingreditur; quia de duodecim Signis Zodiaci sex superiora, sex inferiora censentur: & quum est in inferioribus & ideo dies breviores facit, lugere creditur Dea, tamquam sole RAPTVM MORTIS temporalis amisso, a Proserpina retento; quam Numen terrae inferioris circuli & antipodum diximus: rursumque Adonin redditum Veneri credi volunt, quum Sol, evidēis sex Signis inferioris ordinis, incipit nostri circuli lustrare hemisphaerium cum incremento luminis & dierum. Ab apro autem tradunt intererunt Adonin, biemis imaginem in hoc animali fingentes; quod aper hispidus & asper gaudet locis humidis & lutosi pruinaque contectis, propriēque biemali fructu pascitur glande. Ergo biemis veluti vulnus est Solis, quae & lucem eius minuit & calorem; quod utrumque animantibus addidit MORTE. Nil hac explicatione Macrobianā apertius, nil ad emblemata haec Sepulcrorum elucidanda adcommodatius inveniri potest. Alia mox adferam, quae adnotari possunt. Interim dum haec monumenta auctoritate veterum Scriptorum explicamus, audacem illam, ac minime aequam censuram a nonnullis illatam censendam esse arbitramur, qui, quum ipsi coe-cutiant, scribere non dubitarunt, Antiquarios ambigua & dubia pro certis strenue venditare.

Huc pertinet elegans antiquum epitaphium, quod nuper inventum summa ad me cum humanitate misit Celsissimus ac Reverendissimus Princeps D. Ioseph Maria ex Comitibus THVN, Serenissimae Inviētissimaeque THERESIAE Reginae Hungariae & Bohemiae ad Pontificem Maximum Ablegatus. Nam in eo Terrae, quae sinu suo Defunctorum cineres suscipit & amplectitur, & puellae defunctae mores, actas, indoles & laudes continentur: & id

CIV · IN MONVMENTA ANTIQVA

& illud quod superius adnotabam elucet, pueros puellasque aetate florentes creditas a Diis rapi, urgente ac saeviente Fati necessitate. Ita igitur se habet:

INVIDA · SORS · FATI · RAPVISTI · VTILEM
 SANCTAM · PVELLAM · BIS · QVINOS · ANNOS
 NEC · PATRIS · AC · MATRIS · ES · MISERATA · PRECES
 ACCEPTA · ET · CARA · SVEIS · MORTVA · HIC · SITA · SVM
 CINIS · SVM · CINIS · TERRA · EST · TERRA · DEA · EST ·
 ERGO · EGO · MORTVA · NON · SVM

TAB. XXIV. *Meleager ab apro Calydonio occisus: item Militaris viri sacrificium, emblemata duo marmorei Sarcophagi.*

Sarcophagus iste marmoreus mole ac magnitudine sua omnium maximus, qui olim apud Valorios, mox apud Ioannem Gualbertum Guicciardinum, Patricii generis viros, exstabat, post huius mortem migravit in Museum Excellentissimi Marchionis Caroli Renuccinii. Censent Antiquarii nostri inter patria Florentinorum Colonorum monuimenta numerandum esse; quod arguunt ex eius magnitudine ac mole; non enim credibile eis videtur, aliunde esse advectum. Sculptura pulcherrima est; licet rudis adpareat ex oscitantia Calchographi; cui, quum in carcere aliquantulum obscura detineretur, aeri incidendum dedi, ne fame periret.

Latera eiusdem Sarcophagi sculpturis ornata sunt, quae cum duobus emblematis, quois frons ornatur, conveniunt. Nam in dextero latere vir togatus,

tus, volumen dextera gerens, ad sacrificandum procedit, sequente popa seu victimario, qui taurum, Iovi forsitan in Capitolio mactandum, adducit, & securiculam gerit. Taurus, insigne Iovis & indicium eius nominis *Delta* Graecum, inter cornua gerit, eoque symbolo ornatur. In anteriore Sarcophagi facie sacrum peragitur, caeso tauro, supra quem vir militari cultu conspicuus, nudo capite, pateram effundit, adstantibus aliquot viris, & feminis velato capite.

In sinistro Sarcophagi latere Meleager expressus est, fugientem aprum Calydonium insequens. Nota fabula est ex antiquis Mythologis. In anteriore laeva fronte eiusdem Sarcophagi Meleager repraesentatur semianimis, iacens, letali vulnere adpetitus ab apro, quem quidem ipse demum occidit. Meleagrum, pro patriorum agrorum incolumitate & civium salute strenue pugnans complures Heroes comitati sunt, quos Hyginus Fab. CLXXIII. enumerat. Inter hos fuere Castores, qui equis insidentes, ut in hoc emblemate videre est, pugnant; reliqui vero Heroes saxa in immanem belluam iaculant. Vir ille, qui adcedit, forsitan est Meleagri parens, inevitabile filii sui Meleagri fatum lamentationibus prosequens. Ferale hoc sepulcrorum emblemata primum Etrusci in suis Vrnis exhibuerunt, ut Mortis & Fati malignam vim, imperium, & ineluctabile arbitrium designarent, ut in Dissertatione III. Tom. III. Musei Etrusci ostendi.

TAB. XXV. & XXVI. *Proserpina rapta a
Plutone, emblema duorum e marmore
Sarcophagorum.*

FRequens est Sepulcrorum emblema Pluto rapiens Proserpinam, quam curru quadriugo vectam ad infera regna perducit. Eo etiam usi sunt non solum antiqui Romani, verum etiam ante eos Etrusci, a quibus probabile videtur eos accepisse. Bonarrotius in Numismata maxima Musei Carpinei pag. 58. adhibitum hoc emblema censet, ut ornaret Sepulcra eorum, qui aut Sacerdotes erant, aut initiati sacris Eleusiniis; sive, ut his thematis tempestatum, & humanae vitae vicissitudines designarent. Occurrit etiam haec Fabula caelata in gemmis, & in numis: quam, quum Antiquarii praecclarissimi Spanhemius, Vaillantius, Seguinus, Bergerus, Bonarrotius, aliique, ac praesertim Hieronymus Aleander iunior in explicatione Tabulae Heliacae, luculentis observationibus egregie illustrarint, haud opus est ut aliorum eruditam gazam huc adveham, inutili prorsus labore. Nonnulla & ego ad Numismata maxima regii Musei Medicei, quae hunc ipsum typum exhibent, & ad Musei Etrusci monumenta Tom. II. pag. 108. adnotavi. Narrant veteres Mythologi, atque inter hos Hyginus Tab. CXLVI. Proserpinam tunc raptam a Plutone, quum in monte Aetna, qui est in Sicilia, flores cum Venere & Diana & Minerva legeret. Genias alas in utroque huius Sepulcri angulo, quod in aedibus Nobilium Michelotti adservatur, effinxit solers Sculptor, quae flores ac fructus in sinu vestis collectos offerunt, quasi Proserpinae socias, vel potius comites animae Defuncti, cuius corpus in hoc elegan-

gantissimi operis Sarcophago servabatur. In dextro latere sculpsit prope Orci limen Mercurium deducentem ad inferos Defuncti umbram, quam vestibis circumvolutam expressit: in sinistro vero Herculem, qui eam ab inferis evocat; quare eius caput veste obnuptum detegere se simulat.

Sed ut ad anteriorem Sepulcri faciem revertar, Ceres primum occurrit stans in curru, quem trahunt immanes dracones, quos in altero Sarcophago alatos cernimus; de quibus eximius Bonarrotius loco superius memorato erudite disseruit. Ceres igne micantem lampadem laeva gerit; quia noctu amissam filiam Proserpinam investigavit. Sub curru subque sinuatis in spiras draconibus reclinatus iacet Genius, quo loca, per quae Ceres transit, declarantur. Circa aram sacro igne succensam, valde tamen humilem, qualis in defunctorum honorem erigi solebat, adsunt tres feminae, quae Proserpinae sunt comites, seu potius Parcae referunt; quarum altera doloris indicia edit, elato brachio dextro; altera vero cohibere nititur Minervam currentem, & sequentem Plutonis raptoris currum. Per aëra volitat nuptiarum conciliator & praeses Genius, seu verius Cupido; qua de re consulendus Claudianus, qui de raptu Proserpinae multa adfert, quae ad illustrandum hoc emblema valde opportuna sunt, quae brevitati consulens, praeterea, iacet sub equis occisime currentibus femina toto corpore veste contecta, copiae cornu sinistra gerens, elata dextra opem exposcens, quae Tellurem designat. Praeit Sponsorum currum Mercurius, animarum quaestor, & ad infera regna ductor, qui & iter iisdem monstrat.

In altero Sarcophago marmoreo operis elegantia pereximio Tab. XXVI., qui in aedibus Nobilium Oricellariorum ad Carrariae pontem adservatur, Cereis Genia currum moderatur: faciem vero accensam non

ipsa Ceres, sed Genii, dracones alatos praecedentes, gerunt. Duæ feminae Proserpinae comites, quae cum ea flores legebant, opiculante Genio, qui vasculum floribus implet, terrore percussae, moerentesque ob amissam sociam sculptae sunt. Alii Genii ante & post currum Plutonis nuptiae eidem Proserpinae famulantur. Sed illud notatu dignum, quod currus Plutonis opprimit oscillum sive larvam, quae Defuncti imago est. Non solum heic Mercurius, verum & Minerva currum praecedunt, & ut probabile videtur, eadem Dea obviam occurrens, iter se impedire simulat. Circa pedes Mercurii sculptus Cerberus, ac non longe femina, quae forsitan flumen Lethes exprimit. Per aëra suspensus sedet Iupiter, in hoc marmore iniuria temporis corruptus; quia ut scribit Hyginus: *Postea Ceres ab Iove impetravit, ut dimidia parte anni apud se, dimidia apud Plutonem esset*: quae mythica historia antiquis Ethnicis aptissima visa est, ut non solum humanae vitae alternas vices, quas frumentum terrae mandatum subit, in Cerere ac Proserpina designarent; verum etiam ut umbrarum defunctorum transitum ad Orcum, & animarum ad sidera deductionem exprimerent, & imperitum vulgus his symbolis animarum immortalitatem intelligeret.

TAB. XXVII. XXVIII. XXIX. *Bacchus curru vectus, comitante suo famulatio, emblemata antiquorum Sepulcrorum.*

EA fuit antiquorum, stulta quidem ac superstitiosis plena opinio, sacris Deorum mysteriis Magnae Deum Matris, Cereris & Liberi Patris initiatos homines, qui dum viverent his sacris se a culpis expiarunt, post mortem fore optatae beatitudi-

rudinis compotes, & a cruciatibus ac suppliciis in Orco subeundis esse omnino immunes; de qua opinione in Tomo II. mei Musei Etrusci, atque etiam in Tomo III. complura adtuli documenta. Frequenter igitur in Sepulcris Bacchi Orgia exhibentur. Quin etiam Bacchum Inferos adiisse, & complures Defunctorum animas evocasse, & in pristinam vitam adduxisse traditum est: quod apud antiquos Scriptores, praecipue vero apud Diodorum Siculum; me legere aliquando memini.

Huius evocationis exemplum exhibet marmoreus Sarcophagus, qui exstat in meo Museo, quem adsero in Tab. XXVII. Sculpturae huiusce non valde exquisitae, elegantis tamen, opificium actatem Antoninorum redolere videtur. In dextra parte cernitur curru vectus a Centauris Bacchus, velato corpore hinnuleis exuviis; capite vero ornato pampinis uvisque, sinistra cantharum gerens, qui secum in curru stantem ducit hominem barbatus, & palliatum, qui dextra vannum pectori admotam gerere videtur. Hunc referre arbitror ipsum Defunctum Bacchi sacris purgatum lustratumque, eiusque ope ac praesidio ab Inferis evocatum; nam Orci ostium in marmore hac de causa sculptum cernitur, eumque, eodem Deo auspice, non solum beatitudinem, sed divinitatem quoque, ut Ethnici opinabantur, iam consecutum. Iuxta currum plaudit Baccha, quae Liberi Patris cultorem respiciens, crupetiis perstrepat. Centauri duo currum trahunt, quorum unus a dextris lyrae fidibus canit, ac sub se lascivum Satyrum iacentem habet; alter vero clypeum utraque manu tenet, & adtollit, in quo Defuncti protoma primis tantum rudibus lineamentis inchoata est, non vero perfecta. Id eam opinionem me confirmat, quod antiqui Sepulcra sibi viventes pararent, emerentque in officinis Sculptorum, & postremo effigiem

EX IN MONUMENTA ANTIQVA

figiem suam alia aetate, quae morti magis obnoxia credebatur, insculpendam mandasse. Sub clypeo cum Defuncti imagine sculptae sunt tres personae hianti ore, hominis tres aetates referentes: quarum ea, quae in medio est, valde elegans, hederis pampinisque redimita cernitur: altera laevorsum sculpta Faunum; altera vero Silenum repraesentat.

In laeva Sarcophagi fronte Bacchus toto corpore nudus, chlamyde tantum post humeros defluente, Ampelum, quem valde dilexit, stans in curru, dextraque cantharum gerens, amplectitur, ac secum ducit. Currum duo pariter diversae aetatis Centauri trahunt, quorum unus, ut se iam bene potum ostendat, vinum e poculo, nempe e cornu in amphoram infundit; nam ex amphoris in cyathos & in pocula vinum infundi solebat; heic autem e contra. Sub hoc, lascivientis aetatis symbolo, Satyri persona ore immaniter hianti expressa est. Bacchi pompam comitatur Baccha, quae toto corpore nuda tibiis canit.

In marmoreo anaglypho, quod frontem Sarcophagi fuisse apparet, adlato in Tab. XXVIII. ex Museo Cerretanio, habemus non ita obvium arcumae, sive arcimae exemplum, genus nempe plaustrum modici, quo solus homo gestari poterat, auctore Festo. In hac iacet Bacchus ebrius, qui muliebri specie repraesentatur, qui capiti suo dextram manum admoveat, uti laborantes gravedine, ac morbo adfecti homines facere solent; quapropter eum sustinet femina e suo choro ac famulitio, quae altera manu micantem faciem sustinet. Arcuma ad optatum locum delata, ut consistit, inumbratur pampinis, & uvarum racemis, quia Bacchi *ΣΚΙΑΝΘΕΙΟΥ*, cuius cognomen pervulgatum est a me Par. I. pag. 3. ea plane omnium maxime dulcis voluptas est frui vitis, quae ei sacra est, frigida umbra: & fortassis ea femina, quae prope eum adstat, flabellum agitabat, quod ad-

adfirmare non possumus, fracta, iniuria temporis, in hoc eleganti marmore eius manu. Ab arcuma, sive arcima, licet nomine adfinis, differebat arce-ra, de qua Gellius ex Phavorino Noct. Attic. Lib. XX. Cap. I. Erat enim plostrum undique tectum & munitum, quasi arca, qua nimis aegri, & senes portari solebant. Sculptor Bacchum quasi iacentem in arcuma sculpsit; quia apud rusticos hoc vehiculi genus in festis in honorem Cereris, Saturni, & Liberi Patris adhiberi solebat, de quo Pyrrhus Ligorius & Ioannes Schefferus Cap. XIV. in Diatriba de Vehiculis antiquorum. Arcumam tandem trahunt pantherae, animalia Baccho sacra; haec vero agitat eiusdem Bacchi Genius, qui interrim fidibus canens Bacchum demulcet, & forsitan somnum ei conciliat. Iam alibi non semel adnotavi singulis Diis Genios famulos assignasse veteres. Vehiculum, & pompam Dionysiacam praecit Satyrus subsultans; qui thyrsus in humeris suspensum gerit; eumque sequitur altera Baccha pectore tenus nuda, facem elatam gerens.

Sequuntur in eadem Tabula XVIII. num. II. & III. alia duo monumenta, nempe Urna Cineraryia Etruscis litteris inscripta, quae inter monumenta symbolica a me numeratur; nam in medio ostium pro emblemate sculptum habet, quod sepulcrum ipsum, vel Ditis aut Orci ianuam designat. In sacris quoque Litteris Mortis, & Inferni portas descriptas legimus. Adcedit ex aere alterum Etruscum monumentum prope Lucinianum effossum, cuius usus adhuc incompertus est; quare a me eo consilio adfertur, ut doctorum hominum opiniones explorem, inter quos aliqui inter militaria antiquorum Etruscorum arma recensendum esse existimant; aliqui vero inter sacra, quibus animalium viscera circumvolvura ab Haruspicibus melius & accuratius ex-
spi-

spici possent. In extrema parte tubus capax hastae est, in quo infigi posset. De hoc interim nihil statuo, donec meliora alii proferant.

Nunc me Cerretanium Museum ad alia prope-
rantem aliquantulum moratur, ut egregios viros, qui
illud marmoreis signis, antiquis inscriptionibus, ur-
nis cinerariis, anaglyphis, monumentisque antiquo-
rum Aegyptiorum instruxerunt, merita laude prose-
quar. Primus huiusce Musci conditor fuit V. C. Io-
annes Baptista Cerretanius, Eques D. Stephani, Iu-
risconsultus, Senator, & Patricius Florentinus, qui
quum Vetustatis eruditionem & elegantiores Musas
coleret, omnes prisca aevi elegantias, quibus Museum
refertum est, & Cimeliothecam antiquis gemmis in-
scalptis sibi comparavit instruxitque. Praeterèa is pri-
mus omnium Florentiae eximium Gazophylacium
sibi paravit refertum Florenis aureis Reipublicae
Florentinae omnibusque monetis ab eius initio, quo
pecuniam tum auream tum argenteam cum suis insi-
gnibus per Monetarios nobiles viros cudit: praeterea
pulcherrimam hanc & perutilem collectionem ad Prin-
cipes usque omnes Mediceae Augustae Domus per-
duxit. Neque intra hos cancellos constitit eius erudi-
ta cura, sed & omnium Italiae atque Europae tum
Rerumpublicarum, tum Regum Principumque mo-
netas ex auro & argento diligenti studio, ac magnis
sumtibus sibi undique conquisivit. Rarissimas etiam
Summorum Pontificum monetas ex auro & argento,
quotquot invenire potuit praecipua serie collegit.

Antiquitates hasce omnes huc illuc vagantes,
postmodum coadunavit, & in nobiliore domus con-
clavi exstructa aula ordine disposuit Augustinus Ma-
ria Cerretanius Canonicus Florentinus, Senatoris Io-
annis Baptistae germanus frater; qui & ipse haec
studia plurimi faciebat. Ipse igitur, normam, &
exemplar praebente Alexandro Galilaeo, nobili ac ce-
le-

lebrī Architecto Florentino, Musei aulam plasticis operibus, picturis omnibusque ornamentis a se exstructam eleganter nobilitavit. Praeterea marmorea signa, anaglypha, protomas, inscripta monumenta perpulcro ordine in eo conlocavit. Monetas praesertim rariores omnium fere Europae Principum ad haec usque tempora continuata serie mira solertia ac labore auxit, perduxit. Fornicem Musei egregiis picturis orandum curavit ab eximio Pictore Florentino Vincentio Meuccio, in quo, praeter insignem Historiam, quam continet, illustres etiam sanctitate ac pietate Viros, qui e nobilissima Cerretaniorum gente prodire, pingendos curavit. Idem paucis ante quam e vita migraret diebus, me rogavit, ut de hoc opere mentionem facerem, & se mihi dono daturum promisit eburneam Tabulam anaglypho sacro sculptam, quam nuper neglectam in Villa sua Luciniana invenerat. Eam mihi mox dono dedit, & memoriam hanc humanissimam mei in eum officii & benevolentiae testem, probavit Vir Nobilissimus Philippus Cerretanius eius germanus frater, Senator Amplissimus, qui eiusdem optimi fratris sui fato functi supremam voluntatem in omnibus accurate implevit. Is quoque non parvo labore Monetas omnes accurato ordine in suis Cimeliis disposuit, quum, me ad eam perlustrandam adcito, valde perturbatas invenisset. Eruditam hanc curam post Ioannem Baptistam Cerretanium Senatorem, & Augustinum Mariam Canonicum, alii Florentini hoc exemplo excitati, magnis impendiis ad Patriae decus & Historiae lucem augendam in se transtulerunt: inter quos hodie supra ceteros emicant ac praecellunt Marchio & Eques Vincentius Riccardius, Senator Florentinus, Ioannes de Podio Baldovinettus Patricius Florentinus, & Ignatius Vrsinus. Inscriptionem memoratis picturis adpositam adferre haud supersedebo, quae ita se habet:

CXIV IN MONUMENTA ANTIQVA

ALEXANDRO III. P. M. EX SENENSIBVS DYNASTIS
OPPIDORVM CERRETI ET BANDINELLI
CONCORDIAE ET PACIS GVM FRIDERICO I. IMP.
DIE XXIV. IULII: A. D. MCLXXVII. FOEDVS INEVNTI
AGNATO SVO HOC VINCENTII MEVOCII OPVS
AVGVSTINVS M. CERRETANIVS CANON. FLOR.
PINGENDVM CVRAVIT A. D. MDCCXLIII.

Alterum marmoreum anaglyphum, quod olim apud heredes V. C. Ioannis Nardii Medici Florentini exstabat, nunc in Museo Morelliorum Patriciorum Florentinorum spectatur, quod in Tab. XXIX. profero, fractum est, adeoque minime integrum, in medio & in utroque angulo mutilum: quod vero sculpturae superest multa nondum ab eruditis observata complectitur. Bacchus muliebri vestium cultu, pendente a sinistris nebride, duplici corona insignis, nimirum diademate & laurea, quae capitis ornamenta primus omnium invenit, curru vehitur ab una tantum panthera, cui insidet eius Genius. Fracta est vitio marmoris sinistra eius manus, qua, ut vidimus in aliis sculpturis, cantharum gestare solet. Post eum adparent ex eius comitatu Bacchae, quarum altera dextrorsum prope eum graditur tropaeum, cui barbarica vestis imposita hastae, gerens. Praecedunt Satyri, quorum alter, quod est notandum, subligacula induit. Media inter eos graditur Baccha, tibiis canens. In altero fragmento Barbari duo, ni fallor, Orientis Reges, quos Bacchus debellavit, feris insident, manibus captivorum more post terga revinctis, & quidem alter insidet camelo; alter vero elephanto loricate, cuius caput laurea corona, seu potius myrtea coronatum est, e collo vero eiusdem pendet tintinnabulum. De
ele-

elephantis loricatis nonnulla adnotavi ad Numismata maxima regii Medicei Cimeliarchii. Hi sculpturae characteres indicant opus huiusmodi respicere sequiora post Caesares Antoninos tempora. Cum choro Baccharum, quarum altera Phallophora esse videtur, cuius imagines ex antiquis marmoribus adfert Sponius, & de his differit Pignorius in Mensam Iliacam, graditur vir pallio amictuque Philosophico indutus, quem probabile est referre Defuncti imaginem, & honoris, conlataeque divinitatis causa inter Bacchi famulos adlectum in solemnibus eius pompa, quam Oriente victoriis emenso egit. Praeit Hercules dextra gerens clavam, prope eius pedes adstante leone Nemeaeo, quem cohibet eiusdem Herculis Genius. Herculem praecedunt Musae, quarum una tantum superfuit in hoc marmore, quod frontem Sarcophagi exornasse minime dubium est. Refectum arietis caput quoque cernitur humi iacens, ut fortassis indicet sacrificium, quod veteres *propter viam* dixerunt; nam ab his fieri solebat in honorem Herculis aut Sanci, qui scilicet idem est Deus, teste Festo, ab his qui peregre proficiscebantur; adeoque pro reditu suo Bacchum huiusmodi sacrum instituisse forsitan sculptor declarare voluit; ni dicamus esse caput capri, adeoque, quod hoc animal vitibus noxium, peculiaris sit Bacchi victima in eius honorem immolata. Porro Bacchum in antiquis sculpturis vultu cultuque muliebri vestum in triumphali curru, adnotavit etiam Hieronymus Aleander in Heliacam Tabulam, de quo erudite differit. Musae eius chori duces, conveniunt cum hoc Deo, quem Poetae Musarum doctorem faciunt, & *Melpomenem*. Athenienses adpellarunt, auctore Pausania.

TAB. XXX. *Genii Bacchi Orgia celebrantes, emblemata marmorei Sarcophagi.*

GENIOS singulis Diis famulos veteres tribuisse, nemo est qui nesciat. His ea arma & symbola assignarunt, quae Deorum, quibus serviunt propria sunt. Ea etiam frequenter agunt, quae ipsis Diis grata sunt, ludos nempe, festa, caerimonias, sacra. Mercuriales Genios exhibui in parergis additis in ornamentum operis mei Monumenti sive Columbarii Libertorum & Servorum Liviae Augustae. Genios Vulcanales nobis proponit Sarcophagus in Aedibus Nobilium Baronum del Nero Patriciorum Florentinorum, quem protuli in Parte I. huius Operis pag. XIII. & alibi. In hoc enim Genii in officina arma cudunt, & absolutum eleganti opificio clypeum cum Genii imagine adtollunt & dedicant. Adcedit etiam anaglyphum marmoreum cum adfamili emblemate, quod in sequenti Tabula XXXI. n. 1. nunc primum mea cura in lucem prodit.

Bacchi Genios nunc primum propono, sculptos in Sarcophago marmoreo elegantissimo, qui in Aedibus Marchionum Riccardiorum adservatur. Hi domini sui Bacchi Orgia celebrant, vel potius Bacchicam pompam agunt. Primum occurrit Genius, qui caprum gratam Baccho victimam, vitibus noxiam, ad aram, adprehensis cornibus, adducit, ut immolet. Post hunc cernitur Genius Canephorus, ea sacra ferens, quae Clemens Alexandrinus Stromat. Lib. I. describit. Alter Genius ardentem facem in humeris sinistra gestat; manu vero laeva mylticam cistam. Ad pedes eius lepusculus uvarum cupidissimus sculptus est. Praeit Genius capite lanca tenui corona redimito, qui tibiis canit. In

me-

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXVII

medio Sarcophagi stat Genius chlamydatus, qui lyram pulsat, & canere videtur. Hic principem tenet locum, & forsitan sculptoris consilium fuit in eo Defuncti effigiem referre; nam perfectus opificio non est vultus, sed rudibus tantum lineamentis inchoatus.

In laeva Sarcophagi parte, angulum versus, Genius haurit vinum ex epichysi, vinario nempe vasculo; de quo Plautus in Rudente Act. v. Sc. II. vers. 12. quod tripodi impositum est. Hinc discimus quo modo in conviviis ac coenis veteres vinum e maioribus vasculis, sive amphoris vinariis haurire solerent, & scypho in his, quae lati oris erant, immisso, in cyathos illud infundere. De veterum epichysi plura Scaliger ad Varronem. Haec igitur vascula, uti etiam amphorae, quia apodes, & futiles erant, huiusmodi fulcris, sive tripodibus imponebantur, ut sustentarentur. Genium multo vino madentem coronatum, & solutam corollam e tenui lana praeferentem dextra manu, sinistra vero facci inversae incumbentem, ad cuius pedes quiescit panthera, sustinet & labentem erigit alter Genius, cuius faciem necis indicem se nolle videre simulat puerulus in genu prolapsus. Ebrium Genium respicit alter Genius, parvum cantharum, sive scyphum gestans. Claudat agmen Genius alter, qui crupetia utraque manu quatit; & hinc quae musica instrumenta in Orgiis principem locum habuerint, perspicue colligimus.

TAB. XXXI. I. *Genii Artifices operum.* II. *Sepulcrum ornatum imagine Defuncti & leonibus animalia sibi prosternentibus.*

Quemadmodum Artificum tituli sepulcrales interdum sculpta exhibent varia fabrilis instrumenta, quae ad eos pertinent, & ostendunt Defunctos, qui in ipsis laudantur, artes illas exercuisse; ita etiam Sepulcrorum emblemata non raro Genios Artifices repraesentant, qui docent in his eorum cineres conditos fuisse. Huius generis est anaglyphum hoc elegantissimum e marmore, quod frontem ornat ianuae in Aedibus Excellentissimi Ducis Salviati, ut aiunt, *al Corso*. Primum spectantur Genii, qui militaria arma in officina sua ex aere fabricant: alii vero thorace & galea absolutis, clypeum iam perfectum supra lapidum struem statuunt eriguntque, in quo sculpta est Pallas, quae unum ex Gigantibus prostratum hasta transfodit. Medium spatium occupant Genii qui encarpo coronant aediculam, in qua repositum est Fauni simulacrum. Sculpti quoque duo Genii cernuntur, qui ardentem faciem, vitae mortalis indicem, iam collabentem erigere conantur, cuius imminens fatum & inversionem in humum, ut in funeribus fieri solebat, luget alter Genius, moerore tabescens, & in genua collapsus.

In eadem Tab. XXXI. num. II. adiectus est praegrandis Sarcophagus e marmore, qui exstat in aedibus Valoriorum, nunc Ioannis Antinorii Viri Nobilissimi. In medio inter striae in clypeo sculpta est Defuncti imago, eique subiectum cernitur emblemata aratoris coloni. Hinc inde immanes leones mansua animalia prosternentes, ac sibi subiicientes, tamquam

quam Mortis atque eius vis & potentiae symbola sculpti observantur.

TAB. XXXII. *Genii Bacchi, & Genii quatuor anni Tempestatum, emblema marmorei Sarcophagi.*

TEmporum vicissitudines, adeoque urgentem ubique mortem designant Genii quatuor sculpti in utroque latere huius Sarcophagi operosissimae sculpturae, qui exstat in Museo D. D. Baronum Del Nero. In dextro Genius chlamydatum, qui dextrarum racemum, laeva pedum tenet, Aestatem designat; alter Genius eius socius calathum pomis refertum & arcum gerens, Autumnum praefigurat: in laevo autem latere Genius, qui prope pinum adstat, anserculum sinistra ostentans, Hiemem refert; alter vero, qui sequitur Genius, Ver suis symbolis exprimit. Pluribus adnotandis supersedeo, quum de his luculentis observationibus nuper disseruerit in Sacrorum Sarcophagorum sculpturas Praeful Praeclarissimus Ioannes Bottarius, ad Tab. XLVIII.

Defuncti togati imaginem in clypeo, sive medio orbiculo sculptam sustinent, & manu adtollunt Genii duo, qui altera manu calathos pomis refertos ostendunt. Hinc inde alii quatuor Genii eorum comites spectantur; quos inter alii parvuli Genii eorum alumni ludunt inter se, vel panteris inequistantes Vinalia & Vertumnalia festa concelebrant, & corollas paratas gerunt. Persimili ingenio memorat Plinius Lib. XXXVI. Cap. V. Arcesilaum, quem magnificat Varro, fecisse leaenam marmoream, aligerosque cum ea ludentes Cupidines, quorum alii religatam tenerent, alii calcearent soccis, omnes

ex uno lapide. His emblematis veteres Elyfiorum beatitatem designarunt, quod in his Defunctorum infantes animae omnibus deliciis ac voluptatibus fruerentur, quas Tibullus Lib. I. Eleg. III. Homerus Odysseae Lib. IV. Virgilius Aeneid. Lib. VI. & alii Poëtae describunt. De his etiam Plato in Gorgia consulendus.

TAB. XXXIII. *Pierides in picas conversae, emblemata marmorei Sarcophagi.*

Singularis plane est typus huius Sarcophagi elegantissimi, qui in memorato Museo Nobilium Baronum Del Nero adservatur. Nota fabula est ex priscis Mythographis, atque ex Ovidio Metamorph. Lib. V. Fab. V. cuius versus, ne longior sim, praetereo. Pierus, qui Macedoniam possedit, ex Evippe uxore novem sustulit filias: quarum pulchritudine & vocalitate mater superba, Musas in certamen provocare est ausa; eas vero Nympharum iudicio victas, Musae indignatae, vocalitate erepta, in raucas picas convertère, divulsisque pinnulis ex earum alis, capiti suo victoriae insigne monumentum pro corona imposuerunt. Sed Sculptori huius emblematis peritissimo visum est non Nymphas, sed Iovem ipsum, & eius coniugem Iunonem, & filiam Palладem certaminis iudices adfuisse; quapropter certamen in conspectu eorum commissum expressit. Quae in medio stat Musarum princeps Calliope forsitan est, altera vero lyram pleatro percutiens Clio, sive Thalia. Pierides harum canum adtributis sibi iisdem musicis instrumentis superare contendunt; sed frustra, aliis iam victis, aliis flagellis caesis, ac prostratis. Vela suspensa ad dignitatem potius & honorem Defuncti spectare crediderim.

SAR.

SARCOPHAGI ANTIQVI

ADLATI IN SEQVENTIBVS TAB. VIII.

IN SVBVRBANO AGRO FLORENTINO EXSTANT
IN REGIIS MAGNI DVCIS ETRVRIAE
ET PRIVATORVM PROCERV M VILLIS.

TAB. XXXIV. *Imperatoris pro parta victoria
sacrum: devicti Barbari ad eius genua
supplices: coniugalis amoris documenta,
luctus in funere, & ludi gladiatorii,
emblemata Sarcophagi marmorei.*

Sarcophagum hunc peculiaribus emblematis insignif-
simum, Imperatoris Caesaris dignum ossibus,
quae in eo condita fuisse subspicor, e faucibus tem-
poris erui, quum in dies aliqua in parte corrump-
tatur, quod in Hortis regiae Villae ad Podium
Caianum ad aquam e fonte manantem suscipiendam,
iniuria quidem, fuerit destinatum. Effigies Impe-
ratoris referre videtur Septimium Severum, ad quem
captivi supplices confugiunt vel Parthi, vel Adia-
beni. Post ipsum Imperatorem sculpta Victoria est,
quae clypeum columellae impositum sustinet. Sequi-
tur pro parta victoria sacrificium ab eodem Impera-
tore factum: postmodum adparet coniugalis amoris
emblemata: in dextro latere Gladiatorum, ni fallor,
ludus, in funere nobilissimorum Romanorum edi-
tus: in sinistro vero luctus in obitu Defuncti cele-
bratur, adstantibus Praeficis, quae omnia doctio-
res viri accuratius explicabunt, &, qui maiori otio
k fru-

EXXII. IN MONUMENTA ANTIQVA.

fruantur, singula ad antiquitatis eruditionem spectantia luculentius dilucidabunt: mihi vero sat est haec praeclara monumenta ab oblivione, & interitu vindicare.

TAB. XXXV. Num. I. *Bacchi educatio, pompa, & Orgia.* II. *Martis & Veneris & Geniarum imagines, emblemata veterum Sepulcrorum.*

Bacchi sacra Orgia & gesta non alia de causa, ut alibi inuimus, in Sepulcris sculpenda veteres Theologi docuerunt, nisi ut ostenderent animarum a corporis vinculis solutarum in Elysiis arvis, ut stulte putabant, voluptates, quod & Lucianus non obscure declarat. Quia vero Liberum Patrem a Rhea expiatum, matrem suam, & alios ab inferis revocasse tradebant; ea propter parentalia post eius festum celebrare consueverunt.

Habes in hoc marmoreo Sarcophago, quem temporum iniuria, seu potius hominum negligentia magnopere labefactavit; (nam in eadem regia ad Caianum rus Villa sub dio expositus est, & manantem e fronte aquam suscipit) defuncti hominis Libero Patri devoti (uti coniecturis quibusdam suspicor) apotheosin, qui, una cum eius famulitio & choro, pallio involutus, tecto capite, eum sequitur capro veſtum, hinc inde Satyris & Bacchis plaudentibus cum musicis instrumentis, vel pocula vino plena ferentibus. Spectatur hinc Faunus, qui puerum Bacchum ad Nymphas defert, ut ab ipso educetur; ut hinc vini eiusque potationis tria tempora distinguantur, principium, medium, finis, in quo quidem homines primum sobrii & mentis compo-

tes

tes, mox debacchationem & lasciviam consecrantur. Hinc inde sculpta sunt Gorgonum crinita & anguibus circumvoluta capita, quibus veteres tamquam amuleta Sepulcris adiecerunt, ut quietis cinerum defunctorum violatores terrerent, vel etiam ut mortis imperium, & malignam eius vim designarent. Quam antiqua sit haec consuetudo adponendi Gorgonum, sive Tempestatum, & Procellarum capita in sepulcris, ex quo mos inolevit ea emblematis insculpere, iam in Musei mei Etrusci voluminibus luculenter observavi; nam ab Etruscis haec emblemata Romanos accepisse, quae etiam in sepulcralibus lucernis exhibuere, plura monumenta testantur.

Sequitur num. II. in eadem Tab. XXXIV. marmoreus Sarcophagus, qui ibidem exstat, & aquam e fonte manantem excipit; quapropter non parum labefactatus cernitur. Defuncti trabeatam imaginem in clypeo sculptam sustinent, & honoris causa subiecto velamine adtollunt duo Genii, amicti chlamyde post humeros defluente. Sub eadem imagine iacens sculpta est Dea Tellus cum suo Genio, quae Defunctorum umbras ad Inferos transmittere putabatur. Hinc inde tamquam comites animae eiusdem Defuncti ad Elysios, exhibentur Dii, nimirum Venus cum Cupidine, Mars galeatus chlamydatusque cum clypeo, & prope Sarcophagi angulos Geniae, quae manibus vittas praeferre dicerem, ni fractum esset marmor. De Diis comitibus & sociis animarum ad Elysios nonnulla adnotavi in Tomo III. Musei Etrusci. De his Plato in Phaedone: *Qui vero puram moderatamque transegerit vitam, Deos socios ducesque nascus, ibi habitat ubi unicuique convenit.* Tantam inter animam & Genium coniunctionem intercedere veteres censuerunt, ut una cum illa colerent, ut auctor est Servius in VI. Aeneid. vers. 743. *Non incongrue dicuntur Genii; quia quum unusquisque genitus fuerit, ei*

CXXIV IN MONUMENTA ANTIQVA

statim observatores deputantur: quibus adfistentibus post mortem, aut adferimur in meliorem vitam, aut condemnatur in deteriolem. Exstant complures tituli sepulcrales, in hoc Opere a me in lucem emissi, qui Genio Defunctorum, quorum nomina recensentur, inscripti sunt.

TAB. XXXVI. *Meleagri aliorumque Heroum eius sociorum pugna cum apro Calydonio, expressa in marmoreo Sarcophago.*

DE hoc ferali Sepulcrorum emblemate nonnulla superius adnotavi ad Tab. XXIV. Praeter Castorem & Pollucem, Melagri socios in pugna contra immanem aprum Calydonios agros vallantem, adnotare lubet Herculem quoque & Atalantam ad opem ei ferendam adcedentes, ad cuius pedes adest venaticus canis. Prope aprum adstat Diana, quae ut Meleagrum perdat, aprum a se immissum vehementer acuit & exstimulat. Aper e specu proiliens sculptus est, sub quo prostratus cernitur vir, qui ut coniicio, Defunctum ipsum fati malignitate ac vi interceptum designat. In dextro angulo sculptae spectantur duae mulieres, forsitan Meleagri sorores, ad eius sepulcrum in speciem templi constructum, & encarpo coronatum, flentes, ac de eius obitu lamentantes. Has in tristes aves prae luctu mutatas fabulantur veteres Mythologi. In laevo latere Servi retia ad venationem apta deferentes, & cum venatico cane progredientes sculpti observantur. Exstat hic Sarcophagus in Hortis Regiae Villae Magni Etruriae Ducis ad Pratolinum.

TAB.

TAB. XXXVII. *Phaëtonis casus, & sororum eius luctus, emblemata marmorei Sarcophagi.*

O Ccurrunt & in hoc Sarcophago sculpturae atque emblematis raritate elegantissimo, qui in Hortis eiusdem regiae Villae Magni Ducis Etruriae ad Pratolinum exstat, in angulis sculptae Geniae, & in lateribus Castor & Pollux, animae Defuncti comites ad Elysios. His adcedunt duo Dii, ni fallor, Pluto & Mercurius seorsim sculpti prope dextrum angulum, qui se mutuo respiciunt, & conlocuuntur. Pluto sceptrum gerit, quod inferorum regnorum imperio praesit. Sequitur Phaëtonis fatum & casus in Eridanum flumen, ad Pyrenaeos montes, ob id sculptum barbati viri imagine, capite arundinea corona redimito, quod in eius gremium deciderit. Iuvenis praealto scopulo insidens forsitan est Epaphus, Iovis filius, qui Phaëtonem admonuit, ne matris Clymenes dicta auscultaret, & se filium Solis esse iactare desineret, & de hoc minime gloriaretur; quibus lucem addit Ovidii descriptio Metamorph. Lib. I. Barbatus ille vir pallio semitectus, Iupiter esse videtur, qui Phaëtonem iaculato fulmine e curru deiecit, veritus ne terrarum orbis insueto aestu aut frigore ob eius imperitiam in moderando curru Solis interiret, a quo per unum diem lucis administrandae imperium obtinuit, ut Epaphum mendacem ostenderet. Corruenti in praeceps Phaëtoni occurrit Sol, qui ab egregio huius Sarcophagi sculptore expressus est equo vectus, lampada gerens, passis, & ob casum horrentibus capillis. Id Lucretius Lib. v. vers. 400. tam eleganter expressit, ut incertum sit, num sculptor Lucretii, an vero Lucretius sculptoris emblemata conspexerit:

CXXVI IN MONVMENTA ANTIQVA

*At pater omnipotens ira tum percitus acri,
Magnaminum Phaëthontæ repenti fulminis ictu
Deturbavit equis in terram: Solque cadenti
Obvius æternam suscepit lampada mandî,
Disiectosque redegit equos, iunxitque trementeis.
Inde suum per iter recreavit cuncta gubernans.*

Post Solem Diana, hoc est Luna, passis crinibus moerens comitatur. Heliades Phaëtonis sorores flexu genu Iovis opem implorant, & ipsæ passis crinibus lamentantes: quæ tam graviter acerbum fratris sui casum tulerunt, ut assidue lugentes Deorum misericordia in populos nigras fuerint conversæ. Hinc truncus arboris ex una innascitur, e qua electrum stillasse fabulantur.

TAB. XXXVIII. *Herculis aerumnæ in marmoreo Sarcophago expressæ.*

Veteres Mythographi duodecim Herculis labores recensent, qui antiquis pictoribus & sculptoribus argumenta præbuere ut his operibus eximio opificio absolutis æternam nominis celebritatem consequerentur. Verum in his exprimendis pictores sculptoresque eum minime ordinem servarunt, quo scriptores eos enumerarunt; quod perspicue liquet ex eorum scriptis, ac præsertim e Tabula marmorea Farnesiani Musei, in qua eius expiatio exhibetur, & gesta a Graeco Scriptore nobis ignoto recensentur; quam, a Petro Sancte Bartholio diligentissime aeri incisam, in lucem proruli inter Romanas Inscriptiones Tab. VI. pag. 37. In hoc autem Sarcophago, qui in iisdem Hortis regiae Villæ ad Prætorium existat, octo tantum Herculis egregia facinora pereleganti sculptura repræsentantur.

Pri-

IN. TAB. L. OBSERVATIONES. CXXVII

Primum igitur heic Hercules occurrit, leonem Nemeaei interemtor, qui quieti suae indulgens pharetram spiculis refertam arbori suspendit. Secundo Lernaean hydram interficit: tertio occisum in Arcadia Erymanthium aprum in humeris sublatum desert: quarto cervam prostermit: quinto aves a Stymphalide palude abigit, iaculisque sagittis conficit. Sexta aerumna in hac sculptura desideratur, nempe Angiae stabuli perpuratio, quae exhibetur in eleganti marmoreo Sarcophago, quem serius quam oportebat observavi Florentiae in Aedibus Marchionum Nicolinorum; nam Hercules, ut huiusmodi opus perficiat, lionem in humeris desert. Septima quoque aerumna in hoc Sarcophago praetermissa est, nempe abductio ingentis tauri e Creta, & reliquae interpolantur. Sextae igitur aerumnae loco heic proponitur Herculis de Hippolyta Amazonum regina reportata victoria, quam, quum ex equo deiecisset, pedibus conculcavit, & cingulum abstraxit. Septimo, Hercules gradiens exhibetur, sublata in sinistrum humerum clava, &, ut opinor, ad monstra alia terrarum orbi infesta ac noxia propellenda, vel etiam ad Troianum praelium incedit. Octavo, Diomedis equos e Thracia abegit, quod est postremum huius Sarcophagi emblema. Marmoris vitio figura, quae iacens & seminuda sculpta est, ni fallor, Defuncti umbram refert, quae ab inferis ut educatur poscit, & ad eum supplices manus extendit. Iisdem paene emblematis ornatur Sarcophagus marmoreus, qui exstat in Hortis regiae Villae ad Castellum, quem accurate delineatum cum reliquis mecum communicavit & dono dedit vir antiquae eruditionis egregius cultor Franciscus Ricoverius, regiarum Magni Ducis Etruriae Villarum Custos vigilantissimus.

TAB. XXXIX. *Marmoreus Sarcophagus emblematis ex Iliaca Historia desumptis ornatus adfertur & illustratur.*

IN Volumine tertio Musei Etrusci paucis ab hinc mensibus a me edito, adnotavi Sepulcrorum emblemata non ex ingenio arbitrioque Sculptorum expressa fuisse; sed e penu omnis antiquitatis, Mythicae Historiae, & ex arcanis religionis mysteriis deprompta Pontificum auctoritate & approbatione caelata fuisse. Ea plerumque feralia sunt; nam varias mortalium vices, clades, calamitates, infortunia, luæuosa facinora, miserandos casus & neces exhibent: plerumque sacras initiationes, Deorum mysteria, orgia, lustrationes & initiationes praeferrunt: non raro poenas fontium hominum, eorumque apud Inferos cruciatus; quae monent homines ut bene & religiose vivant, & quae etiam bona probi virtutis sectatores consequantur, perdiscant. Plerumque etiam Heroum praeclara gesta repraesentant, vel eorum varios casus, & male ominatos eventus, ut quae fors & fata malas actiones sequantur, ex his intelligant, ut ait Virgilius Aeneid. Lib. VI. vers. 620.

Discite iustitiam moniti, & non temnere Divos.

Morem hunc ornandi Sepulcra emblematis hinc apud Graecos antiquissimum fuisse docet Cypseli arca, quam describit Pausanias in Eliac. Prior. Cap. XVII. Hunc quoque secuti sunt Etrusci, qui Defunctorum cineribus dedicatas Urnas marmoreas & fictiles emblematis ornarunt ex his Historiis, quae Troica sive Iliaca tempora praecedunt, vel ex ipsa desumpta sunt, quae Homerica adpellari posse mihi ad-

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXXIX

risit, vel his etiam, quae e Tragicorum carminibus, atque ex *Odyssæa* Homeri in medium prolata sunt.

Hanc consuetudinem cum Graecorum tum Etruscorum sensum amplexari sunt Romani: qui quum severitatem & parsimoniam colerent, nec luxum seclarentur, temporibus longe antiquissimis, Vrnas nullis ornamentis excultas, sed puras & simplices Deumfunctorum suorum Diis Manibus consecrarunt.

Sarcophagus hic marmoreus, perraris caelaturis ornatus, Homericus adpellari potest; nam emblemata quatuor continet ex *Iliaca* Historia desumpta; quae Sculpsor peritissimus Graecus, ut puto, ex his, qui, Hadriano imperante, Scholas Romae habebant miris ingeniis florentissimas, in spatiis totidem, quae conficiunt pendentes encarpi, a tribus Geniis, & in utroque latere a bucraniis sustentati, expressit. Ea repraesentant praecipua *Diomedis* gesta, quibus summam apud Graecos gloriam sibi adeptus est. Inter cetera, quibus servatis stare *Troiae* regnum oracula praedixere, everti vero iisdem raptis & amissis, *Palladium* fuit, parvum nempe *Palladis* simulacrum, & *Philoctetis* sagittae. Igitur in priore emblemate sculpsus est *Diomedes*, qui a *Pandaro* vulneratus in castra reducitur, Homero auctore *Iliad. Lib. v. vers. 105.* Hunc postea, curatis vulneribus, integrae sanitati restitutum narrat, & auxiliante *Pallade*, ipsum *Pandarum* interemisse, & *Venerem* ac *Martem* vulnerasse. Nec mirum si in hoc *Diomedes* barbarus occurrit, in reliquis vero emblematis plane imberbis; nam id non curarunt Sculpsores: & forte caelator *Diomedem* aegrotum similem referre studuit. Quamvis non negem & alium Heroem, facile *Vlyssæm*, referre posse; *Diomedes* tamen mihi magis adridet, quia in hoc *Sarcophago* eius potissimum gesta, & paene vitam omnem sagax Sculpsor expressit. Igitur *Diomedes*, uti Heroes in bello vul-

neribus adfecti transvehi solebant, eo curru, qualis aegrotos decebat, ducitur, qui se subfulcit baculo sive hasta, praecedente auriga, adstante comite suo, ac sequente armigero, qui, galea tecto capite, pharetram sagittis refertam gerit.

In secundo emblemate exhibetur Philoctetes in antro Lemneo iacens aegrotus, cum pharetra a dextris referta sagittis, panno tectis inferioribus partibus corporis. Alter vero Heros, qui ad antrum adcedit, est Vlysses, qui cum Diomede missus est ab Agamennone, ut eum placatum, & in gratiam Graecorum reconciliatum, secum ad pugnandum contra Troianos, adlatis fatalibus sagittis, abducerent, ut fufius scribit Hyginus Fab. CII. Quamvis autem id facinus alii Heroes tentarint, nempe Vlysses & Neoptolemus; primas tamen Diomedi deferunt, quod cum eo congressus, ex antro eum eduxerit, & ad ferendam opem invisit sibi Graecis, ut Troia tandem oppugnaretur, excitarit. Hoc ipsum emblemata clarius elucet ex Vrna Etrusci operis a me adlata & illustrata in Vol. III. Musei Etrusci Tab. VIII. Clafs. III. quae nuper primum prodiit ex celeberrimo Museo Guarnaccio.

Tertium emblemata in dextro latere eiusdem Sarcophagi sculptum, illustre Diomedis facinus praesentat, nempe ipsum Heroam iam potitum fatali Palladio, cui partam gloriam multi Heroes auferre conati sunt, atque inter hos Ajax Telamonius, ac praesertim, ut in hoc emblemate, exhibetur mox adveniens Vlysses, & cum eo contendens: in quo egregio Diomedis facinore exprimendo mirum in modum Statuarii, & gemmarum Scalptores inter se ingenio & arte certarunt.

In quarto demum sinistri lateris emblemate idem Diomedes exhibetur vulnera sua curans, & sanguinem lavacro diluens. Ei siquidem in parva sella se-

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXXXI

sedenti adstunt duo servi, quorum unus post humeros stans, eum sustinet; alter vero eius crura & pedes, iisdem in vasculo iniectis, lavat, cuius vultum blande tangit Diomedes, ut eius officium probet. Homerus describit Diomedem vulnera sua refrigerantem memorato Iliad. Lib. v. vers. 794.

TAB. XL. I. *Sepulcrum Matronae emblematis felicitis anni ornatum.* II. *Sepulcrum iuvenis, trabeati Dionysiacorum festorum, vindemiae laetitia, & gryphibus insculptum.*

VAScula sex ansata perelegantis formae, rosis, floribusque, spicis, pomis & uvis referta, ad quae convolantes aves singularum anni Tempestatum delicias carpunt, & avidè degustant, praecipua sunt ornamenta huius marmorei Sepulcri, quod pro Matronae condendo corpore destinatum fuisse, perspicue adparet ex eius imagine sculpta in orbiculo, seu potius clypeo, quem duo Genii hinc inde sublatum tenent. Flammeo ornatur eius caput, quod lutei coloris fuisse, feminis traditum in nuptiis, quo pudorem suum custodirent, tradit Festus. Apud Graecos, & apud Etruscos flammei nuptialis usum invaluisse, & ad Romanos demanasse, ostendunt ea Urnarum Etruscarum emblemata, quae Helenam in thalamo iacentem, raptam ab Alexandro Paride, repraesentant, quarum exempla habes in Tom. III. Musei Etrusci Tab. VI. Classis III. ex Museo Guarnaccio. Perelegans Urna marmorea Etrusca, eodem emblemate insignis, ex Hypogaeis Volaterranis in Museum Ornatisissimi Equitis Caietani

Antinorii nuper translata est, eaque ornata integra epigraphe Etrusca. In his monumentis Helena flamineo caput ornatum habet. Mire elegantes sunt duo quoque Genii sculpti in hoc Sepulcro, quorum alter ornatum habet caput copiae cornu, & turturum par laeva gerit, quae aviculae coniugalis concordiae & amoris symbola sunt. Alter vero Genius calathum gerit uvis refertum, & ex his racemum laeva sustinet. Sub imagine defunctae Matronae sculpta est alma Dea Tellus, circa quam, ut in numis maximi moduli Imperatoris Commodi, quae e Museo Mediceo deprompta illustravi, quatuor ludunt pueruli, quatuor anni Tempestatem repraesentantes, quorum unus (quod sine observatione praetereundum non est) hydriam effundit, tamquam aquae Genius, & forsitan pluviosum Hiemem refert.

Sequitur in eadem Tab. XL. num. II. alter Sarcophagus marmoreus striis, & in tribus segmentis variis emblematis ornatus, non sine laude elegantiae dimittendus: In medio, sculpta est imago iuvenis trabeati in clypeo; sub ipso vero tres Genii Dionysiaci, qui in arca uvas calcare mihi videntur, quam ornant leonum capita, & hinc inde ex ea pendent foliacei encarpi spectantur: quam etiam non nego indicare posse ipsum defuncti iuvenis, Baccho eiusque mysteriis & initiationibus devoti, sepulcrum. In utroque angulo e Bacchi famulatio hinc Satyrus saltans spectatur cum utre vini in humeris & pedo, hinc Baccha sustinens thyrsus, & ipsa quoque concinno corporis motu saltans cum mystica Bacchi cytha ad pedes, e qua proslire serpens cernitur. Tamquam Sepulcri custodes in utroque latere sculpti sunt Gryphes, quos etiam inter emblemata Sepulcrorum apud Etruscos connumeratos iam adnotavimus. Hi duo Sarcophagi exstant & spectantur in rure ad Signam; & quidem primus apud Nob. March. della Stufa.

TAB. XLI. *Sepulcrum Etruscum, in quo
Matrona carpento vecta cum suo
famulizio exhibetur.*

ANnis decem supra octo iam elapsis, quum de antiquorum Etruscorum monumentis in lucem edendis illustrandisque, & de legitimo Etruscorum Alphabeto investigando constituendoque publico literatorum hominum bono, ne vix quidem cogitarem, marmoream hanc Vrnam, quam singularem inspexi in Suburbano Museo Nobilissimi Viri Caroli Thomae Strozae ad Montem Hugonis, delineandam acrique incidendam curavi. Exemplum, nunquam antea visum in tam antiquis sculpturis, carpenti exhibet, quem Tusci lautissimi, opibus & luxu abundantes, variis emblematis, sculpturis, picturis, Phrygiis operibus, monilibus, aliisque ornamentis, quae inaurare consueverunt, condecorasse, compertum est ex aliis Vrnis, quae nuper e Volaterranis Hypogaeis erutae sunt. De his non pauca disserui in Volumine II. mei Musei Etrusci ad Tab. CLXIX. pag. 327. & sequentibus.

Carpentum Etruscum, cuius formam veteres Romani imitati sunt, quod numismata in honorem Antoniae, & Agrippinae Augustarum feminarum in lucem edita testantur, mulae iunctae iugo trahebant. Servi & famuli matronas in publicum procedentes praebant, & sequebantur. In eorum famulizio erant etiam feminae, quae muliebris mundi curam agebant, quae dominam carpento per urbem cum pompa vectam comitabantur, quod etiam hoc emblemata non obscure ostendit.

Matrona, ut ait Iuvenalis de nobilibus feminis, quae in publicum cum pompa prodibant, e carpento pro-

CXXXIV. IN MONUMENTA ANTIQVA

profert caput suum, quod flammeo nuptiali ornatum cernimus, ut virum equo inequitantem, qui honoris causa, qui iisdem Matronis, & Virginibus Vestalibus fiebat, ei viam & dextram manum cedit, salutet & conspiciat. Hac quoque pompa nuptae Matronae ad sacra primum Veneri & Iunoni Cinxiae, seu Iugali facienda duci solebant, & mox ad domum sponfi, cum quo iam in manum convenerant, praecedente servo cum lampade fulgente. Cur vero huiusmodi emblemata Sepulcris aptarint Etrusci, iam exposui in Musei Etrusci Volum. II. & III. compluribus coniecturis, quas ne taedio legentes afficiam, haec recoquere non vacat.

SARCOPHAGI ANTIQVI
M A R M O R E I

AD LATI IN SEQUENTIBVS V. TABVLIS

PISIS, SENIS, CLVSII, ARRETHI, ET CORTONAE

E X T A N T.

TAB. XLII. *Adonidis, invita ac lugente
Venere, fatalis profectio ad apri
venationem.*

Sarcophagus iste praestanti opificio sculptus, licet iniuria temporum aliqua in parte sit corruptus; tamen cum propter magnitudinem, tum propter elegantiam inter admiranda antiqua opera, quae ingenti copia Pisfis spectantur, principem locum meo iudicio facile obtinet; saeculo siquidem XII. dignus visus est, ut in eo ossa piissimae ac venerabilis femi-

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXXXV

minae Comitissae Beatricis, matris immortalis Mathildis Comitissae, conderentur. Id indicat sequens eiusdem Sepulcri titulus:

QVAMVIS PECCATRIX SVM DOMNA VOCATA BEATRIX

IN TVMVLO MISSA IACEO QVE COMITISSA

Sub eodem Sarcophago, qui ad parietem lateralis ianuae Basilicae Pisanae nunc haeret eminenti in loco, in marmore leguntur sequentes inscriptiones, quas ipse accurate exscripsi. Sed heic notandum, quod litterarum nexus, quos typothetae exprimere non potuerunt, me invito, praetermissi sunt, & litterae aliquot, nempe N. M. U. aliter representatae, typis repugnantibus, maioribus Romanis characteribus usitatis eiusdem speciei exhibentur.

† ANNO DNI MC. XII IX KLAS AUGUST. OBIIT
D^{NA} MATILDA FELICIS MEMORIE COMITISSA
QUE P ANIMA GENITRICISSVE D^{NE} BEA
TRICIS COMITISE UENERABIL'S. IN HAC T^{UBA}
HONORABIL' QUIESCEN^{TIS} IN MULTIS PARTIB'
MIRIFICE HANC DOTAVIT ECCL'IAM
QUAR^S A^{TE} REQ^UIESCANT I PACE;

† ANNO DNI M. CCC III. SUB DIGNISSIMO P. ARIO
D^{NO} BURGUNDIO TADI OCCASIONE GRADUUM
FIENDOR^S P. IPSVM CIRCA ECCLIAM SUPDICTAM
TUMBA SU P. P' NOATA BIS T^{AS}SLATA FUIT N^{UC}
DE SEDILIB' PRIMIS^T ECCL'IAM N^{UC} DE ECCL'IA
T N^{UC} L'CU UT CERNITIS EXCELLENTEM
Sed

CXXXVI IN MONUMENTA ANTIQVA

Sed, ut ad emblemata huius elegantissimi Sarco-
phagi redeam, qua de causa veteres Theologi Ado-
nidem a Venere aegre digredientem, & ad apri ve-
nationem euntem effinxerint, supra adnotavi pag.
CII. ad Tab. XXIII. adlata mysticae huius & arcanae
significationis Macrobianae interpretatione. Multa,
quae in aliis sculpturis desiderantur, in hoc solers
Sculptor expressit, nempe templi frontem, ante
quod Venus sedens spectatur, subiecto eius pedibus
scamculo, cui una e Gratiis adstat, & duo Cupi-
dines: quorum alter Erotem, alter vero Anterotem
designat, de quibus non uno in loco Lucianus, &
Philostratus in imaginibus. In aliis emblematis Se-
pulcrorum huic similibus, e sedis brachio, vel e
Veneris manu sudariolum pender, quo Venus ad
lacrimas ex oculis defluentes abstergendas utatur;
quo indicio usi sunt veteres Sculptores, ut maero-
rem Veneris in discessione Adonidis, qui ab eius
conspectu aegerrime divellitur, urgentibus fatis ipsis,
ostenderent. Adstant viri, qui consilium Adonidis
proficiscendi ad apri venationem improbant; at in
sua fata genio ac natura sua Adonis trahitur, &
Venerem luctu ac maerore tabescentem deserit,
atque eius consilia non audit. Iam cum apro e spe-
cu profiliente pugnante Adonidem Diana ambi-
gua specie adparens, quasi Martem referens Ado-
nidi adversum, acriter urget, eumque in perniciem
corrudentem extimulat. Adonidem comitantur alii
Heroes & servi cum omni venatico adparatu. Ve-
la suspensa dignitatem Heroum significant, seu po-
tius Defuncti; nam his Sepulcra honoris causa deco-
rantur. Illud interim notandum superest, venatores
petaso uti consuevisse; eo enim latiore pilei genere
utebantur adversus aestum, ut faciem obumbraret.
Svetonius de Augusto c. 82. *Domi nonnisi petasatus sub
dio spatiabatur.* Quando vero petasum e capite tol-
le-

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXXXVII

lere volebant, illum religatum lorulis in humeros reiciebant, uti numismata Aetolorum a Cl. Begero edita, & picturae Etruscorum Vasculorum ostendunt. Venatorum vestis erant chlamys, quod & Virgilius docet, ubi Didonem cum Aenea ad venationem proficiscentem describit Aeneid. Lib. IV. vers. 136.

*Tandem progreditur, magna stipante caterva,
Sidoniam picto chlamydem circumdata limbo:
Cui pharetra ex auro, crines nodantur in aurum;
Aurea purpuream subnectit fibula vestem.*

Sarcophagum hunc insignem ex multis delegi, & dedicavi Viro in litteraria Republica Celebrissimo Marchioni Scipioni Maffei, primum mihi meisque studiis, dum ea auspicabar, amicissimo, ut hoc obsequii mei, qualecumque illud sit, monumento, aliquam ei referrem gratiam, quod, quum Florentiae esset, me ad hos Sarcophagos & antiquas Etruriae Inscriptiones evulgandas suis hortationibus acius incitarit, & benevolentiam doctorum hominum me egregie aucupaturum, his in publicam lucem missis prisca aevi deliciis, praedixerit.

Sarcophagum hunc, pro capitis coronide, adlato in quamminimo schemate, edidit, seu verius deformavit Cl. Ioseph Martinus Canonicus Pisanus in Appendice ad Theatrum Basilicae Pisanae pag. 17. uti conferentibus liquebit. Illud etiam eius incuriam & oscitantiam testatur, quod inverso figurarum ordine exprimendum curavit: atque hoc modo, minimo chartarum spatio, Pisanos omnes antiquos Sarcophagos in eo sumtuoso Opere in lucem ita protulit, ut pudeat tam eximia monumenta, quae novam plane opperiantur editionem, si Pisani Proceres sumtibus favcant, cultoribus eruditionis Vetustatis indicare.

TAB. XLIII. *Maris Dii Deaque Defunctorum
comites ad Elysios sculptae in Sepulcris.*

Elysios in extremis Oceani finibus sitos esse, quum sibi persuaserint veteres, nil mirum, si mortuorum Sepulcra emblematis hisce ornarint, quae maris Deos Deasque, Defunctorum comites, repraesentant. In hoc perelegantis Sarcophagi marmoreo anaglypho, quod Senis exstat parieti insertum supra portam, qua a platea itur ad officinam Sculptorum, defunctae feminae imaginem Veneris Pelagiae specie, & honore apotheoseos donatae, in concha expressam tenent & adtollunt hinc Doris, hinc Nereus marinis Centauris insidentes, quibus alia maris Numina consociantur. Compluribus ex locis divini Carminis Homeri, praesertim vero ex Lib. I. Iliados colligimus, eo consilio veteres Oceanum in Sepulcris exhibuisse, & Deos Deasque eius incolae sculpsisse, ut Oceanum esse emblemata consecrationis & divinitatis animarum, quae e corporis vinculis solutae sunt, rudes homines intelligerent. Nam memorat Homerus, Iovem comitantibus Diis, relicto Olympo, ad Oceanum Aethiopum ivisse, ut per aliquot dies lautissimis conviviis frueretur, & postea ad ipsum Olympum reversum esse.

TAB. XLIV. *Patroclus Heros vulneratus, in
castra à militibus reductus, emblemata
Sepulcri Etrusci.*

Probe notam perspectamque fuisse Tusci nostris Troici belli, Heroumque in eo occisorum Historiam, iam non uno in loco adnotavi in meo Museo

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXXXIX

seo Etrusco. Anaglyphum hoc marmorei Sepulcri, quod Arretii observavi insertum parieti cubiculorum Monasterii Monachorum Camaldulensium S. Mariae in Gradibus, Homericum est; nam meo, ni fallor, iudicio, ferale emblemata funeri consentaneum exhibet, nempe Patroclum primum ab Euphorbo in bello vulneratum, mox ab Hectore interfectum, iam iam animam efflantem: quem, Aiakis iussu, Menelaus, Meriones, alique Heroes Graeci in castra retulerunt; ut narrat Homerus Iliad. Lib. XVII. vers. 717. & 735. quo cum emblemata alterum valde adfines iam protuli in Tab. CXXXIII. Tom. I. Musei Etrusci, & explicavi in Tom. II. pag. 260. Huic adfimile schema exhibet antiqua Iliadis Tabula num. 39. quam adfert & illustrat eximius Fabrettus. Ex fociis alii variis modis exprimunt dolorem ac luctum. Femina, quae casum averfata, celeriter fugit, forsitan Bellona est, seu mavis Thetis, quae adventum cadaveris Patrocli, ad Vulcanum diverterat, ut eius opem imploraret; nam ab eo idem Heros aurigandi arte fuerat instructus. Factum est marmor in utroque angulo, & non pauca desiderantur. Heroum, quos Homerus aeterno Carmine celebravit, egregia gesta, caedes & fata exhibentur in Sepulcris antiquis, praesertim Etruscis, praecipue vero Achillis, Patrocli, & Hecctoris, ut ex his discant homines mortalem vitam brevissimam esse; nam, hi Heroes celeri fato intercepti sunt, de quo queritur Thetis apud ipsum Homerum Iliad. Lib. I. ubi Achillem brevi vitae obnoxium se genuisse lamentationibus testatur.

TAB. XLV. *Bestiarum venationes in Amphitheatro editae, emblemata marmorei Sarcophagi.*

Voluptates humanae vitae cum metu luctuque coniunctas, perbreves esse docent spectacula, quae veteres in Amphitheatris ediderunt. Ea quoque pro Sepulcrorum emblemate usurpata docet pulcherrimum hoc marmoreum anaglyphum, quo dubio procul frons Sepulcri ornata est, quod summa cum voluptate Clusii observavi in Hortis Nobilis Viri Ristori Paolotii, cuius Museum compluribus perraris Etruscorum monumentis refertum non uno in loco laudavi in meo Museo Etrusco, & in Historia originis & progressus studii Antiquitatum Etruscarum, coniuncta cum Vindiciis mei Alphabeti Etrusci, nuper a me editis. Cum leonibus pugnant chlamydati viri duo equos inveci, alii quoque pedestres. Ex equo deiectus iuvenis conlapsus cernitur, qui defuncti adversum casum & interitum facile, ni fallor, designat. Venatores urget Diana, quae adparet, capite galeato, ut in aliis duobus Sarcophagis Florentino & Pisano, iam superius a me editis in Tabulis XXIII. & XLII. Spectatur etiam vir thorace & paludamento insignis stans, dextera hastae innixus, laeva parazonium gerens, medius inter adstantes milites, quorum alter gladio & clypeo instructus, paratum se ad pugnam ostendit: prope eum stat equus ad venaticum adparatum pertinens. Alia duo emblemata huic maiori fere simillima in Sepulcri operculo exhibentur, in quo praeterea irruentes ad pugnam leones non gladiis tantum viri caedunt, sed hastis, iaculatisque sagittis confodiunt. Vacua titulo est metopa in media sculpta & coron-

ni-

nide ornata, quae indicat tumultum hunc virginem fuisse, in quo nondum aliquis forsitan conditus fuerat, adeoque ex officina Sculptoris susceptum fuisse, funeri mox destinandum.

TAB. XLVI. *Bacchus victor curru vectus a Centauris, Heroum praelia & caedes: captivi lugentes & tropaea erecta, sculpta in marmoreo Sarcophago.*

Quemadmodum in emblemate Clusini Sarcophagi voluptatem cum dolore conmixtam conspeximus; ita & in hoc Cortonenſi Sarcophago admirandae elegantiae & opificii Sculptoris Graeci peritissimi, nimia vini copia susceptam hilaritatem & temulentiam, bellorum & caedium causas esse, monemur. Primus laetitiae dator Bacchus curru vectus a Centauris cernitur. Liberi Patris currum, quem ornat eius Genii imago, Victoria diademate redimita agit & moderatur. Centauri Lapithis occurrentibus caedem minitantur clypeis armati, Bacchi praesidio tuti. Insurgunt contra hos strictis gladiis Lapithae. Sequitur Heroum praelium ad ostium domus, seu mavis urbis, iacentque humi intersectorum cadavera. Femina, eo consilio sculpta, ut feralia haec emblemata praetereuntes brevitatis vitae admoneant, & ad luctum facilius excitent, quae pugnat equo vecta, una ex Amazonum numero esse videtur, quae Troianis cum Achivis bella gerentibus opem tulere. In utroque Sarcophagi latere Heroes pugnantes eorumque caedes sculptae spectantur.

In Sarcophagi operculo defuncti Herois chlamyde amicti imago in medio sculpta est, nempe in clypeo sive orbiculo, quem honoris & divinitatis causa
Ge.

CXLII IN MONUMENTA ANTIQVA

Geniae in aëre suspensae adtollunt . Hinc inde vexilla & tropaea hostium armis onerata visuntur, sedentibus captivis cum feminis tum hominibus, qui manibus post terga revinctis maerore ac luctu tabescunt . Exstat hic Sarcophagus operis praestantia insignis Cortonae in Cathedrali Ecclesia, iuxta maiorem ianuam interiori parieti adfixus, quem ut scivit nuper effossum esse Philippus Brunelleschius Florentinus Architectus omnium praestantissimus, ferunt, eum ita illud visendi desiderio flagrasse, ut statim pedibus totum iter Florentia Cortonam emensus sit, eoque spectato obstupuisse . Sarcophagum hunc merito celebrat Clarissimus Marchio Maffei auctor Observationum Litterar. Veronae editarum Tom. v. pag. 218. qui vidit, & breviter descripsit, & Bacchum ad bellum procedere curru vectum a Centauris censuit.

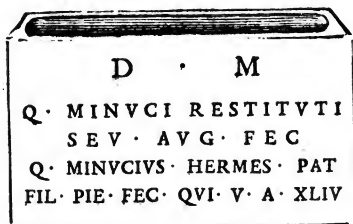
Haecenus Sarcophagos marmoreos, qui tum Florentiae, tum in reliquis Etruriae Urbibus exstant, brevibus observationibus illustratos primus omnium in lucem proculi, & quidem praestantiores a me delectos, non autem omnes; nam complures alii ubique supersunt; qui tamen cum his iam prolati vel elegantia vel raritate contendere minime possunt. Non pauca marmorea anaglypha exstant in Museis Marchionum Riccardiorum, Nicoliniorum, Gaddiorum, atque etiam in Mediceo, quae alteras curas & lucem opperiunt. Florentiae quidem per urbem alia exstant Sepulcra marmorea anaglypho opere sculpta cum in publicis tum in privatis locis. In publicis quidem ad excipiendas manantium fontium aquas, vel in privatorum hortis ad herbas & flores alendos fastidioso ingenio destinata spectantur. In Hortis regiis vulgo *Boboli*, ad Castellum, ad Pratolinum & in reliquis non pauca observatione digna adservantur . Perelegans marmoreus

reus Sarcophagus Florentiae cernitur sub statua morientis Aiacis, quam imperitum vulgus Alexandrum vocat; alter in platea Basilicae S. Spiritus: alter cum capite triformi spectatur in Ecclesia Divae Virginis ab Angelo Annunciatae ad Altare D. Peregrino Latiofo sacrum. Paenitet me serius quam par erat huic studio colligendi eruditae prisci aevi reliquias operam dedisse; nam multo plures lapides mihi comparare poteram, & iisdem instruere Museum meum. Illud adcedit, quod vetustos omnes lapides, quibus ornatur Villa Senatoris & Comitis Amplissimi Ferrantis Capponii, mei fuere, quos, Doniano Museo vendito, mihi comparavi. Non paucos quos habebam, donavi C. V. Ioanni Baptista Casottio, qui omnes Bibliothecae publicae Pratenfis, una cum optimis libris suis testamento donavit, & civium suorum bono addixit.

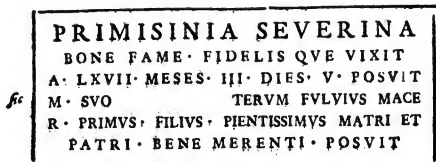
Erudita haec prisci aevi monumenta habent & ipsa fata quaedam sua; nam frequenter hominum ignorantia aut incuria evertuntur, vel ex uno loco in alium migrant liberali possessorum dono. Studiofiores homines si ab indoctis negligi videant, praeclaram rem & laude dignam faciunt, si ab oblivione & interitu vindicant. Id etiam strenue curat & fatagit non uno in loco a me laudatus Ornatissimus Eques Caietanus Antinorius, qui paucos intra menses vetustos complures lapides a me editos in Parte I. huius Operis, qui sub dio iacentes pessum ibant, & Florentiae in Hortis Nobb. Spigliatorum, in Museum suum transtulit, & hos inter celebris ille est, ut paullo supra monebam, Herculi SOMNIALI ab eius Cultoribus dedicatus. Idem marmoreum Sarcophagum Graeca inscriptione insignem; Pisis olim inventum, & Florentiam transvectum cura Iohannis Nardii Medici Florentini, nuper sibi comparavit, quem pervulgavit primum Cl. Montfauconius in suo
Diar.

CXLIV IN MONVMENTA ANTIQVA

Diar. Ital. pag. 428. num. 8. mox ego ipse accuratius edidi in Par. I. huius Operis pag. 297. num. 26. In Museum Antinorianum sequentes lapides, quos cum mendis exscriptos, mihi traditos memoravi in Parte II. pag. 460. & Par. III. pag. 365. num. 8. migrarunt, quos ego archetypis diligenter inspectis excepi, & iterum emendatos propono.

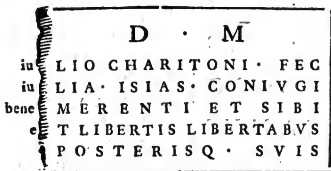

In basi huius marmorei Cinerarii sculpra est patera inter pampinos & uvarum racemos. Quae sequitur Christiana inscriptio est.

Viginti duos lapides Romae erutos, quos Praeful Amplissimus Marius Guarnaccius suo Museo addixerat, nuper Antinoriano Museo dedicavit, quos editos vide in hac Parte III. a pag. 241. ad pag. 262. nempe num. 236. 239. 240. 244. 247. 250.

251. 252. 258. 264. 277. 294. 296. 303. 309. 324.
325. 326. 329. 330. 331. 336. Inter ineditos hic
quoque in eodem Antinoriano Museo existat.

Hic adde inscriptos lapides iam editos in Par.
I. a pag. 290. ad 297. num. 12. 13. 14. 15. 16. 26.
pag. 305. num. 41. a pag. 443. ad 450. num. 74.
78. 85. 86. Item in Adpendice Par. II. num. 69. cuius
marmoris alterum frustulum consociandum inventum
est ibidem cum his litteris: V · F · C · MVRRIO · num.
86. & 87. ibidem. Exstant nunc in eodem Museo mar-
mor Pisenum adlatum in hac Parte III. pag. 26. num.
30. & pag. 175. num. 215. item Sigilla XI. ex ae-
re obsignatoria ibidem adlata in pag. 139. & 276.
& marmora in Appendice postrema eiusdem Par.
III. num. 7. 8. & 16. edita.

Hoc ipso anno, mense Octobri MDCCXLIV.
quum iterum Volaterras studii causa inviserem, &
insigne MVSEVM GVARNACCIVM iam absolutum,
contemplarer, edito mei Musei Etrusci tertio Vo-
lumine, in eius vestibulo hos duos lapides num-
quam antea editos observavi, quos silentio praete-
rire nefas duxi. Quod enim superius non uno in lo-
co monui, ex altero lapide discimus, pueros ac
puellas in ipso aetatis flore morte defunctas, rapi a
Diis veteres credidisse.

M

CORNIFICI
AES FESTIVAE
L · CEL · SO
CIN NAMVS

B M

DIS M

FILIVS · HIC · SITVS EST
IVLI · BASSI · BASSIANVS
ANNOS · QVI · VIXIT · X ·
ET · XIII · SOLES
QVEM · QVONIAM
MANES · VT · ALVMNVN
DI RAPVERVNT
NE CALCARE V · LIS
NEC GRABIS ESSE
LOCO

In vestibulo MVSEI GVARNACCII spectantur in metopis dispositi antiqui lapides sepulcrales Latinis litteris scripti, quos infra in lucem profero; ingredientibus vero ipsum Museum ornatissimum pulcherrima serie in pluteis locatae cernuntur Vrnae marmoreae Etruscae e Volaterranis Hypogaeis magnis sumptibus & diuturno labore erutae, quas in lucem protuli in Tomo III. mei Musei Etrusci. Non paucae vero in eo supersunt perraris emblematis ornatae hoc ipso anno effossae, de quibus, & e quibus fontibus ea accepta sint, in eodem Opere disserui; & has Vrnas in alio Volumine in lucem proferam. Illustrium Guarnacciorum exemplo Volaterrani nunc Etruscas Vrnas e terrae visceribus eruere certatim student; aliqui vero sunt, qui quum facile sine impendio suo, vel saltem modico, possint ornare bonas litteras, & patriae decus augere his eruditionis praesidiis, eas oscitanter negligunt, & non raro perire sinunt; saepissime etiam oblatam occasionem eas ostendendi viris doctis, reiiciunt & averfantur. In praediis Franceschiniis duo Hypogaea compluribus Vrnis Etruscis repleta nuper inventa sunt, quae quum Volaterris essem videre cupiebam; sed

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXLVII

sed haec officia iustae humanitatis mihi qui tot sumtus & labores impendi ut Volaterrarum gloriam scriptis ostenderem, ingrato animo negata sunt.

TAB. XLVII. *Reliquiae Arcuum aquaeductus Coloniae Florentinae nunc primum in lucem proferuntur, & describuntur.*

AD ILLVSTRES FLORENTINAE ACADEMIAE
COLVMBARIAE SOCIOS.

L Egenti mihi eruditissimum Vincentii Borghinii Florentini, viri inter Antiquarios sui temporis celeberrimi, & huiusce studii patriarum Antiquitatum instauratoris praeclarissimi, Dissertationem de *Origine Florentinae*, mirum plane visum est, quod in lucem proferre superfederit insigne illud veteris magnificentiae monumentum, nempe Arcus aquaeductus, quo aquae saluberrimae non ad usum tantum Thermarum, ut censet idem Borghinius, sed ad Florentinorum commoda ususque vitae necessarios e proximis locis a septimo fere milliaro in hanc urbem derivabantur. Rem profecto maxime gratam fecisset, & temporum voracitati consulisset studio suo; praefertim quum iidem Arcus sua tempestate fatiscen-tes quamprimum collapsuri ei viderentur, si eos in lucem protulisset. Sed praestat eius ipsissimam descriptionem & verba adferre, quae leguntur pag. 130. & 131. in Par. I. *Degli Acquadotti, e Terme poca fatica ci sarà a mostrar ch' elle ci fossero; essendoci degli uni e dell' altre ancor il nome, e avanzate delle anticaglie: e quello che ne scrive il Villani è tutto vero, e si riconosce benissimo ne' tempi nostri, ancorchè, come è la natura del tempo di consumare ogni cosa, verissi-*

CXLVIII IN MONUMENTA ANTIQVA

mile sia, che non ci si vegga oggi quelle tante reliquie, che a' suoi tempi. Ma, che dico io verisimile di cosa, che è certa? ricordandomi io fuor della porta, che si diceva a Faenza, allato alla Chiesa di S. Giovannino, che ancor per questo si chiama fra l'Arcora, essere in piè dieci, o dodici archi di quell' Acquidotto, dove oggi non è che due con tre pilastri, che non dovrebbero anche star gran tempo a cascare, tanto sono dalla lunga età consumati. Pigliavansi queste acque, come ben dice il Villani, e vi se ne vede ancora chiarissimi segni là da Settimello, e sotto le piagge di Monte Morello a Sesto, a Quinto, ed a Colonnata; e raccogliendo molte acque, che vi sono in gran copia vivissime, e chiarissime, si conducevano dentro alla Città fino in Terma. Post haec idem Borghinius diligenter antiquas Florentinorum Thermas, & Balnea publica describit, ac deinde de locis, e quibus aquae per plumbeos tubos arcubus impositos in urbem perducebantur, & de miliario Romano disserit, cuius longitudinem & passuum mensuram, ex ipsis locis, quae numerum in suis adpellationibus adhuc retinent, intelligere & scire possumus.

Horum igitur antiquorum Arcuum aquaeductus non Ichnographiam solum, sed & Scenographiam nunc primum in conspectum doctorum hominum, ac praesertim patriarum Antiquitatum studiorum expono, quibus nulla temporum, fulminum, ac terraemotus ira, vis, calamitas nocere in posterum poterit; sed eorum schema, & memoria exstabit sempiterna, semperque adparebit antiquae apud Florentinos Architecturae, quae dubio procul Augusti aevum redolet, & maiorum nostrorum splendoris & magnificentiae praeclarum exemplum. Me rogante, insigne hoc Florentinae vetustatis monumentum delineavit mensusque est Architectonices egregie peritus, & antiquitatis admirator Antonius Paulus

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CXLIX

Ius Gherardinius Florentinus, qui haec studia cum gravioribus legum curis solet identidem coniungere. Singulae eorumdem Arcuum partes, quas maiores litterae indicant, describendae nunc sunt.

A. Indicat scissuram & biatum Arcus, quae ab imo ad summum pertingit.

B. Arcus parastata mediana, sive columna structilis, temporum iniuriis adeo labefactata, ut internam exhibeat e calce & glarea simul conmixtis constructionem.

C. Parastatae discissio & biatus obliquus, qui imminentem Arcus ruinam minitatur.

D. Nexu alterius Arcus summopere labefactatus, qui interiorum operis constructionem e calce & glarea simul mixtis ostendit.

E. Singulare totius operis fragmentum, quod superest, integrum in interiore Arcus parte, cuius latitudo aequat Romanos pedes fere quatuor, altitudine vero fere duos, & adhuc cernitur antiquitus calce obductum & laevigatum.

F. Hiatus, qui adparet, collapsis saxis ingentibus, quibus Arcus pectinatim constructus.

G. G. G. Coronides parastatarum e lapidibus quadratis immaniissimis, quas edax tempus labefactavit, & informes reddidit.

H. Parastatae coronis interior adeo biatu proscissa & fatiscens, ut ruinae in dies proximior conspiciantur cum toto arcu, qui ei incumbit.

I. I. Versurae arcuum interiorum, qui crustis dilapsis interiorum constructionem e glarea & calce ostendunt.

Igitur ab Arce, cui vulgo nomen *Castel S. Giovanni*, recta iter tenentibus ad Pontem *Rifredi* dictum, per multos passus occurrunt, atque e terra caput suum proferunt, vestigia aliorum Arcuum eiusdem aqueductus; qui mox paullatim terra obruti penitus occultantur.

Cur vero vobis Amicis meis optimis omnis plane eruditae Antiquitatis cultoribus hoc monumentum Coloniae Florentinae, quod superest, omnium eximium & singulare, dedicaverim, eo consilio feci, ut meam non solum in vos benevolentiam ostenderem; sed ad vindicanda, ut egregie atque assidue mecum facitis, ab interitu & oblivione alia praeclara Urbis nostrae monumenta, acriores adderem stimulos, & ut Decennalia Academiae nostrae anno MDCCXXXIV. fundatae, aliqua plausus & honoris significatione, more maiorum, celebrarem. Eximios in litteris studiisque colendis & amplificandis vestros progressus iam ostendunt optima eruditionis fruge referta Volumina XX. a vobis scripta, quorum hoc anno Indices omnium Capirum diligenter absolvit, nosque maximo ornavit beneficio illustris ac nobilis Socius Ioannes Nardius de S. C. optime meritis. Quia vero eo aposphragisinare antiquo utimini, quod vobis dono dedi, in quo iaspidi rubro incisae sunt duae columbae, quae se invicem deosculantur, & epigraphen addidistis hanc: MYTVIS OFFICIIS; en & ipse Vobis pro re bene parata, pro lucubrationibus vestris mecum per singulas hebdomadas vigili cura peractis, mutua grati animi officia lubens persolvo.

TAB. XLVIII. XLIX. L. LACONICI *sive* SYDATORII PISANI, *adlata eius Ichnographia & Scenographia, integrum aedificium nunc primum adfertur & illustratur.*

Pisae antiquorum monumentorum copia toto terrarum orbe celebres, integro ad haec usque tempora aedificio superbiunt, quod priscam refert Augustei aevi maiestatem ac magnificentiam, nempe

pe LACONICO sive SVDATORIO, Pisanorum Balneis publicis, quae in Cenotaphiis a Celeberrimo Norisio editis & illustratis laudantur, proximo ac contiguo. Tribus illud Tabulis egregie ac diligenter delineatum, quae cum internam, tum externam eius faciem referunt, nunc primum viris doctis exhibeo. Hae vero, legentium commodo, non heic a me subiiciuntur post reliquas Tabulas, sed infra seorsim suo loco, nimirum post pag. 240. adiectis praestantium hominum Commentariis, & nonnullis meis Observationibus; cum quibus Syllogen coniunxi antiquarum Inscriptionum, ut ita dicam, Balnearium; quia in his de antiquorum Thermis & Balneis, deque aliis rebus ad eas pertinentibus, fit mentio; quibus nonnullas meas adnotationes adieci.

Primus Scriptorum omnium de Antiquitate ac de litteraria republica optime meritorum, fuit doctissimus Ioannes Rhodius, qui in suis Notis ad Scribonium Largum pag. 116. 117. & 118. publica luce donavit insigne hoc vetustatis monumentum, ediditque eius Ichographiam exteriorem quoque, & interiorem Laconici faciem, aereis parvis Tabulis incisam. Laconici interiorem formam adnotat altitudine aequare palmos Rom. XXXI. & semis; longitudine vero palmos XXXIV. & semis. Ex Rhodio accepit Norisius. Sed proposita haec Schemata quum eidem celeberrimo aedificio optime non respondere periti aliqui homines mecum iudicarint, operae pretium me facturum censui, si in hoc Opere in tribus memoratis Tabulis quam accuratissime exhiberem.

CLII

**P E S R O M A N V S
A N T I Q V V S E X A E R E
A D N O R M A M C I R C I N I F A B R E F A C T V S
I N C I M E L I A R C H I O V A T I C A N O R E C O N D I T V S**

I N S U P E R I O R E T A B . I L S C V L P T V S

P R O C O R O N I D E H A R V M O B S E R V A T I O N V M E X H I B E T V R .

**A D C L . V . F R A N C I S C V M F I C O R O N I V M
A N T I Q V A R I V M R O M A N V M C E L E B E R R I M V M .**

Abores tui, studia, lucubrationes, tua denique, VIR CLARISSIME, merita in Litterariam Rempublicam, quam ornaſti eruditis iam a te editis monumentis, adſiduis tuis curis & magnis ſumtibus inventis, conſiſtiſque, talia ac tanta ſunt, tamque egregia eſt tua in me benevolentia ac tam liberalis amicitia, qua non ſolum in lucem a me edita Volumina, ſed & mea Cimelia non paucis priſci aevi deliciis auxiſti, ut nomen tuum, in hoc Opere non ſemel laudatum, hoc praecipue in loco peculiari mei amoris & officii ſignificatione praeterire neſas duxerim. Huic igitur Volumini Coronidem te dignam, Litteratiſque hominibus periucundam atque utilem impoſiturus, ſtatu adferre ROMANVM PEDEM ANTIQVVM ad circini normam fabrefactum; nam ſaepiſſime cum in his libris, tum in aliis meis iam editis mentio occurrit Romani Pedis antiqui, quo uſus ſum in metiendis marmoreis Sarcophagis & aliis, quae adtuli, vetuſtis monumentis.

Ve-

IN TAB. L. OBSERVATIONES. CLIII

Verum hoc ipsum a Genio meo tibi oblatum munusculum, quod in lucem profero, totum purum putumque tuum est. Gratulatus sum tibi statim ac per litteras certiore me fecisti, tuis curis impensisque inventum fuisse a fossoribus in Caeliolo: teque rogavi ut quam primum in lucem proferres, & hoc monumento perinsigni & eximiae raritatis ornare egregium Opus tuum a te nuper editum, cui titulum hunc adposuisti: *Le Vestigie, e Rarità di Roma antica ricercate, e spiegate*. Id ipsum quod optaveram Te fecisse cognovi, quum hunc ipsum librum tuum selectis observationibus eruditis luculenter refertum ad me dono misisti. Rursum te, VIR CLARISSIME, rogavi ut mecum ipsam aere incisam Tabulam pro tua in me benevolentia communicares, ut & ipse ea hunc librum ornarem. Sed ipse nullis parcens sumptibus, ut ornare bonas litteras, faveasque cultorum eruditione Vetustatis curis & studiis, hanc alteram ad me liberali manu misisti, in qua ipsum antiquum Architectorum & Opificum Romanorum Pedem delineandum curasti totum extensum, non ut in alia Tabula in tuo Opere adlata Lib. I. pag. 194. in circini normam expressum: pro quo munere immortales ut tuae humanitati referam gratias necesse est: meque tibi & tuis curis ac lucubrationibus devotissimum, si publice faterer, haud iniucundum tibi, gratique mei animi aequis aestimatoribus fore putavi. Neque heic finem habent tuae laudes: nam hoc ipsum ANTIQVI PEDIS exemplar dono statim obrulisti Sapientissimo Supremoque Catholicae Ecclesiae Hierarchae BENEDICTO XIV. qui eius precium ac raritatem probe intelligens, illud in Vaticano Cimeliarchio, quod & ipse perraris auxit monumentis, nuperque tuis antiquis impressis plumbeis numis, postquam eos in lucem protulisti, servandum mandavit.

CLIV IN MONUMENTA ANTIQVA

De legitima ROMANI PEDIS antiqui mensura tot sententiae, quot homines gloria nominis & eruditionis celebres haecenus fuere. Nostra vero aetate omnes doctrina, iudicio, & diligentia longe superavit vir omnium disciplinarum genere, praefertim vero Mathematices scientia praestantissimus idemque doctissimus D. Diegus Abbas Revillas Hieronymianus, qui veriolem iustiolemque eius mensuram nobis ostendit collatis priscis omnibus monumentis, quae sculptum referunt Romanum Pedem, nempe Statiliano, Cossutiano, sive Colotiano, Aebutiano, & Capponiano, quibus adiecit ALFIANVM, & accurate mensuram expendit ex archetypo marmore a me edito in Parte I. pag. 277. num. I. & in hac Parte III. pag. 142. num. 172. quod Florentiae existat & spectatur in Aedibus Nicoliniis. Haec Dissertatio IV. est in Tomo III. Dissert. Academ. Etr. Cortonensium. Alfianum adpellavi, quia in eadem antiqui pedis mensura, P. Alfius Negotians Materiarius nomen suum ita indicavit P. ALF. Hoc ipsum marmor ad archetypi fidem, me quoque praesente, delineandum curavit, quum Florentiae moraretur, Vir inter eximios Antiquitatis cultores numerandus, eruditissimus Carolus Frederick Nobilis Anglus, qui dedit schema eidem D. Abbati-Revillas, a quo editum, & per singulas partes egregie illustratum est in eodem Tom. III. Dissert. Acad. Etrusc. Cortonensium pag. 111. & seqq. ad quem Lectores mitto. Igitur Ficoronianus tuus Pes, nunc Vaticanus, cum his conlatus variat; nam una circiter uncia minor est frequentiore Romani Pedis mensura, idemque integra uncia minor est Graeco pede; cuius legitimam mensuram teneo susceptam ex superficie plantae columnae antiquae porphyreticae, sive ex eius imo scapo, in quo Graecis antiquis litteris scriptum ΠΟΔ. I. hoc est *Pedes novem*; nam & novem pedes Graecos alta est. Haec columna cum altera iussu Cosmi III. Magni Ducis Etruriae Pisas transmissa, nunc ornat aram maximam S. Stephani Papae & Martyris.

Haec infere Tab. I. & reliquas.

F A V T O R V M

HVIVS OPERIS NOMINA

QVIBVS TABVLAS AERE INCISAS

D. D.

ANT. FRANCISCVS GORIVS,

TAB. I. **E** Minentissimo Principi NEREO CORSINIO, S. R. E. Cardinali &c.

II. Franciscus FICORONTO, Antiquario Romano Celeberrimo.

III. D. Iacoba Philippo D' ORVILLE Nobilissimo, Maccenati Optimo.

IV. D. Mario GVARNACCIO in Romana Aula Praefuli &c. Signat. Iust. Potanti, Firmatae Congreg. a Secretis.

V. D. Caetano ANTINORIO Patric. Flor. Ord. D. Steph. Equiti Mag. Etr. Duci regique eius Consilio a Secretis.

VI. D. Friderico Comiti DE THOMS.

VII. D. Iacobo HERBERT DE KINGSEY in Com. Buck Armigero.

VIII. D. Guilelmo LOCK Anglo, V. L.

IX. Nobili Collegio Florentino Consuluum Mercatorum Callistimae.

X. D. Franciscus Mariae BONDELMONTI Patric. Flor. Senatori & Equiti O. D. Steph.

XI. D. Leonardo V. C. Senatoris Philippi BONARROTI Nili.

XII. D. R. Praeposito Bibliothecae Roncioniae Fratensi.

XIII. D. Camillo Antonio BVCCAFERREO, Comiti & Senatori Bononiensi.

XIV. D. Paulo Equiti VICTORIO Patric. Flor.

XV. D. Andreae Baroni FRANCESCHIO, Patricio Florentino.

XVI. & XVII. DD. VENETIS, Patricis Cortuesof. ACADEMICIS ITAVSIE.

XVIII. D. Thomae Carolo STROZAE, Patricio Florentino.

XIX. D. Ioanni Baptistae RECANATI Nobili Veneto.

XX. D. Conyers MIDDLETON Acad. Cantabrig. Proto-Bibliothecario.

XXI. D. Franciscus HEAD Angliae Baronetto.

XXII.

CLVI

TAB. XXII. D. Francisco COLMAN Magnae Britanniae ad Mag. Etr. Ducens
Ablegato Plenipotentiario.

XXIII. D. Ioanni Michæli Comiti & Baroni PIERVCCIO.

XXIV. D. Iulio MORELLIO Priori Equestris Ordinis D. Stephani.

XXV. D. Edoardo GASCOIGNI Magnae Britanniae Baronetto.

XXVI. D. Francisco VICTORIO Ordinis Sacri D. Stephani Equiti.

XXVII. D. Innocentio BONAMICO Nobili Viro, Canonico Theologo Fratensi.

XXVIII. D. Augustino Mariae CERRETANIO Canonico Florentino.

XXIX. D. Francisco Comiti LORENZI &c.

XXX. D. Fulco Marchioni RINVCCINIO &c.

XXXI. D. Bartholomaeo CORSINIO Proregi Siciliae &c.

XXXII. D. Thomae MOSTYN Nob. Anglo.

XXXIII. D. Henrico Comiti VATZDORFIO Eq. Clavis Aureae, & ab Aulæ Consiliis Ministri Regis Polon. Aug. apud Princ. Ital.

XXXIV. Sereniss. VIOLANTI BEATRICE Vindelicorum & Etruriae Magnae Principis, Senarum Gubernatrici &c. &c.

XXXV. D. Camillo CAPPONIO Comiti & Equiti Ord. D. Stephani.

XXXVI. D. Francisco Comiti GVICCIARDINIO, Patricio Florentino.

XXXVII. D. Thomae LOVVEL Opt. Regni Magnae Britanniae.

XXXVIII. D. Ioseph Marchioni RIDOLFIO Equiti D. Steph. Patr. Flor.

XXXIX. D. Ioseph SMITH Anglo, Venetiis.

XL. D. Hugoni Marchioni DELLA STVFA Equiti & Patr. Flor. apud quem existat.

XLI. D. Cerebio Dominico GERCHI, Senatori Florentino, Equiti Sacri Ord. D. Stephani.

XLII. D. Scipioni Marchioni MAFFEIO Patricio Veronensi &c.

XLIII. D. Henrico D. COLERENE Anglo Nob.

XLIV. D. Gregorio REDIO, Benedicti XIV. Pont. Opt. Max. Praelato Domestico &c.

XLV. D. Benjamin CROVVE Nob. Anglo.

XLVI. D. Henrico HOVVARD Nob. Anglo.

XLVII. Illustribus Florentinae ACADEMIAE COLYMBARIAE SOCIIS.

XLVIII. XLIX. L. D. Carolo FREDERICK, Anglo Nobilissimo.

INSCRIPTIONVM

ANTIQVAVM

QVAE IN VRBIBVS ETRVRIAE EXSTANT

A P P E N D I X

P O S T R E M A.

Ostquam in publicum protuli omnes ANTIQVAS INSCRIPTIONES, quae in ETRVRIAE Urbibus hac tempestate reperiuntur: non pauca antiquitatis monumenta, serius quam oportebat, mihi innotuere; ea in apricum, ut ait Horatius, proferente aetate: quae in hoc volumine haud praetermittenda esse censeui. Quod igitur faustum, felix fortunatumque sit, ab inscriptione insignis cimelii initium capiam, quod an. CIO. ID. CCXXXV. forte fortuna invenire mihi feliciter contigit. Istud est MODIVS ANTIQVVS veterum Romanorum, toto terrarum orbe unicus, ex aere confectus. Quamquam ab eo tempore in animo habuerim, peculiari Dissertatione, ut erit otium, eum illustrare: in qua ingenue aperiam, quomodo illum invenerim, ac pretio redemptum, dono

A

sta-

statim obtulerim clementissimo meo Principi, IOANNI GASTONI Magno Duci Etruriae, id humiliter ab eo rogitans, ut in Mediceo Thesauro adservari iuberet, quod & factum est; eius tamen schema in Tab. I. huius Operis, si proponerem, opere pretium me facturum, hominumque eruditorum gratiam initurum maximam existimavi. Archetypum hoc singulare olim exstabat in Museo eximii viri Petri Andreae Andreinii Patricii Florentini, eiusque inscriptionem quum adtulissem in *Parte I. pag. 262. num. 47.* huiusce tam insignis monumenti fatum conquerens, adhuc Andreinio superstite, dixi: *utinam haud periisse constet!*

Igitur sciant omnes, qui haec studia colunt, illum ipsum MODIVM ROMANVM, nullo pretio aequandum, a me inventum esse, in quo hae litterae incisae sunt, accuratius tamen in eadem Tab. I. ad prototypi exemplum expressae.

I. MENSURAE AD EXEMPLVM
EARVM QVAE IN CAPITOLIO SVNT
AVCTORE SANCTISSIMO AVG. N.
NOBILISSIMO CAES.
PER REGIONES MISSAE CVR.... D. SIMONIO
IVLIANO PRAEF. V... C. V.

Huiusmodi inscriptionem, primus omnium in lucem protulit, vir omni aetate praeclarissimus, Ioannes Mabillonius in *Itinere Italico pag. 187.* deinde Reinesius in *Syntagmate, Classe IV. num. XVI. ex Langermanno*, qui acceperat a Carolo Strozza, Florentino Senatore amplissimo: demum ex Mabillonio, qui solus, dum Andreinius Neapoli moraretur, archetypum vidit, exscripsit Fabretus *Cap. VII. Inscr. ant. pag. 548. num. 180.* qui omnes mendis adpersam pervulgarunt. Siquidem, ne quid dicam de punctis, quibus fere singula verba distinxerunt, quum

quum aes in postremis lineis vetustate temporis sit corrosus, haud certe legitur in archetypo ipso CVRA. D. SIMONIO; sed spatium, litterarum quatuor capax, inter R & D intercedit, ut verisimile sit scriptum fuisse CVRANTE; nam & alterius cruris A, adhuc vestigia quaedam, conspiciuntur.

Interim dum observationes quasdam in hoc insigne vetustatis Romanaeque historiae monumentum colligo, illud votis omnibus opto, ut aliquod marmor, Romae praesertim, effodiatur, in quo cum eodem Praefecto Consulibus notati sint, ex quo in aperto sit quo tempore D. Simonius Iulianus, Praefectus Vrbi fuerit, cuius nomen neque in laterculo Praefectorum Vrbi, apud Felicem Contellorum, neque in sexcentis iam editis inscriptionibus legere adhuc mihi contigit. Facile crediderim, si divinare fas sit, floruisse circa Gallieni tempora; nam hic Imperator, ut constat ex inscriptione arcus antiqui Veronensis portae, quam edidit ex Panvinio Sarayna, & ex Scultero Gruterus pag. CLXVI. 2. SANCTISSIMVS AVG. N. adpellatur: atque hoc amplius, eadem cum phrasi scriptum est CVRANTE IVL. MARCELLINO. Accedit, quod hic MODIVS ROMANVS rudis est figurae atque inelegantis, ut ferebant sequiora tempora: neque his plane similis, qui in nummis, in gemmis & in marmoribus sculpti sunt aevo meliore, dum gnavi artifices aerarii Romae florebant; nimirum vel aetate Vespasiani Augusti, qua fabricatus est Romanus Congius: cuius schema, edentibus iam saepe numero celeberrimis antiquariis, praesertim Luca Paeto, satis notum est. Reinelsius huius MODII, ut diximus, inscriptionem proferens, prout Langermannus, quum Florentiae versaretur, exscripserat, ratus est mendum esse in nomine Praefecti Urbani; ideoque ad P. Ceionium Iulianum digitum intendens, eum loco D. Simonii Iuliani substituendum censuit, qui imperante Constantino cum filiis Caesaribus, anno Christi CCCXXVI. CCCXXVII. Urbanam Praefecturam gessit.

Verum nemo est qui non videat, minime admitti posse tantam mutationem; qua non caute expensa, vir ille magnus oppido hallucinatur.

Praeter MODIUM veterum Romanorum, inveni etiam, quae periisse crediderat Andreinius, alia perisignia, monumenta, videlicet pondus unciae Romanae genuinum ex aere; cum litteris argenteis insertis, quae ita se habent, VNCIA; aliaque in eadem Tab. I. exposita, quae perquamdiligenter delinanda & aeri incidenda curavi. Demum anno CIO.ID.CC.XXXV. quum Florentiae versaretur vir summus D. Martinus Folkes, Armiger Anglo-Britannus, Regalis Societatis Londinensis Vice-Praefes, mihique in familiari colloquio aperuisset curam suam ac studium in perquirendis illustrandisque vetulstis monumentis, quae ad mensuras & pondera tum Graecorum tum Romanorum pertinent, opportune haec ipsa pondera ei obtuli, ut consideraret; qui, ea qua praeditus est humanitate prorsus singulari, diligentissime ita expendit ac descripsit, servato numerorum ordine, ut in subiecta Tabula exhibentur. Litterae seu notae in singulis hisce ponderibus insertae, postremo excepto, argenteae sunt.

I „ Pondus unciale, ut ex inscriptione certissime patet; sunt autem generis levissimi: constat enim grana „ Anglica, quae *Grossina* audiunt, solummodo CCCXCV. „ vel unciae Florentinae scripulos XVII. cum granis „ VII.

II „ Pondus unciale, ut ex in inscriptione & notis „ r A, quas r A lego, liquido patet. Constat & hoc „ grana Anglica solummodo CCCXCI. vel unciae Florentinae scripulos XVII. cum granis VIII. nam altero „ superius descripto, adhuc uno grano gravius est: alterum vero uno grano levius; quia videtur, argenteum „ anulum in extimo orbe adnexum antiquitus fuisse, „ qui nunc desideratur. Quid monogrammate, in altera „ parte argenteis litteris inserto, significetur, divinare

non

„ non aufim. Vncia autem Florentina quum Romanae
 „ hodiernae aequalis habeatur, & eadem cum antiquiffi-
 „ ma veterum Romanorum uncia, ex iudicio omnium
 „ fere eruditorum, cenferi debet.

III. „ Pondus duarum unciarum, uti tum ex litteris,
 „ tum ex pondere praecedentium duplo colligitur. Est
 „ enim hoc pondus granorum Anglicorum DCCLXXXII.
 „ five unciae unius Florentinae, fcrupulorum X. & gra-
 „ norum XV.

IV. „ Et aliud duarum unciarum pondus; litterae
 „ enim 8 B *οὐγκίας* duas indicant: grana autem Anglica
 „ continet DCCCXVIII. ideoque pondera praediéta, quafi
 „ parte quadragesima fexta, excedit.

V. „ Pondus adhuc aliud unciale, idque litteris ONZ
 „ indigitari videtur; est autem hoc ponderis ab aliis me-
 „ moratis liquido diverfi: est enim granorum Anglico-
 „ rum CCCCXIII. quae conficiunt unciae Florentinae
 „ fcrupulos XXII. cum granis XVII.

VI. „ Pondus duarum unciarum; quod licet primo
 „ intuitu cum unciis primum memoratis, vel potius cum
 „ pondere 8 B melius congruere videatur; grana enim
 „ Anglica appendit quafi DCCC. tamen cum pars mate-
 „ riae fatis notabilis in parte poftica defiderari confpicia-
 „ tur, ad unciam ultimo defcriptam referri malim; adeo-
 „ que pondus integrum fuiſſe granorum circiter octin-
 „ gentorum triginta, coniecerim; vel unciae unius Flo-
 „ rentinae, fcrupulorum XXII. cum granis XVI. Litterae
 „ inſculptae —. II. SOL. XII. duas uncias, vel quod syno-
 „ nimum eſt, XII. ſolidos denotant. Hi ſolidi inferioris
 „ Imperii aurei nummi erant, quorum unusquiſque igi-
 „ tur ſextam unciae partem appendebat, & ita revera
 „ appendiſſe auctores teſtantur.

VII. „ Pondus trium unciarum, vel octodecim ſoli-
 „ dorum, quod cum unciali CCCCXIV. granorum optime
 „ congruit: eſt enim granorum MCCLV. vel unciarum
 „ Florentinae, duarum, fcrupulorum XX. cum granis duo-
 „ bus.

bus. Quam ob rem autem apposita sit ultima S prorsus ignoro: semissem enim significare nequit; quum tres unciae, XVIII solidos, non XVIII cum dimidio aequare certum sit. Forſan igitur haec littera vel errore artificis inſculpta eſt; vel forſan cum numeri X & XIII quaſi diſpungantur, tres uncias continere decem ſolidos & octo, denotare voluit. Ceterum quum & haec uncia ab antiquiſſima, hodiernae Florentinae quaſi aequali, ſatis notabiliter diſcrepet, veriſimillimum eſt pondera antiqua ſequioribus aevis Romanorum fuiſſe immutata; & haec pondera legitima ſui ſaeculi fuiſſe facile crediderim, cum ex iisdem pondus ſolidi aurei LXVIII granorum Anglicorum eliciatur; quumque pondera aureorum plurimum illius temporis numiſmatum, cum hoc pondere ſatis congruere ipſe perceperim, cuius rei exempla aliquot hic deſcribere non pigebit.

Apud Marchionem Nicolinium.

NVMMVS AVREVS	Traiani Decii	G R.	LXVIII.
Apud Magn. Ducem.	Voluſiani		LXVIII.
	Constantini M.		LXVIII.
	Constantis		LXVIII.
	Eiuſdem, ſemis		XXXIII.

Apud March. Nicolinium.

Constantii	G R. LXVII.	Maioriani	G R. LXVIII.
Magnentii	LXVIII.	Libii Severi	LXVIII.
Valentis	LXX.	Anthemii	LXVIII.
Theodoſii	LXVIII.	Zenonis	LXVIII.
Arcadii	LXX.	Anaſtaſii tremiſſ.	XXIII.
Eudoxiae	LXVIII.	Iuſtini	LXVIII.
Honorii	LXX.	Iuſtiniani	LXVIII.
Theodoſii Iun.	LXXI.	Focae	LXVIII.
Valentiniani	LXX.	Heraclii	LXX.
Eiuſ tremiſſ.	XXIII.	Theophili	LXVIII.
Leonis	LXXI.		

Exstat apud me pervetustum pondus e marmore nigro, vulgo *paragone*, in speciem pyri confectum, nullis tamen inscriptum litteris; sed in summitate ejusque planitie quatuor cavitates, quasi puncta, antiquo opificio insculpta habet. Appensum in Florentina statera pondit libras novem & semis; adeoque continet uncias Florentinas CXIII.

Haec pondera, genuina plane ac legitima, magno in pretio habenda, olim exstabant in Museo Andreinio: perdita ego pretio redemi, obtulique Magno Duci Etruriae, quae ex imperio eius in Medicum Museum translata sunt. His etiam adiuncta haec perrara ex aere lamella, quae collo fugitivi servi adfixa fuit, vel ex eius collari pependit: continetque viae & domini nomen, ad quem reduci debebat servus, si fugam iterum adripuisset.

In Museo Gaddio Florentiae, vidi quinque pondera ex eodem nigro marmore, nostri dicunt *paragone*, e quibus tria litteris inscripta. In primo, quod continebat libras IV. & uncias VIII. hae incisae litterae.

2. EX·AVCTORITATE·Q·IVNI·RVSTICI

Hunc fuisse Praefectum Vrbi contra Scaligerum & Sponium ostendit Fabrettus, Inscriptionum Cap. VII. pag. 526. Is, ni fallor, est, qui apud Contelorum recensetur

setur inter Praefectos Vrbi num. 343. quem verisimile est ea dignitate functum imperante Constante Augusto. In ponderibus statuendis, perque regiones universas mittendis mutandisque, omnis auctoritas & cura penes Praefectum Vrbi fuit: quod constat ex auctoritate veterum scriptorum, & antiqui ponderis marmorei, quod adfert Reinesius, Class. III. num. LXXIII. in quo Audacis Praefecti Vrbi nomen inscriptum.

In altero pondere fere simili, e marmore nigro, quod exstat in eodem Museo Gaddio, penditque libras Florentinas IV. & unc. VII. ita scriptum est.

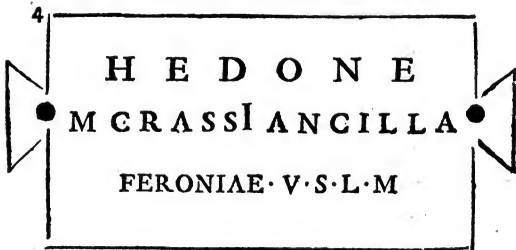
3. EX AVC· Q· IVNI RVSTICI

In altero adsimili pondere sex fere unciarum Florentinarum, in superficie insculpta est haec nota seu littera S quae semis, idest librae dimidium designat.

Aliud eiusdem generis pondus continet libras II. & uncias VIII. alterum vero uncias tantum XI.

Quandoquidem incidit sermo de cimeliis locupletissimi Musei Gaddii, non erit, ut arbitror, nec ingratum, nec inopportunum, si alia ex eo describam monumenta, quae ibidem adservantur, & inedita sunt.

In aerea lamella votiva, lata unc. v.

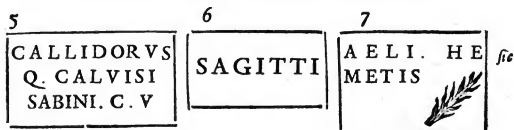
Hunc

Hunc M. Crassum, e Licinia gente, eum fuisse puto, quem divitem plerique adpellant. Cn. Pompei Magni in duobus consulatibus collega fuit, ac postmodum Censor: de quo Plinius Lib. XXXIII. Cap. x. *M. Crassus negabat locupletem neminem esse, nisi qui redditu annuo tueri legionem posset. In agris suis H.S. bis millies possedit: Quiritium post Sullam ditissimus.* Ancillae, uti ex hac inscriptione aliisque apud Gruterum discimus, non solum matronis, verumetiam hominibus serviebant. De mulierum luxu ita Terentius in Heautontim. Act. II. Sc. III.

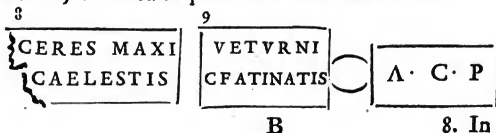
Minime mirum, adeo impeditae sunt, ancillarum gregem Ducunt secum

Plautus in Aulularia Act. III. Sc. v. immensam servorum familiam enumerat, in qua etiam ancillas. De Feronia Dea, dicam paullo inferius, quum aliam votivam lamellam, quae apud me exstat, producam.

In eodem Museo Gaddio exstant haec VII. aerea Sigilla.

5. Q. Calvisius Sabinus *vir consularis*, sive *vir clarissimus*, nunc primum in lucem prodit. *Clarissimi* titulus, dari solitus viris in eximia dignitate constitutis, de quo doctissimus Reinesius ad CXX. Class. I. perspicue indicat vel Praefectum Praetorio, vel Urbi, vel Annonae, vel alicuius provinciae Praesidem fuisse.

8. In hoc sigillo omnium rarissimo, suppletis duabus litteris, quae defunt, legendum: CERES MAXIMA CAELESTIS. Notanda sunt haec cognomina Cereri tributa, quae item rarissima sunt, nec in vetustis aris occurrunt. Quod igitur in hoc sigillo Deae tantum nomen cum propriis adpellationibus adnotetur; arbitror, eo usos fuisse Cereris Sacerdotes in obsignanda sacra suppellectile, seu vasis templi sacrificialibus. Id antea a nemine observatum fuisse video. Exstat apud Plautum in Amphitruone Act. I. Scena I. vers. 264. insignis locus, qui id confirmat; nam pateram, qua Diis libationes fiebant, in sacra cistula reconditam, obsignatamque fuisse, ex eo discimus; ait enim:

Sos. *Ubi patera nunc est?* Mer. *In cistula.*

Amphitruonis obsignata signo est. Sos. *Signom dic quid est?*

Merc. *Cum quadrigis Sol exoriens.*

Neque id videtur inverisimile; quandoquidem fures legimus nec a sacris quidem vasculis & pateris, in sacrariis Deorum reconditis, manus suas abstinuisse.

9. Id est: *Veturnii Caii Filii Atinatis*. Huius Veturnii cognomen desumptum a patrio municipio sive colonia Atina, de qua nonnulla adnotavi ad Inscriptiones Donianas Class. v. num. 63. Martialis Marium ita laudat Lib. x. Epigr. XCII.

Mari, quietae cultor, & comes vitae;

Quo cive prisco gloriatur ATINA.

Frequenter leguntur cognomina huiusmodi non solum a municipiis & coloniis adscita; verum etiam a regnis, fluminibus & provinciis; ut ex sequenti numquam in lucem edito lapide adnotare lubet. Hunc accepi ex Schedis Clarissimi Senatoris Philippi Bonarrothii; tantoque mihi gratior, quia duos Florentinos cives M. Munatium, & Q. Munatium eius fratrem, militem Cohortis Septimae Praetoriae; notos facio. Hic lapis inventus est Aquileiae; deinde Vtinum translatus: hodie apud Nobiles Gorghios adservari dicitur.

M. MV-

M· MVNATIVS
 M· F· SCAP
 ETRVSCVS
 FLORENTINVS
 VIX· ANN· XIIIX
 Q· MVNATIVS
 MILES CHOR
 VII· PR
 FRATER POSVIT

A Rhodano fluvio en nomen defumtum a Verna
 Caesaris, qui duplicis ejus vestis, nimirum regiae &
 Graeculae, curam egit.

DIS· MANIBVS
 VENVLEIA· CLEOPATRA
 FECIT· SIBI· ET·
 RHODANO· CAESARIS
 VERNAE· A VESTE· REGIA· ET
 SIGGRECVLA· CONIVG· BENEMER
 ET· LIB· LIBERTABVS· POSTERISQ
 S V O R V M

Nonnullis eum mendis edita est haec inscriptio in
 Gruteriano Thesauro pag. DLXXVII. 7. Eam accepi ex
 Schedis laudatissimi Senatoris Bonarrotii, qui ex arche-
 typo, Romae in Museo Ciampinio exstante, olim ex-
 scripsit. Rhodanus iste, ni fallor, fuit Verna Neronis
 Caesaris; nam hunc Imperatorem, praeter vestem re-
 giam, quam docti viri togam purpuream fuisse, vete-

rum scriptorum auctoritate ostendunt, more Graecorum, quos ipse plurimum adamavit, solosque scire & audire, quae cantabat, solosque se, & studiis suis dignos, aiebat, teste Suetonio in eius vita c. 22. vestem Graeculam adhibuisse, multa suadent. Hac veste indutum, sacra certamina Graeco more edidisse, nullus dubito. Idem Suetonius c. 11. haec de eo testatur: *Instituit & quinquennale certamen primus omnium Romae, more Graeco, triplex, musicum, gymnicum, equestre, quod adpelavit Neronia.*

10

L · POMP
HONOR

()
(L P P)

In aereo Sigillo cum litteris insculptis.

11

P	O	R	T
E	S	E	S

In superiori labro aerae Situlae, qua Ecclesiae Graecae Sacerdotes usi sunt pro Aqua benedicta deferenda in sacris lustrationibus, haec leguntur, litteris maiusculis, sed alia forma incisiss.

12 ✠ Φ Ω Ν Η Κ Υ Ε Π Ι Τ
Ω Ν Υ Δ Α Τ Ω Ν Θ Ε Ο C Τ Η C
Δ Ο 3 Η C Ε Β Ρ Ο Ν Τ Η C Ε Ρ

Id est: ✠ Φ ω η Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.

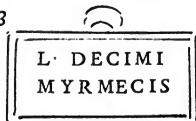
Vox Domini super aquas: Deus maiestatis intonuit. Desumptus est hic titulus ex Psalmo XXVIII. vers. 4. Quid postrema littera P. singularis significet, incertum mihi est. Situlis portatilibus in sacris lustrationibus usi sunt Aegyptii, ut ostendunt eorum Dii apud Cupe- rum de Harpocrate, qui situlam tenent. Usi quoque sunt Etrusci, ut ostendi pluribus exemplis in Museo Etrusco Tom. II. Tab. LXXVIII. LXXX. pag. 180. Situlis etiam num utuntur Graecae & Romanae Ecclesiae Sacerdotes. Quo vero ritu divinisque precationibus mi-

A T T E N D I X. 13

minor aqua consecratur, erudite exponit Iac. Goar pag. 364. & fufius M. Antonius Marfilius Columna de Hydralogia, sine de Aqua benedi&ta; item Cafalius de veter. facr. Chriftianorum ritibus Cap. XXXVI.

Ærea Sigilla, quæ fequuntur, olim apud Cl. Joannem Baptiftam Domum exftabant: ex eius Schedis defcripta.

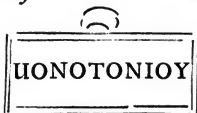
13

14

15

16

In Sigillo aereo referente Delphinum

V T O R

17

In averfa parte
L · M · Z

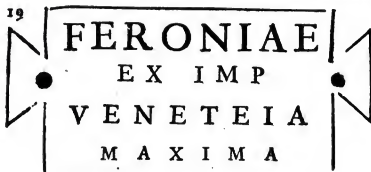
Apud Ioannem Hieronymum de Pazzis, Patric. Florent. Equit. Ord. S. Stephani.

18

In aerea lamella, huiusce magnitudinis, quæ exstat inter mea Cimelia.

19

Duo

Duo foramina, quae utrimque visuntur, perspicue indicant, hanc votitam lamellam clavis fixam fuisse in basi alicuius donarii, quod Veneteia Maxima, voti compos, dedicavit in templo Feroniae Deae, ex eius imperio. In templi pariete figebantur etiam vel suspendebantur hae votivae tabulae, una appensis vestibus, armis, pateris, gemmis, coronis multiplicis generis, inauribus, armillis, bullis, speculis, ceterisque, ut propriae erant artis & studii cujuscumque, instrumentis, quibus hi tituli in tabulis vel aereis vel pictis subiiciebantur. Haec *χαριστήρια*, scilicet donaria pro gratiarum actione, dicebantur, de quibus erudite Iacobus Philippus Tomasius de Donariis ac Tabellis Votivis Cap. I.

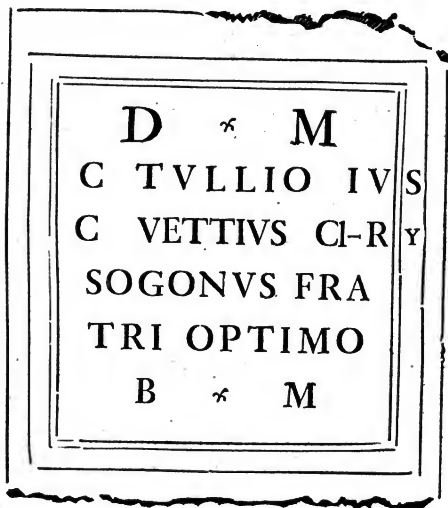
EX IMP. Hoc est: EX IMPERIO. Vota Diis nuncupabant ac solvebant veteres, vel ex eorum imperio, iussu, monitu, vel etiam ex visu; quae rituales formulae in sexcentis votivis tabulis veterum Ethnicorum, apud eruditos antiquarios iam editis, leguntur.

De Templo cultuque Deae FERONIAE differit Fabrettus Inscriptionum antiquarum Cap. VI. pag. 452. qui censet eandem esse ac Iunonem. In templo eius Liberti, raso capite, pileum, libertatis insigne, accipiebant. Fuit enim tutelaris Dea Servorum, qui quum libertatem in eius aede recepissent, eius altaria templumque donis cumulabant. Id testatur Livius Lib. XX. Cap. I. & Servius in Lib. VIII. Aeneidos vers. 564. quae quum iam nota sint, praetermittimus. Cultus huius Deae ab Etruscis & Sabinis ad Romanos manavit, ut ostendi ad Tab. XXVI. Musei Etrusci, Tom. II. pag. 85. 86. Ingenuos quoque viros ei donaria consecrassse ostendit altera apud Fabrettum inscriptio Cap. VI. num. 69. idque non solum ab ancillis, ut supra vidimus, sed etiam ab ingenuis feminis factum docet haec tabula, quam accepi a viro humanissimo D. Michaeli Angelo Corsio, Olivetani Ordinis Abbate,

rerum antiquarum studio impense dedito. VENETEIA familia nondum antiquariis cognita, nunc primum e tenebris vetustatis in lucem emergit.

*In lapide arenario, apud Faesulas effosso, anno
CIC. ID CCXXXVI. in loco dicto la Rocca di
S. Apollinare, in praedio Antonii Bucetti :
nunc in meo Museo exstat.*

20

20. Duas familias huiusce lapidis auctoritate, reliquis Faesulanorum, quas enumeravimus in Par. II. pag. 87. adcensemus, *Tulliam & Vetiam*. In secunda & tertia linea, quadratarius spatiis exclusus iniquis, non potuit
co-

cognomen Tulli & Vetii integrum scribere; sed legendum est, ut manifeste adparet, C. TVLLIO IVSTO CVETTIVS CHRYSOGONVS. Uterque diverso patre nati; nam filii nomen familiae patris servant. Characteres huius lapidis sunt elegantissimi. Hunc mihi singulari humanitate dono dedit V. C. Joannes Targionius Medicus Florentinus, Magni Ducis Etruriae Botanicus, Hortorumque Societatis Botanicae Praefectus, qui in locum Celeberrimi Petri Antonii Michellii (heu nuper celeri fato nobis erepti) suffectus est. Eo in loco, ubi effossus est hic lapis, inventus est etiam lapideus farcophagus, nullis ornatus figuris: ex quo patuit Sepulcretum hypogaeum ibidem antiquitus fuisse.

Ibidem erutum etiam hoc fragmentum tituli sepulchralis ex lapide arenario.

Eodem anno, Faesulis in platea prope Ecclesiam Cathedralem, eruti sunt tubi plumbei, quos veteri aqueductui inservisse censuimus.

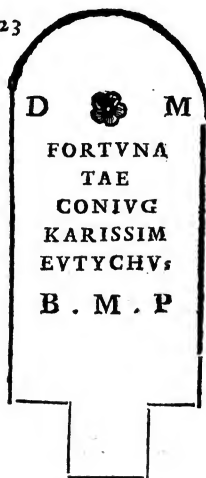
Tres cippos emortuales in lucem edidi in Parte II. Inscriptionum antiquarum, pag. 116. & 118. num. 4. 5. & 6. qui ad priscos Faesulanos pertinent. Sed quia ipsemet non ex prototypis eos exscripseram, nonnullae maculae irrepserunt, quas nunc delere opere pretium est. Hi ex arenario lapide, Faesulani famulari, quo etiam abundant, maxime constant. Olim exstabant in domo cuiusdam Canonici Faesulani; nunc vero Florentiae reperiuntur in aedibus Cl. V. Iosephi Mariae Brocchii S. Th.

S. Th. D. & Florentini Seminarii Moderatoris eximii, qui quum eos sub dio iacere, frigori & pluviis obnoxios vidisset, a celeri interitu, pretio comparatos, vindicavit; quique, ut est humanissimus, veterumque monumentorum, quibus sacram huius patriae Historiam egregie illustrat, studiosissimus, ut ex archetypis exscriberem, deletis mendis, peropportune me admonuit. Altitudine fere tres Romanos pedes aequant.

22

23

23. B. M. P. Hoc est: *Benemerenti posuit*, vel uti in aliis inscriptionibus; *bene merita posuit*. Inferius cernitur quaedam minus angusta, ut ita dicam, basis, subiecta post coronidem: ita enim in terreno sacro Diis Manibus, commode huiusmodi Cippi infigebantur.

C

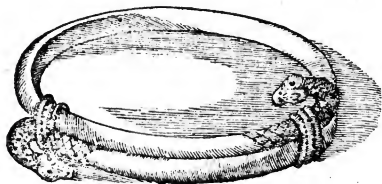
24 Hoc

24. Hoc est: *Diis Manibus, Lucio Terentio Fido & Noviciae contubernali eius, Collegius Compitalicius*. E familia *Collegia*, quae nota est antiquariis ex inscriptionibus editis in Gruteriano Thesauro pag. DCCCLV. 12. DECCXC. 5. praesertim vero pag. MCXLIV. 6. in qua legitur *T. COLLEGIUS EPAPHRODITVS*, cognomen hic *Collegius Compitalicius* accepit, a *Compitalibus* festis ludisque, quae per compita celebrabantur in honorem Deo-

Deorum Larum sive Deorum Infernorum, seu, ut aliqui volunt, inferiorum, quasi minorum, sive inferioris ordinis; de quibus disserit Macrobius Saturnalium Lib.I. Cap. VII. In his festis, quae ab Etruscis originem habuisse videntur, pilae, effigies viriles & muliebres ex lana suspendebantur in compitis, ut docet Festus pag. CLXIV. in honorem eorumdem Deorum; totque ponebantur quot capita servorum, totque effigies, quot essent liberi, ut vivis parcerent, & essent his pilis & simulacris contenti.

Sculpta sunt in hoc Cippo ornatoria instrumenta muliebria; in superiore parte, quod raro occurrit, armilla & calamistrum, sive acus, qui ferreus erat, eoque candente crines crispabantur & vario ornatu disponebantur. Armilla circularis pura est, quam brachio vel dextro vel sinistro in pericarpis feminae gestabant. Armillas ornatiores, puta aureas, serpenticuli conficiebant, uti hoc liquet exemplo insignis armillae aureae, quae exstat in Museo Etruscorum Academicorum Cortonae.

In parte Cippi inferiore pecten, discerniculum & speculum sculpta sunt. Hisce instrumentis interdum in sepulcralibus anaglyphis non raro accedunt vascula unguentaria, vel odorati olei ampullae, & calcei, ut in ara Musei Medicei, quam vide in Parte I. pag. 10. n. 5. De his mulierum instrumentis ad comendum caput, vide

Stanislaum Kobierzyckium de Luxu Romanorum.
Cap. VI. & VII.

In reliquis duobus Cippis nullum ornamentum notandum superest, nisi rosae inter D & M positae, quae indicant veterum consuetudinem spargendi rosas in funeribus & in sacris Deorum Manium; quod ut fieret quotannis, reditus etiam ex pecuniis testamento adsignabant, quod in saxis frequenter expressum legitur. Maximus etiam in conviviis luxus rosarum, quas coronis plexilibus & pectoralibus innectebant: idque faciebant non ut odore solum recrearentur, verum etiam ut funeris memoriam ante oculos habentes, genio suo facilius lubentiusque indulgerent: quorum dementia in sacris Paginis a divina Sapientia merito irridetur Cap. II. vers. 21. Eorum mutuas, insanas quidem, exhortationes adfert D. Paulus in prima ad Corinthios Cap. v. v. 32. *Edamus & bibamus; cras enim moriemur.* Quo etiam facilius inconstantiae & brevitatis vitae monerentur, in conviviis larva adferebatur, seu mortui hominis calvaria & sceletus: quod facile ab Aegyptiis habuit originem; qui, ut auctor est Plutarchus in convivio septem Sapientum, osseum cadaver post epulas proponere consueverunt. Id quam frequentissime a Romanis usurpatum docet Petronius Arbitrer in Satyrico Cap. XXXIV. *Potantibus, inquit, (Opimianum vinum) & accuratissimas nobis lauticias mirantibus, larvam argenteam attulit servus sic aptatam, ut articuli eius vertebraeque laxatae in omnem partem verterentur. Hanc quum super mensam semel iterumque abiecisset, & catenatio mobilis aliquot figuras exprimeret, Trimalchio adiecit:*

Heu, heu nos miseros, quam totus homuncio nil est!

Sic erimus cuncti, postquam nos auferet Orcus.

Ergo vivamus, dum licet esse bene.

Ubi vero larvae non suppetabant, cranium mortui hominis in mensa adponebant, & manibus versabant, vel e triclinio sive stibadio in eundem illum finem suspensum.

spendebant. Neque in conviviis tantum ingesta mortis recordatio, sed etiam in ludis ceterisque voluptatibus, ut largius his indulgerent. Id perspicue declarant gemmae anulares cum sceleto, amphora & corona, adpositaque bulla, quibus humanae vitae caducitatem designabant; ac praeter figuras & symbola litterae etiam in gemmis incisae, ut in illa eximia, olim exstante in Museo Petri Andreae Andreinii, quam in lucem edidit & illustravit Amplissimus Senator Philippus Bonarrotius in Observationibus ad Vasa vitrea Coemeterialia Tab. XXVIII. Fig. 3. pag. 193. in qua scriptum ΚΡΩ ΚΤΩ hoc est *utere, posside*: nimirum, frui bonis, quae possides. Labet etiam e meis Cimeliis adferre gemmam anularem pulcherrimam, in qua, litteris ex albo colore exstantibus, sculpta est Sardae huiusmodi Graeca epigraphē; superne vero hominis calvaria, inferius mensa tripes, dapibus referta.

25. Singula sic disponenda: Πίνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε, καὶ περικέισο αὐτὰ ταῦτα γεγόμεθα ἐξ ἀπίνης. Hoc est: *Bibe dicit*
scul-

sculptura atque ede & redimere floribus: tales evadimus repente. Desideratur in hoc fragmento corona e floribus contexta. Huc facit vetus epigramma, quod occurrit in Anthologia Lib. II. Cap. XLVII. num. 7. 21. 39. inter Convivalia.

Huc spectant convivales adclamationes, quæ in gemmis insculptæ non raro leguntur, ut in sequenti Onyche, qui apud me exstat, in aureo anulo inferendus.

SERGI VIVAS

Occurrunt etiam adclamationes nuptiales, & amatoriae salutationes in litteratis gemmis, quarum non parva copia est in Florentinis Cimeliothecis; eas, si otium est, vide a me editas in Vol. II. Musei Florentini pag. XXXIV. Nec solum in litteratis gemmis, verum etiam in aereis sigillis, quibus veteres domesticam suppellectilem obsignabant, huiusmodi acclamationes VIVAS. VIBAS leguntur, quorum exempla exhibuimus in Par. II. Inscriptionum antiquarum, quæ in Etruriæ Urbibus exstant pag. 439.

27 *In anulo aureo in Museo Bonarrotio.*

BONIFATI VIVAS

In Cameo ex Sarda, utrimque litteris ex albo scriptis in medio coronæ, exstat in Museo Riccardio.

ADEODATÆ
ANASTASIA
][
POSTVMIANI
GALLA VIVA
T I S

Quod

Quod nunc primum adferro marmoris anaglyphice sculpti fragmentum, exstat apud eundem V. C. Iosephum Mariam Broccium. Faesulis, ubi nuper malo quodam fato latiabat in quadam domo, effossus est.

29

Tropaeum exhibet; cuius laevo arboris trunco suspenfa visuntur arma, quae propria Equitis Singularis sunt, nimirum parma duplex, hasta & gladius. Sub ipso tropaeo cernitur Equitis barbati caput (temporibus Antoninorum vel potius Septimii Severi haec sculptura adsignanda videtur) qui tropaeum dedicavit Marti, vel Iovi vel Iunoni, & si mavis etiam Dianae, quibus tropaea a victoribus militibus dedicabantur. Eadem tropaea, summa religione adorari solita, iam alibi adnotavimus: arma vero suspenfa sacris taeniis ac viti-

tis religabantur arborum truncis, maxime vero quercibus. Suspiciari igitur facile possumus, hoc fragmentum indicare tropaea Numini tutelari Faesulanorum, nimirum Marti, ut vidimus, Equitem Singularem, cuius imaginis caput tantum superest in hoc marmore, dedicasse, ac titulum etiam addidisse, qui intercidit. Si qui vero sint, qui votivi donarii fragmentum minime esse posse censeant, statuendum erit sepulcri emblemata esse; nam constat, veteres sepulcra strenuorum ducum ac militum armis & tropaeis ornasse; quod ex Sarpedonis sepulchro apud Homerum, Pallantis apud Virgilium, aliisque in omni vetustate clarissimis exemplis exploratissimum est.

Complura vetustissima, eaque insignia monumenta olim Faesulis exstitisse, minime dubitandum est. Ea temporum iniuria incuriaque hominum periisse, vel igne aut ferro deleta, maxime dolendum. In Museo Etrusco Tabula v. in lucem protuli antiquissimum, ANCHARIAE Deae signum ex aere, quod Faesulis repertum, qui dederat, testatus est. Deorum simulacra Etruscis litteris insculpta, uti mos fuit Etruscorum, qui hac in re, ac paene in omnibus, mortalium primos Aegyptios imitati sunt, Faesulis eruta, easdemque litteras summum virum Petrum Victorium interpretatum esse, perspicue declarat Sebastianus Sanleolinus egregius Poëta & I. C. Florentinus, in eo libro Florentiae edito anno MDLXXVIII. typis Georgii Mariscotti, quolectissimis Epigrammatis gesta Serenissimi Cosmi Medicis Primi, Etruriae Magni Ducis, complexus est. De his enim priscae vetustatis monumentis meminit Lib. II. pag. 47. Ex his nonnulla doctorum virorum cura e teterrima temporum clade erepta sunt; eaque in Museo Bonarrozio etiam nunc visuntur; inter haec Miles Etruscus arenario lapidi incisus, cum litteris Etruscis, cuius iconismum vide inter monumenta Dempsteriano Operi addita Tabula LXXII. num. 2. Tom. I. pag. 389.

Ibidem etiam exstat stylobata, in quo vir personatus
Ascoliorum ludum agit, cuius iconismum supra vide
in Par. II. pag. 106.

IN ACADEMIAM LINGVAE ETRVSCAE

A M. COSMO FLORENTIAE INSTITVTAM

E P I G R A M M A

Doctissimo PETRO VICTORIO Patricio Senatorique
Florentino adscriptum.

Eruta Faesuleis stant aenea signa ruinis,

Etruscae docto carmine pressa notae:

Id pater inuertit VICTORIVS ante Latinum:

Alternò impressit mox bonus aere Myron.

TYBRI quid insultas? Fratrem quid Marte laceassis?

Tuscave quid subdis libera colla iugo?

Sive (quod est gravius) patrias dediscere voceis,

Scribere, tumque loqui verba aliena iubes?

Fiet uterque labor labentibus irritus annis:

LIBER erit Tuscus, nec tua verba loquens.

O mea conversis laetabere Tuscia Fatis:

Vique tibi ablatus sponte redibit honor:

Partaque LIBERTAS, precioque redempta, suique

Effectos Tuscos iuris, ab imperio

Eximet externo; & collectis rebus in unum

Audius antiquo proferet Imperium.

Surget & Etruscae rursus nova gloria Linguae,

Gratior & priscis candidiorque notis.

Ditior Argolico, Latio & sermone, bonisque

Artibus hoc versis ore superbus erit

ARNVS: & excelsi non inuisurus honori

Tybridis, ipse etiam Bella Duceisque canet.

Discendi studio Florentibus advena Terris

Extera gens Linguae capta lepore fluet.

MAGNVS & Etruscus Tuscae delubra Minervae

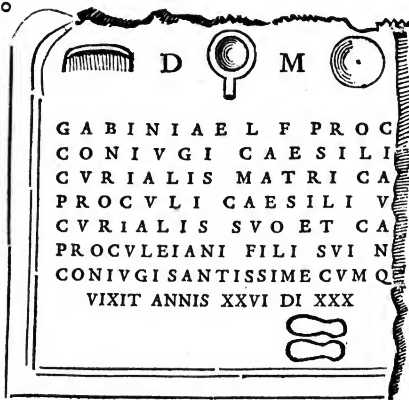
Ponet; & Aedituis sacra colenda dabit:

D

Tum

*Tum Florentini longo ac laeto agmine Cygni
 Carmine Tyrrhenum nomen ad astra ferent.
 Eque Palatino certatim monte Quirites
 Etrusco Phoebus thura preceisque ferent.
 Credite: Tiresiam nil fallunt postera: Phoebus
 Romuleo & Graio par quoque Tuscus erit.*

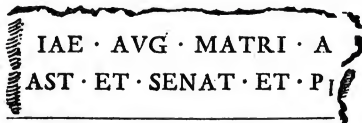
*In agro Pisano, in Castro Novo Misericordiae, in marmore
 alt. ped. Rom. II. & lat. ped. I. & unc. IV.*

30. Hunc e Barberinis Schedis, procul dubio Donianis, quas in Bibliotheca recondidit Ioannes Baptista Donius, Patricius Florentinus, edidit Fabrettus Cap. IV. n. 47. & Florentiae reperiri scripsit. Hunc diligenter exscripsit Nobilissimus Vir Thomas Albi-
 zius, a quo perhumaniter accipi.

*In fronte Ecclesiae S. Bartholomaei de Putignano, in Suburbano
Pisarum, secundo fere ab Urbe lapide; in marmore elegantibus
maioribusque litteris ita scriptum.*

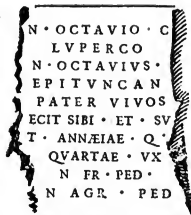
31

31. Non longe ab hac Ecclesia adhuc visuntur rudera & vestigia antiqui cuiusdam aedificii, e quo probabile est hoc marmoris fragmentum translatum fuisse: quod ita facile interpretatur: IVLIAE. AVGVSTAE. MATRI AVGVSTORVM. Matri CASTRORVM ET. SENATVS. ET. PATRIAE. Ea est Iulia Domna Imperatoris Septimii Severi uxor, mater M. Aurelii Antonini, cognomento Caracallae, & Antonini Getae Caesarum. Pisanos non solum Hadriano, verum etiam Antoninis maxime devotos fuisse, iam alibi indicavimus.

Ibidem, sed in utroque margine fractum marmor.

32

32. Has inscriptiones diligenter exscripsit atque humanissime ad me misit Nobilissimus Comes Ioannes ex Comitibus Guidiis, ex Equestri Ordine D. Stephani.

Senis, in Aedibus Nobb. Sanfedoniorum.

33.

M · FONTEIO · C · F ·
SAB · BALBO
ET TITIAE · Q · F ·
TERTIAE VXSORIFILI
POSVERVNT EX
TESTAMENTO PATRIS

33. Titulum hunc sepulcralem, cum Cinerario Etrusco & operculo Urnae Etruscae, descriptum delineatumque ad me misit Vir Splendidissimus Ioannes Sanfedonius, Patricius Senensis, cuius in praediis haec monumenta nuper inventa sunt. Fonteia gens plebeia fuit, cuius nummos exhibet F. Urfinus.

In Parte I. Inscriptionum antiquarum in Etruria Urbibus exstantium pag. 316. n. 64. pervulgavimus insignem illam tabulam marmoream, in aedibus Nobb. Rodulphiorum adfixam, in qua natalis dies Augusti & Tiberii Caesarum, & Liviae quotannis divinis honoribus ludisque celebrari in perpetuum decretum est. Florentiae erutam plures auctores adfirmarunt, quos indicavimus. Omisimus Petrum Victorium virum doctissimum, qui eam ad epistolam tertiam inter familiares Ciceronis Lib. VII. illustrat, ac se vidisse ita testatur: *Antiquus Florentiae lapis est, in quo hoc nomen (nempe COS non COSS.) eodem pacto scriptum invenitur:*

TI · CAESARE · TERT · GERMANICO · CAESARE · ITER COS ·

Continet autem quaedam, quae ad historiam pertinent, & sane cognitu indigna non sunt. De quo eo libentius mentio.

tionem feci, quod qui ea quae in lapidibus leguntur, in volumen redigerunt, & Epigrammata antiquae Urbis, inscripserunt, truncum illud incertumque adposuere: in privata autem domo parieti adfixum est, non longe a Porta, quam D. Galli vulgo appellant. Haud igitur dubium est pertinere ad Coloniam Florentinorum, in qua tunc cum divini honores decreti sunt, Duumviri fuere Cn. Acceius Rufus Lutatius, Arnenſi Tribu census, & T. Petillius. Non solum in Scaptia, verum etiam in Arnenſi Tribu Florentinos cives adscriptos suffragii ius habuisse, aperte declarat lapis militaris ab Ughellio adlatus in Italia Sacra, ubi de Florentina Ecclesia agit, pag. 6. novissimae editionis Venetae, quem exstare adfirmat in via Cassia ad tria Tuguria.

L · ACRISCHIO · L · F · ARN ·
 ACTHO · FLORENTIA
 EVOKATO · TITI · AVG · MIL · LEG
 XXI · MINER ·
 MILIT · ANN · XXXVI · VIX ·
 ANN · LXXIX ·
 M · ACRISCHIVS · L · F · ARN ·
 SABINVS
 T · F · C ·

En alium lapidem, Romae exstantem apud Cardinalem Caesium, quem profert Fabrettus ex Schedis Vaticanis Cap. IX. n. 154. ex quo discimus T. Flavium Felicem Florentinum, Titi Vespasiani Imperatoris Veteranum militem fuisse, ac Romilia Tribu censum.

DIS

DIS · MAN · S
L · DAMARIONI · L · F · ROM
GENIANO
EVOKAT · AVG · IN · PRAET
VIX · ANN · LVIII · M · III
D · XIII
H · S · E
T · FLAVIVS · T · F · ROM · FELIX
FLORENTIA ·
VETER · AVG · N · T · VESPAS
FRAT · PISSIM · F · C
IN · F · P · VI · IN · A · P · IV

Dum haec scriberem, opportune pro sua in me singulari humanitate, hos titulos elegantissimos mihi dono dedit V. C. Franciscus Ficoronius, omnibus antiquariae eruditionis cultoribus notus, quibus meum Museum exornavi.

34

M · VISPAIVS
NARCISSVS
ROGATOR · AB · SCAENA

35

P · VINICIVS
P · L · LACES
COMOED · V · AN · XXXI

34. Qui fuerint ROGATOIRES AB SCANA, diserte explicat in eleganti opere nuper edito de Scaenicis Personis veterum Romanorum Cap. LV. idem amicissimus Ficoronius, adducta Plutarchi auctoritate, qui memorat, Lucullum rogatum, ut praeberet scaenicas vestes centum; non centum, sed ducentas commodasse. Idem exemplum adfert & amplificat Horatius Lib. I. Epistola VI. vers. 40. ubi ridet eos, qui multos ad magnificen-

ficentiam servos alebant, & qui copiosam habebant inutilemque suppellectilem, tineis furibusque pascendis idoneam.

Cblamydes Lucullus, ut aiunt,

Si posset centum scaenae praebere, rogatus:

Qui possum tot? ait: tamen & quaeram: & quot habebo

Mittam: post paullo scribit, sibi millia quinque

Esse domi cblamydum: partem, vel tolleret omnes.

Igitur fuere ministri, qui iussu Praefecti ludi Scaenici, vestes pro spectaculis rogabant, & commodatum accipiebant. Si quid mihi erit aliquando otii, Theatrales omnes antiquas inscriptiones in unum corpus colligere & observationibus illustrare, mihi in animo est.

36

L · A X I V S
D A P H N V S
C H O R A V L E S

37

T Y R A N N V S
N O M E N C L A T
P O T I T I · M E S S A L L A E

36. CHORAVLES is erat, qui in theatralibus ludistibia canebat. Tibiarum usum in spectaculis Romani ab Etruscis didicerunt. NOMENCLATORIS servi munus fuit nomina obviorum suggerere dominis, vel ut eos cognoscerent, blandeque exciperent, vel salutarerent. Hinc Plinius Lib. XIX. Cap. II. *Alienis pedibus ambulamus, alienis oculis agnoscimus, aliena memoria salutamus, aliena vivimus opera.* Id ipsum etiam hodie apud otiosos quosdam divites durat.

38

P · A R R E N V S · P · L · L ·	Q V I R I N I V S
F O R T V N A T V S	T V S C V S

39

39. Genii assignati Plebi, nulla fit mentio in editis inscriptionibus apud Gruterum, Reinesium & Fabretum.

tum. Genii Populi Romani frequens mentio in vetustis faxis & in nummis.

DIS · MAN · SAC ·
IVLIA EVTYCHIA
VIX ANNIS · XX
L · CALPVRNIUS · MELICERTVS
CONIVGI · CARISSIMAE · B · M · F ·
DEQVA · NIHIL · DOLVIT · NISI · MORTEM

D · MARIVS · Y · L ·
EX ORIENS

V · A · XXXV

HVNC · LEGES · LETI · PREPOS

TERE ERIPVERE

MATRI · QVAE VT ANNIS

MORTI · QVOQ · ESSET PRIOR

sc

D · S · M
AVRELIA RECV
NDA ARISTOLA
MARITO CARISSI
MO dVLCISSIMO
BENEMERENTI CVN
QVO VIXI ANNIS XXV
M · VI · DIEBVS VIII

LOCVM · C · CALVISI
BACCHI · SIBI · ET ·
FRATRI · ET · AMICIS

ANTONIA SALVIA
MATER
L · PONTI · ACTARI

A · METILIVS · A · L ·
PALLAEVS

VMBRIA E
M · L · STACTENIS

P · CORNELIVS
D · L
IANVARIVS

HOSTIA
M · L · SOTERIS

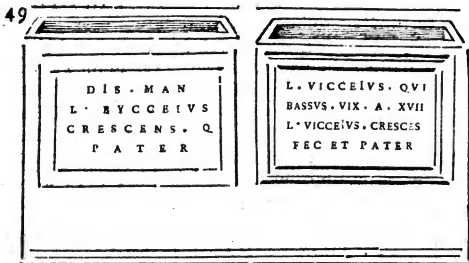
40. DE QVA NIHIL. DOLVIT. NISI. MORTEM. Supplendum EIVS. Non raro in sepulcrorum titulis hae clausulae doloris, mutuique adfectus coniugum, itemque parentum in filios leguntur. In alio titulo, qui exstat in Museo Suburbanio Strozio, vir coniugis suae fato functae desiderium ita testatur: NIHIL. DO. LVI. NISI. QVOD ME RELIQUID. hoc est RELIQUIT. Vide in Parte I. huius operis pag. 413. num. 247. In alio lapide Musei Corsinae Gentis Principum, ibidem pag. 149. num. 61. FILIVS. FACERE. QVOD. DEBVERAT. PATRI. MORS. INIQA INTERCESSIT. FILIO FECIT PATER. Fabrettus impatientis doloris clausulas adnotat in pluribus inscriptionibus, quas adfert Cap. III. pag. 236. & in hac, pag. 237. num. 633.

TI. CLAVDIO. NICIATI
VIX. ANN. XII. M. X. D. XX. ET
CLAVDIAE NICE
VIX. ANN. II. M. XI. D. XXIII
CLAVDIA. AGAPOMENE
FILIIS. SVIS. INFELICISSIMIS. QVI
sic ETATE. SVA. NON. SVNT. FRVNITI
FECIT. MATER. SCELERATA. ET. SIBI. ET
LIBERT. LIBERTAB. Q. POST. Q. EORVM

Aliud exemplum habes in titulo, qui consequitur num. 41.

42. D. S. M. Adnotanda perrara postpositio formulae dedicationis consuetae. *Dis sacrum Manibus*. Eo etiam mihi carior graviorque est hic titulus, quia figurae litterarum ac praesertim r nempe S adamussim exprimunt characteres, quibus Florentinarum Pandectarum venerandi Codices exarati sunt, & in Florentino Magni Ducis Etruriae Gazophylacio religiosissime adservantur.

In marmoreo Sepulcro, in quo duo loculi intus excavati sunt; in utroque angulo Genius sculptus est, aviculam in sinu fovens; sub utroque titulo Genii ludentes, hinc inde Spbinges; titulos dividit columella, cui imposita persona passis capillis: exstat in meo Museo.

49. Hoc parvum sepulcrum, sive bifomum (nam longitudine duos Romanos pedes aequat, unum vero altitudine) in duos loculos, medio interiecto marmoreo pariete, dispertitum est, ut in eo conditi tum patris tum filii cineres, seorsim conquiescerent, proprioque titulo responderent. Interdum veteres cavebant, ut ossa & cineres simul in eadem urna una coniicerentur & commiscerentur; cuius fidei mutuique adfectus testimonium habemus ex lapide Musei Suburbani Strozii, quem produximus pag. 420. num. 274. quem si otium est vide in Parte I. huius operis. Saepe numero in antiquis titulis mentio fit *bifomi*, *trifomi* & *quadrisomi*; in quibus, quum sepulcrorum magnitudo humandis corporibus non respondeat, dubio procul credendum est in his non corpore, sed cineres conditos fuisse. Elegantissimum hoc sepulcrum tamquam perenne humanitatis atque amoris erga me sui argumentum mihi dono dedit Illustrissimus ac Reverendissimus Praeful, D. Joannes Lucius, Collensi urbe oriun-

oriundus, Patricius Florentinus, Baptistæ idemque Basilicæ Florentinae S. Joannis Praepositus, eximiis meritis ac virtutibus ornatissimus, qui illud item dono accepit a splendidissimo Viro Antonio Taglia, Patricio Collensi Equite D. Stephani, cuius in praediis in agro Collensi inter Florentiam & Senas, (locus dicitur *ad Scarna*) paucis ab hinc annis inventum est, dum rusticus terram circa rudera quaedam effoderet; quo etiam in loco aurea numismata inventa, & parietes lapidibus quadratis exstructis, & tectorio opere inductis, qui quadrata forma aedificium conficiebant; in singulis vero erant maiores loculi, vulgo *nicchie*, phrygio opere, quamquam rudi, exornati; qui, quum adhuc supersint, indicant vetustissimum hypogaeum sive defunctorum conditorium fuisse. In Collensi agro eruta quoque sunt veterum Etruscorum monumenta, cryptae litteris Etruscis inscriptae, quae curante Amplissimo Senatore Philippo Bonarrotio editae sunt in Dempsteriano Opere. Idem vigilantissimus Praepositus Lucius complura mihi ostendit veterum Deorum Etruscorum signa ex aere, quae in Collensi agro nuper eruta sunt, e quorum numero aliquot mox seligam, quae lucem desiderant.

Marmoreus Titulus sequens, olim Neapoli in Museo Andreinio, nunc in meo exstat.

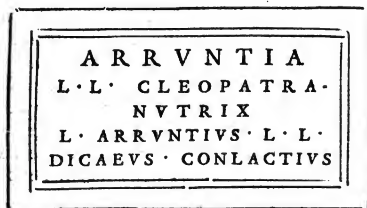
D	•	M
M	•	C O C C E I O
Z O S I M O	•	I V N
I A	•	P H I L V M E N E
C O N I V G I	•	B • M • V I X
A N	•	X X V I I • M • I I I

sic

Florentiae , in Museo Riccardio
exstant, quae heic nunc pri-
mum in lucem proferuntur
inscriptiones.

*In arcula marmorea, cuius operculum, alteri arculae inservisse videtur.
In eo sculptum est bucranium coronatum, hinc simpuvium, hinc
patera. Titulus vero, cuius latera rosae seu flores quadrifolii
exornant, ita se habet.*

50

50 CONLACTIVS. Idem significat hoc vocabulum ac
CONLACTANEVS & CONLACTEVS, συγγλακτος, σύντροφος,
quae non raro occurrunt in vetustis titulis sepulcro-
rum : item Machabeorum Lib. II. Cap. IX. vers. 29.
Actorum Apostolorum Cap. XIII. vers. 1. Erant au-
tem in Ecclesia, quae erat Antiochiae, prophetae & do-
ctores, in quibus Barnabas & Simon, & Manaben, qui
erat Herodis Tetrarchae collaeanus, & Saulus. CON-
LACTIVS igitur is, qui iisdem mammis nutritus est,
vel simul educatus.

Ibi-

Ibidem; in Urna marmorea utrimque ansata, ovalis figurae, operculo clausa, in qua ossicula & cineres inventi sunt.

51

D	M
MAECENATIAE · IANVARIAE	
TI CLAVDIVS · POLYCARPVS	
CONIVGI · BEN · MER · FECIT	

Ibidem; in Urna marmorea, ovalis figurae, quam pro manubriis utrimque aquilae exornant.

52

P · AEL · RVFINVO sic
FRVM · LEG · VII CL

In eius basi

HEREDES FECERVNT

52 Hoc est: *Publio Aelio Rufino, Frumentario Legionis Septimae Claudiaae, Heredes fecerunt.* De Frumentariis Legionariis alibi nonnulla adnotavi. Altera quoque Urna marmorea perelegans exstat in eodem Museo, ovalis figurae & striata, sed absque titulo.

Florentinae, in fodiendis fundamentis Florentinae Arcis anno MDXXXIV. III. Non. Julias, inventae sunt sequentes Inscriptiones, quae periere.

53

D · M
T · MAMILIO
CASTO
MAMILIA
ADIECTA
FECIT
CONIVGI
BEN · MER ·

54

V · D · M · F ·
EVPHROSYNVS
ZOSIMENI
CONSERVAE
BENE
MERENTI

Inventa quoque sunt aerea numismata, cum his literis.

I. L · CAESAR DIVI AVG · F · AVGVSTVS IMP · VIII.

In postica TIB · POTEST · XXIIII ·

PONTIF · MAXIM · S · C ·

II. Item SALVIVS OTHO III VIR · S · C ·

III. Item L · SVRDINIVS III VIR S · C · Haec exscripti ex Schedis, quae apud me exstant, &, ut mihi videtur, conlatis characteribus, celeberrimi viri Fulvii Ursini manu conscriptis. Complura, quae olim apud nos exstabant vetera monumenta, Florentinorum Coloniae eximia decora, ab interitu & oblivione vindicarunt egregii viri Petrus Victorius, Borghinius, alique; sed plurima maiorum nostrorum incuria perierunt, in calcem redacta & in substructionibus proiecta, quod pluribus exemplis, quae nobis legentibus horrorem iniiciunt, ostendit praelaudatus Vincentius Borghinius, ubi disserit de origine Florentiae. Idem factum, sua quoque tempestate saevum & miserandum, doluit ingenueque testatus est Frater Ioannes Iucundus Veronensis in Epistolis, quas praeposuit veterum Inscriptionum Syntagmati, quas utpote ineditas, operae pretium me facturum duxi, gratiamque eruditorum initurum, si haec in medium eas proferrem; quod eo lubentius facio, quia saepius huius egregii operis memini in meo Commentario ad Columbarium Libertorum & Servorum Liviae Augustae ac Caesarum, & ad Donianas Inscriptiones, atque alibi saepenumero. Codex ille numbranaceus elegantissime scriptus, olim in Bibliotheca sua adservabat Cl. Antonius Franciscus Marmius, Eques D. Stephani; nunc exstat in Bibliotheca Magliabechiana, cui librariam omnem suam supelectilem idem Marmius Eques, nuper fato functus, publico bono, testamento legavit.

FR A.

FRATER IOANNES IVCVNDVS

VERONENSIS

REVEREN. IN CHRISTO PATRI, ET DOMINO,

D. LVD. DE AGNELLIS

MANTVANO

Divini muneris gratia Consentino Archiepiscopo.

Sal. P. D.

„ PRisca Urbis Romae facies, venerande Pontifex,
 „ adeo est immutata, ut quae in veterum Aucto-
 „ rum libris legimus, vix intelligere possimus: atque
 „ illi ipsi qui meliores se rerum priscarum inquisitores
 „ existimant, saepenumero minus scire comperiantur:
 „ praesertim quia auctores, qui haec scriptis mandave-
 „ re, adeo mendosi & corrupti sunt: ut ipsi semet non
 „ recognoscerent si ad has auras iterum remearent.
 „ Quin etiam etsi incorrupti habentur, haudquaquam
 „ satis nobis usui essent, nisi & nos videremus quae
 „ ipsi viderunt. Ruinae tamen ipsius Urbis multae
 „ exstant: ex quibus item novae ruinae in dies fiunt.
 „ Quamobrem difficile est de epigrammatis, ceteris-
 „ que quae supersunt Romanis reliquiis, certi aliquid
 „ adferre; earum maxime, quae mole non sistant aedi-
 „ ficiorum. Nam, quae hodie sunt in Circo Flami-
 „ nio, cras in Tarpeio colle invenies, atque utinam
 „ non in fornace potius, vel rusticae domunculae basi.
 „ Quod enim ab diligente olim in conspicuo loco posi-
 „ tum fixumque fuit, ab negligente, & antiquitatis
 „ minime studioso mox erutum, & in frustra disiectum,
 „ eorum pedibus calcari, conterique animadvertes.
 „ Saepe itaque huiusmodi oculis obiectum spectacu-
 lum,

„ lum, ad varia rerum priscarum indaganda monumen-
 „ ta tenue hoc meum movit ingenium; ne memorias
 „ maiorum nostrorum postremo quasi excidio deperire
 „ per ignaviam viderem. Ad quam rem conficien-
 „ dam, cum neque opes, neque facultas satis suppete-
 „ rent: animum applicui ad ea dumtaxat quae inge-
 „ nio, vigiliis & industria, absque sumptu & impen-
 „ sa fieri posse arbitratus sum: quaeque potentum men-
 „ tes sua pulchritudine, & bonitate excitare possent:
 „ Inter quae Epigrammata pleraque collegi, quae tuo
 „ auspicio aeterna fieri ac posteritati tradi possint: quo-
 „ rum marmora aeneaeque tabulae in horas frangun-
 „ tur, funduntur, pereunt. Memoria me tenet multa-
 „ rum rerum, quas ipse vidi, quasque consulto praete-
 „ reo, ne mihi lacrymas tibiue antiquitatis observan-
 „ tissimo excutiam: referam tamen quae ab aliis acce-
 „ pi. Nam praeter circos, theatra, amphitheatra,
 „ thermas, templa, arcus, columnas, porticus, areas,
 „ mutatoria, nymphaea, balnea, capitolia, atria,
 „ sacella, aedes, aediculas, palatia, cohortium excu-
 „ bitoria, macella, lacus, insulas, bibliothecas, hor-
 „ rea, pistrina, pontes, fora, aquaeductus, colossos,
 „ naumachias, sepulchra, pyramides, obeliscos, col-
 „ les, campos, hortos, moenia, portus, vivaria, vias,
 „ cellas, ceteraque huiusmodi loca & aedificia, quo-
 „ rum aliqua ita evulsa sunt, ut non modo eorum pars
 „ ulla videatur, sed nec ubi fuerit cognoscatur. Ali-
 „ qua vero non sine maximo animi dolore tempestate
 „ hac nostra destrui vidimus: sunt qui affirmant ma-
 „ gnos se calcis cumulos ex solis epigrammatum frag-
 „ mentis vidisse congestos. Nec defunt qui gloriantur
 „ totius suae (& latae quidem) domus fundamenta
 „ ex solis statuarum membris iacta esse. Quid est quod
 „ non diras imprecemur his sanctae vetustatis violato-
 „ ribus? Scinderent alia, comburerent, absumerent:
 „ epigrammatis saltem, & statuis parcerent, quae ma-

„ iores nostri tanto artificio ac dignitate elaborata re-
„ liquere. Nam quid in illis, Venerande Praeful, ar-
„ gutiae, brevitatis, elegantiae, orthographiae; in istis
„ symmetriae, perfectionis, gratiae, maiestatis fuisse
„ existimas, cum pauca, quae nostros non effugerunt
„ oculos, tantam de se excitent admirationem, & pri-
„ scorum ingenia monstrant consummatissima? Sed
„ quid plura tibi in hoc genere commemorem, qui
„ longe melius haec omnia nosti, & bene in hoc quo-
„ que, ut in ceteris Christianae Reipublicae negotiis,
„ honestissime, ac prudentissime consulis, dum litte-
„ ras a situ vindicas, & ne pereant, in unum volu-
„ men Epigrammata ipsa redigi iubes? Ego vero, etsi,
„ ut dixi, arduum est ex ruinis integrum aliquid
„ eruere; tamen impulsu tuo quicquid diligentia, & la-
„ bore consequi potui, id omne huic libro adscripsi:
„ & quanquam plura mihi se se offerrent, vela me ipso
„ parum cogitata, vel ab aliis utcunque excerpta; ta-
„ men praeter ea quae vidi, quaeque accurate exscripsi,
„ in hoc volumen nihil congeffi: ut, si non facultate,
„ & doctrina, fide tamen ac diligentia legentibus sa-
„ tisfacere. Quod si quam hinc litterarum studiosi
„ capient voluptatem, non mihi quidem, sed clemen-
„ tiae tuae referri debet acceptum, qui ad id me etiam
„ litteris compulisti, curante Bartholomaeo Sanvito
„ tui amantissimo, ut hoc qualecunque est opus nomini
„ tuo iure meritoque dedicarem: cum unus sis ad quem
„ potissimum pertineat cura Vetustatis; cuius studiosis-
„ simus semper fuisti, verum Latini nominis decus
„ & lumen, in quo omnes bonae artes conquiescunt.
„ Vale feliciter, humani generis amor & deliciae.

FRATER IOANNES IVCVNDVS

VERONENSIS

REVEREN. PATRI ET DOMINO

D. LVD. DE AGNELLIS

Archiepiscopo Consentino.

Sal. P. D.

„ CRedo plerosque, Venerande Praeful, cum legerint
 „ Epigrammata, quae collegi, si in mendam ali-
 „ quam inciderint, admiraturos: & si ad ea venerint, quae
 „ minus fortasse placebunt, me ignorantiae, aut negli-
 „ gentiae insimulatu-
 „ rum; quarum alteram, etsi pro viribus
 „ effugere conatus sum; tamen cum in eis colligendis
 „ praecipua quadam doctrina, diligentia, usu, laborum
 „ tolerantia opus sit; priscorum quoque consuetudo &
 „ observantia, & characterum varietas nota esse debeat:
 „ imparem me tanto oneri ingenue fateri non erubesco.
 „ Alteram vero ut pellerem, sic insudavi, ut inter ipsam
 „ delectationem & laborem, omnem aetatem paene tran-
 „ segerim: atque ubi ego, vel quivis alius, de meo exem-
 „ plo addubitalsem, iterum atque iterum ad ea perlegen-
 „ da redire non piguerit. Sed animadvertant, qui desi-
 „ diam & errores in me retorquent, maiores nostros ho-
 „ mines fuisse, & eadem illis, quae & nobis, contigisse.
 „ Nam si polite, eleganter accurateque componebant, ipsi
 „ opificibus in aes, aut in marmora caedenda delega-
 „ bant; qui cum & litterarum ignari essent, & abunde
 „ errarent, tum eorum errata vel minime notabantur: vel
 „ littera non commode, aut sine lapidis iactura superin-
 „ duci poterat. Orthographiae quoque consuetudinem,
 „ quam modo servare videmur, & religionis ritus, quos
 „ nunc tenemus, prisca illi non habebant; sed opinionibus
 „ aliis

„ aliis inferviebant: quamobrem & vivendi modum, & di-
 „ scendi atque scribendi stilum dissimilem observabant;
 „ qui cum illorum temporum proprius ac frequens esset,
 „ a nostris omnino alienus, & quasi orbe altero conqui-
 „ tus videtur: ita ut id nobis contingat, quod obscuro lo-
 „ co natis hominibus, qui parvam vel nullam avorum me-
 „ moriam tenent. In barbariem etenim incidimus; quae
 „ quia clarissima a plerisque existimatur, quam si, ut cul-
 „ tum illum priscumque stilum, longa interciperet aetas:
 „ & eam, ut illi contigit, contrariis moribus conarentur
 „ obliterare posteris: nec artium ad restitutionem, nec in-
 „ geniorum valerent vires, quod de disertissima lingua
 „ exactissimisque actionibus illis minime fas est dicere.
 „ Vehemens nimis digressus mihi videor, plusquam haec
 „ velit epistola. Sed veniamus ad nostra Epigrammata;
 „ quae forsitan minus satisfacient, quia urnas, bases, episty-
 „ lia, marmora, aras, columnas, tabulas, & eius gene-
 „ ris reliqua cum iisdem marginibus, zophoris, coronis,
 „ signis aliisque ornamentis, sive etiam fracturis, & de-
 „ fectibus non finxerim; totidemque lineas, quot habent
 „ illa non fecerim. Cum enim hominum iudicia non ea-
 „ dem sint, qui meliora splendidioraque adverterint,
 „ facile intelligent aliud esse Epigrammata ad libri or-
 „ dinem formamque redigere; & aliud picturas compo-
 „ nere, semotamque a pictura quaerere doctrinam, quam
 „ in hoc genere primo intendimus. Nam, si ea pingere
 „ (ut quidam voluissent) curassemus; oportuisset char-
 „ tarum formas, quoquo versus ad marmorum, tabula-
 „ rum scripturarumve discrimina coaptare: quod non
 „ librorum ordini & aequalitati; sed schedularum consu-
 „ sioni convenire perspicuum est: cum ex eis aliqua adeo
 „ magna sint, quod formam omnem paginarum exce-
 „ dunt; & aliqua adeo parva, ut vix lineam occupent:
 „ quorum si plura in eandem chartam comprimere vo-
 „ luerō, tantam ibi deformitatem inducent, quod libri
 „ ordinem omnem pulchritudinemque confundent. Sed

„ cum multiplices sint hominum cogitationes ; nec quis
„ quam diu in eodem consistat vestigio : non desunt
„ etiam qui meam de pluribus Epigrammatum difficul-
„ tatibus interpretationem enixius requirant , insuperque
„ suadeant non passim omnia , sed ea solum conscribere ,
„ quae suo nos lepore alliciant , vel singularitate quadam
„ excellent : quibus satis respondere mihi videor , si vati-
„ cinatoribus similes , temerariosque omnes iudicaverim ,
„ qui ea omnia intelligere professi fuerint : cum praeter
„ illa , quae nota sunt omnibus , quaedam adeo cognitu
„ difficilia sunt , ut non nisi ab eo qui auctor fuit , intel-
„ ligi posse existimem . In eandem nempe cogitationem
„ incidere , quam ille qui composuit : adeo difficillimum
„ & quasi impossibile videtur ; ita ut huiusmodi praeterita
„ non minus nobis ignota , quam futura putem . Ea au-
„ tem sola excerpere , quae digniora videntur , neglectis
„ aliis , indignum censui , ne cum paucis satisfecero , plu-
„ ribus antiquitatum studiosis curiosisque ulterius inqui-
„ rendi studium relinquam , eosque integra fraudem vo-
„ luptate : cum pauca admodum sint , quae vel commodi
„ aliquid , vel utilitatis , vel eruditionis , vel affectatae
„ cognitionis non habeant . Haecenus satis mihi de meo
„ exemplo dubitantibus , curiosiusque requirentibus satis-
„ fecisse videor , non tamen desiderio meo , quod me
„ (quoniam urgent dies noctesque) ad plurima indaganda
„ impellit . Vetustates namque tantae sunt apud me ve-
„ nerationis , ut non nisi viris dignis mihi digna vide-
„ antur . Antiquae enim Urbis Romae virtuti quantum
„ debeat posteritas omnis , cum multi sciant , tum maxi-
„ me qui legerunt , & reliquias eius cognoverunt : hi
„ namque , si temporum illius curricula & acta repetent ,
„ facile intelligent , nos inde divinarum , humanarum ,
„ publicarum , privatarumque rerum notitiam & usum
„ habere . Quoniam igitur grandis eius est opinio , & res
„ maxima ; nunquam huius partis onus subivissem , Ob-
„ servandissime Consentine Pontifex , nisi tua fretus au-
„ „ Clo-

» floritate . Sed forsan persuadebas tibi , me orbem uni-
» versum Antiquitatis studio peragrassse , & locorum om-
» nium Epigrammata collegisse : & certe , si inspexeris
» quo semper flagraverim desiderio , quis amor , quaeve
» mihi insit delectatio , non fallebaris ; & nisi multa , &
» varia se mihi obiecissent , quae meum institutum stu-
» diumque interpellarent , nec locorum distantia , nec
» viarum longitudo , nec labor me ab incepto deterruif-
» sent . Sed eius generis ea fuere , ut non modo exteras
» provincias , sed nec Italiam totam videre potuerim .
» Cum igitur ad id obeundum pro voluntate non su-
» bessent nec vires , nec expeditum iter ; me ipsum com-
» pescui , & voluntatem viribus parem feci , nec tamen
» a studio non destiti : quin ea quae ipse videre non po-
» tui , ab aliis perquisiverim ; & alienae fidei me commi-
» serim , ut animo meo flagranti , quoad possem , satisfa-
» cerem . Cum ergo in superiori volumine annotaverim ,
» quae propriis laboribus atque sudoribus congesti ; ope-
» rac pretium duxi , etiam ea quae ab amicis , & dignissi-
» mis diligentissimisque viris accepi , in sequens opus de-
» scribere ; & tibi quoque ex alienis laboribus aliquam
» afferre voluptatem . Id tamen te nosse certo scio , ho-
» minibus raram omni ex parte vim esse atque virtutem ;
» quod & in me , & in aliis , duce experimento , saepissi-
» me deprehendi , communemque hanc mortalium con-
» ditionem esse cognovi , qui cum hac vel illa virtute
» abundant , reliquis carent . Quamobrem , etsi nefas est
» mihi his , a quibus Epigrammata ipsa suscepi , non cre-
» dere ; certitudini meae tamen non placet aequare , ne
» quis errores , si quos exempla collata exemplaribus in-
» venerit , mihi adscribat . Libenti igitur animo , Dignif-
» sime Constantine Praeful , munuscula mea accipe , quae
» etsi parva sint , laboribus tamen certe vacua minime
» fuerunt . Vale .

Priorem epistolam iisdem plane verbis praeposuit Frater Ioannes Iucundus Veronensis alteri Codici, qui earumdem Inscriptionum undique collectarum Syntagma continebat, quem dedicavit Magnifico Viro, bonarum artium vindici atque amplificatori optimo, Laurentio Medici. In fine vero haec ad eum scribit: *Quod si quam hinc litterarum studiosi capiant voluptatem, non mihi quidem id, sed tibi, uni referri debet acceptum, qui ad id me etiam litteris compulisti, curante Alexandro Cortesio tui observantissimo, ut hoc, qualecumque est, nomini tuo iure meritoque dedicarem: cum unus sis, ad quem potissimum pertineat cura Vetustatis, cuius studiosissimus semper fuisti, verum Latini nominis decus & lumen, in quo omnes bonae artes conquiescunt. Vale feliciter, humani generis amor & deliciae.*

Miscellaneorum, quae Politianus Laurentio Medici dedicavit, praefationem, ita absolvit: *Tu vale patrone iucundissime, & (quod facis) perge favere doctis, perge litteras excitare, perge a situ recipere rem Latinam, ab interitu Graecam, quo tui memoria nominis ab iniuria prorsus oblivionis asseratur.* Primus omnium Principum Laurentius Medices exemplo suo docuit quanto in pretio habenda sint eximia antiquorum artificum opera; nam sua tempestate summus omnium elegantiarum arbiter, ea undique magnis impensis conquisivit. De eius studio, harumque prisca aevi lauticiarum amore dixi in Praefatione Voluminis III. Musei Florentini pag. XII. Perlubet nunc id testimonio confirmare iisdemque verbis doctissimi viri Bernardi Oricellarii, Patricii Florentini, quem Erasmus Roterodamus Salustium alterum adpellavit. Haec enim narrat in libro, quem scripsit de bello Italico.

„ Hic me studium caritasque litterarum antiquitatis admonet, ut non possim non deplorare inter
 „ subitas fundatissimae familiae ruinas, Medicam bibliothecam, insignesque thesauros; quorum pars a
 „ Gal-

„ Gallis, pars a paucis e nostris, rem turpissimam
„ honesta specie praetendentibus, furacissime subrepta
„ sunt: intimis abditisque locis aedium, ubi illi re-
„ conditi fuerant, perscrutatis: quae sic ornatae exti-
„ tere, ut vel splendidissimae urbi ornamento forent.
„ Erant sane thesauri veteres, pacis diuturnae, regiae-
„ que opulentiae ornamenta, undique toto orbe conge-
„ sta. Nam cum iam pridem gens Medicea floreret
„ omnibus copiis, terra marique cuncta exquirere,
„ dum sibi Graecarum, Latinarumque litterarum mo-
„ numenta, toreumata, gemmas, margaritas aliaque
„ huiusmodi opere naturae simul, & antiquo artifi-
„ cio conspicua, compararent. Quo factum est, longo
„ aevo, quo haec familia stetit, ut si quid praeter
„ cetera insigne ex antiquitate saevitiaeque temporum
„ superfuisset, veterum scriptorum codices, vasa, e
„ sardonice, ceterisque gemmis caelata, Deliaca, at-
„ que Corinthia, lapilli multiplices sculptura, colore-
„ que peregregii; praeterea signa, tabulae, aurum,
„ argentumque signatum perantiquo opere, multa,
„ atque lauta suppellex, cuncta quae animum, oculos-
„ que accenderent, undique in domum Mediceam
„ confluerent. Testimonio sunt litterae gemmis ipsis
„ incisae, Laurentii nomen praeferentes, quas ille sibi
„ familiaeque suae prospiciens scalpendas curavit, fu-
„ turum ad posteros regii splendoris monumentum:
„ licet enim ex his coniectari, fuisse aliquando apud
„ Medices aequa proportionem reliqua. Testantur iti-
„ dem Aristotelis Graeci interpretes, ceterique vetu-
„ stissimi scriptores, quos Laurentius, ut erueret ex
„ intima Graecia, penetralibusque Turcarum regis,
„ misit Janum Lascarem Graecum hominem, & ab
„ imperatoribus ipsis ortum; qui cum popularibus fa-
„ cile conciliata gratia, praestitit quod ante eum ne-
„ mo; praestruxitque aditum ad eruenda cetera eius-
„ dem generis, quae inter spolia capta de Graecis
„ af-

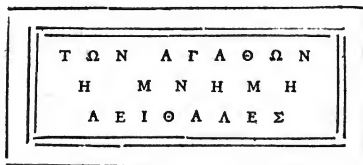
„ asservantur, ni mors acerba Laurentium praeipuisse-
 „ set. Haec omnia magno conquisita studio, sum-
 „ misque parta opibus, & ad multum aevi in deliciis
 „ habita, quibus nihil nobilius, nihil Florentiae quod
 „ magis visendum putaretur, uno puncto temporis in
 „ praedam cessere. Tanta Gallorum avaritia, persi-
 „ diaque nostrorum fuit.

Dum haec scriberem perrarum eiusdem Magnifici
 Laurentii Medicis numisma ex aere mediocris magni-
 tudinis mihi perhumaniter ostendit V. C. Philippus
 Baro de Stofsch, omnis antiquitatis peritissimus. In
 antica cernitur caput eiusdem Laurentii nudum, cui
 imminet stella, quae tamen in eadem linea littera-
 rum est, quae ita scriptae sunt: LAV. R. MED. hoc est
Laurentius Medices: In adversa parte laurea corona,
 in medio haec epigraphe in quinque lineas distributa:
 VT LAVRVS SEMPER LAVRENTI FAMA VIGEBIT.

Huc pertinet inscriptio Graeca, quae legitur in an-
 tiquo vase marmoreo eximii operis, altitudinis duo-
 rum fere pedum Graecorum, quod non sine voluptate
 cernitur in vestibulo Medicei Musei. Pro ansis illud
 utrimque ornant capita Jovis Hammonis: undique
 vero inter folia elegantissima ludunt volitantes aviculae.

Inscriptio eiusdem Vasis ita se habet.

55

55 Id est: *Bonorum memoria semper virens.*
 In servandis atque ab oblivione & interitu vindi-
 can-

candis priscae aetatis monumentis; quanta semper fuerit Mediceorum Principum cura, ut id clarius luculentiusque eluceat, lubet heic adicere epistolam Leonis X. Pontificis Maximi iussu scriptam Raphaeli Sanctio Urbinati a Petro Cardinale Bembo, quae edita est in Libro Epistolarum eius num. XXI.

RAPHAELI VRBINATI.

„ Cum ad Principis Apostolorum Fanum Roma-
 „ num exaedificandum maxime interfit, ut lapidum
 „ marmorisque copia, qua abundare nos oportet, do-
 „ mi potius habeatur, quam peregre advehatur: ex-
 „ ploratum autem mihi sit magnam eius rei facultatem
 „ Urbis ruinas suppeditare, effodique passim om-
 „ nis generis saxa fere ab omnibus, qui Romae, qui-
 „ que etiam prope Romam aedificare aliquid, vel
 „ omnino terram vertere & perrumpere moliuntur: te,
 „ quo magistro eius aedificationis utor, marmorum
 „ & lapidum omnium, qui Romae, quique extra
 „ Romam denum millium passuum spatio posthac
 „ eruentur, praefectum facio, ea de causa, ut quae
 „ ad eius Fani aedificationem idonea erunt, mihi
 „ emas. Quare mando omnibus hominibus, mediocri-
 „ bus, summis, infimis, qui posthac marmora quae-
 „ que, saxa omnis generis, intra eum, quem dixi loci
 „ spatium, eruent, effodient, ut te earum rerum prae-
 „ fectum de singulis erutis effossisve quamprimum
 „ certiores faciant. Id qui triduo non fecerit, ei a
 „ centum usque ad tercentorum summam aureorum,
 „ quae tibi videbitur, multa esto. Praeterea, quoni-
 „ am certior sum factus multum antiqui marmoris &
 „ saxi litteris monumentisque incisi (quae quidem
 „ saepe monumenta notam aliquam egregiam praeferunt,
 „ quaeque servari operae pretium esset ad cul-
 „ tum litterarum, Romanique sermonis elegantiam

„ excolendam) a fabris marmorariis, eo pro materia
 „ utentibus, temere secari, ita ut inscriptiones abole-
 „ antur; mando omnibus, qui caedendi marmoris ar-
 „ tem Romae exercent, ut sine tuo iussu, aut per-
 „ missu, lapidem ullum inscriptum caedere, secarive
 „ ne audeant; eadem illi multa adhibita, qui secus
 „ atque iubeo fecerit.

„ Datum VI. Calend. Sept. anno tertio, Roma.

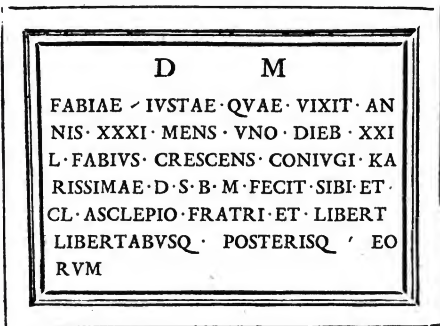
Leone X. e Medicea Gente, Christianae Reipublicae clavum moderante, primum prodire numismata in eo libro rarissimo, qui hunc titulum praefert: *Illustrium Imagines*. Eius vero forma est, ut aiunt, octava. Hunc Romae excudit dedicavitque Ber. Iacobo Sadoletto, Episcopo Carpentoracensi, a Secretis eiusdem Leonis X. Pontificis Maximi, Iacobus Mazochius, Typographus Romanae Academiae, de antiquitate optime meritus. Numismata egregie buxeis typis incisa explicavit, ut plerique existimant, vel Andreas Fulvius, sive Iacobus Sadoletus. In fine eiusdem libri haec leguntur: *Impressum Romae apud Iacobum Mazochium Romanae Academiae Bibliopolam; anno MDXVII. die XV. Novembris: triumphante Divo Leone X. Pontifice Maximo, anno eius quinto.*

Post hunc, alter liber, magno in precio habendus, prodit Romae, forma in folio, cum hoc titulo: *Epigrammata antiquae Urbis*. Hunc idem Iacobus Mazochius inscripsit Mario (e Mafferiorum Gente) Volaterrano, Episcopo Aquinati, qui tunc Romanae Academiae non solum vigil parens, verum etiam princeps erat. Primus omnium, qui Academiae nomen, pridem sepultum, excitavit, fuit Pomponius Laetus: cuius hortos in monte Quirinali aedesque satis idoneas viri docti frequentarunt. Pomponio extincto, Angelus Colotius, cuius nomen, quo ad litterarum studia

in pretio erunt, semper vivet, domicilium suum, quum praesertim ibi amoeni horti essent, signis, analogiis, inscriptisque marmoribus ornatissimi, (eo enim loci Horti Sallustiani antiquitus extitere) Academiam adpellavit, Academicique adpellati fuere, qui eo docti commercii causa confluebant. Inde propagatum nomen Academicarum Romae & in Italia; quod notavit Federicus Ubaldinus in eius vita. Huic Academiae debemus librum illum, qui omnium primus litterato orbi antiquae Urbis Epigrammata formis excusa donavit. In fine eiusdem libri haec leguntur: *Romae, in aedibus Iacobi Mazocchi, Romanae Academiae Bibliopolae MDXXI. Men. April.* Eodem anno Leo X. Pontifex Maximus decessit.

Inscripti lapides, qui sequuntur, exstant in meo Museo.

56

56 Inscripti lapides, quos heic subiicio, nuper exstabant Neapoli in aedibus Clarissimi, deque antiqua-

quaria re optime meriti viri, Petri Andreae Andreinii. Ex his non paucos in lucem dedi in Parte I. huius operis pag. 235. ex schedis autographis eiusdem Andreinii. Eo viro mihi amicissimo defuncto, Florentiam advehendos curarunt eius filiae heredes, quae mihi perlubenter eos vendiderunt. Postquam his meum ornavi Museum, conferenti mihi multa menda apparuerunt in editis commissa; quare operae pretium me facturum duxi, si eos iterum emaculatos heic proferrem. His etiam complures inediti accedunt.

D. S. B. M. Hoc est: *De se bene meritae*, vel *merenti*. CL · ASCLEPIO · Huius nomen familiae ex foveore innotescit; quare praetermissum: nam fuit *Claudius Fabius Asclepius*. Huiusmodi in antiquis faxis sexcenta occurrunt exempla.

57

	D	M
	DONATA · H · S ·	
	EST · VIXIT · AN ·	
	NIS · XVII · SAL	
fic	VIVS · CONIVG · PI	
	ISSIM · FECIT	

58

D	κ	M
P. ORTENSIO ·		
SEVERO VIX ·		
ANNIS · XVIII ·		
CASSIA · CHARIS ·		
MATER · FILIO ·		
PIENTISSIMO ·		

57 P. ORTENSIO. Adspirata omissa est; quod haud infrequens in inscriptis monumentis; nam scribendum P. HORTENSIO; quod etiam alii lapides, & numi huius gentis ostendunt. Apud Fabretum Inscr. Cap. I. num. 155. haec habet vetustus lapis: MEMORIAM · CVM · ORTVLO · SVMIACENTE · SVBVS · LIBERTIS &c. fecit: pro *hortulo*.

59 D M

59

fic

D · M

MARCIAE DRVSI
DRVSIUS VALENS
ET QVADRATILLA
PARENTES / FILIAE
DVLCISSIMAE

60

D M

I V L I A E
APHRODISIAE
M A T R I
L · ANTONIVS
ARISTO IVNIOR
B · M · F ·

61

T · FLAVIVS · PARIS · FECIT
MARCIAE / AVRAE · COIVGI
BENE \ ME, ET, AECLANIO
GENIALI, ET · TYCHE · CONTVBE
RNALI 'SVAE · POSSIDENDVM
M O N I M E N T V

62

D · M

M · DOMITI
FIDELIS
LICINIA TATIS
CONIVGI OPTIM

63

D · M

M · COCCEIO
ZOSIMO · IVN ·
IA · PHILVMENE
CONIVGI · B · M · VIX ·
AN · XXVII · M · III ·

61 Forte *Aulo Eclanio*.

64 D M

64

D M

CLODIAE · PI
 ROCLEAE · VIX
 ANNIS · XXXX
 LVCIA · HAMONIL
 LA · NEPOS ET
 HERES · B · M · F ·

65

D M

TITINIVS · CLAEVS · FELIX
 BIXIT · ANN · XVI · PELA
 CIS ANVS DAXIMIA MATER
 ET AMMONIVS SABINVS
 PATRASTER · FILIO
 BEN · MER

66

VESTORIA · ELPIS

I V S S V

T · VESTORI · ALEXANDRI · ET ·

T · VESTORI · PELORIS

67

D M

C A L I N I V S

FELIX · VIXIT · AN

NIS · XXXII

68

ANTIPATRA

DVLCIS TVA

HIC SO ET NON SO

69

ADACTVIA

PIA VIX †

ANN VIII

M · VII ' J L ' C *fic*

68 DVLCIS TVA. Antipatra puella, vel coniux (quandoquidem his epithetum DVLCIS in antiquis titulis tribuitur) amicum vel parentes, vel virum compellat. SO id est SVM. Frequenter M a quadrariis omittitur, ut etiam in superiore lapide pag. 53. num. 61. MONVMENTV scriptum est pro MONVMEN- TVM. Ceterum O pro V a veteribus Latinis adhi- bitum, nemo est qui nesciat. Igitur legendum, *hic sum & non sum. Hic sum*, quia sepulcro conditi sunt cine-

cineres : *non sum* , quin iam fato functa .. Adsimile in Job historia Cap. X. *Fuissem quasi non essem de utero translatus ad tumulum*. In Ecclesia S. Matthaei Florentiae in quodam sepulcro haec leguntur : D · O · M · IAM NON FVI DEINDE FVI MODO NON SVM .

In marmore long. ped. Rom. II. unc. IV. alt. unc. VII.

70

STALLIVS · GAIVS · HAS · SEDES · HAVRANVS · TVETVR
EX EPICVREIO · GAVDIVIGENTE · CHORO

70 Facile crediderim hunc lapidem esse supposititium. *Gaius Stallius Hauranus*, ita iungendi sunt ; sed quid sibi vult ex *Epicureio gaudivoigente choro* ?

71

TVLLIA · M · L · HELENA · SIBI · ET ·

M · TVLLIO · M · L · TIMONI · PATRO ,
FAVORI · L · L · TAMPIVS · L · L ·
AVCTO · L · ANTEROS · SIBI · ET ·
ANTIOCHO · L · FELICIONI · L · ET ·
POSTERISCE FLORO · L · ET ·
SVIS VITALIONI · L · ET ·
POSTERISQVE · SVIS

fic

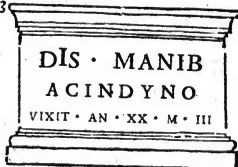
fic

72

D M

L · C · SELEVCVS SIBI
ET CL · IVSTAE ET
ANTONIAE LACENAE
ET LIBERT LIBERTAB
Q · POSTERISQ EORVM
H · L · A · N ·

73

72 H · L · A · N · Quid sibi velint hae singulares litterae , quarum exempla non reperio , alii divina-

vinabunt .. Forte : *Hic locus, vel locus alienum non (supple) sequitur.*

74

D	✓	M
VERO	✓	QVI
VIXIT		ANN
VII	M	✓ VIII
AMPLIATVS		
B	✓	M ✓ F ✓

75

D	·	M
FELICI	·	AVG · L
PLVMBARIO		
OCTAVIA	·	CEN
SORINA	·	CON
IVGI	✓	BENE
MERENTI		
FECIT		

75 PLVMBARII officium in Domo Augusta, notatu dignum, legitur in hoc meo rarissimo lapide. Plumbarii *l. artifices c. de excus. artif.* dicuntur, qui *plumbeas* pilas, & alia ex *plumbo* faciunt. Clarius tamen, qui fuerint PLVMBARII, elucet ex Commentario Sex. Iulii Frontini de Aquaeductibus Urbis Romae Art. xv. ubi de aquis per fistulas, sive aquarum modulos in Urbem deducendos differt; atque de Plumbariis meminit his verbis: *Postea modulus, nec ab uncia, nec ab alterutro digitorum originem accipiens, inductus, ut quidam putant, ab Agrippa, ut alii a PLVMBARIIS per Vitruvium Architectum in usum Urbis, exclusis prioribus, venit, appellatus quinario nomine. Qui autem Agrippam auctorem faciunt, dicunt, quod quinque antiqui moduli exiles, & velut puncta, quibus olim aqua, cum exigua esset, dividebatur, in unam fistulam coacti sunt. Qui Vitruvium & PLVMBARIOS, ab eo quod plumbea lamina plana, quinque digitorum latitudinem habens, circumacta in rotundum, hunc fistulae modum efficiat. Id officium potius convenit Felici Augusti Liberto, nempe conficiendi sistu-*

las salientium aquarum in castellis, vel ipsos etiam aquaeductuum tubos, qui plumbei erant, & prominentes litteras inscriptas habebant. Horum inscriptiones adfert Fabrettus in fine Cap. VII. num. 392. & nos etiam in hoc opere nonnullas adtulimus. Non dissimile est munus Euthyci VILICI A PLVMBO, ex antiquo sepulchrali titulo penes Gruterum pag. DCXL. 10. Servi PLVMBARII meminit adlatus titulus in Parte I. huius operis pag. 136. Porro in antiquo lapide Gruteriani Thesauri, digiti aquae, honoris causa fluentis in privata domo C. Titii Chresimi, ita fit mentio pag. CDLXXV. 3. VT · AQVAE · DIGITVS IN · DOMO · EIVS FLVERET · &c. Fuere etiam in Romanorum exercitu milites *Plumbarii*, qui glandes plumbeas conficiebant, balistarum vi contra hostes explodendas, quorum meminit Iustus Lipsius, de militia Romanorum disserens, Lib. IV. Poliorcet. Dial. II. Ex his glandibus aliquot apud me exstant, & litteras praeferunt prominentes, nimirum adclamationem fortitan victricis exercitus: NIKΑ. hoc est *Vince*.

Tabula marmorea superne fracta, alt. ped. 1. Rom. & unc. VII. lata ped. Rom. 1. & unc. XVI. & haec in meo Museo exstat.

76

..... SVCCESVS. IIII.	I	M OCTAVIVS.	IIII
C ANTONIVS FELIX. III.	}	EVTYCHVS.	IIII
C CALPVRNIVS SILENVS. II.		HERMA.	IIII
L CALPVRNIVS CARPVV. II.		PANCARPVS.	IIII
N FANNIVS MERCVRIVS. II.		EVTYCHIANVS.	IIII
L COMINIVS SAECLARIS. II.	}	DORYPHORVS.	IIII
C FONTEIVS HERMA. I.		VICTOR.	IIII
L STATIVS HERMES. I.		MERCVRIVS.	
C ANNIVS NEDIMVS. I.		ROMVLVS.	
L POMPEIVS ABASCANTIANVS.		NICEPHOR.	
CN ANTONIVS FVSCVS. I.			
M VLPIVS VITALIS. I.			

DEDIC · K · OCTOBR·

76. Numerales notae singulis hominibus subiectae, forsitan indicant quot stipes iidem contulerint in dedicatione vel arae vel statuae. Qui in dextera marmoris parte scripti leguntur, milites Classiarii, ni fallor, sunt; quod, ut arbitror, notatum fuerat in superiore marmoris parte, quae periit: reliqui in sinistra, vel nautae vel remiges Classis sunt, quum solo cognomine notentur. Marmor inventum fuisse Puteolis constat.

77	D M
	ANTONIAE / DOMINA
	VIX· ANN· XIX· CAMVRIVS
	COLO· HARM· III· LVCIFER
sc	CONIVGI · SANTISSIMAE · ET
	ANTONIVS · COLO · MATRI
	PIENTISSIMAE · B · M · FEC

77. In quarto versu huiusce sepulcralis tituli, fit mentio dubio procul *Trieris Lucifero*, quae, ut monui in Parte I. huius operis pag. 242. num. 7. nomen accepit a *Lucifero*, Veneris stella, quae Solem nascentem antegreditur, de qua Virgilius Aeneid. Lib. VIII. vers. 589. Sed in ea sigla HARM. quae praecedit, explicanda, haesit mihi aqua; nam tunc a nemine explicatam observaveram. Neque crediderim ea notari per adspiratam HARMAMENTARIVS, pro ARMAMENTARIVS, cuius officii fit mentio in Thesauro Gruteri pag. XXXIV. 10 & c. 7. Quamquam id minime absurdum videtur, quum naves arma sua & armamentaria habuerint: memoretque Caesar Lib. III. de Bello Gallico *armatas naves*, nimirum omni genere armorum instructissimas. Vetus
etiam

etiam exstat inscriptio, Ravennae inventa, ubi quondam fuere navalia, in qua memoratur Iulius Germanus, qui fuit ARMORVM CVSTOS; quam adfert & illustrat Ioannes Schefferus de Militia navali veterum in Addendis ad Lib. II. pag. 333. Labet his adiicere lapidem anno MDCCXXXVIII. Romae effosum, in quo fit mentio M. Vlp̃ii Callisti, Liberti Imperatoris Nervae Traiani, qui fuit *Praepositus Armamentario Ludi magni*, nempe Gladiatorii, de quo consulendus Fabrettus Inscr. ant. Cap. IV. pag. 298. Hodie hic lapis exstat apud Reverendiss. P. Besotium, Abbatem S. Crucis in Hierusalem. Descriptum ad me misit vir eximius Ridolphinus Venutus Patricius Cortonenſis, de antiquis monumentis, quae edidit & illustravit, egregie meritus.

DIS · MANIBVS

CORNELIAE · FRONTINAE
VIXIT · ANNIS · XVI · M · VII ·
M · VLP̃IVS · AVG · LIB · CALLISTVS
PATER · PRAEPOSITVS · ARMAMENTARI ·
LVDI · MAGNI · ET · FLAVIA NICE CONIVXS
SANCTISSIMA · FECERVNT · SIBI ·
LIBERTIS · LIBERTABVSQ · POSTERISQ · EOR

Adlatam a me inscriptionem n. 77. quam inexplatam reliqueram in Parte I. pag. 242. nuper exposuit vir eruditissimus Hannibal de Abbatibus Oliverius inter marmora Piflaurenſia; qui quum aliquot ineditas inscriptiones, recens effossas Ravennae, dedisset pag. 275. in duabus vero quum fiat mentio armorum Custodis *Quinqueris*, seu *Quinqueremis Victoriae* pag. 176. & *Armigeri Trieris Marino*, a

marino equo navis insigni, his exemplis fretus, interpretandum censuit *Harmiger Triere Lucifero*.

Si igitur ita explicanda sit, ea difficultas haud sublata mihi omnino videtur, cur in hac tantum scriptum sit HARM. pro ARM. ita ut legendum sit *Harmiger*, vel *Harmigerus*. Nam adspirata frequentius praetermittebatur a quadratariis, quam adicebatur, uti sexcenta exempla declarant. Crediderim ea sigla designari HARMONIACVM *Trieris Lucifero*. Quamvis huic meae coniecturae nulla exempla in editis saxis adstipulentur; favent tamen veterum scriptorum loca, quae adfert idem Schefferus Lib. IV. Cap. VII. eiusdem operis. Praeter *Issiores & Hortatores* in trimembus ac navibus, qui assa voce utebantur, fuisse *Symphoniacos*, & *Trieraleutas* constat, vilioris tamen conditionis, qui cum modulatione tibiae singulis in navibus remigibus cantabant. Τριηραῦλον recenset Iulius Pollux Lib. I. Cap. IX. Athenaeus Lib. XII. & alii.

Tibicines nauticos memorat Demosthenes in Oratione de Corona, & Vlpianus Rhetor in eadem Orationem, & Plutarchus in vita M. Antonii, ubi Cleopatrae navem magnificentissimam, in qua Symphoniaci erant, describit. Paedianus ita in Ciceronem: *Sciendum est cani remigibus per Symphoniacos solitum, & per assam vocem, idest ore prolatam, & per citbaram*. Quo enim facilius remiges ferrent laborem, harmonica modulatio adhibebatur; quod etiam notat Censorinus Cap. XII. & Silius Italicus hab. Lib. VI. vers. 361. Naviculam ex antiqua pictura dedimus inter Donianas Inscriptiones Tab. v. num. 2. pag. 29. in qua chori Magister, & tibicines canentes expressi sunt. Illud vero musicae modulationis genus, quo remiges exhortabantur, νῆγλαρος dicebatur, teste Aristophane in Acharnensibus Act. II. Sc. v. qui etiam addit navalia carmina, meminitque eius Interpretes eo loci, & Pollux Lib. IV. Cap. X. Neque etiam indi-

A T T E N D I X. 61

cari puto ea sigla HARM. *Harmamaxarium* ; quam usurpatam non video. Vide Pitiscum in *Harmamaxa*.

In sequenti lapide, qui pariter apud me exstat, Centurionis trieris Lucifero fit mentio.

78	D	M	79	D	M
fic	VLPIAE PRIMIGENIAE		TI . CL . MARINVS		
	SANCTISSIMAE . FEMINA		NONAGEN . CL . PR . MIS		
	VIXIT . ANNIS . XXX		ET . AELIA . NICOLAIS		
	IVLIVS SEVERVS . III . LV		CONIVX . EIVS . SIBI		
	CIFERO CONIVGI . KA		LIBERTIS . LIBERTA		
	RISSIMAE ET SVI		BVSQ . POSTERISQ . EOR		
	AMANTISSIMAE		FECERVNT		
	B . M . F				

79 NONAGEN . CL . PR . MIS . Hoc est : *Nonagenarius Classis Praetoriae Misenatium*. Edidit hanc inscriptionem, quae modo mea est, Ioannes Vignolius inter selectas pag. 286. sed cur Tiberius Claudius Marinus Classiarius, dicatur *Nonagenarius*, non explicat. Forsthan quia in ordine Classiariorum nonagesimum locum obtinebat, quasi proximus vel ut Centurio esset, vel ut Veteranus declararetur, mox honesta missione donandus. Alii accuratius elucidabunt.

80	D	M	81	
	C VALERI GERMANI		NAT . ALEXANDRIN	
	MIL . EX CL . PR . MIS		EX VELAR DVPLICAR	
	III . TAVRO . STIP . XXV		MIL ANN XXVI VIX	
	NAT . SARDVS		ANN LVI MENS IIII	
	MESTRIA EVHODIA		DIEBVS XII	
	B . M . F		L VALERIVS IVSTVS	
			VARENIA HELENA	
			T B M F	

80 Hoc est : *Diis Manibus C. Valerii Germani Mi-*

Militis ex Classe Praetoria Misenenſi, Triere Tauro (cuius inſigne Taurus fuit) *ſtipendiorum vigintiquinque, natione Sardus.* Nonnulla ad hanc inſcriptionem adnotavi in Parte I. huius operis pag. 243. num. 9.

83. In capite huiusce ſepulcralis tituli, qui apud me exſtat, deſunt duo verſus, quos edidit Ioannes Vignolius inter Inſcriptiones ſelectas pag. 293. quum idem titulus integer legebatur in hunc modum. D · M VALERIVS ····· NAT · ALEXANDRIN ··· &c. Idem Vignolius haec adnotat · EX VELAR DVPLICAR · ideſt: *Ex Velariis Duplicariis, ſive Duplariis.* „ Ita „ enim vocabantur, qui duplex ob merita ſtipen- „ dium diurnum accipiebant: qui vero unum, *Sim- „ plares.* Vegetius Lib. III. Cap. VII. *Armaturae „ duplares, quae binas conſequuntur annonas: ſimpla- „ res, quae ſingulas* „ Verum, quum Schefferus, Lib. II. Cap. V. de navali Militia pag. mihi 140. & 141. veterum ſcriptorum auctoritate, oſtendat vela in navibus fuiſſe duplicia, maiora ſcilicet & minora; veriſimilius puto huius Claſſarii militis curam circa eadem vela duplicia exſtiſſe, adeoque dici *ex Velariis Duplicariis*; non vero quod duplicia ſtipendia haberet: nam, numquam in tot maritimis ſaxis duplicia ſtipendia data Claſſariis adnotantur; ſed ea ſimpliciter indicantur, ut in altero ſuperius edito lapide num. 80.

Integrum hunc lapidem, qui mox ſequitur, quum Neapoli exſtaret, exſcripſit Vir praeclariffimus Nicolaus Valletta, qui ſchedas ſuas cum Ioanne Vignolio communicavit, qui edidit inter Inſcriptiones ſelectas pag. 294. atque ita ſe habebat.

D . M

C · IVLI · PONTICI
 BRI · DVPL · CL · PR MIS
 NAT · PONTIC · VIXIT
 ANN · XLIIII · MIL · ANN ·
 XXII · IVLIVS · PONTICVS
 FILIVS · ET · ANTONIA · LA
 TICHE · CONIVNX · H · B · M · P

BRI · DVPL · CL · PR MIS · Male exscriptum
 puto BRI · nec quomodo interpretari possit occur-
 rit.

82

D . M

C · IVLIO D I O D O R O
 MIL · CLASS · PR · MISEN
 III · DACICO · NAT · BITHYN ·
 VIX · ANN · XLV · MIL · ANN · XXII
 TI · CLAVDIVS · PATERNVS
 S C R I B A · H E R E S

82 Ita suppleri, ut arbitror potest. *Diis Mani-
 bus · C · Iulio Diodoro, Militi Classis Praetoriae Mi-
 senensis, Quadriere Dacico, Natione Bithynus. Vixit
 annis quadraginta quinque, militavit annis viginti duobus
 Tiberius Claudius Paternus Scriba heres.* Hanc edidit
 pessime fractam Vignolius inter selectas Inscriptio-
 nes

nes Class. II. pag. 297. Quadrieris DACICO meminit alter titulus, quem produximus in Parte I. huius operis pag. 244. ex Reinesio, cuius explicationem animadvertimus. Cur verò ita adpellata fuerit, ex nemine adnotatum est. Hanc quadrierem forsitan Miseni promontorio adiecit Traianus, postquam Daciae populos vicit; eiusque insigne, ni fallor, esse voluit tropaeum cum Dacis captivis; quare id nomen sortita est IIII DACICO. Nihil tamen hac de re statuo.

83	D	M
fic	QV · SILICIO · SILBA	
fic	NVS · NAT · AFER · VIX · AN	
	LX · EMERIT · CL · PR · MISS	
fic	QVIT · SILBANVS · FIL ·	
	MISSEA · IANVARIA	
	CO I V X · B · M · F	

83 EMERIT · CL · PR · MISS · Hoc est *Emeritus Classis Praetoriae Misenatis*. s. abundat. Videtur QV. & QVIT. indicari praenomen QVINTVS, hoc modo perperam & singulari exemplo scriptum.

84	D	M	85	T AFER VIX
	IVLI HERMOGENI			MILITAVIT
	NATION SYRVS			XXV · FECIT
	VIXIT ANN XXXV			SATVRN · HB M
	EVSTATIA H B M F.			

84 EVSTATIA H B · M · F. Praetermissa est frequen-

quenti quadratariorum lapsu, adspirata. Legendum
Eustathia heres benemerenti fecit.

86

VALERIA AMMIA
C GELLIO PRISCO VETER
VIRO SVO BENEM FEC
ET SIBI. ET LIB SVIS
POSTERISQVE AEORVM
HOC MONIMENTVM HEREDE *sic*
NON SEQVITVR

87

DIS · MAN
L · PERCENNIO · MAXIM
GVBERNATORI · EX · CLASS
PRAETORIA · MISENENS
VIXIT · ANN · XXXXVI
MILITA

88

D M
AVRELIO DO
MNIONI MILITI
VIXIT AN XXVII AV
RELIVS GAIANVS
ET AVRELIVS SA
MVS HEREDES
B M FEC

87 De Gubernatore Classis, iam dixi in Parte I.
huius operis pag. 247. num. 12. ubi hanc Inscriptio-
nem protuli. Illud notandum superest, in hemicy-
clo superne excavato in hoc marmore, seu potius
aedicula, superesse tantum crura & pedes statuae,
quae L. Percennium Maximum, Gubernatorem Clas-
sis Praetoriae Misenensis repraesentabat; cuius pedes
induti caligis sunt.

89

III · VIXIT			
LIII · MIL	ANN ·	XXIII	
VALERIVS ·	CLEMENS ·	EX	
VESTAE C	ARRVNTIVS ·		
· A ·	ENS ·	OCT ·	LIB · NEREIDE
B	M	:	F

89 EX VESTAE. Forsitan intelligendum ex Triere, vel potius e Quadriere VESTA, quae in sequenti meo marmore n. 91. indicatur. OCT. LIB NEREIDE. Hoc est *Octogenarius Liburna Nereide*, cuius insigne, vel tutela fuit Nympharum Nereidum una. Ita etiam apud Euripidem, cuius locum citat Schefferus Lib. III. Cap. I. pag. 171. in puppibus navium Achillis, Nereidum Dearum aurea simulacra, pro tutela, posita erant. Ex altero lapide superius innotuit miles *Nonagenarius*, ex hac *Octogenarius*. De Liburnis navibus dixi in Parte I. huius operis pag. 245. De his luculenter Schefferus de navali Militia Lib. II. Cap. II. In Puteolano lapide, quem edidit Fabrettus Inscript. ant. Cap. v. pag. 366. num. 124. fit mentio G. Valerii Finiti, Optionis Liburnae NEPTVNO. Sed de his nonnulla inferius.

90

D		M	
L	AVRELIO	MAXIMO	
VIXIT ·	AN ·	XXX ·	M · III · D · X
MIL ·	AN ·	VII ·	IN · CL · PR · MIS
M ·	AVRELIVS		

DI-

91

DIIS MANIBVS

L · VALERIO MA
RTIALI · MILITI · EX
CLASSE · PR · MISENI
EX IIII · VESTA · NATIO
NE · BESSVS · MIL · AN
NIS · IIX · VIXIT · AN · XXX
FECIT · M · VALERIVS
ASPER · FRATRI · BENE
MERENTI

92

D

I V L I V
EX · III · M
P O N T ·
A N N · X
ANN · VII ·
N V S : H

91 Lapis habet M. VALERIVS ASPER, non vero ASTER, uti in Parte I. huius operis, vulgatum a me est ex schedis autographis Cl. V. Petri Andreæ Andreinii. In sequenti lapide fracto EX III. M... intellige ex *Triere Minerva*, ut in sequenti, vel *Marte*. Iam in eadem Parte I. mei operis pag. 243. num. 10. habes Antonium Rufum manipularium Praefecti Classis Praetoriae Ravennatis, vel Ravennatum, *Triere Marte*.

93

D M S

M · ANTONIVS · AE
PIGONVS · TVRRANIE
SABINE · CONIVGI ·

B M F

QVAE · VIXIT · AN · XL · MES · III ·
ITEM · LIBERTIS · LIBERTABVS
QVAE · POSTERISQVAE · AEORVM

sic

sic

94	<p> ³ D ³ M ³ LVCIAE · CELERINAE QVAE · ET · VICTORIA · VIXIT ANN · XXIII · L 7 PETRON FORTVNATVS · CONIVGI DVLCISSIM 7 FECIT </p>	95	<p> M PONTICI DVPL · CL · PR N I S </p>
----	--	----	---

95 DVPL · CL · PR · Hoc est: *Duplaris Classis Praetoriae Misenatis*. Classarii Milites Duplares dicebantur, qui duplam annonam vel stipendia pro meritis accipiebant, ut auctor est Vegetius, paullo ante productus. Sexti Arrii Romani MEDICI DVPLaris, natione Aegyptii, fit mentio in lapide Ravennate, quem nuper vulgavit V. C. Scipio Marchio Maffei in Tom. IV. Observat. Litter. pag. 351. n. 10.

96	<p> ANTONIVS CENVS · III · MI RVA · N · AEGYPT XIT · ANNIS · XLV · MILI VIT ANNIS · XXII · HYGIA ERTA · EIVS · ET · H · B · M · F </p>	97	<p> D M CORNELIAE DIONISIADI VERN · PVTEOL VIX · ANN · XXX ANT IHERAX · NAVE · III AVG · CONIVGI B · M · F </p>
----	---	----	---

96 III · MI · RVA · N · AEGYPT · Hoc est *Triera Minerva*, *Natione Aegyptius*. Ovidius Lib. I. Tristium Eleg. IX. navem suam describens, Minervam pro tutela, pro insigni cassidem habuisse ita memorat:

*Est mihi, sitque precor, flavae tutela Minervae,
 Navis & a picta casside nomen habet.*

Non

Non solum coniuges, verum etiam libertas secum habuisse Classarios milites, ostendunt hi lapides, alique superius editi. Hygia Antonii militis liberta, eo defuncto, heres eius fuit. In altero lapide, qui sequitur n. 97. Corneliae Dionysiadis Vernae Puteolanae fit mentio, cui defunctae titulum fecit Antonius Iherax miles *Nave Triere Augusto*; cuius insigne vel tutela fuit Augusti simulacrum, vel eius picta effigies. Augustus vagas antea Classes, certis locis distribuit; unamque Miseni, alteram Ravennae, ad tutelam inferi & superi maris, collocavit, teste Suetonio in eius vita Cap. XLIX. num. 2. & Tacito Annalium Lib. IV. n. 1. Addit lapidi raritatem quod notatur NAVE & III hoc est *Triere Augusto*, quod in paucis haecenus legi. In alio lapide apud Fabretum Inscr. ant. Cap. V. pag. 365. non declaratur NAVE; sed tantum III. AVG. id est *Triere Augusto*.

E L E N C H V S

*Trierium, Quadrierium, Quinquerium, &
Liburnarum Romanarum, quae in utraque
Classe Miseni & Ravennae stabant,
auctoritate antiquorum lapidum
concinatus.*

Quod notae illae III & IIII quae in adlatis antiquis lapidibus rarissimis, quibus navalis militia Romanorum luculentius illustratur, significant *Trieres*, & *Quadrieres*, a remorum ordinibus ita adpellatas, sive, ut frequentius Romanae Historiae Scriptores dicunt *Triremes*, & *Quadrirenes*, colligitur ex duabus antiquis tabulis marmoreis, quas protulimus in Parte I. Inscriptionum antiquarum Etruriae Urbium, pag. 125. num. 13. & pag. 129. num. 14. in quibus integrum

nomen, non per singulares notas, expressum est; nempe TRIERE SPE & QVADRIERE FIDE. Sed eruditus viris haud inutilis videbitur meus labor, a nemine antea susceptus, recensendi quotquot exstant Triremium Romanarum nomina, quæ adiuncta est tutela, vel insigne; quarum fit mentio in maritimis faxis ad hoc tempus editis. Ita enim iucundior erit litteratis viris cura, si his veterum Romanorum navalem militiam illustrare voluerint. De his nonnulla adnotavi in Parte I. Inscriptionum antiquarum Etruriae Urbium pag. 241. Igitur Romani exercitus naves, quæ in utraque Classe stabant, altera Miseni, altera Ravennae ad tutelam inferi & superi maris, ab Augusto his certis locis conlocatae, quum antea vagæ essent, servato alphabetico ordine recensendæ sunt, indicatis antiquariorum libris, quibus proferuntur.

De *Triere Aesculapio*, cuius tutela Aesculapius, &

De *Triere Apolline*, habetur mentio in hoc lapide rarissimo, qui exstat Ravennae. Hunc nuper publica luce donavit v. c. Scipio Maffei Marchio in Tom. IV. Observationum Litter. pag. 349. n. 5.

D		M	
L	·	V	I G E R I O
T	A R S A E	III	A E S C
N	A T ·	C	O R S I V I X A N
X	X I I	M	I L · A N · I I I
M	L	A E L I V S	R V F I N V S
O	P T	III	A P O L L
H		B	M P

De *Triere Athena*, quae nomen Minervae, a Graecis ita usurpatum, sortita est, vide Partem I. Inscript. ant. Etruriae Urb. pag. 240. n. 5.

De *Triere Augusti*, Fabrettus Inscript. ant. Cap. v. n. 114. consulendus. Meminit etiam paullo ante productus lapis num. 97.

De *Triere Capricorno*, meminit vetustus lapis in Gruteriano Thesauro pag. MXXX. 2.

De *Triere Diana*, Fabrettus Inscript. ant. Cap. v. num. 120.

Ravennae haec quoque legitur inscriptio, quam edidit idem Cl. Marchio Maffei in eodem libro pag. 348. num. 4.

SELEVCVS
OPTIO· III DIANA
CONIVGI BENE· ME
RENTI
ATINIA SECVNDA
FILIA ET MARCVS
COMMATRONIVS

De *Triere Euphrate*, Reinesius Class. VIII. n. 46. & Fabrettus Cap. v. n. 110.

De *Triere Fide*, Gruterus pag. DLXI. 1.

De *Triere Fortuna*, Fabrettus Cap. v. n. 116. Eadem tamen inscriptio, quum integra adferatur in Gudianis, a Cl. Hesselio nuper editis, pag. CLXXXIV. 4. ita genuinae lectioni restituenda est: nec legendum III · sed IIII · idest *Quadriere* videtur.

D	.	M
L · SVLPICI · ARTEMI		
DORI · MIL · CLASS · PR ·		
MISENENS · IIII · FORTVNA		
NATIONE · AEGYPTIVS		
VIXIT · ANN · XXX · MILI		
TAVIT · ANN · VIII		
C · VALERIVS · ACHIL		
LEV S · EX · EADEM		
H · B · M · F		

De *Triere Galea* ; quae a *galea* eius insigni nomen accepit, meminit singularis titulus maritimus, qui exstat Ravennae. Huno primus edidit & illustravit laudatus Maffei in Tom. IV. O. L. n. 9. pag. 350. notatque usurpatam interdum transpositionem *de galea trieris* : & ut apud Gruterum pag. MXXX. 2. ex *Capricorno Trieris* , & superius n. 90. EX VESTAE. Illud etiam adnotandum est auctoritate huius lapidis, non solum praetoriis navibus, sed etiam trieribus gubernatores praefuisse: de quo licet nemo dubitaret, nondum tamen antiquorum lapidum testimonio id constabat. Ita igitur se habet.

PHALLAEVS
DIOCLIS F · GVBER
DE CALEA TRIERIS
ET NICE · L · P · F ·
IN FR · P · VI · IN AGR
P X V ·

De

De *Triere Hercule*, Fabrettus Cap. v. n. 113. Eadem inscriptio aliter in Donianis a me editis Class. VI. num. 9. & inter marmora Pisaurensia a Cl. de Abbatibus Oliverio edita pag. 175.

De *Triere Iside*, vide Gruterum pag. DLVI. 8.

De *Triere Iuventute*, Fabrettus Cap. v. pag. 364. num. XVIII.

De *Triere Lucifero*, vide in Parte I. Inscr. ant. Etruriae Urbium pag. 242. 7. & 8. & in Parte III. pag. 58. n. 77. & pag. 61. n. 78.

De *Triere Marte*, vide in Parte I. Inscr. ant. Etrur. Urb. pag. 243. n. 10. & penes Vignolium inter selectas pag. 296.

De *Triere Mercurio*, apud Fabrettum Cap. v. n. 119.

De *Triere Marino*, vide Marmora Pisaurensia pag. 177.

De *Triere Minerva*, fit mentio in vetustis lapidibus maritimis apud Fabrettum Cap. v. n. 3. & 118. apud Vignolium inter selectas pag. 298. & in Parte III. Inscript. ant. Etrur. pag. 68. n. 96.

De *Triere Neptuno*, consulendus Fabrettus Inscr. ant. Cap. v. n. 117. De *Liburna Neptuno* inferius.

De *Triere Pace*, Fabrettus Cap. v. n. 115.

De *Triere Pietate*, vide in Parte I. Inscript. ant. Etrur. pag. 238. n. 4. & in II. pag. 186. item inter Donianas Class. VI. num. 11.

De *Triere Providentia*, meminit antiquus lapis, qui exstat Ravennae in S. Anastasia; quem ex Grutero p. MCVII. 3. lubet producere, ut adnotemus Classsem Praetoriam Ravennatem ab Antonino Caesare, sive ab eius filiis cognomentum accepisse: quemadmodum Misenensem *Philippianam* a duobus Philippis Imperatoribus, denominatam constat ex aenea Tabula penes Fabrettum, Syntagmatis Columnae Traianae Cap. III. pag. 70. quam mox opportuniore loco producam.

D	•	M
M	•	AVRELI
V	•	VITA
L	•	LIS
•	MILITIS	•
C	L	
P	R	•
A	N	T
O	N	I
N	I	A
N	•	RAVENN
N	A	T
I	O	N
E	•	PANN
I	I	
I	•	PROVIDENTIA
S	T	I
P	•	XXVII
I		
V	A	L
E	R	I
A	•	FAVSTI
N	A	
•	FOCARIA	
E	T	•
H	E	R
E	S	•
E	I	V
S		
B	E	N
E	M	E
R	E	R
E	N	T
I		
P	O	S
V	I	T

De Triere Salute, in Parte I. Inscript. ant. Etrur. Urb. pag. 125. n. 13. & pag. 238. num. 14. & in Donianis Claſſ. VI. n. 10. edita eſt.

De Triere Sole, ſit mentio in hoc lapide, quem lubet iterum poſt Vignolium pag. 299. exhibere; quem Neapoli penes Ioannem Vincentium Rondinellium exſcripſit Iosephus Valletta.

•	D	•	M	•
L	•	POMPEIO	ASIATICO	
III	SOLE	•	NAT	•
ALEXANDR	•			
MIL	•	AN	•	XXVII
VIX	•	A	•	LIII
E	T			
M	•	POMPEIO	FIL	•
EIVS	•			
VIX	•	AN	•	VIII
M	•	V	•	DIEB
X	•	VALERIA	MARCIA	•
CONIVG	•			
KARISSIMO	•	ET	FIL	•
DVLCIS	•			
SIMO	•	BENE	•	MER
FEC	•			

De Triere Spe, Fabrettus Inſcr. ant. Cap. V. n. 110.
De

De *Triere Tauro*, in Parte I. Inscr. ant. Etrur. Urb. pag. 243. 9. & apud Vignolium inter selectas p. 297.

De *Triere Tiberi*, nempe quae a Tiberi flumine tutelam vel insigne habuit, fit mentio in Parte I. Inscript. ant. Etrur. Urb. pag. 240. n. 6.

De *Triere Triumpho*, meminit antiquus lapis apud Fabrettum Inscr. ant. Cap. v. n. 228.

Trieribus singulis itemque Liburnis praeerant Trierarchi, militaris maritimae rei scientissimi. Apud Gruterum legimus Tiberium Magium Caeninianum pag. DLI. 11. & P. Petronium Aphrodisium pag. MXXXI. 8. apud Fabrettum habes Caspium Trierarchum Tiberii Caesaris. Ad hos, post amplissimos honores promotos fuisse Caesarum Augustorum indulgentia, docet insigne marmor a me editum inter Donianas Classe VI. n. 1. quod in Agro Misenate inventum fuisse constat, atque ita se habet.

SEX·IVLIO·Q·F·GALER·PRIMINIANO
LEG·LEG·X·AVG·PROPraET·PROVINCIAE
ACHAIAE·PRAEFECTO AERARI MILITAR·VII
VIRO·EPVLON·NAVARCHO·TRIERARCHO·ET
PRINC·CLASS·MISEN·M·VALERIVS·M·F·
GAL·MATVRINVS·T·P·C·

E L E N C H V S

Quadrierium, & Quinquerium
Romanarum.

De *Quadriere Armata*, meminit maritimus lapis a Vignolio editus pag. 299. Ita vero nuncupata est, quod insigne eius essent arma.

De *Quadriere Dacico*, fit mentio in Fabrettianis Inscriptionibus Cap. V. n. 123. & in Parte I. Inscr. ant. Etrur. Urb. pag. 244. & in III. pag. 65. n. 82. & inter selectas apud Vignolium pag. 297.

Forſitan *Dacico* nomen & inſigne huic quadriremi fuit, quia in ea erectum erat ſpolium vel tropaeum cum Daco milite captivo: vel potius imago Traiani Caefaris, qui devictis Dacis, *Dacicus* adpellatus eſt. Ita trieris *Auguſto* ſuperius recensita eſt, quae forſitan Auguſti imaginem pro inſigni vel tutela habuit.

De *Quadriere Fide*, vide in Parte I. Inscr. ant. Etrur. Urb. pag. 125. n. 13. item pag. 129. n. 14.

De *Quadriere Fortuna*, vide in Gudianis Inscriptionibus ab Heſſelio editis pag. CLXXXIV. 4.

De *Quadriere Pado*, quae a Pado, celeberrimo Italiae flumine, in ea ſculpto vel picto nomen accepit, dignus eſt ut heic iterum adferatur titulus, nuper editus a Cl. March. Maſſeio in Tom. IV. O. L. pag. 349. num. 6. qui Ravennae exſtat.

D M

T T A R Q V I
N I I V V E N A
L I S I I I I · P A D
N A T G E R M A

.....

De *Quadriere Veſta*, vide in Parte I. Inscr. ant. Etrur. Urb. pag. 246. n. 12. & in Parte III. pag. 67. n. 91. Hanc eamdem Inſcriptionem habet Vignolius pag. 298. ſed mendis inquinatam; quam miror ita Joſephum Vallettam exſcripſiſſe, praefertim in quinto verſu, in quo apertiſſime ſcriptum eſt EX · IIII ·

VE-

VESTA · non vero ut edidit, EX · IIII · VESIL · ipse tamen Vignolius recte suspicatur legendum VESTA ·

De *Quinquiere Augusto* fit mentio in singulari lapide, quem vide in Parte II. Inscript. ant. Etruriae Urbium pag. 186.

De *Quinquiere Victoria* exstant duo rarissimi lapides, quos debemus V. C. Hannibali de Abbatibus Oliverio, qui eos vulgavit inter marmora Pisaurensia pag. 176. hosque lubet iterum adferre. Prior exstat Ravennae, in quo pro AMOR · CVST · legendum ARMOR · i. e. *Armorum Custodis*; alter apud Pompeium Sarnellium in libello cui titulus: *Guida de' Forestieri per Pozzuolo*.

	D	·	M
	L	·	I D A S I M I
	V	A	L E N T I S
sic	A	M O R ·	C V S T · V
	V	I C ·	N A T · D E L M A T A
	V	I X ·	A N · X L I I I
	M	I L ·	A N · X X I I I
	I	V L ·	S E V E R I N V S
	H	E R E S E I V S	E T
	S	E V E R A	V X O R
	B	· M ·	P · C ·

M ·	A N T O N I V S	R V F I N V S
M I L E S	E X · V ·	V I C T O R I A S I B I
E T L ·	I V L I O	A P O L L I N A R I P A T R I
M I L I T I	E X I I I	D I A N A V I X I T
A N N I S	X X X V I I I	M I L · A N · X I I X
E T L I B E R T I S	L I B E R T A B V S	P O S T E
R I S Q V E	E O R V M	

E L E N C H V S

Liburnarum veterum Romanorum .

De *Liburnis Navibus* nonnulla adnotavi in Parte I. Inscriptionum antiquarum, quae exstant in Etruriae Urbibus, pag. 245. 246. De his consulendi Lilius Gregorius Gyraldius de re nautica, sive de navigiis Cap. XVIII, & alii insignes Scriptores, quos recenset Samuel Pitiscus.

De *Liburna Armata*, fit mentio in hoc lapide, nunc primum edito, e Museo V. C. Francisci de Ficoronibus.

D · M · L · SVRDINI · SA
T V R N I N I · L I B · A R
M A T A · N A T · A F E R
V I X · A N N · X X X X ·
M I L I T · A N N · X V I I I I
C L O D I A · S E C V N D A
M A T E R · F I L · B E N · M · F

De *Liburna Barbaro* penes Gruterum p. DLXIV. 7.

De *Liburna Clupei*; cuius insigne fuit clypeus, sive clupeus, meminit vetustus lapis a Fabretto editus Cap. v. Inscript. ant. num. 122.

De *Liburna Diana*, vide apud eundem Fabretum Cap. v. num. 121.

De *Liburna Fide*, vide in Parte I. Inscriptionum ant. Etrur. Urbium pag. 125. num. 15. & pag. 129. num. 14.

De

De *Liburna Grypho*, cuius insigne fuit *Gryphus*, mentio habetur in eximio titulo, quem Cl. Marchio Maffei protulit pag. 188. in opere, cui titulum fecit: *Galliae Antiquitates quaedam selectae*. Scriptum notat in capsa quadam marmorea, in vestibulo templi Turcici prope Ephesi Khan. De Syriaca Classe vide Livium Lib. XXXVI. c. 22.

HAEC ARCA CIVILI
HILARI TRIERARCHI
CLASSIS SYRIACAE
LIBVRNA G R Y P I
ET DOMI T I A E
GRAPHIAE VXORIS
E I V S C O N I V G I S
C A R I S S I M A E

De *Liburna Neptuno*, Reinesius Classe VIII. n. 44. Fabrettus Cap. V. n. 123. 124. & vide in Parte I. Inscript. ant. Etrur. Urb. pag. 244.

De *Liburna Nereide*, vide supra pag. 66. n. 89.

Bicrotae de Marte, mentio fit in singulari lapide penes Fabrettum Cap. V. n. 122. quae simul cum LIBVRNA CLVPEO nominatur.

Sponius inter militaria saxa, nullum protulit in quo navalium militum habeatur mentio, praeterquam honestam missionem a duobus Philippis Augustis datam iis, qui militabant in Classe Praetoria Philippiana, seu Misenenſe, quae erat sub Aelio Aemiliano Praefecto, qui octonis & vicenis stipendiis dimissi fuerant. Hanc primus omnium publi
ci

80 *INSCRIPT. ANTIQVAR.*

ci iuris fecit Ioannes Petrus Bellorius ad Tab. III. Fragment. Vestigii veteris Romae pag. 15. postmodum Sponius, deinde Fabrettus, uti superius pag. 73. monui, eaque ita se habet.

IMP · CAES · M · IVLIVS · PHILIPPVS · PIVS · FELIX · AVG
PONTIF · MAX · TRIB · POT · IIII · COS · III · DES · P · P · PROC · ET
IMP · CAES · M · IVLIVS · PHILIPPVS · PIVS · FELIX · AVG
PONT · MAX · TR · POT · IIII · COS · DESIGNAT · P · P
IIS · QVI · MILITANTES · SVNT · IN · CLASSE · PRAETOR · PHILIPPI
ANI · SEV · MISENENSE · QVE · EST · SVB · AELIO · AEMILIANO · PR
OCTONIS · ET · VICENIS · STIPENDIS · DIMISSIS · H · M
QVORVM · NOMINA · SVBSCRIPTA · SVNT · IPSIS · FILISQVE · EORVM
QVOS · SVSCEPERINT · EX · MVLIERIBVS · QVAS · SECVM · CONCESSA
CONSVETVDINE · VIXISSE · PROBATE · SINT · CIVITATEM · ROMA
NAM · DEDERVNT · ET · CONVB · CVM · ISDEM · QVAS · TVNC · SE

O

O

CVM · HABVISSENT · CVM · EST · CIVITAS · IIS · DATA · AVT · SI · QVI
TVNC · NON · HABVISSENT · QVI · S · QVAS · POSTEA · VXORES · DV
XISSENT · DVMTAXAT · SINGVLIS · SINGVLAS · AD · V · KAL · IAN
IMP · M · IVLIO · PHILIPPO · PIO · FELICE · AVG · COS · DES · III
ET · IMP · M · IVLIO · PHILIPPO · PIO · FEL · AVG · COS · II · DES · COS

E X · O P T I O N E

T · FL · T · FIL · ALEXANDRO · N · ITAL · D · MISEN · ET · MARO
PROCVLAE · VX · EI · ET · MARC · ALEXANDRO · ET · FL · MARCO · ET
VLP · S · A · B · I · N · O · AV · R · E · L · FA · V · S · T · A · E · FIL · E · I · V · S
DESCRIPT · ET · RECOGNIT · EX · TABVLA · AENEA · QVE · FIX · EST · ROMAE
IN · MVRO · POST · TEMPLVM · DIVI · AVG · AD · MINERVAM

Hanc eius quoque eruditis notis illustratam, lubet iterum recudere, prolatis his quae ab eo erudite notantur ad Tab. III. Fragment. Vestigii veteris Romae.

- · LICA · L · Basilica Licinii.
- · MENTARIA · Armamentaria
- ASTRA · MISE · Castra Mise
- · TIVM · natium

„ Ad horum titulorum intelligentiam, initium ducimus a Castris Misenatium, quae locant in Esquilis. Auctor est Suetonius, Augustum Classensem
„ Mi-

„ Miseni , & alteram Ravennae , ad tutelam superi ,
 „ & inferi maris , collocavisse . Hi Classiarii Romae
 „ sua Castra & hospitia habebant , sive vocati , sive
 „ delecti , sive alia quavis de causa ad urbem acce-
 „ dentes . Probat nostrum vestigium , Classarios Mi-
 „ senatium Castris proximum habuisse Armamenta-
 „ rium , quemadmodum Castris Peregrinis aliud Ar-
 „ mamentarium fuit in Regione Caelimontana , in
 „ descriptionibus Rufi , & Victoris memoratum . Cum
 „ Neapoli essemus , in illustri Museo Francisci Anto-
 „ nii Picchiatti Regii Architecti , aeneam tabulam ,
 „ sive tesseram inspeximus palmari magnitudine mino-
 „ rem , quae pertinet ad Classarios Misenenfes , di-
 „ missos honesta missione , ac Romana civitate do-
 „ natos ab Imperatore Philippo , ipsamque ineditam
 „ hic referre visum est .

„ Castra vero Misenatium in colle Esquilino sita fu-
 „ isse , verisimile est , non longe a Gallieni Arcu ; si
 „ vera coniectura est ex nostro vestigio , in quo le-
 „ gimus BASILICA LICINII a Licinio Gallieno , quae
 „ corrupte *Sicinii* , *Sissinii* , & *Sicinini* apud Ammia-
 „ num , Panvinium , aliosque . Ibi steterisse Licinianam
 „ Basilicam suadet Capitolinus , scribens de ipso Gal-
 „ lienio : *Cum esset ad hortos nominis sui , omnia pala-*
 „ *tina officia sequebantur* . In eadem ergo Basilica Gal-
 „ lienus iudicia exercebat : & iuvat Alexandri Dona-
 „ ti coniectura , qui in Esquilis hortos ipsius Impe-
 „ ratoris locat : *Constat Gallieno Esquilinum collem ca-*
 „ *rum summopere fuisse ; ibique ei positum Arcum : eum-*
 „ *demque in eodem colle admirabilem colossum collocare*
 „ *voluisse . Quare eius hortos inde abducere non possum* .
 „ Si quis tamen Basilicam Liciniam , ab Imperatore
 „ Licinio denominatam malit , non contendimus ; cum
 „ non longe ad Vrsi pileatum , Palatium Licinianum
 „ locent . Elapso anno MDCLXXI. in Hortis Caesii ,
 „ ad Arcum Gallieni , statuæ effossæ sunt , raro ar-

„ Castra Misenatium , & quidem duplicia , *Nova*
 „ nempe & *Vetera*, hic Romae existisse ; quia Ru-
 „ fus in III. Regione haec habet : CASTRA MISE-
 „ NATIVM II. ubi expresse CASTRA MISENATIVM
 „ VETERA novus Victor reponit . Novum vero ,
 „ nec ab alio (quod sciam) observatum , illud erit ,
 „ Castra Misenatium , & fortassis Ravennatium quo-
 „ que , Castris Praetorianorum admota conspici ; ut
 „ legitur in hac inscriptione , e lateribus compacta
 „ etiamnum Turri angulari eorumdem Castrorum ,
 „ meridiem & Viam Tiburtinam versus , inhaerente .

C . . . MISENATIVM ET . . .

His a Fabretto adlatis , adde auctoritatem lapidis
 antiqui inter Donianas Class. VI. num. 13. qui eru-
 tus est in via Appia ad aquam *Aciam* , sine *Acidam* .
 Pro EPERED. lege EPORED. scilicet *Epo-
 rediae* .

L · FOVRIO · L · F · POL
FOVRIANO
ORIVNDO · EPERED · IT
AL · MIL · VETERANO
CLASS · RAVEN · VIX
ANN · <u>LXII</u> · M · IIII
H · S · E
IN · FR · P · <u>VI</u> · IN · AG · <u>X</u>

Minime etiam dubitandum est cum Miseni , tum
 Ravennae fuisse *Castra Praetoria* Classiariorum ,
 quamvis de his diserte mentionem non faciant vete-
 res scriptores . In Parte II. Inscript. ant. Etruriae
 Urb. pag. 181. perrarum lapidem protuli , qui nunc

exstat in Museo Mediceo, in quo CASTRA · PRAETORIA RAVENN. he. *Ravennatum* memorantur. Probabile etiam adserui *Castra Praetoria Misenatum* fuisse circum Retinam in agro subiecto Miseno, quo in loco villam habuit Plinius, naturalis Historiae parens, Praefectus Classis Misenatum, avunculus Plinii Caecilii; cuius meminit in epistola decima sexta Lib. VI. ad Cornelium Tacitum, Romanae Historiae scriptorem. Praeter Castra Praetoria tum Miseni, tum Ravennae, fuere phari sive tures, quibus lumina noctu praeculerent, uti superius in Parte II. huius operis pag. 182. ostendi: ubi etiam nonnulla alia, quae ad maritimam veterum Romanorum militiam pertinent, adnotavi.

Declaratis navium in utraque Romanorum classe nominibus, quae ex vetustis saxis eruuntur; suprema, media ac infima officia eorum qui militabant, adicere haud abs re erit. Haec ordine accuratiore disponent qui hanc spartam illustrare voluerint. Digniorem honoratioremque locum cum imperio tenuit, ni fallor, *Princeps Classis*, qui Scheffero Lib. IV. de Militia Navali in Addendis pag. 341. non videtur esse alius a Praefecto Classis. Utraque Classis tum Miseni, tum Ravennae *Principem* habuit, cuius fit mentio penes Gruterum pag. MXXXI. 8. & in adlato superius lapide pag. 75. quem etiam inter Gudianas editum habes pag. CXXVIII. 4. quique repetitur pag. CLXXI. 6. atque in eo, ordine quodam, navalia officia Sex. Iulii Priminiani enumerantur. Siquidem exploratum est, a minoribus, seu minus dignoribus ad maiora magisque digna officia enumerationes tum in militaribus saxis, tum in his, quae ad magistratus pertinent, procedere.

Praefecti Classis diserte fit mentio in pluribus vetustis inscriptionibus. Fabrettus hanc adfert Cap. I. n. 182. pag. 37. ex Schedis Barberinis, quas in Barberina

Bibliotheca reliquit meus Donius: memoratque Ti-
berium Iulium Paetinum Bassianum, Praefectum
Classis Misenenfis fuisse.

TI · IVLIO · TI · F · STEL
P A E T I N O
B A S S I A N O · P R O C
A V G · X X · H E R · P R A E F
C L A S · M I S · T R I B · L E G · I
I T A L I C A E · P A T R · C O L O N
T · F L A V I V S · T · F · O V F E N
O P T A T V S · I I · V I R · F · C O E R

Vide etiam Donianas Class. VI. n. 3. & Gudianas, a Cl. Hesselio editas, in quibus plures memorantur pag. XXX. 4. & CLIII. 3. Praefecti Classis Ravennatis. Meminit etiam hic lapis, seu potius ara Ravennae eruta, inter Gudianas edita; quamquam, ut suspicor, non sine mendis, quae veritati officiant, pag. XLI. 1. in qua adnotandum, cum Neptuno communem cultum & forsitan aram ac templum lucumque sacrum habuisse Isidem, quae quum navigia invenisset, nautis ac navigantibus favere credebatur.

N E P T V N O · C O N S E R V A T O R I
E T I S I D I M A T R I D E · · · ·
I N L V C I C L A S S · R A V E N
S A C R
L · A N T I D I V S · L · F · P A L · F E R O X
P R A E F E C T V S · C L A S S · · · ·
R A V E N N A T · P A T R O N V S · C O L L E G
F A B R · N A V T · P R A E F · C O L L · F A B R
F E R R A R · Q V I N Q · I I · L · D · D · D
· · · · · I N C O L · D E C V R

Iosephus Scaliger in Indice suo ad Gruterianos lapides, *Tribunum* agnoscit *Classis Ravennatis* in sequenti inscriptione, quae adfertur cum mendis in Gruteri Thesauro pag. MCIX. 6. Luber eam iterum producere, & quidem castigatorem, auspice Desiderio Spreto Ravennate, qui edidit post librum de amplitudine, de vastatione, & de instauratione Urbis Ravennae, ex Veneta editione anni MCCCCLXXXVIII. quamquam & ipse non sine aliquibus naevis protulerit.

D	.	M
L · LICINI · MAXIMI TR		
CLASS · PR · RAVENN · NATIONE		
DELMAT · VIX · ANN · XXV		
P · AELIVS · QVINTVS · FRATRI		
PISSIMO · FACIVNDVM · CVR		

Eadem nota TR declaratur Tullii Titiani officium in sequenti lapide, quem primus omnium, a Cl. Iosepho Valletta exscriptum, vulgavit Celeb. Ioannes Vignolius inter selectos pag. 292. Lubenter iterum heic adiicio, quia nonnulla continet a Vignolio praetermissa, quae animadversione digna videntur.

D	.	M	.
C · TERENCEIVS · LONGI			
NVS · ORNO · FACTIONE			
ARTIFICVM · VIXIT · AN			
NIS · XXX · MIL · VIX · AN			
NIS · XI · TVLLIVS · TITIA			
NVS · TR · CLAS · PR · MISIN			
H · B · M · F			

sic

In

In tertia linea quid sibi velit ORNO, cum ignaris aequae me ignorare fateor. Quamvis in Gruteriano Thesaurio pag. CCCCXLV. 3. & CCCCXCIV 7. occurrant ORNATI MILITIA; tamen cum hoc lapide minime congruere videntur. Vitium in lapide, vel vitiose, quamquam a docto viro, exscriptum suspicor. Videndum an OPTIO substituendum sit. In quarta linea MIL. VIX. non MILITAVIT, sed *Miles vixit*, interpretatur idem Vignolius. Reliqua TR CLAS. PR. MISIN. idem exemplo Scaligeri in Indice, exponit *Tribunus Classis Praetoriae Misenensis*. Verum quum ex antiquis scriptoribus nullus nominet Tribunum Classium Praetorium, vel Tribunum navalium militum; contra vero tum lapides, tum scriptores Livius, Tacitus, Suetonius ceterique, quorum testimonia adfert Schefferus de Militia Navali Lib. IV. Cap. VI. Trierarchos recenseant: arbitror compendariam illam notam TR indicare *Trierarchum*, non vero *Tribunum Classis Praetoriae* vel *Misenensis* vel *Ravenatis*. In vetustis saxis nulla Tribunorum Classicorum mentio: memorantur quidem Tribuni Legionum, Tribuni Cohortium Praetorium, & Urbanarum, & Vigilum: Tribuni Equitum, Tribuni Militum; numquam tamen diserte de his mentio habetur. Sed neque Classis Britannicam, Moesicam & Pannonicam, & Cohortes Classicas habuisse Tribunos constat ex militaribus saxis, sed Praefectos, quod editi Indices apud Gruterum, Reinesium & Donium, itemque apud Gudium evincunt. Sane memorantur Cohortes Classium Praetorium & Centuriones, qui iisdem praesidebant. His militibus Trierarchos imperasse, & sub eorum imperio fuisse, docet Tacitus Annalium Lib. XIV. c. 8. *Respicit*, inquit, *Anicetum Trierarcho Herculeo, & Oloarito Centurione classario comitatum*.

Id clarius liquet ex sequenti lapide eruto in Via Flaminia, inter Gudianas pag. CLIX. 7.

D · M · S

SP · CAVIVS · Q · F · GALER · LATI
NVS · PRAEF · CLASS · RAVENN
COHOR · PRIMAE · SPECVLAT
VIVS · SIBI · ET SVIS · OMNIBVS
PAR · HEREDIBVS · FECIT · ET
POSTERISQ · EOR · ET · SVTIAE
SABINAE VXORI · SVAE · BENE
DE · SE · MERITAE · POSVIT

Cohortibus Praetoriis, Urbanis & Vigiliis, Tribunos praefuisse constat ex antiquis inscriptionibus; non vero Classicis. Operae pretium me facturum arbitror, si duos lapides singulares huic adferam, qui ad utramque Classem tam Miseni, quam Ravennae pertinent, qui id confirmant. Alter in agro Baiano inventus, inter Donianas editus Class. VI. 7. alter vero apud Reinesium Class. num. 29. Qui tertio loco adfertur, e Museo Cl. Ficoronii depromptus, ad hoc tempus ineditus fuit.

D M

M · STABERIVS · M · F · QVIR · LACER
> · COH · VI · SPECVLAT · CLASS · MISEN
V · FECIT · SIBI · ET · STABERIAE VERI
DIANAEE MATER · · · · ET · L · STABE
RIO PROCILLO · FILIO · DVLCISSIMO
VIX · ANN · XII · M · VII · D · III · HOR · II

<p>D . M .</p> <p>M . ANTONIO</p> <p>STATIO</p> <p>CENTVRIONI</p> <p>CLASS . PR . MISEN</p> <p>QVI VIX . ANN . L .</p> <p>ANTONIA STATIA</p> <p>PATRI PIENTISSIMO</p> <p>FECIT .</p>
--

<p>D . M</p> <p>C . I V L I O</p> <p>V A L E N T I</p> <p>CENT . CLASS .</p> <p>PR . RAVENN .</p> <p>V I X . A N N</p> <p>XL . MIL . ANN . XXII</p> <p>C . IVLIVS . FLAVIAN</p> <p>AMICO . MF . P .</p> <p>M . . P</p>
--

Nihil autem obstat, quod apud Caesarem de Bello Gallico Lib. III. c. 3. legamus, Tribunis militum Centurionibusque singulas naves adtributas fuisset; quum D. Brutus a Caesare praefectus fuisset Classi Gallicisque navibus contra Venetos, scientia atque usu nauticarum rerum ceteris praestantissimos: Caesar, inquit, *ubi intellexit, frustra tantum laborem sumi, neque hostium fugam, captis opidis, reprimi, neque his noceri posse; statuit expectandam classem: quae ubi convenit, ac primum ab hostibus visa est; circiter CCXX. naves eorum paratissimae, atque omni genere armorum ornatissimae, e portu profectae, nostris adversae constituerunt: neque satis Bruto, qui classi praeerat, neque Tribunis militum Centurionibusque, quibus singulae naves erant adtributae, constabat, quid agerent, aut qua ratione pugnae insisterent. etc.* Nam haec Classis ob subitum bellum a Caesare collecta, & parata fuit; quod ex his quae paullo ante scribit, perspicue adparet: *Veneti, omni ora maritima celeriter ad suam sententiam perduca, communem legationem ad P. Crassum mittunt, si velit suos recuperare, obsides*

M sibi

sibi remittat : quibus de rebus Caesar a Crasso certior factus , quod ille aberat longius ; naves interim longas aedificari in flumine Ligeri , quod influit in Oceanum , remiges ex Provincia institui , nautas gubernatoresque comparari , iubet.

Inferioris ordinis fuisse videntur Praefecti, qui aliud simul munus interdum impleverunt, quod ex hoc lapide inter Gudianos pag. LX. 5. liquet. In priore linea legendum videtur ADESIO, quod cognomen Plutoni Deo Infero tributum ἀπὸ τῆς ᾄδης videtur.

PLVTONI · EDEISIO · SACRVM
M · EMERIVS · M · F · QVIR · ANTHVS
PRAEFECTVS · ET · MENSOR · OPER
PVBLIC CLASS · RAVEN
SVA IMP · · · · ·

Praefecto Classis parebant Subpraefecti, qui ea quae ab illis iuebantur, exsequenda curabant, quorum mentio in Gruterianis pag. CCVIII. 1. & in Donianis Class. IV. n. 28. & Class. VI. n. 11. Subpraefectis parebant alii, nimirum Velarii, & Duplares Velarii. Vignolius pag. 296. memorat *Manipularium Praefectum Classis Praetoriae Ravennae* : ita expositis siglis MANIPVLAR. P. CL. PR. RAVENNAE. Eandem inscriptionem, e Museo Andreinio, a mendis expurgatam dedi in Parte I. Inscript. antiquar. Etrur. Urbium pag. 243. num. 10. sed huiusmodi officium, quum exemplum nullum habeat, expendendum an Vignolii interpretatio admittenda sit. Adridet potius : *Manipularius Praefecti Classis Praetoriae Ravennae*.

Iisdem suberant *Praefecti Armorum Custodibus*, quorum

rum mentio in Donianis Class. VI. n. 2. item *Praefecti Vebiculationis*, cuius meminit marmorea basis inter Gudianas pag. CXXXV. 4. quae singularis est, extra Formias eruta.

M · PERCERNIO M · F · VEL
 CAPITOLINO
 VI · VIRO · AVGVSTALI · PA
 TRONO · COLON · II · VIRO
 Q V I N Q V E N
 PRAEF · VEHICVL · CLASS · RAV
 PRAEF · FABRVM · CENTON
 FLAMINI · DIVORVM
 OMNIVM · OB · MER
 ITA · EIVS · L D D D

Praefecto Classis parebant Gubernatores navium, ut ostendit Schefferus de Militia Navali Lib. IV. Cap. I. pag. 255. Livii auctoritate Lib. XXIX. c. 25. C. Laelius Romanae Classis Praefectus, a Gubernatoribus quaerit, si aquam hominibus iumentisque in totidem dies, quot frumentum, imposuissent: illique respondent, aquam dierum quinque, & quadraginta in navibus esse. Gubernatoribus, uti dictum est, remiges parebant, qui etiam eorum iussu aquatum exhibant, aliaque servitia praestabant. Nautis praecerant Navarchi & Archinautae. Navarchi dignioris officii, & conditionis fuisse videntur Triararchis, si fides habenda est marmori, quod superius a me adlatum est pag. 75. ex Donianis Inscriptionibus; nam in eo militaria officia hoc ordine recensentur NAVARCHO · TRIERARCHO · ET PRINC · CLASS · MISEN · hoc est *Principi Classis Misensis*.

Inter Donianas Class. VI. n. 2. adfertur lapis Raven-
nae erutus, non vero Miseni, in quo mentio ha-
beretur M. Porcii Satullini, Civis Romani e Tribu
Claudia, qui fuit *Archinauta Classis Ravennatis*. Ea-
dem inscriptio simul prodiit inter Gudianas curan-
te Cl. Hesselio pag. CLXXXI. 7. Ad nutum Trie-
rarchorum erant Gubernatores, Symphoniaci, & Har-
monici, sive Harmoniaci, Tibicines, Hortatores, Ius-
tores, Pausarii: Archinautis nautae, & remiges pa-
rebant. Cum Navarchis coniungendi sunt *Dromonar-
chi*, quos etiam in navali militia locum habuisse reor
ex sequenti lapide, inter Gudianos edito, pag. CCX.
n. 3. & quidem eruto in Via Appia prope Tarra-
cinam.

DIS · MANIBVS
L · ANTISTIVS · L · L · CASTOR
NAVARCHVS · DROMONARCH
ANTONIANVS · V · F · SIBI
ET · SVIS · LIBERTIS · LIBER
TABVS · POSTERISQ · EOR
IN FR · P · XIII · IN AGR · P · XVI

Dromonarchi hi erant qui navibus frumentariis
praeerant, quae a celeritate dictae sunt *dromones*. De
his meminit Cassiodorus Lib. v. Epist. 17. & Leg. 2.
§. 2. Cod. de offic. Praef. Pr. Africae.

Post hos, honorariorem locum obtinuisse in nava-
li militia crediderim *Magistrum Navium*, quod au-
ctoritate Livii Lib. XXIX. c. 25. adsequi videor, ubi
quae gesta sunt a C. Laelio Classis Praefecto, accu-
rate describit: *Ut omnes iam in navibus erant, sca-
phas circummisit, ut ex navibus, gubernatoresque &*

MA-

MAGISTRI NAVIVM, & bini milites, in forum convenirent ad imperia accipienda. Eius quoque meminit Ravennas lapis inter Gudianos pag. XXVIII. 9.

<p>DIANA E VICTRICI S A C R Q · LVCCEIVS · Q · F · VLPIANVS · LIBERT O L Y P I O D O R V S PATRONVS COLLEG · FABR · MAGIST_r C L A S S R A V E N N</p>	<p>fic</p>
--	------------

Alio pertinent DOMINI NAVIVM, qui memorantur in Reinesii Syntagmate Cl. III. n. 21. quem vide.

His addendi *Optiones*, quorum mentio habetur in singulari lapide inter Donianos Class. VI n. 8: quem aliter editum vide inter Gudianos pag. CLIV. 6. *Scribarum navalium*, quod nam fuerit officium, describit Festus; deque his luculenter Schefferus de Militia Navali Lib. IV. Cap. VII. Istiusmodi mentio fit apud Gruterum pag. DLXIV. 7. in lapide, qui exstat Ravennae ad D. Agnetis.

<p>D · · · M M · V A L E R I O M · F · C L A V D · C O L O N O · L I B V R N V A R V A R · S C R I B · C L P R · R A V E N · V I X · A N N · L M I L · A N N · X X V I V A L E R I I · C O L O N V S · E T</p>
--

Legendum, si doctis viris videtur, *Liburna Barbaro*, vel *Barbaris*, quos pro insigni habuit. Cum Scribis

bis iungendi sunt Tabularii, qui navales sumtus & rationes referebant in tabulas. Horum mentio in singulari lapide, inter Gudianos edito pag. CLX. 7.

D I S · M A N I B V S · S A C R V M
 L · C I N C I Q · L · F · S A B I N I A N O · T A B V L A R I O · C L A S S · R A V E N
 · · · A N N · X X · V I X · A N N · L I · M · I V · D · X I V · H · S · E
 S E X · C I N C I V S · L · F · A N I C I V S · V E R V S · E X · T E S T A M E N T
 P C

Mitius cum militibus navalibus egerunt Vespasianus, & Hadrianus Imperatores, qui iisdem iam sena & vicena stipendia emeritis, honestam missionem dederunt: nimirum quum annos viginti sex militassent; cuius honestae missionis exempla suppeditat Gruteri Thesaurus pag. DLX. 2. & pag. DLXXXIII. 1. 2. Exploratum est per stipendia, ut iam diximus, militiae annos numerari. Quare quum terrestris militiae milites vicesimo anno, ab oneribus & incommodis liberarentur; Classiarii diutius operam suam in navali militia praestare coacti, nonnisi post viginti sex, & interdum octo annos, honestam missionem acceperunt. Obiter heic notandum, Medicos militum Classiariorum duplicia stipendia accepisse; quod colligi potest ex sequenti lapide Ravennate; quem primus omnium divulgavit saepenumero laudatus Marchio Maffei in Tom IV. O. L. pag. 351. num. 10.

D	M
S	E
R	I
N	I
D	V
A	G
A	X
V	M
V	S
N	V
C	A
R	E
T	H
.	.
.	.
.	.

Qui proximi erant ut mitterentur, Veterani dicebantur, non secus ac terrestribus militiae milites. Id passim docent iam editi a me lapides. Silentio hic haud praetermittendus lapis antiquus, ex Museo Ficoronio depromptus, qui nondum lucem, dum haec scribimus, adspexit.

C · DOMITIUS POLLIO
PATER · VETER · AVGVSTI · EX ·
CLASSE · PRAETORIA · MISENAT
FECIT · SIBI · ET
DOMITIAE · C · F · PIAE · ET
DOMITIAE SPEI LIB · ET CONIVG
LIBERTIS · LIBERTABVS · POSTERIS
E O R V M
HVIVS MONVMENTI INTROEVNTIB
PARS SINISTERIOR AD FAMILIAM · SA PERT^{IN} *sic*
IN · FR · PED · XV · IN AGRO PED · XXXVIII

SA PERTIN. h. est. *suam pertinet*. Haud enim significat *supra-scriptam*; quum id duabus litteris S.S. ita veteres expresserint, ut constat ex antiquo lapide a me adlato in Parte I. num. 267. pag. 418. huius operis.

Liquet etiam ex iisdem honestis missionibus, atque ex vetustis iam ad me undique collectis lapidibus, ad maritimam rem bellicam spectantibus, navales milites cum apud Misenum, tum apud Ravennam, in suis Classibus ac Praetoriis stantes, secum uxores, liberos, fratres, atque interdum parentes habu-

buisse. Quae fuerint navalium militum officia per singulos ordines, iam liquet; luculentius tamen de his constabit ex Indice, quem mox subnectemus. Plurima notatu digna his addi poterunt, quum in lucem prodierint vetusti lapides, qui Ravennae existant, atque in dies eruuntur: quod egregium opus iamdudum desideramus.

Fuere Classiarii milites collectitii, ex variis orbis nationibus adsciti: idcirco notandum, numquam eorum patres in his militaribus saxis nominari; quum tamen in sepulcralibus titulis Romanorum civium non praetermittantur. Ex his vero orbis nationibus praecipue selecti leguntur qui crebrius nominantur, Aegyptii, Aegareses, Afri, Alexandrini, Bessi, Britanni, Bithynii, Cilices, Corfi, Cyprii, Dalmatae, Galli, Germani, Itali, Pannonii, Pontici, Sardi, Syri, alique. Quum vero in militaribus saxis Romani cives recensentur, eorum Tribus semper declaratur. Interdum etiam Romani cives cum Classiariis exteris maritimae militiae servire iussi sunt ab Imperatoribus. Inter Donianas Inscriptiones Tab. X. num. 1. pag. 224. adfertur sepulcrum C. Cassii Modestini, in Veturiam Tribum censi, adeoque civis Romani, qui fuit miles Classis Miseni. Eius etiam intago exhibetur, eiusque vestes & arma observari possunt, quae illustrantur pag. LXXV.

Summam fuisse Romanorum in maritimis bellis potentiam ex eo arguere possumus, quod quinqueremes prope quadringentas habuere, quum Siciliam invaserunt: quingentas vero bello Punico amiserunt. Quot vero milites singulae quinqueremes caperent, ex eo colligi potest, quod quinqueremes triginta Quinti Fabii Maximi duas legiones vexisse memorat Livius: continebat autem eo tempore unaqueque legio peditum quina millia, trecentos autem equites. Plura de his praetereo, quae luculenter ad-

nota-

notavit doctissimus Benedictus Averanius Dissert. XIV. in Euripidem, & in Thucydidem Dissert. LV. ad quem Lectorem mittimus.

Sacerdotes & Haruspices apud utramque Romanorum Classen fuisse, qui sacris praeessent, eaque curarent, lubet arguere ex sequenti lapide, quem in promontorio Miseni repertum tradit Vignolius p. 305. & adfert ex Rondinellio, qui exscripsit.

	D	.	M	
	D	·	IVNIO	·
	D	·	F	·
	CLAV			
	CERTO		SACERDOTI	
<i>sic</i>	ET		ARVSPICI	·
	PVBLICO			
	EX		GENERE	SACERDO
	TVM		CREATO	FRA
	TRI		PIENTISSIMO	

Fuere in singulis navibus Coronarii, qui, ut opinor, in festis Isidis, Neptuni, & Litoralium Deorum, praesertim vero illius Numinis, cui consecratae erant, vel natali die Augustorum, aliisque de causis, triremes coronabant in laetitiae argumentum. Morem hunc, ni fallor, declarat vetus titulus sepulchralis, qui Ravennae exstat apud Nobiles de Rasponibus, a Fabretto editus Inscriptionum Cap. v. p. 366. n. 120.

A T H E N I O
I I I · D A N A E · C O R O
N A R I V S · Q V A R E

Phasellum, Diis Servatoribus consecratum, laudat Catullus Carm. IV.

N

Agen-

Agendum nunc esset de ludis maritimis; sed quia aliis curis nunc destinemur, hanc spartam exoptatissimam aliis illustrandam relinquimus. Minime dubitandum est apud utramque Classē ludos & certamina in honorem Deorum, vel in natali Romanorum Imperatorum, vel ob insignes eorum viclorias celebrata fuisse. Ad haec respicit Aufonius Edyl. x. v. 208.

*Tales Cumano despectat in aequore ludos
Liber, sulphurei cum per iuga constia Gauri,
Perque vaporiferi graditur vineta Vesuvi:
Quum Venus Aëtiacis Augusti laeta triumphis
Ludere lascivos fera proelia iussit amores:
Qualia Niliacae classes, Latiaeque triremes
Subter Apollineae gesserunt Leucados arces.*

Memorantur in marmorea columella, Ostiae effossa, inter Donianas Class. iv. 55. ludi Sabini in honorem Neptuni Patris editi, quam vide.

Exstat ad occidentalem plagam in parietibus exterioribus Baptisterii Florentini insertum pervetustum marmor, anaglypho opere sculptum, in quo navis, & in littore super posito pegmate certantes, sive ludentes tres viri visuntur; quod, licet iniuria temporis, sit valde corruptum; tamen summa diligentia delineandum curabo, &, Deo dante, proferam.

Ludicrum certamen Retiariorum cum Secutoribus, in honorem Neptuni, & Vulcani commissum fuisse, declarat marmorea sequens tabula, in utroque latere, & in medio fracta, quae altitudine Romanum pedem, & uncias quatuor; longitudine vero pedes duos, & uncias quinque aequat. Haec in meo Museo exstat; olim in Andreinio Neapoli fuit, & ipsa ad Misenum cum reliquis inventa. In ea, praeter titulum plane curiosum, lineari sculptura caelati sunt viri duo: ille qui a dextris spectatur, rete & fuscina-

nam

nam siue tridentem gerit : qui vero a sinistris , palmam dextra in summo tenet, quae eum in hoc ludo vicisse designat. Ea ita se habet.

99

99. Explicaris singularibus litteris, sepulcralis titulus ita exponitur: *Iulius Balerianus* (nempe *Valerianus*) qui vixit annis bene viginti. Natali suo decessit: *sodaliciarius*, bonus, amatorus, *filetius* (nimirum *philetius*) usque ad fossam. Vide nonnulla, quae ad hanc inscriptionem adnotata sunt in Parte I. huius operis pag. 250. n. 18. quae supervacaneum est repetere.

Figuras tantum paullisper heic operae pretium est expendere, quae nunc primum in conspectum eruditorum veniunt. Dextra marmoris parte, ut antea monebam, cernitur vir stans, tunicatus, imberbis, aperto capite, brevi capillitio. Venter eiusdem munitur duplici fascia, superiore & inferiore; inter quas medium segmentum phrygio opere ornatur. Pudenda subligaculis brevioribus strictioribusque velata spectantur, eodem fere modo, quo exhibetur in antiquo marmore penes Fabretum Capite VIII. in Traiani Columnam, pag. 256. Antonius Exochus, natione Alexandrinus, qui Romae in spectaculis, ob triumphum Traiani Caesaris, strenue

pugnavit, atque vicit: idque indicat palma, quam sinistra gerit. Antonii Exochi subligacula in eo ab his differunt, quod ornatissima sunt; nam fimbria undique circumeunte ornantur, & circa ventrem cingulo elegantis operis adstringuntur. Coxæ huiusce nostri ludionis, & crura nuda sunt: dextra pedis tibia fasciis, sive duplici periscelide adstricta, spectatur, instar ocreae; pedes vero nudi omnino sunt; sinistra pedis tibia unica tantum fascia munitur. Dextra rete sive retiaculum suspensum tenet; cuius funiculum partim implexum, partim solum conspicitur. Sinistra fuscina gerit, sive tridentem; cuius manubrium a summo ad imum crassius evadit. Haec arma, nempe rete & fuscina, perspicue declarant hanc esse RETIARII imaginem; alteram vero SECVTORIS, qui vicit: de quibus nullum dubium esse potest.

RETIARIOS vibrasse in SECVTORES, sive Myrmillones rete, quo caput eorum implicarent, implicatumque & captum prosternerent, tridente vulnerarent, & vincerent, discimus ex hoc marmore; nam suspensum a Retiario tenetur rete, & quodammodo in hostem vibratur, & iaculatur: deinde tridens intenditur. Convenit hoc marmor cum descriptione, quam apud Iuvenalem habemus, qui in Satyra VIII. v. 202. Graccum quemdam, genere conspicuum, in arena Retiarii munus implentem, ita pingit:

Et illud

*Dedecus Urbis babes. nec Myrmillonis in armis,
Nec clypeo Graccum pugnantem, aut falce supina;
Damnat enim tales habitus, & damnat & odit.
Nec galea frontem abscondit: movet ecce tridentem,
Postquam vibrata pendentia retia dextra,
Nequicquam effudit*

Nonnulla alia in huiusce Retiarii schemate observanda supersunt. Manus nudae sunt, quo sint ad certa-

ta-

tamen expeditiores. Sinistrum dumtaxat brachium subarmali tegitur, quod ad carpum manus latius se expandit, adeoque solutum: dextrum vero brachium adstricta manica, & quidem arcta, amictum cernitur; ut ita ejusdem brachii crebra certaue agitatione velocius rete vibrari posset. Quod Retiarii tunica induti spectarentur, diserte docet Iuvenalis loco citato; & in Satyra II. v. 143. de eodem Graccho haec habet:

Tunicati fuscina Gracci.

Docet etiam Suetonius in Caligula: *Retiarii tunicati quinque numero gregatim dimicantes, sine certamine ullo totidem Secutoribus succubuerant: quum occidi inberentur; unus, resumpta fuscina, omnes viatores interemit.* Praeterea in hoc marmore, quamquam rudi caelatura sculpto, ut diximus, observandum est, quonam modo tunica Retiariorum facta esset. Fasciae decussatim super tunicam, perspicue adparent in Secutore sculpto in sinistra parte, licet fracta sit marmorea tabula. Hic dextra palmam in summo tenet; nec subligaculis amictus est: licet & ipse tunicatus, ac nudo pariter capite, nudis manibus & pedibus sit expressus. At in Retiario unica tantum fascia, tamquam baltheus ab humero dextro pendens, & super pectus transiens, laevorsum clauditur. Multa adhuc in antiquitatis studio illustranda eruditis supersunt: hinc expendendum quid nam *spongia* esset, quam Tertullianus Retiariis adtribuit; eamque Lipsius pectoris tegimen fuisse censet: alii armorum genus pro defensione: alii pro offensione.

Retiarius praeterea sinistra manu una cum hasta, cui fuscina sive tridens inhaeret, aliquid aliud simul stringit; quod nescio utrum sica, sive aliquid aliud esse possit. Perbreve gladium a Retiariis, praeter

ter fuscina, adhibitum fuisse, docet vetustum marmor a Cl. Marchione Maffeo illustratum, & in Veronensi Museo conditum, in quo Retiarii arma, nimirum fuscina & gladius, sive sica, sculpta sunt, quae Generosi Retiarii monumentum praeter titulum cohonestant. Adlatum vide Lib. I. Cap. XIV. de Amphitheatris pag. 73. Auctoris adsertio suspicari non sinit, palmam esse potius sculptam, quam sicam, quae nonnullis supervacanea videtur; quum Retiarius sola fuscina Secutorem vulnerare, & occidere posset: putantque nonnulli Scriptorum loca a Lipsio adlata, quae gladii mentionem faciunt, pro fuscina sive tridente accipi oportere. Hoc certe rarissimum monumentum maxima observatione dignum. In meo marmore, quum pro certo minime adfirmare possem, Retiarium fuscina simul & gladium tenere (nam sculpturam ipsam saepenumero observavi) anceps animo pendeo, an credam fuscinae manubrio, eo loco ad manu capiendum commodiore, infixum fuisse paxillum; quo adminiculo adiuta manus, fuscina vehementius in Secutorem vibraret. Sed de his apud viros doctos, qui veritatem unice diligunt, iudicium esto.

Post humeros sculpti Retiarii aliquid aliud adparet, quod ob imperitiam antiqui scultoris, vel potius incitiam meam, nescio quid referre possit. Palmulam latiore parte post humeros suspensam facile crederem. Verisimile est, aliud retiaculum in humeris a Retiario delatum, ut si iactus eiusmodi fessellisset, altero dextra manu sumto, hostem implicare posset. In ora marmoris dexteriore, quae fracta est, cernitur aliquid phrygio opere sculptum: fortasse aliquod genus vestis indicatur, sive aulaeum, vel stragulum; nam praemia in certaminibus ante oculos certantium proponi consuevisse, indicat Virgilius Aeneid. Lib. V. v. 109.

*Munera principio ante oculos, Circoque locantur :
In medio sacri tripodes, viridesque coronae ;
Et palmae, pretium victoribus, armaque, & ostro
Perfusae vestes, argenti aurique talentum.*

Palnam certe cum Retiariis, tum Secutoribus, si-
ve Myrmillonibus pugnantibus pro praemio propo-
sitam fuisse, dubitare non sinit hoc marmor, & Lam-
pridius, qui scribit: *Commodum confecisse mille pal-
mas, Retiariis victis, vel occisis.*

Quae nam essent Secutoris arma, describit Isido-
rus, licet sine teste: *Secutor est, ab insequendo Retia-
rium, dictus. Gestabat enim cuspidem & massam plum-
beam, quae adversarii iaculum impediret ; ut antequam
ille feriret rete, iste superaret.* Rationes deinde ad-
fert idem Isidorus, ut ostendat cur his cum armis
institutum fuisset hoc ludicrum certamen: nimirum,
quia Retiarius Neptunum aquae praesidem; Secutor
Vulcanum ignis dominum, adeoque duorum elemen-
torum inter se pugnantium, ex quibus omnia gigni
veteres crediderunt, nempe ignis & aquae, pugnam
referebant. Hinc, ut auctor est Festus, Retiario
adversus Myrmillonem siue Secutorem pugnantem,
cantabatur: *non te peto, piscem peto.*

Huiusmodi certamen a Graecis originem habuisse,
suadet Laertius in Pittaci vita, & Strabo Lib. XXIII.
Haud ignotum hoc fuisse antiquissimae Etruscorum
genti, ex vetustis monumentis ostendi ad Tabulam
CLXXXVIII. Musei Etrusci, deque eo disserui p. 396.
Tomi secundi, adlato Vasculo, Etrusco opere picto,
quod in ruderibus Hadriae, veterum Etruscorum colo-
niae, inventum esse oculati testes, ac fide digni ad me
scripserunt. Quum igitur constet, adlatum a me mar-
mor, prope Misenum cum reliquis Classiariorum ef-
fossus fuisse: quod etiam liquet fide & scriptis Cl. Pe-
tri Andreae Andreinii, quae vidi, ipsumque id ad-
fir-

firmantem audiui: non sine ratione arguere hinc licet, certamina haec ludicra, Neptuno & Vulcano sacra, solemnibus festisque diebus usurpata ibidem fuisse.

Tabula votiva marmorea, longitudine uncias tredecim, altitudine octo Rom. pedis aequans, quae exstat in meo Museo.

100

EX · IMPERIO
GENI · ALOTIANI
EVARISTVS SERVI
TOR · DEORVM · EX · VI
SO · LIB · AN

100 Praeter ea, quae ad hanc votivam tabulam, raritate atque elegantia maxime commendabilem, adnotavi in Parte I. huius operis p. 235. & 236. n. 1. dum adservaretur Neapoli in Aedibus Andreiniiis, quoniam in meum Museum nuper cum reliquis vetustis saxis translata est: lubet nunc, quod legitur, SERVITOR · DEORVM. accuratius exponere; quia, singulare est hoc officium, nec alibi Servitorum Deorum mentionem fieri animadverti. Adfertur apud Arringhium Lib. II. Cap. XXII. Romae Subterraneae sequens titulus; quo constat sanctis Dei Martyribus destinatos fuisse Servitores, qui eorum sepulcris fervirent:

EVSTATHIVS HYMILIS PECCATOR
SERVITOR
B · MARCELLINI MARTYRIS

Hunc Cl. Vignolius illustravit inter selectas Inscriptiones-

ptiones pag. 186. inter quas hanc meam tabulam nonnullis maculis corruptam vulgavit.

Servitores S. Petri nominantur in Epistola Nicolai II. Papae ad Rutenensem Comitem pag. 193. ut observat in Glossario Du-Cangius in v. SERVITOR. Item *Servitor Ecclesiae* in Synodo Romana II. sub Silvestro c. 17. Lubet heic adferre lapidem Ravennatē, erutum in Capella S. Vitalis Martyris, quae dicitur *Sancta Sanctorum*, ex quo constat sequioribus seculis *Deservientes* dictos, qui antiquitus *Ecclesiae Servitores* vocabantur. Hunc ad me misit vir eruditione conspicuus D. Petrus Paulus Ginannius, Monachus Casinensis, qui Ravennates antiquitates egregio studio ac labore nunc illustrat.

† · IN · N̄ PATRIS ET FILII ET SPIRITVS SCI HIC
 REQVIESCIT IN PACE DOMINICVS PR̄B DE
 SERVIENS BASILICE SCI VITALIS MARTY
 RIS ET SI QVIS HVNC SEPVLCHRVN VIOLA-
 rit PARTEM HABEAT CVM IVDA TRADITOREM
 ET IN DIE IVDICII NON RESVRGAT PARTEM SVAM
 CVM INFIDELIBVS PONAM.

Primum adnotandum est, discrimen intercedere inter *Servitorem*, & *Servum*, ex Quinſtiliano v. 10.
 O Quod

Quod proprium non erit, differens erit: ut aliud est, esse servum, aliud servire, qualis esse in addictis quæstio solet. Qui Deorum simulacris, templisque addicti erant, *Servitores* dicebantur, *Θεραπεύται*; haud tamen erant servi, sed liberi homines; sive liberti, vel ex libertinis orti. Horum munus fuisse videtur simulacra Deorum, quæ in templis colebantur, festis diebus perpolire, illuminare, minio tingere, ornare propriis insignibus; pretiosarum vestium, pulvinarium, candelabrorum, lucernarum, vasorum, tripodum, thymiamatorum, donariorum curam agere: aras, aedisque ianuam festivis frondibus, encarpis corollisque exornare: ceteraque, quæ ad sacrificia rite agenda pertinebant, depromere, præparare, disponere. Præter proprias vestes, Deorum simulacra aliis vestibus pretiosioribus ornari solebant. Solemnibus festis diebus, vel eorum natali die; sacris velaminibus, pictis auroque intertextis chlamydibus, palliis, pallis, cycladibus, ceterisque, quæ ad rem Deorum vestiariam pertinebant, quorum frequens mentio, ut observat Cl. Bonarrotius Senator in Numisinata Carpineâ pag. 55. est apud Pausaniam. His Deorum vestibus maxima cura, odorum fragrantia ditatis, e templi sacrario depromtis, præter Servitores, præpositi erant eorumdem Deorum Vestitores, qui eos vestierent, omnique cultu speciosiores redderent, ut cultorum, qui eos adorabant, spem & vota augerent; teste Maximo Tyrio Sermone XXIX. His præerant Aeditui & fani Curatores, quorum in vetustis marmoribus frequens occurrit mentio. Iulius Firmicus Lib. IV. Cap. I. post Sacerdotes & Prophetas, recenset Deorum Vestitores, eos scilicet, qui Deos vestiebant: *Prophetas, aut Vestitores divinorum simulacrorum*: & Cap. XIV. eiusdem Libri: *Sacerdotes quoque aut Prophetas, Deorum Vesti-*

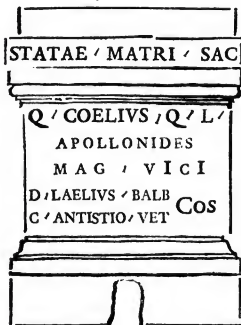
stitores, aut templis maxima tractantes officia, Sacerdotibus Praepositos.

Praeter Vestitores fuere etiam in templis Ornatores & Ornatrices Numinum. Coronas ornatas gemmis, sigillis, floribus, animalibus, sideribus, impositas Deorum Dearumque capitibus, saepenumero memorat Pausanias, qui Deae Nemesis & Iunonis coronas elegantissimas describit. Nemo est qui ignoret Deorum simulacra unguentis ungi & coronis redimiri consuevisse.

Notandum tamen maribus Diis mares, feminis Deabus mulieres, quae ornatrices dicebantur, defervisse. Hae vestes, inaures, torques, armillas, sandalia, specula, odores, vasa, & quae ad muliebrem divinum cultum pertinebant, ornamenta proferebant, iisdemque eas comebant, & decorabant. Haec iam observata, fulciuntur disertissimis veterum scriptorum testimoniis, quae adnotavimus in Museo Etrusco Tom. II. pag. 321. D. Augustinus de Civitate Dei Lib. VI. Cap. X. haec habet: *Sunt quae Iunoni ac Minervae capillos disponunt, longe a templo, non tantum a simulacro stantes, orantium modo: sunt quae speculum teneant.* Tertullianus de Ieiuniis Cap. XVI. *Unde & qui in Idolis comendis, & in aris ornandis, & ad singulas horas salutandis, adulantur, curationem facere dicuntur.* Servitorum quoque Deorum munus fuisse arbitror donaria sacra, vittas, corollas, cereas imagines, votivas tabulas suspendere, eosdem Deos salutare, ad epulas invitare, & ut ait Arnobius Lib. VII. adversus Gentes, quasi dormientes, matutinis horis excitare aeris tinnitibus, cymbalorum quassationibus, tympanis, symphoniis, scabillorum strepitu, tibiaram modulationibus, ut supplicum vota exaudirent.

Ara marmorea, Romanum pedem fere unum aequans, latitudine vero uncias undecim, quae nunc in meo Museo adfervatur.

101

101 Huius aurulae inscriptionem evulgavi ex aliorum schedis in Parte I. huius operis, pag. 440. n. 61. & quidem nonnullis mendis inquinatam; nam intercidisse putabam. Paucis ab hinc mensibus, quum Villam iterum perlustrarem Nobilissimi atque humanissimi D. Comitis Angeli Gallii, quae ad *Scandici* dicitur, tertio circiter ab Urbe lapide sitam, ut iterum investigarem inscriptum parvum lapidem, quem protuli in eadem Parte I. Inscriptionum antiquarum, quae in Etruriae Urbibus exstant, pag. 429. n. 1. quem quum non reperissem, quod suspicatus iamdiu fueram, comperi fato quodam translatum fuisse in publicum Museum Veronense; forte fortuna aliud agens contigit, ut hanc ipsam arulam, non cum reliquis, sed seorsim positam in impluvio eiusdem Villae, conversa ad parietem inscripta facie, invenirem: qua inventa, quum gaudium meum

um

um eidem generoso viro Comiti Gallio testatus esse, meis adnuens precibus, dono dedit, statimque tamquam suae in me benevolentiae perennem testetram, domum meam transferri iussit.

Incunculam STATAE Matris, eidem arulae superpositam fuisse non dubito: in utroque latere quadrata adhuc exstant foramina, non parum profunda, & in basi excavatus est ab una ad alteram partem quidam, ut ita dicam, canaliculus: quae subspicandi ansam praebent, forsitan portatilem aram fuisse; adeo ut insertis utrobique quadratis paxillis in utroque foramine, & inferius alio subposito paxillo, facile adtolli, & quocumque iubebatur per vicum transferri posset in sacris, quae in honorem Statae Matris cura impensisque Magistrorum Vici peragebantur. Portatiles aras in usu apud antiquos fuisse, a me alibi adnotatum memini. Clarissimum arae in exercitu Romanorum portatilis exemplum exhibet una e marmoreis columnis, quae in Musei Medicei decus positae sunt, in quibus omnia armorum genera cum terrestria, tum maritima pro defensione, & offensione summo artificio sculpta sunt, quas accurate iam delineatas in lucem, ut in votis est, aliquando proferam. Ara, quae in eadem columna sculpta est, in medio perforata cernitur, latiori quadrato hiatu, e quo traiectum cernitur paxillum incurvum; ex qua deducimus aras ita portari consuevisse, quum exercitus lustraretur.

Multa etiam suadent hanc arulam, a me editam, his in locis prope Florentiam olim effossam fuisse; siquidem alios duos lapides protuli, in quibus L. Satrius Creticus, & C. Poblicius Maethes libertus, Sexviri Magistri Augustalium memorantur, & in agro Florentino erutos fuisse constat, ut dixi in Parte I. huius operis pag. 214. num. 2. & pag. 290. num. 12. Mulierum Vicinarum, ad quae spectabant
sa-

sacra in honorem Bonae Deae facienda, florente veterum Florentinorum Colonia, iam adnotavi mentionem fieri in insigni marmorea tabula, quae Florentiae exstat in Aedibus Marchionum Rodolphiorum pag. 316. Parte 1. Inscript. ant. Etruriae Urb.

Celebris fuit Statae Matris cultus apud Romanos, cuius simulacrum in Foro coluerunt: postmodum apud Vicanos transiit, idque huius parvae urnae testimonio confirmari potest. Accedit Festi auctoritas, qui ita scribit: STATAE MATRIS simulacrum in Foro colebatur, postquam id collustravit (legendum, ut optime emendat Scaliger, Coelius stravit) ne lapides igne corrumpere, qui plurimus ibi fiebat nocturno tempore. Magnaque pars populi in suos quisque VICOS retulerant eius Deae cultum. Hic quoque Magister Vici, qui aram hanc Statae Matri sacrauit, Q. Coelius Apollonides, adhuc libertus erat.

Quae nam Dea sit Stata Mater, & quare hoc nomine adpellata, non invenio. Subspicor eandem esse ac Vestam, sive Tellurem. Phurnutus Cap. XXVIII. de Cerere & Vesta, deducit Vestae etymon a Graeco *ιστάει*, quod est *stare*, *sistere*. Ovidius Fastorum Lib. VI. v.

Stat vi Terra sua: vi stando Vesta vocatur.

Arnobius Lib. III. adversus Gentes: Terram nonnulli Vestam pronunciant, quod in mundo stet sola, ceteris eius partibus in mobilitate perpetua constitutis. Hinc igitur, cur STATA MATER ita adpellata sit, haud obscure elucet. Qui plura cupit adeat Vossium de origine & progressu Idololatriæ Lib. II. Cap. LIX. Eandem ac Fortunam veteres credidisse, docent haec prisca marmora, quorum alterum Tiferni exstat, quod ex Ligorio exscripsit Gudius: alterum vero Foro Livii inventum, oblatumque Cardinali Mediceo, memorat idem Gudius pag. L. 1. 2.

STA-

STATAE FORTVNAE
M · ASSIDIVS · M · F · PALAT ·
MACERINVS
EQV · PVBL · VI · VIR · AVG
PATRON · MVNCIP ·
T · I · F · E · R · N ·
D · D ·

STATAE · FORTVNAE
AVGVSTAE
TITVS · LAENVS · T · P · QVIR ·
CAMARINVS
TRIBVNVS LEG · XV · AVG
D · D ·

Sequens marmorea tabula, quam Romae in Hortis Cardinalis *della Valle* exscripsit idem Gudius, & ex eo edidit Hesselius pag. XL. 3. indicat Statae Matrem cum Vulcano communem aram cultumque habuisse.

VOLCANO · QVIETO · AVGVSTO
ET · STATAE · MATRI · AVGVSTAE
S A C R V M
P · PINARIVS · THIASVS · ET
M · RABVTIVS · BIRVTIVS
MAG · VIC · ARMILVSTRI · ANN · IV

Gruterus, & Reinesius nullum lapidem protulerunt Statae Deae dicatum. Raritatem addunt huic meae arae Consulium nomina, quare quo anno dedicata sit, innotescit. D. Laelius Balbus & C. Antistius Vetus Consules fuere anno V. C. DCCXVII. sex ante aera Christianam annis. Igitur quum in ea scriptum sit STATAE MATRI, minime sollicitandus

duſ eſt adlatus Feſti locus, uti monebat vir omni laude maior Ludovicuſ Antoniuſ Muratoriuſ, qui e meo opere iterum edidit in Tomo I. novi Theſauri veterum Inſcriptionum pag. CCXCVII. 6. idque merito fecit; nam quum STATIAE MATRI SAC ſcriptum legiſſet, de eiꝯ ſincera origine dubitavit. Hiſ tamen mendis ſublatis, quum ipſum archetypum hodie apud me exſtet, neque, ut putabam, perierit, & diſerte habeat STATAE MATRI SAC. id eſt ſacrum; minime de eiꝯ ſinceritate dubitandum eſſe prae-moneo.

In eadem Villa Comitiſ Angeli Gallii Patricii Florentini inter ceteroſ lapideſ hi quoque exſtant:

102

D	♂	M
V	L	P I O
F	R	V C T O
C	O	N I V G I
V	I	S E L L I A
Q	V	A R T I N A
B	M	F

103

D	M
P	A R A M V T H I
T	R A I A N A D O
M	I N A S I I R V O
M	I I R I I N T I
F	I I C I T

103 Hoſ duoſ lapideſ iterum proferre optimum duxi; quia in altero n. 101. quintam lineam omiſi in Parte I. pag. 436. n. 45. in altero vero mendum in ſecunda linea; nam habet PARAMVTHI, non PAPAMVTHI. De uſurpatione duorum II pro E, vide adnotata ad pag. 262. Parte I. Aliud exemplum lubet adicere in ſequenti marmore, quod Romae effoſſum anno MDCCXXXIII. prope Eccleſiam S. Caſarii, V. C. Franciſcuſ Ficoroniuſ exſcripſit, & ad me miſit.

GRAM-

GRAMMATICVS · LECTORQVE · FVI
 SET · LECTOR · EORVM · MORE INCOR
 RVPTO · QVI · PLACVERE · SONO · COIVGIS
 EXIGVO NATAE PIETATE SEPVLTVS
 HOC MARIVS FIDENS CONTEGOR ATVMVLO
 MARIA DIDYMI ☉ MARIA ACHELOIS
 TII LAPIS OPVTIISTOR LIIVITER SVPER OSSA ☿ RESIDAS

Quandoquidem superius mentio a me facta est
 Villae Illustrissimi Comitis Angeli Galli, quae ad
Scandicci dicitur, peropportunum heic locum sibi po-
 stulant aliquot lapides, quos aliquibus cum mendis
 vulgavi in Parte I. huius operis pag. 429. & 436.

104

C · VALERIVS · HILARIO
 SEMPRONIA · MODESTA
 FECIT
 C · VALERIO · C · F · MODESTO
 FILIO · SVO · QVI
 VIXIT · ANNIS · XVIII
 ET · SIBI · ET · SVIS

105

☿ D
 M · AVRBLIVS ☿ A
 HOC MONIME
 SIBI · ET · A · RELIAE · H
 MERENTISSIMAE
 BERTABVSQVE F
 HOC MONIMEN
 VENDERE VEL DO
 INFERET ABBA

Ibidem, in unico Lapide.

106

C · CERIVS · C · ET · D · L · IVLIA · D · L ·
 ANDRONICVS · PHILVMINA

P

DM

107

D ☉ M
 V L P I O
 F R V C T O
 C O N I V G I
 V I S E L L I A
 Q V A R T I N A
 B M F

108

D I I S · M A N I B V S
 H Y G I N I · V E R N A E
 P R O B I S S I M I
 V I X I T · A N N · X I I X

Iterum etiam adferre cogor perparvam marmoream tabulam, quam protuli in Parte I. huius operis pag. 429. num. 1. non ut crambem recoquam, sed ut veritati fideique meae consulam. Ea ita se habet, & ante annum MDCCXXIV. cum reliquis exstabat in eadem Villa Nobilissimi Comitis Gallii, quum ibidem αὐτόπτης exscripsi.

109

v T I · L A T I N I V S T I · L · D O R I
 ☉ A G R A S I A T I · L · R V F A
 H O C · M A N S V M · V E N I · I I I I · K S E P T
 P · S V L P I C I O · C · V A L G I O · R V F O
 C O N S V L I B V S

109. Fateor, frequenter legi codicum antiquorum, numismatum, gemmarum & lapidum translationes: verum huius singularis tituli non translatio, sed casus potius dicendus est. Constat, fatente Cl. Marchione Maffeo, hanc ipsam tabellam nunc exstare in Museo Academiae Veronensis, quam idem protulit in Vol. I. Observat. Litterar. pag. 200. & quidem cum mendis, corruptoque unius Consulis nomine. Silentio id praeteriissem lubenter, nisi de fide mea dubitan-

tantem vidissem doctissimum Ludovicum Antonium Muratorium, qui ex meo libro exscripsit, & in Tomo I. novi Thesauri Inscriptionum antiquarum pag. CCXCVII. num. 2. iterum vulgavit. Haec enim in Notis scripsit vir omni laude maior. *Atque hinc discite Publium Sulpicium ordinarium potius, quam suspectum Consulem fuisse, utpote qui Caio Valgio praecedat. Quod tamen mirere, lapidem hunc in Museo Academiae Veronensis nunc existere, nos monens Cl. V. Marchio Maffei, illud, ut arbitror, Florentia adductum, pro VALGIO habet VALERIO. Utri fides addenda (forfitan) adhibenda est? Legit etiam Maffei TI. LATINIVS & AGRASIA T. L. Menda irrepsisse arbitror; nam ego vulgavi TI. LATINIVS. Muratorius vero perperam T. LATINIVS.*

Hunc lapidem in lucem protulit Cl. Hesselius inter Gudianas pag. CCCLVIII. 7. testatusque est idem Gudius exstare Florentiae; in Villa Angeli Galli. Ipse etiam inemendatum edidit; Consulum tamen nomina non deformavit, quod fecit Cl. Marchio Maffei. Habet enim marmor IIII. K SEPT P. SVLPICIO. C. VALGIO. RVFO CONSVLIBVS. Id etiam constat ex amplissimo Senatore Bonarrotio, qui multis ante me annis eundem perparuum lapidem exscripsit: cuius Schedas & idem Cl. Maffei vidit, & ego ipse vidi. In margine haec adnotavit Bonarrotius: HOC pro HVC: Gruterus pag. DCCCLXXXIII. 5. & alia nonnulla, quae ad Consules pertinent. Quare praeferenda est ea interpretatio, quam tum idem Maffei, tum Muratorius dedere, nimirum: *huc ad manendum veni.*

Raritatem huiusce tituli sepulcralis cum ob formulam HOC. MANSVM. VENI. tum ob Consulum par intellexit idem Cl. Maffei, quos decem annos praecedere Christi Domini Nativitatem adfirmavit. Sed duodecim annis antecedere, ex editis

Fastis constat, ut monui; idque etiam observavit Celeberrimus Muratorius, in praelaudato novo Inscriptionum antiquarum Thesauro, in hunc modum, quemadmodum etiam adnotatum est ad Sigonium in Fastos Capitolinos, Tom. I. pag. 581.

Anno V. C. 741.

Ante Ær. Ch. 12

M. VALERIUS MESSALLA BARBATVS

AEMILIANVS. cui mortuo suffectus est

C. VALGIUS RVFVS. cui abdicanti suffectus

C. CANINIUS REBILVS. mortuus in magistratu

P. SVLPICIUS QVIRINVS

Postquam haec scripsissem, & multis curis distractus apud typothetas iam excusa reliquissem, prodiit in lucem Volumen v. Observationum Litterar. cuius auctor est Nobilissimus Marchio Scipio Maffei. In extremo eiusdem operis umbilico Additiones & Correctiones more suo adiunxit pag. 396. primum ad Volumen IV. mox ad I. deinde ad III. & V. In his, quae ad primum adtinent, in adlato lapide olim penes Comitum Gallium, nunc in Museo Academiae Veronensis existente, monet scriptum esse non C VALERIO RVFO, ut antea ediderat pag. 220. sed C. VALGIO RVFO. quare, eo fatente constat, accurate a me editum fuisse lapidem illum, in quo edendo idem Maffei peccavit; adeoque parcendum Cl. Muratorio, qui de mea, vel potius Maffei fide, non sine ratione dubitavit.

Perlubet nunc rem maxime observatu dignam ex eo lapide adnotare, quae diligentiam tum Muratorii, tum Maffei fugit; quaeque mirum in modum augeat eiusdem lapidis pretium. Publius ille Sulpicius Quirinus, qui in Consulatu conlega Q. Valgii Ru-

Rufi scribitur, is fuit Augusti Legatus, qui censum egit in Syria. Idem Cyrinus nominatur ab Evangelista Luca Cap. II. *Exiit edictum a Caesare Augusto, ut describeretur universus orbis. Haec descriptio prima facta est a Praefide Syriae Cyrino.* Graecus textus: Αὐτὸν ἡ ὑπογραφή τοῦ αὐτοῦ, ἐγένετο ὑπερνομήτως τῆς Σουλίας Κυρίνου. In aliquibus Codicibus scriptum: Κυρίνου, Κυρίνου. Vir hic Consularis Syriae Proconsul, procul dubio est idem P. Sulpicius Quirinus, cuius genus & gesta paucis exponit Tacitus Lib. III. Annalium. Nihil, inquit, ad veterem & patriciam Sulpiciorum familiam Quirinus pertinuit, ortus apud municipium Lavinium: sed impiger militiae, & acribus ministeriis, Consulatam sub Divo Augusto; mox expugnatam per Ciliciam Homonadensium castellis, insignia triumphi adeptus, datusque rector Caio Caesari Armeniam obtinenti, Tiberium quoque Rhodi agentem coluerat. Eiusdem Quirini Consularis praedivitis meminit in Tiberio Suetonius cap. 49. Flavius Iosephus Rerum Iudaicarum Lib. XVII. & XVIII. Strabo Lib. XII. p. 392. Doctissimus Norisius fere integrum §. XII. Dissertationis II. in Cenotaphia Pisana occupat, ut ostendat quo tempore P. Sulpicius Quirinus in Syriam Legatus Augusti venerit, eiusque genus, magistratus, ac res gestas luculenter illustrat, aliaque multa adnotasset si marmorea haec tabula, in qua eiusdem Quirini Consulatus ponitur, ei innotuisset. Haec pauca, quae ad rem nostram pertinent, ex eo delibata, adtulisse satis est. Ita scribit ibidem celeberrimus Norisius pag. 322. prioris editionis: *Ex Augusti forte instituto, Syri centesimas solvebant; quare Caius Caesar, inscio Augusto, non ausus fuisset novum Syriae tributum imponere. Iudaea vero Herodi regi subdita, huic, non autem Romanis, tributa pendebat. Hinc eius descriptionis faciendae impetus Augustum incessit, ut totius Romani Orbis habitatorum*

numerum, eorumque facultates notas haberet, quod unum per censum exquirebatur ex laudata Claudii Imperatoris oratione. Nec Iudaei repugnarunt, quod sciebant nihil ex censu se Caesari daturos, quum pura putaretur hominum ac rerum possessorum descriptio. Hunc igitur censum Quirinus habuit A. V. DCCXLIX. cum extraordinario imperio in Syriam missus; quae descriptio prima a S. Luca dicitur, quod idem postea Quirinus A. V. DCCLX. praeses ordinarius in Syriam veniens, censum iterum in Iudaea egit, eadem tum primum in provinciae formam redacta. Illa, fuit teste Evangelista, totius Orbis descriptio; hanc vero per Syriam tantum ac Iudaeam peractam scribit Iosephus locis laudatis. Altera vero censum in Iudaea factum fuisse nonnulli opinantur A. V. DCCLI. vel ineunte DCCLII. quo natum fuisse Christum Dominum arbitrantur, quae omnia opportuniore loco expendenda sunt.

Sigillum ex aere pervarum, forma orliculari huius moduli, quod exstat Florentiae in Museo Marchionum Nicolinorum.

110

110. Insigne par Consulium in hoc habes. Inscriptio, si in ordinem redigatur, ita se habet.

C. IV.

C : IVLI ALEETHHESE

DESEHLEETV · ITAI · O

SILVANO ET AVGVRRINO · COS ·

Exstantes literae in exsimo gyro, partim ordine recto, partim inverso sculptae sunt; quae idem nomen repetunt. Dum haec aliaque monumenta contemplor, mirari numquam satis possum cur Romani, vel multoque antea etiam Etrusci Graecique, qui sigillorum usum ab Aegyptiis didicere, ut in Praefatione ad Volumen I. egregii operis Sigillorum sequioris aevi luculenter ostendit Vir Clarissimus Dominicus Maria Mannius, Typographicam artem non invenerint, quum observarent sculptas e contrario litteras, impressas postea, recto ordine legi, ut in monumentis scribebantur. Utriusque scripturae exempla suppeditat hoc rarissimum sigillum, & hac quidem forma, quo figulina opera simili modo, litteris tamen non exstantibus, sed insculptis consignari solebant. Divinae Providentiae, quae omnia sapienter fortiterque moderatur, adscribendum puto, quod tam fero inventa sit ars Typographica: atque, ut opinor, non ultima causa ea est, quia Deus perdi, diripi & aboleri voluit, exceptis tantum divinis Libris, tot millia Codicum manu conscriptorum, ne Daemonis commenta, Philosophorum deliria, Gentiumque supersticiosae opiniones litteris consignatae ad idiotas veteres Christianos pervenirent.

Quanti momenti sint Consulium nomina, nimirum M. Ceionii Silvani, & C. Serii Augurini, disce ex doctissimo Norisio, qui ad unicum monumentum a Grutero adlatum, ut veram eorum lectionem restitueret, lectores adlegavit. Ita igitur scribit in Epistola Consulari pag. 97.

„Aa-

„ Anno V. 909. Christi 156. notantur in Fastis
 „ Confules *Silvanus*, & *Augurinus*. Panvinus scri-
 „ bit : *Plautium Silvanorum*, & *Sentium Augurino-*
 „ *rum nomina fuisse superius demonstravi*. En tibi Le-
 „ unclavium ex Panvinio scribentem in indice lib. 70.
 „ *Plautius Silvanus*, & *Sentius Augurinus*. Et qui-
 „ dem Panvinus cum legisset A. V. 752. Confu-
 „ les Augustum XIII. & M. Plautium Silvanum,
 „ alium Silvanum, qui imperante Tito A. V. 834.
 „ Fastis praenotatur, *M. Plautium* itidem appellavit,
 „ qui tamen T. Annius Silvanus dicebatur, ut osten-
 „ di. At hic tertius Silvanus Consul nec ex Plau-
 „ tiis, neque ex Anniis fuit, sed ex Ceioniis. Ex-
 „ stat Inscriptio apud Manutium in Lib. de Ortho-
 „ graphia, ac Gruterum pag. 128. 5. in qua aedi-
 „ cula sacra aedificata A. V. 864. imperante Tra-
 „ iano, C. Calpurnio Pisone, & M. Vettio Bola-
 „ no Coss. dicitur; postea reparata, & ornata a Tib.
 „ Claudio Messallino Centurione Cohortis V. Vi-
 „ gilum.

M · CEIONIO · SILVANO

C · SERIO · AVGV RINO · COS

„ Ceionia gens ad summum nobilitatis fastigium eve-
 „ cta fuerat, L. Ceonio in Caesarem ac filium ab
 „ Hadriano adsumpto; cuius postea filius L. Ce-
 „ ionius Aurelius Commodus collega M. Aurelii im-
 „ peravit. Quaedam Ceioniorum familia Silvani co-
 „ gnomentum tulit, in qua prior huius anni Con-
 „ sul natus est. Eius collegam Panvinus *Sentium*
 „ dixit, quod Plinius Lib. 4. epist. 27. laudat *Sen-*
 „ *tium Augurinum*. Sed aliter scribendam familiam,
 „ docet laudata Inscriptio. Idem error corrigatur in
 „ altero Augurino Consule A. V. 885.

In

In eodem Museo Marchionum Nicoliniurum vi-
di ex aere duos anulos signatorios, qui inferius sub
gyro inscriptiones hasce habent: in primo quidem
litterae e contrario incisae sunt; in altero vero, ut
hodie effinguntur. In pala prioris anuli, loco gem-
mae, sculptus est uvarum racemus: in pala alte-
rius, delphinus.

XII

C · CAECILI ·
O P T A T I

XII

L · T V R I
S R A O N

112. In secundo legendum: *Lucii Titurii Strato-
nici.*

Vetusta marmora in agro Tunetano, & circum-
iacentibus regionibus inventa ab erudito viro Ioan-
ne Pagnio, in Pisano Gymnasio Medicinae Profes-
fore, iussu LEOPOLDI Medicis Cardinalis Amplis-
simi Florentiam advecta, publici iuris feci in Par-
te I. huius Operis: alia nunc proferre lubet, quae
propter ingentem molem, vel quod domorum limi-
na, vel muros constituerent, Florentiam transferri
minime potuere. Haec postmodum Ioannes Anto-
nius Coratius, in Africam missus a Cosmo III. Ma-
gno Duce Etruriae, ut alia antiquitatis eruditae mo-
numenta pervestigaret, in Medicum Cimeliarchium
transportanda, descripsit; qui authographum suum
cum V. C. Antonio Maria Salvinio communicavit:
e quo, eodem Salvinio Praeceptore meo amantissi-
mo permittente, exscripsi. Ea nunc primum in-
lucem prodeunt.

Q

Apud

122 INSCRIPT. ANTIOVAR.

*Apud Beggiam, qui pagus octoginta milibus passuum distat a
Tunetana urbe, in lapide, qui longitudine octo Romanos
pedes, crassitie duos aequabat.*

113

..... PRONEP · T · AELIO · HADRIAN ·
..... RVM GENTI QVE MVNÍCÍPÍVM AELÍVM AVITTA ·
..... PROCOS · ET · Q · EGRÍLIO PLARIANO LEG · PR

113. In principio ita restituendus videtur: IMP·
CAESARI · DIVI · HADRIANI · FILIO · DIVI · TRAIANI ·
PARTHICI · NEP · DIVI · NERVAE · PRONEP · T ·
AELIO · HADRIANO · ANTONINO · AVGVSTO · PIO
etc. cuius in honorem positus est a Municipio Aelio,
forsitan post victoriam de Mauris susceptam, quos
ad pacem postulandum coëgit, teste Capitolino.

Ibidem, in fragmento ingenti.

Ibidem.

114

..... MANICIS ARM ·
· TRIB · POTEST · XVI ·
· ANI · PARTE DIVI NE ·
SEPTIM · VACANO · ASTRORVM COL · ..

115

..... NTONINI PII GER · ·
· NTIE MAXIMO · ·
· ABNEP · DIVI TRAI · ·
· ASTRORVM COL · ·

116

Ibidem.

.....
..... FILIO DIVI COMMODI FRATRI
..... IMP · XII · COS · III · PP · ET
..... RVAE ADNEP · M · AVRELIO ANTO
..... NIN · ET AVSPICIS DIVINIS F ·
.....

117

Ibidem.

..... PRONEP DIVI TRAIANI · · ·
..... I · PERTINACIS · AVG · ARAB · ADIAB · ·
..... I · COS III · ET · L · SEPTIMIO SEVERO
..... CIMVM · POCOS · C · V · COLONIA · I · · ·

Ibi-

Ibidem.

Apud Bifertam in marm. columna.

118

D · M · S
EVHEMERIS
PIA FELIX
VIXIT AN
NIS XIII
M · VIII
H · S · E
NICE · · · RVS
MARITVS CO
NIVGI NCOM
PARABILI FEC

119

IMP · CAES
M · AVRELLIVS
ANTONINVS
PIVS FELIX AVG
PARTHICVS · MAX ·
BRITANNICVS · MAX ·
GERMANICVS · MAX ·
TRIB · POT · XVIII
COS · III · P · P ·
R E S T I T V I T
X L I X

119. Huiusce miliaris columnae inscriptio docet M. Aurelium an. V. C. DCCCCXIX. Christi CLXVI. Pudente & Pollione Consulibus, viam publicam restituisse.

Prope Tlachim.

120

D · N · AVR · · · · ·
CONSTANTINO NOBI
LISSIMO CAESARI
MVNIC · AVREL · · · ·
· · · · · DEVOT · · ·
· · · MAIEST · · · · E ·
E I V S
D · D · P

120. Forsitan: *Municipes Aureliani, sive Aurelianienses devoti Numini Maiestatique eius.*

Q 2

Ibi.

..... R V M S A C R V M
 P A P I R I A C I L O N I A N V S
 M I V S H O N O R A R I A S V M M A
 ... M ... C L Y P ... C V M I N S I G N I B V S ...
 ... P O S T V L A N T E P O P V L O D I E M L V D ...
 ... E P V L V M E D I D I T D D .

121. Ex ipso cognomine CILONIANVS, forsitan aliquando innotescet clari viri nomen, in cuius honorem clypeus cum insignibus positus est; qui ob dedicationem susceptumque tam eximium decus, ludos & epulum dedit. Clypei rotunda forma imagines continebant illustrium virorum: pro meritis aurei & argentei ponebantur in templis, in curia, in loco maxime honorifico. In clypeorum dedicatione ludos & epulum dari consuevisse, edita marmora testantur, quibus pauca adfert I. Lipsius in Tacitum Annal. Lib. II. Vide etiam Tomasinum de Donariis Cap. XX.

In Zaguan pago, in marmoreo cuiusdam ostii limine.

..... P I I S S I M O R O M P R I N C I P I
 S C M I N I S T A T I O N E P R O C O N S P A
 I N S T I T V T I S N V N C S O L I O V N O I F I M O *fic*
 C O N G E S T I O N I E T ... P A R I T ... I N ...
 S T V L I N V S G E N E R O S A F A M I L I A P R O G E N I T V S
 P E R F E C I T E X C O L V I T L V D O S D E D I T D E D I C A V I T

Pro-

Prope eundem pagum.

123

... PATRI QVI VIXIT ANN
... ET AE. MATRI
T. AELIVS AEMILIVS NARCI ...
T. AELIVS AEMILIVS MELANT ...
M. AELIVS AEMILIVS FVSCVS
P. AELIVS AEMILIVS HOSPES
FILIS POSTERISQVE LIBERTIS

*Apud Mnaram prope Ma-
bametta.*

124

C. SVELLIO
Q V A R T O
P A T R I S V O

125 *Ibidem.*

C. SVELLIO
P O N T I A N O
P A T R V E L I

126

C. AEMILIO
AFRICANO
AVVNCVLO

127 *Ibidem.*

M. AEMILIO
P A V L L O

128

AEMILIAE
PIAE VXORI

In pago quodam Tuncetano.

129

D . M . S

MEMORIAE SANCTISSI
MAE FEMINAE SEPTIMIAE
DONATAE QVAE VIX ANN
XLI MENSIBVS VIII

*Cinerarium marmoreum pulcherrimis
ornamentis exculptum, in Museo
Mediceo exstat.*

130

*Eidem Cinerario adiungendus est ingens
marmoreus Cippus, qui nunc exstat
in Museo Capitolino.*

LEMNO. AVG. L.
P R O C
PATRIMONI. ET
H E R E D. ET
DOMITIAE. PHYLLIDI
L. DOMITIVS. LEMNVS. F.

130. Libuit heic rursus adferre huiusce elegantissimi Cinerarii inscriptionem, ut adnotarem, olim exstasse in Aede Sodalitii Sacri Corporis Christi in Monte Varchio, Etruriae Castro, non uno nomine incluto, quam ibidem exscripsit Baptista Brunelleschius Florentinus. Postmodum Volaterras translata fuisse constat; demum in Museum Mediceum.

Sequentes Inscriptiones inter Gudianas adferuntur, & in Palatio Magni Ducis Etruriae exstare dicuntur; sed hodie desiderantur.

131

K	Λ	Α	Τ	Δ	ΙΑ	Κ	Λ	Α				
Λ	Ι	Κ	Ρ	Α	Τ	Ε	ΙΑ	Α				
Κ	Α	Ι	.	Κ	Ο	Ρ	Ν	Η	Α	Ι		
Ο	Κ	.	Δ	ΙΑ	Δ	Τ	Μ	Ε				
Ν	Ο	Κ	.	Ε	Ζ	Ε	Τ	Ι	Τ	Α	Φ	...
Θ	Ε	Ο	Ν	.	Τ	Ο	Ν	.	Β	Ω		
Μ	Ο	Ν	:	Α	Ν	Ε	Θ	Η				
Κ	Α	Ν										

132

D	.	M											
Ι	Ν	ΙΑ	.	Q	U	I	E	T	A				
R	V	F	I	N	A	E	.	F	I	L	I	A	E
D	V	L	C	I	S	S	I	M	A	E			
V	I	X	I	T	.	A	N	.	X	V			
B	E	N	.	M	.	F							

131. Inter Gudianas adfertur pag. LXIV. 10. perperam tamen exscriptam fuisse perspicuum est in quinto & sexto versu; in quibus scriptum arbitror: ΕΖ ΕΠΙ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΘΕΩΝ. Vide quae adnotantur in Parte I. huius Operis pag. 1. & 2. & pag. 235. Eadem epigraphae Latine reddita: *Claudia Callicratea, & Cornelius Diadumenus ex praecepto Deorum banc aram dedicarunt.*

133

C	.	F	V	L	V	I	N	I	
C	.	L	.	G	L	A	V	C	I

134

A	.	G	A	B	I	N	I	V	S
A	P	O	L	L	O	N	I	V	S
H	I	C	E	S	T				

134. HIC EST. In sexcentis lapidibus HIC SITVS EST. Quod vero recte scriptum sit in hoc titulo HIC EST. alter iam adlatus paullo superius pag. 154. num. 168. evincit, qui haec habet: ANTIPATRA DVLCIS TVA HIC SO ET NON SO: videlicet: *hic sum & non sum*. Eadem phrasis adnotanda est in Graeco epigrammate, quod subiicio, neque editum apud Gruterum, & Reinesium invenio. Mecum nuper humanissime communicavit vir ingenio & eruditione conspicuus, mihiq; amicissimus, Rodolphinus Venu- tus, Patricius Cortonensis, & Academiae Etruscae a Secretis meritissimus. Scriptum esse monuit in prae- grandi cippo, e quo descripsit, & exstare Romae penes Carolum Neapoleonium lapidicinam.

Θ . K .

C T H A H N Ε Θ Η Κ Α Ν
 Ν Ι Κ Ο Μ Η Δ Ε Ι C T N Γ Ε
 Ν Ε Ι C Ο C H N Α Ρ Ι C T Ο C
 Ι Η Τ Ρ Ο C Ε Ν Ζ Ω Ο Ι C
 Ο Τ Η Ν Π Ο Λ Λ Ο Τ C Τ Ε
 C Ω C Α C Φ Α Ρ Μ Α
 Κ Ο Ι C Α Ν Ω Δ Τ Ν Ο Ι C
 Α Ν Ω Δ Τ Ν Ο Ν Τ Ο C Ω
 Μ Α Ν Τ Ν Ε Χ Ε Ι Θ Α Ν Ω Ν
 Ε Τ Ψ Χ Ω Ν Ι Κ Ο Μ Η Δ Η C
 Ο C T I C Ο T K Η Μ Η Ν Κ Α Ι Ε Γ Ε Ν Ο
 Μ Ε Ν Ο Τ Ο T K Ε Ι Μ Ι Κ Α Ι Ο Υ Α Τ
 Π Ο T Μ Α Ι Ζ Η C Α C Ε Θ Η Μ Δ
 Κ Α Ι Η Μ Ε Ρ Α C Κ T

Diis Inferis.

Cippum posuere
Nicomedi consangu-
nei. qui fuit optimus
Medicus dum vixit,
quoniam & multos
servavit pbarma-
cis dolorem sedantibus.
doloris expers cor-
pus nunc habet mortuus:
Bono sum animo Nicomedes.
qui non eram & na-
tus sum. non sum & non do-
leo postquam vixi annis XLIV
& dies XXIII.

*In Palatio Magni Ducis ex
Gudianis pag. CCXLVI. 8.*

135

V A R E I A
FELICISSIMA
A V R E L I A E
E R M I O N A E
F I L I A E · D V L C I S S

*Ibidem ex Gudianis pag.
CCLIII. 9.*

136

T I · C · A V G V S T A L I S
F E C I T · M A T R I · S V A E
C A R I S S I M A E
I T E M · F R A T R I S V O
F E L I C I · V · A · V I I I

*In terra Galerae (lege Galeatae) in Etruria, circa Viam
Claudiam, ex Gudianis pag. CCLV. 3.*

137

D : M

GRAPHICO PVBLICO MAECIANO SODALIVM TITIVM
SCRIRONIA SYNTYCHE CONIVGI KARISSIMO FECIT
ET SIBI ET SVIS POSTERISQVE EORVM IN FR. P. VII. IN AG. P. XII.

Ibidem.

138

F A B V L E I A E · C H R Y P E · L I B E R
V I X I T · A N N · L V I I I · M E N · X · D · X V I I I
M · F A B V L E I V S · M · F · E V C A R P V S
F A B E R · F E R R A R I V S · M A T R I · C A
R I S S I M A E · E X · T E S T A M E N T O · P · C
H · M · H · E · N · S

137. Inscriptio haec exstare dicitur in Schedis Petri Andreae Andreinii Patricii Florentini in *Museo Mediceo*. Adlata rubrica: *In Terra Galeatae* etc. hic tollenda est, & praeponenda lapidi, qui sequitur num. 138. hic enim lapis, ut in Gudianis adnotatum, exstat in *Terra Galerae* (lege *Galeatae*) Hanc transpositionem, me inconsulto, & ab urbe absente, patravit Typographus: quod heic loco propinquiore monendum censui.

*Sequens Inscriptio Florentiae exstabat, ex vetusto Codice
Bibliothecae Stroziae; hodie vero non reperitur.*

139

L . M A M I L I V S

L . L . FAVSTVS . SEVIR . AVG .

L . MAMILIO . L . F . ARN . MODESTO

SELECTO ET DECVRIONI

VIVOS . SIBI . ET . LIBERTIS . SVIS . FECIT

L . MAMILIO . EPINICO . SEVIR . AVG .

L . MAMILIO . ACTIO .

CALLITYCHENI .

L . MAMILIO . FAVSTO .

L . MAMILIO . EVTYCHO .

MAMILIAE . PYRALLIDI

139. Mamiliae familiae originem indicat Festus his verbis: *Mamiliorum familia a Mamilia Telegoni filia, quam Tusculi procreaverat.* Meminit Livius Lib. III.

R

L. Ma-

L. Mamili, qui quum esset Tusculi Dictator, Romanis auxilium tulit, quum Capitolium ab Herdonio teneretur. Eandem familiam in Florentinorum Colonia claram fuisse, docet hoc marmor, in quo Mamili e libertis orti, inter Seviros Augustales, Selectos, & Decuriones recensentur. Iam Florentinos antequam ex Augusti beneficentia in Scaptiam Tribum transirent, in Arnensi sive Arnensi Tribu, quam ab Arno Etruriae flumine dictum docet Livius Lib. VI. ius suffragii habuisse, adlatis illustratisque vetustis lapidibus, supra ostendi pag. 28. & 29. In eadem Tribu Clusinos censos fuisse adnotavi in Par. II. pag. 409.

140

D	•	M
T	•	FL • HYLLO
FL	•	EPAVXESIS
		F I L
P I	•	SSIMO • QVI
VIX	•	A • XIX • MENS • XI

141

D	•	M
FL	•	AQVILIO
		H E D O N I
		CANDELABRARIO
VIXIT	•	AN • XXXIII
MENS	•	IV • D • X

141. Numquam in vetustis lapidibus me legere meminini CANDELABRARIJ vocabulum. Candelabarius is erat qui candelabra aurea, argentea vel aerea, vel etiam marmorea ac lignea, quorum meminit Cicero in Verre, artificiose faciebat. Candelabrorum multiplex usus fuit in templis Deorum, in sacrificiis, in balneis, & in tricliniis. Caput testamenti M. Meconii Leonis, quod adfert Fabrettus Inscript. Cap. v. pag. 404. n. 306. memorat CANDELABRA ET LVCERNAS BILYCHNES, quas arbitrio Augustalium Reipublicae Petelinorum dedit vivens ad ornatum & commodum tricliniorum, quo faci-

facilius Augustales strationes publicas, (ita in marmore legitur) nimirum stationes suas obire possent. Candelabrum aereum elegantissimi operis, & quidem praealtum, vidi in Museo Nobilium Comitum Ansidacorum Perusiae, quo nihil pulchrius, nil praestantius ars potuit effingere. Si quis Candelabrorum usum in sacris, quemadmodum & lucernarum, originem ab Aegyptiis manasse arbitretur, Isiacae mensae, in qua candelabra sculpta sunt, auctoritate uti poterit. Sed de his alibi opportunius. Exstat in Museo Magni Ducis Etruriae candelabrum aheneum optime sculptum, altitudine aequans fere duos pedes, ita inscriptum in basi: M. ΑΓΡΙΠΠΑ Ο ΥΠΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. Sed inscriptio *ποθέειν* manifeste aperit: nam Graeci auctores scribunt ΑΓΡΙΠΠΑΣ, non vero ΑΓΡΙΠΠΑ.

Florentiae in Aedibus C. V. Joannis Baptistae Donii, ex eius Schedis autographis; sed lapides hodie desiderantur.

142

D · M
TI · CLAVDI
FLORENTINI
NARCISSVS
LIB · ET
FRATER
B · M · F ·

143

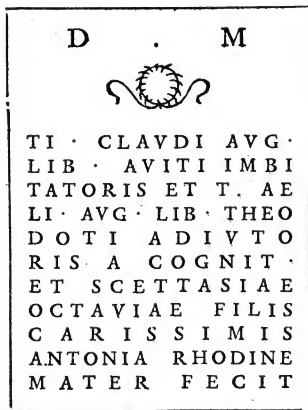
ANTISTIAE
L · L · THAIDI
ANIMA SVAVISSIMA
H A B E
BENE BALEAS QVISQVIS
ES QVI ME SALVTAS

143. HABE. hoc est HAVE BALEAS. i. e. VALEAS. Sexcenta in vetustis lapidibus exempla occurrunt frequentis mutationis V. in B. uti etiam

R 2

N in

N in M. Labet adferre exemplum in sequenti lapide, ni fallor, ad hoc usque tempus inedito, qui Romae in via Salaria inventus est anno MDCCXXII.

Agathopi Augusti Liberti *Invitatoris* sepulcralem titulum dedimus in Par. I. pag. 195. num. 8. *Invitatore* servum, eundem esse censuit Carolus Datus Patricius Florentinus, ut diximus, ac *Vocatore*, quem & *Nomenclatore*, quasi nominum calatorem veteres dixerunt, qui nomina eorum qui vocati erant, recitabat. Servi *Invitatores* ad nuptias, & ad cenam in sacro Evangeliorum Textu memorantur. *Invitatores* primum locum tenebant inter *Officiales* ad usus *Scrini* deputatos, qui in leg. ult. Cod. de divers. officiis recensentur: *Item scrinii sacrorum libellorum sic, officii virorum Magistrorum militum utriusque Praefecti Orientis & Illyrici, INVITATORVM,*
Ad

Admissionarium, Memorialium, omniumque Paedagogorum, Cellariorum, Mensorum, Lampadiorum. etc. legendum videtur *Lampadariorum*, auctoritate antiqui marmoris penes Fabretum Cap. IV. pag. 307. num. 309. in quo ARAPS CAES. N. SER. PECULIARIS LAMPADAR. hoc est *Lampadarius*, nominatur. De his vide Pignorium de Servis pag. 127. & 128. Aliud tamen est officium *Lampadariorum* ad usum scrinii, de quibus Bulengerus de Imperat. Romano Lib. II. Cap. XXVI. aliud eorum qui facem & lampada Imperatori noctu iter argenti praeferebant. Ibidem etiam eodem anno inventum est hoc epitaphium, quod utpote ineditum, praeteriundum non est.

D	♂	M
IVNIAE EVTICHIAE M · IVNIVS		
DECIMIANVS FILIVS ET		
M · CLODIVS CANDIDVS MARITVS PRO PARTE DIMI		
DIA FECERVNT ET SIBI LIBERTIS LIBERTABVSQ.		
SVIS POSTERISQVE EORVM		ITEM
ANTONIA RHODINE PRO PARTE DIMIDIA FECIT		
SIBI LIBERTIS LIBERTABVSQVE SVIS POSTERISQVE		
EORVM PRO PARTE SVA EX SARCOPHAGIS DVOBV		
sc	QVE SVNT IVRIS EIVS DONAVIT CLAVDIO	
LEONIDI MARITO SVO VNVM QVOD EST PARTE DEX		
TERIORE ITA VT IN EO CORPVS EIVS PONI IVSSIT		

Marmorea ara superne fracta, inventa in Aedibus Leonardi Augustini Antiquarii Celeberrimi; ex eius autographo in Codice Bibliothecae Stroziae.

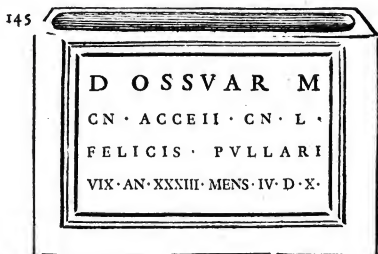
144

144. Aliarum inscriptionum exemplo & auctoritate, quae in capite desunt, ita supplenda sunt. LA-
RIBVS · AVG · h. e. *Laribus Augustis*. Leonardi Au-
gustinii patria Senae fuerunt: sed quum Romae per
plures annos degisse constet, potius Romae inven-
tam fuisse hanc aram, quam Senis, credendum est.
Quum Romae degeret Augustinius pretiosa antiqui-
tatis cimelia undique conquisivit, quibus aucta est
Medicea Gaza, iubente Serenissimo Card. Leopoldo
Medice, & nullis impendiis parcente.

Flo.

*Florentiae, ex antiquo Codice Bibliothecae Nobb. Gaddiorum,
hodie non invenitur.*

145. Habes hic Ossuarii schema, in quo ossa, & cineres defunctorum componebantur, quamvis diversum sit ab his, quae adfert Fabrettus Cap. I. Inscript. pag. 16. num. 69. & 70. Cineraria quoque quadrata fuisse, ex eorum iam adlata descriptione in Parte I. huius operis, pag. 226. & 227. colliges. In his OSSVA ET CINERES, uti docet vetustum marinor penes Fabrettum Cap. III. pag. 201. num 492. in unum coniiciebantur. In sepulchrali titulo penes Vignolium inter Selectos pag. 276.

P H I L A R G Y R V S
C H R Y S A R I O N I
O S S V A R I V M D E S V O
D A T

Cn. Acceium Felicem, Libertum fuisse arbitror,
Cn. Acceii Rufi Lutatii, qui fuit Duumvir Co-
loniae Florentinorum cum T. Petillio, quorum men-
tio

tio in vetustissima Tabula, quam protuli in Parte I. pag. 316. n. 34. Pullarii officium fuit, e pullis, quos alebat, in cavea adlatis educisque, ubi oportebat, auspicia secunda vel adversa nuntiare. Cicero de Divinat. II. 34. *Attulit in cavea pullos is, qui ex eo ipso nominatur PVLLARIVS*. De his cum plena sint Lexica, multa notatu digna congerit Pitiscus, ad quem lectores mittimus. Omnium vero luculenter de his Gisbertus Cuperus, qui ad monumenta antiqua, pag. 199. & seqq. differit de Pullariis, notatque cum Reinesio Cl. VI. Inscr. XXXVI. Augures Pullarios in unaquaque Legione Romani exercitus fuisse, itemque VIATORES PVLLARIOS.

Pulcherrima est, & ad hunc diem, in quo scribo, nondum edita, haec inscriptio in Agro Romano inventa hoc anno MDCCXXXIX., in qua ossuaria nominantur, & ne violentur, orant defuncti. Exstat in Museo Cl. V. Francisci Ficoronii, qui exscripsit, & ad me statim perhumaniter misit.

<p>PER DEOS SVPEROS INFEROSQUE TE ROGO NE OSSVARIA VELIS VIOLARE M · CALPVRNIVS · M · L · SVLLA CALPVRNIA · M · L · FAVSTA · L I B E R T A</p>

Dirae non raro in sepulcralibus titulis contra violatores notantur. In Urnula Musei Suburbani Strozii

A P P E N D I X. 137

zii ita scriptum: OLLA. EIVS SI QVI OVVIOLARIT,
AD IFEROS. (sic) NON. RECIPIATVR.

Florentiae: nunc desideratur.

146

IGILIAE · FLAVIAE
PIISSIMAE · CASTISSIMAE · FEMINAE
L · IGILIVS · SEX · F · ARN · MILO · EQ
PVBLIC · CONIVGI · SIBI · ET · SVIS · FIL
FECIT · ET · IGILIAE · FLAVIANAE MA
TRI · DVLCISSIMAE · BENEMERENTI
P O S V I T

Florentiae, penes DD. de Gentilibus.

147

OTACILIA	v C · OCTAVIVS
M · L · HILARA	C · L · VRBANVS
MATER · VRBANI	PATER RVFI

147. Hic titulus ante duas ollas cinerarias in monumento positus, scriptus est litteris pulcherrimis, qui non redolent Otaciliae uxoris Philippi Imperatoris aetatem, sed longe superiorem, forsitan, ut auguror, Augusteam. Ex Otacilia familia clari genere & munerum dignitate viri non pauci prodire, quos recenset Glandorpius. Illa littera v ante C. OCTAVIVS, indicat eum viventem, quum sepulcralem titulum sibi posuit.

S

In

*In Bibliotheca Nobb. de Panciaticis exstat anaglyphum marmoreum
Faesulis effossum, in quo nex Priami sculpta est; in ara
vero in qua idem Priamus iugulatur, haec
epigrapha legitur.*

148 AVRELIA SECVNDA

SE VIVA FECIT SIBI ET SV

I S

*In Museo Marchionis
Riccardii.*

*Florentiae, in Aedibus Nicolai
Businii, in Viciniis S. Crucis.*

149

D	·	M
TESSIAE	·	TESSIANAE
EVTACTVS	·	ET · THISBE
PARENTES	·	FILIAE
DVL CISSIMAE		
QVAE	·	VIXIT · ANNIS
IIII · M · X · D · II		
H · III · FECERVNT		

150

D	·	M
RVSTICIANAE		
FELICLAE	·	QVAE
VIXIT ANNIS XVII ·		
MENS · VII · DIEB ·		
XIIII · DIONYSI		
VS CONI VGI		
B · M · F ·		

149. Postremo versu auctior hic titulus sepulchralis exhibetur ex Marquardo Gudio pag. CCXLV. 7. qui integrum vidit, vel a docto viro exscriptum, accepit. Mutilum dedimus in Parte I. huius operis pag. 87. num. 13. uti hodie in Museo Riccardio existat.

150. Hodie non existat hic titulus; eum tamen descripsit in suo Codice, quem vidi, Baptista Brunelleschius Florentinus, Petri Zenobii filius, qui floruit initio seculi XVI. qui quum fuerit antiquita-
tum

tum omnium diligentissimus indagator, inter Florentinos, de antiquitatis studiis optime meritos, adnumerandus multa cum laude est. Ex hoc innotescit Rusticiania familia, inter priscae Coloniae Florentinorum recensenda.

*Quae sequuntur, septem abenea sigilla, exstant inter Cimelia
V. Cl. Dominici Mariae Mannii.*

151

152

153

154

155

156

*In sigillo, quod S
figuram refert.*

157

151. Prioris sigilli singularia. VT F. ita explicantur: VTERE FELIX. vel VTERE FELICITER. Haec adclamatio plerumque ab opificibus fieri solebat, ab soluto opere, eademque adhibebatur in Saturnalibus, in quibus invicem dona sibi mittebant Romani. Eadem sculpta in ara, quae Romae nuper effossa est. Additum etiam AMPLIORA FACIAS. MELIORA DEDICES. FELICITER. Interdum etiam scriptum: VTERE FELIX. MVLTI ANNIS. ET FAVSTE VIVAS. Verba VTERE FELIX, faustae adclamationis,

nis, bonique omnis gratia dici solebant quum sponsae sponsis nuptui tradebantur. Ea scripta sunt in antiqua Gemma Medicei Musei, in qua sponsus & sponsa ob fidem coniugalem iunctis dextris exhibentur, quam vide in Parte I. Tab. X. n. III. pag. LXVIII.

In altero adlato n. 154. A. indicat nomen Liberti, qui fuit Dispensator in domo Augusta. A. AVG. N D. hoc est: A. *Augusti nostri Dispensator*; vel *Dispensatoris*. Meminit Suetonius Diomedis dispensatoris Augusti, in eius vita c. 67. Meminit Diodorus Lib. XXXVI. Athenionis Cilicis, qui ducentis servis praefuit. Hinc discimus Libertos quoque, qui officio dispensatoris in domo Augusta, vel etiam in privatorum domibus fungebantur, usum sigilli obfignatorii habuisse. Fuisse dispensatores variis officiis ac muneribus destinatos, edita vetusta marmora & Scriptores testantur. De his nonnulla observavi ad Columbarium, sive Monumentum Libertorum & Servorum Liviae Augustae & Caesarum pag. 180. & 181. De origine usuque huiusmodi sigillorum egregie disserit vir mihi amicissimus, & eruditae antiquitatis consultissimus Dominicus Maria Mannius, in Florentino Seminario Etruscarum Litterarum Professor, qui multa cum nominis sui laude sequioris aevi plena eruditionis fruge sigilla editis iam voluminibus luculenter explanavit: quam spartam, quum in me iam recepissem, in eum lubentissime transtuli.

Age vero, quum adclationum, quae in aereis sigillis occurrunt, paullo superius mentionem fecerim; non iniucundum fore heic arbitror, si adclationes quoque recenseam, quae in Gemmis leguntur; quae quum in Florentinis Daetyliothecis adserventur, eas praeterire consentaneum non videtur. Primum proferam Gemmas Graecis litteris, mox Latinis insculptas.

In Medicea Dactyliotheca.

In Iaspide nigro, litteris albis
158 *exstantibus inscripto.*

A C T E P I A
Z H C A I C A C
I K A Λ Ω C

In Iaspide nigro, similiter
159 *scripto.*

M A K A P I
M Ε Λ I A T
T I K O N

In Sarda.

160
X I O N E
X A I P E

*Heliotropio insculptus vis-
minutus, aperto capite pileo-
lo, flans, columnas ianitur,
figura in manu tenet cum
conglobatus Solis & Lunae
germinet ad Basilidianam
figmenta.*

163

In Granato Orientali.

161
Φ I Λ Ω N

*In Iasp. Chalc. manus au-
rem tangens.*

162
M N H M O N E T E

M E Γ A
T O O N O
M A T O T
M O N O T
K T P I O T
Θ E O T

163. Hoc est: *Magnum nomen solius Domini Dei:*
hoc est: *Mitbrae.*

In Iaspide Heliotropio, in quo sculptus Mimus Antiochenus ursum saltantem exhibens.
In altera vero facie Fortuna, dextera navis gubernaculum, sinistra copiae cornu tenet.

164 E T T V X I M A P K E Λ A E
E I P H N H

A T E E I T T X H
A N T I O X E Ω N

165 *In Cbrysolito.*

T I · I V L I Y S A V G · L
P H I L O M V S V S

166 *In Iaspide.*

T F
A B A S C
Λ T I

In

167 *In Iaspide rubro.*

N A E V I A
C L E M E N T I N A

168 *In Iasp.*

V E R E C E R Y L
V N D V S L A E S

169 *In Iasp.*

170 *In Sardae.*

A P H P O D I Z I
V S · G E M I N I A
P A N C A R P E

171 *In Iaspide rubro.*

V L P I A
B E N E R I A

Alias Gemmas, ut aiunt, litteratas, editas a me
vide in Volumine secundo Musei Florentini pag.
XXXIV. & a Tab. I. usque ad Tab. XXIV.

Florentiae, in Aedibus March. Nicoliniorum prope Nobb. Pastios.

172

172. Rur-

172. Rurfus heic proferre eximium hunc lapidem, in quo fabrilis negotiantis Materiarii instrumenta, sculpta sunt, inter quae locum habet aſcia ad materias dedolandas, operae pretium viſum eſt; quia in instrumento illo, quod poſt reliqua ſubiectum eſt, ſcriptum habetur PAL quae litterae P. ALFII nomen indicant, non vero PAT, quemadmodum perperam a me editum fuerat in Parte I. harum Inſcriptionum pag. 277. num. 1. Id ut animadverterem indicavit vir Eruditiffimus Carolus Frederick Armiger Anglus, qui delineandum curavit, me monente, & ſchema obtulit doctiſſimo viro Domno Abbati Didaco Revillas, in Romano Archigymnaſio Matheſeos Profeſſori, a quo de antiquo Romanorum pede, & de veteri milliaro, praeter alia luce digniſſima, Commentarium exquiſita eruditionis fruge reſertum paratur. Perſpicuum hinc eſt veteres artifices in praecipuis ſuae artis, ſive negotiationis instrumentis, nomen ſuum ſcribere, vel indicare conſueviſſe. Fabri Materiarii in unico tantum lapide, quem ſubiicio, ſit mentio in Gruteri Theſauro pag. DCXLII. 6.

D	.	M	.	S
F	V	L	V	I
V	I	V	S	.
L	.	F	.	Q
V	I	N	.	S
T	I	A	N	V
S	.	F	A	B
E	R	.	.	.
M	A	T	E	R
I	A	R	I	V
S
P	I	V	S	.
I	N	.	S	V
O	S	.	.	.
V	I	X	I	T
.	A	N	N	.
X	L	V	I	.
R	V	B	R	I
A	.	M	E	R
O	B	R	.	.
M	A	R	I	T
O	.	B	.	M
F	E	C	.	.
H	.	S	.	E
S	.	S	.	T
.	.	.	.	L

In ſeptima linea vitioſe exſcriptum videtur ME-ROBR. Forſitan MEROP: quod ſi ita reſtituatur, haud ineptum videtur.

173. Rursus etiam heic adferre lubet exemplar minoribus litteris scriptum honestae missionis, & civitatis datae ab Imperatore Servio Galba militibus

173

SENGALBA IMPERATOR CAESAR AVGVSTVS
PONTIEMAX TRIB POT COS DESII
VETERANIS QUI MILITAVERUNT IN LEGIONI
I ADIUTRICE HONESTAM MISSIONEM ET CIVI
TATEM DEDIT QVORVM NOMINA SVBSCRIPTA
SUNT IPSIS LIBERIS POSTERISQVE EORVM
ET CONVBIVM CVM VXORIBVSQVAE TUNC
HABVSSSENT CVM EST CIVITAS IIS DATA ANT
SI QVICAELIBES ESSENT CVM IISQVAE POSTEA

DUXISSENT DVMTAXAT SINGVLS SINGVLS
AD XI K IAN

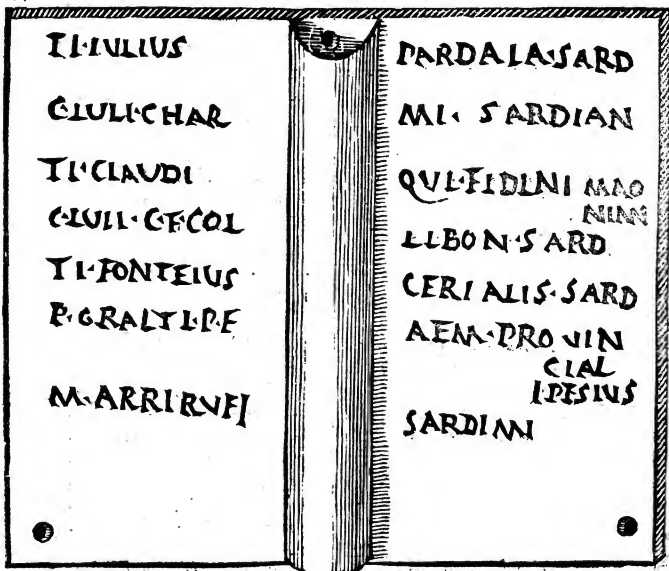
C BELICO NATALE P CORNELIO
SCRIPTONE COS
DI OMEDI ARTEMONISE PHRYGIA VNIC
DESCRIPTVM ET RECOGNITVM EX TABVLA Aenea
QVAE FELIX EST ROMAE IN CA PITOLIO
IN ARA GENTIS IVLIA

veteranis, qui militaverunt in Legione I. Adiutrice,
quod est omnium plane vetustissimum. Exstabat
olim

olim hae plicatiles Tabulae ex aere in Museo Andreinio; post eius vero obitum, insigni eius Museo comparato ab Ioanne Gastone Magno Duce Etruriae, in Mediceo Museo nunc adservantur.

174. Averfam quoque partem huiusce monumenti propono, ut loca quaedam a doctissimo viro egregie illustrata, in quibus haeserat mihi aqua, consideremus.

174

Is est vir celeberrimus, & ad illustranda difficiliora veterum inscriptionum loca, & insigniora vetustatis monumenta, bono litterariae reipublicae natus,

T

lo

Ioannes Gaspar Hagenbuchius, in patrio Lyceo Tigurino Eloquentiae, Historiae, Graecarum humaniorumque litterarum Professor meritissimus, quocum paucis ab hinc annis summa studiorum necessitudo, & animi benevolentia intercedit. Eximius hic vir, cuius habeo epistolas in re antiquaria illustranda eruditissimas, & quidem non paucas, quas, eo permittente, in lucem proferam, & maxime pertinent ad illustrandas, vel emendandas complures veteres Inscriptiones in Doniano opere adlatas, hanc ad me nuper misit, quae insignissimo huic monumento opem medica manu adferunt praestantissimam.

ANT. FRANC. GORIO

Ioh. Gaspar Hagenbuchius

S. P. D.

Leonbardus BODMERVS, patriciae gentis iuuenis, non ad eius tantum decus, sed & ad praeclara reip. nostrae surgens, quem ante biennium a nobis trans Alpes vestras in terras digressum, quo minus iam tunc Florentiam veniret, instituti itineris ratio commutata impediverat, Herculis Labronis portum nunc relicturus, Romam & Neapolin ita cogitat, ut ante omnia Florentiam adire, GORIVMque videre constituerit. Quare adolescentem hunc nobilissimum, mihi inprimis carum, moribus probatissimis, TIBI, mi GORI, ita commendo, ut TE velim eum ornare atque adiuvare, quibuscumque rebus possis. poteris autem plurimis; indicandis FLORENTISSIMAE urbis vestrae ἀξιωμακοῦς, ἀπειριendis καμνείοις eiusdem, quae altera velut Roma
Tan-

—Tantum alias inter caput extulit urbes,
Quantum lenta solent inter viburna cupressi:

poteris praeterea, dandis etiam, maxime de itinere rite instituendo, & feliciter peragendo, consiliis atque monitis multum profuturis. Multum gens BODMERO-RVM, multum ipse TIBI sumus debitori. Ita mihi omnia quae opto contingant, ut hominem nostrum *ωδωδωδω* vehementer velim. Quod si vestratium quidam ad nos veniret, a TE nobis commendatus, quantum auctoritatis & ponderis commendatio TVA apud nos haberet, revera intelligeret; TIBIQUE redux, GORIVM a nobis plurimi fieri, commemoraret. De BODMERO meo TE amicissime cogitaturum, nostra me amicitia dubitare non sinit: cogitabo usque & ipse, gratam a TE gratiam inire. Quae de *δωδωδωδω* Tabulae aeneae Andreinianae Inscr. Etr. T. I. pag. 257. num. 45. mihi enotavi, tecum communico. In altera Tabulae facie quid sit post PHRYGIA. (in Tabulae sphalmatis id refert pag. 260. med. quod in altera recte detur PHRYGIO.) VDIC. summpere torfit & TE, & doctorem TVVM doctissimum Salvinium, quod vidi ex pag. 259. & 281. Vide vero, an legendum sit, PHRYG. (i. e. PHRYGIO: posses & PHRYGIA sine sphalmate accipere, elliptice, subintelligendo oriundo, vel domo, vel quid simile.) LAVDIC. Puto accipiendum de Pbrugia LAODICEA ad Lycum, nobilissimo oppido. L in bis Tabulis est ubi ab I parum differat. Forte exscriptoribus, de PHRYGIA cogitantibus, imposuit lineola subtilioris ductus, qua L ab I differt, ut parvum spatium putarent interiectum: si etiam interiectum sit, glypten puto, quasi monere voluisse, non AV diphtongum se dare, sed A ab. V seorsum accipi debere; quae punctis diaereseos vulgo nunc separamus. V enim illud iacet pro O. *ωδωδωδω*, ut non nescis, sexcenties occurrente. Quid? quod in ipsa hac voce occurrit, LAVDICE, uxor MELIORIS: profertur a

TE pag. 364. n. 102. pro LAODICE, quod Salvini
 verbis opportune monuisti pag. 365. Vt hic in voce,
 quae a graeco λαός, populus, est: ita in ipsa hac
 voce latina populus, O cum V mutatur, Poblícola,
 Publicola: quod in exemplis de O & V mutatis
 idem Salvinus tuus adtulit pag. 340. ad num. 11.
 LAVDICE in saxis valde frequens. ΛΑΤΔΙΚΗ minime
 frequens: occurrit tamen in eruditissimi & amplissimi
 Divionensium Praesidis Boubierii explic. de quelqu.
 marbr. ant. pag. 4. fin. Est & aliud in altera hac Ta-
 bula aenigma. P. GRAITI (an sanum satis? Grattia
 gens antiquariis incognita. Gratia & Grattia cognitae.
 an quasi Graetia, nova & ea, accipietur?) P. F.
 AEMilia tribu PROVINCIALIS (cognomen hoc, & ali-
 bi non raro occurrit:) IPESIVS. Ipse HYPAEPESIVS
 ob Hypaepas, Lydiae urbem, tentas legere pag. 260.
 moxque, quod literas videbas nimis abeuntes, caela-
 toris erratum suspicaris intercessisse, ob similitudinem
 syllabarum PAE. & PE. priorem praetervidentis; quasi
 Ipaepesius daturus, dederit Ipesius. Cuius generis trun-
 cationes non ignoro interdum occurrere; sed ab Hypae-
 pa gentile fit Hypaepenus, non modo in Stephano Byz.
 quem ipse laudasti, sed & in Plinio & numis, ut ad-
 fert Cellar. Not. O. A. T. II. pag. 128. ab Hypae-
 pis etiam nimis distat IPESIVS Tabulae. Ipus, sive Hi-
 psus, Phrygiae locus, v. Cell. loc. cit. pag. 168. fin.
 an inde IPESIVS, quasi IPSIVS. Vt in Tabula MAO-
 NIAN pro MAEONIAN. extruso male E; ita hic non
 admodum bene intruso E. IPESIVS. Apud Spon. Misc.
 pag. 116. Opetatus & Cerispus pleonasmum τὸν E ha-
 bent. Neque nos offendat nominativus Ipesius cum ge-
 nitivis praecedentibus non concordans: in his enim Ta-
 bulis nomina alia gignendi, alia nominandi casu legun-
 tur: mixtum ergo ex utroque nostrum: multis etiam in
 saxis, militum, & equitum singularium Aug. inpru-
 mis, nominativum patriae subiici, etsi genitivus vel da-

tivus nominum ipsorum praecefferit, non ignoras. Stylus lapidarius sua singularia non raro ostentat. Dum superiora de IPESIVS buc coniciebam, subiit alia coniectura, quam mihi verisimiliorem etiam videri non dissimulabo. I forte E est, quomodo τὸ E Tabulae in IPE-SIVS, & alibi non valde ab I discrepat: ita exibit EPESIVS, pro EPBESIVS. Saepe PILIPPVS pro PHILIPPVS in saxis legitur, & alia multa habent P pro PH seu Graecorum φ. V. Fabr. Inscr. pag. 307. Ita duae nobilissimae minoris Asiae civitates Laodicea ad Lycum, & Ephesus, in Tabula TVA legerentur.

Haec Hagenbuchius tuus, qui novit, se Hagenbuchium esse, non Oedipum. Ipse, qui Spbingem praestitisti, quas posuisti quaestiones, diligentius etiam inspecta Tabula, solves facillime. Ita optime, vale. Tiguri, ipsis Idibus Ianuariis MDCCXL. anni, quem TIBI precor faustissimum, felicissimumque.

Insigne hoc monumentum publici iuris feci, ut antea dixi in Parte I. huius operis pag. 257. quae prodiit anno MDCCXXVI. Iterum post annum MDCCXXVII. illud pervulgavit Cl. Marchio Scipio Maffei in opere, quod inscribitur: *Istoria Diplomatica* pag. 30. & quamvis iam a me editum vidisset (nam ei eodem anno MDCCXXVI. eandem Partem I. Inscript. ant. Etruriae, Veronam transmissam, quam accepisse mihi constat) tamen iam inde mihi infensus, sonora voce adfirmavit, nondum a nemine in lucem prolatum fuisse. Tabulas plicatiles Mediceis simillimas nuper nactus est idem Maffei, quae continent honestam eiusdem Imperatoris Galbae missionem, & civitatem ab eo datam militibus veteranis Legionis I. Adiutricis, & quidem, ut in Medicea legitur A. D. XI. K IANVAR iisdemque Consulibus C. Bellico Narale, & P. Cornelio Scipione; qui Consules suffecti fuere anno V. C. DCCCXX. Christi vero LXVIII. Non eadem, sed diver-

versa sunt militum Veteranorum nomina, quae in ea recensentur. Has idem primus protulit in Opere *Verona illustrata* Par. II. Lib. v. pag. 270. num. 8. Antequam vero eas sibi compararet, quum Romae in manus docti viri Francisci Victorii Equitis venissent, is ad me antigraphis litteris diligentissime exceptas misit; quibus postea conlatis cum Maffeiana editione, vidi duodecim ferme in locis ab archetypo eam differre, quibus ipse medebitur si aere incisam iterum adferet. Has quoque edidit Vir Celeb. Ludovicus Antonius Muratorius in Tomo I. novi Theauri veterum Inscriptionum pag. CCCVII. 1. sed non paucis in locis & ipse inemendatam; adnotavit tamen, quod Maffei silentio praeteriit, has aereas tabulas effossas fuisse anno Christi MDCCXXVIII. in Castello a mare. Notandum quod scriptum est AD. ARAM. hoc est AD ARAM: non AD. ARMA. Per rarum honestae missionis monumentum, adnotatis Consulibus, & patriis civitatibus militum habetur in sequenti ara, quae Romae exstat in Hortis Iulianianis; in qua observare lubet honesta missione donatos milites Cohortis Primae Praetoriae.

GALLICANO · ET · VETERE · CoS
 VII · ID · IAN · CoH · I · PR · >
 SATRI · GENIO · > · MISSI
 HONESTA MISSIONE : VII
 HIBERO · CoS

P · CENSORIVS · IVSTVS · VIRVNO
 L · VOLCEIVS · SEVERVS · SESTINO
 Q · SEXTILIVS · VETVS · FLANONA
 C · VALERIVS · VERANVS · TRIDENT
 SERVIANO · III COS

T · ANNVS · CRISPINVS · CVPRAMAR
 T · ANTONIVS · PRIMVS · PERINTHO

Fabrettus, qui hanc adfert Inscr. ant. Cap. VII. num. 121. notat exemplum inscribendi unicum Consullem brevitatis gratia, quem vide. Dicata est haec ara Genio Centuriae. Constat ex aliis compluribus inscriptionibus, quae iam editae sunt, milites missos honesta missione, aras pro gratiarum actione, dedicasse Diis, quos colebant, tamquam praesidibus Legionis vel Cohortis, praesertim vero Genio Centuriae.

*Apud Amplifi. Senat. Carolum Ginorium, Marchionem Ripar-
bellae & Caecinae etc. titulus marmoreus inter rudera
Caecinae repertus anno MDCCXXXIX.*

175

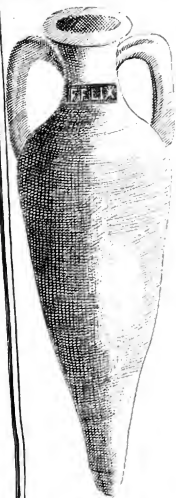
B	E	N	✓	M	E	R
I	V	V	E	N	T	A
S	O	R	O	R	I	E
T	I	V	E	C	O	N
R	C	I	A	N	V	S
✓	F	E	C	I	T	

sic

175. Hoc est: *Benemerenti Iuventati Sorori & Fes-
tinae Coniugi Marcianus fecit.* Pervulgatum est tum
homines, tum feminas interdum nomen a Diis Dea-
busque desumisse. Iuventas nomen accepit a Iuven-
tate seu Iuventa Dea, quam Romani coluerunt.
Memorantur a P. Victore aediculae ei dedicatae
in Regione IV. & VIII. Habuit etiam aedem in
Circo Maximo, quam tamen idem P. Victor in
Regione XI. aediculam adpellat; aedem vero T. Li-
vius Lib. xxxvi. 36. & liquet vetustissimam fuisse.
*Iuventatis aedem in Circo Maximo Licinius Lu-
cullus Duumvir dedicavit; voverat enim sedecim an-
nis ante M. Livius Consul, quo die Asdrubalem exer-
citumque eius cecidit: idem Censor eam faciendam lo-*
ca-

cavit, *M. Cornelio, P. Sempronio Consulibus*. In viciniis Caecinae, auspice Clarissimo Senatore & Marchione Carolo Ginorio, ex Equestri itidem Ordine S. Stephani, inter parietinarum veterum rudera detectae sunt complures Officinae Figlinariae, quae refertae erant fictilibus vasculis, praesertim amphoris praegrandibus, inter quas non paucas & ipse vidi, quas idem Nobilissimus Marchio Florentiam asportari iussit, adservatque in suo Museo; atque unam ex his humanitate in me singulari mihi dono dedit. Romanos pedes III. altitudine excedunt. Ex his amphoris aliquae in collo impressum habent nomen Fictiliarii; nonnullae etiam adiunctam notam Officinae, nimirum lituum, augurum, insigne, ut videre est in sequenti Tabula num. III.

His in locis, in quibus amphorae inventae sunt, adhuc visuntur cumuli fragmentorum eorumdem vasculorum, & amphorarum. Os unius amphorae intrinsecus obturatum vidi subere, quod ita eidem inhaeret, ut non facile extrahi possit. Ex his amphoris aliquot repertae sunt inscriptae nominibus opificum Figlinariorum, quos tres fuisse hinc discimus, nimirum *Felicem, Rufum & Lucundum*. Fabrettus Cap. VII. Inscript. ant. qui nomina Offinarum recenset, notat pag. 498. distinctionem Officinae superioris & inferioris; veteris & novae; maioris & minoris. Nomen suum hi Figlinarii adnotare consueverunt in amphoris, ut videmus, in doliis, in tegulis, in lateribus, in urnis, patellis, vasculis, calicibus, atque in his praedium indicarunt, & tempus, adnotatis Consulibus: qui mos etiam sub Christianis Imperatoribus duravit, ut observat Fabrettus pag. 502. & 503. Praeterea aliquam notam in his sigillandis addidere, nimirum pineam nucem, coronam, ramusculum palmae, capita quadrupedum, aliaeque his similia: interdum etiam vel
signa

FELIX

RVFIS

IVCVND

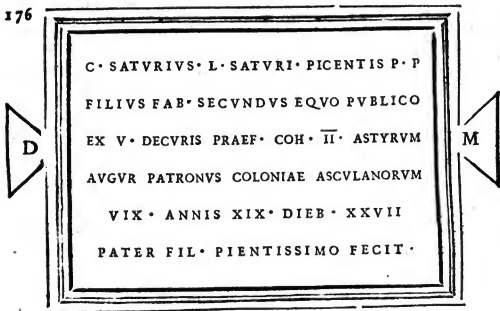
signa Deorum Dearumque, vel eorum symbola. Id etiam factum ab opificibus lucernarum fictilium, itemque ab his qui vascula vitrea conficiebant. His adconsenda sunt vascula. in sepulcris recondita, in quibus scriptum nomen defuncti, non impressis aereo sigillo litteris, sed cultro vel graphio incisis, quorum schemata adfert eruditissimus Antonius Maria Vulpus, Societatis Iesu Presbyter, in Dissert. in Epitaphium S. Severae Martyris Tab. XII. XIII. & XIV. & pag. 89. & sequentibus.

Variae fuere apud veteres, forma tamen inter se fere similes, amphorae, uti & varia fuere liquida, quae in his ponebantur. Fuere amphorae vinariae; quarum schema exhibui pag. LXXXII. in opere Donianarum Inscriptionum, ex archetypo. Musei Victorii, in cuius collo notatum cellae & cellarii nomen: nec semper impressis litteris, verum etiam atramento scriptis. Plura de amphoribus fictilibus vinariis Iulius Pollux Lib. vi. Cap. II. Lib. vii. Cap. XXIX. & XXXIII. In amphoribus conditum servatumque oleum legimus. Amphorae oleariae iconismum adfert Gruterus pag. DCCCCXXIX. Conditum quoque in his acetum, mel & lac quoque repositum, ut ad Inscriptiones Donianas observavi pag. LXXXII. & sequentibus. Amphoras quoque in funeribus adhibitas legimus, vel ad libationes in parentalibus fundendas, vel pro condendis cineribus, vel victimarum sanguine colligendo pro expiatione mortuorum. Suprema haec officia declarant vetusta anaglypha, inter quae singulare illud est, in Dempsteriano Opere adlatum Tab. LXXXV. n. 1. in quo duo viri amphoram humi condunt. Alterum exemplum, quod subiicio n. v. doliolum vinarium refert, in quo vinum condebatur. Exstat hoc doliolum cum altero adsimili in meo Museo. Haec effossa sunt in agro Volaterrano, eaque mihi dono dedit vir humanissimus Hippolytus

Maria Cigna. Notatu dignum cenſeo, quod intrinſecus pice picata ſunt, & quidem adeo craſſa, ut corticis aliquantulum abſtulerim, qui in ignem iniectus, odorem picis reddidit. Hac de amphoris, & doliis vinariis ſatis ſunto.

*Piſis, in Baſilica e regione pulpiti, prope quoddam altare :
ex Codice Brunelleſchio.*

176

176. Protulit hanc inſcriptionem, primuſque omnium illuſtravit, Franciſcus Robortellus, ut monui in Parte II. huius operis pag. 20. num. 14. Lubet nunc ea, quae eruditus vir adnotavit, iterum adferre. *Sed ego Piſis in antiquiſſimo marmore animadverto de Equo publico fieri mentionem: quod ut facilius cognoscatur, apponendam inſcriptionem ipſam putavi.* (Hic adlatam adfert inſcriptionem, nonnullis tamen maculis adſperſam). *Eſt vero & illud obſervandum DECVRIS, poni pro Decuriis, quae quinque erant Equitum; cum quatuor ab Auguſto conſtitutis, unam adieciſſet poſtea Caius Auguſtus; de qua re, praeter ceteros, breviter agit Plinius Libro XXXIII. Cap. II. bis ver-*

verbis. „ Propterque haec discrimina, Caius Princeps
 „ Decuriam quintam adiecit, tantumque natum est fa-
 „ ctus, ut quae sub Divo Augusto impleri non potue-
 „ rant Decuriae, non capiant eum ordinem, passim-
 „ que ad ornamenta ea etiam servitute liberati tran-
 „ siliant, quod antea nunquam erat factum; quoniam
 „ in ferreo anulo Equites Iudicesque intelligebantur:
 „ adeoque promiscuum id esse coepit, ut apud Claudium
 „ Caesarem in censura eius unus ex Equitibus Flavius
 „ Proculus cccc. ex ea causa reos postularet. Ita,
 „ dum separatur ordo ab ingenuis, communicatus est cum
 „ servitiis. Idem Plinius eodem libro Cap. I. Nec
 „ pridem id factum: Divo Augusto Decurias ordinante,
 „ maior pars Iudicum in ferreo anulo fuit: iique non
 „ Equites, sed Iudices vocabantur. Equitum nomen sub-
 „ sistebat in turmis Equorum publicorum. Iudicum quoque
 „ non nisi quatuor Decuriae fuere primo: vixque singula
 „ milia in Decuriis inventa sunt, nondum provinciis ad
 „ hoc munus admissis. Aperte, opinor, perspicitur in his
 „ Plinii verbis, quae fuerint Decuriae hae Equitum. Prae-
 „ terea de Equis publicis fit mentio. Adde quod apparet
 „ delectus Equitum habitus, ascitusque ex provincialibus;
 „ ut non mireris illum Picentem esse. De Saturio quo-
 „ dam, Domitiani Augusti Cubiculario, meminit Suetonius.
 „ P. P. Patrem Patratum puto per has notas significa-
 „ ri, adeo ut Augur hic Satorius, Saturii P. P. di-
 „ catur filius. FAB. puto nomen esse Tribus, quod apponi
 „ eo ferme modo solebat, ut etiam in Philipp. Oratione IX.
 „ Sulpitius Q. F. Lemonia. Rufus. Tribus enim no-
 „ mini postponi consueverat cognomen, sicuti etiam in hac.
 „ FAB. SECVNDVS. Astyras vero ego puto intelligi Equi-
 „ tes, qui Hispanis, ab Asturia regione, uterentur equis,
 „ de quibus Plinius meminit Libro VIII. Cap. XLII. & ait
 „ Asturcones, vocatos: nisi fortasse malis, ab Astura oppido
 „ Latii vocatos Asturas. Vergilius, opinor, ad hos Equi-
 „ tes alludens, nomen illud ita protulit cum ait: Astur

equo fidens: & si ille Latinus non erat. Requireret fortasse aliquis a me, ut postquam magna ex parte inscriptionem illam explicavi, declararem etiam, quales essent *Coloniarius* patroni, & unde haec fluxerit consuetudo. Verum quia in animo est in alio libello multa de *Coloniis* disserere; hic de ea re in praesentia silebo. De Patronis *Coloniarius* non pauca, quae adnotari possunt, in medium protuli ex antiquitatis penu depromta, in Parte II. Inscript. ant. Etruriae Urbium, a pag. 198. ad 210. deque eorum origine, iure, honore, favore, & hospitali tessera differui.

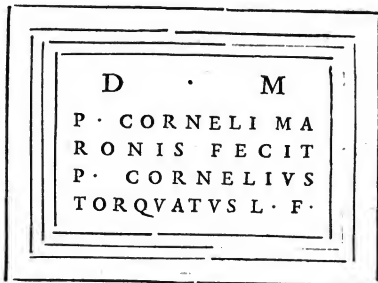
P. P in prima inscriptionis linea haec singularia, ut opinor, potius explicanda sunt *Primipili*, seu *Primipili*, vel *Primipilaris*. Eadem habentur in lapidibus *Donianis* *Clasf.* v. n. 226. & *Clasf.* VI. num. 62. P. P. LEG. & n. 61. *Oliverius* Vir. Cl. in marmora *Pisfaurensia*, pag. 146. num. LV. P P. LEG. III FLAV. interpretatur *Praepositus Legionis* IV. *Flaviae*. Haec quoque interpretatio, perspecta militarium officiorum ratione, quadrare potest. In meo *Indice* *Doniano* error, me oscitante, irrepsit: P P LEG. *Propraetor Legionis*, de quo me amice admonuit idem *Oliverius*, adeoque emendandum videtur: *Praepositus Legionis*, vel *Primipilus Legionis*.

Standum itaque arbitror fidei *Baptistae Brunel-leschii*, qui hoc ipsum marmor, & alia fere trecenta in suo *Codice* scripsit, suaeque tempestare, nimirum circa annum MDX. illud vidisse credendum est; nam & locatum describit in *Pisana Basilica*, quod silentio praeteriit *Robertellus*, qui non satis adcuratus in eo exscribendo fuisse perspicue adparet. Hodie hoc ipsum epitaphium desideratur, & credibile est periisse, *Aedilium* incuria; quae, quum poenis ullis auctoritate Principum coerceatur, multeturque, patria monumenta semper everti ac labefactari necesse est.

Pro-

*Prope Pisas, in Abbatia S. Savini: ex Codice Brunellescbio:
hodie desideratur.*

177

*Pisis, in Campo Sancto: ex Codice Brunellescbio:
hodie desideratur.*

178

In

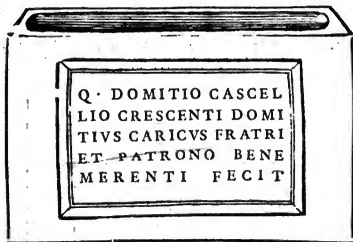
*In Agro Pisano, in Horto Villae Nobb. Lanfranchiorum, prope
Plebem SS. Hippolyti, & Cassiani, ex antiquo Codice.*

179

DIS MANIBVS
OCTAVIAE CN·L·FLORIL·
ARBITRATV
L·OCTAVI·P·F·AVITIANI

*In Portu Labronis, vulgo Livorno: in Aede S. Mariae,
ex Codice Brunellescbio: hodie desideratur.*

180

Volaterris, ex Codice Bibliothecae Stroziae: hodie tamen non exstat.

181

D · M
L·POMPILIVS·APER·ET·APRILIS ET
LARGIA·GEMINIA·VOLATERRIAE
THALIAE SORORI CARISSIMAE·B·M

*Ibidem, ex eodem Codice: exstat in
Aedibus Nobb. Maffeiiorum.*

Ibidem.

182

Q · A V L I N N A
S E X · F · S A B ·

183

C · C A E C I N A
C · L · B A R O
V · A · X X X I I X

*In Agro Volaterrano, in praediis DD. Franceschiniorum, anno
MDCCXXXIX. inventum est Hypogaeum Sepulcretum, Vrnis
marmoreis refertum: quarum nonnullae Etruscis litteris,
nonnullae etiam Latinis vetustissimis
inscriptae erant.*

184

L · C A E C I N A L F

185

A · C A E C I N A S E L C I A

T L A B O N I · V I X · A N N · X X X ·

A N N O S X I I

186

A · C A E C I N A C E S A V L A

187

∴ C A E C I N A · O ∴ C A P S O

A N N O R V M L X X

V I X · A N N O X

187. Adlatae inscriptiones brevissimae, quales vetustissimis temporibus concipi solebant, quum nondum superbos titulos admisissent sobrii eius aetatis homines, docent hoc sepulcrum fuisse Caecinae gentis, e qua magnae auctoritatis in Romana republica, & apud Caesares incltyti nominis viri prodire. Haec ad hanc diem Volaterris perennat, servatque antiquae virtutis & dignitatis nomen in viro nobilissimo, mihiq̃ue amicissimo D. Aulo Laurentio Caecina Iuriconsulto, patriae Historiae peritissimo.

Fas.

Fafulis, ex Gudio pag. XC. 9.

188

IMP · CAES · T · AELIO HADRIANO
 ANTONINO · AVG · PIO
 PONTIF · MAXIMO · TRIB · POTEST · II
 COS · III · IMP · II · P · P
 SENATVS POPVLVSQVE
 FAESVLANVS

188. Pedestrem statuam Antonino Pio dedicasse
 Faesulanos, indicare videtur haec inscriptio, quae in
 basi eiusdem statuae sculpta fuit.

*Ex ruinis Faesularum, inscriptio ex Schedis Manutianis, quae
 exstant in Bibliotheca Vaticana; item ex Codice
 Bibliothecae Cardinalis de Carpineo.*

M · ANNIVS · M · F · PAL · AVFVSTIANVS
 PROCVRATOR COLL · DENDROPH ·
 ROMANORVM · H · V · IN
 QQ EPVLVM D · D · ET x B DIVIS
 P E R G R A D ·

189. H · V · Hoc est: *Honore usus*. In Quinquennialium epulum pecuniam divisam per gradus marmor docet.

Fae-

Faefulis, ex *Guidio pag.* CXVI. I.

190

T · AVERRIVS · Q · F · SCAPT
 FLACCVS · EQ · ROM
 FAESVLANVS · VI · VIR
 AVGVSTALIS
 PATRONVS MVNICIP

190. Legendum T. VERRIVS, non vero T. AVER-
 RIVS, auctoritate Faefulani lapidis, qui sequitur. Hu-
 ius lapidis occasione memorandi sunt Verrius Flaccus,
 iuris Pontificii peritissimus, quem laudat Varro, Sex.
 Pompeius, Macrobius & Gellius; itemque M. Ver-
 rius Flaccus insignis Grammaticus, quem Augustus
 praeceptorem dedit suis nepotibus, qui docuit in
 atrio Catilinae domus, quae pars Palatii tunc erat,
 & sestertia centena in annum recepit, teste Suetonio.
 Decessit aetatis exactae sub Tiberio. Statuam
 habuit Praeneste (alii legunt ad Vestae) in infio-
 re fori parte contra hemicyclum, in quo Fastos a se
 ordinatos, & marmoreo parieti incisos, publicarat.
 Voluit etiam (ut refert Glandorpheus) illius esse ta-
 bularum fragmenta, egregio commentario a Carolo
 Sigonio illustrata. Scripsit inter alia *de verborum signi-*
ficatione, unde collecta ea sunt, quae hodie Sex. Pom-
 pei Festi nomine leguntur. Eo forsitan tempore cla-
 ruit hic T. Verrius Flaccus Eques Romanus, Sexvir
 Augustalis, & Patronus Municipii Faefulanorum.

X

Fae-

Faefulis, ex Gudio pag. CLXXXVI. 2.

191

P · VERRIO · P · F · SCAP · SEPTIMIO
 VETERANO · COH · VII · PRAET
 7 · MVCRONI · RAVCI · VIX
 ANN · LII · M · IX · D · XXI · HOR · III
 MILIT · ANN · XII · M · VI · D · XVII
 C · VERRIVS · P · F · SCAPT · MOLON
 PATRI · OPTIMO · POSVIT
 CVM · VERRIAE · SEPTIMIANAE · P · F
 FESVLANAE · VIX · ANN
 VIIII · M · X

191. SEPTIMIO. Pagus adhuc prope Faefulas, hinc adhuc nomen retinet, & adpellatur *Septimianus*; vulgo *Settignano*. Ex eo clari sculptores prodierunt. Incolae putant ab Imperatore Septimio Severo nomen accepisse. Sunt tamen qui negant: sed venia danda est his qui fabulas Historiae veritati miscentes, ut consecrent origines suas, urbium oppidorumque gloriam augustiorem faciunt.

Faefulis, ex Gudio pag. CLXV. 7.

192

D I S · M A N I B V S
 M · FERVIO · M · F · SCAP · GRA
 TO · VETERANO · PRAEF ·
 FABR · LEG · XXII AVG ·
 F A E S V L A N O
 VIX · ANN · LXVIII · M · VIII
 DIEB · IIII · MILITAVIT · ANN
 XX · M · X · D · XVI · MANIA
 FERVIA · SOROR · FIDELISS
 EX · TESTAMENTO · F · C

FAE-

192. FAESVLANO. Patriae M. Fervii nominandae proprius locus erat, aliorum lapidum exemplo, post cognomen GRATO, vel DOMO FAESVLIS, vel ut in hoc FAESVLANO. Mendum irrepsisse, arbitror exscriptoris incuria, qui alio patriae nomen transtulit.

In lapide arenario alt. quatuor & amplius ped. Rom. lat. vero fere duorum, qui in aedibus DD. Campaniorum exstat in Etruriae oppido Marradio.

193

193. VIV. Hoc est *Viventibus*. Familiarum haec habes nomina, antiquariis ad hoc tempus ignota, nempe *Calesternae*, & *Trabenniae*.

X 2

Mar.

Marmor inventum in Coemeterio antiquo S. Mustiolae prope Clusum; nunc exstat Perusiae in Aedibus D. Scipionis Staffae.

194

V	L	P	I	A	E	·	F	A	V	S	T	I		
N	A	E	·	V	I	R	G	I	N	I	·	N	A	E
O	F	Y	T	A	E	·	Q	V	A	E	·	V	I	X
A	N	·	X	I	I	I	·	M	E	N	·	I	I	
D	I	E	B	·	X	X	V	·	D	E				
P	O	S	I	T	A	·	V	I	·	I	D	V	S	
I	V	L	·	I	N	·	P	A	C	E				

sic

In marmore nuper effosso in Agro Cortonensi, nunc exstat in Museo Academicorum Etruscorum.

195

C	·	T	I	T	I	O	·	C	L	·	C	E	L	E	R	I
D	O	M	O		C	O	R	T	O	N	A					
V	I	·	V	I	R	·	A	V	G	V						
L	I	B	E	R	T	I	·	E	I	V	S					

195. Hoc est C. Titio Caii Liberto Celeri. Satis exploratum est liberos habuisse alios liberos, qui eis servirent. Sexcenta exempla iam edita sunt. Videndus Fabrettus Inscript. Cap. VI. pag. 474.
Mar.

Marmor inventum Romae an. MDCCXXXVI. inter rudera S. Joannis Lateranensis, nunc exstat Cortonae apud Nobiles Venutos.

196 ONESIMVS · ATILI · COLLEGIO
SILVANI · CRATERAM
CVM SVA BASI · DONVM

D E D I T

196. Craterae, five crateris schema, qui Silvano sacrari solebat, habes penes Senatorem Philippum Bonarrotium in Observationibus ad Vasa vitrea veterum Christianorum, quae in Coemeteriis antiquis reperta sunt pag. 31. qui in planitie superioris labri, ita inscriptus est: SILVANO SACRVM AEBVRIA ARTEMISIA D. D. Eiusdem crateris schema iterum produxit Clarissimus Muratorius in Classe I. novi Thesauri veterum Inscriptionum Tom. I. pag. LXVII. 3. Herculi quoque crateras dedicatas fuisse, testantur vetusta marmora penes Hesselium ex Gudianis pag. XXXII. 8. & pag. XXXIII. 3. Habes haec basis tantum iconismum, in cuius cavitate cratera in usum Collegii, cuius numen fuit Silvanus, dedicata est ab Onesimo Atilii, ut reor, liberto. Illud vide in Tabula superius adlata pag. 153. num. VI.

Cortonae, inter rudera, in muris civitatis: ex Gudio pag. CCLXXV. 4.

197

D	·	M	·	S
IVLIAE	·	GRAMMAE	·	VXORI
INCOMPARABILI				
SEX	·	IVLIVS	·	PRIMVS

Mon-

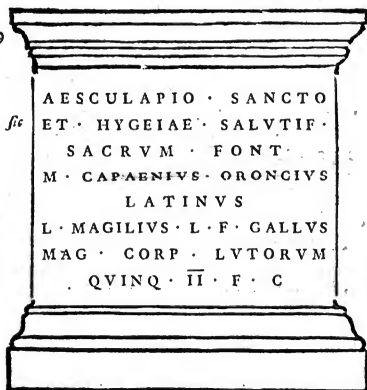
*Montis Politiani, in tabula abenea, litteris argenteis, quam
olim possidebat Episcopus, bodie alibi adservatur:
ex Gudio pag. XXI. 5.*

198

MATRIS · MAGNAE · MATVTAE
CONSERVAT · MATVTIN · LVDION
TITVS · TETTIVS · T · F · ESQ · CALVINVS
PROCVRATOR · LVD · MAT · PRISC · ANN · X
SIGN · AEN · REST

Arretii, ex Gudio pag. XLVI. 2.

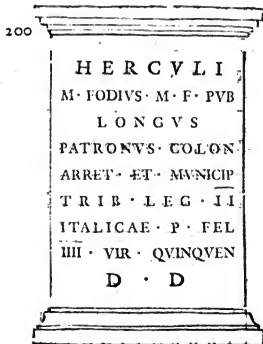
199

199. MAG. CORP. LVTORVM. Hoc est: *Magistri Corporis Lotorum*. Frequens in vetustis faxis
O in V conversio, & e contrario. V. in O. Loto-
res,

res sunt, qui vestimenta lavabant & pannos. In Ara Aricina penes Fabrettum Inscript. Cap. vii. pag. 435. num. 19. DIANA. AVG. COLLEG. LOTOR. SACR.

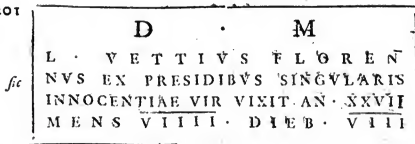
Arretii, ex Gudio XXXIV. 7.

200. LEG. II ITALICAE. P. FEL. Hoc est: Legionis secundae Italicae Piae Felicis.

Arretii, in arca marmorea, in qua corpus, quod in ea positum erat, adhuc integrum est Regii; ex vetusto Codice Bibliothecae C. V. Equitii Radii.

201

Ar-

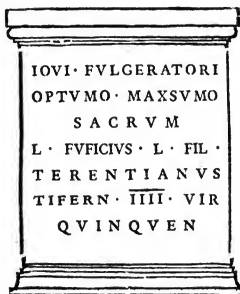
*Arretii, lapis erutus anno MDXLI. egesta terra, dum arcis
substructiones ferent: ex Codice Brunellescbio.*

202

P · AVILLIO · L · L ·
P H I L E R O T I
I N F R · P · X I I
I N A · P · X L I

Tiferni, ex Gudio pag. IV. 9.

203

*Lapides, qui sequuntur, nuper effossi in praeidio quodam in
Etruria, prope Sarsinam.*

204

D · ☽ · M ·
L · VAFRII · L · F ·
C L E M E N T I S
V E T · C O H · X P R
A E L I A P H I L E E
C O N I V G I D E S I D E R A T I S S

205

D · ☽ · M ·
Q · B A E B I
N E P O T I S
C · F · M · S ·
B · M

D · M

206
D . M .
C · MARIO EVCARPO
FECIT CVPRESSEN
A SERVANDA COIVGI

207
T · V · · · · · T · F
· · · · ·
MILITI COHOR · VII
AVFIDIA RESTITVTA

205. M. S. Hoc est: *Municipis Sassinatis*. Haec singularia frequenter occurrunt in faxis Sassinatibus, quae publici iuris fecit & illustravit Philippus Antoninus, quibus haec quoque addenda sunt, quae mecum V. Cl. Dominicus Maria Mannius communicavit, ei vero D. Ioannes Michael Meius, Medicinae Professor, anno MDCCXXXIV.

Orbitelli in Tuscia maritima, marmoris fragmentum, inventum anno MDCCXVI dum novae substructiones fierent prope viam Aureliam; quod locatum est dextrorsum in fronte interioris parietis primae portae eiusdem civitatis.

208
IMP. CAES. M. AVR. ANTONINO
A V G · P I O · F E L I C I ·
P A R T H · M A X · B R I T · M A X · P O N T · M A X ·
T R I B · P O T · X V I · I M P · I I · C O S · I I I ·
P · P · R E S P V B L I C A C O S A N O R V M
I N F A T I C A B I L I I C E N T I A E I V S

208. Hoc marmor longitudine Romanos pedes circiter tres, altitudine vero fere duos, aequat. Eximiam hanc inscriptionem, accurate exscriptam ex archetypo, Eques Aescanius Lippius Patricius Arretinus, antiquitatum studiosissimus, communicavit cum

Petro Andrea Andreinio, is vero mecum. Hinc discimus M. Aurelium Imperatorem Aureliam viam, Roma Lunam deducentem, lapidibus sterni iussisse, vel reficiendam curasse, anno V. C. DCCCCXVI. Christi vero CLXIII. In postremo versu supplendum videtur: INFATIGABILI BENEFICENTIA EIVS: vel etiam MVNIFICENTIA. Quae de Cosanorum urbe, inter primores Etruriae incluta, dici possunt, ea occupavit Cluverius Italiae antiquae Lib. II. Cap. II. Plurali numero, & unica s scribendum COSAE, non *Cossae*, ut apud Strabonem Lib. v. praeter hoc vetustum marmor, docet etiam Virgilii Medicei codex vetustissimus. Huius quoque auctoritate emendandum est marmor a Reinesio adlatum ex Donio Cl. III. num. XXXVII. in quo delenda est lineola supra A COSANORVM, perperam scripta. Ea ita se habet.

IMP · CAES · M · ANTONINO
GORDIANO · P · F ·
AVG · PONT · MAX ·
TRIB · POT · II
P · P ·
RESPUBLICA COSANO
RVM DEVOTA
NVMINI MAIES
TATIQVE EIVS
D · D ·

Dedicatum hoc marmor videtur anno ab. V. C. DCCCCXCII. Christi CCXXXIX.

Pro.

*Prope Siluam, hodie dictam Baccana, in Etruria, ex Gudio
pag. CC. 8.*

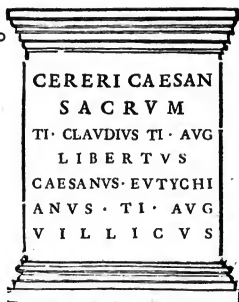
209

DIS MANIBVS

C · LVCCEIO · C · L · PHYLLISTO ·
TI · CLAV · VILICO · PRAED
CAESANENS · VIX · ANN · LXI
M · LVCCEIVS · TI · AVG · LIBERTVS
SVCCCESSVS · T · P · I

*In marmorea basi apud Caesana in Etruria, prope Siluam
dictam Baccana; ex Gudio pag. XVIII. 3.*

210

Fragmenta duo in Etruria reperta; ex Gudio pag. CCCXIII. 22.

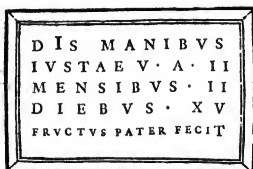
211

M · AGORIVS · M · F · L · N
THERMET

AGORIA · TORQVATA · C · F

Vrta parva marmorea cineraria lat. Rom. ped. unc. XIV. alt. unc. x. penes D. Bartholomaeum Arrigonium Florent. S. Tb. D. ab eo inventa an. MDCCCL. in quadam domo rustici prope Ecclesiam S. Iacobi, vulgo a Pratolino, VII. ab urbe Florentia lapide. In utroque latere larvæ capillis fustigiatis & calmistratis; sub iisdem axiculae, aliaeque duae encarpo pendenti insident.

212

In basi marmorea reperta in littore Tyrrheno; in cuius dextro latere cantharus cum lynce & thyrsos; in sinistro autem duo delphini infra cistulam, e qua pendent uvæ, & se proripit serpens, quæ omnia Baccho sacra: ex Gudio pag. XLIV. 4.

213

213. In tertio versu pro A. ANGVLNIVS, scriptum suspicor A. AGVLNIVS. Ex aliis faxis cognita est antiquariis Agulnia familia. De clientibus Caesarum & eorum procuratoribus, alibi. Tiberius Claudius quartum Consul fuit cum L. Vitellio Nepote, tertium Consule, anno V. C. DCCC. Christi XLVII.

T.

Tabula marmorea long. Rom. ped. III. & unc. I. alta vero unc. XIV. circiter, eruta est prope Caecinam in Agro Lunensi, ditionis Magni Ducis Etruriae, olim adservata in Aedibus Morefciorum; anno MDCCXL. Florentiam translata, nunc exstat in Museo Marchionum Nicolinorum, quam pretio sibi comparavit Illustriss. D. Abbas Antonius Nicolinus e Marchionibus Pontis Sacci Camuliani, veterum elegantiarum studiosissimus.

214

Dextra parte eiusdem Tabulae.

D I V A E · P O P P E A E · A V G V S T A E
I M P · N E R O N I S · C A E S A R I S · A V G V S T

L. TITINIUS. L. F. GAL. GLAUCVS. LVCRETIANVS. FLAM. ROMAE
ET. AVG. II. VIR. IV. P. C. SEVIR EQ R CVRIO PRAEF FABR COS TR MILIT
LEG. XXII. PRIMIG. PRAEF. ATO INSVLARVM BALIARVM TR MIL
LEG. VI. VICTRICIS. EX VOTO SVSCEPTO PRO SALVTE IMP NERONIS
QVOD BALIARIBVS VOVERAT ANNO A. LICINIO NERVA. COS II VIR
. ET Q A. VARIO NEPOTE VBE VELLE PONERE. VOTO COMPOS
. MINERVAE FELICITATI ROMAE DIVO AVG.

Laeva parte eiusdem Tabulae.

I M P · N E R O N I · C L A V D I O · D I V I · C L A V D I · F · G E R M
C A E S A R I S · N · T I · C A E S A R I S · A V G · P R O · N · D I V I · A V G · A B · N

C A E S A R I . A V G . G E R M . P . M . T R . P O T . XIII . I M P . XI . C O S . IIII
L. TITINIUS. L. F. GAL. GLAUCVS. LVCRETIANVS. FLAM. ROMAE. ET. AVG. II. VIR
III. P. C. SEVIR. EQ R. CVRIO. PRAEF. FABR. COS. TR. MIL. LEG. XXII. PRIMIG. PRAEF. PRAELEGATO
INSVLAR. BALIARVM. TR. MIL. LEG. VI. VICTRICIS. EX. VOTO. SVSCEPTO. PRO SALVTE IMP
NERONIS. QVOD. BALIARIBVS VOVERAT. ANNO. A. LICINIO NERVA. COS. II. VIRIS. L. SAVFETO
VEGETO. ET. Q. ABVRIO. NEPOTE VBE. VELLE. PONERET. VOTO. COMPOS. POSIT. IOVI IVNO.
MINERVAE FELICITATI ROMAE DIVO AVGVSTO

In-

214. Insignem hanc tabulam in lucem protuli in Parte II. huius Operis pag. 46. Post me iterum vulgavit Cl. Muratorius in novo Thesauro Inscriptionum antiquarum pag. CCXXVII. 4. sed quum in his editionibus irrepererint nonnulla menda, delenda nunc sunt, me fidem faciente, qui ipsam archetypam tabulam vidi, peraccurate exscripsi, & exscriptam diligentissime contuli. Manifeste scriptum est in secunda vel tertia linea L. TITINIUS L. F. GAL. GLAVCVS. LVCRETIANVS. non vero uti antea editum, aliorum fide, L. LICINIUS. etc. Hic L. *Titinius* Consul dicitur; sed quum in Fastis non nominetur, suspectum credere cogimur. Positus fuit hic lapis, ut observat Cl. Muratorius, anno Christi LXVI. Præcedenti *Poppea Augusta*, Neronis uxor, e vivis sublata fuerat, atque inter Deos relata; hinc illi DIVAE POPPEAE nomen. Anno Christi LXV. A. LICINIUS NERVA Consul processerat, eodemque Consule votum a L. *Titinio Glauco Lucretiano*, patria *Pisis*, quam indicat Tribus *Galeria*, conceptum, completum postea fuit anno Christi LXVI. quo elogium hoc marmore scriptum videmus. Exceptis duabus prioribus lineis, in utraque tabulae facie litterae perparvae sunt. Non raro occurrit A scripta absque transversa linea in hunc modum Λ: interdum etiam E, sed rarius, ita E. Littera G constanter ita C sculpta est. In quinta linea manifeste in marmore scriptum, post spatium fere trium unciarum, PROLEGATO. INSVLARVM. In septima linea marmor vitio suo, vel temporis corrosus; sed exemplo alterius inscriptionis, quae sequitur, suppletur lacuna, nimirum L. SAVFETO VEGETO. ET. Q. ABVRIO. In postrema linea ita supplendum quod deest: POSIT IOVI. IVNONI. Quum heic nominentur Duumviri, non dubito, *Pisanorum Coloniae* intelligi oportere: & facile crediderim hanc tabulam marmoream votivam *Pisis* positam

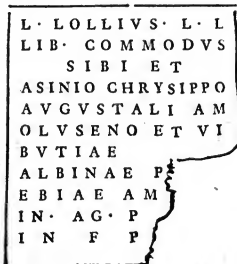
sitam fuisse, Caecinam postea translatam; demum Florentiam. Quod deest in prima facie tabulae, suppletur ex alia sequenti; quae in ima parte sinistra inferiori in angulo aliquantulum fracta est.

*In Columna marmorea, quae bodie
exstat in Coemeterio S. Michaëlis
ad Lucianum in Agro Florentino
inter Malmantilem & Montem
Lupum, prope Villam Nobb.
de Antinoris.*

215

Pifis, ex Cl. Muratorio pag. cc. 7.
216

215. Hanc inscriptionem primus omnium edidi in Parte II. huius operis pag. 460. num. 84. ex me protulit doctissimus Muratorius in suo Thesauro pag. DCCXXXIX. 5. Iterum profero, quia in linea secunda perperam editum fuerat FLAMINIVS. marmor enim habet FLAMININVS; de qua scriptura minime dubitandum monuit Cl. Dominicus Maria Mannius, qui vidit, & accurate exscripsit. T. Quintius Flamininus in Consulatu Conlegam habuit Q. Caecilium Metellum, cognomento Balearicum anno V. C. DCXXX. ante aeram Christianam CXXIII. Muratorio non videtur tantae antiquitatis haec, ut ipse ait, inscriptiuncula, quam suo loco in Fastis Consularibus editis in Tomo I. pag. CCLXXXVIII. praetermisit. In fine fractura ipsa indicat aliquid aliud scriptum fuisse; & forsitan columna haec miliaria censenda est.

In

In Vico Pisano.

217

<p>DIS · MANIB ·</p> <p>L · CALPVRNI L · L · TIBYCI</p> <p>QVINTRIMATV · DECES</p>
--

217. Protuli hunc lapidem in Parte II. huius Operis pag. 31. n. 26. & nonnulla adnotavi. Observandus antiquus mos elidendi: QVINTRIMATV h. e. *qui in trimatu*. idem postea in familiari sermone & in scriptis maiorum nostrum, Linguae Etruscae auditorum, invaluit. Iterum adferre operae pretium visum est; quia idem lapis apud Cl. Muratorium ita deformatus legitur: D. M L. CALPHVRNI L. F. IBERI QVI IN TVRMA T. VDRES quem vide Class. XI. pag. DCCCI. num. 7.

In ruinis Lunensibus: ex Schedis Cyriaci adfert Cl. Muratorius
Class. XVI. pag. MCXII 3.

218

A · OCTAVIO ERONI MAIORI

COLONI ET INQVILINI

218. Muratorius haec adnotat: *Nulla, ut puto, monumenta supersunt, a quibus doceamur, Lunam Etruriae, Civitatem accepisse, Romanorum Coloniam. Ad id certo prodeundum nunc lapis iste idoneus videtur. Quamvis de hoc minime dubitem; mutilum tamen marmor esse arbitror in fine.*

Ar.

Arretii, ex Cl. Muratorii
Thesauro pag. MCI. 5.

219

GENIO · INVICTO
L · AVSIMVS · L · FILI
VS · PVB · PARRIAN
VS · C · C · MVNICIP
ARRETIN · ANN
X V
SVA PECVN · D · D

In Castro Novo Tusciae, ex eo-
dem pag. XIII. n.

220

IVNIVS · EVTYCHVS
VNA · CVM · IVNIA
FRONTINA · VXORE
ET · TYCHE · CONTVBER
IOVI · ET · FORTVNAE
VOTVM · LIBENS · SOL
V I T
L · D · D · D ·

Arretii, in aedibus Leonardi Brandalii circa marginem urnae
marmoreae, erutae anno MDCIV. dum puteus foderetur.
Ex Schedis Donianis.

221

D · M · CASIRICI · PE ·
RVFI MARINI QVI · V · A · III · M · XD · ·
CASIRICIA MAVRA SOROR
FRATRI PISSIMO ERGA
S E B · M · F E C ·

Prope Sestinum, apud Comitem Carpineum, ex Cl. Muratorio
Cl. X. pag. DCLXXVIII. 7.

222

D · M
P A T T I P F C L V
APRI AED · Q · III VIR
IVR · DIC · EQVO PVBL
VOLVSENA C FIL
A V G V R I N A
C O N I V G O P T I M

Lunae, in Hortis Montecatiniorum, ex Cl. Muratorio pag. MCCCXXI.

223

DIS	MANIBVS
L ·	C A T I O
V E L O C I	
IVNIA PHYLLIS	
CONIVGI SVO B · M	
F E C I T	

Arretii in Cathedrali Ecclesia.

224

P ·	HELVIO	A ·	F ·	RVFI
N O				
SEX	VIR ·	AR ·	· · · · ·	

Florentiae, in columella trilatera in avita domo Nobb. Valoriorum, ex Schedis autographis Donianis.

225

M · COSSVTIVS · M · L · DOA · · · · ·
 E VALERIVS · L · L · ANTIOC · · · · ·
 M A R M O R A R I
 F · P · D · D · L · M

Sigillum aereum olim apud Cl. Petrum Andream Andreinum; ex eius Schedis.

226

KAPITONIS
CAES · N
DER · DISP

226. Kapitonis (forte Karitonis) Caesaris Nostri
 Servi Dispensatoris.

Ar-

Arretii, in atrio domus ubi nunc Collegium Patrum Soc. Iesu, ex Schedis Cl. Muratorii Tom. III. pag. MCCXLIX. 4.

227

D	.	M
C	L	A
V	D	I
A	E	
G	A	L
L	A	E
O	P	T
I	M	A
E		
M	A	T
R	I	
G	A	L
L	V	S
E	T	
P	O	S
T	V	M
A		
F	I	L
I		

Ibidem, apud Eq. Gamurrinium m. 1655.

228

V		V
M	.	C
I	N	C
I	V	S
M	.	F
.		
P	O	M
C	L	E
M	E	N
S	I	B
I		

Tiferi, ex Cl. Muratorio pag. MDVIII.

229

V	E	N	I	A	E	P	.	F	.	T	I	F	E	R	N	I	A	E
S	A	B	I	N	A	E	.	F	I	L	.	T	I	F	.	P	R	V
D	E	N	T	I	S	.	E	X	.	T	E	S	T	A	M	E	N	T
O																		
P	A	T	R	I	S	.	A	N	N	V	N	T	I	A	.	A	M	P
I	A	N	A															
N	E	P	T	I	S	.	A	M	P	I	.	D	E	X	T	E		
H	E	R	E	D	I	S	.	P	O	S	V	I	T					
L	.	D	.	D	.	D	.	D										

Sesini, ex Muratorio V. C. Tom. III. Thef. pag. MCCLI. 5.

230

DISMAN
CTRISIMPED
COGITATI ET
VMBRIAE MAN
SVETAE PARENTIB
TRISIMPEDI APER
IVSTVS PVDENS
PRVDENS FILI
PIISSIMI

Bertinori, in Ecclesia Cathedrali, ex Muratorio pag. MDG.

231

M · SCOEDIVS · M · L ·
RVFIO · MISETIA · C · L ·
ASTADIVM · MISETIA · C · L ·
PAMPHILA · SCOEDIA · M · L ·
PRISCA · SCOEDIA · L ·

Clusii, apud Nobb. de Delis, ex Cl. Muratorio Tom. III. Thef. pag. MCCLV.

Clusii, apud eosdem, ex Cl. Muratorio Tom. III. Thef. pag. MCCLVII.

232

D · M
L · FAELERO
CAELERI
FILIPAT
B M

233

D · M
FONTEIAE
SEPTIMAE
MATRI
FONTEIVS
DIONYSIVS
FILIVS

232. CAELERI. Legendum proculdubio CEIERI.
LA-

L A C O N I C I
S E V S V D A T I O N I S

QVAE ADHVC VISITVR IN RVINA BALNEARVM
PISANAE VRBIS

E X P L I C A T I O N E S

FRANCISCI ROBORTELLI. FRANCISCI MARIAE EQ. CEFFINII.
IOANNIS RHODII. HIERONYMI BACCHII. HENRICI NORIS.

I T E R V M E D I T A E

C V R A N T E

ANTONIO FRANCISCO GORIO

Qui integrum antiquum aedificium tribus Tabulis nunc
primum adcurate delineatum dedit, & suas
quoque nonnullas Observationes adiecit.

ANT. FRANCISCI GORI
 AD NOBILISSIMUM
 SPECTATISSIMUMQVE VIRVM
 D. CAROLVM FREDERICK
 ANGLVM.
 EPISTOLA.

Erpaucos esse hac aetate, qui studiosorum hominum curis faveant, ac manus adiutrices adferant, communis Italorum ingeniorum querela est. Indulsi tibi aliquando adrisitque amica fortuna, atque, ut veteres dixere, obsequens, ut in Te, VIR PRAESTANTISSIME, quae ad mea studia augenda, illustrandaque maximo adiumento sunt, feliciter invenirem. Vix annus elapsus est, ex quo te Florentiae novi, cognitum ob eruditionis praestantiam, ob acrilatumque iudicium, ob eximiam in observandis priscaevi monumentis difficillimisque Numismatis peritiam; ob egregiam comitatem, humanitatemque prorsus incredibilem ac singularem, statim dilexi. Investiganti tibi vetustissima Etruscorum monumenta, quae secundis curis meo Museo adiciam, quum ob virium ac facultatum mearum tenuitatem per Italiam, atque Europam iter suscipere minime possem, id pro me Te facturum egregio animo, bonaque voluntate recepisti, iamque maxima ex parte implesti, missis illustrioribus ad me Nationis nostrae monumentis, quae Bononiae, Venetiis, & Mediolani invenisti, & ea quoque,

que, quae tuis sumtibus redempta, in tuum Museum locupletissimum intulisti. Haec laus tua eximia est, bene de optimis artibus, bene de amicis tuis mereri. Testis Britannia tua, testis quoque Italia ac literatissimi homines, qui Te suspexere, tecumque amicitia coniungi voluerunt. Priscæ eruditionis thesauros omnes, quos Romæ diuturna mora acquisivisti, eaque omnia monumenta, quae ipse diligentissime delineasti, vel a pictore tuo summa cura delineanda curasti, quum Florentiæ esses, lubentissimo animo mihi aperuisti. Illustranti mihi Numismata maximi, ut aiunt, moduli, quae in Cimiæ archæo Magni Ducis Etruriæ adservantur, quum archetypa omnia accuratissime expendisses, observationes tuas, quae ad eorum opificium, raritatem, fidem, ac sinceritatem spectant, humanissime, ut adnotarem, declarasti. Huiusmodi quoque eximium in me tuæ eruditionis & amoris pignus, silentio minime praetereundem censeo; sed mentionem grato animo faciam in Praefatione eiusdem Operis, quod in publicum quantocius prodibit. Accedit quod Te favente, amicitia iunctus sum viro genere, atque eruditione conspicuo D. Smart Letbieullier Anglo Nobilissimo; cui etiam quae, & quanta debeam, ob singularem in me eius benevolentiam, egregiumque bonas litteras iuvandi studium, opportunior alibi sese offeret id publice testandi locus. Est enim, ut scis, a Plinio in Praefatione Historiae suae praeclare dictum: benignum & plenum ingenii pudoris, fateri per quos profeceris. Ut igitur publice fatear, quantum, Te auspice, ac favente, ex tuo Italico itinere, tuaque mecum necessitudine profecerim, offero Tibi munusculum, quod tuum est, Tibique maxime debetur, nimirum LACONICVM, SI-VE SVDATIONEM PISANAM: quo monumento, (ad haec siquidem tempora perennat) nihil illustrius, nil tua cura dignius esse potest. Quum Florentiæ versareis illud diligenter delineatum mihi ostendisti, animumque

*que meum, ut in publicum proferrem, vehementer accendisti. Ne quid huic operi deesset, multa notatu digna, quae ad Iconographiam interiorumque prospectum pertinent, Pisis curarunt nobilissimi ornatissimique fratres Franciscus Canonicus Pisanus, & Thomas Albiz-
zii. Nunc igitur alia facie prodit, quam editum sit, curis, & observationibus insigne celeberrimorum viro-
rum Francisci Robortelli Vtinensis, qui illud primus omnium illustravit; deinde Francisci Mariae Cessinii Patricii Florentini, ex Equestri Ordine S. Stephani, Io-
annis Rhodii, demum Hieronymi Bacci, & Henrici Noris. Neque etiam illud notatu dignum praetermit-
tam, Te Amphitheatrum Lucense summa fide in plu-
ribus Tabulis delineandum curasse: Te; ut sperare lu-
bet, auspice, in lucem edendum. Has omnes lucu-
brationes huic congerere volui, & nonnullas quoque observationes meas adiicere, quo auspiciatius tuam, at-
que eruditorum hominum gratiam inirem. Quod enim Tu probaveris, qui eximio iudicio, exquisitaque eruditione polles, id etiam ab aliis probatum iri confido. Amicitiam nostram, quam Genius Antiquitatis mirifice conciliavit, hilari serenoque animo, accepta hac singularis meae in Te benevolentiae tessera, aeternum serva, meque adversus invidiam tuere, & vale.*

FLORENTIAE.

Dabam e meo Museo VIII. Kalendas Septembres

Anno CIO.ID.CC.XXXVIII.

L A C O N I C I

S E V S V D A T I O N I S

QVAE ADHVC VISITVR IN RVINA BALNEARVM PISANAE VRBIS

AD FRANCISCVM LOTINVM

V O L A T E R R A N V M

FRANCISCI ROBORTELLI VTINENSIS

E X P L I C A T I O .

¶ I. 54

Vanti veterum Romanorum monimenta, si quae adhuc nostra aetate alicubi exstant, sint facienda, tum propter admirabile artificium, quod in iis exstruendis perspicitur, a summis architectis, & peritissimis fabris adhibitum; tum propter elegantiam ipsorum operum, & vetustatem, tute ipse scis, Lotine praestantissime, aut nemo potius teipso melius scit: habuit enim olim quaedam aetas sub optimis principibus, & Imperatoribus architectos, fabros, artificesque omnium rerum peritissimos. Quaedam rursus alia aetas, culpa plane, ut ego existimo, principum, qui ea negligebant, prorsus ineptos, ac rudes: verissimum enim illud est, honore ali artes, iacereque ea, ac dedisci, prorsusque ignorari, quae negliguntur: atque maioribus sane Illustris. ac Maximi Ducis Florent. II. COSMI, quem honoris causa nomino, viris Clariss. ipsi Optimo Duci COSMO, tota non modo Etruria, sed universa

A a

etiam

etiam Italia, hac aetate, quicquid ubique venustatis est, ac nitoris in omni genere, non solum scientiarum & artium, quae litteris continentur, verum & harum, quae aut pigmentis, aut aere, aut marmore opera effingunt, posteris spectanda, acceptum referre debet; multos enim magno sumptu alit architectos, aerarios fabros, marmorarios, pictores, qui antiquitatem illam non modo apte imitantur, sed etiam adaequant, & superant. Exstabunt igitur passim in illius urbibus praeclara monimenta, quae annis permaneant innumerabilibus; & testatum relinquant apud posteros, quam multae eius generis artes, quae fere extinctae videbantur, virtute illius rursus excitatae, & singulari liberalitate sustentatae, amplissimisque honoribus cohonestatae vigerint. Verum haec, aut agam ego alias diligentius, aut alii, qui me doctiores sunt, de illo copiosius praedicabunt: nunc te oro, & obsecro, mi Lotine, ut haec mea, quae ad te mitto, libenter legas; Illustrissimoque Duci nostro, si videbitur, legenda tradas. Is enim, quod a multis audiui, ita omnem totius antiquitatis rationem tenet, ut nihil sit aut aere, aut auro, aut argento, aut marmore effictum, aut litteris vetustioribus consignatum, quod ille non exacte calleat, dignoscat, ac diiudicet. Verum audi quaeso, quid me impulerit ad scribendum. In Pisana hac civitate antiquissima, si qua in Etruria est, monumentum exstat perantiquum ad portam Lucensem, ipso etiam aspectu sanctum prope, ac venerandum: atque utinam superioribus annis maior aliquanto eius habita fuisset ratio a publicis Aedilibus, & Curatoribus viarum; aut enim integrum esset, aut in eius ruina saltem appareret vestigium aliquod formae illius aedificii; ut quicquid ab antiquis de eo genere, summo ingenio scriptum fuit, facile perspicere posset. Atque, ut propius rem ipsam attingam,

bal-

balneas exaedificabant veteres, quibus tum propter curationem corporum, tum propter oblectationem etiam (ut opinor) plurimum utebantur. Earum vero aedificandarum eadem ubique semper fuit ratio ab antiquis architectis, Romae primum, mox in aliis urbibus instituta; tanto quidem artificio excogitata, ut non difficile sit ad iudicandum, quantum ea aetas in omni genere artium excelluerit. Balnearum vero situs ac forma huiusmodi erat. Domicilia quatuor construebantur; quorum nomina haec erant: *Frigidarium*, *Tepidarium*, *Caldarium*, *Sudatio*, sive *Laconicum*; quae inserviebant viris, & totidem rursus, quae inserviebant feminis: ita inter se disposita, ut *Tepidarium virile* coniunctum esset *Tepidario muliebri*, & reliqua eodem modo cohaererent. De his quatuor domiciliis, praeter Vitruvium, Lib. v. meminit etiam Lucianus in *Hippia*: eam descriptionem, qui conferet cum hac, videbit belle convenire. Nec non Galenus Lib. x. Methodi, declarat his verbis: Εἰσελθόντες μὲν γὰρ ὁμιλοῦσιν αἶρι θερμῷ, „ ἐπὶ δὲ ταῦτα εἰς ὕδωρ εἰσιᾶσι θερμὸν, εἴτ' ἐξελθόντες εἰς ψυχρὸν. „ εἴτ' ἀπομάπτονται τὸν ἰδρώτα: (1) & quae sequuntur. Paulo „ post idem undecimo ait: Ἐκ μὲν δὲ πρώτου μέρους τῶν λουτρῶν „ μεμενηῖθαι χρὴ ταῦθ' ὑπάρξαντα ὅταν ἐν καιρῷ λούονται: (2) & quae „ sequuntur: intelligit *Caldarium*: Μετίωμυρ δὴκου πρὸς τὸ „ ἰδιώτερον αὐτῶν μέρος ὅπερ ἡ αὐτὴ τὸ κυριώτατον προσαναγορεύμενον „ λουτρόν: (3) intelligit *Tepidarium*: Μετέλθωμυρ ἔν αὐθις ἐπὶ τὸ „ τρίτον ἐν ᾧ ψύχεται μὲν ἀλύπως τὰ τεθηρασμένα: (4) intelligit *Fri-*

A a 2

„ gi-

(1) Doctissimus Antonius M. Salvinus ita ad marginem libri: *Ingressi, fervido in aere versantur: mox aquam ingrediuntur calidam: deinde exeunt in frigidam. Postremo sudorem detergunt &c.* (2) E prima balnearum parte meminisse oportet haec evenire, quando in tempore lavent &c. Transseamus iam ad secundam eorum partem, quae ipsum praecipue balneum dicitur: (da' nostri Stufaiuoli si dice il Bagno) (3) Deveniamus rursus ad tertiam; in qua quae calefacta sunt, sine noxa refrigerantur &c. (4) Omnia vero ad naturalem modum redeunt, quemadmodum balnei pars quarta declarat; in quibus enim cuncta

„ *gidarium*: Πάντα δὲ εἰς τὴν κατὰ φύσιν ἐπατέρχεται συμμετρίῳ,
 „ ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τέταρτον τῷ λουτροῦ μέρος, ἐφ' ᾧ δὲ ἐπράχθη καλῶς
 „ πάντα, καὶ μετὰ τῷ τῷ ψυχρῷ χρῆσιν ἰδρούσιν ἔτι: (5) intelligit
Sudationem, seu *Laconicum*, de quo nos in praesentia
 loquimur. Idem Galenus non multo post, inquit:
 Εἰ μὴ ἔν αὐτάρκως εἴη θερμὸς ὁ πρῶτος οἶκος ἐν αὐτῷ γυμνωθεὶς ὁ κάμ-
 νων εἰς τὸν δῦτερον εἰσχομίζεται: (6) in his verbis *Caldarium*
 innuit, & *Tepidarium* sicuti prius, & ordinem ipso-
 rum demonstrat: Ἐσὼ δὲ ὁ μέσος οἶκος οὐ μόνον τῇ δόσει, ἀλ-
 λά καὶ τῇ κρᾶσει ποσούτω τῷ προτέρου θερμότερος ὅσῳ τῷ τρίτου ψυ-
 χρότερος. ἔσῳ δὲ αἷρ τῶν οἰκῶν ἀπάντων μήτε θερμὸς ἄκρως μήτε ψυ-
 χρὸς ἀλλ' ὀκράτους ἱκανῶς καὶ μέγιστος ὕψος. ἔσται δὲ καὶ πῶπο προεκ-
 χυθέντος ὕδατος ὀκράτους διαψιλῶς ἐκ πῆς διξαμβλῆς ὡς διαρρῖναι ἔξ
 πάντων τῶν οἰκῶν. (7) Haec verba diligenter adnotanda,
 quia omnia ex iis facile intelligi possunt, quae ad bal-
 nearum antiquitatem spectant. Paulo post: Ἐκκομιθεὶς
 δ' αὐτεὺς εἰς ὕδαρ ψυχρὸν ἀθρόως βαπτίξω μὲν ἐπὶ βραχὺ χρονίζων
 ἐν αὐτῷ: (8) in prioribus verbis de *Tepidario*, & *Caldario*
 locutus est; in his postremis de *Frigidario*. Erant
 igitur (ut redeam ad rem) balnearum simul aedi-
 ficata domicilia οὐκ, sicuti etiam nunc Pisis ex am-
 plitudine loci, ubi parietinae sunt, & rudera, co-
 gnosci potest. Exstat vero hoc tempore ibidem in-
 ter parietinas integrum ferme Laconicum, seu Suda-
 tio a veteribus dicta; de qua praeter Vitruvium Lib.
 V. meminit etiam Cornelius Celsus Lib. II. Cap. XVI.
 his verbis. „Sudor etiam duobus modis elicitur, aut
 „ sicco calore, aut balneo. Siccus calor est, & ha-
 „ renae calidae, & laconici, & clibani, & quorum
 „ dam

ἅα bene peracta sunt, & post frigidae usum, sudant adhuc. (5) Si igitur satis
 calidus sit primus oecos, in eo nudatus aeger insecundum inferatur &c. (6) Esto
 autem medius oecos non solum positus, verum etiam temperatura tantum priore
 frigidior, quantum calidior tertio (lego: ψυχρότερος, & τῷ τρίτῳ θερμότερος)
 (7) Esto omnium oecorum aër, neque calidus acriter, neque rarior & frigi-
 dus, sed modice humidus: id vero continget, si aqua antea ubertim effunda-
 tur bene temperata e cisterna (ἰ. ὡς διαρρῖναι) ita ut persuat per omnes oe-
 cos &c. (8) Elatus hinc, in frigidam statim immergatur; ne exiguo quidem
 temporis spatio in ea commorans.

„ dam naturalium sudationes, ubi e terra profusus
 „ calidus vapor aedificio includitur, sicut super Ba-
 „ ias in myrtetis habemus. In Laconico hoc Pi-
 sano, quoniam ante congesta terra, & ruderibus erat
 oppletum, praeter hemisphaerium superius, nulla
 pars conspiciebatur; nunc vero postquam Aedilium
 opera effodi locus coepit, omnes ipsius partes visun-
 tur, & pavementum etiam ipsum, & pilae, quae
 pavementum sustinent, & testudines, quae sub pa-
 vimento sunt, & alvei quidam, qui inter parietem
 sunt, & pluteum, & concameratae quaedam stru-
 cturae, quorum omnium singillatim explicare ratio-
 nem conabor, ita, ut si cum antiquorum descriptione,
 ac Vitruvii praesertim (etsi breviter de ea re
 scripsit) voluerit aliquis conferre, plane videat omnia
 belle convenire. Ac primum eorum explodenda sen-
 tentia, qui quod nunc sub pavimento in testudini-
 bus aqua visitur, aquaeductum fuisse putant, per
 quem ex balneis calidis, quae ad tertium lapidem
 ab urbe Pisana absunt, sub Iuliani montis radicibus,
 posita aquae, in balneas urbanas influerent; nam
 satis constat, cum esset Sudatio, non opus fuisse
 aqua: deinde quis credat sub testudines pavimenti
 aquas defluxisse; cui enim usui fuissent? aut quis
 veterum de tali ductu, & fluxu aquarum est locu-
 tus? Ea igitur, aqua pluvia est, ibi stagnans, quod
 eminentior propter ruinas erat ille locus factus; sic-
 uti nunc satis patet intuentibus pavementum. Verum
 de hac re satis: nunc reliqua persequor. Laconici usus
 hic erat, ut homines in loco eo, vaporibus flammae
 a testudinibus concameratis per alveolos egredientibus
 excalfacto, desudarent; & mox aut in Tepidario, aut
 in Frigidario, aut in Caldario lavarentur. Eius vero
 aedificandi ratio haec fuit; ut rotundum esset, seu po-
 tius octogonum: id vero necesse erat, cum hemisphae-
 rium esset superstruendum: altitudo tanta parietum
 usque

usque ad hemisphaerii inclinationem, quanta latitudo erat in inferioribus pavimenti partibus; id quod aperte visitur in hoc Pisano Laconico. Hemisphaerium in medio lumen ad circinum factum habebat, ad quod vapores, qui ascenderant per alveolos, communi concursu ferrentur, & exirent. Obstruebatur vero lumen illud in hemisphaerio magno quodam aereo instrumento, quod clypeum vocabant: erat enim, clypei militaris instar, rotundum; nam eiusmodi fuisse clypeum satis declarat Polybius in Lib. de castrametatione Romanorum, etsi Lascars parum apte vertit: neque quale esset scutum, qualis clypeus apud Romanos scisse videtur. Clypeum igitur catena ferrea aut reducebant, aut demittebant, ut pro hominum arbitrio, qui lavabantur, caloris temperatura fieret. Verba Vitruvii haec sunt:

„ Mediumque lumen in hemisphaerio relinquatur,
„ ex eoque clypeum aeneum catenis pendeat, per
„ cuius reductiones, & demissiones perficietur sudationis temperatura. Visuntur vero Pisani in Laconico etiam minora quaedam, & crebra lumina circa hemisphaerii lumen medium rotunda; de quibus etsi Vitruvius nullam facit mentionem, facile tamen credi potest, ea facta, ut facilius exirent vapores e Sudatione: atque sane id postulabat magnitudo caloris, cum praesertim hemisphaerium clypeo erat obstructum. Ea vero lumina crebra, cum sesquipedalia fere sint, contesta crediderim operculo aereo, ita tamen, ut ab una parte, quae ad hemisphaerii summitatem vergit, exitus pateret vaporibus. Hemisphaerii curvatura ima innititur firmo parieti, ubi altitudo Sudationis tanta est, quanta latitudo. Concamerationum solum sesquipedalibus sternebatur tegulis, quae in Pisana hac Sudatione non obscure cernuntur. Erant super eo solo exstructae pilae laterculis bessalibus, aut aliquanto etiam minori-

ri-

ribus; dispositae aequalibus inter se intervallis, adeo latis, ut supra binas pilas collocarentur singulae tegulae bipedales. Pilas vero vocamus fulcra quaedam, seu columnas parvas, quae eo, quo diximus, modo collocatae, & exstructae pavementum sustinebant. Altitudo earum pilarum erat duorum pedum; nam testudinum concamerationem ampliorem esse non oportebat; ut facilius excalfieri posset Sudatio. De his pilis intellexit Statius, cum ait:

*Quid nunc strata solo referam tabulata, crepantes
Auditura pilas; ubi languidus ignis inerrat
Aedibus, & tenuem volvunt Hypocausta vaporem:*

dicant alii quicquid velint; nam etiam Rhodiginus Lib. XVI. Cap. XLVII. locum hunc aliter interpretatur; meam vero sententiam verissimam esse demonstrabunt multo magis ea, quae postea a me dicuntur. Pavimentum supra testudinem superstruebatur innixum pilis, & tegulis bipedalibus; atque eius conficiendi ratio haec erat. Trullisabatur testa calci mista; sicuti & hac nostra aetate fit in aedium pavementis. Eam vero compactam esse oportebat ita, ut in tantam crassitiem excresceret pavementum, quanta esset opus; tectorio, seu albario opere, ex marmore ita exciso, ut eius altitudo tenuis esset unius ferme digiti; quales laminae plumbeae, aut ferreae visuntur; si enim maior tectorii illius operis altitudo fuisset, pervadere ad summum vis calor non potuisset. Iam vero, cum tanta esset pavimenti altitudo, & tectorii operis, mira quadam proportionem tantus conficiebat calor, ut superstantium pedes oblectaret, & cum esset marmore ad unguem exciso politum, facile stratos etiam, ac iacentes homines recipiebat. Haec omnia apertissime visuntur; & conveniunt cum antiquorum descriptionibus. Pa-

vimentum inclinatum esse oportet ad hypocaustum mediam; sicuti etiam in Sudatione Pisana nunc licet videre. Hypocaustum voco locum, ubi subter testudines pavimenti ignis subiiciebatur, a quo digrediens flamma sese per totam suspensionem sursum, elevati pavimenti diffundebat, & evagabatur, donec ad alveolos pervenisset. Alveoli inter parietem Sudationis, & pluteum collocabantur ex testa facti; pluteum voco alterum veluti quendam parietem e regione alterius aedificatum, non admodum latum, sed simplici tantum transversarum regularum positione exstructum: crebri autem erant alveoli, ut a multis partibus vapor se posset tollere. Longitudo alveolorum adaequabat altitudinem pavimenti; neque enim pertingebant solum testudinis; nam recipere non potuissent vapores. Alveolos hos, tubulos vocat Proculus titulo de Servit. Vrb. praed. ubi ait.

„ Quidam Iberius nomine, qui habebat post hor-
„ rea mea insulam, balneariam fecit secundum pa-
„ rietem communem; non licet autem tubulos ha-
„ bere admotos ad parietem communem, sicuti ne-
„ que parietem quoque suum super parietem com-
„ munem: de tubulis eo amplius hoc iuris est, quia
„ per eos flamma torretur paries. Huius loci me-
monuit Ioannes Ronchegallus Iurisconsultus clarissimus, dixitque, cum ante difficilis haberetur, mire illustrari posse inspectione eorum alveolorum, qui in Laconico Pisano sunt; atque ideo inferendum putavi. Unum me angit, quod video scriptum apud Vitruvium, inter parietem, & pluteum esse latitudinem sex pedum; cum exigua latitudo cernatur, ne unius quidem pedis. Crediderim igitur, aut Vitruvium respexisse ad multo maiores Sudationes, quales Romae erant propter hominum frequentiam; aut dictionem eo in loco esse corruptam: diligentius igitur res tota consideranda. Super alveolorum situ pa-
ries

ries Sudationis cavatus, concameratusque fiebat, eo ferme modo, quo solet fieri, cum simulacrum aliquod marmoreum, aut ligneum alicubi statuendum est. Suprema autem superficies eius concamerationis sursum versus vergebat ad hemisphaerium: atque id sane optima ratione videtur factum; nam vapor sese attollens in eam cameratam superficiem illidebatur, & repercussus ab ea ad medium hemisphaeriiolvebatur. Patet spectantibus res tota; nam adhuc fumosa fuligine camerae illae nigrae visuntur. Praefurnii cuiusdam os satis amplum cernitur in Sudatione hac Pisana, quod omnino sub pavimento erat: atque per illud a balneatoribus (opinor) ignis subiiiebatur, cumque Caldarium, aut Tepidarium esset coniunctum Sudationi, ab altera quoque parte usum Caldario, aut Tepidario praebebat; de quibus, quoniam nullum ipsorum exstat vestigium, non ausim quippiam pro certo affirmare. Haec ego diligenter in Sudatione Pisana intuitus sum, quamvis a Vitruvio omnia non exprimantur. Vir enim ille, quod suae aetatis hominibus nota esse putabat, multa praetermisit, neque posteritatem respexit, dum ea scriberet; argutius enim & subtilius fuissent singula describenda. Te autem oratum velim, mi LOTINE, ut pro tua autoritate, qua maxima es, ob incredibilem virtutem tuam, & sapientiam apud Illustr. Florent. Ducem, ei suadeas, ut Aedilibus Pisanae urbis mandet, curent loca ea omnia quamprimum effodienda, & expurganda. Sic enim, si ad pavementum (quod erit facile factu) deventum fuerit, omnia fortasse perspici poterunt, & cum antiquorum descriptione conferri. Non contemnenda haec est antiquitas monimenti huius in hac praesertim, vetustissima, & nobilissima urbe, in qua Optimus Dux omnium liberalium artium studia, pro sua singulari clementia, & liberalitate constituit, sedem-

que esse voluit Musarum, hoc est, ut ego interpretor, omnium earum disciplinarum, quae litteris continentur. Spectabunt studiosi antiquitatis, qui plurimi sunt, Sudationem hanc, seu Laconicum Pisanaum, magna cum animi voluptate, & miris modis ad totum hoc studiorum genus excitabuntur. Effice igitur, ut Optimus Dux velit, iubeatque Laconicum hoc, uti integrum nunc est, diligenter asservari, & occludi, ne in illud passim ab omnibus eatur, rursusque superstrui tectorium, quod nuper inde ablatum fuit: &, si libuerit etiam, clypeum ad medium lumen apponi, & omnia, quae videbuntur diruta, resarciri. Hoc si ab Optimo Duce (uti plane confido) impetraris, non solum me, sed etiam omnes antiquitatis studiosos in perpetuum beneficio tuo tibi devinxeris. Confido autem, quoniam iamdiu perspexi, nihil maiore studio illum curare, quam eorum commoda & voluptatem, qui sese litteris totos dediderunt. Vale. In Pisana Academia. Idibus Ianuarii MDXLVIII.

•§. II. §•

Hanc ipsam Laconici seu Sudationis, quae adhuc visitur in ruinis Balnearum Pisanae Urbis, explicationem, quam edidit Franciscus Robortellus, postmodum in lucem iterum protulit Ioannes Rhodius vir doctissimus, subiecitque num. LX. post Emendationes & Notas ad Scribonium Largum, ibique pag. 114. haec subiungit.

„ Optatissimum sane votum. Sed non respondit
 „ exitus temporum iniuria : qua non ruinas modo
 „ edidit quotidie, sed in privatos abiectosque usus
 „ tandem cessit aedificium. Quod olim inspectum
 „ a me levius, ne curiosorum memoriam effugeret,
 „ ele-

„ elegantissimi Viri Francisci Mariae Ceffini, Patri-
 „ cii Florentini humanitate factum, quod in poste-
 „ rum eruditis heic pateant, quae Robortellus for-
 „ tasse negotiosior praeterierat.

§. III. §.

I O A N N I R H O D I O

V I R O C L A R I S S I M O

F R A N C I S C V S M A R I A C E F F I N V S S .

„ Nter vetustiora civitatis huius praecla-
 „ rissima monumenta inconcussum ad-
 „ huc & nobile vestigium antiquitatis
 „ conspicitur apud Lucensem Portam
 „ ex superstitibus Balneorum fragmentis
 „ SVDATORIVM omni ex parte incolume, licet incuria
 „ neglectum publicorum Aedilium, ac paene notum
 „ nulli indigenarum; vel quia sordescant domi, quae
 „ foris gnaviter inquiruntur; vel quia, pauci quum
 „ sint Pisani studiis hisce navantes operam, pauci
 „ etiam sunt, qui venerandum istum ac fere sacro-
 „ sanctum locum animadvertant. Amplissimum ibi
 „ Thermarum spatium occupant parietinae ac rude-
 „ ra, infelices ruinarum reliquiae, quae spinis &
 „ urtica penitus obrutae obliterarent omnino quam-
 „ cumque priscam memoriam, nili solum hortensi-
 „ bus areis destinatum palam faceret aliquando ab-
 „ sconditos vetustatis thesauros, & excitaret fabri-
 „ cam inter congestos lapides, desiectaque funda-
 „ menta iacentem, in quam quum inscii cultores
 „ offendunt, aut bipalium laedunt, aut ligonem ob-
 „ tundunt. Numquam ibi balnea credidissem, nisi

„ curiosa quadam indagatione, quum Pisas tiro me
„ contuli, rogassem huius Studii Professores, ut stru-
„ cturam illam docerent, quam ingenti ruina fuisse
„ quondam coniectabam insignem. Mirabar lateri-
„ tiam molem, gliscente bellorum rabie, & irato tem-
„ poris morfu, in duas partes discissam, efformare
„ duas veluti turres; ubi cellarum apparerent vesti-
„ gia, & fornicum arcuatae testudines, & ductiles
„ tubulorum canales conspicerentur. Earum altitu-
„ do iam decurtata ad XXX. fere ulnas accedit: cras-
„ situdo quaquaversum decempedalis est; sed an-
„ gulos, aut versuras crediderim, vel aliquam bal-
„ nei partem, qua camerae iungerentur, quum ibi
„ nullus sit murus, aut alterius formae dignoscatur
„ figura. Exsterior superficies ex lateribus constat:
„ interior materies ex duro tenacissimoque caemen-
„ to. Supremum verticem caprificus oleaeque silve-
„ stris frutex obumbrant; inferiorem partem herbosi
„ virentesque cespites circumcingunt: ad dextram
„ Lucensem portam ingresso muri humiliores visun-
„ tur iucundi specie, sed deformati fracturis: quo-
„ rum fundamentis nititur casa, & salgamarii cu-
„ iusdam officina, ut magnificam Laconici substru-
„ ctionem imbricato tecto novisque parietibus indu-
„ ctis undequaque celatam tegat. Per angustum ta-
„ men ostiolum ad angustum patet aditus aedificium:
„ quod tam priscam redolet maiestatem, ut, si ni-
„ hil ei detractum aut additum foret, horreret qui-
„ cumque ad aspectum loci tam affabre fabrefacti
„ perculsus. Minuit aliquid formae furnus ibi olim
„ a pistore constructus, admotusque impedit gres-
„ sus lignorum & focalium fascium coacervata con-
„ geries. Mirifice tamen oculos recreat testudo, nul-
„ lo visum effringente impedimento, caligine ac fu-
„ mo aliquantisper ad fenestras & hemisphaerium
„ denigrata. Heic ego saepius cum auditoribus meis
„ ad

„ ad animi fatigati levamen singillatim sum con-
„ templatus unamquamque loci particulam. Heic
„ Rinaldinus noster, egregius Physices Matheſisque
„ Profeſſor, remotis per amicas manus impeditio-
„ bus, ut potuit, formam ad vivum delineavit.
„ Delineaverat etiam meis precibus Navarrettus
„ Eques, & equeſtribus ornamentis & pictura prae-
„ cipue inſignis. Sed antequam poſtremam appoſu-
„ iſſet tabulae manum, mors admota falce fatali &
„ lineas & vitam delevit. Heic videre eſt cuicum-
„ que, ut per alligatam graphidem cernes, non
„ rotunda, ſed octogona forma Sudationem conſtru-
„ ctam, tum ad pulcritudinem augendam, cum
„ etiam ad praeſtandam ſudandi commoditatem. Vi-
„ debis eam in octo partes diſtingui, totidemque
„ feneftras in hemiſphaerii pandere curvatura, ut
„ lucidiori fulgore conveſtiretur: quadratas animad-
„ vertes, & eo ordine concinnatas, ut ſingulae ſin-
„ gulis reſpondeant, & orbiculare foramen in te-
„ ſtudinis ſummitate cavatum apta circumvallatione
„ coronent. Vnaquaeque pars concavo muro ac ſu-
„ perficie uſque ad inclinationem concamerata adin-
„ ſtar ſtatuariae thecae ſeſſionem ſtruit mirificam,
„ qua quum balneatores inſiſterent, vapor rotundi-
„ tate illiſus ac reſpercuſſus ſudorem facilius e ſu-
„ biectis corporibus eliceret. Pavimentum inclina-
„ tur ad hypocauſin; ubi ſubter teſtudineas caveas
„ ignis per propnigaeum, quod non longe abeſt,
„ paulatim ingreſſus per ſuſpensionem ſurſum ſubli-
„ mem ubique intus ad tubulos vagaretur. Teſta-
„ cei enim crebrique, ſeu tubulos, ſeu canaliculos
„ voces, exſteriori muro Sudationiſque pariete con-
„ cluſi, uſque ad ſolum teſtudinis exſtenduntur, ut
„ calor facilius per eos loculamentis infunderetur.
„ Solum ipſum pedum iactatione percuſſum gemitum
„ edit non iniucundum, & concamerationem,
„ quam

„ quam fodiendo inveni, per semetipsum ostendit.
 „ Sustinetur testudine, nititur pilis, & bipedalibus
 „ regulis, & iisdem sesquipedalibus aliquibus in lo-
 „ cis consternebatur, crassitie non admodum pin-
 „ gui calce trullissatum, & testa, ut admota intus
 „ flamma levior superstantium titillaret pedes, &
 „ iacentium membra moderato calore foveret. Eius
 „ latitudo eadem est cum altitudine Sudatorii, si eam
 „ usque ad hemisphaerii curvaturam firmo parieti ni-
 „ xam dimetiaris; non autem ad summitatem, ul-
 „ narum scilicet undecim, sive, si malis, palmis
 „ Romanis metari XXXVI.

„ Haec omnia ad exquisitam trutinam si perpen-
 „ dantur, Vitruvii, Celsi, Galeni, aliisque scri-
 „ ptorum locis respondent, nec ab erudito Balneo-
 „ rum Tractatu Baccii separantur, neque ab huius
 „ Laconici descriptione a Robortello confecta di-
 „ screpant. Duae tamen animum ancipiti dubieta-
 „ te difficultates discruciant. Vnum, quod pilas
 „ ab eo accurate delineatas invenire mihi non licuit,
 „ diruto pavimento; forsitan insciorum manibus dissi-
 „ patas, ruderibusque sepultas. Alterum, quod tot
 „ luminum usum investigare adhuc sedula indaga-
 „ tione non valui; quum foramen illud in circinum
 „ excavatum satis amplum ad illustrandam ex he-
 „ misphaerio cellam videatur. Nec praeter illud,
 „ ex quo aereus clypeus apte suspensus catenis pro
 „ cuiusque arbitrio demissione ac reductione perfici-
 „ ebat sudationis temperaturam, ullum aliud apud
 „ scriptores invenio. Robortellus sesquipedales ha-
 „ sce fenestras ita contactas aereo putavit operculo,
 „ ut ex superna parte ad testudinis culmen vergen-
 „ te exitus pateret vaporibus, ne ignei vis calor
 „ sudantes opprimeret aut suffocaret. Sed eius sen-
 „ tentiam meis calculis approbare vix possum, quum
 „ potius ad ornatum, quam ad necessitatem factas
 „ in-

„ indicent satis scriptores, qui eas omnino praeter-
 „ mittunt. Potest tamen facile fieri, ut obicibus
 „ vitreis, aut lucidis lapidibus, quos speculares ap-
 „ pellat Plinius, conveſtitae vaporem retinerent va-
 „ gantem, & lucem luculentiorẽ admitterent, va-
 „ pore nimio per amplius foramen emiſſo. Ego ta-
 „ men id lubentiſſime doctiorum coniecturis, & tuis
 „ remitto, ſola loci deſcriptione contentus.

„ Habes igitur V. Cl. poſt longum temporis in-
 „ tervallum exoptatam diu Piſanae Sudationis ima-
 „ ginẽ, ſi minus ad vivum expreſſam, certe iis
 „ coloribus adumbratam, qui eam in tenebris lati-
 „ tantem non ſinent. Verum Te, RHODI amantiſſi-
 „ me, precor atque obteſtor, Scribonium Largum,
 „ quamprimum expurgatum, auctum, illuſtratum
 „ tuis notis, ſpicilegiis, lucubrationibus reddas;
 „ quibus Romanus Archiater tandem integer, in-
 „ corruptus Medicinae Latinaeque linguae ſtudioſis
 „ reſtituatur. Vale diu. Datum Piſis, Nonis Apri-
 „ lis. Anno CIO IOCLII. ſtylo Piſano.

IOANNIS RHODII

S E L E C T A

DE ANTIQVIS BALNEIS

*Ex Emendationibus & Notis eiusdem ad Scribonium
Largum num. LX. pag. 103.*

Ornace balneariorum,] Huius vice fungitur apud medicos nostra aetate chymicorum ignis, quem *reverberii* appellant; maiori etiam compendio fornax calcaria. Enim vero calore opus est vehementi, cuiusmodi balneariorum: quae loca olim balneis destinata. Eorum hunc situm Columella rei rusticae Lib. I. Cap. VI. praecepit: *Balnearia occidenti aestivo advertantur, ut sint post meridiem & usque in vespertum inlustria.* Et Vitruvius Architect. Lib. VI. Cap. VII. *Balnearia occidentem hibernum spectent.* Itemque ad uberiores fortassis calorem, Cap. IX. *Balnearia coniuncta sint culinae.* Uterque bene; lavacra enim apud antiquos vesperi celebrata, ubi quovis anni tempore specularibus labentem diem excipere opus erat. Quod potissimum de privatis balneis intelligo; cuiusmodi Tullius ad Atticum Lib. XIII. Ep. XXIX. in villa etiam balnearia memorat hiberna: quae cum aestivis forsitan Plinius eleganter Lib. II. Epist. XVII. & Lib. V. Epist. VI. clarius ob oculos ponit, meritoria collaudans e publicis; quae non oppidorum modo, liberali Imperatorum indulgentia populo exhibita; etiam sine haec quidem semper fuere sine mercede, aerario nempe Caesarum prodigalitate, bellicue cladibus

bus exhausto, & crescentibus immane tot dilinimentorum sumtibus; verum etiam civium, qui ea locabant: qualia Martialis memorat Lib. I. Ep. LX.

Lupi, tenebrosoque balnea Grylli.

Quibus & gratuita ab Agrippa primum instituta hospitibus accessisse planum faciunt lapidum tituli: quae etiam privata lautioribus interdum fuerunt. Sed quoniam populus non ad solam valetudinem, verum ad delicias frequens in publicis lavabatur, varique non optima interdum notae sese intermiscebant, Catullus lepide Carm. XXXIV. *O furum optime balneariorum*. Vestium nempe insidiatorem versutissimum notat; quem Iul. Paulus receptar. Sententiar. Lib. v. Tit. III. *furem sive raptorem balnearum*: Tertullianus in Apologetico *lavantium praedonem*; & Lib. de Fuga in persecutione Cap. XIII. *furem balnearum* nominat: cui sceleri Aristoteles mortalem fanaticam refert legem Probl. XXIX. Sect. XIV. Mitiori tamen iudicio Vlpianus in L. I. D. De fur. baln. eos extra ordinem audiendos pronunciat. Nec facinus praeteriit Epictetus, integerrimae vitae philosophus, Enchiridii Cap. IX. Singulas quidem balneariorum partes heic persequi non est mei instituti, quanquam & in tanta priscorum rituum obscuritate foret operae. Balnearum nihilominus formam Ioannis Antonii Sicci Cremenensis diligentia vulgatam inspicere iuvabit: quandoquidem Frigidarii, Tepidarii, & Caldarii veriore ostendit speciem, quam e Vitruvii Lib. v. Cap. x. Gulielmus Choul, & Andreas Baccius. At vero perspicaciorem Seneca videtur Caldarii modum docere Natural. Quaest. Lib. III. Cap. XXIV. *Facere solemus dracones & miliaria, & complures formas, in quibus aere tenui fistulas struimus per declive circumdatas; ut saepe eundem ignem*

ambiens aqua per tantum fluat spatii, quantum efficiendo calori sat est. Vbi miliarium vas altum & angustum colliges e Palladio de re rust. Lib. v. Tit. IIX. quod Lib. I. Tit. XI. plane descripsit. Nec fortassis praeter sententiam apud Senecam legeris circumductas. Fornacis autem structura, non usque adhuc manifesta, paulo curiosius investiganda. Imam ea partem aedificii sub pavimento hypocausti occupabat, quemadmodum & hodie in balneis populorum Orientalium. Apud Romanos vero tubulis fictilibus undique parieti sursum insertis, per omnes thermarum cellas vapor ferebatur: unde calor pro ignis modo varie temperatus. Nec aliter apud Stoicorum principem in Naturalibus balnearia sine igne calefiunt. Addit enim: Spiritus in illa fervens loco aestuanti infunditur. Hic per tubos lapsus, non aliter quam igne subdito, parietes & vasa balnei calefacit. Meliori consilio satisque ingeniose nuper Dominicus Panarolus Medicus Romanus, Despotici Calathini nomine, tubulorum orificia suadet obturari tegula, ut vaporibus fumosis exhalantibus per infundibulum peculiare, solo spiritu incalescant; cui pariter spiramentis magis minusve occlusis ex arbitrio modum ponere licebit. Eundem suspicatur Laurentius Ioubertus De Gymnasiis Cap. II. fuisse clypei aenei usum apud Vitruvium Architect. Lib. v. Cap. x. quem pauci haecenus assequuti, imo interpretes obscuritate rei deterriti praeterierunt omnes, neque Choul attigit. Illorum etiam nunc in thermis Diocletianis, non longe a Quirinali, Romae quidem supersunt fragmenta: sed omnium evidentissime in veteris Hypocausti vestigiis Claudius Menetrius Bisuntinus celebris non ita dudum apud Eminentissimum Franciscum Barberinum omnis antiquitatis condus in Castris Candolfi civitatis Albanae territorio vidit. Romanum vero luxum iure infectatur Annaeus Epist. LXXXVI. quando

do non calere, sed ardere balnea queritur. Inde Lampridius de Commodo: *quum tepidius forte locus esset, balneatorem in fornacem conici iussit*. Immane facinus! At quidvis in servos licuit, qualis fornacator ille, cui succedendi ignis cura fuit. Nec mirum, insignem fuisse vim caloris, modo ei pabulum non deesset. Plumbeos enim canales frequentes ac spissos eosque quadratos monstrat Romae Laconicum aedi S. Ceciliae contiguum, in quo sub Clemente IIX. Summo Pontifice corpus eius fuit repertum. Incomparabili Equitis a Puteo humanitate orthographia eius curiosis a me oculis fideliter committitur. Ex his optime intelligitur Proculus in L. *Quidam Iberius XII. ff. de Servit. urb. praed. Quidam Iberius nomine, qui habet post borrea mea insulam, balneariam fecit secundum parietem communem. Non licet autem tubulos habere admotos ad parietem communem, sicut nec parietem quoque suum super parietem communem. De tubulis eo amplius hoc iuris est, quia per eos flamma torretur paries*. Mihi vero locus hic de mendo semper fuit suspectus. Legendum quippe censui *balnearia*. Nec aliter in Pandectis Florentinis, tamen Accursius *balneariam* facere interpretur balneum omnibus praebere, ea notionis forma qua receptum est *argentariam exercere*. Quidquid sit, eiusmodi occultum iter Vlpiano in L. III. §. Hoc interdictum ff. de Rvis, vere appellatur *cuniculus*, per quem vapor trahitur in *valneariis vaporibus*, ubi in vulgatis codicibus est *balneariis vaporariis*. Notius enim quam ut multis probem, veteres B in V commutasse. Iurisconsulto autem praeivit Plinius; apud quem Lib. XX. Cap. XXXIIX. *cuniculi fornacis longinqui*. At solis tamen balneis eiusmodi tubulos non fuisse aptatos, indicat Seneca de Providentia. Cap. IV. *Cuius caenationes subditus & parietibus circumfusos calor temperavit: hunc levis aura non sine*

periculo stringet. Quanquam & aliam rationem ostendit Plin. Lib. v. Ep. vi. *Cubiculum bieme tepidissimum, quia plurimo sole perfunditur. Cobaeret Hypocaustum, & si dies nubilus immisso vapore solis vicem supplet.* Suorum vero temporum inventis adscribit Annaeus Epist. xc. *Quaedam nostra demum prodixisse memoria scimus: ut suspensuras balneorum, & impressos parietibus tubos, per quos circumfunderetur calor, qui ima simul & summa foveret aequaliter.* Quanto frugalior Hippocratis aetate Laconici fabrica, qui Lib. de Victu acut. Comm. iv. T. XLIV. σκέπη ἀλατρώ δα: *Tugurio sine fumo opus est. Alii Tecto opus est sine fumo.* Verius, *operimento.* Nec ea cessisse Graecis Romanorum primos, fatetur idem Ep. LXXXVI. quando in Scipionis Africani villa balneolum angustum, *te-nebricosum ex consuetudine antiqua memorat.* Quid vero σκέπη Coo, non usque constat. Galenus etiam rem obviam brevitatis forte studio non exposuit. Formae orbicularis tale quidem tectum ex vitreis laminis in Aegypto visum perhibet Prosper Alpinus Med. Aegypt. Lib. III. Cap. XIV. cuius generis in Orientalibus etiam plagis passim. Nec de balnei splendore aliter accipiendum arbitror Stoicum: *Vitro abscondi cameram, latisque specularibus in caldarium diem admitti.* Adeo temporis processu plurima nata sunt, iam crescente luxuria! Tholum autem fuisse, quales templorum Italiae, suadet balnei amplitudo, cui tectum vitreum non modo foret sumtuosum, sed minus ab iniuriis tutum. Et sane Caldarium Galenus de Sannit. tuenda Lib. III. Cap. XIII. ad Quinti mentem ξηρὸν βαλανεῖον: *siccum balneum* dixit. Fumum suis igitur spiramentis ita avertendum praecipit Cous, ut ne lucis usum intervertat. Vetustatis inventum ingeniose, ut cetera, imitatus recta victus ratione, μακρόβιος ille nobilitatis Venetae splendor Aloysius Cornelius in aedibus Patavii suis, ad D. Antonii ba-

fili-

filicam Museum subterraneis tubis instruxit : quod Sebastianus Serlius Bononiensis Architeſt. Lib. VII. Cap. III. fidibus aptiſſimum praedicat. Argumento per quam obſcuro facem praeferet Laconici Piſani deſcriptio, quam paucis obviam Viri erudiſſimi Franciſci Robortelli diligentiae debemus, digna quae hoc loco reponatur.

¶ §. V. 56

ANDREAE BACCII

ELPIDIANI CIVIS ROMANI

DE LACONICO

ET DE SOLIIS BALNEORVM

Ex eius Opere de Thermis Lib. VII. Cap. X.

Rdines quidem balnearum in Thermis duos diximus, utrinque ſcilicet ab Hypocausto unum, teſte Vitruvio: alterum virilium, alterum muliebrum; nam ut ſcribit Gellius Lib. X. Cap. III. auctoritate Varronis. 2. de Analogia, pudor non patiebatur utrumque ſexum ſimul lavari; ſed commoditas coniungi deſiderabat. Quanquam in his, quae poſt Varronis, & poſt Vitruvii aetatem factae ſunt, haec diſtinctio non ſit mihi veriſimilis: quando aucto ritu exercitationum, ac laetitiae in Thermis, vix publicas poſuiſſe virorum frequentiae ſufficere videtur. Itaque promiſcuas potius ex eo tempore fuiſſe reor, ac honeſtis mulieribus ſatis feciſſe privatas, vel quas principes matronas con-

constituiffe iam scripsimus, Agrippinae Neronis matris balneas, Olympiadis, atque alias. Camerae in quoque ordine quaternae, Laconicum, Calidarium, Frigidarium, & Tepidarium: vel ternae ad minus. Hoc enim non videtur dubitandum, non fuisse Thermas uno stilo ubique, neque uno ordine partium, & tam in publicis, quam in privatis: & hinc in auctoribus tanta earum invenitur varietas: quatenus ponit Celsus lib. 1. cap. 4. dum scribit, sub veste primum paululum in Tepidario sudare solitos: tum transire ad Calidarium, ubi sudabatur largius, quod ponit pro Laconico: tumque aut in Calidam descendere, aut in Tepidam; deinde in Frigidam. Easdem ponit Galenus Lib. x. Methodi, a Laconico incipiens: *Primum enim*, inquit, *ingredientes in aëre versantur calido: hinc secundo in aquam calidam descendunt, quod proprie λουτρόν ait appellari. Ab hac mox in tertiam Frigidam ibant: & tandem in quarta sudorem detergebant*, quod erat Tepidarium, seu Apodyterium graece dictum; in quo & Celsus dicit, se novissime, qui se lavissent, abstergere, & ungere consuevisse. Quem plane ordinem & in his Thermis, quarum videmus vestigia, servatum invenimus. Exstat Laconicum ad sudationes in quoque primae faciei angulo unum, idque non adeo magnum; huius enim partis non erat usus communis, neque adeo necessarius omnibus, ut quibus satis ad sudandum exercitia fecissent. Sed imbecillis proprius, & qui minus validi ad exercitia, sudores hoc loco excitabant: subinde intrabant ad ceteras balneas. Nomen autem deduxit a Laconibus: quos hunc ritum primo instituiffe, Plutarchus in Alcibiadis Lacedemonii vita est testis. Graeci aliquando πυριζθηρίον, & nonnullis ὑποκαυστήν dictum, ob igneum in eo vaporem: Latinis modo Calidarium, modo Cella calidaria: Senecae Sudatorium, Laconicum vero commu-

munitur omnibus, & Ciceroni quodam loco ad Atticum. Suetonius in Vespasiani Caes. vita, *Sphaeristerium* hanc partem appellat a figurae rotunditate. Locus quippe concameratus ac rotunda specie, habens, auctore Vitruvio, in hemisphaerio lumen, ex eoque clypeum aeneum cathenis pendens, per cuius reductiones, ac demissiones perficeretur sudationum temperatura, vaporibus nimirum sic retentis, vel diffatis. Erat autem huius instituti ratio, ut scribit Dion in Annalibus, ut fusc intrantes in hac parte sudarent, & subinde unctione adhibita, statim descenderent in frigidam. Quod plane clarius ex Galeno fiet postea, ac a Martiali obiter tangitur in Etrusci Thermis, ad Oppianum tribus verbis.

*Ritus, si placeant tibi, Laconum,
Contentus potes arido vapore
Cruda Virgine, Martiaque mergi.*

Virginem dixit, & Martiam in his balneis Romanas aquas blandissimi frigoris. Videtur autem Laconici aërem, siccum quidem fuisse, atque igneum; tepidum tamen aquarum vaporem potuisse suscipere. Proinde Celsus in eo, *affas* dixit *sudationes* Lib. III. Cap. XXVII. alibi *exficari* dixit corpora: Seneca *examinari*, Galenus & alii medici interdum *elixari*, Oribasius plane aërem fervidum dixit, ac prae humidum in Laconico. Quod rationi consonum fit: nam ex aestuariis, partim quidem siccis, ex quibus iam diximus ab Hypocausto occultos penetrare ignes in cameras; partim aqueis per suos tubos ac spiracula, vapores misti ad hemisphaerium Laconici petentes, sub curvatura magni clypei in tenuissimas convertantur aspergines, quae imbrium modo super capita eorum, qui morabantur in Laconico depluebant. Idipsum obiter, sed claro exemplo expli-

plicat Aristoteles, seu quivis alius author in 11. de Plantis. *Quemadmodum*, inquit, *calor in balneis humorem trahit, & in vaporem convertit, qui elevatus, ac multiplicatus* (nimirum sub clypeo Laconici) *in guttas vertitur*. Potest autem haec prima pars suo tenui calore (dicebat Galenus x. Methodi) referatis undique meatibus, liquatisque per totum superfluis, sudores, utilesque madores elicere, quae inaequalia sunt aequare, cutim laxare, & multa, quae sub hac detenta erant, vacuare. Ex Laconico aditus in Calidarium, quod proprie λουτρόν, hoc est lavacrum dicitur, eodem teste, & calidum solium. Patet autem haec pars, duplex magnitudine ad ceteras cameras: ut cuius in balneis maior erat necessitas, longior in eo fiebat mora, ac usus frequentior, praesertim minus validis ac imbecillis. Vbi meminisse oportet ex Celsi verbis, quae paulo ante retulimus, vel in calidam fieri descensum, vel in tepidam, & quasi ad utentis arbitrium potuisse temperari. Et Galenus in 3. de San. tuenda idem videtur asserere, nimirum quod in calido folio aqua, ex vasis, quae diximus, miliariorum calidis, tepidis, ac frigidis, poterat ad usum trifariam comparari, nempe temperatam fieri, tepidam, ac iusto calidior: Quam tamen varietatem non video potuisse fieri in publicis lavationibus; sed in privatis, vel ad privatos usus. Nam in Thermis, parabatur a Balneatore aqua ad usum publicum, uno tenore calida: vel attemperata semel pro multis. Quod declarant auctoritates scriptorum, qui alias Thermas appellant frigidas, alias blandas, alias fervidas: uti frigidas significavit Martialis in primo Epigrammatum.

*Aestivo serves, ubi piscem tempore quaeris,
In Thermis serva, Ceciliane, tuis.*

Idem

Idem in X. Neronianas indicat fuisse calidissimas, eo epigrammate.

*Temperat haec Thermas, nimios prior hora vapores
Halat, & immodico sexta Nerone calet.*

Meminit Plutarchus in Symposiis Graecos primum, & item Romanos lenibus, ac tepidis dumtaxat usos, quasi pro modestia: ut Alexander Magnus in balneo febricitans dormierit, & Galatarum mulieres pulsem cum pueris suis inter lavandum esitare consuevisse. Postea acerrimas, ac laniantibus similes corpora parari aquas coepisse. Atque hinc usui erat Frigidarium, seu frigidum Solium tertio loco, in quo aqua exquisita, ad hunc videlicet usum, inquit Galenus X. Methodi, ut quae fuerant excalescenda, sive in anterioribus Soliis, sive in exercitiis, hic refrigerarentur, ac vires densata cuti firmarentur. Qui enim, subdit, hoc modo a calidis lavationibus, sudationibusque Laconicis statim in frigidam non descendissent, paullo post transpirato immoderatus calido innato, totum corpus frigidius evasisse sentiebant. Quod sane frigidae lavatio fieri prohibebat, totum semel corpus constringendo, & constipando, non secus atque accidere solet calenti ferro, quod quum in frigidam mittitur, & refrigeratur, & induratur. Atque huius rei causa potissimum constat inventa fuisse balnea, pro imbecillium videlicet corporum robore: hoc est ut imbecilla corpora praecalfacerent, itaque ad frigidam Solium praepararent: adeoque praevaluit semper frigidarum usus, ut vix quidam aliis balneis uterentur. Charmis Massiliensis Medicus, aetate Neronis, scribit Plinius Lib. XXIX. Cap. I. damnatis prioribus medicis, ac balneis, frigida lavari hibernis etiam algoribus persuasit: merfit aegros in lacus. Videbamus senes consulares in

ostentationem usque rigentes. Ex frigido tandem Solio erat exitus in Tepidarium, tepidi scilicet aëris, quod diximus Apodyterium, sive Spoliatorium; & erat finis in balneo. Ante Tepidarium tamen in Diocletianis commode est (ut viderur) Cella Olearia, eademque Tonstrinae fortasse locus, ubi nimirum olea fervarentur, atque unguenta, aliique odores ad opportunos usus, ut qui vellent, barbae, & capillorum cultui vacarent. Erat autem haec pars una de necessariis, ac essentialibus (ut ita loquuntur) in toto ritu Thermarum, quando hic mos erat communissimus, ut quisque lotus, simplicis saltem olei unctione uteretur; tum ut sudores inhiheret, tum ut se ab extrinsecus ambientis iniuria vindicare posset. Hunc enim tenorem in omnibus fere, quae huc sparsim adductæ sunt, auctoritatibus observabis: primum legitur exercitium, deinde balneum, ubi frictio fiebat, & deterfio; mox statim frigidae lavatio; postea cibus & potus, ultimo somnus. Proinde recole me legisse pluries in vitis Principum, sicut inter munera publica erat Congiarium, erat Recta, erat Sportula, ita oleum aliquando publice donatum, quo in communi veluti gaudio, quisque frueretur in balneis; nimirum vel Thermis tum primum dicatis, vel fastu aliquo Principis. Vnctionum vero, quas quisque sibi privatim deferebat ad balneum, luxus legitur inaeestimabilis. Qui delicate viverent, vel imbecilles, odoratis unguentis refovebant spiritus. Quosdam legimus iussisse spargi parietes unguento; ut simul (equidem puto) & lavarentur, proiectis in alveos ita imbutos aquis ipsis, & ungerentur; sic penetrante exactius unguento, & odorem, virtutemque suam diutius servante in corpore. Atque ita Caium Principem solitum lavari, testis est Suetonius. Scribit Lampridius, Heliogabulum nunquam in Piscinis lavari solitum, nisi illae

cro-

croco, aliisve preciosis unguentis perfusae fuissent. Vel plane conspersis eo modo ad luxum parietibus utebantur, ut dum quis se parieti confricaret (quod aliqui facere solebant, ut apud Spartianum in Hadriano legimus) sine ministris, ac etiam propriis manibus perungi liceret. Nero autem profusissimus, non solum calidis balneas spargebat odoribus; sed frigidis quoque unguentis lavabatur, scribit Plinius. Recensentur autem hoc in genere unguentorum per multa; quae (ut Galenus sentit 111. de San. tuen.) Romanorum lautitia invenisse videtur. Complura tamen eorum nomina invenio apud Graecos auctores antiquiora, Megalium, Mendesium, Metopium, Oenanthinum, Erotinum, Rhodium, Amaracinum, Cyprinum, quorum Plinius meminit; & alia postea, quae apud Reges Parthos asserit comparari solita, ut Regale, idcirco nuncupatum; Susinum, a patria, & Nardinum, quod & Foliatum dictum fuisse, alterum Spicatum, quod idem Nardi Pisticae preciosi legitur in Evangelio. Testatur Dioscorides in oleo Iasmino, haec preciosa, tam unguenta, quam olea, non in balneis solum usurpari solita, sed apud Persas inter epulandum quoque dari odoris gratia: quem morem fusc prosequitur Athenaeus in libro Dipnosophistarum quintodecimo, & ante ipsum ex nostris Valerius Maximus Libro II. titulo unguenti, coronarumque in convivio dandarum, secundis mensis. Emanasse id (inquit) a Parthis, quorum deliciarum plenae sunt historiae: ac Medos, & Syros, ac diu Spartanos, ac Ionas eo ritu convivari consuevisse. Donabantur autem inter bellaria discumbentes tum coronis capiti impositis ex viridantibus herbis, fragrantibusque flosculis contextis, Leucoio, Baccare, Helichryso, Hyacintho, Narcisso, Anemone, & coronariis eiusmodi vel pluribus his, vel singulis. Tum unguentis id genus suavissimis, pre-

ciotissimisque capite, ac facie praesertim per pueros inunctis, nec solum ad odorem, & gratiam conciliandam dicit Athenaeus; verum etiam ut sensus excitarentur suavitate, ac puriores, sanioresque post dapes efficerentur. Coronarum ritum legimus, & apud Romanos inter apophoreta in conviviiis: unguentorum vero solum in balneis; quae primum in alabastris, gutisque aureis, vel etiam corneis pueri anteferebant in balneum: mox ob luxum, quem diximus principum, in tantam venere copiam, ut usus eorum ad vulgares quoque defluerit, quod serio arguit Iuvenalis:

Maecbis foliata parantur.

Porro ad cutim detergendam erant frigiles, & smegmata, quae graece dicebant, varia, moris (ut legitur apud Danielelem) antiquissimi in balneis. *Adferte ad me*, dicit Susanna puellis, *oleum & Smegmata, ut laver*, quorum varia erat materia. Alia ex farinis, quae erant in stuphis familiaria: alia liquida, alia concreta, ac solida, ut sapo. Ad sudores autem cohibendos, & conciliandam a balneo gratiam, quaedam siccis constabant odoribus, quae (ut Plinius aliquando meminit) *diapasmata* dicebantur, quasi *conspersoria*, Cyprini pulveris, instar, quo hodie utimur odoratissimi: de quo ad ebriam, putidamque Fescenniam, alludit Martialis 1. Epigrammatum, eo carmine.

Quid? quod olet gravius mistum diapasmate virus.

Vt redeamus ergo ad cameras, Apodyterium erat principium, & finis in balneo. Principium quidem; nam ibi primum se exuebant, ac vestes deponebant, deputatis ibi capsariis, vel propriis pueris, qui eas fer-

servarent. Ad vitanda autem vestium, ac aliorum utensilium furta, lege erat cautum, ut balnearii fures morte multarentur. Quae antiquissima fuit promulgatio, ac singulare de ea exstat problema apud Aristotelem Sect. 29. Cur qui ex balneis furatus esset, aut ex palaestra, aut ex foro, aut ex eiusmodi loco publico, gravius puniretur? vel quia impudentiores (inquit) sint; vel quia nulla diligentia a publicis furibus cavere possumus: & quia gravatum furtum turpi contumelia, ut cogantur domini inde nudi discedere, ac ludibrio fore videntibus. Idem vero Apodyterium finis erat in balneo: eodem nimirum revertentes, ubi ante balnearum vestimenta consignassent. Idemque ex Galeni verbis plane intelligitur x. Methodi: hic enim dum cunctarentur, ac tergerentur, corpus adhuc per sudorem innoxie, ac citra refrigerationem vacuabatur, ac in naturalem redibat mediocritatem. Porro vana quorundam controversia est, ponere Avicennam tres casus (ita enim interpretantur) in balneo, easque longe aliter dispositas, quam diximus. Cui enim dubium, non fuisse balneas uno stylo ubique, neque uno ordine? Desisse tamen pariter apud Arabes hunc ritum, testatur Averroes in Canticis, ac non mirum imperfectas tum eos habuisse balneas. Neque in antiquissimis exemplis ea distinctio quaerenda est: quando Hippocratis aetate non adeo rite balnea parabantur, quod & ipse innuit 3. de ratione victus in morbis acutis. Neque in privatis multo minus, quas Galenus idcirco aliquando perinde damnat ac incommodas.

HENRICI NORIS

IN PISANVM

LACONICVM SIVE SVDATIONEM

OBSERVATIONES

Quas edidit in Dissert. IV. in Pisana Cenotaphia.

Raeter templa, publicas etiam balneas, durante luctu, claudi iusserunt: BALNEISQUE PVBLICIS *clausis*. Cum veteres ad valetudinem primum, dein ad delicias lavarentur, non modo Romae, verum etiam in coloniis ceterisque oppidis balneae publicae visebantur, quarum aliquas Caesares, vel ditissimi civium gratuitas populo exstruebant, cum aliae essent meritoriae. Romae quidem Diocletiani, Severi, aliorumque Thermae etiamnum visuntur, quas inter Diocletianeae ob magnitudinem oppidi instar sunt. Balnearum in coloniis tituli prostant apud Gruterum pag. 180. & seq. pag. 376. 5. 494. 5. Pisanae in Caiano Cenotaphio laudantur. Harum ruinae adhuc Pisis visuntur ad portam Lucensem, ex quibus vasta earundem moles intelligitur; praesertim cum in vicinis hortis illarum fundamenta admirabilis artificii, turrum maioris Basilicae usque ducantur. Haec quidem subtus terram latent; verum unicuique balnearum Hypocauston adhuc integrum superest, quod olim Franciscus Robortellus, litigiis, contra celeberrimos suae aetatis scriptores ultro susceptis, famosus; ac postea Franciscus Maria Cessinius Equestris Ordinis vir, ac in Academia Pisana princeps

ceps Iuris Professor vespertinus, literarum eruditione ac morum elegantia domi forisque celebratus, datis ad viros doctissimos literis, descripserunt, quas Ioannes Rhodius magnae vir lectionis, suis in Scribonium Largum commentariis inferuit. Porro Hypocauston octogona forma constructum visitur, altum pedes Romanos XXXI. ac dimidium: longum vero P. XXXIV. itidem cum dimidio. Tubuli intra parietem surgunt, per quos igneus vapor e praefurnio receptus, parietem circumquaque calefaciens, sursum ad hemisphaerium ascendebat. Loculamenta in modum statuariae thecae intra parietem interiorem a pavimento surgentia visuntur, in quibus consistentes sudabant. Hemisphaerium in summitate rotundam fenestram habet, quae aereo clypeo catena suspensa, obstruebatur. Cuius rei causam aperit Vitruvius lib. 5. *Mediumque, inquit, lumen in hemisphaerio relinquatur, ex eoque clypeum aeneum catenis pendeat, per cuius reductiones & demissiones perficietur sudationis temperatura.* Plinius lib. 2. Epist. 17. Laurentinum suum describens, ait: *Applicatum est cubiculo Hypocaustum perexiguum, quod angusta fenestra superpositum calorem, ut ratio exigit, aut effundit, aut retinet.* In medio vero fornicis ea fenestra aperiiebatur, ut aequaliter in Hypocausto calor temperaretur, nec cuilibet vento directe exposita esset. In inferiori autem curvatura hemisphaerii octo fenestrae, & quidem quadratae panduntur, aequaliter in gyrum dispositae, eaeque sesquipedales. Robortellus putavit hasce etiam fenestras aeneis clypeis tectas fuisse ad vim caloris temperandam. Verum orbiculatum in fastigio foramen id commodè praestabat, nec tot fenestrae eum in usum multiplicandae erant. Rectius Eques Cessinius ad ornatum easdem factas censuit; nempe ut specularibus convestitae, calorem retinerent, ac maiorem lucem admitterent. Addit tamen cal-

easdem a vetustis scriptoribus omnino praetermissas, suamque de iisdem opinionem *doctiorum coniecturis* remittere. Hanc sane eruditissimi atque amicissimi viri sententiam non equidem uti doctior, sed tanquam curiosior paucis firmabo. Balneas antiquitus obscuras fuisse testatur Seneca Epist. 86. scribens de balneo Scipionis Africani: *Balneolum angustum, tenebricosum ex consuetudine antiqua. Non videbatur maioribus nostris caldum, nisi obscurum.* At posteriori aetate cum universa Romae luxur occupasset, intra balneas etiam admissus est. Hinc fenestrae ac specularia in eisdem ad aedificii pulchritudinem multiplicata. Audiatur iterum Seneca: *In hoc balneo Scipionis minimae sunt rimae magis, quam fenestrae, muro lapideo exstructae, ut sine iniuria munimenti lumen admitterent. At nunc blattaria vocant balnea, si quae non ita aptata sunt, ut totius diei solem fenestris amplissimis recipiant, nisi & lavantur, simul & colorantur, nisi ex folio agros & maria prospiciant.* Hinc non tantum Baptisterium describit, in quo lavabantur, sed etiam Hypocauston, in quo & sudabant, & ungebantur; unde laudato Plinio idem dicitur *uncluarium Hypocauston*. At fenestrae, quas Seneca appellat, non erant circa fornicem, sed paullo supra pavementum aperiebantur, cum e folio maria atque agri prospicerentur. Statius tamen Lib. I. Sylvarum describens balneum Etrusci, fenestras in superiori concameratione sitas, non obscure indicat, scribens:

*Multus ubique dies, radiis ubi culmina totis
Perforat, atque alio Sol improbus uritur aestu.*

Hic loquitur de Hypocausto, dum igneo aestu solem uri dicit; illis vero verbis *multus ubique dies*; fenestras in gyrum circumquaque dispositas innuit, per quas Sol toto die in balneariam cellam admitte-

rebatur. Martialis Lib. VI. Epigr. 42. eadem Etrusci balneas describens, ait:

*Lux ipsa est tibi longior, diesque
Nullo tardius a loco recedit.*

Quod Solis radii per aliquas fenestrarum quacumque hora diei in balneum admittebantur, seu uti dicebat de Balneis Seneca, *totius diei solem fenestris* recipiebant. Dum vero Statius scribit a Sole *culmina totis radiis perforata*, easdem fenestras in curvatura hemisphaerii, uti in Pisano Laconico apparent, fuisse aperte significat. Sane sequiori aetate sub imperio Caesarum balneae obscuriores contemptui erant. Hinc Martialis tenebricolas Grylli cuiuspiam balneas irridet Lib. I. Epigr. 60.

Redde Lupi nobis, tenebrosaque balnea Grylli.

Et rursus Lib. III. Epigr. 14. de Selio ubique se lavante, ut ubique ad coenam invitaretur, scribit:

*Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti,
Nec Grylli tenebras, Aeoliamque Lupi.*

Seneca laudatus: *Quantae nunc*, inquit, *aliqui rusticitatis damnant Scipionem, quod non in Caldarium suum latius specularibus diem admiserit? quod non in multa luce decoqueretur.* Hinc colligo Pisanas thermas post Augusti imperium exstructas, & si coniecturae indulgere liceat, Antonino Pio imperante. Nam plurium lapidum fragmenta in exteriori parte maioris Basilicae visuntur, eiusdem Principis nomine inscripta, quae ex thermarum ruinis illuc deportata suspicor, quod nulla alia vetustiora monumenta Pisis supersint. Cum doctissimus Cessinius. Pisa-

num Laconicum perlustraret, a vicino pistori farmensis ac virgultorum fascibus oppletum locum offendit; Aedilibus indignatus, qui unicum veterum Pisarum aedificium, virorum illustrium scriptis commendarum, vilibus adeo usibus deputassent. Verum in praesentia asinorum stabulum evasit: tanta rerum vetustarum incuria cives manet. Ita summa imis longa dies miscuit, ut gratuitum Pisanae Coloniae Balneum nostra aetate in meritorium rudentium animalium stabulum versum, vix prae foetore, venerandae antiquitatis studiosorum aspectum admittat. Pisani Hypocausti figuram exhibeo.

Hic Norisus exhibet interiorem Laconici formam, cuius alt. palm.

Rom. XXXI. cum dimidio: long. Palm. XXXIV. cum dimidio. A.

Loculamenta in quibus homines ad sudandum consistebant.

B. Fornix. C. Fenestrae quadratae. D. Fustigium

subdivale & apertum, ex quo clypeus dependebat.

Ceterum, ut ad intermissam narrationem revertar, Thermae publicae Pisis, tempore iustitii, clausae fuerunt; neque enim decebat, homines sordidas ac squalentes vestes indutos, interiores corporis maculas lavacris eluere. Caius Caesar, Drusilla sorore, teste Suetonio Cap. 24. defuncta, iustitium indixit: in quo rissse, lavisse, coenasse cum parentibus, aut coniuge, liberisque, capitale fuit; ut universis non modo balneis publicis, verum etiam privatis interdictum fuerit. Mortuo Constantino, Eusebius Lib. IV. Cap. 69. de vita eiusdem scribit: *Balnea & fora rerum venalium clausa*. Nullus ignorat in balneis odoratis unguentis corpora perungi solita, quae inter lugubria cessabant. Regum II. 14. *Lugere te simula, & induere veste lugubri, & ne ungaris oleo, ut sis quasi mulier iam plurimo tempore lugens mortuum*. Praeterea Esther

Esther 14. 2. *Cumque deposuisset vestes regias, fletibus & luctui apta indumenta suscepit, & pro unguentis variis cinere & stercore implevit caput, & corpus suum humiliavit ieiuniis. Quod vero Hebraei cum moesti ac lugentes ieiunabant, unguentis abstinebant, Martialis Lib. IV. Epigr. 4. eosdem inter pessime olentia referens, ait:*

*Quod ieiunia Sabbatariorum:
Moesorum quod anbelitus reorum.*

Huc revoco illa Plinii ex Lib. XIII. Cap. 13. *Aquilae certe ac signa pulverulenta illa & custodiis horrida, unguntur festis diebus, ut maiori laetitia dies festi celebrarentur.*

Non solum templa ac balneas, verum etiam & tabernas occludi iusserunt: ET TABERNIS OMNIBUS CLAUSIS. Tabernas in signum publici mororis claudere Romani iam inde a primis saeculis conditae urbis consueverunt. Cum Sabini Consulem ac legiones intra castra obsiderent, L. Quintius Dictator, *iustitium*, inquit Livius Lib. III. *edicit; claudi tabernas tota Vrbe iubet.* Cum primum intellexere legiones ad furcas Caudinas sub iugum a Samnitibus missas, *extemplo, sine ulla publica auctoritate, concessus in omnem formam luctus est. Tabernae circa forum clausae, iustitiumque in foro sua sponte coeptum prius quam indictum; laticlavi, annuli aurei positi; ex eodem lib. IX. Cum caesi Postumii Consulis, ac fugatarum legionum nuntium accepissent, tabernas occludere. Verum Senatus iniunxit Aedilibus, ut Urbem circumirent, aperirique tabernas, & moestitiae speciem publice urbi demi iuberent.* Idem Lib. XXIII. Cum Caligula ob mortem sororis Drusillae iustitium indixisset, auctor est Philo in libro de legatione ad Caesarem, Alexandriae officinas propter luctum in morte Drusillae.

fillae clausas fuisse. Hinc Pisani publicae moestitiae speciem in acerba Caii morte ostensuri, tabernas omnes occluserunt.

Haëtenus vir summus Henricus Norisius. Inter edita opera Hieronymi Mercurialis Medici ac Philosophi praestantissimi, & in Pisano Atheneo Medicinae loco supraordinario Professoris celeberrimi, extat eiusdem Tractatus de Balneis Pisanis luculentissimus; verum quae in eo adnotat non ad Pisanum Laconicum, sed ad alia Pisanorum Balnea saluberrima, a Pifarum urbe longe distantia pertinent, quae quidem Cap. IV. enumerat, & diligenter describit; quare de natura aquarum, eorumdem commodis, utilitate ac salubritate accuratam tractationem praeclaris Medicis nostri temporis relinquo: quandoquidem meus Optimus ac Providentissimus Princeps FRANCISCUS III. Lotharingiae & Barri Dux, Rex Hierusalem, Etruriae Magnus Dux, publici boni commodique studiosissimus, sublato superiorum temporum squalore, incuria ac negligentia, ac praesertim ex illis, quae ad radices Montis S. Iuliani exstructa sunt, in pristinam dignitatem, utilitatemque ea restitui & ampliari mandavit.

§. VII. 66

ANT. FRANCISCI GORI

IN PISANVM

LACONICVM SIVE SVDATORIVM

OBSERVATIONES

ADIECTA SYLLOGE

ANTIQUARVM INSCRIPTIONVM BALNEARIVM

CVM NOTIS.

I.

LACONICI in antiquis Inscriptionibus, quae in lucem hactenus prodire, nullam mentionem factam reperio; sed neque etiam in vetustis scriptis marmoribus Pisatorum; quamquam Pisae prope portam, quam a proxima urbe, *Lucensem* vocitant, exstet ad haec usque tempora integrum eleganti opere exstructum LACONICVM, quo antiqui Pisani usi sunt. Quum enim Laconicum (quod Graeci, & ex his Latini veteres *Hypocaustum*, & *Caldarium* dixere, quo nomine Scipionis Laconicum vocat Seneca) universum Balineorum aedificium in plures partes dispositum complectatur; idcirco antiqua marmora litteris exarata dum ipsa Balinea, seu Balnea nominant, de reliquis partibus, quibus constant, expressam mentionem non faciunt; quod & insignia Pisatorum monumenta, quae immortalis Norisius *Cenotaphia* adpellavit, non obscure declarant; nam in his generica adpellatione Pisana publica Bal-
nea

nea laudantur, quae Pisanorum Colonia ac Respublica, fatis erepto Caio Augusti filio, in signum publici luctus claudi mandavit; ita enim in altero ex his scriptum legimus: CUNCTOS VESTE MUTATA · TEMPLISQVE · DEORVM · IMMORTALIVM · BALINEIS · QVE · PVBLICIS · ET · TABERNIS · OMNIBVS · CLAVIS · CONVICTIBVS · SE · SE · APSTINERE · Patet igitur ex his celeberrimis Tabulis marmoreis, quas emendatiores edidi in Parte II. huius Operis post pag. 10. Augusto imperium Romanum moderante, publica Pisanorum Balnea exstructa iam fuisse, eaque in publico luctu, non secus ac templa Deorum, ac tabernas, clausa fuisse; quare liceat mihi magno Norisio eiusque coniecturis non adquiescere, qui, ut supra scriptum legimus, colligit, *Pisanas thermas post Augusti imperium exstructas*, & ut coniicit, *Antonino Pio imperante*. Ea vero, quae idem Norisius memorat, antiquorum marmorum fragmenta (a me iam edita in Parte II. huius Operis pag. 12.) quae in exteriori parte maioris Basilicae adhuc visuntur, quamvis eiusdem Principis nomen scriptum palmaribus fere litteris praeferant; alia aedificia indicare promptius crediderim, nempe templum aliquod nomini maiestatique eiusdem Antonini Pii optimi Principis, seu verius Hadriani, a Pisanis dedicatum: Si qui vero sunt, qui cum Norisio censeant ea marmorum fragmenta ex Thermarum ruinis illuc deportata; subspicari liceat potius ea innuere eiusdem Principis beneficentia easdem Thermas in pristinam elegantiam ac dignitatem a Pisanis restitutas fuisse, quam eo imperante exstructas. Laconici quidem structura, cui dumtaxat edax tempus pepercit, eam, quae Augusti aetate vixit optimam Architecturae rationem scitissimamque elegantiam & dignitatem praefert; nec facile quicquam alibi in hoc genere inveniri posse perfectius, qui illud viderint, assermabunt.

II. Iustae Norisii querelae, quod tam vetustum, tamque insigne, totoque orbe percelebre Pisanorum Coloniae aedificium, civium incuria vilibus usibus deputatum, tempestate sua in asinorum stabulum evasisset, tanti ponderis fuere, ut Cosmus III. Magnus Dux Etruriae in pristinam dignitatem ac splendorem restituendum mandarit anno MDCXCIII. quod testantur iam a me editae marmoreae Tabulae in Par. II. pag. 3. & 4. quae expositae sunt in exteriori eiusdem Laconici facie, quae ea occasione exstructa est, ut ostendit Tab. I. pag. 240. a me edita, & huic Commentario adsignata. Exteriores alteram Laconici faciem, quam ipsum Laconicum praeferebat, anno MDCLV. aeri incisam exhibuit V. C. Ioannes Rhodius in praeaudato Opere suo pag. 117. quo schemate discimus cum eodem Laconico coniunctas fuisse reliquas Balneorum Pisanorum partes, quorum ruinas, ac rudera idem Rhodius in adlato schemate suo littera A. designat.

III. Quae fuerit antiqui Laconici interior structura, & quae forma, ex hoc nunc primum in lucem prolato exemplo peraccurate discere possumus, in quo quidem multum peccat schema a Rhodio & Norisio adlatum. De cultu vero audiendus est Vitruvius, qui de eo haec diligentissime observat, Lib. VII. Cap. X. ubi agit de coloribus, qui arte fiunt: *Namque (inquit) aedificatur locus, uti LACONICVM, & excolitur marmore subtiliter, & laevigatur: ante id fornacula habens in LACONICVM nares; & eius praefurnium magna diligentia comprimitur, ne flamma extra dissipetur.* Hinc igitur colligimus Laconici tum parietes, tum camerae curvaturam tectorio opere marmoris pulvere commixto, perpoliri ac laevigari consuevisse. Ostium, quo ad subterranea praefurnia patebat aditus, exhibet Tab. II. a me adlata. Praefurniorum nares ignis vaporem emittebant per
tu.

tubulos, quorum orificium ad soliorum planitiem pertingebat in cellulis in hemicycli formam extructis, in quibus stantes homines sudorem emittebant. Horum his verbis meminit Annaeus Seneca Epist. XC. *Quaedam nostra demum prodiisse memoria scimus: ut suspensuras balneorum, & impressos parietibus tubos, per quos circumfunderetur calor, qui ima simul & summa foveret aequaliter.* Extrema horum tuborum capita ex aere in Museis aliquot Florentinis conspexi; quod vero exstat in Museo Mediceo sensim in acumen desinens, in cuius medio orificium est, litteris in orbe scriptis, ad Caldaria Antonini Caracallae ex eius adscripto nomine pertinere conieci. Neque absurdum videtur in splendidioribus Laconicis ex aere saltem in summitate tubulos fabrefactos fuisse; quamvis Rhodius, qui eorundem tubulorum iconismum adfert pag. 103. plumbeos fuisse doceat, eosque frequentes, & forma quadratos inveniri, quales sua tempestate ostendit Laconicum aedi S. Caeciliae contiguum, in quo sub Clemente VIII. summo Pontifice corpus eius fuit repertum.

IV. Quod adtinet ad formam ac figuram Laconici, eam diligenter exponit Robortellus. Ea siquidem frequentius rotunda, & interdum octogona fuit; quam prisci Christi Fideles in sacris quoque Baptisteriis construendis servarunt. Laconici fabrica superne in hemisphaerium erat concamerata, sive testudinata, ad quod vapores, qui per alveolos ascendeabant, communi concursu ferebantur; exibant vero si aeneus clypeus ex ipso hemisphaerii dumine reduceretur; quod perspicue ostendit Vitruvius Lib. V. Cap. X. ubi de Balnearum dispositionibus & partibus pertractat; LACONICVM, sudationesque sunt coniungendae Tepidario: eaeque quam latae fuerint, tantam altitudinem habeant ad imam curvaturam hemisphaerii; mediumque lumen in hemisphaerio

relinquatur, ex eoque clypeum aeneum pendeat; per cuius reductiones & demissiones perficietur sudationis temperatura: ipsumque ad circinum fieri oportere videtur, ut aequaliter a medio flammae vaporisque vis per curvaturae rotundationes pervagetur. Pisanum Laconicum medium lumen in hemisphaerio habuisse ad circinum factum, quod clypeo demisso obstrueretur, vel reducto ad temperaturam aperiretur, Tabulae II. & III. a me adlatas ostendunt. Fuisse tamen Laconica quaedam apud veteres sine clypeo, qualia Philander in Thermis Antonini Caracallae observavit, cuius iconem exhibet, & ex eo repetit Bernardinus Baldius Vrbinas Guastallae Abbas in suo Lexico Vitruviano in v. LACONICVM.

V. Praeter rotundum lumen in umbilico hemisphaerii relictum, Pisanum Hypocauston habet alia quaedam minora & crebra lumina fere sesquipedalia circa illud per curvaturam, & sub his alia quaedam disposita. Robortellus credit ea quoque pro sudationum temperatura aereo operculo contegi consuevisse; ita tamen, ut ab una parte, quae ad hemisphaerii summitatem vergit, exitus pateret vaporibus. Eques Cessinius eas octo fenestras ad ornatum factas esse censuit, nempe ut specularibus convestitae calorem retinerent, ac maiorem lucem admitterent. Hanc opinionem, quam ipse levi digito attingit, liceat mihi aliis exemplis, & veterum Scriptorum auctoritatibus confirmare, & eam, quam Robortellus adfert, omnino reiicere. Hanc quoque reiecit Norisus; quum enim orbiculatum in fastigio foramen, sive fenestra maior, quae aereo clypeo catena suspensa obstruebatur, huiusmodi beneficium praestaret, facile adparet, reliquas fenestras minores non aereis tabulis, sed specularibus clausas fuisse. Antiqui specularibus, a lapide speculati natura translucido ita dictis, usi sunt, quos nos Itali *scagliola*

la dicimus, qui idem praeſtabant quod nunc vitra, ſive orbicularia, ſive quadrata in fenestrarum uſum. Lipſius ad Senecae Epiſt. XC. adnotat olim ſpeculares lapides in Hiſpania, Cypro, Cappadocia, & Africa crebros fuiſſe; ſua vero tempeſtate neſcire num in noticia ſint, vix in uſu, quum olim frequentes eſſet; non enim coenationes tantum aut cubicula eo lapide veteres illuſtrabant; ſed totas porticus, pomaria, hortos atque etiam BALNEA. Sed non paucis in locis Etruriae, praefertim vero Volaterrano in agro optimi lapides ſpeculares maxime pellucidi innafcuntur, quos non ſemel diligenter obſervavi.

VI. Artifices, qui huiusmodi ſpecularia fenestris aptabant, SPECULARII ſive SPECVLARII dicebantur, quorum non raro in antiquis inſcriptionibus mentio occurrit, ut in lapide Muſei Suburbani Strozii, qui haec habet:

C	·	P	·	O	·	M	·	P	·	O	·	N	·	I	·	V	·	S
A	·	P	·	O	·	L	·	L	·	O	·	N	·	I	·	V	·	S
S	·	P	·	E	·	C	·	L	·	A	·	R	·	V	·	A	·	X
L	·	V	·	A	·	X	·	L	·	V	·	A	·	X	·	L	·	V

Hos SPECULARIOS opifices Romae Collegium, quemadmodum & reliquos artifices, habuiſſe, docet antiquum ſaxum a me inter Doniana editum Claſſ. IX. num. 36. quod haec habet.

M	·	O	·	G	·	V	·	L	·	N	·	I	·	O	·	F	·	E	·	R	·	O	·	C	I								
A	·	E	·	D	·	I	·	T	·	V	·	O	·	A	·	E	·	D	·	I	·	S	·	C	O	N	C	O	R	D	I	A	E
C	·	O	·	L	·	L	·	E	·	G	·	I	·	V	·	M	·																
S	·	P	·	E	·	C	·	L	·	A	·	R	·	I	·	O	·	R	·	V	·	M	·										
P	·	A	·	T	·	R	·	O	·	N	·	O	·																				

Hunc ipſum ſingularem lapidem ex Donianis adfert Vir Praeclariffimus Muratorius in ſuo Theſau-

sauro Tom. I. Clafs. VII. pag. DCCIX. n. 6. qui adnotat in l. *Artifices C. de Excusationibus Artificum*, quod inter alios recensentur *Specularii*.

VII. Quod vero antiqui specularia fenestris aptaverint, ex hoc Senecae loco Lib. de Providentia Cap. IV. colligi potest: *Fugite delicias, fugite enervatam felicitatem, qua animi permadescunt, nisi aliquid intervenit, quod humanae sortis admoneat, velut perpetua ebrietate sopiti. Quem SPECVLARIA semper ab adflatu vindicarunt, cuius pedes inter fomenta subinde mutata tepuerunt; cuius coenationes subditus & parietibus circumfusus calor temperavit, hunc levis aura non sine periculo stringet.* Sed propius ad rem nostram haec idem Seneca Epist. XC. *Quaedam nostra demum prodiisse memoria scimus; ut SPECVLARIORVM usum, perlucante testa, clarum transmittentibus lumen: ut suspensuras BALNEORVM & impressos parietibus tubos, per quos circumfunderetur calor, qui ima simul & summa foveret aequaliter.* Olim Balnea, Caldaria sive Sudatoria obscura fuisse, & gregali tectorio inducra, memorat idem Philosophus in Epist. LXXXVI. quibus, ut ipse observat, contenti fuere Cato, aut Fabius Maximus, aut e Corneliis aliquis; postmodum vero Romani deliciis & luxu marcescentes, balneis multo sole impletis, ac bene luminosis adfuescere, mirumque in modum gaudere coeperunt. *Nibil (inquit) mihi videtur, iam interesse, ardeat BALNEVM, an caleat. Quantae nunc aliqui rusticitatis damnant Scipionem, quod non in CALDARIUM suum LATIS SPECVLARIBVS diem admiserat? quod non in multa luce decoquebatur, & expectabat, ut in Balneo concoqueret?* His igitur fretus veterum Scriptorum testimoniis, reiiciendam esse censeo Robortelli opinionem, qui ea quae visuntur in Pisano Laconico minora lumina, censet aereis operculis contexta fuisse. Probabilius igitur videtur tum miaora in hemisphae-

ior lumina, tum fenestellas specularibus ita ornari consuevisse, ut luminosum redderent Laconicum; quae ad augendum servandum temperandumque calorem facile obduci ac reduci que possent; quod subindicat Plinius Caecilius Secundus Lib. II. Epist. XVII. *Adplicitum est cubiculo HYPOCAVSTVM perexiguum, quod angusta fenestra suppositum calorem, ut ratio exegit, aut effundit, aut retinet.* Et paullo superius in laudata Epistola, ex qua usus colligitur SPECVLARIORVM in aliis cum domorum tum villarum aedificiis, ut in sua in Laurentino agro. *In hac beliocaminus quidem, alia xystum, alia mare, utraque solem: cubiculum autem. valvis, cryptoporticum fenestra prospicit: qua mare contra parietem medium xorbica perquameleganter recedit, quae SPECVLARIBVS & velis obductis reductisque modo adiicitur cubiculo, modo aufertur.*

VIII. Descendentibus a prisca patrum parsimonia morumque severitate Romanis, prolata toto terrarum orbe imperii maiestate, in eum luxum prolapsi sunt, praecipue imperante Nerone, ut & privati cum Romae in suis aedibus, tum in villis Balnea cum suis omnibus partibus, & aedificiis haberint; quam rem idem Plinius exemplo suo, ubi villam suam in Laurentino describit, Lib. II. Epist. XVII. aperte ostendit: *Ex alio latere cubiculum est politissimum; deinde vel cubiculum grande, vel modica coenatio, quae plurimo Sole, plurimo mari lucet. Post hanc cubiculum cum procoetone, altitudine aestivum, munitis bibernum: est enim subductum omnibus ventis. Huic cubiculo aliud, & procoeton communi pariete iunguntur. Inde BALINEI, cella frigidaria spatiosa & effusa, cuius in contrariis parietibus duo baptisteria, velut ciecla, sinuantur, abunde capacia si innare in proximo cogites. Adiacet Vnctorium, HYPOCAVSTVM, adiacet propnigeon balinei: mox duae cellae magis elegan-*

gantes, quam sumtuosae: cohaeret calida piscina mirifice, ex qua natantes mare adspiciunt. Nec procul Spbaeristerium, quod calidissimo soli, inclinato iam die, occurrit. De antiquorum Balneis, si quis post Baccium multa notatu digna legere cupit, adeat Iohannis Antonii Panthei Veronensis Confabulationes de Thermis Caldarianis, quae sunt in Veronensi agro.

IX. Haec eo adtuli consilio, ut hinc coniciamus cum Pisano Laconico singulas Balneorum partes, quas Robortellus & Andreas Baccius expendunt, fuisse coniunctas. Sed quam immaniter creverit Balneorum luxus, his, qui Senecae Epistolam ad Lucillum LXXXVI. legere voluerint, perspicue patebit. LACONICVM vero huius generis Balneum dictum est a Laconibus, quod ex Asiaticis, ut Baccius observat, hi omnium primi consueverint nudi, oleo pulvereque conspersi, in luctam descendere, ac postea lavari; quum antea ad ludos Olympicos, linteo subcincti amictu ac fibula, descenderent, a quibus aliae postea nationes id institutum accepere. Id tangit Martialis, qui laudat & describit Etrusci Thermas omni luxu & elegantia splendidissimas Lib. VI. Epigr. XLII.

*Ritus, si placeant tibi, LACONVM,
Contentus potes arida vapore,
Cruda Virgine, Martiaque mergi.*

Cum Balneis coniuncta erant gymnasia scholae ac palaestrae; in his enim communia erant cum animi tum corporis studia & exercitamenta, quae ad balnea praeparatoria censebantur, quod & laudatus Martialis indicat Lib. VII. Epigr. XXXI. ad Atticum:

*Non pila, non follis, nec te paganica Thermis
Praeparat, aut nudi stipitis idus babes:*
Vc

*Vera nec iniectō caeromate brachia tendis;
Non barpasta manu pulverulenta rapis.*

Hae veterum tum animi tum corporis exercitia, quantum opis conferrent ad tuendam sanitatem ostendit prae laudatus Baccius: nostris vero temporibus, in quibus inertia & turpe otium quammaxime vigent, sedentes cives tabellas, trochos, fritillos, aleas tractant. Priscorum Italarum, quae a teneris unguiculis fuerint exercitia, quae in armis gloria, in Turno ostendit Virgilius Aeneid. Lib. IX. vers. 603.

*Durum ab stirpe genus: natos ad flumina primum
Deferimus, saevoque gelu duramus & undis.
Venatu invigilant pueri, silvasque fatigant:
Flectere ludus equos, & spicula tendere cornu.
At patiens operum parvosque adsueta iuventus,
Aut rastris terram domat, aut quatit oppida bello.
Omne aevom ferro teritur, versaque iuvenctum
Terga fatigamus hasta: nec tarda senectus
Debilitat vires animi, mutatque vigorem.
Canitiem galea premimus; semperque recenteis
Comportare iuvat praedas, & vivere raptō.
Vobis picta croco & fulgenti murice vestis,
Desidia cordi; iuvat indulgere choreis:
Et tunicae manicas, & habent redimicula mitrae.
O vere Phrygiae, neque enim Phryges. ———*

X. In meo Commentario ad Inscriptiones antiquas Donianas adtuli in Tab. IX. pag. 143. non paucas Gemmas, quas *Balneares* adpellavi, quod in his non solum vasa, & instrumenta ad Balneorum usum, verum & imagines palaestritarum, unctorum, balneatorum, feminarum in balneis sedentium, discobulorum spectentur, & in fronte Praefationis pag. IX. Halteristas armatos plumbeis massis
in

in manibus primus exhibui, de quibus ibi sermo pag. XCV. Eas vero Gemmas explicavi a pag. CI. ad CVI. Nunc vero in mentem venit in studiosorum venerandae Vetusstatis gratiam praecipuos aliquot congerere antiquos lapides balnearios, quorum eruditionis luce multa, quae ad Balnea antiquorum illustranda pertinent, colligi possunt. Primum occurrit sepulchralis ille titulus, inventus in Sepulcro sive Columbario Libertorum ac Servorum Liviae Augustae & Caesarum, quem adtuli, & explicavi pag. 128. num. LXXXIV. sed alio ad rem Senecae loco inspecto lubet hunc secundis curis illustrare. Ita se habet;

ANTEROS
LIVIAE
COLORATOR

Iam adnotavi COLORATORES apud veteres, Medicorum quoddam genus fuisse, qui Aliptarum, & Iatraliptarum sub censu forsitan fuere; quorum ars in eo erat, ut in hominum & feminarum corpore vires, florem, venustatem sanitatemque quibusdam unctionibus, aliisque medicamentis tempestive sciteque datis, inducerent, servarentque. Id, ut aiebam, confirmat notatu dignus apud Senecam, locus in Epist. LXXXVI. ad Lucillum, in qua de Balneorum luxu & splendore pertractat, quamvis ad solis effectum in Balneis valde luminosis aliqui trahere possint; tamen lubet adnotare, quia verbum *colorari* nunc primum apud veteres Scriptores observo. *At nunc blattaria vocant Balnea, si qua non ita aptata sunt, ut totius diei solem fenestris amplissimis recipiant; nisi lavantur simul & COLORANTVR; nisi ex solio agros & maria prospiciunt. Itaque, quae concursum &*
ad-

admirationem babuerant, quum dedicarentur, haec in antiquorum numerum reiiciuntur, quum aliquid novi luxuria commenta est, quo ipsa se obrueret. Quod vero coloratio ad medicinam pertineret, argui ex hoc etiam Ciceronis loco potest in Oratore: Ipsa se postea (oratio) COLORAT, & roborat. Colorationes vero ex insolatione potissimum pendebant; quare haud absurdum mihi videtur, hoc officium COLORATORIS ad Iatraliptas, sive Aliptas, qui in balneis medicam artem suam exercebant, traducere.

XI. Cum Balneis coniunctae erant piscinae; nam post sudationes frigidis aquis refrigerari volebant; quod si cum ratione & consilio id non fieret, periculum mortis aliquando intercedebat, quod ex sequenti lapide Florentino, qui Florentiae extat in Hortis Excell. Principum Corsiniorum colligi potest.

D A P H N V S · E T
C H R Y S E I S
L A C O N I S · L I B E R T I
F O R T V N A T O · S V O · V · A · V I I I
B A L N E O · M A R T I S · P I S C I N A
P E R I T

Muratorius V. C. in Cl. VI. sui Thesauri n. 5. pag. CDXC. fragmentum marmoris adfert, quod Balneis coniunctas fuisse piscinas docet; at in Florentino a me adlato adnotare lubet, Balnea ornari solita simulacris statuisque Deorum, a quibus denominationem ea accipiebant, uti ex hoc, BALNEO MARTIS, colligimus.

Piscinae etiam ad tutelam Sepulcrorum constitutae leguntur auctoritate sequentis marmoris, quod

quod exhibeo ex Schedis V. C. Bonarrotii Senatoris, qui accuratius exscripsit quam Fabrettus Cap. III. pag. 223. num. 594. in quo ROSARIVM omittit in quarta linea.

LICTORIAE. CHERVSAE. VIXIT. ANNIS. XV
MENSIBVS. VII. DIEBVS. V. FECER. L. VETVRIVS. PVDEN
VIR. ET. LARGIA. AVCTA. MATER. HVIC. MONIMENTO
CEDIT. ROSARIVM. CVM VINIOLA. SOLA. SVO. FINE. VINIAE
ET. E REGION. PISCINAE. ET. CANALIS. VSQVE. AD. ARIAM
ET. AREA. CVM EDIFICIS. ET. HORREO. ET. CISTERNAE. IN
SOLAR. ET. E REGION. EIVS. VSQVE. AT. AD. ARVNDINETVM. CVM ITIN
QVAE. SVN. DETERMINATA. ET. COLLIGE. IVG

Sequens quoque inscriptio, quam profero ex Bonarrotianis Schedis, magis emendata quam apud eundem Fabrettum Cap. III. pag. 211. num. 533. id quod observabam confirmat; nimirum monumenta interdum cum balneis aliisque aedificiis fuisse coniuncta, ut facile ex eorum proventu annua parentalia defunctis parari & fieri possent.

T. FLAVIO. T. F. QVIR. FLAVIANO
AEDILI. QVAESTORI. DESIGNATO
MVNICIPIO. CAPENAE. FOEDERATO
T. FLAVIVS. AVG. LIB. MYTHVS. ET
FLAVIA. DIOGIS. PARENTES. FILIO PISSIMO
FECERVNT. ET. SIBI. ET. SVIS. LIBERTIS. LIBERTABVSQVE
VTRIVSQVE. SEXVS. POSTERISQVE. EORVM
CVM. BALINEO. ET. AEDIFICIS. QVAE. SVNT. IVNCTA
EX. VTRAQVE. PARTE. SECVS. VIAM. CVM. AQVAE
DVCTV. EX. FVND. CATVLENIANO. ET. IVGERA
AGRI. CATVLENIANI. P. M. III. ITA. VTI. DEPALATVM. EST
H. M. H. N. S

Huiusmodi aedificia, ut conicio, designat marmor eximium & singulare, quod exstat in Museo March. Gaddiorum Florentiae, quod habes in Par. I. huius Operis pag. 459. num. 19. quod Ichno-graphiam eorundem aedificiorum ad sepulcri tuitionem ac tutelam spectantium exhibet, quam videat eruditus Lector. Gratuito munere ac beneficio Balnea interdum donabantur, & publico sumtu sine cuiusquam impensa praebebantur. Publicum Balneum, quod Hispellates concedebant, addito etiam hospitii iure & honore, memorat Plinius Secundus Lib. VIII. Epist. VIII. ad Romanum: *Balineum Hispellates, quibus illum locum Divus Augustus dono dedit, publice praebeant, praebeant & hospitium.* Frequens quoque in antiquis saxis mentio Balineorum, quae publice dabantur, hoc est publico sumtu, & quandoque etiam gratuito beneficio a privatis, qui lumina candelabra, lucernas, & oleum civium bono commodoque in iisdem Balneis ministrabant, vel testamento reliquebant, quod declarat marmor apud Tifernates a me editum in Par. II. pag. 339. & hoc ipsum in basi utrinque scripta ad Plebem Carpineae, quod adfert Fabrettus Cap. VI. pag. 486. n. 164.

C · C A E S I D I O	C V I V S · D E D I C A
C · F · C R V · D E X T R O	T I O N E D E C V
E Q · C O H · V I I I · P R A E T	R I O N I B V S · V R
C O H · I · L I N G O N V M	A V G · E T · P L E B I · V R B ·
E Q V I T A T · T R I B · M I L	E P V L A S · D E D I T
L E G · I · I T A L I C A E	E T O L E V M I N B A
	L I N E O P O P V L O
<i>Sex versus heic desperatae le-</i>	I T E M P L E B I
<i>stionis.</i>	P A N E S E T V I N V M

Bal-

Baenea vetustate vel temporum iniuriis corrupta
ab optimis civibus suis impensis restituebantur, teste
hoc Novariensi marmore inter Doniana Cl. II. n. 31.

C VALERIUS C F CLAUD PANSA FLAMEN
DIVORVM VESPASIAN TRAIANI HADRIANI P P BIS
TRIB COH VIII PR PROC AVG PROVINC BRITANNIAE
BALINEVM QVOD VI CONSVMP TVM FVERAT AMPLIATIS SOLO
ET OPERIBVS INTRA BIENNIVM PECVNIA SVA RESTITVIT ET DEDICAVIT
IN QVOD OPVS LEGATA QVOQVE REIP TESTAMENTO ALBVICIAE CANDIDAE
VXORIS SVAE HS CC CONSENSV ORDINIS AMPLIVS EROGAVIT

Ex aliis faxis colligimus Baenea, quum dedi-
carentur, divisiones, sportulas, panem & vinum in
publicae laetitiae argumentum gratis data fuisse;
quibus muneribus viri optime de civibus meriti sum-
mos honores, nempe bisellium, decurionatus orna-
menta, statuam aliaque honorifica consequantur,
quod liquet ex sequenti marmore, quod vulgavit
Vir eximius Muratorius in suo Thesaurio Cl. vi. pag.
CDLXXXIV. n. 3.

M · SENLIO CRISPINO C · V ·
OMNIBVS HONORIBVS IN R · P · FVNCTO
ORDO ET VNIVERSVS POPVLVS
OB MERITA ET LABORES EIVS
HONOREM BISELLIATVS
ET ORNAMENTA DECVR
RIONATVS GRATVITA OBTVLERVNT
QVOD OPERA THERMARVM AES
TIVALIVM VETVSTATE CORRVP
TA S · P · RESTITVIT EXORNAVIT
PORTICVS ETIAM CIRCVM
GINGERE ESCOLIMBVM A COLO
CONSTITVIT · STATVAM AMICI
DICANDAM ET MEMORIAM EIVS
PONENDAM CENSVERVNT
L · D · D · D ·

In prima linea forte M. SENTIO. Menda quoque cubare in linea 12. minime dubium est. A COLO. legendum videtur A SOLO. Quod vero ad ornatum ante Thermas porticus essent, inter alias multas, perspicue ostendit sequens inscriptio Valionensis penes Fabretum Cap. IX. pag. 644. num. 378.

V A S I E N · V O C ·
C · S A P P I O · C · F I L · V O L
F L A V O
P R A E F E C T · I V L I E N S I V M · T R I B V N
M I L I T V M · L E G · X X I · R A P A C I S · P R A E F
A L A E · T H R A C V M · H E R C V L A N I A E · P R A E F
R I P A E · F L V M I N I S · E V P H R A T I S
Q V I · H S [xii] R E I · P V B L I C A E · I V L I E N S I V M
Q V O D · H S [xxxx] V S V R I S P E R D V
C E R E T V R · T E S T A M E N T O · R E L I Q V I T · I D E M
H S · L · A D · P O R T I C V M · A N T E · T H E R M A S
M A R M O R I B V S · O R N A N D A M · L E G A V I T

Sequens quoque marmor ab eodem Fabretto adlatum Cap. III. pag. 242. num. 656. statuam honoris gratia positam M. Valerio, ob egregia eius in municipes tuos Compitenfes beneficia, testatur, & quod Balnea virilia, & muliebre feminis destinatum refecerit.

M · VA ·

M · VALERIO · M · F
 AED · DICT ·
 PRAEF · IVVENTVTIS
 MVNICIPES · COMPITENSES · VEICORVM
 QVINQVE · QVOD · SPECVS · MILLIA
 PASSVS ∞ ∞ ∞ PVRGAVIT · REFECIT
 FISTVLAS · REPOSVIT · BALNEA · VIRILIA
 VTRAQVE · ET · MVLIEBRE · DE · SVA
 PECVNIA · REFECIT · POPVLO · VISCERATI
 GLADIATORES · DEDIT · LVMINA · LVDOS
 I · S · M · R · SOLVS · FECIT ·

In ultima linea singularia sic interpretatur Fabrettus: *Iunoni Sispitae Magnae Reginae*.

Balneis cum publicis tum privatis Servi custodes assignabantur, qui ea servarent & ornatissima adfidue redderent, quod ex hoc titulo adlato in Muratoriano Thesauro discimus Cl. XII. pag. CMXXV. num. 4.

L · PAVLLVS · L · L · AVCTVS
 A · BALNEA · CVSTOS
 H · S · E
 L · PAVLO · MELAMPO · MVLIO

Me

Memorant etiam vetusti lapides THERMARIOS, ut in eodem Thesauro Clafs. V. pag. CCCV. ex Antiatino marmore, quos Thermarum cultodes fuisse arbitror. Item *Thermularios* pag. CMIX 4. Qui vero iisdem vel extruendis, vel instaurandis praeerant, FABRI BALNEATORES adpellantur in iisdem veteribus inscriptionibus. At qui ipsis, qui lavabantur servitia praeftabant, BALNEATORES & BALNEarii vocabantur, quorum in iisdem scriptis monumentis frequens mentio occurrit. Hi in omnibus parebant MAGISTRIS A BALNEIS. Cum his coniungendus grex *Vnguentariorum*, *Institorum* *Seplafiariorum*, *Myrobrachiariorum*, *Vndtorum*, *Pastillariorum*, *Ornatorum*, *Ornatricum*, *Vestiariorum*, *Tonsorum*, *Aliptarum*, *Latraliptarum*, *Tractatorum*, *Medicarum* feminarum, quorum officia in vetustis sepulchralibus titulis consignantur, de quibus plura Pignorius de Servis. Hi quoque Praepositis suis parebant.

Florentiae in Museo Suburbano Strozio.

ASINIAE · C · L AMMIAE	C · ASINIO · PELICI
MATRI · FELICIS · FABRI	FABRO BALNEA
BALNEATORIS	TORI · VIXIT
	ANNOS · XXXIV

Ex Donianis Cl. VII. 142.

Ex iisdem Cl. VIII. 49.

DIIS · MAN · SACR ·	
PACHINO · DOMITIANI	FAVSTVS POPILLIVS
AVGV · SERVO · A BAL · PRIVAT	INSTITOR · VNGL ^N
RHQDIA · CONIVGI · DELICIO	
SVO · FECIT	

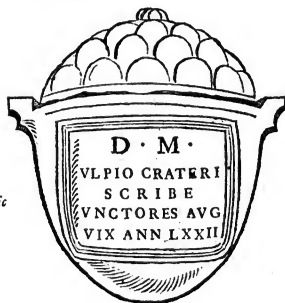
Ex

*Ex Donianis ibid. 144.**fic*

M · AVR · AVG · LIB · PHILETVS
 PRAEPOSITVS · VNCTOR ·
 ET · PROC · FARI · ALEXAN
 DRIAE · AD EGYPTVM · LIB ·
 ET · PHILETO · FIL · ET · TYCHE
 CONIVGI · SVE · LIB · LIB
 POSTERISQ · EORVM

Ex iisdem Cl. VIII. 88.

D · M
 LICINIAE · PRIMIGENIAE
 VNGVENTARIAE
 LIC · AMOMVS · F · MATRI
 B · M · VIX · A · LXXXI ·

*In Museo Suburbano Strozio.**Ex Schedis Puteanis.**fic*

T · FLAVIVS
 AVG · LIB
 EGLECTVS
 AB VNGENTIS
 FECIT · SIBI

Ex

Ex Donianis Cl. VII. num. 1.

P· AELIO· AVG· LIB· EPAPHRODITO
MAGISTRO· IATROLIPTAE· PVERORVM
EMINENTIVM· CAESARIS· N·
QVI· VIXIT· ANNIS· XXX· CONIVGI
NICOPOLIS· CAESARIS· N· ET·
SOTER· FILIVS· PATRI·... MERENTI
FECERVNT· ET· SIBI· SVIS· LIB
LIBERTABVS· POSTERISQVE· EORVM

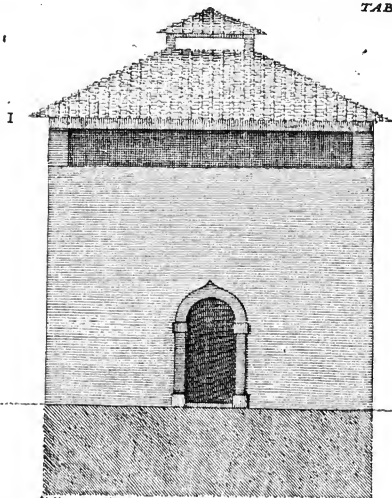
Athenis, ex Murator. Tbes. Cl. XII. 8.

ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΑΠΕΛΘΕΡΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΑΛΕΙΠΤΗΣ
ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΕΠΕΜΕΛΗΘΗ
ΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΝΕΙΧΟΣ
ΣΤΗΝ ΕΞΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

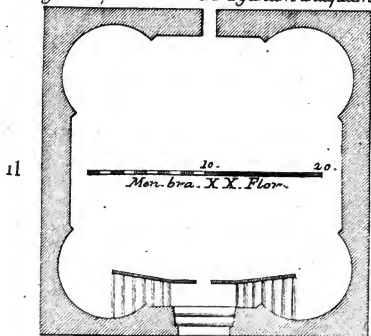
H. e: *Augusti Libertus Antiocbus Alistes Puerorum Caesaris. Curantibus Eutycbe & Pantonicbo Conlibertis.*

Ex ant. marm. in Museo Suburb. Strozio.

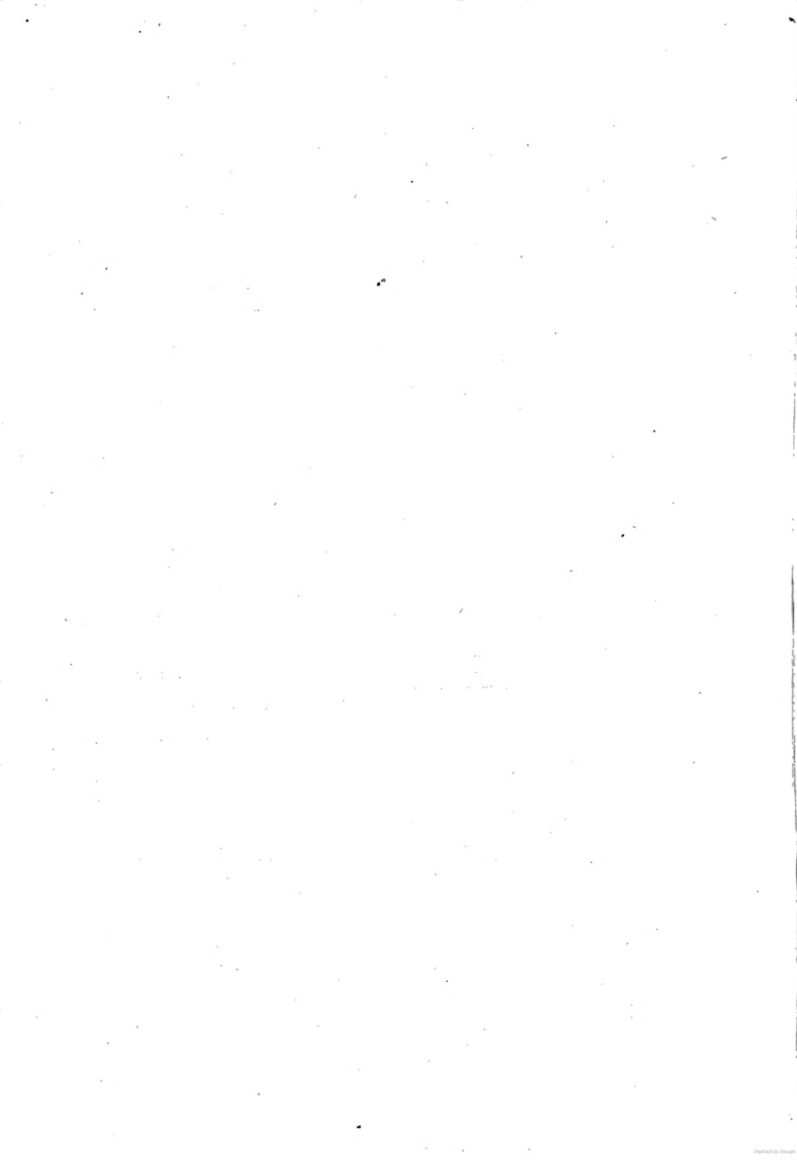

Recens aedificium intus continens Pyrium antiquum sudatorium.

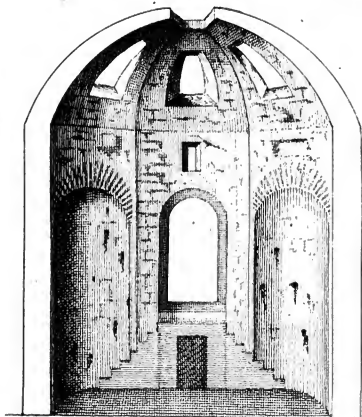

Scenographia antiqui Sudatorii Pirani.

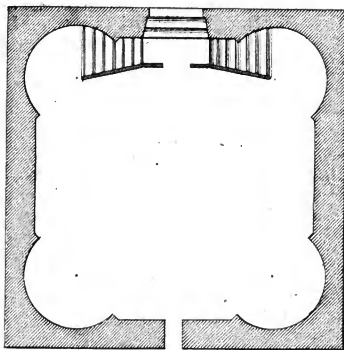

I.

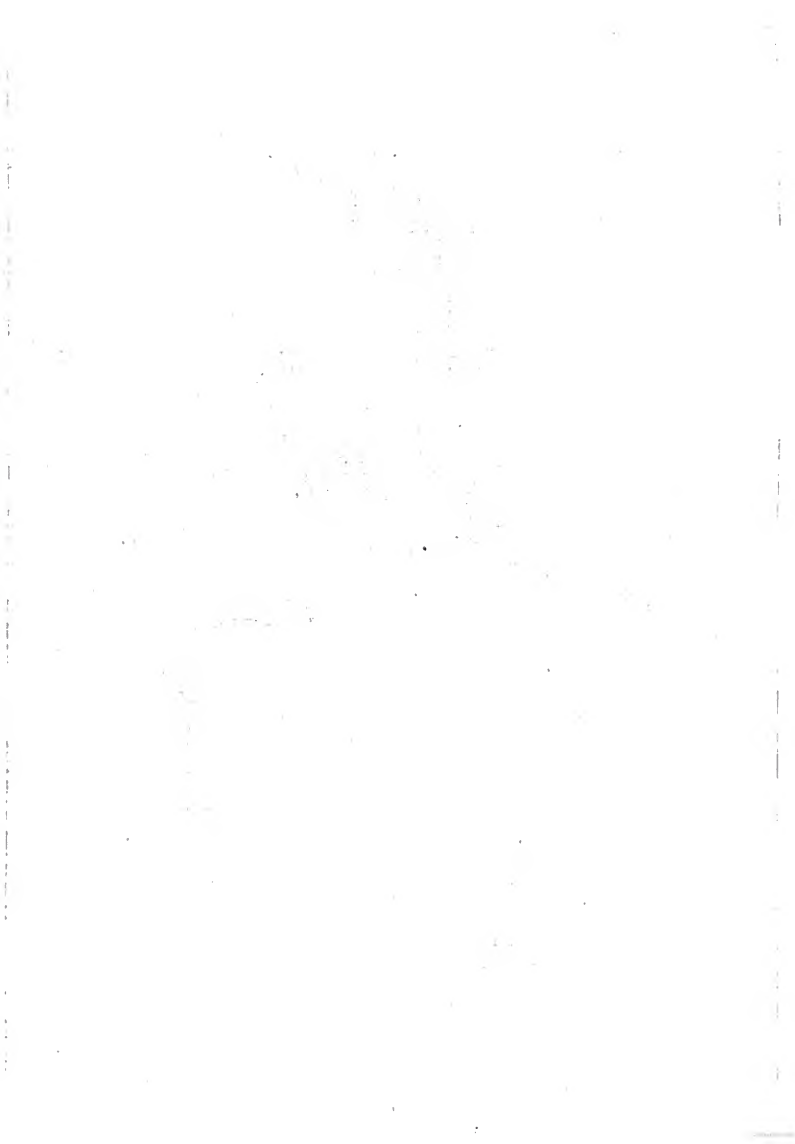
II.

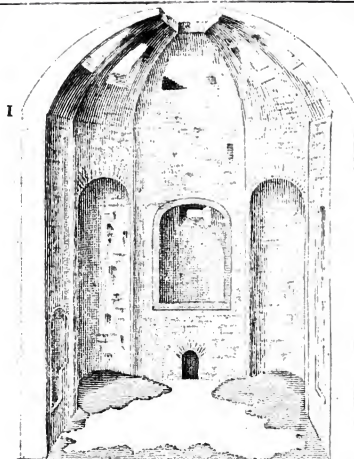

Scenographia antiqui Sudatorii Pisani.

Menfura brachiorum XXX Florentinorum

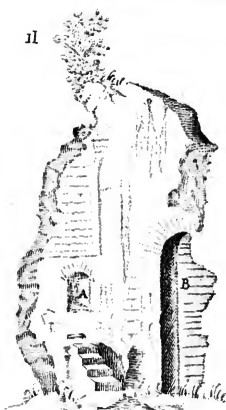

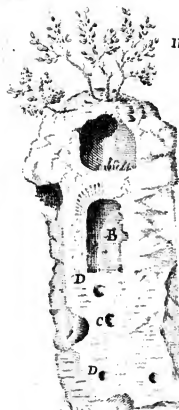

AD ORIENTEM.

II

III

A. Cella recens. B. Cellarum fornicationis Vgigia C. Vas fœtile fractum. D. Tubuli

B. Sig. 111. 1111.

Inscriptiones antiquae in Agro Romano erutae anno MDCCXL. nunc
exstant Volaterris in Museo
Guarnaccio.

234

D ·	M ·
MANSVETAE · FILIAE · DVLCIS	
SIMAE · QVAE · VIX · ANN · IIII · DIEB · XVI ·	
ET SEDATE · FIL · DVLCV · A · I · M · VIII · ET MANSVETINAE · FIL · AMABILIS · V · A · F · M · III · D · VIII	
MANSVETVS · ET · MARCIA	<i>sic</i>
PARTHENIS · PARENTES	
FECERVNT · ET · SIBI	
SVISQVE · ET	
SEDATO · FRATRI · INFELICISSIMO · V · A · XXIX · M · III ·	

235

D · M · OCTAVIAE
NEREIDI
OCTAVIA · MONTANA
MAMMAE · B · M · F ·

236

IVLIA · C · L ·
STACTAE
<i>In marm. viridi ant.</i>
²³⁷
T V L L I A
L · TVLLI · L
M A

238

FAVSTVS · ET
VICTORIA · IAN
VARIE · FIL · EQV
E VIXIT · ANIS
V · M · V · D · XXVIII ·

237. MA. In alio lapide Musei Suburbani Strozii in Parte I. pag. 368. num. 115. CLODIA. A. L. MA. legitur. In sequenti num. 241. PRIMITIVA MA. hoc est *Mamma*, seu *Nutrix*, vel etiam *Mater*.

H h

D · M ·

239

D · M ·
 CALVIA CRIS
 PINILLA · C · CAL
 VI · FORTVNAT · F
 PIA · VIXIT
 ANNO · M · SEX
 H · S · E · O · I · B · QVIESC

240

ANNIS XXV
 NAEVIA
 NICE
 CONIVGI
 SVO · BENE
 MERENTI
 FECIT

239. H. S. E. O. I. B. QVIESC. *Hic sita est. Ofsa illius bene quiescant.*

241

D · M ·
 T · MINVSIO
 EVTYCHETI
 VIX · AN · III · MEN · X ·
 DIEB · XIIII ·
 PRIMITIVA · MA ·
 ET · IANVARIVS · TATA
 FECER ·

242

D · M ·
 SERTORIAE
 PHILVME
 NE · P · SERTO
 RIVS · BINI
 VS · FILI · CA
 RISSIMAE · ET
 PIENTISSIM
 AE · QVAE · VIX
 IT · ANNIS · X
 III · DIE VNO

241. MA ET TATA. *Hoc est Nutrix & Nutricius*

cus; his autem blandis nominibus adpellari solent a pueris. Vel potius, ut vult Varro, *Mater & Pater*. Martialis Lib. I. Ep. 80.

*Mammas atque tatas habet Afra: sed ipsa tatarum
Dici & tatarum maxima mamma potest.*

243

C · NANTIVS	L · CALPVRNIVS
CALPVRNI · AC · IATI	L · L · ACESTES
F · APOLLINARIS · VIX	VIX · ANN · III
A · XXIX	

244

FILIVS · DVLCI
SSIMVS · DE · SVO
LABORE · SIBI
FECIT

245

P · MANNEIVS
· COMMVNIS ·

246

AVILIA · EGLOGE
ET · AELIA · MATIDIA
SIBI · ET · SVIS · LIBER
TIS · LIBERTABVSQ
VE · POSTERISQVE · EO
RVM · FECERVNT

247

D · M ·
Q · GAVIO
FELICI
QVI · VIX · A · V · VI ·
GAVIVS
TROPHIMVS
FILIO · PISSIMO
F E C

246. AELIA MATIDIA. Quod rarum, est coniun-
cta heic vides in una femina *Aeliae & Matidiae*
H 2 gen.

gentis nomina. Ex Aelia Hadrianus, qui Sabi-
nam uxorem duxit, Matidiaæ fororem:

248

<p>D · M ·</p> <p>P · AEL · EVCARPVS</p> <p>NEVS · CERRONIVS</p> <p>SATVRNINVS</p> <p>ET · SVCESSVS</p> <p>LIBERTVS</p> <p>P · AEL · TELESPHORO</p> <p>BENE MERENTI</p> <p>FECERVNT</p>

249

<p>D · M ·</p> <p>C · VALERIVS · SA</p> <p>BINIANVS · FECIT</p> <p>SIBI · ET · SVIS · LIB ·</p> <p>LIBERTABVSQVE</p> <p>POSTER · Q · EORVM</p>
--

250

<p>D · M ·</p> <p>FLAVIO · PRIMO</p> <p>FECIT</p> <p>FLAVIA · EDIAS</p> <p>COIVGI</p> <p>BENE · MERENTI</p> <p>CVM · QVO · VIX · AN · X</p>

251

<p>C · IVLIVS · C · L ·</p> <p>HERMES</p> <p>IMMVNIS</p> <p>SIBI · ET</p> <p>L · CORNIFICIO</p> <p>EROTI COGN</p> <p>SVO F</p>
--

251. IMMVNIS. De Libertis immunibus disserui
fatis luculenter dum lapides illustrarem Monumen-
ti sive Columbarii Libertorum & Servorum Liviae
Augustae: Liberti *Immunes* ii fuere, qui libertatem
gratuito, & sine oneribus a patronis suis accepe-
runt.

D · M ·

252

D · M ·
IVLIAE · SATVRNINAE
MATRI · B · M · IVLIA
PRIMIGENIA · ET
CLAVDIVS · FORTVNATVS
SIBI · POSTERISQ · SV

253

D · M ·
CLAVDIAE · MARGARIDI
MATRI · DVLCISSIMAE
F E C I T
CLAVDIA · PAVLINA · FILIA

254

FELICVLA ·
VIX · ANN · XX
DVLCIS · SVIS

255

M · OPSIVS · M · L ·
A N T E R O S
OPSIA · M · L · CALISTE

254. DVLCIS SVIS. Laus pulcherrima: in aliis lapidibus CARA SVIS. PIA SVIS. etc. Idem encomium in lapidibus Christianis non raro occurrit.

255. CALISTE: scribendum CALLISTE.

246

INSCRIPT. ANTIQVAR.

256

ΑΣΣΤΡΑΓΑΛΟΣ
ΝΕΣΤΟΡΟΣ
ΑΠΕΛΕΤΘΕΡΟΣ

257

LAELIA · L · L
THALLVSA
VIX · ANN · XXVIII
SVIS · CARISSIMA

256. Secundum Σ abundat: Hoc est *Astragali Nestoris Liberti*.

258

DIS · MANIBVS
M · PLAVTIVS · A · L
PYLADES · V · A · LXXX
PLAVTIA · TYCHE
PATRONO · B · M · F ·

259

IANVARIAE
COIVGI · BENE
MERENTI · FECIT
MARITVS
AVR · BATA

In Vrina marmorea altitud. palm. II. & lat. I. cum dimidio, encarpis & anaglyphis perpulchris ornata.

260

D · M
L · PASSIENO · DIOPHITI
PASSIENA · ACTE
CONIVGI · BEN · ME
ET SIBI · FECIT

260. ACTE. Idem cognomentum habuit Claudia Acte, fumosa Neronis Cesaris liberta & pellex, de qua Suetonius in eius vita c. 28. *Paullum absuit, quin iusto matrimonio sibi copularet: submissis Consularibus viris, qui regio genere ortum praedicarent.*

D · M ·

261

D · M ·
CANINIA · HELPIADA
CANINIAE · HELPIDIAE
ALVMNAE · B · M · F

262

D · M ·
GAVLAE · FELICVLAE
COIVGI · VIX · ANN · XXII
B · VI · DIEB · III

263

CERONTIA
QVE · VICSIT · AN
NOS · V

264

D · M · S
P · GYRSVS
H · S · E

265

OLLAE · P · F
NIMPHE
V · A · XXVI

265. OLLA. forte OLLIA *Ollia* familia noranda est.

266

L · BILLIENVS · NEO

267

G · SILIVS · TROPIM

268

CORNELIO
L · L · IASONI
CONIVGI · SVO

269

CLODIVS
PAMPHILVS

270

L · OCTAVIVS
EVTHYCVS · D
VIX · ANN · LXX

271

SEX · MARIVS
SEX · L · EROS
MARIA · SEX · L ·
SECVNDA

272

MANIBVS
I · HILARI · POSVIT
PRIMA · CONIVGI
RISSIMO · ET SIBI

M · PA-

273

M · PACVIVS
 ANTEROS
 PACVVIA · HEDONE

274

CVVIVS · FAVSTVS
 VS · SIBI · ET · PACVVIO
 NO · ET · POSTER
 LC · COL · III · ET · III
 III

274. COL. III. & IIII. Hoc est: *Columbaria tria & quatuor*. Columbaria, ita dictæ sunt aediculae in parietinis sepulcrorum excavatae constructaeque, in quibus ollae cinerariae defunctorum reconditæ, quorum opercula, quum in planitie aedicularum eminerent; columbaria referre videbantur, dum in his columbae nido suo incumbunt.

275

Q · MAGILI · Q · L · GENNAE
 PRIMAE

276

PISCLANIA
 HELENA · PIA · VIXIT

277

D · M ·
 BV CIAE · TY
 CHENI · FEC
 IT · L · PACCIV
 S · AMARAN
 TVS · C · B · M

278

D · M ·
 L · CANVLLIO
 MASIDIANO
 † CANVLLIA
 TROPHIME
 PATRONO
 B · M

278. L. CANVLLIO. Id notandum, ne quis suspicetur scriptum L. CANVLEIO. *Canullia* familia ad

ad hoc tempus incognita, uti etiam aliae complures in his lapidibus adnotatae, quae nunc primum antiquariis innotescunt.

279

DIS · MAN ·
Q · SAENI Q · FIL · FAB
POMPEIANI ·
CONDI · III PAER
FVFICIA CLYMENA
VXOR
PROSPECTVS · ET
TRYPHERVS

280

O · ROMANO
MES · ET · AELIA
ATVRNINA · FILIO
PIENTISSIMO · FECERVV
QVI · VIXIT · ANNIS · III ·
MENSIBVS · VIIII
DIEBVS · XXV · ET
HORIS · V ·

279. CONDI · III. Forſitan interpretandum *conditoria tria* : vel potius ſcriptum CONDIT. II. Conditoria non raro in ſaxis numerantur. Sed quod conditoria numerari ſolerent ut columbaria, notatu dignum cenſeo.

281

P · LICINIVS
P · L ·
HERMIA

282

DIS · MANIB ·
PHILANTHROPI
VIX · A · XXVII

283

CN · CAECILIVS
ADVENA

284

QVADRATI

285

V · C · CARRINAS · C · L · CHRESTVS
 CARRINATIA · C · L · FAVSTA
 ET · FELICLAE · DELICIO

285. V. C. CARRINAS. Hoc est: *Vivens C. Carrinas* titulum fecit.

DELICIO. In aliis faxis DELICATO. Idem. cognomen blanditiarum causa tam masculis, quam feminis libertis datum, de quo vide iam a me adnotata ad Lapides Columbarii Libertorum, & Servorum Liviae Augustae pag. 75.

286

CARRINATIA
 PRIMA
 CARRINATIA · C · L ·
 V R B A N A

287

X A N T V S
 VIX · ANN · XXII *fic*
 OLYMPVS · OÖITAMOS

288

fic DETELIA F
 GRAPHIDI
 SVLLIA GEMNI
 MATRI · SVE
 B E N E
 M E R E N T I
 F ·

289

D · M ·
 C L A V D I A
 A R S I N O E
 P R E P O N T I
 V E R N A E
 S V O
 F E C I T

COR-

290

CORNELIAE · CLEOPA
TRAE · VIXIT · ANNIS
VII · D · XV

291

T I M I N I A
P · D · L · GNOME

292

D ☽ M
SILVIAE PRIMIGENIAE
VIXIT ANNIS · XXXXVIII
MENSIBVS VII
L · AVRELIVS · AVG · LIBERTVS
FORTVNATVS CONIVGI
SANCTISSIMAE · ECIT

293

DIS · MANIBVS
L · CORNELIO · SATVRNINO
CORNELIA · TETHIS
PATRONO · ITEM
CONIVGI · ET · SIBI
VIX · AN · XXXX

294

D · M ·
CLAVDIAE · PHILETE
THREPTVS · CON
TVBERNALI · BENE
MERENTI · FEC ·
VIX · AN · XXXXV

293. Notat Fabrettus Inscr. Cap. IV. pag. 289. frequentissimum esse, ut herilis adfectus in maritalem societatem coalesceret; ideoque passim iidem *patroni* & *coninges* in marmoribus sepulcralibus inscribi.

294. Ibidem apud Fabrettum num. 218. FLAVIA THREPTE.

295

T · F · L · A · V · I
 F E L I C I S S I M I
 Q V I V I X I T
 A N N O S I I I
 D I E S X X X X I I I I
 C · V I C T O R I N A
 T · F · N I C E P H O R V S
 F I L I O D V L C I S S I
 M O F E C E R V N T

296

D I S · M A N ·
 V L P I A E S E C V
 D A E · P · A C I
 L I V S · E V T Y
 C H A S · F E C I T
 C O N I V G I · C A
 B E N E M E R E N
 T I · E T S I B I
 E T · M · V L P I V S · E V T I C H I
 F I L

295. C. VICTORINA. Cernis adnotatum familiae nomen per priorem tantum literam C. ut in sequenti linea T. F. NICEPHORVS.

296. CONIVGI CA. Legendum CARAE.

297

HERMETI · r · C O N I V G
 C A R I S S I M O · B · M ·
 C V M · Q V O · V I X · A N
 r X X V I I r

298

D · M ·
 C L · V I T A L I S · F E C I T
 S I B I · E T · L · A N T O N I O
 P R I M I T I V O · C O N
 I V G I · S V O ·

299

L · M A R C I V S
 S Y N I S T O R

300

D E M E T R I V S · T E R E N T I A E S
 L · O L L A S · V ·

Q · G A V ·

301

Q. GAVLIVS	GAVLIAE
STORCES. L.	SECVNDVS
	RTVS
VIX. AN	N. XVIII.

302

S V L P I C I A
P H Y E . E T
A F R I C A N V S

302. Ollarum cineriarum iconismum dedi ad Columbarium Libertorum, & Servorum Liviae, Tab. XX.

303

D. M.
NONIAE. SEX. F. EV
IVCHIAE VIX. ANN
OI. MENS. VNO. DIE
B. XXIII.

304

C. OPIVVS. C. L. OPIA. C. L.
M N E S T D R P H I L I S
S I B I . E T . P A T R O N O
S V O : F E C I T

305

D. M.
AEMILIAE. GEMINATHI
ALBISIO. GEMINO. F.
F E C E R.
ALBISIVS. FIRMVS. ET
AEMILIA. RESTITVTA
S. ET. SIBI. POSTERISS.

D. M.

306

D · M ·
 VALERIO · SALV
 TARI · FRATRI · F
 ECIT · VALERIA
 PRI · SOROR · QVI
 VIXIT · AN · MXXX ·

307

L · ARRVTIV ·
 APOLLONIVS ·
 NEPHVSAE · L · SVAE
 CARISSIMAE

308

Q · CAECILIO
 P R I M O
 O · L ·

309

O S S A
 M · OPSI · PHILADESP

310

L · TVLLIVS
 A M V N T A

311

L · S E S T I V S
 D · L · EPAPHRA

In marmore antiquo flavo.

312

AVRELIVS · D · L · EROS
 AVRELIA · T · L · FELIX

D · M

313

D · M
LVCCIO · CLE
TVLICO GAETV
HCVS · F · F

314

C · IVLIVS · C · L · AQVA
DAMA · M · ALF
VIXIT · AN · L · ANCIL

312. AQVA. . . Forte: AQVARIVS.

315

L · SEXTILIVS · L · L · CHARITO
SEXTILIA · L · L · LAIS

316

T · MANLIVS
FELIX

317

C · IVLI · EROTIS
VATIAE · OLL · II ·

318

P · FALANIVS · P · L
VRBANVS

In titulo 387. & 398. *Vatia* & *Falania* familiae plebeiae nunc primum mihi innotescunt.

319

D · M ·
CLODIAE · P · L · RESTITVTAE
QVAE · VIXIT · ANN · XXIII
MENSIB · X · DIEBVS · XI
SVCCSVS · SORORI
DVLCESSIMAE · DE · SE · BENE
MERITAE

320

OCTACILIA
O · L · IPHIS

321

D · M ·
C · L · TRYPHAENA · C · L
TPVPHENÆ FILIA · SE
SVAE · DVLCESSIME · Q · V ·
A M · X · D ·

D ·

322

D.
 VENTICIVS · ALEX
 DER · FECIT
 MVTIO · DORO · P.
 BENEMERENTI E
 LIBERTIS · LIBERTA
 BVISQVE · POSTERISQVE · E
 R V M

323

D · M ·
 C · ARVNCEIVS · PHILETVS
 ARVNCEIAE · SOTERIDI ·
 LIBERTAE · DULCISSIMAE
 INCOMPARABILI BENEME
 RENTI · FECIT · ITEM · LIB ·
 LIBERTABVSQVE · POS
 TERISQVE · EORVM

324

D · M ·
 SERTORIAE · NATALIS
 P · SERTORIUS · BLASTVS
 CONIVGI · KARISSIMAE
 QVAE · VIXIT · ANNIS · L
 HOC · AMPLIVS · SVPER
 FILIAM · SVAM · SERTORIAM
 PHILVMENEN · MENSIB ·
 VIII · DIEB · VII ·
 B · M · P ·

325

O C T A V I A E
 M · F · THOPHILAE
 M · T V S I S I V S
 PROBVS · CONIVGI
 K A R I S S I M E · E T
 DE · S E · OPTIME ET
 B E N E · M E R I T A E
 ET · C · FABIUS · TERTIVS
 PATER · FIL · DVLCISSIMAE
 QVAE · V · A · XXXV ·
 F E C E R ·

326

M · D ·
 FAVSTAES · ET · PRIMI
 MATRIS · ET · FILI
 POTITVS · CONSERVAE
 B E N E · M E R
 P O S V I T

327

O S S A
 APPIAE · SEX · L
 CALETYCHINIS

*In marmoreo Sarcophago elegantif-
simo, opere anaglypbo caelato ita
fixipsum in titulo, quem duo
Genii alati sustinent.*

328

M · D ·
E · G · N · A · T · I · V · S
A · S · C · L · E · P · I · A · D · E · S
F · E · C · I · T · A · E · L · I · A · E
C · A · S · T · E · P · A · T · R · O
N · I · V · X · O · R · I
B · M ·

sic

329

D · M ·
C · L · A · V · D · I · A · E
E · P · I · P · H · A · N · I · A · E
P · R · O · C · I · L · I · A · E · T
F · O · R · T · V · N · A · T · A
L · I · B · P · A · T · R · O · N · A · E
B · M · F · E · C · E · R

330

D · M · S ·
C · L · A · V · D · I · A · E · V · H · O · D · I · A
T · I · B · E · R · I · O · C · L · A · V · D · I · O
M · A · R · T · I · A · L · I · C · O · N · I · V · G · I
C · A · R · I · S · S · I · M · O · D · E · S · E
B · E · N · E · M · E · R · E · N · T · I · F · E · C · I · T
O · L · L · A · D · O · N · A · T · A · A · F · L · A · V · I · A
E · S · I · A · D · E

331

D · M ·
P · A · E · L · I · V · S
P · H · A · R · I · O · N
R · O · D · O · P · E · N · I
F · I · L · P · I · S · S · I
M · A · E · Q · V · E · V · I
X · I · T · A · N · X · M · I · I · I

332

P · R · O · T · A · A · R · R · O · N · I · A · E
L · I · B · E · R · T

333

O · P · S · I · V · S · C · L · A · V · D

334

Δ Ε Κ Α Λ Ο Τ Μ
Η Ν Ε Ι Κ Ο C Ι Δ Ε Η
Π Α Η Ρ Ω C Α C Α
Κ Ο Μ Ο Τ Δ Ο Τ
Γ Ε Ν Ε C Ι Ο Ι C
Ν Τ Α Δ Ε Κ Ε Ι

335

AVRELIA · T · F ·

A M A N D A

VIX · ANN · XIX

336

DIS · M ·
POMPEIAE
C · F · SEVERILLAE
FRATRES · F ·
SORORI

337

D · M ·

COMINIAE · SVCCESAE

GOMINIAE · SVCCESAE

RACDVS · COIVGI

M ·

338

D · M · S ·
EPAPHRODITO
PIERIS · CONIVGI
CARISSIMO · FECIT

339

C · COTIVS · OL

CHRONIVS

PONTIA · TERPVSA

340

L · LARTI · CORIMBI ·

341

L · LARTI · ZETHI

D · M ·

342

D · M ·
M · BEPSSANIO
MARCIONI · CON
IVGI · SVO · BENE
MERENTI · FECIT
PVBLICIA · I · ERONIS

343

BENNIA · O · L · ANTIOCHIS
SIBI · ET · SVIS
LIBERTIS · LIBERTABVS
POSTERISQVE · EORVM
PARIETE · DEXTERIOR · OLLAS · L ·

344

D · M ·
L · BENNIO · CAPITOLINO
V · A · XIII · M · I · D · VIII · DVO
BENNI · EPICTETVS · ET · ZOSA
PARENTES · PIENTISSIMO · FIL · BENE
MERENTI · FECERVNT

345

D · M · S ·
PHILOCY
RIO · BENEM
ERENTI · PA
TER · FECIT

346

P · SATRIVS
P · L · BLASTVS
VIX · AN · XXV ·

347

L · NONNIVS · L · L
DIO · OLLAS · II

348

T · SVBSIFANI
ANTIOCHI

349

CAVDINAE · L · F ·
PRIMAE
VIX · ANN · LXXI

350

L · CVRIATIVS · P · F ·
PAL · VRBICVS
VIX · AN · LI ·

351

D · M ·
M · CLAVDIVS · NYMPHODO
TVS · PATER · OB · PIETATĒ
ET · OB · MEMORIAM · CA
NINIAES · MARINAE
CONIVGIS · ET · FILIAE · CA ·
RIS · · AE · ET · M · CAECI
LIVS · · ..RISOR · MARITVS
EIVS · · · CERVNT · T · C · L ·
M A · · INAE · Q · V · A · XVIII ·

D · M ·

352

D · M ·
FLAVIAE · NICE
T · FLAVIVS · EVANGELVS
CONIVGI BENEMERENTI
FECIT · SIBI · LIBERTIS
LIBERTABVSQVE · SVIS
POSTERISQVE · EORVM

353

DIS · MANIBVS ·
P V D E N S
VIXIT · ANNIS · XXX ·
AMARANTVS · CONIVGI
F E C I T ·

354

CAECILIVS · RVFIO
FABIA · MILENA ·

Sequentes Christianorum Inscriptiones
exstant in eodem Museo
Guarnaccio.

355

VRSE · BENEMERENTI · QVE · VIXIT
ANNOS · III · M · III · DIES · XXIII · DEP ·
XVIII · KAL · SEP · IMPACE · PARENTES FILIAE
DVLCISIME · FECERVNT

356

BENEMERENTI
ZOSIMETI · QVE · VIX
AN · V · M · IIII · D · XIII

357

NICENE
IN PACE

AR-

357

ARCLA
FLORENTINA
FIDELIS · IN · PACE
VIX · AN · V · MES · VIII
DIES · VIII

358

B · I · KEN · TLOYC
E · NI · PHNH
Π PO · Γ I.

359

☞ PEREGRINA ' IN PACE ☛

Antiqua Romanorum SIGILLA aerea signa-
toria , quae in Museo Guarnaccio
adservantur .

360

CIPP R P R
CV · C · S · II

361

Q FLABEIVS
FELIX

362

P TETTI
FORTVNATI

363

ROCCHI
ACTORIS

VET.

364

VETTIAE ♂
RESPECTAE

365

C · LVCCE
LATINIA °

366

MI CRASSICI
HYBLESSIS

367

C · LVRI
R V F I N I

368

SALUS →

369

P · P · B

370

SEX · EC
N I C A E N

371

C L E O
P A T R I

372

L · OPPIVS
P R I M I C E

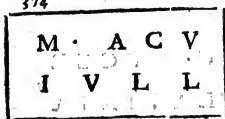
373

I V L I A
N V S

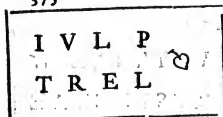
264

INSCRIPT. ANTIQVAR.

374

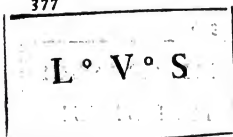
375

376

377

378

379

380

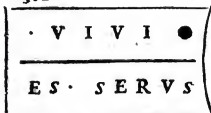

381

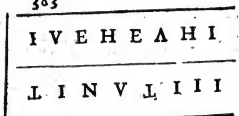
In Sigillo referente delphinum.

V A L · M A X

382

383

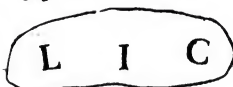
378. Hoc est : *Publii Successi.*
 379. Hoc est . *Vivat V · Q · Procillaes.*

EV.

384

385

Sigillum aereum obsignatorium veterum Christianorum.

386

Hoc est : MARCHOS : id est : *Marcus* :

360. Perdifficilis mihi videtur huiusce Sigilli obsignatorii interpretatio . Quid coniecturis consequi possim , lubet experiri . CIPP R P R CV COS II . Videndum , num haec conveniat : CIPPI RELIGIOSI PEDES RETRO CV . COS . II . Lucem huic interpretationi praebent alia monumenta , quae in Gruteri Thesauro leguntur pag. CXCVI. 3. & 4. ubi cippi figura ostenditur , & inscriptio , imperante Augusto exarata , haec habet : EX . S . C . TERMINAVIT : . R . PROX . CIPP . PED . CLXV . IS . Publica opera & religiosa loca cippis terminabantur . Cippi numerari , itemque pedum numerus indicari solebat . In alio Gruteriano saxo pag. sequenti CXCVII. I . CIPPVS . DECMVS . (*ita*) A CIPPO DECMO . AD . PRIMVM . PED LXXXXVII . In duobus cippis 2. 4. & 5. qui eo loci sequuntur , haec scripta : EX . S . C . RESTITVER . R . P PROX : CIPP . P :
L I CLX.

CLXIIIS. item: TERMINAVER · R · R · PROX · CIPP · P · CLXXIII · Eadem in sequentibus pag. CXVCIII. 1. 2. 3. 4. 5. Singularia ita explicat Iosephus Scaliger, & ex eo Vrsatus: *Reiectis ruderibus proximo cippum pedes, centum, &c. vel proximo cippo pedes centum &c.* ad quae monumenta vide quae observat. Willemus Goelius Antiquit. Agrariar. Cap. XII. Cipporum in religiosis locis definiendis usus liquet ex sequenti cippo; qui in Gruteriano Thesauro adfertur; at in antiquo Codice Bibliothecae Strotiae quum paullo aliter idem cippus inscriptus adferatur, & desinat in fine ARBOREM PONERE: & quum notetur scriptum fuisse ex archetypo penes *D. Benediſſum Saxam*; coniicio forsitan eandem epigraphen in singulis cippis sculptam fuisse, quae ita se habet.

HAEC . AREA . INTRA . HANC . DEFINITIONEM CIPITORVM
CLAVSA . VERVBVS . ET . ARA . QVAE . EST . INFERIVS
DEDICATA . EST . EX . VOTO . SVSCEPTO . QVOD . DIV
ERAT . NEGLECTVM . NEC . REDDITVM . INCENDIORVM
ARGENDORVM . CAUSA . QVANDO . VRBS . PER . NOVM
DIES . ARSIT . NERONIANIS . TEMPORIBVS . ET . HAC
LEGE . DEDICATA . EST . NE . CVI . LICEAT . INTRA . HOS
TERMINOS . AEDIFICIVM . EXSTRVERE . MANERE
NEGOTIARI . ARBOREM . PONERE . ALIVDVE . QVID
GERERE . ET . VT . PRAETOR . CVI . HAEC . REGIO . SORTI
OBVENERIT . LITATVRVM . SE . SGIAT . ALIVSVE QVIS
MAGISTRATVS . VOLCANALIBVS X . KAL . SEPT . OMNIBVS
ANNIS . VITVLO . ROBIO . ET . VERRE

Alteram huic similem inscriptionem, iisdem fere verbis conceptam, imperante Domitiano, adfert. Io. Petrus Bellorius ad Tab. XVII. Fragmentorum vestigii veteris Romae pag. 70. & ex eo Sponius inter Miscell. Erud. Antiq. Sect. IX. pag. 292. Alia in hanc

hanc rem magis opportuna adcuratius observanda nobis suppeditabunt vetusta monumenta, ex quibus eluceat loca sacra itemque opera cum publica tum privata sigillis obsignari, ni fallor, consuevisse: vel potius scriptas tabulas, in quibus locorum termini definiti erant. Notandum, quod hoc sigillum, litteris non exstantibus, sed incavatis insculptum est, quae impressae prominentes efficiuntur. Quid COS II? Penes Consules auctoritas fuisse videtur & ius obsignandi: nam terminatio & restitutio, ut docent antiqui lapides, Senatus consulto fiebat.

In Sigillo adlato a me num. 261. notanda est familia *Flabeia*, ad hoc tempus antiquariis incognita. In altero num. 363. legitur ROCHI ACTORIS. Emendandum typosethae sphalma, qui, non ut habet sigillum ROCHI; sed perperam, me inscio, scripsit ROCCHI. Ita igitur S. ROCHVS scribendum in sacris Diptychis & Kalendaris XVII. kal. Septembris, atque ita etiam pronunciandum esse, hoc exemplo in tota antiquitate rarissimo docemur. De *Adoribus* plura habes apud Pitiscum congesta in Lexico, quae vide, si otium est. Iam alibi adnotavimus in sigillis insculptas festivas adclamationes: ex his etiam laeta omina captata fuisse perspicuum est, de quibus consulendus Kirchmannus de Annulis Cap. XXIII. In hac serie recensendum sigillum, quod habes num. 368. quod plantam pedis, seu soleam refert, & in eo scriptum SALVS. & quia alteram similem litteram saepe numero non geminabant, forsitan legendum SALVVS. Ita in aliis monumentis SALVIS DOMINIS. Quum dominus possessionem rei caperet, id auspicato facienti, adclamari solebat ut salvus esset, & his bonis feliciter uteretur. Sigilla obsignatoria, quae vel pedem, vel plantam pedis referunt, adhibita fuisse censentur in acquisitione possessionis rerum immobilium, quae

pedibus calcantur; nam *possessio* apud Paulum Ictum de astro. l. 1. de acquir. vel amittend. poss. idem valet ac *pedum positio*; quare pedes instrumentum aptum; manus vero instrumentum designat acquisitionem bonorum mobilium. Haec observat V. Cl. Boldetius in Observationibus in Coemeteria SS. Martyrum Lib. II. Cap. XIV. pag. 507. qui hisce similia adfert figilla obsignatoria.

In sigillo, quod exhibitum est n. 370. legendum videtur: *Sexti Egnati Caen.* forsitan *Caenei*, quod cognomentum fuit Iovis, religiose culti a Caeneis: vel *Caenienfis*, desumpto a patria cognomine, nimirum Caenina urbe Latii, cuius regem bello devicit Romulus, auctore Livio Lib. I. Sed quid n. 371. CLEO PATRI? Quid in altero n. 365. C. LVCCE LATINIA? Non Oedipus, sed Davus sum. Alia sigilla ex aere obsignatoria non pauca in eodem Museo Guarnaccio servantur, quae D. Marius Guarnaccius, Praeful eruditissimus, numquam satis a me laudatus, egregio studio sibi & patriae ornamento conquisivit.

*Pisfis, in Aede S. Andreae, ex Cl. Muratorio
pag. MDXIII.*

387

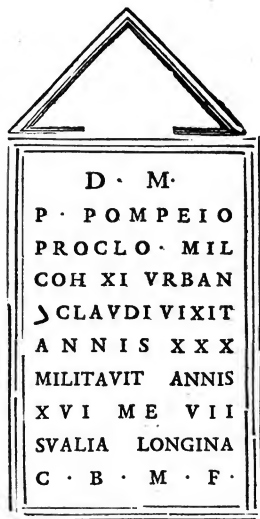
XANTIPPES SILVERIAE C. CASSIVS LVCILIANVS ALVMNAE DVLCISSIMAE

387. Cassia familia reliquis antiquis Pisanis addenda est, auspice hoc lapide. In secundo versu scriptum arbitror LVCILLIANVS.

In

*In Hortis Marchionis Riccardi quae sequuntur Inscriptiones olim
exstabant ; postea vero quum omnes in Aedes Riccardianas
transferrentur, ut puto, perierunt. Ex Sebedis
Donianis .*

388

388. Vidit & accurate exscripsit doctissimus Do-
nius omnes Riccardianos lapides, quum exstarent in
Riccardianis Hortis prope Arcem S. Ioannis. Ibi-
dem ego quoque exscripsi. Non paucos ex his in
Mediceum Museum iam antea transtulit Apollo-
nius Bassettus, Canonicus Basilicae Laurentianae, do-
no sibi datos a Marchione Francisco Riccardio.

Idem

270 INSCRIPT. ANTICVAR.

Idem Bassettus post mortem heredem reliquit Cosmum III. Etruriae Magnum Ducem; adeoque omnia antiquitatis monimenta & numismata quae fervebat, Museo Mediceo cessere. Eosdem lapides, in iisdem Hortis sub dio expositos, & parietibus circumquaque insertos, exscripsit quoque Nobilissimus Petrus Andreas Andreinius, Patricius Florentinus, qui suas Schedas mihi dono dedit.

Ibidem, sub icone triclinii.

389

ΕΤΟΔΙΑ ΒΟΗΘΟΥ ΓΤΝΗ
ΧΡΗCΤΗ ΧΑΙΡΕ

Ibidem, sub icone triclinii.

390

ΕΤΦΡΟΣΤΝΗ
ΑΟΥΚΙΟΥ ΑΛΒΑΝΙΟΥ ΚΛΑΔΟΥ
ΧΡΗCΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Ibidem.

391

DIS MANIB
SPECVLAE V · A · LXXXV
M CLODIVS
NYMPHIVS MATRI
PISSIMAE ET LIBERTIS
LIBERTABVS POSTERIS
QVE SVIS

Ibidem.

392

D M
BIBIVS BER
CILIV BIBIA
E SIMPLICIAE
FILIAE DVLCIS
SIMAE. Q · VIXIT
AN. III. M III D XXVII

Ibi-

Ibidem.

393

A XX M VI PRO
TAS · B · M · FECIT

Ibidem.

394

L · DORCADI · Λ
VTYCHES CONIV
····· OSIDI SVISQ
E O R V M

In iisdem Hortis Riccardianis exstabat ara
perparva, cuius inscriptionem supra dedi pag. 126.
num. 131. Donius qui exscripsit, scriptum in ea te-
statur ΕΞ ΕΝΤΑΙΜ ΘΕΟΥ

In Aedibus Riccardianis.

395

D ΛΛ
GERMANIVS VICTOR ΛΛΛΙΛΙΤΙΣ
COMPARAVIT SIBI ET GERMANI
ΛE VRBANAE CONIVGISVAE ET GER
ΛΛANIS VICTORINAE ET VICTORINO
FILIS ET GERMANIS LIBERTIS LIBER
TABVSQVE POSTERISQVE EORVΛΛ

395. Protuli hunc lapidem in Par. I. pag. 97. n.
51. sed quum in schedis Donianis in secunda li-
nea a Cl. Donio exscriptum legerim ΛΛΛΙΛΙΤΙΣ:
sinceram lectionem probavi, & eo loci lapidem,
nunc valde consumtum, supplendum, iterumque pro-
ducendum censui Α ΜΙΛΙΤΙΣ: hoc est *A Militis*.
Germanus Victor is erat, qui infimo ordine mi-
litibus in exercitu serviebat.

In

*Florentiae, in Museo elegantissimo Nob. V. D. Augustini
Ceretani, de Cerreto, Canonici Florentini.*

396

D	M
I V L I A S A T V R N I N A	
C · I V L I O · C A N D I D O · A V I O	
D V L C I S S I M O · B E N E M E	
R E N T I · F E C I T · Q V I V I X I T	
A N N I S : L X X X V I I · H O	
V N A	

*Ibidem, in arcula marm. encarpis
& aviculis serpenticulum
carpentibus ornata.*

397

D · M
C N · P O M P E I
A R T E M A E
F E C I T

*Florentiae, ex Scb. Ambrosianis,
ex Cl. Muratorio pag.
MCDXXVI.*

398

D · M
Z O S I M O · C · N · B E R N V L A
C A S T R E N · D O N A T A
C O N I V G I P I I S S I M O
B · M

398. Hoc est : *Diis Manibus Zosimo Caesaris
Nostri Vernulae Castrensi*. Vernarum, seu Vernu-
larum Castrensium, qui in Castris infimo servitio
fungebantur, nullam, praeter quam in hoc lapide,
mentionem invenio.

Lu.

*Lunae, olim in urna marmorea in S. Ioannis Baptistae, nunc
Lucae apud Nobb. Bernardinius, ex Cl. Muratorio Tom.
III. Tbes. pag. MCCLXXX. VI. 2.*

399 C · VILLIVS · C · F
M A T E R N V S
C · VILLIVS · C · FIL ·
PALATINA APER
VILLIA · PHASIS
QVAE RVBELIA
PROCLA · C · VILLIO
INVENTO · PATRI ET
PATRONO OPTIMO
D M · D D

399. In 3. linea ex N · V · Campagnonio notat Cl. Muratorius scriptum C · VILLIVS · C · L · (forsitan C · F ·) in sexta RVBELLA · quae scriptura magis consonat .

*Florentiae, apud Nobb Gaddios, ex Malvasia
& Muratorio .*

400 ♂ D ♂ M ♂
L V C I B A L E R I
O R T V G I O N I S
V A L E R I A V A L E N T I N A
C O N I V G I B E N E M E R E N T I
♂ F E ♂ C I T ♂

M m

Ibi.

Ibidem, in marmore in plura frustra diffractio.

401

D	M
Q · POMPONIVS CORINTHV	
PETRONIA ROMANA ET	
PETRONIA ···· IIS QVÆ VIXIT	
ANNIS VIII · MENSIBVS VIII	
DIEBVS VII	
LIBERTIS LIBER · · · · ·	
POSTERISQVE ·····	

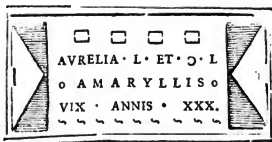
*Florentiæ, in urbanis Hortis Excellentiss. Principum
Corsiniorum, urna marmorea rotunda.*

402

D	·	M
P · FVLVIO · VENERIANO		
QVI · VIXIT · ANNIS · XX		
P · FVLVIVS · ATHENIO · ET		
FLAVIA · VENERIA · PARENTES		
FILIO · CARISSIMO · FECERVNT		

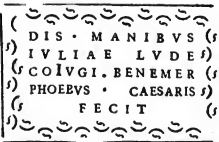
Ibidem.

403

Ibidem.

404

*Florentiae, in Museo Gaddio, in pondere e marmore
Lydio nigerrimo.*

405

sic

EX · AVCTORITATE · Q · IVNI RVSTICI PREF · VRBIS

405. Huiusce ponderis inscriptionem mancā superius dedi pag. 7. num. 2. idque mihi sero innotuit, quum iterum idem pondus in eodem Museo observarem. Q. Iunius Rusticus Praefecturam Urbis exercuit imperante Marco Aurelio (apud quem omnia potuit) anno V. C. DCCCCXV. Christi CLXII. secundum Baronium CLXIV. Eo autem Urbanam Praefecturam gerente, B. Iustinum morte affectum constat ex eius Martyrii Actis, a Baronio laudatis. Vide Pagium in Critica Historico-Chronologica in Annales Baronii in hunc annum num. IV. pag. 157. Vide etiam Th. Reinesium in Epistola XXXIV. ad Rupertum pag. 216. & 217. & Consulares Fastos Relandi pag. 35. Huic alterum pondus persimile adfert Fabrettus Inscript. ant. Cap. VII. pag. 525. num. XXVII. qui notat Scaligerum perperam recensuisse Q. Iunium Rusticum inter Praetores Vrbano; quum ex his & aliis penes Gruterum pag. CCCXXI. & CCXXII. Praefectus Vrbis scribatur.

M m 2

Qua-

*Quatuor aerea Sigilla obsignatoria exstant inter Cimelia D. Theodori
Davanzati, Abbatis ex Ordine Cisterciensi.*

406

E	V	P	H	R	O	S	I	N	I
C	E	S	M	E	S				

II

ELSM

*In altero, quod lunam falcatam
refert.*

408

CONSTANTII.

*In lamella aerea, ex Schedis Cl. Senatoris
Philippi Bonarrotii, quam apud se
exstare scribit.*

411

L O L L I A N I
V · C · P R A E T
T R I V M P A L I S

407

V	·	C	O	M
A	S	I	A	s

*In altero, quod soleam,
seu calceum refert.*

409

C · A · S

410

In alio penes Cl. Mannium.

C · A T · P I

Ibidem, in tegula.

412

T · V E T T I
F V S C I

Ibidem, caput galli gallinacei ita inscriptum.

413

Σ Ω T H P K □ Σ M O T

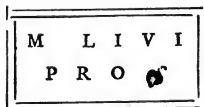
Memorare lubet fortuitam sarcophagi marmo-
rei inventionem, quae nostra aetate contigit, anno ni-
mirum MDCCXL. Aetate huiusce anni, quum pro-
leta.

letarii aliquot homines in Arno se lavarent parte laeva e regione caesarum, quae nauclerorum dicuntur, extra Portam S. Frigidiani, eo plane in loco in quo onerariae naves consistere solent; forte accidit ut quidam natando incurreret in sepulcrum; quod quum intus vacuum invenisset, rei novitate curiosus factus, amicos convocavit; qui tandem multo labore, adhibitis organicis instrumentis, sarcophagum ad altiore fluminis ripam asportarunt. Marmoreum hunc sarcophagum vidi ad diem V. Kal. Septembres eiusdem anni, qui longitudine sua aequabat Romanos pedes circiter sex; latitudine vero ferme tres, altitudine circiter pedes itidem tres. Intus excavatus, ovalis erat figurae. In utroque latere sculptae erant figurae duae stantes: dextrorsum uxor stolata cum avicula ad pedes: laevorsum eius maritus pallio indutus, nudo tamen pectore & dextro brachio, pedibus ad mediam usque tibiam calceis ornatis. In medio coibant striae. Sculptura erat rudiuscula: marmor candidum & perpulcrum.

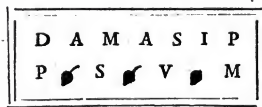
In Sigillo aereo apud me.

In alio Sigillo aereo apud me.

414

415

414. Primum Sigillum, in agro Piscienfi repertum, mihi dono dedit Ornatissimus Vir Antonius Florius, Eques Sacri Ordinis D. Stephani: alterum vero mihi nuper sublatum.

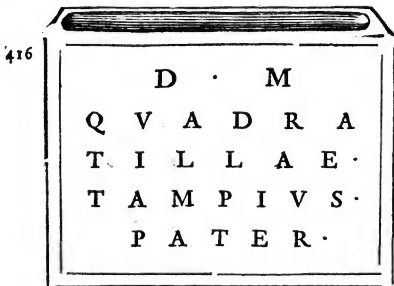
Anno MDCCXXXI. prope collem vulgo *Spieri*, in agro Piscienfis Dioeceseos, inter rudera antiqui aedi-

aedificii inventum sepulcretum veterum Ethnicorum, atque iuxta illud complura vascula fictilia, quae ab imperitis rusticis effracta sunt: inter haec inventa quoque lucerna fictilis cum hisce litteris in inferiore eius basi scripsit.

C D E S S I

Alia quoque antiqua Conditoria in Piscienſi agro eruta non raro sunt, quae descripsit patriarum antiquitatum diligens investigator Franciscus Maria Galeſſius, Nobilis Piſcienſis, qui haec mecum communicavit. DESSIAE familiae nulla habetur mentio in antiquis marmoribus tum Gruterianis, tum Reineſianis et Donianis. Apud Fabretum in laterculo militum Cohortis I. Vigilum sub Centurione Quintino numeratur Deſſius, Inscr. ant. Cap. IV. pag. 262. Non raro etiam occurrit *Dexia* familia.

*In Vrna marmorea cineraria, inventa in Agro Florentino, VII.
ab Vrbe lapide, prope Pratolinum.*

416. Hanc Vrnæ perelegantem dono accepit ab amico suo optimo D. Bartholomæus Arrigonius, Sa-

Sacerdos Florentinus , I. V. D. & antiquitatis eruditus cultor . Inscriptum titulum duo Genii utrinque sustinent . In utroque latere eiusdem Vrnae sculptum cernitur scutum cum gladio ; quae emblemata Quadratile non conveniunt , sed potius patri Tampio ; qui tamen nec miles , nec eques nominatur .

Apud eundem.

417

A C VINCTIVS · ATITIA · C · L · ATILIA · C · I ·

Apud eundem.

418

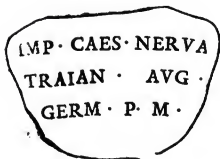
D · M
DECRIAE FELICLAE
L · DECRIVS EPAFRODIDVS
FILIVS ET
DECRIA DONATA
ALVMNA PARENTIBVS

418. In tertia linea cernitur spatium ; sed defunct litterae . Non dubito scriptum fuisse nomen patris L. Decrii Epaphroditi , & Decriae Donatae , filiorum eius .

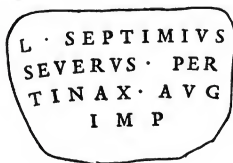
In

In lapide topiaceo, in quo exstantes impressae sunt utrimque litterae huiusmodi, quae quidem baud genuinae censentur in Museo meo adseruatur.

419

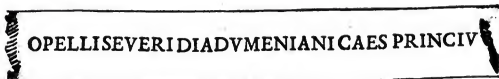

420

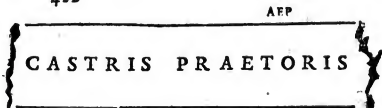
In tubo plumbeo, long. Ped. I. Vnc. VI. alt. Vnc. V. in quo litterae exstantes impressae: exstat in meo Museo.

421

In altero tubo adsimili plumbeo, long. Vnc. XII. alt. Vnc. V.

422

422. Vterque plumbeus tubus, cum aliis innumeris eiusdem moduli tubis, hoc anno MDCCXLI. inventi sunt Romae, retro, transactis Thermis Diocletiani in Vineae, ut aiunt, Novitatus RR. Patrum

trum Societatis Iesu in Quirinali, quo in loco adhuc rudera veteris aedificii supersunt: nec dubium est & ibidem fuisse *Castra Praetoria*, quae in altero tubo, qui cum superiore coniunctus erat, memorantur. De his Castris luculenter Alexander Donatus S. I. de Vrbe Roma Lib. I. Cap. V. Famianus Nardinius de Antiqua Roma Lib. IV. Cap. IV. qui disertissimam antiqui Interpretis Iuvenalis adfert auctoritatem in Sat. X. *Iuxta aggerem primus castra posuit Seianus, id est super Diocletianas, quae dicta sunt Castra Praetoria*. Hi tubi ad aquam Marciam derivandam in Castra deserviebant; siquidem, praeter balnea, fontes quoque in Castris Praetoriis fuere ad usum militum, qui vel potarent, vel se lavarent; de quibus Herodianus & Capitolinus. De his mentio fit in antiquo lapide apud Onuphrium Panvinium in Descriptione. Urbis Romae pag. mihi 38.

Q · A Q V I L L I O · S A B I N O · I I ·

COS :

S E X · A V R · A N V L L I N O

C A S T R · P R A E T · L · V R V A S · O F F · P E D C C C L X X X I I I ·

A Q V A · M A R C

Celeberrimus Norisius in Epist. Consul. pag. 128. miratur Panvinium, quum in fistula legatur SEX · AVR · mutata familia, *Cornelium* nominasse, quod etiam fecit Almeloventius. Ex Fastis Relandianis pag. 132. videtur legendum ANVLINO, non vero ANVLLINO: suspicor etiam scriptum Q · A Q V I L I O. Hos Consules suspectos esse posse, imperante Caracalla, censet Cl. Tillemontius. Plumbeos hos tubos dono statim ad me

N n

misit

misit vir de antiquitate, deque litteratis hominibus, inter quos Cl. Muratorius recensendus est, qui eo auspice novum Thesaurum Inscriptionum antiquarum locupletavit, optime meritis Franciscus Ficoronus; qui per epistolam monuit alios tubos hisce similes sibi comparasse Cl. Marchionem Maffei: alios reconditos in Kircheriano Collegii Romani Museo, in quibus plumbarius tuborum artifex *Terentius Cassander* nominatur, imperante M. Opellio Macrino, cum hac epigraphe

IMP · CAES M OPELLI SEVERI MACRINI AVG ·

CASTRIS PRAETORI *sc.*

TERENTIUS CASSANDER FECIT

In meo nomen *M. Opellii Severi Diadumeniani Caesaris Principis Inventutis*, eius filii, adnotatur. De eo haec Capitolinus: *Sciendum praeterea, quod CAESAR fuisse dicatur, non AVGVSTVS Diadumenus, (horum monumentorum, auctoritate emendandi auctores sunt & ipse Capitolinus, reponendumque Diadumenianus, loco Diadumenus) quem plerique pari fuisse cum patre imperio tradiderunt. Illud praeterea notandum, ab antiquariis magni nominis, & in editis quoque libris, a doctis hominibus peccatum esse in scribendo familiae nomine huius Imperatoris; nam scribunt vel OPELIVS, vel OPILIVS; quum constet ex his indubitatae fidei monumentis, scribendum esse OPELLIVS. Numismata, in honorem Macrini cusa, integrum eius familiae nomen non praeferunt; quare in eo scribendo facile in errorem lapsi sunt antiquarii: ne quid dicam de Claudio Salmasio, qui Capitolini textum incemendatum reliquit, contra fidem numismatum & lapidum antiquorum.*

Ac.

Aereum collare servi fugitivi, nunc penes me exstat.

418

BVIIVTENE ME NE FACIA:

418. Hoc collare mihi dono dederat Praeful amplissimus Leo Stroza ; postmodum ego donaveram V. C. Ioanni Baptistae Casottio , Comiti & Patricio Pratenfi , mihi amicissimo . Idem ante , quam fato suo fungeretur , quod nuper accidit moerentibus Musis ac litteris , quas impense coluit , me flagitante , illud mihi redonavit . Iam editum vide in Parte II. huius Operis pag. 145. Iterum producendum censui , quia in principio legendum videtur BVLLA : deinde reliquae literae significant TENE ME NE FVGIAM . De hisce litteris per puncta incisus , vide Cl. Boldettium in Coemet. SS. Martyr. Lib. II. Cap. XIV. pag. 509.

Heic ingenuus pudor me monet ne eiusdem clarissimi Praefulis Leonis Strozae , viri doctrina , probitate , atque humanitate ornatissimi , ad iuandas optimas artes , clarosque ingenio & eruditione homines nati , eximias laudes silentio praeteream . Huius Praefulis ornatissimi , veterum elegantiarum arbitri , & Musagetae nomini primam Partem huiusce mei Operis Inscriptionum antiquarum , quae in Etruriae Urbibus extant , iam inscribere destinaueram , idemque summa humanitate optima benevolentiae suae auspicia promiserat : sed reipublicae litterariae , studiorumque fato , dum perennem obsequii & benevolentiae meae tesseram pararem , gloriae suae laudique aeternae maturus occubuit . Haud iniucundum , sed valde gratum doctis hominibus fu-

turum arbitror, si primus elegantissimum Epigramma heic subiiciam, quod in laudem eius celeberrimi Musei in vestibulo mox scriptum, post eius obitum amicus quidam meus ad me misit.

MARMOREOS VVLTVS. ANTIQVA TOREVMATA. GEMMAS.
ECTYPA SOLLERTI SVLPHVRE DVCTA MANV.

MYSTICA SISTRA. GRAVI DECRETA INCISA METALLO.
ARTE LABORANTI FRAGMINA MVLTIA VITRI.

MVRREHA FRVSTA. TRVCES SCAENAE MIRACVLA LARVAE
ERVTA LONGAEVO SAXA DISERTA SITV.

AMVLETA. NOVO PRETIOSA NOMISMATA CVLTV.
DENSORVM INGENTES CONGERIES LAPIDVM.

DENIQVE NATVRAE ATQVE ARTIS CIMELIA MIRA.
PRAEBET INEXHAVSTO STROZIA GAZA SINV.

CVMQVE NOVA SPECIE NITEAT TAM RARA SVPELLEX.
RARIVS AT DOMINO NIL HABET ILLA SVO.

Digna tanto viro praeconia proferet amicus meus optimus, de litteris & de antiquitate optime meritus, Eques Franciscus Victorius, qui hunc aliosque doctos homines se laudaturum nuper promisit in Dissertatione Glyptographica pag. 127. facturumque operi suo hunc titulum: *De Viris nostro aevo editis ingenii monumentis, vel eruditionis fama claris.*

Exstat heic in Museo suburbano Strozio ara marmorea dedicata Dianae Inuictae a duobus Voluminiis Vero & Severo, quam protuli in Par. I. pag. 333. num. 2. Alteram aram, ab iisdem dedicatam Minervae, lubet heic adiicere, quae docet praenomen *Luciorum* eos habuisse: ea exstat Romae in vinea, quae dicitur *di Campo vecchio* Nobb. de Gavottis, prope Cryptam Ferrat am: quam descripsit

scripsit, & ad me misit idem praeclaudatus V. C.
Franciscus Eques Victorius.

Docet etiam haec elegans ara Volumniorum,
fratrum militaria munera; nam Praefecti Cohortis
Thracum Minerviae, & Praefecti Equitum fuere.
Nec silentio praetereundum, inscriptionem, quae in-
cipit L·FVLVIO·C·FIL·POPIN·ABVRNIO·VALEN-
TI, quae pariter exstat in Museo Suburbano Stro-
zio, iam a me edita in Par. I. pag. 386. num 142.
inventam esse in *Monte Aventino*, anno MDCXXXVIII.
quod serius quam oportebat didici ex Donianis
autographis Schedis: nam apud Albanos con-
stat, Livio teste, Latinas Ferias celebratas quot-
annis fuisse Iovi Latiali pro salute Romani &
La-

Latini Populi, quibus Respublica, & deinde Imperatores nobilissimos Viros praeficere consueverunt. Insignem hunc lapidem illustrat V. C. Petrus Corradinius, postmodum S. R. E. Cardinalis Amplissimus Vet. Latii Prof. Lib. II. Cap. XXI. pag. 224. & 225. qui tamen cum Fabretto manifeste hallucinatur, dum haec singularia III VIRO · A · A · A · F · F · *Triumviro Auro Argento Aere Flando Feriundo*, uti manifeste habet marmor, non ita explicant, sed quasi scriptum sit III VIRO A RA · F F · *Triumviro a Rationibus Fisci Frumentarii*: quod munus longe alienum a viro nobilissimo L. Fulvio Aburnio: cuius viri mentio, ni mea me fallit memoria, sit ab Aelio Spartiano in vita Hadriani, cui fuit acceptissimus.

In Regia Villa Magni Ducis Etruriae,
quae Imperialis dicitur.

In urna marmorea.

419

D · M
M · IVNI · FELICIS
IVNIA · MARCELLINA
FRATRI · PISSIMO
FECIT

*In alia simili ornata corolla
& aviculis.*

420

OSTILIA · SYNTYCHE
FELICIONI · VERNAE
SVO · QVI VIXIT · ANNVM
I · ET · MENSES · VIII · H · S · E

D · M ·

Ibidem, in urna marmorea.

421

D ♂ M·IVNIAE·M·F·
MARCELLINAE
THEOPHILVS
O · D · S · M ·

*Ibidem, in Vrna ornata corollis
encarpis, & capitibus ariet.*

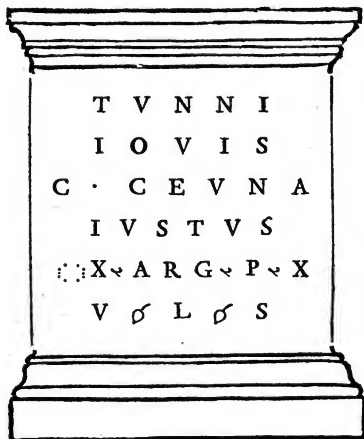
422

PYRRHE · RVBRIAE
HELVIAE · LIBRARIAE
P · RVBRIVS · OPTATVS
CONTVBERNALI · SVAE

421. O · D · S · M · Hoc est : *Optime De Se
Merenti.*

*In Villa Altovitarum prope Ripulas in Agro Florentino,
tertio fere ab Vrbe lapide.*

423

423 Aram hanc marmoream protuli in Parte II.
hu-

huius Operis pag. 451. num. 57. ex Collectaneis Petri Tancredi Senensis. Ea exstabat in horto Ecclesiae S. Laurentii a *Vicchio* in Agro Ripoliano, & mensam lapideam sustinebat. Nuper translata est in Aedes Nobilium Virorum de Altovitis. Quum eam investigarem, existimans interiisse, descriptam mihi tradidit, vir eruditione animique candore mihi amicissimus R. D. Philippus Picchiantius, Plebanus S. Petri ad Ripulas, Sacrae Theologiae Doctor; compertumque est, primum a me editam, deinde a Cl. Muratorio, qui vulgavit in Tomo I. pag. CXXXI. inemendatam & mancā. Muratorius, ut explicet perarum Iovis *Tunni*, seu *Tonnii* cognomentum, pendendum monet, num TVNNI vox adhibita fuerit ad signanda *vasa vinaria*, quae *tinae* a Varrone, & Nonio adpellantur. Vossius Lib. II. Cap. XVIII. de Vitiis Sermonis: *Plane*, ait, *videntur tonnae, vel tunnae & tinae vocabula cognata, & ab eadem origine profecta*. Porro notum est, Iovi *epulum* solenne mense Novembri paratum fuisse a Romanis; *mensamque* adpositam ab aliis: quam ob causam ab Arnobio stultos Ethnicos irrisos videas. Erant & *Festa Vinalia*, quibus Iovi vinum novum libabatur. Eruditam hanc explicationem non impugno: videndum tamen moneo, utrum vox TVNNI ex Etrusco cognomine originem habuerit: nam in patera Etrusca, quam protuli in M. E. Tab. CXX. prope imaginem Iovis scriptum est *ANIT*; nempe *Tina*, quae vox *Tonans* videtur exprimere, ut animadverti ibidem pag. 242. Porro V pro O usurpatum adparet; quia Etrusci pro O usi sunt V. Exstat inter vetusta monumenta ara votiva dedicata Iovi Optimo Maximo TANARO; quae vox erudito Marcorum Oxoniensium interpreti idem ac Latinis TONANS significare videtur pag. 282. 283. quem vide. Consulendus etiam ab eo indicatus Cluverius in.

Ger-

Germania antiqua Lib. I. Cap. XXVI. qui diversas nationum dialectos observat, quo modo Iovem, *Tonantem* dixerint. Siquidem non modo apud Celtas in Europa, sed ante etiam in Asia Iovis nomen fuit *Taran*, & variis dialectis *Tboran*, *Doran*, *Tordar*, *Dondar*, *Tbondar*, *Donnar*, *TONNAR*, *Donar*, *Tonar*. quae vox idem valet ac Graecis *Βρονταῖος*, & priscis Latinis *Tonans*, Etruscis *Tina Tina*; & in hac ara, quae facile ab Etruscis acceptam vocem servat, TVNNI. Confule etiam Bochartum Geograph. Sacr. Par. II. Lib. I. Cap. 42. Porro litterae illae EX · AR · P · X · declarant argenteum donarium, Iovi voto dedicatum, pondo libras decem constasse. Ita igitur adlata tum a Cl. Muratorio, tum a me perrara inscriptio emendanda est.

Faefulis, in domo cuiusdam Canonici Cathedralis Ecclesiae, quae hodie non reperitur. Ex Schedis Donianis.

425

DIS · MANIBVS
CRISPINI C · F · FELICIS
CORNELIA SVCCESSA
CONIVGI SVO B · M
F E C I T

425. Crispinus Felix ex ea ingenua plebe Faefulana fuisse mihi videtur, e qua fuit C. Crispinus Hilarus, quem numerosa sobole clarum ita laudat Plinius Histor. Nat. Lib. VII. Cap. XIII. In *Actis* temporum Divi Augusti invenitur, duodeci-

mo Consulatu eius , Lucioque Sulla collega , ad III-
Idus Aprilis , C. Crispinum Hilarum , ex ingenua
plebe Faesulana , cum liberis novem (in quo numero
filiae duae fuerunt) nepotibus XXVII. pronepotibus
XXIX. neptibus IX. praelata pompa , cum omnibus bis
in Capitolio immolasse.

*In Museo suburbano Strozio sequens titulus olim
exstabat , nunc deperditus .*

426

L · MAESIO
CANINIA · FAVSTILLA
CONIVGI SVO · B · M
F E C I T

*Tiferni, in Aedibus Rev. D. Alexandri Certinii,
nuper eruti lapides.*

427

IVI
SATVRNI
LEGATVS

428

ENTIO
V · HOMVLL
PIMENTI

427 Haec fragmenta descripsit laudatus Ale-
xander Certinius , patriarum antiquitatum eruditus
indagator ac vindex , & ad me misit . In priore
fit mentio Saturnini Legati Caesaris , &c. in alte-
ro Homullus nominatur . M. Valerius Homullus ,
im-

imperante Antonino Pio Consul fuit, Collega M. Acilii Glabronis, nimirum anno V. C. 904. Christi 152. Alios insignes lapides amice conquestus est idem Certinius me praetermisisse, quos adcurate exscriptos dederat, quos heic lubet subiicere, reliquis addendos, quos protuli in Parte II. huius Operis pag. 338.

Ibidem.

429

Q. ALBIO. Q. F. HOR. ILLICI
 S. LEG. XX. V. V
 CORNICVLARIO. PR. PR.
 DONIS. DONATO. AB. DIVO
 TRAIANO. AVG
 TORQVIBVS. ARMILLIS
 PHALERIS. BELLO. PARTHICO. ET. AB
 IMP. CAESARE. TRAIANO
 HADRIANO. AVG. HASTA. PVRA
 ET. CORONA. AVREA
 AVILIA. SOTERIS. MATER
 FILIO. OPTIMO. PIENTISSIMO
 L. D. D. D

429. Protulit hunc lapidem Aldus Manutius Pauli filius in Orthographia pag. 366. Eundem Cornacchini in patriis Tifernatibus Historiis, & Franciscus

Sanfovinus de origine Equestrium Ordinum Lib. II.
eundem proferunt . . .

Ibidem.

430

L · SICINIUS · DENTATUS · TRIB
PLEB · CENTIES · VICIES · PRAELIATUS
OCTIES · EX · PROVOCATIONE · VICTOR
XLV · CICCATRICIBVS · ADVERSO
CORPORE · INSIGNIS · NVLLA · IN · TERGO
IDEM SPOLIA · CEPIT · XXXVII.
DONATUS · HASTIS · PVRI · XII
PHALERIS · XXV · VORQVIBVS · CXXXIII
ARMILLIS · CLX · CORONIS · XXVI
CIVICIS · XIII · AVREIS · VIII · MYRAL · III ·
OBSIDIONAL · I · FISCO · X · CAPTIVIS · XX
IMPERATORES VIII · IPSIVS · MAXIME
OPERA · TRIUMPHANTES · SECVTI

430. L. Sicinus (dicendum potius *L. Siccus*)
Dentatus strenuus bellator , Tribunus Plebis crea-
tus est anno V. C. CCXCIX. Haud praefert , nec
praeferre potest tantam aetatem hoc marmor , quod
secutis deinde temporibus exaratum censeo , excerptum-
que ex antiquis Romanae Historiae monumentis , &
ut mea fert opinio , subiectum eius statuae seu im-
magini , in usum Museorum , in quibus illustrium

virorum elogia veteres elegantiarum cultores conlocare consueverunt. Eadem fere de eodem L. Siccio Dentato exscripsit Gellius Noct. Arti Lib. II. Cap. XI. *L. Siccium Dentatum, qui Trib. Plebi fuit, Sp. Tarpeio A. Haterio Consulibus, scriptum est in libris Annalibus plus, quam credi debeat, strenuum bellatorem fuisse; nomenque ei factum ob ingentem fortitudinem, appellatumque esse Achillem Romanum. Is pugnasse in hostem dicitur centum & XX. proeliis: cicatricem averfam nullam, adversas quinque & XL. tulisse: coronis esse donatum aureis octo: obsidionali una: muralibus tribus: civicis XIII. torquibus tribus & LXXX. armillis plus centum LX. hastis duodeviginti: phaleris item donatum est quinquies viciesque: populi militaria dona habuit multiuga: in quibus provocatoria pleraque: triumphavit cum Imperatoribus suis triumphos novem.* Constat igitur Gellii auctoritate, huiusmodi elogia ex libris annalibus exscripta fuisse. Videmus etiam haec ipsa elogia usurpata non in una tantum civitate, sed in pluribus etiam repetita; nam ea quae produximus in Parte II. quum prisca Arretinorum monumenta proferremus, iam ex Codice MS. Fratris Iucundi Veronensis, & ex aliis Codicibus, Seculo XV. exaratis, adnotavimus iamdudum eruta fuisse *Arretii, Arimini*, quibus etiam *Tifernum* nunc addi potest.

Scripta haec fuisse arbitratus sum, non ea certe aetate, qua illustres illi viri vixerunt, sed remotiore. Celeberrimus Muratorius, ex editis libris expiscatus maximam partem vetustorum lapidum, quos edidit in novo Thesauro Inscriptionum antiquarum, in fine Tomi III. in Classe XXIV. haec elogia protulit, & inter dubios seu spurios lapides congessit; deque hisce a me adlatis, sententiam suam proferens pag. 1802. adhuc subdubitare se fatetur an ad secula remota referre liceat eiusmodi inscrip-

ptio.

priones ; atque in eam potius opinionem inclinat , scriptos hosce lapides fuisse , postquam Italica ingenia litteris Latinis splendorem restituere coeperunt . Sed de antiquiore usu scribendorum elogiorum , alibi erit oportunior differendi locus : interim haec monumenta non in una tantum Civitate illustribus viris ob memoriam rerum ab eis gestarum , & virtutum gloriam poni dedicarive antiquitus consuevisse , in locorum publicorum , & in Museorum & Bibliothecarum ornamentum , adnotare satis sit .

In Museo Excellentiss. Principum
Corfiniorum .

In Vrbanis Hortis Florentiae .

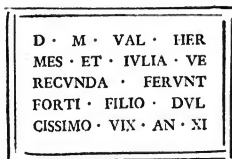
431

D · AA · FABIA · CHRYSIS · AAATER ·
FIL ANNEIAE · VRBANILLAE ·
S ANCTISSIAAE · PIENTIS
SIAAE · VIX · AN · XI · AA · XI · D · II ·
EMIT · PATRE · DIAADIA · MON
ET · SIBI · ET · PVBLIO · P · F · POPIN
COIVGI · SVO · ET · LIBERTIS · LI
BERTABVS Q SVIS · POSTE
RISQ · EORV AA

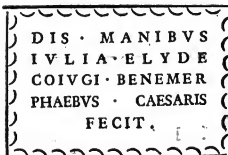
431. Eminentissimus Princeps NERIVS CORFINIVS , Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Amplissimus , quum Florentiae , in Vrbanis Aedibus suis ad Pratum moraretur transacta aestate huius anni CIO · IO · CC · XLI. vetusta marmora , quae iamdudum eo loci coacervata iacuerunt , in Xysto pul-

pulcherrimo in sex metopis per parietes, me rogante, pro sua ad haec studia colenda atque amplificanda egregia voluntate, atque in me singulari prorsus humanitate, disponi iussit. Hos lapides quindecim fere ab hinc annis exscripseram, & vulgaveram in Parte I. huius Operis a pag. 119. ad pag. 184. nunc vero cum disponerentur, mecum agente curam eruditissimo D. Ioanne Macnamara, inventi aliquot sunt, a me praetermissi, quos heic editos habes, optime Lector, quum reliquis paullo ante nunc primum in lucem prolatis pag. 274. coniungendi.

432

433

432. FERVNT. Rarum hoc ex Pontificum libris verbum adnotare lubet, quod in hoc lapide scriptum est. FERVNT subaudi *iusta*, seu *feralia*, quae a Romanis celebrari consuevisse die decimo octavo Februarii, perspicuum est ex Ovidio, qui hoc ipsum verbum *ferunt*, dum *Feralia* memorat, eumque scribit diem, usurpat Fastorum Lib. II.

*Hanc, quia IVSTA FERVNT, dixere FERALIA, lucem,
Vltima placandis Manibus illa dies.*

Ferales epulae, quae in funere ferebantur, ita dictae, teste Plinio. Hinc *inferiae*, sacrificia, quae Diis Manibus inferebantur, ut auctor est Festus.

Au-

296. INSCRIPT. ANTIQVÆ.

Audiendus etiam Silius Italicus, ubi narrat inferias a Scipione suorum manibus missas Lib. XVI.

*Dona FERVNT, tumulisque super flagantibus addunt.
Ipse tenens nunc lacte sacro, nunc plena Lyæo
Pocula, odoriferis adspersit floribus aras;
Tum Manes vocat excitos.* —————

434

POMPEIA · PITHYSA · AEDICVLAM · EMIT ·
POMPEIAE · SVCCESAE · FILIAE PISSIM
TI · CL · ALEXANDRO · CONIVGI · OPTVM
LIB · LIBERTABVS · SVIS · POSTERISQ · EOR ·

435

M · IVLIVS · LIVIAE · L · HILAR · LIVIA THEOP
ARC

434. ARC. Hoc est *Arcarius*, qui domesticæ arcae pecuniariæ præerat. De Arcariis, deque eorum officio tum publico, tum privato nonnulla adnotavi ad Columbarium Libertorum Liviae Augustæ pag. 163. quod, si otium est, vide.

436

CHRESTI · DIONYSI · L · CHRESIMI · DIONYSI L ·
CHLOE THEOPHILVS
ARIORATES POPILLI · LAENAEI

TRO-

436

T R O I V S
P V E R
V I X · A N · X I I I ·

437

D · M
C · P V B
L I C O
A G L A O

Inventis aliquot marmoreis frustulis, non contemnenda sit accessio Tabulae, in qua Vigilum Cohortes VII. recensentur, quam editam habes in Parte I. huius Operis pag. 125. num. 13. Non vocat integram referre; sed ea tantum, quae in fine supplenda sunt ad fidem marmoris, exordio facto a linea 26. ad calcem usque.

438

ANNI IAN VARI	STA TILI SEVERE	FLAVI ANTIOCE
VIBI CEL ER	R VFI	IVLI DOMNION
FLAVI MAR CE	MARI CLAVDIAN	7 LIBVRNA FIDEI
7 CANDIDIA NI	7 SEVERIANI	AELI ALEXANDR
LVCILI MARCI ANE	CLAVDI GNORIME	
IVLI MAXIME		
COH III VI G		
7 VICTORI		
AVRELI EXORATE		
DEDI CATA	III ID VS APR · AS	
ET ASPRO	CoS	

438. Duo Aspri fratres, quorum praenomen Caius fuit, e familia Iulia, Consules fuere anno V. C. 965. P p Chri-

Christi 212. Antonino Caracalla imperante, eoque anno quo Getam fratrem suum in sinu matris occidit, ad diem v. Kal. Martias. De his Consulibus vide quæ docti viri adnotarunt, Pagius ad Annales Baronii hoc anno, Norisius in Epistola Consulari pag. 126. & Relandus in Fastis pag. 121. & seqq.

439

M · LIVIVS · MITHRES	IVLIA MVSA
----------------------	------------

439. Titulus ita se habet, unica linea scriptus, non ut vulgaveram pag. 146. num. 56.

440

M
NO QVI · VIXIT
MENS · VIII · D · XXIII
SIMO · VIRIVS · COLO
A · CHRESTINA C
SIBI · LIBERTIS
STERIS q

441

D	ΛΛ
VIBIAE	EV
PLIAE	NI
DAIM · S	
ALVIVS	M
ARINVS	
CON · BENE	
MERENT	
FECIT	

sic

441. Hic titulus a me productus pag. 168. num. 133. nonnullis in locis restitutus, iterum comparet.

CN.

442

CN · DOMITIS	
CN · L · CASTOR	
DOM	IA
	NDA

443

CALLINICVS
ET OCTAVIA
FELICISSIMO
A L V M N O
QVI · VIX · ANN
XIII · MEN · VII · D · VII

442. Prior titulus restituitur, inventis fragmentis, quae inter se sociantur, & corrigendus iam editus ibidem pag. 159. num. 92. & alter vitiose vulgatus pag. 165. num. 119.

444

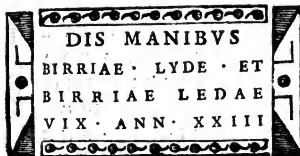
D	M
N · BALONIVS FAVSTVS	
BALONIAE · N · L	
SECVNDAE · VIX · ANN · XXV	
N · BALONIO · DARDANO	

445

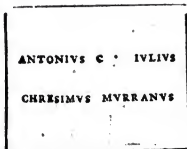
M
DIDIAE · EYFORIAE
VGI · QVAE · VIXIT · AN
MEN · VII · ET
ALICO · FILIO · EIVS
VPERCVS · B · M

444. Cum mendo editus a me fuerat in tertia linea pag. 179. num. 190. item seorsim a me editi lapides num. 107. & 122. qui sociandi sunt, & ita se habet haec inscriptio, quae adlata est num. 445. licet dextrorsum mutila.

446

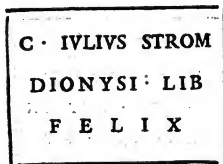

447

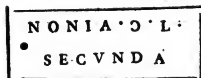

446. Pertinet ad eandem Birriam familiam. alter titulus sepulchralis editus ibidem pag. 159. num. 91. Qui vero sequitur titulus, a me vulgarus num. 183. cum altero num. 206. sociatus, pristinae integritati restituitur.

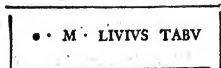
448

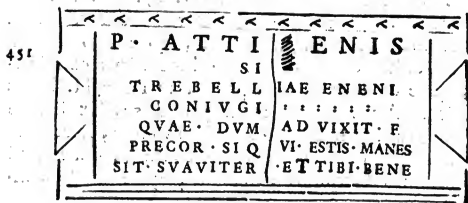
449

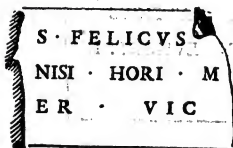
450

450. Nunc primum hi tituli lucem adspiciunt. TABV. Hoc est: TABVLARIVS. De Tabulariis Augustae Domus vide, si otium est, quae adnotavi ad lapides Columbarii Libertorum & Servorum Liviae Augustae, e cuius servitio complures liberti ac servi recenserunt in his a me editis titulis.

452

453

452. Contigit hunc titulum iam a me editum pag. 171. num. 144. repertis variis frustulis, tam bene confarcinare, ut facili negotio, quae defunt suppleri possint. Notandum DVM AD VIXIT. In alio titulo Musei Suburbani Strotii pag. 406. num. 215. QVA · AD · VIXIT · BENE · Alibi me legere memini QVO AD VIXIT.

453. BASTVS. Videtur prior littera scalpro deleta, & altera refecta a quadratario. Subspicor scribere voluisse BLASTVS; quod in libertis saepenumero occurrit. Quum singulos lapides perlustraret, & cum editis conferret vir eruditissimus ac nobilissimus Ioannes Macnamara, comperit multos lapides, iam a me editos, desiderari: furtive sublato auguror, quum inter hos non pauci insigniores delint, quos si lubet invenire poteris, optime lector, iam publici iuris fa-

ctos

Quos sub hisce numeris 8. 9. 21. 27. 39. 40. 51. 54. 64. 65. 66. 118. 143. Inter hæc non pauca intercidiſſe marmora cognoſces, quæ iam doctiſſimus Donius centum fere ab hinc annis exſcripſerat; quæ ex eius Schedis protuli in Parte II. huius Operis in Appendice a num. 34. ad 52. Ex iisdem Schedis, rursus ſpicilegio accuratius factò, hæc quoque inſcripta marmora reperire contigit, quæ apud Nobiliſſimos Corſinios exiſtabant, quæ modo deſiderantur.

454

TROILVS LIVIAE ATTICVS
 C. IVLIVS GNOMON EVHODI. L.
 VIX. AN. XXV

455

ELATE. AGRIPPINAE
 GERMAN. CAES.

456

ERTIAE. PRIMAE. CL. CAES
 ELEUTHERVS.
 DANT

457

FORTVNATVS. DEC. TI. CL. M
 TI. CAESARIS CLEMA
 CHIONES
 MAMMIAE FORTVNATI

458

D M

D R V S I · P A T

P R I M I G E N I O · Q V I · V I X I T · A N N

X X X I I · D I E S · V I I

F A V S T V S · A N T O N I A E · D R V S I · I V C V N D I

C H R E S T I A N V S

459

E P A P H R E · C · C A E S A R I S

. . . . D E D I T C H A E T E

460

I V S · C · C A E S A R I S

I V L I A E · E V C H E

D E D I T · B E N I G N A

461

T I · C L A V D I V S · A V G · L

T H E O D O T V S · V I X I T

A N N O S · L ·

462

M · I V L I V S · A V G V S T A E · L ·

M E N A N D E R

I V L I A · F A V S T A

M E N A N D R ·

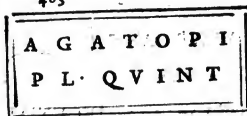
461. Duorum lapidum, qui postremi recensentur,
nonnulla fragmenta. simul confociata sunt.

Sigil-

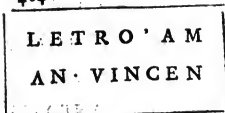
Sigillum æreum cum hac epigraphe : exstat in Museo Buccellio.

In Museo Coratio Cortonæ alterum sigillum æreum.

463

464

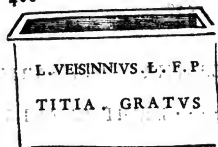
In eodem Museo Buccellio, in fundo patinae fictilis, rubri coloris.

Clusii, in Aedibus D. Claudii de Samuelis, Eq. Ord. S. Stephani.

465

466

466. Haec urna ex Tiburtino lapide urnarum Etruscarum figuram servat; adeoque est vetustissima.

Ibidem, in urna e Tiburtino marmore cum operculo.

Ibidem, in operculo urnae similis.

467

C·BAEBIVS
L·F
ARRESPEX

468

C·BABIVS·C·F
ARHS

Ibidem, in urna simili.

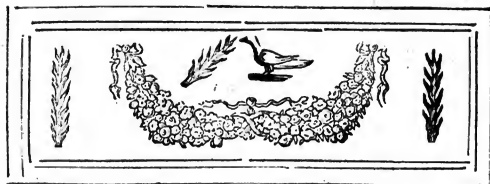
Ibidem, in urna adsimili.

469

L·SENTIVS·L·F
SABINVS·BLAESVS

470

VIRIA·Q·L·HIL·
MONV.

M O N V M E N T A

V E T E R V M

CHRISTIANORVM

ERVTA E FLORENTINIS COEMETERIIS.

Vmmo Dei Optimi Maximi beneficio factum arbitror, ut aetate hac nostra veterum Christianorum Florentinorum, pauca licet, plurimi tamen facienda, Monumenta, quibus primordia Historiae sacrae huius inclitae Urbis mirifice illustrantur, e tenebricoso terrae sinu, in quo saeculis ferme quatuordecim & amplius iacuere, optatam in lucem feliciter prodierint. Nihil hisce Monumentis insignius habet Florentia, licet eius Musca nobilissima, privataeque procerum domus antiquis operibus valde sint refertae. Ex his prisca aevi sacris reliquiis discimus, quae nam fuerint primaeva illa Evangelicae praedicationis beata germina, & quae sanctissi-

morum illorum Christi Fidelium nomina ; inter quos aliqui Florentinae Ecclesiae sacrosancta munia obierunt : nam alii Diaconi , alii Lectores ; aliae Virgines , aliae Ancillae Dei dicuntur. Virorum nomina haec sunt : CONSTANTIVS — ERPA — FVNDANIVS IOVIANVS — LAVRENTIVS NVMERIVS — MAXIMVS — ROMANVS — FLAVIVS ROMVLIANVS — SEGETIVS — VERVS. Feminarum vero haec nomina innotescunt : AQVILIA PAVLINA — AQVILIA VALENTINA — AVGVSTVLA — CARTAGO — FADIA VERIANE — FELICITAS — FLAVIA MARTINA — IVLIANA . MARTHA . Ne dubia excitentur in percrutanda eorumdem Christianorum lapidum antiquitate , in duobus ex his adnotatur tempus in quo positi sunt , nempe duo paria Consulium , Honorii videlicet Augusti XI. & Constantii II. , qui Consulatum iniire anno V. C. MCLXX. Christi vero CCCCXVII. Dei Ecclesiam moderante Innocentio Pontifice Maximo , cui successit Zosimus : item Isidori & Senatoris , qui Consules fuere anno a Christo nato CCCCXXXVI. sedente S. Xysto III. Pontifice Maximo.

Maxima ex parte Christiani lapides , qui nunc proferuntur , eruti sunt e Coemeterio vetustissimo , quod nunc fere universam occupat Ecclesiam Sanctorum Machabaeorum , quae vulgo S. Felicitatis nuncupatur . Fortuitam eorumdem lapidum inventionem paucis operae pretium est exponere . Anno MDCCXXXVI. quum a solo exstrueretur eadem Ecclesia SS. Machabaeorum , servata anterioris figura , miroque cultu & eliganti forma reficeretur , quam hodie cernimus , Architecto Ferdinando Ruggerio , viro peritissimo , & de patriae splendore , aere incisis , editisque permultis insignioribus Urbis huius aedificiis , optime merito : forte fortuna contigit , ut egestis ruderibus laeva parte eiusdem Ecclesiae , prope locum , in quo olim situm erat altare Deo dica-

dicatum in honorem Sanctorum Angelorum , ac praefertim Archangeli Raphaëlis , Christiani lapides , quos paullo inferius proferam , eruerentur ; fofforum tamen imperitia non integri , fed plerumque in varia frufta difciffi , qui tamen facile confarcinari & confociari potuerunt. Iam ego monueram fore , ut fi diligenter foffarii investigarent , & cubicula Coemeterii aperirent , facile inventuros uberem horum Christianorum lapidum mæffem. Sed bene , ut fperabam optabamque , res minime ceflit : nam terram egerere profundius latiusque & cubicula aperire , nonnulli , quorum nominibus parco , prohibuerunt , ut modicis fumptibus parcerent : pluris pecuniam aestimantes , quam hæcè primaevæ Florentinorum pietatis venerabiles reliquias. Id non ego dumtaxat , fed omnes Florentini aegerrime tulerunt. Iam enim , lucem ferente Christiano lapide , quem iterum heic fubiicio , fub folo eiusdem Ecclefiae eruto , anno MDLXXX. quum in eo fcriptum legerem POSITI SVNT , PER SINGVLA COEMETERIA : antequam alii lapides eruerentur , quindecim ferme ab hinc annis , fufpicatus fueram , feu potius divinans fcripferam , eo in loco fuiſſe antiquiffimum Christianorum Florentinorum Coemeterium : quapropter in Parte I. huius Operis pag. 299. ita adnotaram : *Et heic quoque , ubi modo S. Felicitatis Templum confpicitur , antiquum primorum Christianorum Coemeterium extitiſſe , horum marmorum non levi fuffragio coniiicio.* Quod divinabar , verum eſſe tunc compertum eſt. Sed ecce eum lapidem , cum quo alii duo , quos fubiicio , fub pavimento eiusdem Ecclefiae SS. Machabaeorum , memorato anno effoſſi ſunt : quod olim penes D. Dominicum Nardium Florentiae extare dixi , loco ſuperius citato.

1

B	M
FL	✕ ROMVLIANVS
INFAS	✕ Q ✕ VIXIT ✕ AN
✕ VI ✕ ET ✕ M ✕ VII. ET	
FRATRES ✕ IPSIVS	
QVI. POSITI SVNT ✕	
PER. SINGVLA C(E	
METERIA ✕ VER	us
Q ✕ VIXIT ✕ AN ✕ X	
ET ROMANVS. Q	ui
VIXIT A N ✕ V	
ET AVGVSTVLA	q.v
AN ✕ III ✕ S	
I N P A C E	

2

B	✕	M
LAVREN	TIVS NV	
MERIVS. DIA	CONVS	
VIX. ANNO	S.P.M. V DE	
POSITVS. V. ID,	VS OCTO	
IN PACE		

3

M
ACER
IIVS
CONSTANI
QVI VIXIT
ANNOS XXX
VII. DEPOSI
..... V
KAL. DECEN
BRES. IN. PACE

2. De ramusculis hisce, quibus Christiani lapides ornantur, consulendus Aringhius & Boldettius, egregii sacrorum monumentorum interpretes.

Sed

Sed non hos tantum lapides Christianos, verum & alios post memoratum annum MDLXXX. ex eodem Coemeterio erutos fuisse comperio ex his quae narrat R. Presbyter Sanctes de Assettatis in Codice, quem inscripsit *Memoriale di S. Felicità*, quem cum aliis ab eo exaratis diligenter servant Nobiles Ancillae Christi, eiusdem Ecclesiae Moniales in suo Archivo, veterum monumentorum locupletissimo. Fuit idem Sanctes viginti annorum spatio eidem Ecclesiae Praefectus, & Monasterii Monialium Moderator omni laude dignissimus. Monumenta, omnia, quae ad Historiam eiusdem Ecclesiae pertinent, diligenter collegit, digessit, ac descripsit patrio sermone, anno MDCXIII. aetatis vero suae sexagesimo tertio. Ita igitur scribit: *L'anno 1580. facendo Iacopo de' Rossi la sua Sepoltura vicino alla Cappella del Crocifisso (pertinet hoc Sacellum ad Gentem nobilissimam Florentinorum Patriciorum del Nero) si trovarono da cinque braccia sottoterra alcuni Epitaffi di sepolture in predetto marmo: i quali mostratigli al Rev. Don Vincenzio Borghini, disse, che quelle lettere mostravano d'esser fatte da mille anni. Fu mala cosa il non conservarli: e nel fare altre Sepolture: come quella delle Monache, l'anno 1588. e più fà quella della nostra Compagnia, si sono trovati pavimenti bassi più che non è la piazza nostra, e muri grossissimi.*

Memorato anno MDCCXXXVI. statimac aliquot lapides Christiani inventi sunt, nempe VII. Kalendas Quintiles, quum frequenter ad Ecclesiam hanc, quae tunc construebatur, adcederem, vidi e regione altaris SS. Angelorum parietem, qui subtus gradus eius extendebatur ad alterum latus, nempe dextrum, habito respectu ingredientium in Ecclesiam: qui paries admodum validus & crassus, e coloribus variis qui supererant, sacris Historiis antiquitus pictum

tum fuisse adparebat ad exemplum veterum Cryptarum Romanarum, quarum schemata publici iuris fecere Bosius, Aringhius, & alii. Narravit mihi Ruggerius Architectus inventum etiam fuisse a fossariis sarcophagum lapideum, quem propter ingentem molem extrahere noluerunt. Haud igitur angustum, sed latum, concameratoque opere constructum fuisse hoc Coemeterium, perspicuum est, in quo primum sacram Synaxim habuisse priscos Florentinos Christi Fideles, haud dubitandum est. Adlatus lapis plura in eo Coemeteria, nimirum cubicula, fuisse diserte docet. Fuisse arbitror venerandum hoc Coemeterium sub cura Antistitum Florentinae Ecclesiae; nam tamquam rei suae, eiusdem expresse meminit Ildebrandus Episcopus Florentinus in Charta donationis, quam dedit Monasterio, & Monachis inservientibus Basilicae S. Miniatis, quam summa magnificentia a fundamentis extruxit, una cum eorum Monasterio. Instrumentum huius donationis adfert Cl. Vghellius in Tom. III. Italiae Sacrae col. 48. in haec verba: *Similiter ibidem concedo Ecclesiam S. Felicitatis, quae est posita prope Capo de Monte, CVM COEMETERIO, & certis terris, & vineis quaecumque de ipsa Ecclesia tenet Ioannes Presbyter, filii Vrsi Presbyteri.* Lege tamen *prope Capo de Ponte*: nam haec Ecclesia ita in aliis priscis monumentis describitur, quod sita sit prope caput, nempe extrema pontis, qui nunc vulgo ob eius antiquitatem, & quod primus omnium pontium fuerit Arno impositus, dicitur *il Ponte vecchio*. Lege etiam *& vineis & quaecumque tenet &c.* Ex quibus colligimus, magno in honore fuisse apud priscos Florentinae Ecclesiae Pastores hoc perinsigne Coemeterium, tunc situm extra ipsam urbem Florentiam; cuius exstructio vetustissima est, & facile ad primordia Christianae Religionis referri potest; quum Florentinam

tinam Ecclesiam moderaretur S. Felix, qui Romano Concilio interfuit, contra Novatianos celebrato, anno CCCXIII. sicuti narrat Optatus Milevitanus, veteresque eiusdem Concilii subscriptiones fidem faciunt: vel quum eidem Sanctae Ecclesiae praeesset S. Theodorus; quo sedente in Florentina Cathedra, vetusta perhibent monumenta, eum consecrasse Basilicam & Baptisterium S. Ioannis, uti in eius Historia, Deo dante, ostendam. Patet etiam multos ex his Christi Fidelibus in hoc Coemeterio tumulatos fuisse, dum Florentinae Ecclesiae praeesset Sanctissimus Antistes Zenobius, & per saecula sex & amplius, quae secuta sunt, maximo in honore fuisse, quum saeculo XI. praeaudatus Ildebrandus Episcopus Florentinus de eo praecipue meminerit, illudque concesserit, & assignaverit cum aliquot possessionibus Basilicae & Monasterio S. Miniatis.

Huiusce studii colligendorum veterum monumentorum, quod nunc mirifice viget floretque inter Florentinos, ac vigere & florere tum maxime coepit, praesertim quum Petrus Victorius, Ioannes Riccardius, Vincentius Borghinius, Ioannes Baptista Donius, Carolus Senator Strozius, Cosmus della Rena, alique nobiles & illustres viri Florentini viverent: atque ante hos Magnifici viri Cosmus Medices, & Laurentius, eorumque alumni Politianus, & Poggius, qui ceteris facem extulerunt: utinam parva aliqua scintilla in maioribus nostris resplenduisset! Sed iidem teterrimis bellis domi forisque impliciti, a saeculo potissimum decimo usque ad extrema fere Florentinae Reipublicae tempora, de his, deque aliis eximiae eruditionis monumentis, nullam curam habuere; quin etiam tam inculti barbarique fuerunt, ut ea quae maximo Urbis decori erant, & ad patriam Historiam illustrandam maxime conducebant, qua possunderint, qua

qua diruerint, qua inter fundamenta aedium proiecerint, vel in fornaces abiecerint: quod fatum ab Ioanne Iucundo superius valde deploratum legimus; ut hinc conicere fas sit, multa etiam nunc sub humo latere monumenta: quod in dies perspicuum esse, compertum fit; nam in Foro veteri pavementum antiquum variis marmoribus egregie tellatum paucis ab hinc annis inventum est: item substructiones repertae veterum aedificiorum prope Forum piscarium: & prope Thermas nuper inventa est columna pulcherrima e marmore ex Ilva insula, altitudinis duodecim pedum Romanorum, & capitulum e marmore pulcherrimum atque elegantissimum: item egregii operis antiqui marmoreum caput Iovis Serapidis prope easdem Thermas, post Ecclesiam S. Balsii, quae a nobis descripta, & delineata sunt, hodieque earum reliquiae in Museis servantur.

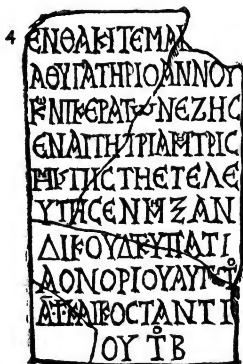
Dominico Mariae Mannio Viro clarissimo, de crudita antiquitate, patriaque historia optime merito, multum Florentini, atque ego ipse debeo; nam, quum prope Ecclesiam S. Felicitatis domum haberet, pervigil a me atque ab amicis rogatus curabat, instabatque fossoribus, ut si quos lapides invenissent, statim de his eum monerent. Omnium primus statim mihi nunciavit erutos esse aliquot Christianos lapides e memorato insigni Coemeterio; quos ipse primus diligenter exscripsit, idque ego ipse quoque mox feci, amboque amicis venerandae antiquitatis cultoribus una communicavimus. Plane omnium princeps, qui hos lapides in lucem protulit, memorandus est vir, omni aevo praestantissimus Ludovicus Antonius Muratorius, qui in Class. V. pag. CDI. Tom. I. Thesauri novi Inscriptionum antiquarum nonnullos pervulgavit; sed quod apographa ab Antonio Francisco Marmio Equite Florentino

acceperit, postquam per varias hominum manus ivere, ut evenire solet, non omnino accurate, eo curante, prodierunt. Diligenter hanc spartam postmodum occupavit Petrus Franciscus Fogginius Florentinus, Sacrae Theologiae Doctor, mirabilis Vir, qui ad fidem ipsorum lapidum Christianos hos titulos pervulgavit in Exercitatione singulari *de primis Florentinorum Apostolis*, Florentiae edita anno MDCCXL. quam postea iterum produxit insertam in singulari item Opere *De itinere & Episcopatu D. Petri*. Rem igitur facturus antiquitatum cultoribus gratissimam, easdem inscriptiones, ad marmorum fidem a me, & ab eo delineatas, ligneisque formis incisas, ab eodem humanissimo viro, ut heic rursus proferrem, inpetravi. Alia quaedam fragmenta eorumdem lapidum, ab eo praetermissa, adiicienda curavi. Graecam illam inscriptionem, in qua Honorius & Constantius Consules adnotantur, primus omnium in lucem protulit V. C. Franciscus Eques Victorius, in egregio opere, quod Florentinis typis excusum est anno MDCCXXXVIII. inscripto: *Il Fiorino d'oro antico illustrato*, quod mihi honoris causa inscripsit, protulitque Cap. V. ut ostenderet quinto potissimum saeculo Florentinos S. Ioanni, Christi Domini Praecursori & Baptistae devotos, se urbemque suam eius patrocinio & tutelae commendasse, usumque forsitan iam inde invaluisse, ut Baptismate tinctis Fidelibus Ioannis nomen imponeretur: quum aliorum lapidum Christianorum penes Donium Class. XX. num. 2. 77. & 79. itemque Reinesium Class. XX. num. 324. & 325. auctoritate constet, eo saeculo frequentius Ioannis nomen Christi fidelibus imponi consuevisse. His adde alterum Graecum lapideum penes Cl. Boldethium Lib. II. Cap. VII. pag. 417. Observat. in Coemeteria SS. Martyrum. Tota Italia S. Ioannis Baptistae cultum mirifice auxerunt atque amplificaverunt

runt Langobardi; cuius rei penes Paulum Diaconum insigne existat testimonium, quod me legere memini.

Praeter hoc venerandum celeberrimumque veterum Florentinorum Christianorum Coemeterium, alia item Coemeteria olim variis in locis extra hanc urbem fuisse, ex antiquis monumentis compertum est, quae postmodum commemorabo. Nunc primum ab illis exordium sumam, quae nostra hac aetate eruta sunt, dum Basilica SS. Machabaeorum, quae nunc *S. Felicitatis* vulgo dicitur, paene a solo magnificentius exstrueretur, adnotato ad singulos lapides tempore, quo effossi sunt.

*Titulus marmoreus effossus Kal. Iun. anno MDCCXXXVI.
alt. fere II. ped. Rom. lat. ped. 1.*

4. Cl. Fogginius pag. 11. praelaudatae Exercitationis, Cl. Muratorii interpretationem, quam huic lapidis adfert, & suas in eam animadversiones ad-

adduxit, quas huc adferre iterum lubet: *Haec Inscriptio, quam prout acceperat ab Antonio Francisco Marmio, Equite Florentino, edidit totus in orbe notus Antonius Ludovicus Muratorius, Class. V. pag. CDI. Tom. 1. praestantissimae veterum Inscriptionum collectionis, quae nunc Mediolani in lucem editur, & refert etiam, eruditione non minus, quam generis nobilitate clarus, Eques Franciscus Victorius in Commentario Historico de celebri nummo aureo, vulgo il Fiorino d'oro (Part. 1. Cap. V. pag. 19.) scripta est sub Augusti Honorii Consulatu XI. & Constantii II. scilicet anno Christi 417. Porro Latine sic vertitur. ENΘΑ heic: KITE iacet: MAP·A Maria: ΘΥΓΑΤΗΡ filia: IOANNOY Ioannis: K^o ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ cui (patria locus) Niceratium, inquit Muratorius; id quoque addens, Niceratium fortassis fuisse vicum illum apud Apameam Syriae situm, qui a Theodoro Niceste appellatur. Verum quo iure vir Cl. verterit K^o ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ, cui Niceratium, non subit; & nos quidem sine versione in medium relinquere malumus, quam male vertere: Ε ΖΗCΕΝ vixit: ΑΙΤΗ annos: ΤΡΙΑ tres: ^Η Μ ΤΡΙC menses tres: ^Η ΜΙ⁵ & semis: ΝΙCΤΗ fidelis: Ε ΤΕΛΕΥΘΗCΕΝ defuncta est: ^Η Μ mensis: ΞΑΝΔΙΚΟΥ Xandici: ΔΕ forte dixati die decima: Muratorius explicat die quarta; sed ex malo autographo scribit etiam ΔΕ contra lapidis fidem: ΤΗΑΤΙΑ sub Consulatu. Hucusque Cl. Fogginius.*

Haesit mihi aqua in illis K^o ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ. Primum dubitavi, num sigla illa K^o iudicarent, usurpato more stiloque rudi eo saeculo, seu integrum referrent ΚΑΛΟΝΥΜΩ, vocati, adpellati, sive cognominati ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ: adeo ut primum patris huiusce puellae nomen sit Ioannes, quod sacro Baptismate tinctus accepit; alterum vero quod sequitur nomen, quo ante Baptisma audiebat, ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ Niceraton fuerit. Exemplum non deesse videbam & in Sacro Codice.

Actorum Cap. X. v. 32. Καὶ μετὰ αὐτοῦ Σίμωνα, ὃς ἐπι-
καλεῖται Πέτρος. *Et accersi Simonem, qui cognominatur*
Petrus. Item Cap. XIII. v. 1. Συμὼν ὁ καλούμενος Νίγερ :
Simeon, qui vocabatur Niger. Ibidem v. 9. Σαῦλος
δι' ὃ καὶ Παῦλος : *Saulus qui & Paulus.* Non raro etiam
in monumentis veterum Christianorum tum Graecis,
tum Latinis, idem stilus servatur. In lapide a
me edito in Parte I. huiusce Operis pag. 219. n. 20.
ΣΙΜΠΑΙΚΙΑ· Η· ΚΑΙ· ΚΑΛΩΝΤΜΟΣ : *Simplicia, quae &*
Calonymos. Item FLAVIA QVAE ET FELICITAS. etc. In
his vero observandis mihi non placebam, quum
apud Geographos de hoc peculiari loco nil scriptum
invenirem. Sed in marmore non ΚΑΛΟΝΤΜΩ, sed
Κ· ΚΑΛΟΝΤΜΟΥ scribendum erat. Hisce obrutus diffi-
cultatibus, quid viri docti sentirent, expiscatus sum.
Meas difficultates primum per litteras exposui do-
ctissimo omnis antiquitatis & eruditionis interpreti,
& vindici Ioanni Gaspari Hagenbuchio, Tigurino
Professori celeberrimo, qui haec inter cetera, quae
excerpsi ex eius epistola, data Idibus Novembris,
anno MDCCXXXVI. ad me perhumaniter scripsit.

„ Marmor illud tuum orthographiam sequitur
„ Graecam, a puriore satis abeuntem; neque ve-
„ ro eam in quinti saeculi monumentis insolitam;
„ cuius ante omnia species has septem enumero:
„ ΑΙ pro Ε. ΑΙΘ.
„ Δ pro Θ. ΞΑΝΔΙΚΟΥ.
„ Ε pro ΑΙ. ΚΙΤΕ
„ Ι pro ΕΙ. ΚΙΤΕ. ΤΡΙΣ. ΥΠΑΤΙΑ
„ Ν omissum ante Σ. ΚΟΣΤΑΝΤΙΟΥ
„ Ν ἐφελεσμένον etiam ante consonam: ΕΤΕΛΕΥΘΗCΕΝ ΜΗ
„ Ο pro Ω. ΙΟΑΝΝΟΥ. ΟΝΟΠΙΟΥ. ΚΟCΤΑΝΤΙΟΥ.
„ quae singula Indicum a Scaligero ordinatorum.
„ Capiti XIX. tum inferi, tum iam inferra alia fir-
„ mare, ex iisdemque firmari, facile possunt. His
„ ita praemissis, Graecum lapidem tuum ita legam

„ at·

„ atque interpreter. Εἴδα καίται Μαρ..... (forte Μαρία)
 „ θυγάτηρ Ἰωάννου..... ἔζησεν ἔτη ἑξία, μῆνας ἑξῆς, ἡμέρας δέ-
 „ κα, πρὶν ἐπιλεύσσει μὲν Ἰωάννου δικάτη, ὑπατία Ὀρωγία Αυγύ-
 „ σου τὸ ἐνδικατον, καὶ Κωνσταντίου τὸ δεύτερον. Hoc est: *Heic*
 „ *sita est Mar...* (forte *Maria*) *filia Ioannis.....*
 „ *vixit annos tres, menses tres, dies decem, fidelis,*
 „ *defuncta est mense Aprili, decima die. Consulatu*
 „ *Honorii Augusti XI. & Constantii II.*

„ ΜΑΡ.... Α. Nomen defunctae puellae integrum
 „ invidit nobis vetustas: ultima enim versus primi
 „ corrupta sunt: vel sic ΜΑΡΙΑ restituendum esse,
 „ non difficile est coniectu.

„ Κ^α ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ. Heic vero haereo: Poteram
 „ coniecturam in medium adferre unam atque item
 „ alteram: sed veritus, ne immaturores essent, vul-
 „ pem Aesopicam imitari malui: *nondum matura*
 „ *est, nolo acerbam sumere.* Id unum Te etiam at-
 „ que etiam rogo, ut saxo iterum curatissime in-
 „ specto, significes, an certa & definita sit haec tua
 „ exscriptio; in primis an litterae κ. ita superposi-
 „ tum sit ω, non οΥ. vel quid aliud. Est vero etiam,
 „ quod magis te rogem, qui quaestionem posuisti,
 „ eam ipse mihi ut expedias: magnam ita a me,
 „ mox deinde ab omnibus, si, quam spem facis,
 „ tertium Volumen proxime edideris, gratiam
 „ inibis.

„ Ι^α ΙΙ^α. Putabam, forte post I. senarii Graeci no-
 „ tam ε adesse, quod *ἐπίσημον* *Vau* vocant: quo
 „ modo dies exiissent non tantum X. sed XVI. at
 „ quum eandem figuram versu 8. post ΑΥΓ occur-
 „ rere vidi, eam ornatus gratia abundare credidi
 „ utroque loco.

„ ΠΙΣΤΗ. Adnotatione mihi dignum videtur, pu-
 „ ellulam, nondum quatuor annorum, iam *πιστή* vo-
 „ cari: quod fieri existimandum est, quia parenti-
 „ bus Christianis orta, sacroque Baptismatis lava-

„ cito

- „ cro tinā, Christo nomen dedit. Τα τῶν πιστῶν τέκνα
 „ ἀγιά εἰν. I. Corinth. VII. 14.
 „ ^{II} Μ ΞΑΝΔΙΚΟΥ. Lege μὲν ξανδικοῦ. ita in Gruter.
 „ MLII. 6. ΜΗΝΙ ΠΑΝΗΜΟΥ. & MCLXI. 2. ΜΗΝΗ ΔΚΤΟΥ.
 „ ΒΡΗΟΥ. i. e. μὲν Ὀκτωβρίου. etsi analogia concordiam
 „ substantivi μὲν, & adiectivi Ξανδικός, in eodem ca-
 „ su postulet, μὲνς Ξανδικός: quo modo si quis legere
 „ malit, ut genitivi regantur ab suppresso substan-
 „ tivo ἡμέρα, non refragabor: in mea lectione da-
 „ tivus μὲν ab subintellecta praepositione ἐ regitur;
 „ genitivus autem Ξανδικοῦ, ac si substantivum esset,
 „ non adiectivum, a substantivo μὲν. Ceterum men-
 „ sis Ξανδικοῦ nomen esse Macedonicum, seu Syro-
 „ Graecum, cum Aprili Romanorum convenire,
 „ tralatitium est.
 „ Δ Τ. Torserunt me aliquamdiu, parumque ab-
 „ fuit, quin Δ Τ legerem tentarem: i. e. τῆς (sc.
 „ ἡμέρας) τῆς (ὑπατείας). At ligari Κ & Τ in eadem fi-
 „ gura, quum typus tuus nimis aperte praeferret,
 „ tandem Δ Κ & Τ sum interpretatus: memor, in po-
 „ sterioris aevi faxis, quale hoc nostrum esse mox
 „ patebit, syllabas integras singulis tantum litteris
 „ non raro incisas esse: cui rei exempla nunc non
 „ quaero, copiose invenienda: quorum complura ali-
 „ bi enotavi, in quibus etiam voces adscriptis tan-
 „ tum litteris consonis, omissis vocalibus, ut no-
 „ stra haec ΔΚΤ. i. e. δεκάτη sc. ἡμέρα, quod substan-
 „ tivum toties solet omitti. Quid? quod doctissimus
 „ Massonus in animadvertendis ad novam Gruteri
 „ editionem pag. CCCLIV. a init. ad Gruteri saxum
 „ mihi iam citatum MLII. 6. monuit: ἡμέρα certe
 „ addi non solet, nisi cum feria, seu dies hebdomadis
 „ notatur, sicut compluribus exemplis probare possem.
 „ Vide modo MCLXI. 2.
 „ ^T Α. Τ. Quum certissimum sit, Honorium Aug.
 „ XI. & Constantium II. Consules fuisse anno post
 „ C. N.

„ C. N. CCCCXVII. certissimum quoque est, ad eum-
 „ dem annum, nostrum saxum referri debere: de quo
 „ quum tibi non sit dubium, vide quaeso, num in
 „ saxo tuo non T sed prorsus tantum I seu lineola, ut
 „ in numeris saepe solet, superiacente T, inscul-
 „ ptum sit: ita enim TO AI. id est τὸ ἐνδίστατον, quod
 „ indubie requiritur, legemus. Scilicet, in numis
 „ Graecis saepissime minorem numerum maiori prae-
 „ cedere: id quod, & in hoc saxo observatum pu-
 „ tem. A unitatem Graecis, I. vel T denarium nu-
 „ merum iisdem notat: ut AI idem sit, quod IA;
 „ utrumque XI. Quod si etiam in saxo T ipsum sit
 „ insculptum, vitio errantis quadratarii id contigis-
 „ se nullus dubito. Miror vero, Relandum Fasti.
 „ Consul. p. 580. ex Grutero, & p. 563. ex Browe-
 „ rio, ad duos annos diversos, tamquam duo di-
 „ versa saxa retulisse, quod nonnisi unum idemque
 „ est saxum Trevirense, in quo Constantini Consu-
 „ latus I. cum VIII. Honorii coniungitur: de quo
 „ Petavii rationes sequendas sibi quoque duxit Chro-
 „ nologorum, quos nostra aetas vidit, facile prin-
 „ cept Massonus, nota ad Gruterum iam adlata. Re-
 „ landus Constantinum Consulem (in Galliis) an-
 „ no post C. N. 409. cum Constantio iterum Con-
 „ sule anno post C. N. 417. temere confundit loco
 „ posteriore. Sed de saxo Graeco iam satis me ti-
 „ bi fecisse puto, ut ad alia brevissime expendenda
 „ merito descendam.

Sequenti anno data ad me epistola a. d. xv.
 Kal. Februarias, haec scripsit idem Hagenbuchius vir
 Celeberrimus. „ Anno superiore toto nil me docuisti
 „ de saxo Graeco x̄ NIKΕΡΑΤΩΝ, ut nec de
 „ T. A. T. Obtulerunt interea temporis mihi se haec
 „ etiam exempla, quibus meam emendationem, Fa-
 „ stis unice nixam, T AI, praeterea confirmem. Gru-
 „ ter. CCCXXVII. lin. 15. 16. ΕΙΣ ΤΟ Κ Τ Α. ΚΑΙ Κ

„ Z A (in nova editione textus K Z A, reiecta in mar-
 „ ginem lectione, cui lineola superiacet, K Z) HAI H
 „ K A. item linea antepen. Θ K A. Vnde promiscue
 „ vicenarium numerum K, numeros intra denarium,
 „ C, (ἐπίσημον βᾶν, cuius figura trita C de qua Hadr.
 „ Relandus Praef. ad Fastos Consulares fratris sui
 „ pag. *** 5. b) Z, H, Θ, bis consequi, bis an-
 „ tecedere videmus. Adde Gruter. CCX. CCXI. ubi
 „ minores numeros denario numero antecedere, ip-
 „ sumque meum AI, hoc est, XI., plus semel occur-
 „ rere videbis. Apud eundem Gruterum CCCCXCI.
 „ 1. φυλὴ ΓΑ. & CCCCXCV. 1. φυλὴ ΔΓ. Quae ad saxum
 „ aliud Vol. 1. Inscriptionum Romanarum in Etru-
 „ ria pag. 429. num. 1. ad te perscripsi, eadem
 „ iam Carolo Dato quoque in mentem venisse ex
 „ Inscriptionibus Donianis pag. 563. fin. postmodum
 „ vidi, de eiusque consensu mihi sum gratulatus.
 „ Tomum tertium Inscriptionum Etruriae tuae quan-
 „ topere desiderem & expectem, verbis vix profe-
 „ ram. Dabis in eo & Graecum marmor, quod &
 „ Muratorius habet CDI. 4. ubi ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ de
 „ patria puellae, vel patris accipit, & K* transfert
 „ cui: quod miror. Habet item Δ- pro tuo Δ K,
 „ quod legebam δεκάτῃ. Ita K* accipere malletm de
 „ Κώρη vico *Niceratum*, ut Νικεράτων sit genitivus plu-
 „ ralis incolarum. Sed de his tu videris rectius.
 „ Donianos Indices tuos, in quibus magno & in-
 „ defesso labore conficiendis, Scaligerum feliciter es
 „ imitatus, describendos mihi curavi, descriptos
 „ dissecui, ordineque paginarum Donianarum dispo-
 „ sui, ut mihi de singulis iam saxis constet, quo-
 „ ties & quomodo in Indicium tuorum Opere sint
 „ adducta, etc.
 „ In Gudiano & Doniano Opere eadem faxa da-
 „ ri, veniam omnino meretur; quod utrumque
 „ Opus eodem tempore, locis spatio terrarum valde
 „ dif-

„ distantibus , in lucem edebatur : at in Muratorii
 „ Opus magnam partem transfundi, indignor. Cur
 „ Muratorius Donianos tuos sudores non eodem lo-
 „ co habeat, quo Gruteri , Reinesii , Sponii, Fa-
 „ bretti? etc. Gestiret animus explicatius proloqui,
 „ quibus modis epigraphicum studium posset reddi
 „ commodius, facilius, communius, nisi ea res epi-
 „ stolae modum omnem transgrederetur etc.

Praemissis hisce Observationibus, insertisque in
 hoc Opere tamquam gemmis, nonnullas subiicere
 meas, proletarias quidem, non abs re esse videtur.
 Primum non arbitror puellae Christianae nomen trun-
 cum in ipso lapide ita supplendum ut dicat ΜΑΡΙΑ;
 nam marmoris frustulum quod deest, multa diligen-
 tia a me anquisitum, nec inventum, non duarum,
 sed ad minus quatuor, vel quinque litterarum ca-
 pax videtur; adeo ut subspicari primum sit scriptum
 ΜΑΡΚΗΛΛΑ, vel alterum nomen simile. ΜΑΡΚΙΑΝΑ.
 ΜΑΡΤΙΝΑ. ΜΑΡΤΙΜΑ; cuius nomen legitur in Chri-
 stiano lapide inter Boldetthianos ad Observationes
 in Coemeteria SS. Martyrum Lib. II. Cap. IV.
 pag. 370.

Praecedit nomen defunctae puellae Christianae,
 ΕΝΘΑ ΚΙΤΕ. Haec formula vario modo, nec sem-
 per constanti, frequenter occurrit in Christianis ti-
 tulus. Exempla habes penes V. Cl. Antonium Ma-
 riam Lupium Florentinum, S. I. Presbyterum, in
 Dissertatione & Animadversionibus ad Severae Mar-
 tyris Epitaphium pag. 51. Tab. VII. ΕΝΘΑ ΔΘ
 ΚΕΙΤΕ ΜΝΙΑΘΕΑC. facile ΜΝΑΘΕΑC. *Hic ia-
 cet Mnaseas.* Ibidem: ΕΝΘΑ ΔΕ ΚΕΙΤΕ ΙΟΥΛΙΑ-
 ΝΟC: *Heic iacet Iulianus.* Pag. vero 107. sic:

ΠΙCΤΟC ΕΚΠΙC
^{sc} ΙΩΝ ΖΩCΙΜΟC
 ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΜΕΘ
 ΖΗCΑC ΕΤΕCΙΝ
 Β. ΜΗ. Α. ΗΜΕ ΚΕ

scilicet: *Fidelis ex Fidelibus* (existens) *Zosimus*. *hic iaceo*: qui vixi annos duos, mensem unum, dies vigin-
 tiquinque. Aliter in alio lapide apud eundem pag.
 177. ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ ΦΑΥCΤΙΝΑ. *Hic dormit*
Faustina. Frequenter etiam; ΕΝΘΑΔΕ ΚΙΤΗ ΕΝ
 ΕΙΡΗΝΗ. *Heic dormit in pace*; de qua formula
 vide Severanum, Romae Subterranean. Lib. II. Cap.
 XXII. pag. 191. desumpta ex vers. 9. Psal. IV. *In pa-*
ce, in idipsum, dormiam & requiescam. In nostro igitur
 lapide; ΕΝΘΑ ΚΙΤΕ.

ΙΟΑΝΝΟΥ. Ioannes pater est huius Christianae pu-
 ellae. *Ioannis* nomen in Christianis saeculis non nisi
 saeculo V. usurpatum animadverto. Ioannem & Va-
 ranam Consules adnotavi in Parte I. huius Operis
 num. 134. pag. 168. qui Consules in Oriente fue-
 runt anno post C. N. 457. Occurrit in Graecis &
 Latinis lapidibus apud Reinesium Cl. XX. num.
 CCCXXIV. & CCCXXV. In Aquileiensibus apud Cl.
 Ioannem Dominicum Bertolium num. DX. pag. 349.
 IOHANNIS LECTI CVM MATRE SVA AGNETA. In quo notan-
 da interpunctio & pro puncto, uti etiam exhibet
 hoc marmor; & pag. 346. num. DIV. IOHANNIS MIL
 DE NVM CADISIANO. *Miles de Numero Cadisiano*: item
 pag. 334. num. CCCCLXXXIV. adfertur marmor, ut
 adparet, vetustius, cum hac inscriptione, tribusque
 inculptis figuris sublatiis manibus, more orantium,
 & duobus candelabris:

HIC. REQUIESCIT. PVER. IOHANNES
 QVI. VIXIT. ANN. III. MEN. II. D. XIII.
 DEPOSITVS. DIE. XIII. KAL. AVG. IN. PACE

Antiquius *Ioannis* nomen usurpatum lego in monumento, quod vide si otium tibi est, hisque deliciis frui gaudes, in Specimine Rei Nummariae apud celeberrimum virum Andream Morellium pagina mihi 107. in quo multa adnotari possunt.

Quod pertinet ad tertiam huiusce lapidis lineam, certum indubitatumque est, non aliter scriptum quam, Κ ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ. Interpretatio Cl. Hagenbuchii, licet coniecturam adpellet, mihi magis adridet, & verisimilior videtur; nam Κ prima syllaba indicari putat nomen Κώρη, vicum nempe ΝΙΚΕΡΑΤΩΝ, *Niceratorum* populorum, qui vicum forsitan incolebant, qui a Theodoro *Nicerte* adpellatur, situm apud Apameam Syriae. Sed exemplo Christiani lapides Graeci apud Cl. Bolderthium Lib. II. Cap. XVIII. pag. 555. liquet interpretandum esse Κ, nempe ΚΩΜΗC. scilicet *pago*, seu *vico*; non autem Κώρη *regione*: lapis haec habet:

Φ	Λ	Α	Υ	Ι	Ο	Π	Α	Τ	Α	Ο	Σ
Η	Ρ	Α	Κ	Λ	Ε	Ι	Δ	Ο	Υ	Τ	Α
Ε	Γ	Υ	Π	Τ	Ο	Τ					
Κ	Ω	Μ	Η	Σ	Μ	Ε	Γ	Α	Α		
Η	Σ									
Τ	Η	Σ	Μ	Ε	Γ	Α	Λ	Η	Σ	Η	Ρ

Hoc est: *Flavius Paulus Heraclidis* (filius) *ab Aegypti pago magnae..... magnae Heracleae*. In saxis militaribus, quae militum patriam declarant;

simili modo per unicam litteram, vocis initialem, eam notatam cernimus, nempe N. vel NAT. *Natione*, MV. *Municipio*, *Municipalis*, D. *Domo*. Insigne marmor Christianum inter Aquileiensia Musei sui adfert prae-
laudatus Bertolius, in quo Luciae Severae filiae Zenobii, quae anno aetatis suae septimo cum Deo fuit, adnotatur natale solum, nempe civitas Niloa, quae facile est Nilopolis Aegypti, laeva ad Nilum sita, de qua Ptolemaeus: $\Sigma \epsilon \tau \eta \rho \alpha \Theta \gamma \gamma \alpha \tau \epsilon \rho \chi \eta \nu \omicron \beta \omicron \rho$
 $\mu \eta \nu \omicron \nu \zeta \alpha \nu \omicron \alpha \tau \eta \varsigma \rho \omicron \lambda \epsilon \omega \varsigma \nu \iota \lambda \omega \omicron \tau$. Superest
dubium, utrum scriptum sit $\rho \omicron \lambda \epsilon \omega \varsigma$ vel potius
 $\rho \omicron \lambda \epsilon \omega \varsigma$, ut suspicor. In marmore Ethnico,
quod dedi in Parte I. pag. 373. num. 128. fit men-
tio puellae Pastophorae $\Theta \epsilon \alpha \varsigma \cdot \Nu \epsilon \iota \lambda \omega \tau \iota \delta \alpha \omicron \varsigma \epsilon \iota$
 $\varsigma \iota \alpha \omicron \varsigma$. *Agñhc*. *Deae Nilotidis Isidis castae*.

Perrari sunt Christiani lapides, in quibus de-
functorum patria indicatur, in quorum serie & hic
noster adnumerandus. Apud Cl. Boldetthium paucos
hosce alios adnotare lubet; IN PACE DEFUNCTVS VERE-
CVNDVS NATVS IN VRBE ROMA. ANNOS IXV. pag. 404. VI-
CTORIA. DE REGIONE MADMEDERENSIVM. pag. 411. HAIA-
KON EMECHNON etc. ibidem. ANNEVS FORTVNALIS MILIS
REGIONIS BISENTINAE. pag. 416. VALERIVS. LILA. SCVTA-
RIVS NATIONE. MAVRVS.

1^m1ⁱ. Quod in quinta linea sequitur post I.
nempe c. litera non est; sed interpunctionis nota.
In lapide Syracusis advecto, qui adservatur in Mu-
seo Collegii Panormitani Soc. Iesu, notam aliam,
similem notae Arabicae $\sigma \sigma$ adnotat prae-
laudatus amicus meus P. Lupius S. VIII. pag. 60. qui fufius de
hisce interpunctionibus differit.

$\nu \iota \chi \tau \eta$. *Fidelis*. Fideles Tertullianus adpellat
intinios, & *perfectos* *Dei servos*: Hieronymus *Chri-*
stianos, in Dialogo adversus Luciferianos. Vetusti
lapides distinguunt *Fideles*, & *Audientes*, quorum
mentio in adlato a me lapide Christiano in Par. I.
hu-

huius Operis pag. 288, num. 2. *Fideles* namque, dimissis post missam *Catechumenis*, manebant, & orabant cum aliis *Fidelibus*, hisque solis licebat recitare Orationem, quae propterea a veteribus vocatur Εὐχὴ τῶν Πιστῶν. Haec ex Suiceri Thesauro Ecclesiastico. Hac laude ornati Christiani in sepulchralibus titulis: ut supra: ΠΙCΤΟC ΕΚ ΠΙCΤΩΝ. *Fidelis ex Fidelibus*, nempe parentibus: & in adlato a me lapide: SOZOMENETI. ALVMNAE AVDIENTI. PATRONVS FIDELIS. uti haec etiam puellula. In aliis apud Cl. Boldetthium: FIDELIS IN CHRISTO. pag. 275. D. Paulus in Epist. ad Ephesios Cap. 1. Τοῖς ἔσιν ἐν Ἐπίσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. *Omnibus sanctis, qui sunt Ephefi, & fidelibus in Christo Iesu*. In aliis titulis apud eundem: FIDELIS IN PACE pag. 392. & pag. 453.

CYRIACVS FIDILIS DECESSIT OCTO DIES
MINVS. A. TRES. ANNVS III. KAL. MAR.

Hunc titulum ideo integrum protuli, ut de eius aetate, ut cernimus, adnotata in hoc lapide, non dubitemus: nec novum videatur trimam puellam, vel quadrimam, Fidelem nominari. S. Zosimus Papa, quo sedente obiit haec puella, ut in Libro Pontificali edito a Cl. Vignolio: *Praecepit, ut nulus Clericus poculum in publico propinaret, nisi tantum in cellis Fidelium, maxime Clericorum.*

ΞΑΝΑΙΚΟY. Singularis est in hoc lapide mensis Xanthici mentio, quem mensem Aprili Romanorum respondere Muratorius, & Fogginius indicarunt. Apud Asianos is fuit anni sextus mensis, cuius prima dies erat vicesima secunda mensis Februa-

bruarii, ea vero qua exibat, dies vicesima quarta Martii apud Romanos. De Asianorum anno eiusque mensibus consulendus est magnus Henricus Norisius, qui eius Diagramma exhibet in Dissertatione I. de Anno Macedonum pag. 18. Igitur dies decima huius mensis Xanthici, qua haec Christiana puella obiit in somno pacis, ex Norisio correspondet diei tertiae Martii Romanorum; secundae vero eiusdem mensis, si annus sit bissextilis: at ex curis viri doctissimi Iulii Pontederæ in antiquitatum Latinarum Graecarumque Enarrationibus & Emendationibus Epist. XXVIII. apud Macedones Xanthicus mensis responderet Aprili; sed observandum est hanc puellam ex patre Syro natam esse; adeoque stilo Syrorum crediderim annum & mensem numerari. Notandum quoque litteram Δ pro Θ; forte ratione pronunciationis, perperam sculptam a quadratario; adeoque ΞΑΝΔΙΚΟΤ, pro ΖΑΝΘΙΚΟΤ.

AVR. Ita quoque adnotatum nomen Augustorum in antiquis numismatis, quae vide in Musei Florentini Tom. IV. & V.

† Cum ο super crus Τ positum raro occurrit. In alio lapide Christiano apud Gruterum, in quo Consules memorantur Honorius & Constantius (perperam scriptum est ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΤ) adnotatum est ΤΟ. Denique minime dubitandum quin scriptum sit ΟΝΟΡΙΟΥ ΑΥΓ. † Α. † siquidem manifeste adparet fabrilis erratum; scribendum namque erat † ΑΙ. ΟΝΩΡΙΟΥ.

2. 3. 4. Praeter adlatum Graecum epitaphium, alia quoque scripta Graecis litteris, & quidem non pau-

pauca, fragmenta haec quae eruta sunt declarant. In 2. vides, ut in priore, forsitan notatum natale solum defuncti; nam occurrit κ. In tertio adnotandum ⊠ nempe *Tbeta* quadrata forma scriptum, ut in compluribus Athenarum vetustissimis numis a Cl. Haymio editis; adeoque quum subsecutis barbaris seculis servatum videamus priscum scripturae stilum; nil temere de aetate lapidum, cuius tempora non notantur, adfirmandum est. In quarto rursus praedicatur defunctus.

5. Protulit hoc fragmentum Cl. Fogginius, cuius observationes non praetermittam. Porro (haec habet pag. 8.) effossa sunt & alia multa tum Graecarum, tum Latinarum Inscriptionum fragmenta; sed fieri non posse, ut vel una integra inscriptio ex eis eruatur, diuturno labore & studio incassum insumpto, expertus sum. Inter fragmenta Graeca insignius visum est quod subiicio, ubi legitur sollemnis Christiana formula, quae & in Judaicis sepulchralibus titulis interdum occurrit: ΕΝ ΙΗΝΗ. in pace. Quae sequuntur nescio num significant: in Christo Iesu; nam referunt CI^{us}: quod aliis expendendum relinquo. Additur etiam arboris seu palmae ramusculus, & Crux, de quibus Christianorum symbolis plura apud Agiographos Bosium, Arringhium, Boldetthium, & Lupium.

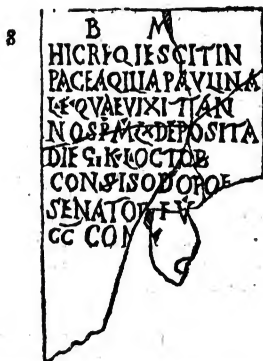
6. Consueta formula, initium inscriptionis Christianorum veterum: ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ: vel ΚΕΙΤΕ: ΚΕΙΤΑΙ. quae quidem in Latinis huius Coemete-

rii titulis constanter redditur : HIC REQVIESCIT, seu
HIC REQVIESCET . quia I & E alternant . Sequitur . E Z H .
C E N . *vixit* .

7. In hoc PAKONIA Christianae feminae, ut mihi videtur, nomen subluet.

Latina veterum Christianorum epitaphia in eodem insigni Coemeterio effossa, haec sunt quae sequuntur, quorum primum par Consulium exhibet.

*Marmorea tabula in multa frustra diffracta, alta ped. Rom. II.
unc. VI. lat. ped. I. unc. II. eruta eodem mense.*

8. Antequam Cl. Fogginius hunc lapidem describeret, ipse vidi, & accurate descripsi. In quarta linea L. F. secunda littera ampliore ductu transversam superne lineam ita extendit F. Legi etiam ANNOS P M L. In septima, quum reperissem integrum fragmentum, legi ISIDORO ET SENATORE V V CC: neque deest punctum post CC CON: deinde paullo inferius se-

sequitur \mathcal{S} . stilo quadratariorum consueto, qui sequioribus praefertim saeculis frequentius hoc parergon, quo etiam voces interpungere, usurparunt. Haec igitur habet huiusmodi praeclara inscriptio: *Bonae Memoriae. Hic requiescit in pace Aquilia Paulina Laudabilis Femina, quae vixit annos plus minus sexaginta. Deposita die septimo Kalendas Octobres Cons. Isidoro & Senatore Viris Clarissimis Consularibus.* Supervacaneum est in septima linea CON \mathcal{S} quae nota Consules, qui sequuntur, indicat, quum post eorum nomina iterum repetatur CON, nempe CONS. vel etiam CONSS.: ita enim supplendum hoc marmor, exemplo aliorum Christianorum lapidum, hoc aevo exaratorum. In his, ut videre est apud Gudium, apud me in Donianis, & apud Fleetwoodum pag. 401. & 495. haec nota CONS, vel CONSS. interdum praemittitur Consulum nominibus; interdum etiam sequitur. Quadratarius noster, quum in fine marmoris multum spatii, & locum superesse videret, eam notam CONS repetere voluit, ac praeterea addidit \mathcal{S} . Notandae litterae \mathcal{B} & \mathcal{S} lineola proscissae, quae rarius in vetustis saxis occurrunt.

Flavius Anthemius *Isidorus*, & *Senator* Consules fuere anno post C. N. CCCXXXVI. Apud Relandum in Fastis Consularibus altera inscriptio adfertur, in qua primus *Senator*, secundus *Isidorus* Consules recensentur: CC. SENATORE ET. ISIDORO. VV. CC. uterque Orientalis, ut de priori Isidoro liquet, de quo vide quae adnotantur a C. V. Mansio Baronii Editore & Illustratore perpetuis Notis in hunc annum, Tom. VII. novae Lucensis Edit. pag. 493. Ad eum Theodosius Iunior Imperator direxit Rescriptum de deportando Oasim Nestorio, deque eius libris comburendis, quod adfert Baronius: quod Rescriptum Theodosii in antiqua versione Concilii Ephesini Cap. 83. hunc titulum praefert: *Interpretatio Sanctionis scri-*

Tt

ptae

*ptae ad Isidorum gloriosissimum Praefectum Praetorio, & Consulem Ordinarium: quod hoc anno emissum est. In Fastis Idatianis Flavius Anthemius Isidorus adpellatur. Hic annus erat S. Syxti III. Papae quintus: & circa hoc tempus aliquot viri docti (inter quos primum tenet locum urbis nostrae, & Senatorii Ordinis immortale decus Philippus Bonarrotius, uti saepenumero ex eorum eruditis, quos conseruimus sermonibus, audiui) exstructum censent Florentinum Baptisterium, operum interna elegantia, musivis operibus, & tessellato pavimento, columnis praealtis, capitulisque auro fulgentibus, tribus etiam ianuis ex aere, caelaturis & anaglyphis operibus insignissimum, & nulli secundum: cuius Baptisterii, & Basilicae iamdiu in votis habeo proferre accuratam Historiam, insignibus refertam monumentis, quae nullis vigiliis ac laboribus parcens collegi; praesertim ex locupletissima Bibliotheca Illustr. Caroli Thomae Strotii, qui meis hisce studiis una cum eruditissimis filiis suis egregie favit. Florentiam Romanae magnificentiae aemulam fuisse compluribus documentis, ab eruditissimo Vincentio Borghinio adlatis, exploratum est. Hoc siquidem anno idem S. Syxtus III. Pontifex Maximus, uti ex Pontificali Libro discimus: *Fecit & fontem Baptisterii ad sanctam Mariam, & columnis porphyreticis exornavit. Hic constituit columnas in Baptisterio Basilicae Constantinianae, quae ex tempore Constantini Augusti fuerant congregatae, ex metallo porphyretico, numero VIII. quas erexit cum epistylis suis, & versibus exornavit. — Fecit etiam in Ecclesia Sanctae Sabinae fontem ad Baptisterium.**

Huiusce laudabilis feminae Aquiliae Paulinae soror fuisse videtur Aquilia Valentina, quae ei praemortua est sex ante annis, & nominatur in sequenti titulo: *quae vixit annos plus minus quinquaginta*
su.

supra quatuor, & dies octo & quinquaginta, deposita sub die decima octava Kalendas Decembris in pace. Frequentius in hisce Christianis titulis scriptum: HIC REQUIESCIT. In aliis plurimis apud Fabretum Cap. VIII. DORMIT IN PACE. & in adlata a me e Museo Bonarrozio Par. I. pag. 220. num. 23. INTER DORMIENTES ZOHE. In altera apud Fabretum pag. 553. HIC REQUIESCIT IN SOMNO PACIS FLORA etc.

Marmor effossum in eodem Coemeterio die XVI Maii eiusdem anni.

Ibidem erutum marmor, eadem die & anno alt. ped. Rom. II. lata circiter IV.

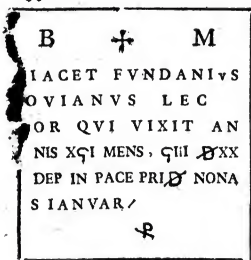
9
HIC REQUIESCIT
FLAVIA MARTINA
VALENTINAE
VIXIT ANNO
D' P EST VI
SUB XVIII
DECEMBRIS
PACE

10
B M
FL. MARTINA
PVELLA / Q
VIXIT AN
NOS VI
ET M VIII
D' P EST VIII
KAL DECENB
IN PACE

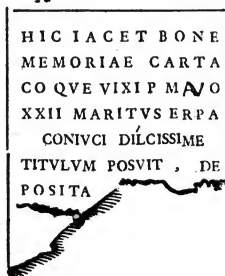
10. Irrepsit mendum in Fogginiana editione; nam perperam habet EL. MARTINA; quum marmor perspicue praeferat FL. MARTINA: hoc est *Flavia Martina*, quae fuit e *Flavia* familia. Ex eadem, supra memoratus est num. 2. *Flavius Romulianus*, & eius fratres. Notum satis superque est in vetustis

saxis alternare N. & M. quare nil mirum si in altero legitur XVIII. KAL DECEMBRIS. in hoc vero VIII. KAL DECEMB'.

11

12

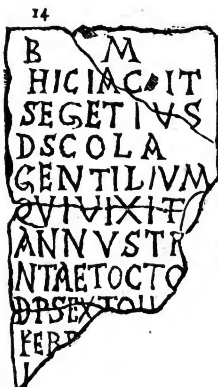
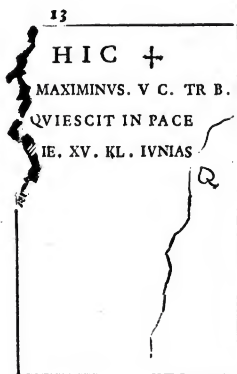

11. Defuncto fracto marmore in dextro summo latere aliquot litterae, quae facile ita supplentur: *Bonae Memoriae Hic iacet Fundanius Iovianus Lector* etc. Effossus est hic titulus sub pavimento tribus fere ulnis, e regione Sacelli Nobb. Guidettiorum, v. Idus Martias anno MDCCXXXVI. filo Florentino, Cl. Petrus Franciscus Fogginius in quinta huiusce lapidis linea MENS. C III. edidit. De Lectorum ordine, origine, institutione, & quantum temporis in eo infumerent, antequam ad alios adscenderent, erudite idem Fogginius disserit in sua Exercitatione pag. 9. 39. & sequentibus. Alia plura colligi possunt, praeter Bingamum, ex Du-Cangio, & Suicero. Lectorum munus fuit sacros Codices in Ecclesiasticis conventibus populo legere, & ea quae Prophetiae vaticinati sunt praenuntiare; item sacrorum Codicum servandorum curam gerere: ad quod munus primum provecetae aetatis homines doctrina, moribus, & meritis spectantissimi sunt delecti; postmodum im-

impuberes etiam admissi. Iamdudum multa in Christianos lapides in Adversariis habeo quae collegi, eo consilio, ut omnem Ecclesiasticam Hierarchiam, sacrosque Ministros, & Fideles in Ecclesia sancta Dei, lapidibus primis saeculis erutis, & in hac rem selectis, in quibus eorum sit mentio, itemque Sacramentorum, Observationibus aliquando, Deo dante, illustrem: adiecto Tractatu de rebus ad Religionem, & Ritus veterum Christianorum spectantibus de eorum antiquissimis picturis, sacrisque imaginibus: item de vestibus sacris, & communibus, de eorum donis, symbolis, & notis, quae in Christianis Sepulchris occurrunt. Interim insigne Diptychorum ex ebore cum sacrorum, tum profanorum Syntagma in promptu habeo ut prelo quamprimum committam: quapropter eruditos Antiquitatis cultores enixe rogo atque obsecro, ut si quae Diptycha latere alicubi sciant, nondum edita, mihi humanissime per litteras indicent, maximam apud omnes, & apud me gratiam inituri, quorum nomina debitis laudibus, grataque animi significatione non fraudabo.

12. Prima lapidis linea HIC IACET BON, ita scripta est apud Cl. Fogginium; sed revera E exigua quidem & minor reliquis characteribus non deest post BON^E. In tertia etiam legi, & accurate in meis Schedis exscripsi, QVE VINI (nam deest T vel I. superiacet linea, ut duarum litterarum vicem suppleat nempe I & T. VIXIT.) P. M^{NO} deest N & S. *Vixit plus minus annos XXII.* Tum in Ethnicis, tum in Christianis saxis occurrit ea formula TITVLVM POSVIT; de qua alibi nonnulla adnotavi. Ob marmoris inferiorem fracturam defunt notae temporis, quo in pace obdormierit, & deposita fuerit Carthago, cuius maritus fuit *Erpa*: num *Epapbra*, ita scriptum ob difficile pronuntiationem? Nihil dico de alteratio-

natione C & G, quae passim in vetustis inscriptionibus occurrit.

13. Cl. Fogginius quid singularia illa TR B significant non adnotavit. Sed minime dubitandum est exponenda esse *Tribunus Boluptatum*, nempe *Voluptatum*. Igitur sic interpretanda est: Fortasse in principio deest familiae nomen FL. *Flavius*, sive aliquid huiusmodi: *Hic + Maximinus Vir Clarissimus Tribunus Boluptatum (Voluptatum) requiescit in pace* (supple *Requiescit DP. DIE*) *Depositus die XV. Kalendas Iunias*. Sequitur Q, quod Fogginius praetermisit. Sexcenta occurrunt exempla in antiquis scriptis monumentis alternationis B & V. inter quas litteras in pronuntiatione magna est adfinitas; quare licet hoc Tribuni munus, rarissimo plane exemplo, & forsitan singulari indicatum sit unica B. minime tamen dubito indicare Maximinum fuisse *Tribunum Vo-*

Voluptatum, eoque in munere defunctum esse. Discimus etiam ex hoc lapide *Clarissimi Viri* titulum huiusce Tribunis Voluptatum, non secus ac Consulari dignitate, vel Praefectura sive Vrbi sive Praetorio fulgentibus viris, honoris causa tributum esse. Notum est ex Lib. xv. C. Th. l. 13. Tit. de Scaenic. Tribunorum Voluptatum munus fuisse curare ludos & spectacula ad hilarandos populos, quae veteres *voluptates* adpellabant, ut fufius adnotavi ad numum Gordiani Pii maximum in Tom. II. Numism. Musei Florentini Tab. LXI. num. II. pag. 118. Samuel Pitiscus v. *Tribunus*, eius fieri mentionem in singulari lapide adnotavit, quem adfert, sed mutilum, ac multis mendis corruptum: nec alterum similem reperies in universo Gruteriano Thesauro, & Reinesii Syntagmate. Eundem magis integrum habes a me editum in Donianis Inscriptionibus, Class. XX. num. 63. pag. 537. quem Donius vidit exscriptit.

FL. MAXIMO . V. C. CON
CESSVM . LOCVM . PETRO
ROME. ET. TRIBVNO. VOLVP
ET. CONIVGI. EIVS. IOHANN
PAPA HORMISDA ET TRANSM
DVS PRAEPOSIT. BASC BEATI PE

Protulit hunc ipsum lapidem, & cum aliis, in quibus Liberti Caesarum Procuratores, & Scribae *voluptatum*, & servi a *rationibus voluptatum* recensentur, illustravit Cl. Eques Victorius in sua Dissertatione Glyptographica Cap. XIX. Memoratur etiam in Co-
di-

dice Theodosiano Diogenianus *Voluptatum Tribunus*; cuius munus, uti videmus ad sequiora ulque tempora viguit.

Huic sepulturae locum concessum, & coniungi eius ab Hormisda Papa in Basilica Beati Petri, perspicuum est. De eius munere dubitare videtur Paulus Aringhius, qui valde mancum adfert hunc titulum Lib. II. Cap. X. pag. 338. Romae Subterraneae. Sed, quod munus *Tribuni voluptatum* ad haec usque tempora duraverit, testis est hic alter titulus a nobis prolatus: non enim aliter eas notas V. C. TR B. quam *Vir Clarissimus Tribunus Voluptatum* seu *Voluptatum* explicari posse arbitror. Eximiam fuisse hanc dignitatem, existimationem splendoremque viris contulisse, constat ex Cassiodoro Variar. Lib. VII. 10. *Quapropter Tribunum te Voluptatum per illam iurisdictionem nostra facit electio; ut omnia sic agas, quemadmodum tibi vota civitatis adiungas: ne quod ad laetitiam constat inventum, tuis temporibus ad culpas videatur fuisse transmissum.* Igitur in pretio habendus & iste lapis Christianus, qui secundus est in serie eorum, qui *Tribuni Voluptatum* mentionem faciunt.

14. Sic interpretandus est hic titulus, licet in plura frustra fossorum incuria discissus, & in fine valde mutilus: *Bonae memoriae Hic iacet (iacet) Segetius, de Schola Gentilium, qui vixit annos triginta & octo. Depositus sexto Idus Februarias.* Sequitur vestigium unius litterae, & ut videatur, forsitan scriptum IN PACE: ex quibus colligimus Christianum hominem fuisse officio & dignitate in militia, seu Palatina Schola conspicuum. Siquidem SCHOLA dicebantur in universum ministeria Palatina Domus Augustae, quam Corippus festive describit Lib. III. de laudibus Iustini Imperatoris, ita exordio facto:

Or-

*Ornata est Augusta Domus, iussuque Regentis
Acciti Proceres omnes, SCHOLAQUE Palati est
Iussa suis adstare locis.* —————

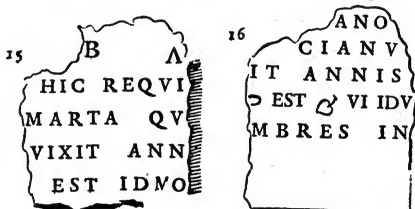
Corippus eos postmodum recenset, qui *Caesarienses*, *Agentes in rebus*, *togatae militiae*, & *Magistriani* dicebantur, quod Magistro Palatino, seu Officiorum Magistro parerent, erantque in certas diversorum graduum classes digesti. Hos erudite enumerat Gutherius de Officiis Domus Augustae Lib. III. Cap. X. Fuit & inter has classes *Schola Gentilium*, qui a Scutariis distinguebantur, qui in ordine Palatinorum militum praecipui erant. Christiana inscriptio adfertur in Gruteri Thesauro pag. MLII. II. quae lucem huic quoque nostrae adferre potest. Ea haec habet:

B · M · IN · PACE
FLANIGGO · SCVTARIVS
SCOLA · TERCIA · QVI
VIX · ANN · L · M · XV
MILITAVIT · ANN · VI
COGNATVS · DVLCISSIMVS
SORORIO · AMANTISSIMO

Hanc etiam profert, & illustrat Fabrettus Cap. III. num. 588. Vides in hac, ut in nostra, scriptum. SCOLA, pro SCHOLA. Ex Ammiano Marcellino Lib. XVI. discimus, Gentiles per municipia distribui consuevisse ab Imperatoribus, quod facere non potuisse narrat Iulianum Augustum, quum apud Senonas oppidum tunc opportunum abcessisset, & curaret ut milites, qui a solitis desciverant praefidiis, reducerentur. Id ipsum munus obiiisse credibile est Segetium,
Vv quum

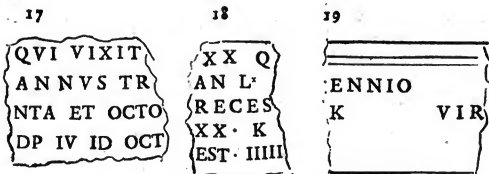
quum in hac Florentinorum Colonia degeret, in qua, quum Christianis castris nomen dedisset, defunctus florenti & immatura aetate, in hoc Coemeterio cum Fidelibus sepultus est. Alterum virum dignitatis honore & muneribus praefulgentem, cui *clarissimi* titulus datus est, nobis indicat Paulinus Presbyter in vita S. Ambrosii, quam hortante S. Augustino scripsit. Nam memorans D. Ambrosium in Tusciam venisse invitatum a Florentinis, & Basilicam Florentiae aedificasse magna totius Plebis sanctae laetitia, atque exultatione: & Radagasio Florentiam obsidente, quum desperarent cives, cuidam per visum adparuisse, postero die salutem adfuturam promittentem, quam obtinere profligato Radagasio cum ingenti exercitu suo: scribit Ambrosium hospitatum esse *in domo Clarissimi quondam Viri DECENTIS, & quod est amplius Christiani*. Idem etiam Paulinus inter veteres Christianos Florentinos nominat *Pansophiam* Decentis uxorem, & *Pansophium* eorum filium. Pererudite hunc lapidem illustrat Celeb. Fogginius pag. 11. quem vide. Ceterum is notat Florentini hominis minime esse hanc inscriptionem, atque ex eo constare sibi adfirmat, quod sit militis DE SCOLA (lege SCHOLA) GENTILIVM. Verum minime compertum videtur utrum indigena fuerit, an peregrinae conditionis. Cave autem conicias, Segetium Ethnica labe infectum, quia dicitur de *Schola Gentilium*; nam, ut advertit praeclaudatus Fogginius, *Schola Gentilium Seniorum* (nam erat etiam *Iuniorum*) dictum est Romanis Collegium militum ex Barbaris, qui aut ex foederatis erant, aut qui in leges Romanas ultro, vel deditione transferant. Profecto Christo nomen dedisse Segetium, tituli huiusce formulae, in Christianorum sepulcris atque in his etiam adhibitae, non obscure declarant. Igitur in uno eodemque Coemeterio nullum, ut hodie fit, habitum fu-

fuisse discrimen priscis saeculis Christianorum tum divitum nobiliorumque, tum etiam tenuiorum, animadvertimus.

15. Haud difficile totus suppleri potest hic titulus Christianus: *Bonae Memoriae Hic Requiescit Martha quae vixit annis deposita est Idibus Novembris Marmor, in quo hic titulus scriptus est, quod notabam, album quidem est; sed nigris maculis variegatum.*

16. CIANV. Forsitan MARCIANVS. Tam male fractum est hoc marmor, ut defuncti, seu defunctae nomen in priore linea vix erui possit. Occurrit in Christianis saxis MARCIANO, & MARCIANI, apud Cl. Boldetthium Observat. In Coemeter. SS. Martyrum Lib. I. Cap. XIV. pag. 55. quare in altera linea, suspicor scriptum MARCIANVS.

Vv 2

17. AN

17. ANNVS: hoc est; ANNOS. In vetustis saxis interdum FATVS MALVS pro *Fatum malum*, & alia huius generis complura exempla occurrunt.

18. RECES. . . . hoc est; RECESSIT. Ita etiam scriptum in Gruteriano lapide pag. MLIX. 7.

19. Magnam fragmentorum e marmore congeriem, in quibus litterae scriptae; sed ex his ne unum quidem integrum nomen expiscari potuimus. Duo ex his plures continere litteras vidimus, quae subiicio.

20

21

20. Exstat etiam fragmentum marmoris, in quo sculptura lineari unico ductu sculptum est vasculum utrinque ansatum, quod sarcophagi ornamentum fuisse subspicor. Effossum quoque vasculum cum operculo acuminato ex aere, quod ita claudit, ut aperiri facile possit.

21. Ceterum si quis accurate huius Basilicae ab antiquissima origine sua Historiam scribere voluerit magnam apud eruditos homines gratiam inibit. Locupletissimum exstat penes Sanctimoniales generis splendore & pietate conspicuas Christi Ancillas Charophylacium, e quo etiam ad patriam Historiam illustrandam multa insignia monumenta eruere poterit. Honoribus, & privilegiis sane multis tum Basilicam, tum Monasterium ornavit non pauci Summi Ecclesiae Dei Pontifices, inter quos eminet Nicolaus II. antea Florentinae Ecclesiae Pontifex, qui vetustate conlabentem Basilicam & Monasterium a solo reseccit, & extruxit, & Templum solemniter consecra-
vit;

vit : cuius rei perenne existat in marmorea tabula
in eadem Ecclesia monumentum quod subiicio.

TEMPLVM HOC DEO ET B. FELICITATI DICATVM
ET ANNIS IAM IOCC. ET VLTRA PERACTIS SACRIS HISCE
VIRGINIBVS A ROM. PONT. DATVM NICOLAVS II.
QVI EARVM MONASTERIVM FERE DESTRVCTVM DVM
EPISCOPALI MVNERE IN FLORENTINA SEDE FVNGERETVR
COOPTATO NOBILIVM SANCTIMONIALIVM COLLEGIVM
REAEDIFICANDVM VII. IDVS NOVEMBRIS. QVAE FVIT DIES
DOMINICA POST FESTVM OMNIVM SANCTORVM
SOLEMNITER CONSECRAVIT QVARVM RERVVM MEMORIA
NE PEREAT

SANCTES ASSETTATIVS EIVSDEM TEMPLI PRIOR
MONVMENTVM HOC PONENDVM CVRAVIT ANNO DOM. CIO. IO. C.

Hoc ipsum adfert de Ecclesiasticis Antiquita-
tibus, deque Theologorum Florentinorum Colle-
gio optime meritis, Cl. V. Lucas Ioseph Cerrac-
chini in Chronolog. Sacr. Episcoporum & Archiep.
Florentinorum pag. 49. quam nunc aliis monumen-
tis illustrat, amplificat, & emendat, & ut quam-
primum in lucem proferat, valde optamus. Nico-
laus II. Florentiam adveniens anno MLIX. suaeque
implens maiestate, Basilicam hanc cum Monasterio
a se exstructam memorata die consecravit, cuius rei
monumenta Historiae Ecclesiasticae maximus parens
Baronius adfert Annal. Ecclesiast. Tomo XI. ad hunc
annum, & Ferdinandus Vghellius Ital. Sacr. Tom.
III. illustrat. Huiusce dedicationis fit mentio in
vetustissimo Calendario, quod vidi penes ipsas San-
ctimoniales. Privilegiis Monasterium ornavit alii
Pontifices Gregorius VII. anno MLXXVII. Callistus
II. an-

II. anno MCXXIV. quae Innocentius III. an. MCCIX. confirmavit : ea etiam ab Alexandro IV. anno MCCLVII. a Martino IV. anno MCCLXXXIII. a Nicolao IV. anno MCCXC. ab Innocentio VII. anno MCCCXVIII. postmodum a Paulo V. anno MDCXV. & ab Urbano VIII. annis MDCXXIV. & MDCXXVI. aucta & confirmata legimus. Multa etiam beneficia, & decora contulerunt Florentinae Ecclesiae Antistites Reinerius an. MLXXVII. Franciscus an. MCGXCVIII. multaque donavit magnificentissima Beatrix Marchionissa Tusciae ; quae omnia, ut brevitati istudeam, aliis illustranda relinquo. Exstant in eodem Chartophylacio aliquot pervetusti Codices, nempe duo *Biblia Sacra*, duo *Passionalia*, tria *Homiliaria* duo *Psalteria*, alique Codices ad usum Chori pertinentes. In hoc Monasterio floruit, quae in osculo pacis in Domino obdormivit anno MCLXIII. B. Berta, ut fertur, e nobilissima Bardiorum prosapia. Tribunal Chori pervetustis olim picturis ornabatur, quae octo tabulis SS. Machabaeorum martyria exhibebant, quorum Officium proprium exstat in *Rationali divinarum Officiorum*, quod uti nota eidem adiecta testatur, scriptum est anno MCCCLXIV. Hae tabulae hominum ignorantia & iniuria deletae sunt anno MDXCVI. Sacrae porro Virgines antiquitus an. DCCCL. ex alio Parthenone contiguo, S. Mariae Magdalenae sacro; migrasse in hoc Monasterium feruntur. Basilicae huius vetustiores, quae mentionem faciunt tabulae, quae reperiri ad hoc tempus potuerint, sub Sichelmo Florentino Episcopo anno XCLXXXIII. memorantur. Nonnulli censent antiquiora haec Virginum Monasteria sub Pelagio II. Pontifice Maximo coepisse, qui Florentiae Ecclesias aliquot consecravit, ac praesertim S. Mariam Maiorem, anno DLVI. quin ex eius epistola Decretali ad Episcopum Florentinum, antiquiorem Collegiorum sacrarumque Vir-

Virginum; Ancillarum Christi originem eruere non obscure possumus.

Me hortante, ut nulla futurorum saeculorum la-
be tam insignis ac venerandi Coemeterii deleteretur
memoria, in ipsa Ecclesia honorifico in loco Chri-
stiani lapides conlocati sunt, subiecta epigraphæ,
quam scripsi, meis votis morem perhumaniter ge-
rente eiusdem Ecclesiae, & Monasterii Praefecto vi-
gilantissimo Ioanne Baptista Brunio.

Inter sacra Florentinorum Coemeteria princi-
pem locum iure ac merito obtinet illud, quod S.
Miniatis Martyris Florentini dicitur, in quo tum
eius ossa, tum complurium Sanctorum, qui cum
eo passi sunt, tumulata in Confessione eius insignis
Basilicae in pace quiescunt. Lectorem pluribus non
moror, quum sufficere ad id declarandum possit,
monumentum quod subiicio.

VETVS PRISCORVM CHRISTIANORVM COEMETERIVM
HOC IN LOCO SITVM
IN QVO
IUXTA ANTIQVAM ET FIDELIEM TRADITIONEM
SVMMORVM PONTIFICVM. FLORENTINORVM PRAESVLVM
IMPERATORVM AC PRINCIPVM
DIPLOMATIBVS CONFIRMATAM ATQVE ADSSERTAM
INNVMERABILIA PAENE SANCTORVM MARTYRVVM CORPORA
OLIM TVMVLATA FVERE
COSMI III. MAGNI ETRVRIAE DVCS
AD AVGENDAM FIDELIVM VENERATIONEM IVSSV RECOGNITVM
IN EO LOCVLIS CINERIBVS AC OSSIBVS PLVRIBVS REPERTIS
NONNVLLA EORVMDEM OSSIVM FRAGMENTA
QVAE COLLIGI POTVERVNT
IN PLVMBEA VRNA REPOSITA
ET VNA CVM EFFOSSA HVMO IISDEM CINERIBVS COMMIXTA
THOMAS EX COMITIBVS DE GHERARDESCA
ARCHIEPISCOPVS FLORENTINVS
HIC RVRSVS RECONDI MANDAVIT
ANNO REPARATAE SALVTIS M D CC VIII.

Basi-

Basilica est valde magnifica, musivis picturis, marmoreis columnis, Choro marmoreo, undique moeniis elegantissimis miroque opere exstructis cincto, cum ambone ornatissimo, marmoreis itidem columnis subfulto, & caelaturis undique exsculpto. Frons templi cum gradibus splendida & magnifica est: pavementum miro opere tessellato stratum: tota autem Basilica insignibus ubique monumentis adeo referta est, ac celebris, ut luculenta Historia aliquando, ut spero, favente Deo, illustrari a me possit. De passione S. Miniatis Martyris Florentini, & Sociorum eius, fusius agendum, deque eius cultu, celebritate, divinisque officiis: cuius Lectiones primus erui e vetustissimo Codice Bibliothecae Strotiae, &, ut publici iuris fierent, cum P. Orlandio Viro Clarissimo communicavi, qui edidit Par. II. Vol. II. Lib. III. Cap. XXXIV. pag. 1142. Orbis Sacri & Profani.

Basilicam hanc plane magnificentissimam Ildebrandus Episcopus Florentinus, de quo supra dictum est, adiutus praesidio & favore S. Henrici Imperatoris, & Conegundae coniugis eius, anno MXIII. aedificandam curavit, & dedicavit, multisque donis locupletavit, quod Tabulae ab Vghellio V. C. editae Tom. III. Italiae Sacrae, testantur: Divina officia in ea primum persolverunt Monachi Cluniacenses; postmodum pietati Monachorum Montis Oliveti assignata est, honoris causa additis a Florentina Republica eidem Basilicae & Monasterio Defensoribus & Conservatoribus, Consulibus Universitatis Artis Callistimatae. In hac ipsa Basilica sanctitatis suae splendidissimum tirocinium auspicatus est Ioannes, Gualberti filius, cui, quod hosti interfectori Vgonis unici fratris sui vitam clementer donasset, Feria VI. in Parasceve, quum in angustiiis & aditu montis, qua iter est ad hanc Basilicam.

S. Mi-

S. Minlatis, interficere posset, Crucifixi imago caput eis flexit : quod miraculum ita expositum invenio in vetusto Codice manu conscripto, qui exstat penes Excellent. Virum Octavium Vignalium, Florentini Archiepiscopalis Tabularii Praefectum, cuius Auctor, mox nominandus, rem notatu dignam memorat, ab aliis Scriptoribus non tam accurate scriptam, quam doctis viris expendendam propono. Haec sunt eius verba, pag. 34. a tergo: *Il qual San Giovanni di Messere Alberto (b. e. Ioannis Gualberti filius) sendogli stato morto un suo fratello, e sua avversari istavano armati per grande paura. Essendo Santo Giovanni isulla chosta di Santo Miniato, presso alla Ciptà di Firenze, trovoe il suo nimico in uno andito in tal modo, che non si poteva fugire. Gittossi a piedi di Santo Giovanni: ismontò da cbavallo, e rizzòlo, dicendo vieni mecho: e menollo nella Chiesia di Santo Miniato a Monte, e dinanzi al Crocifixo l'offerse, dicendo: Signore, chostui per tua parte mi chiede perdono, ed io non te lo posso, ne debo negbare, e atte io l'offerro, e donotelo, e perdonogli. Allora il Crocifixo, era di lengname incbatenato al muro, si spicò, e la cbatena, e tutto si chinoe per infino al cbapo di Giovanni, e del suo nimico, a dimostrare, che sommamente l'avea in piacere, e dipoi il Crocifixo ritornò nel luogo suo. Il qual Crocifixo è nel mezzo della Chiesia al primo Altare in Samminiato, ricamente adornato. Mostrasi alchuna volta in feste solenne, e anchora la testa, o vo dire orliqua di Santo Giovanni di Messere Alberto, è alla Badia di Valembrosa ricamente fornita di ariento, e ismaltato etc.* Codex a me visus continet memorabilia Ecclesiarum, aliorumque monumentorum, quae Florentiae, vivente eodem Auctore, spectabantur. Ea rudi stilo, ut saeculum XV. ferebat, descripsit Marcus Rustichius, Bartholomaei filius, Aurifex Florentinus, qui in Arte sua descriptus legitur, ex Re-

gesto adservato in regio Archivo. Porro venerabilis eiusdem Crucifixi Imago in Ecclesiam S. Trinitatis Monachorum Vallisumbrosae solemnī pompa Florentiam translata, ibidem nunc adoratur, & quotannis Feria sexta in Parasceve, Christi fidelibus honorificentissimo cultu ostenditur.

In hac Basilica S. Miniatis Martyris *Sanctorum Corpora novem quiescere* memorantur in Charta donationis Grasulphi Episcopi Florentini, anno DCCCXCIX. quam adfert Vghellius Ital. Sacr. Tom. III. pag. 27. adeoque ea in priore Basilica exstabant, ante quam Ildebrandus hanc, quam hodie cernimus, aedificaret, dedicaretque. De recognitione Corporum S. Miniatis, & Sociorum eius Martyrum, quae contigit regnante Cosmo III. Magno Duce Etruriae, sedente Thoma ex Comitibus de Gherardesca Archiepiscopo Florentino, meminit Cl. V. Marcus Antonius Boldetthius Observat. in Sacra Martyrum Coemeteria Lib. I. Cap. XXXIII. pag. 167.

Veterum Patrum, monumentorumque traditione alterum religione venerandum Coemeterium primum Christi Fidelium exstitisse accepimus apud Basilicam S. Laurentii, prisco aevo extra urbis Florentiae moenia sitam, in quo conditum fuisse perhibent Corpus S. Zenobii Episcopi Florentini; quem ad Dominum migrasse non multo ante annum DCCCXXIX. non inepte, ac sine ratione sibi persuadent celeberrimi Agiographi Bollandistae; ex eo etiam quod Paulinus Presbyter, a nobis superius laudatus, qui vitam S. Ambrosii scripsisse memoratur, anno DCCCXII. perspicue narret, quod hoc ipso tempore adhuc viveret S. Zenobius; quae omnia accurate expendens famigeratissimus Florentinus Polhystor Ioannes Lamius in Par. II. sui Hodoeporici, pag. 525. & 535. acerrime damnat inscriptionem in-

ci-

cisam in columna, quae posita est, & ad hoc tempus erecta cernitur in platea Baptisterii S. Ioannis, in qua narratur S. Zenobii Corpus e Basilica Ambrosiana in maiorem Basilicam translatum fuisse ANNO CCCCVIII. DIE XXVI. IANVARII. *tempore Imperatorum Arcadii & Honorii, anno VI. fer. v.* quae manifeste errores non paucos continet. Historica quidem narratio, & Translatio sacrorum Pignorum vera est; sed animadvertendum est, hanc ipsam, quam hodie cernimus marmoream columnam, cui imposita Crux est, & Translatio Corporis Sancti Antistitis Zenobii pessimis litteris, Gothico more scriptis, adnotatur, eoque loci conlocata in memoriam dicitur, in quo arida arbor tacta a feretro Corporis Divi Zenobii hieme reluctante, Ianuario mense, in frondes ac flores erupit, non illam ipsam esse, quae tunc primum posita fuit; verum alteram, quam saeculo XIV. iterum, priore conlabfa, erectam fuisse mihi constat ex monumentis, quae adservantur in Tabulario Collegii Consulum Artis Callistimae, seu Florentinorum, ut aiunt, Mercatorum, quorum excerpta vidi in celeberrima Bibliotheca Strozia, V. C. Senatoris Caroli Strotii, qui Antiquitatum Parens merito dictus est, manu exarata. Namque in his memoriae proditum in festis, quae maxima iamtum exterorum hominum frequentia Florentiae fiebant in diebus Nativitati S. Ioannis Baptistae proximis, quum vela undique circa Templum & Baptisterium eius ornatissima ad arcendum aestum longe lateque expanderentur, funesque quibus sustentabantur, ad illam etiam marmoream columnam circumligati essent, repente turbato caelo, exortoque ventorum furientium terrifico turbine, eam ad terram corruisse, idque contigisse anno MCCCXXXIV. Complures columnas primum in porticu Basilicae Baptisterii positas, vetera eadem monumenta memorant. Altera adfi-

milis fuit, quam primum positam fuisse memorato in loco, in platea nempe Baptisterii, atque in ea ipsa adnotatum fuisse tempus Translationis Corporis B. Zenobii constat, & miraculum quod contigit: quae postea, ut diximus, quassata, & dimota e sua sede, furente turbine, corruit: aliae vero quatuor persimiles columnae tribunal subfulciunt musivo opere pictum in eadem Basilica S. Ioannis: altera ex iisdem columnis substituta est in locum columnae vetustioris, in qua iterum, ut ea ferebant tempora, barbara quidem, scriptam rursus cernimus memoriam eiusdem celebris Translationis Corporis S. Zenobii e Basilica S. Laurentii in Maiorem Ecclesiam, sed cum mendis, & satis incuriose; quum eius temporis homines magis cuperent exstare memoriam patratu miraculi, quam tempus sine mendis adnotatum. Effractae illius columnae fragmenta in varios usus transiere; alterum praegrande fragmentum dissectum, ut abacos conficeret, e suburbana sua villa, in qua inter varia Antiquitatis monumenta collocarat praeaudatus Senator Carolus Strotius, Florentiam nuper advehendum curavit, eius nepos Carolus Thomas Strotius, a me frequenter laudatus, in cuius aedibus, si qui sunt qui cupiant, videre possunt. Si huius marmoris fragmenta dissecta conferantur, columnam, quae ad hoc tempus cernitur in platea Baptisterii, optime cum iisdem convenire, omninoque similem cum vetustiore esse reperiemus. Siquidem marmor est mire variegatum, undis quodammodo striisque rectis obliquisque, non sine voluptate spectandis, distinctum. Haec quae ex antiquis tabulis memoravi, quum nota non essent Cl. Iohanni Lamio, nil mirum si huiusce columnae inscriptionem improbavit, nec proxime saeculo v. scriptam esse censuit, & minime sinceram esse, quo ad ipsam scribendi formam, & menda adfirmavit, quum

ip-

ipsam esse vetustissimam quosdam credere, quibus etiam haec quae adnotavi incomperta, animadverteret. Sed de his, Deo dante, alibi fufius.

Basilicam Ambrosianam veteres nostri Florentini Scriptores ex eo dictam narrant, quod S. Ambrosius, quum Florentiam advenisset, & S. Zenobium convenisset, eam Divo Laurentio Martyri consecrarit. In eo etiam Sermonem, cui titulus (forsitan non genuinus) *Exhortatio ad Virgines*, habuit, quod adstruit vir Cl. Vincentius Borghinius in Libro de Ecclesia, & Episcopis Florentinis pag. 363. In eo sermone laudat S. Ambrosius Iulianam sanctam ac piam feminam, quae Domino Templum paravit atque obtulit, quod ex eius nomine, propterea quod dedicaverit, & Reliquias SS. Vitalis & Agricolae, MM. quas Bononia secum adtulit, condiderit, Ambrosiana etiam nunc adpellatur. Probabile est hanc Iulianam in hoc Coemeterio tumulatam fuisse, & ad eam pertinere antiquum titulum, ex eodem Coemeterio erutum, & Senatori Philippo Bonarroto dono datum, in cuius Museo adservatur, cum hac epigrapha: *†. Hic requiescit in pace Ancilla Dei IULIANA, quae vixit &* quem a me editum vide in Parte I. huius Operis pag. 220. n. 22. eundemque a me acceptum, iterum in lucem protulere Viri Clar. F. Franciscus Orlendus in Par. II. Lib. III. Cap. XXXVIII. pag. 1266. Orbis Sacri & Profani, & Petrus Franciscus Fogginius pag. 4. praelaudatae Exercitationis. Hanc sanctissimam feminam Iulianam Florentinis tribuit magnus Annalium Ecclesiae parens Cardinalis Baronius in Notis ad Martyrologium, VII. Idus Februarias, nec Bononiensibus abscribit; quamvis aliqui Bononienses Scriptores suam esse scripserint: *Bononiae, Sanctae Iulianae Viduae: De eadem Tabulae Ecclesiae Bononiensis. Iulianam Viduam laudibus cumulat Sanctus Ambro-*

brofius in Exhortatione ad Virgines ; fed illa , ut adparet , Florentiae nobiliffima Femina claruit , quae erexit illic illuftrem Basilicam , quam Sanctus Ambrofius dedicavit , locupletavitque Sacris Reliquiis Sancti Agricolae Martyris , quas Bononia fecum detulerat . Iulianam a D. Ambrosio laudatam , Florentinam efle , non Bononiensem , apertiffime docet in eruditiffimo Opere fuo Adnotationum in Fefta Dominica , & S. Mariae Virginis iuxta ordinem Kalendarii Romani Par. III. Tit. XXXIV. & feqq. Eminentiiffimus LAMBERTINIVS , Archiepifcopus Bononiensis , nunc Sapientiffimus Ecclefiae Catholicae Summus Pontifex BENEDICTVS XIV. , omni laude maior , fcriptis , rerumque praeclare geftarum gloria , immortalitate digniffimus . De hac Iuliana fufius etiam Borghinius de Epifcopis Florentinis Tom. II. pag. 375. Cosmus Valerius Zanius Bononiensis in Vita S. Petronii Part. II. pag. 96. item Pellicionius in Vita S. Iulianae Bononiensis Lib. I. Cap. VII. & Silvanus Razius in Vitis Sanctorum Florentinorum ; qui omnes S. Iulianam Bononiensem ab Iuliana Florentina Vidua diverfam efle fatis fuperque adftruunt , ac teftantur .

Extra Urbis Florentiae moenia alia fuiife veterum Chriftianorum Coemeteria fubfpicari facile poffumus , non tamen certis rationum momentis probare . Duos adferre lubet antiquos lapides , quos fua aetate vidit , & exfcripfit V. C. Senator Carolus Strotius , quos habet Codex XII. pag. 197. eius Bibliothecae , & adfert praelaudatus Cl. Fogginius in fingulari Exercitatione de *Primis Florentinorum Apoffolis* pag. 5. Ita fe habent :

22 HIC REQVIESCIT FELICITAS QVAE VIXIT MEN... DIES ..

23

..... C E
..... I N S V A
Q V I V I X I T
..... L X I I . D . P
..... A L M A I
..... S X

23. Eruti sunt, & exstabant in Aede S. Pauli, antiquitus extra moenia Urbis Florentiae sita, nunc intra urbem, quam Coenobitae Carmelitae Excalceati, ut aiunt, nunc obtinent. Hoc loci Coemeterium priscorum Christi Fidelium fuisse adlatae inscriptiones suadent, in quibus, quae primoribus saeculis in usu erant formulae Christianorum titulorum, adhibentur; nempe HIC REQUIESCIT. & in altera CE. nempe IN PACE. mox DP, hoc est DEPOSITVS AL MAI. id est KAL MAIAS.

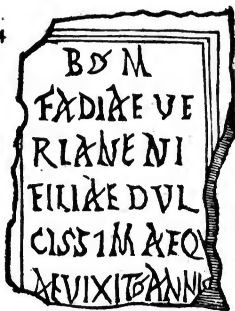
Interdum ea formula DP repetitur in Christianis titulis, & scribitur DPS, ut in sequenti, paucis ab hinc annis Romae effosso e quodam Coemeterio, quem lubenter profero, quod nondum lucem adspexerit.

DPS CYRILLES QVAE VIXIT
ANN XX DIES V QVE FECIT
CVM VIRG SVO ANN V
ET MESES VIII DIES VIII
DPS VII IDVS AVG . IN PACE

Si quis etiam subspicetur Christianum esse lapidem hunc, qui sequitur, quod nec Cl. Fogginio
im-

improbabile videtur pag. 6. coniecere etiam licebit Christianorum antiquorum Coemeterium exstitisse propter Aedes S. Felicis ad pontem Emae, quam Ecclesiam summo in honore semper fuisse, ex priscis Tabulis saeculo XIV. exaratis, colligo, in quibus Canonicos in ea divina Officia persolvere compertum est. Hunc titulum invenit III. Eid. Quinquagesimae, anno MDCCXXXVI. V. C. Iosephus Maria Brocchius, editis ingenii monumentis, ac praesertim Vitae Sanctorum & Beatorum Hominum Florentinorum de Urbis nostrae gloria & splendore optime meritis, quem in suis Urbanis Hortis, ne periret, nuper cum aliis conlocavit. Ita igitur rudi saeculo scriptus cernitur, quo nova veteris stili exarandarum litterarum documenta indicari possunt, quod fecit Cl. V. Fogginius, qui & alia erudite adnotat.

24

24. Primaevae Florentinorum Christianorum pietatis alia etiam exstant insignia monumenta, nempe Sepulchra Sanctorum Christi Martyrum Crescii, & Sociorum eius; item SS. Pamphilae & Cerbonis, alio-

aliorumque Sociorum, qui Decio imperante, passi sunt in Valle Cava regionis Mugelli: quo in loco in memoriam eorumdem Sanctorum Martyrum, ac super eorum Sepulchra condita est Basilica vetustate, & priscis monumentis insignissima; de qua luculenter, & de eorumdem Martyrum passione differuit Marcus Antonius Mozzius Canonicus Florentinus, vir eruditione & ingenio excultissimus, ac nemini secundus. Nihil de hoc vetustissimo Coemeterio, deque *Martyrum Monte*, non longe a Valle Grevis fluvii sito, quo in loco passos esse complures Christi Fideles, Patrum traditione accepimus, & in oculis sub altari Ecclesiae S. Iusti, quae in vertice praealti montis dedicata est in memoriam eorumdem *Iustorum*, reperta fuisse SS. Martyrum Lipsana, editis tabulis, docet F. Franciscus Orlendus Ord. Praedicat. Magister, & in Pisano Athenaeo Theologicorum Dogmatum Professor, Orbis Sacri & Profani Par. II. Lib. III. Cap. XXXIX. pag. 1303. ad quem Lectores, brevitati studens, mitto.

Heic operae pretium me facturum arbitrabar, si ex priscis sinceris Tabulis, seu Diptychis protulissem nomina Sanctorum Florentinorum, quae in Basilicis cum urbanis, tum suburbanis honorifice condita, pio cultu venerantur. Quod ut ordine perficerem, in mentem venerat vetustiora proferre Florentina Martyrologia, & Rituale antiquissimum, seu potius Rationale Divinorum Officiorum ex Codice membranaceo, quod adservatur in Tabulario & Bibliotheca Aedilium Metropolitanae Ecclesiae Florentinae; sed hoc ipso tempore multis aliis distractus curis, & lucubrationibus, quum haec summo digito pertractare nefas duxerim, in aliud tempus hanc curam reiicere satius duxi; eademque occasione memorare, quae & quot Sanctorum Martyrum Corpora, e priscis Romae Coemeteriis Flo-

rentiam translata, in Ecclesiis cum urbanis, tum suburbanis in pace Christi quiescant. Eadem occasione adferam etiam antiquiora Christianorum Florentinorum monumenta, sacras imagines, picturas, dipthycas, & thecas inscriptione ornatas, in quibus Sanctorum Lipsana adservantur. Alios complures, qui Florentiae exstant, SS. Martyrum, vel Sanctorum Christi Fidelium titulos, paullo superius editos, habes in hoc ipso Opere, & quibus in locis a me adferuntur, facile colliges, amice Lector, ex Indice Christianorum, quem in fine huius Voluminis III. Inscriptionum subiiciam. Non enim vacat editos iam titulos Christianos heic rursus repetere; sed nondum in lucem editos proferre, & hos primum, qui in domesticis Oratoriis, sive Sacellis Nobilissimorum Procerum Florentinorum una cum eorundem SS. Martyrum sacris Pignoribus, nempe integro Corpore, cum vasculis eorum sanguine rubentibus, adservantur.

*In Oratorio domestico Excellentissimae Domus Marchionum
Rinucciniorum.*

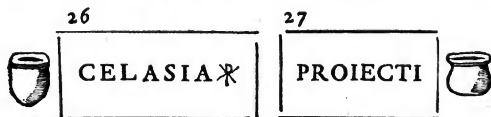

V I V I A N A *

25. Oratorium domesticum Excellentissimi D. Caroli Rinuccinii, Marchionis Baselicæ, Viri supra omnem laudem prudentia, integritate, consiliis Praestantissimi, nobilissimum est, decem Sanctorum Martyrum Corporibus prae ceteris locupletissimum. Eaeducta fuere e Coemeterio Cyriacæ, & ab Alexandro VII. Pontifice Maximo dono data Amplissimo Viro Marchioni Carolo Rinuccinio, iubente Ferdinando II. Magno Etruriae Duce, ad eum Ablegato, eiusque pientissimæ uxori Lucretiæ Marchio-

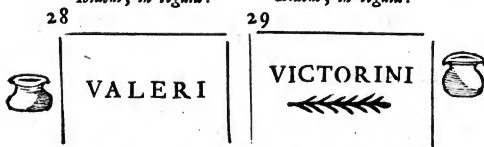
chionissae Riccardiae, quae SS. Martyrum Romana Coemeteria frequenter adire, & sacra Pignora venerari, suas esse delicias identidem adfirmabat. Vna cum Corpore S. Vivianae Martyris sub altari quiescunt quinque eius filii Martyres, quorum unus postquam pro Christo ea martyrium subiit, ex utero eius praegnante educus est, qui cum reliquis fratribus, & matre ibidem honorifice conditi conquiescunt, repertis in eodem Coemeterio eorum vasculis glorioso sanguine refertis.

Ibidem, in marmoreis duobus titulis.

Ibidem, in tegula.

Ibidem, in tegula.

26. CELASIA. Hoc est GELASIA. Nemo est qui nesciat C pro G scriptum in antiquis monumentis, & frequenter has litteras alternare.

In Oratorio Villae eiusdem Excelleptis. D. Marchionis Rinuccinii, *alle Corti*, sub ara iacet Corpus S. *Feliciani* Martyris, & in altero Oratorio, Villae in Valle Arni, Corpora *Sanctae Columbae*, & S. *Fortunati* Martyrum. Urbanum memora-

tum Sacellum nobilitatur pretiosa supellestile, & picturis elegantissimis Bernardini Poccettii.

In domestico Oratorio Excellentissimi Viri D. Senatoris Caroli Ginorii, Francisci III. Magni Ducis Etruriae a sanctioribus Consiliis, Marchionis Riparbellae, Caccinae etc.

30

BENEROSA ☽ AÆ
QVAE ☽ VIXIT * AN * XXV
☽ II

30. Hoc est *Benerosa*, lege *Venerosa* (supple in) *pace*, quae vixit annis vigintiquinque, diebus duobus. Et in hoc titulo vides ☽ lineola intersectum. Corpus Sanctae Venerosae Martyris effossum est, & translatum e Coemeterio S. Priscillae.

In domestico Oratorio Nobilissimi Viri Ioannis Giraldi, ex Equestri Ordine D. Stephani.

31

31. Corpus hoc S. Romani Martyris constat ex authenticis litteris, quae in eodem Oratorio adservantur, datis die VI. mensis Decembris, anno MDCLXVIII. edu.

educum fuisse e Coemeterio Cyriacae per R. P. Simonem Cattaneum, & a R. P. Fabio Albergato Soc. Iesu Presbytero curam agente, donatum Amplissimo Viro Ioanni Giraldio. Pone caput eiusdem Martyris conditum spectatur vasculum, quo eius sanguinem collegere Christi Fideles. Notanda sunt veterum Christianorum symbola in eodem lapide sculpta, malleus, martyrii instrumentum, anchora, delphinus, columba expansis alis insitens ramusculo, & bothrus, ut videtur, uvae.

*In Suburbano Oratorio Amplissimi Senatoris Nerei Dragomannii Patri-
cii Flor. tertio fere ab urbe lapide, prope regium Rus Castellum.*

32

32. In hoc pulcherrimo lapide marmoreo, praeter characteres eorumque formam, qui, ut nostri Scriptores vocant, *curfivos* perbelle imitantur, adnotare lubet instrumenta martyriorum, cultrum nempe, & ferram, utrimque ansis & manubriis ad secandum aptis instructam, in eo sculpta, quae fuso pro Christo sanguine suo, fortiter toleravit egregius Christi Athleta Gaius Leonti Alumnus, in pace, qui annis vixit quindecim, menses duos, dies quinque.

Pro-

Prope topiarium, umbrosumque nemus, inter ceteras delicias Villae Nobilium Dragomanniorum, vidi ingentem marmoreum Sarcophagum, antiquo anaglypho opere sculptum, exhibens Meleagri venationem, aprum interficere certantibus eius sociis. Huic alterum marmoreum Sarcophagum admodum simile, ornatum emblemate Meleagri, in venatione apri Chalydonii cum sociis suis certantis, spectatur Florentiae, insertum muro exteriori Collegii sive Sodalitii S. Zenobii Episcopi Florentini, non longe a sacra insignissima Turri Metropolitanae Ecclesiae.

*In Maiori Ara Ecclesiae S. Michaëlis Archangeli ad Pontem
Sevis fluvii, ab urbe Florentia lapide fere x.*

33

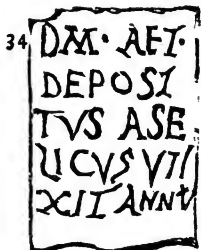
S V S A N N A * Q M

33. Corpus S. Susannae Martyris translatum est e Coemeterio Priscillae, & huius loci incolis donatum ab Alexandro VII. Summo Pontifice, rogante praelaudato viro Marchione Carolo Rinuccinio ad eum Ablegato, qui familiari suo Philippo Predellinio ad patrii soli tutelam & decus concessit. Prope eiusdem S. Susannae Martyris Corpus adservatur vas vitreum cum sanguine, & fictilis lucerna, in eius sepulcro reperta. R. P. Andreas Marthius; eidem Ecclesiae Praepositus, ostendit mihi manu conscriptam Historiam Translationis sacri huiusce Pignoris, rudi stilo exaratam, in qua mirabilis Dei in Sanctis suis coruscat misericordia, quam elegantius concinnatam hortatus sum, ut ad augendam cum incolarum, tum finitimorum populorum pietatem, qui quotannis ad festivam huius Sanctae Mar-

Martyris Oſtenſionem magna cum frequentia confluunt, typis mandaret. Redibam tunc e Porciniano rure, humaniſſimo hoſpitio exceptus in Villa DD. Sarchiorum, in quo mecum faciliores Muſae quotannis ruſtlicantur: nam illic ſumma fruens animi quiete, & tranquillitate, & ſaluberrimo aëre, locique deliciis, & amoenitate, eas lucubrationes parare ſoleo, quae paucis, vel nullis cum libris abſolvi poſſunt; nempe dedicatorias Epiſtolas, Praefationes, Rerum memorabilium, quae in editis a me libris occurrunt, Indices: quos improbos Indicum labores hoc ipſo anno MDCCXLII. in eadem Villa ſuperavi, abſolutis Autumnalibus otiiſ Indicibus, quos in fine huius Voluminis vides, & iis etiam Indicibus, qui tribus Tomis Muſei Florentini, Numiſmata Medicea ex aere maximo complectentibus, ſubiiciuntur. Pereruditis illic fruor ſermonibus Excellentiſſimi I. V. D. Abbatis Ioannis Franciſci Sarchii: venationibus mirifice recreor Antonii Philippi eius fratris, cuius coniugi Liviae Fortunatae Pieriae, feminae virtutis honeſtatique ſpectatiſſimae, quod adſueta frequenti optimorum librorum lectiōi, & Muſis mirum in modum dedicata ſit, atque ex tempore Carmina Etruſca & Poematia fundat elegantiae plena, multum ſtudia mea debent. Neque alia deſunt honeſta animi relaxamenta, ſi adeam Nobilis Viri Ioannis Baptiſtae de Bargigliſ huic proximam Villam, in qua praefide, ac moderatrice Eleonora Pieria, eius lectiſſima coniuge, Liviae Fortunatae Sarchiae ſorore, egregiae indolis eorum filii aliquod identidem eruditionis ſpecimen edunt, vel modulando, vel canendo, vel Comœdias recitando; praefertim hoc anno, quo *Cyrum* ſummi Vatis Petri Metaſtaſii, amici mei optimi, egregia cum laude & ſpectatorum plauſu Drama, & rure, & in urbe exhibuere.

Mar-

*Marmor, prope Anglarium inventum hoc anno MDCCXLII.
exstat in meo Museo.*

34. Genuinum hunc titulum, ob ea quae continet eius epigraphe, dubio procul rarum, mihi dono dedit amicus meus optimus, editis praeclaris monumentis clarissimus, ingenio quoque & eruditione excultissimus, Laurentius Guazzellus, Patricius Arretinus, ex Equestri Ordine S. Stephani, regia nunc auctoritate Anglarensum Propraetor. Si quis Christianum esse hunc lapidem censeat, eius opinioni favebit Fabrettus, qui Inscriptionum domesticarum Cap. VIII. pag. 564. 565. & 573. exempla aliquot congerit Christianorum marmorum, in quibus cum monogrammate χ coniunguntur singularia D. M. quae *Deo Magno*, vel *Maximo*, interpretanda esse arbitratur. Itaque alterum perrarum exemplum supeditabit hic titulus cum singulari epigraphe *Deo Magno AETerno*. Item quod praeferat DEPOSITVS, argui & hinc potest Christianum esse hunc titulum, qui in fine marmoris vitio, seu temporum iniuria mutilus esse videtur. Praeterea ASELICVS (legendum reor ASELLICVS) Christiani hominis nomen refert; nam frequens occurrit in Christianis titulis ASELLVS, uti apud Cl. Boldetthium pag. 85. ASELLVS ET LEA.

A P.

APPENDIX POSTREMA.

Erpauci, haudquaquam contemnendi lapides antiqui supersunt, qui mihi extremam manum huic Operi imponenti innotuere. Post hasce qualescumque meas curas, alios lapides inscriptos in optatam lucem prodituros, auguror, & spero: hac praesertim aetate, qua eruditae Antiquitatis studia priscaque monumenta magno in pretio sunt, & a Florentinis eruditis Viris impensissime excoluntur.

*In Vrina marmorea in Hortis regiae Villae Magni Ducis
Etruriae apud Pratolinum.*

1

D	M	C	A	N	N
L	A	S	C	I	A
N	I	V	A	X	L
V	A	X	L	V	
P	L	A	V	T	I
A	G	R	A	P	T
E					
C	O	N	I	V	G
I	B	E	N	E	M
E	R				
E	T	M	P	E	R
E	L	I	X	A	M
F	E	L	I	X	A
A	M	I	C	O	
F	E	L	I	X	A
M	I	C	O		
C	A	R	I	S	S
I	M	O			
P	E	C	E	R	V
N	T				

1. Periisse putabam hunc titulum cum duobus sequentibus, quum in lucem eos protuli in Par. I. pag. 326. n. 69. 73. 79. sed nunc exstare certum est.

Zz

Ibi.

Ibidem, in alia Vrna marmorea.

2

DIS MANIBVS
CASSIAE FORTVNATAE
PLAVTIA GRAPTAE
SORORIPIAE FECIT

Ibidem, in alia Vrna marmorea.

D· M OSSA CONDIT·
N· METTI SABINIANI
TERENTIA SABINAMAT
INFELICISSIMA FILIO
PISISIMO. N EXEMPL

3. Hos titulos mihi descriptos obtulit Vir generis splendore, & patriarum antiquitatum peritia excultissimus Ioannes Poggii Baldovinettius, Patricius Florentinus, qui omnium fere Europae Principum ex omni modulo numis antiquioribus ad hunc diem, vetustisque aliis monumentis, quibus selectissima Cimelia sua instruxit, mirifice delectatur, & aliorum studiis opem fert humanissimam. Notandum illud elogium in lapide 3. quod in aliis etiam epitaphiis occurrit: PIISSIMO *U* EXEMPL. *Piissimo in exemplum.*

V. C. Scipio Marchio Maffei, olim mihi amicissimus, dubitat inscriptionem quamdam aereae lamellae incisam, quae haec habet: SOLI SANCTISSIMO C. VERATIVS FAVSTINVS MILES COH. III PR D D me fugisse, idque adnotat in Tom. v. Observationum suarum Litterar. pag. 222. Sed si Vir iste cursim non voluisset mea Collectanea, vidisset illam ipsam inscriptionem, e Museo Andreinio in Mediceum translata, a me iam editam fuisse, in
Par.

Par. II. huius Operis pag. 435. num. 1. quinque iam annis, antequam eam rursus proferret. Tres etiam lapides in eodem Tomo pag. 219. qui exstant in Museo Academiae Etruscae Cortonae, adfert, nec sine mendis, quos accuratius a me iam editos vide in eadem Par. II. pag. 388. num. 31. pag. 389. num. 35. pag. 390. num. 43. & pag. 394. num. 86. Arretinum quoque lapidem produxit ibidem pag. 220. num. 67. in quo turpe mendum commisit; nam marmor habet, non ut scribit L. LATRONIO DIOGENI; sed, ut ante eum evulgavi ad marmoris fidem, in eadem Par. II. pag. 299. num. 24. L. LATRONIO DIOGENI. Facile nimis aliena damnat omniscius Maffei, qui se ac sua non cognoscit: cui illud Martialis perbelle quadrat Lib. XIV. Epigr.

peccant

Securae nimium sollicitaeque manus.

*In marmorea tabula superne effracta, Faesulis, in lapide arenario
quae exstat in meo Museo. prope Viamanno MDCCXLI.*

4. Haec tabula eruta iam fuit Florentiae in urbanis hortis Vallis profundae, quam mihi dono dederunt spectatissimi iuvenes Fratres, curante Angelo Maria Bandinio meo alumno. Rursus in lucem protuli, quod mihi traditam ab aliis scriptam cum mendis ediderim in Par. II. huius Operis pag. 451. num. 66. Sentilium familiam ceteris Coloniae Florentinae ad censere hinc possumus.

Zz 2

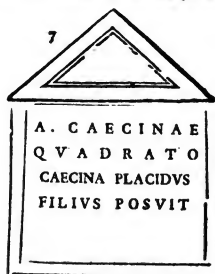
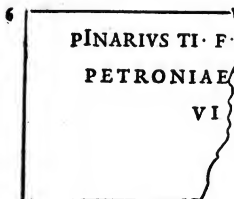
5. Frag-

5. Fragmentum hoc exscripsit, mecumque communicavit V. Cl. Ioannes Targionius Medicus Florentinus, Hortis regiae Academiae Botanices, & Bibliothecae Magliabechianae Praefectus. Votivus titulus forsitan videtur, pro *Faustiano*.

Idem Vir doctrina & humanitate praestantissimus sequentes lapides, numquam antea editos, mecum communicavit, quos descripsit in suo Itinere, quod Autumnalibus otiiis huius anni MDCCXLII. instituit, & pulcherrimis monumentis Historicis & Physicis, & ad Botanice pertinentibus observationibus refertum in lucem quamprimum edere constituit. In hoc eruditissimo opere, ea quae haecenus latuere, patefaciet, nempe Portus Pisani situm, & antiqua quae exstant rudera, & alia eruditis viris gratissima, quibus curis maxima dubio procul lux adcedet P. Rutillii Naumatiani Itineri, qui Portum illum, sua tempestate celebrem, describit.

*In Scala, quae ad Sacram Turrim
ducit Ecclesiae S. Ioannis Bapti-
stae in Comitatu Pisano.*

*In Territorio Liburni, e regione
S. Stephani in quodam podio.*

Cl. Ioannis Targionii in Itinere socius fuit Excell. Vir Zenobius Pomius, Florentini Archivi Cancell.

cellarius, elegantiarum antiquitatis studio ornatissimus, qui sequentem titulum n. 8. iniuria temporum maxime labefactatum, exscripsit satis diligenter.

7. Hunc titulum cum mendis evulgarunt Auctores Florentinorum Nunciorum Litterariorum anno MDCCXLII. pag.

Ibidem titulus marmoreus, maris salacia corrosus.

8

PRIMA SINIA :: :: SEVERINA
BONE FAME :: : FIDELIS QVE VIXIT
A XXVII MĒSES· III· DIES· V· POSVIT
R :: : RVS :: P IVLI FVLVIVS MAC
RVFVS :: PISSIMVS MATRI :: :
BENEMERENTI POSVIT

In marmoreo Sarcophago invento hoc anno MDCCXLII. in quodam pariete, in quo latebat, in Basilica Primatiali Pisana.

9

D · M

M· ANNIO· M· F· PAL· PROCVLO
DECVRIONI COL· OST· FLA· DIVI
VESPASIANI PATRONO FABRVM
NAVALIVM OST· VIXIT AN· XXV·
MEN· VI· DIE XXVIII· H· III·

9. In utroque latere sculpta cernitur figura; at in dextro sub figura sequitur haec epigraphe, quae memorat Anniam Iucundam matrem M. Annii Proculi in eodem sarcophago cum filio tumulatam fuisse.

D · M

Ibidem.

10

D	M
ANNIAE IVCVN	
DAE MANNI	
PROCVLI MATRIS	

9. 10. Hos titulos primi omnium in lucem protulerunt eruditissimi Auctores Florentinorum Nunciorum Litterariorum n. 34. anni MDCCXLII. pag. 537. e quibus exscripsi. Constat M. Annium Proculum, Palatina Tribu censum, fuisse Decurionem, nempe Senatorem Coloniae Ostientis, Flaminem Divi Vespasiani, & Patronum Fabrum Navalium Ostiensium, qui quum scribatur vixisse annis XXV. patet Decurionatus & Flaminatus munera ea aetate geri potuisse.

Pisus, apud Nobiles de Tortis in arcula marmorea; ex Schedis autographis V. C. Senatoris Bonarrotii.

11

L · PORCI · GALLIONIS
ARRIA L · L · HILARA
ET GLAPHYRAE DELICIO SV ·
ARRIA O L ASIA
SIBI ET SVIS FECIT

In Villa Nobb. Berzigbellorum inter Pisas & Volaterras.

Ibidem, in impluvio Domus.

12

SEX · L · PHILODAM
VIVOS · FECIT
SVETONIAE SEX · L
ZOPRHONE LIBER
LIBERTABVS POSTERISQ
EORVM

13

V ·	F ·
VENVLEIA PYRALLA	
RESTITVTAE F ·	
ET SIBI · ET SVIS ·	

12. 13. Hos titulos exscripsit vir immortalis Antonius Maria Salvini, qui schedas suas mihi dono dedit.

*Volaterris in Aedibus Nob. V.
Ludovici Maffei.*

Ibidem.

14

SEX · CAECINAE
EX TESTAMEN

15

Q · AVLINNA · SEX · F · SAB ·

13. 14. Hos titulos exscripsi anno MDCCXXXIX. quum Volaterris hospes essem in aedibus Nobilissimorum Guarnacciorum, & Etrusca monumenta eodem anno effossa peruestigare.

*In Ecclesia S. Iacobi Montis-
calvoli.*

16

D M
P · NONIO EVPALES
TRO · NONIA · PHE
NVSIA · PATRI BENE
MERENTI

*Florentiae in columna marm.
in Ecclesia S. Iacobi prope
Arnum, quae periit.*

17

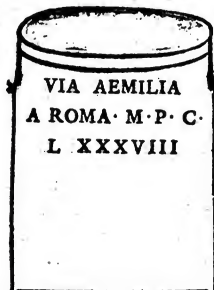
AD HONOREM DEI
HANC COLUMNAM
FECERVNT NEGOTIA
TORES ROTVNDAM
QVI RESIDENT IN
PORTA REGINE QVE
DICTA EST SANCTE
M A R I E

15. Hanc edidit Cl. Lamius in Par. II. Ho-
doeporici pag. 714. quam arculam marmoream de-
scribens, ait epitaphium substineri a duobus Geniis,
quorum sinister alatus est, sub quo animalcula duo
seu lepores, seu cuniculi. Scriptum puto PHENVSA.

In

In Columna marmorea humi fixa & erecta, fere quatuor pedibus Romanis ab humo adurgens, diametro vero pedes duos excedens, milliaro XVII. ab Urbe Pisarum ad oram maritimam posita.

18

18. Milliarium hanc columnam, & prope hanc alteram altitudinis Romanorum pedum octo, sed absque ullis litteris, vidit & exscripsit prae laudatus Excell. Vir Pomius. Exstant propter Viam *Aemiliam Scauri*, sive *Aureliam novam*, quae nunc *Via di Maremma* vulgo adpellatur: locus vero vulgo dicitur *il Crocino*, qui quinque miliaribus distat a *Colle Salvetti*, ad oram maritimam. Multa de his columnis miliaribus notari possent; sed urget nunc Operis, Deo favente, finis.

IN.

I N D I C E S
H A R V M
INSCRIPTIONVM
ANTIQVARVM
I N M O D V M
GRVTERIANORVM
E T
REINESIANORVM
A D O R N A T I.
A D C E D I T I N D E X

Rerum, quae in Observationibus & Notis in Tribus hisce
Tomis occurrunt.

C V R A E T S T V D I O
ANTONII FRANCISCI GORII.

I N D I C I S
H A R V M
I N S C R I P T I O N V M
C O N S P E C T V S

C V I V S H A E C C A P I T A

- CAP. I. **D**Eorum Dearumque Nomina & ad-
tributa.
- CAP. II. Sacrificia & Vota: loca sacra, publica
& privata.
- CAP. III. Imperatores Caesares, & Augustae Fe-
minae.
- CAP. IV. Consules, & Viri Consulares.
- CAP. V. Pontifices, Sacerdotes aliique Ministri:
Sacra Festa, Ludi.
- CAP. VI. Magistratus Maiores Minoresque, &
Viri Honorati.
- CAP. VII. Milites, & ad rem militarem perti-
nentia.
- CAP. VIII. Officia Domus Augustae & privatae.
- CAP. IX. Professiones, Artes, Negotiationes.
- CAP. X. Collegia, Corpora, Ordines, Sodales.
- CAP. XI. Tribus.
- CAP. XII. Ad Geographiam pertinentia.
- CAP. XIII. Ad Sepulchra & veterum funera per-
tinentia.
- CAP. XIV. Ad Historiam pertinentia.
- CAP. XV. Index Nominum priorum iuxta Fa-
milias tam Virilium, quam Mulie-
brium, Latinus & Graecus.
- CAP. XVI. Index Nominum Veterum Christiano-
rum.

DEO.

DEORVM DEARVMQVE NOMINA

ET ADTRIBVTA.

C A P V T I.

Numeri Romani Tomos : Numeri Barbari paginas indicant.

AEsculapio & Hygiae. II. 404.
Aesculapio Sancto. III. 70.
Anchariae. II. 77.
Apollini Augusto. I. 330.
Apollini. II. 404.
Apollinis. III. 70.
Asclepio. I. 14. 90.
Augustae Sacrum. I. 58.
Auspiciis Divinis. III. 122.

Bellonae. I. 34. II. 147. 237.

Caelesti Augustae. I. 21.
Caelesti Invidiae. I. 105.
Cereris. II. 1.
Cereris Caesanae. III. 171.
Cereris Novae. I. 123.
Cereris Augustae. I. 308.
Ceres Maxima Caelestis. III. 9.

Dea Bona. I. 316.
Deae Nilotidi, seu Nitolicae.
I. 373.
Deae Diae. II. 160.
Deis & Genio Rhodonis. I. 192.
Diana. I. 413.
Dianae. III. 71.
Dianae Victricis. III. 93.
Dianae Virgini. II. 399.
Dianae Invidiae. I. 333.
Dii Immortales. II. 10.
Diis Manibus. II. 10. *passim occurrat hic titulus.*
Diis Pag. . . II. 343.
Diti. I. 375.
Divo Augusto. III. 173.
Domini Metuendi Iovis. O. M.
I. 104.

Felicitati. III. 173.
Feroniae. III. 8. 13.
Fonti Scauriano Sac. I. 199.
Fontibus. III. 166.
Fortuna. III. 72.
Fortunae Primigeniae. I. 11.
Fortunae Statae. III. 111.
Fulgur Dium. I. 52.

Genii Alotiani. I. 235. III. 104.
Genii Caesarum. I. 316.
Genio. I. 358.
Genio Caelimontis. I. 185.
Genio Centuriae. III. 150.
Genio Coloniae Puteolanorum
I. 71.
Genio Curiae. II. 352.
Genio Invidio. III. 177.
Genio Plebei. III. 31.
Genium Centuriae cum base
marmorea dedic. I. 301.

Hercules Dor. For. I. 329.
Herculi. II. 126. 308.
Herculi S. III. 167.
Herculi Iuliano. I. 185.
Herculi iussu Silvani Dei. I. 121.
Herculis Somnialis. I. 291.
Hygiae Salutiferae. III. 166.
Hygiae. I. 14. II. 404.

Invidiae Caelesti. I. 105.
Iovi. I. 14.
I. O. M. Iovis Optimi Maxi-
mi. I. 104.
I. O. M. ex iussu. I. 105.
Iovi Caelio. I. 185.
Iovi S. Servatori, vel Sancto,
Serenio. Statof. Scygio. I.
447.

DEORVM DEARVMQVE NOMINA.

Iovi Sabazio. I. 331. II. 52.
Iovis Solis Magni Serapidis. II. 270.
Iovi. II. 406.
Iovi & Fortunae. III. 177.
Iovi Fulguratorii Oprimi. Maximo. III. 168.
Iovis Tunni. I. 451. III. 289.
Iside. III. 83.
Iside Bonae Obsequenti. I. 81.
Iside Matri. III. 85.
Iunoni. II. 51. 160.

L Aribus Augustis. III. 134.
Libero. I. 447. 451. II. 311.
Libero Patri. I. 451. III. 172.

M Agnae Deae Nortiae. I. 329.
Marte. III. 67.
Matri Statae. III. 108.
Matris Magnae Matutae Conservat. III. 166.
Mavortii. II. 93.
Menervai. I. 68.
Mercurii. I. 65.
Minerva. III. 67. 68. 83.
Minervae. II. 160. III. 173. 285.
Murciae. II. 235.

N eptuno Conservatori. III. 85.
Ne-reide. III. 66.
Numini Augusti. I. 316.
Nymphis. II. 56.
Nymphis Sanctis. I. 47.

P arcae. I. 61.
Pluroni Edefio; h. e. Adefio. III. 90.
Priapus. I. 95.
Providentia. III. 74.

R omae. III. 173.

S aturno Augusto. I. 54. 55. 77.
Saturno Deo. I. 51.
Serapidi Augusto. I. 54.
Serapidi Deo. I. 51.
Silvano. II. 53.
Silvano Augusto. I. 296.
Silvano, cui dedicata cratera cum basi. III. 153. 165.

Silvano D. I. 186.
Silvani Dei. I. 121.
Sole. III. 74.
Soli & Lunae. I. 335.
Soli Deo. I. 51.
Soli Invidio. I. 283.
Soli Invidio Mithrae. I. 112.
Soli Sanctissimo. II. 435.
Somno Aeternali sacrum. I. 173.
Somno Eternali. I. 383.
Somno Perpetuali. I. 173.
Statae Fortunae. III. 111.
Statae Matri. III. 108.
Statae Matri Augustae. III. 111.

T unni Iovis. II. 451. III. 289.

V eneri Victrici. II. 341.
Vestae. I. 58. III. 66.
Victoria. III. 77.
Virgini Dianae. II. 399.
Vulcano Quieto Augusto. III. 111.

Α πός Νικάντος. Martis Vincentis I. 68.
Αρπυις Εφείων. I. 457.
Διονύσου Καθηγεμόνος. I. 22.
Διονύσου Σκιαδρι. I. 3.
Ερις. I. 88.
Θιάς Νειλωτίδος. I. 373.
Θεός Καταχθονίος. I. 413.
Θεός Τύχη. I. 108.
Ισιδι Χρηστῇ Επήκοω. I. 81.
Πάλας. I. 88.
Πάφης. I. 88.

SACRIFICIA ET VOTA

LOCA SACRA PVBLICA ET PRIVATA.

C A P V T II.

A B ara marmorea. I. 406.
Ad amphitionem gradus templi donavit. I. 21.

Ad

SACRIFICIA ET VOTA

- Ad Quadrigam Fori Vinarii. I. 308.
 Ad Minervam. III. 80.
 Aedes Bellonae. I. 34.
 Aedes Mercurii Ferentini. I. 65.
 Aediculae, & Statuae hostiae dedicationi victimae Natali Augusti VIII. Kal. Octobr. I. 316.
 Aerarium Populi Rom. I. 35. 389.
 Albario opere. I. 58.
 Ara dedicata a solo, & ob dedicationem data visceratio & epulum Congentilibus, & Sacerdotibus. I. 34.
 Ara Deorum ex eorum praecepto. III. 126.
 Ara Gentis Iuliae in Capitolio. I. 257.
 Ara Numini Augusti dedicata. I. 316.
 Ara posita adstante Sacerdote. I. 112.
 Ara publice Manibus constituta. II. 10.
 Ara cum suis ornamentis & belis Domini insignia Soli Invidio Mithrae dedicata. I. 112.
 Aram cum suis ornamentis, & belis Domini insignia habentes. I. 112.
 Aram cum base sua. I. 26.
 Aram ex praecepto Deorum. III. 126.
 Aram a solo pro salute, & incolumitate M. Aurelii Antonini totiusque Domus eorum. I. 34.
 Arcus cum porticibus & ostiis, & opere albario. I. 58.
 Arcus in loco celeberrimo Coloniae Pisanae constitutus cum statua pedestri Lucii Caesaris ornatu triumphali. II. 10.
 Area intra definitionem cipporum clausa verubus, & ara, quae inferius dedicata est etc. III. 166.
 Armamentaria. III. 80.
 Aqua in urbem adducta. II. 237.
 Augusteum Pisanae. II. 10.
 Balneo Martis piscina. I. 141.
 Basilica Licinii. III. 80.
 Basilica iana. I. 27.
 Bellonae aedes. II. 237.
 Bonae Dae aedes in Colonia Florentina. I. 316.
Camera superposita, & opere mureo exornata. I. 8.
 Cantharus cum base sua posueret. I. 105.
 Capitolio in ara gentis Iuliae. I. 257.
 Capitolium, in quo mensurae. I. 262. III. 2.
 Capitolium. II. 160.
 Capitolium, in quo mensurarum exempla. III. 2.
 Castra Misernarium. II. 183. & seq.
 Castra Praetoria. II. 181. 326. III. 280. 282. & sequent.
 Cum ostiis. I. 58.
De Vico Caesaris. I. 137.
 Donum Soli & Lunae posuerunt. I. 335.
 Domus aurea Caesaris. I. 335.
Ex Figlina Opus dol. I. 442.
 Ex P. Figlina. I. 442.
 Ex insul. II. 325.
 Ex Praediis Plotinae Aug. I. 442.
 Ex voto promisso Soli Invidio. I. 283.
 Exedrae. I. 20.
Fabricam sua pecunia testamento suo HS C. refici iussit. I. 306.
 Figlinae Arretinae. II. 320. & seqq.
 Figlinaria Opera. I. 442.
 Forum Vinarium. I. 308.
 Forum Pisanae. II. 10.
Gradus & templum Caelestis Augustae. I. 21.
 Gymnasium & epulum populo datum. I. 8.
In Curia Aedis Mercurii Ferentini. I. 65.
BAlinea publica Pisana. II. 10.
 Balinei Tifernatis fabrica. II. 339.

LOCA SACRA PVB. ET PRIVATA.

In Muro Templi Divi Augusti
ad Minervam. III. 80.
In Triclinii domu. II. 193.

LVcus Classis Ravenn. III. 85.

Missus votum lubenti animo solvit.
I. 14.

Murus Templi Divi Augusti Ro-
mae, in quo tabulae aereae
figebantur. I. 69.

Museo opere exornata camera
superposita. I. 8.

Opus Doliare. II. 325. 391
Opus Figulinae Venan. II. 325.

Piscina Balneo Marris. I. 141.
Pontem reficiendum coerantur.
II. 312.
Porticum factum DD. I. 211.
Praedia. II. 325. 392. 412.
Praedia Plotinae Augustae. I. 442.
Praetorium. III. 30.
Puteum dedicavit. II. 313.

Sepultura Sagittariorum. II. 419.
Signum aereum Marris Magnae
Matutae. III. 166.
Signum aere datum. II. 93.
Signum Anchariae restituit. II. 77.
Signum argenteum donum dat
lubens merito. I. 18.
Signum cum basi, & aedem Nym-
phis. II. 56.
Stabulum. II. 326.
Statua pedestris triumphali or-
nata. II. 10.
Statuae equestres inauratae. II.
10.
Statuae, & exedrae. I. 20.

Tabernae Pisanorum. II. 10.
Tabulae publicae Coloniarum.
II. 10.
Templa Pisanorum. II. 10.
Templi frontem nervis & Her-
mis marmoreis pecunia sua
ornavit. II. 153.
Templum Caesetis Augustae,
item gradus. I. 21.

Templum cum arcu, & porti-
cibus, & ostiis, & opere al-
bario. I. 58.

Templum Divi Augusti ad Min-
ervam. I. 69. III. 80.
Thermae. III. 171.

Voletudinarium Liviae. I. 184.
Via Appia strata. I. 34. II. 237.
Via Aemilia vetustate dilapsa,
restituta ab Antonino Pio. II.
Via Aurelia. II. 442.
Via Cassia vetustate collapsa a
Clusinatorum finibus Florentium
perduxit Hadrianus. II. 427.
Via a M. Aurelio Antonino re-
stituta. III. 123.
Via Lata. I. 263. III. 7.
Vicanis Mulieribus ad Bonam
Deam datum mulsam & cru-
stula. I. 316.
Vico III. Ararum. III. 134.
Viridiarum partis tertiae. II. 447.
Votum solvit ex argenti pon-
do. I. 11.
Votum solum Fortunae Pri-
migeniae ex argenti pondo.
I. 11.
Vsq; ad Scalaria. II. 447.

ΕΞ υπὲρ τῶν... Θεοῦ τὸν βῆμαρ ἀ-
νέστηκα. I. 101.

Kατὰ ἀπόσταγμα I. 3.

*Περὶ σωτηρίας καὶ νίκης καὶ
αἰωνίας διαμονῆς.* I. 22.

IMPERATORES CAESARES

ET AVGVSTAE.
CAPVT III.

Alphabetico ordine.

T AELIO HADRIANO ANTO-
NINO. III. 122 TRIB. POT.
II. COS. III. - III. 160.
T. AE-

IMP. CAESARES ET AVGVSTAE.

T. AELIO HADRIANO ANTONINO
AVG. PIO PONT. MAX. TRIB.
POT. III. COS. III. P. P. II. 11.
13. 340. TRIB. POT. VI. 13.

AGRIPPINAE GERMANICI CAE-
SARIS. III. 302.

ALBINVS. III. 221.

ANTONIA DRVSI. I. 92. 150. II.
444. 445.

ANTONIAE DRVSI. I. 406. III.
303.

ANTONINI (M. AVRELIJ GETAE)
tutiusque Domus eorum. I. 34.

DIVO ANTONINO AVGVSTO PIO.
II. 348.

IMP. CAES. M. AVR. ANTONINO
AVG. P. F. etc. IMP. II. COS. III.
III. 169.

DIVVS ANTONINVS GERMANI-
CVS SARMATICVS. I. 13.

IMP. CAES. M. ANTONINO GOR-
DIANO P. F. AVG. TRIB. POT.
II. III. 170.

FL. ARCADIO PIO FELICI VICTO-
RI ac TRIVMPHATORI SEM-
PER AVG. III. 156.

DIVAE AVGVSTAE. I. 306.

DIVI AVGVSTI TEMPLVM. III. 80.

AVGVSTVS. EIVS NATALIS. VIII.
KAL. OCTOBR. I. 316.

AVGVSTVS CAESAR, PATER PA-
TRIAE, PONTIFEX MAX.
TRIB. POT. XXV. CVSTOS IM-
PERII ROMANI, TOTIVSQUE
ORBIS TERRARVM PRAESES.
II. 10.

M. AVRELIJ ANTONINI AVG. PII
FELICIS. I. 381.

M. AVRELIJ ANTONINI, & L. AV-
RELIJ VERI. I. 58.

L. AVRELIO VERO AVG. ARME-
NIACO PARTHICO MAXIMO

MEDICO TRIB. POT. VI. IMP.
V. COS. II. DESIGNAT. III.
PROCOS. I. 310.

IMP. M. AVRELIVS ANTONINVS
AVG. PARTH. MAX. PRIN-
CEPS IVVENTVTIS. I. 13.

M. AVRELIVS FARTHCVS MA-
XIMVS MEDICVS. I. 58.

M. AVRELIVS CAESAR. II. 340.

M. AVRELIVS ANTONINVS. II.
345. 347. 348. III. 122.

M. AVRELIVS ANTONINVS PIVS
FELIX AVG. PARTHIC. MAX.
BRITANNICVS MAX. GERMA-
NICVS MAX. TRIB. POT. XVIII.
COS. III. - III. 123.

C. CAESAR AVG. GERMANICVS.
I. 364.

CAIVS CAESAR COLONIAE PISA-
NAE VNIVM PRAESIDIUM,
II. 10.

L. CAESAR D. AVGVSTI F. AV-
GVSTVS IMP. VIII. - III. 38.

TI. CAESARIS GERMANICI AV-
GVSTI. I. 397.

TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. I.
248.

TI. CLAVDIVS CAESAR. II. 293.

DIVVS CLAVDIVS. II. 372.

TI. CLAVDIVS NERO. I. 408.

DIVVS COMMODVS. III. 122.

CLAVDIVS CONSTANTINVS MA-
XIMVS CAESAR. I. 13.

D. N. CONSTANTINO NOBILISSI-
MO CAESARI. III. 123.

CONSTANTINVS MAXIMVS. I. 13.

IMP. CONSTANTIO. II. 350.

DOMITIANVS AVG. I. 449.

IMP. CAES. DOMITIANVS AVG.
GERM.

IMP. CAESARES ET AVGVSTAE.

GERM. P. M. TR. P. XII. IMP.
XXII. COS. XVI. CENSOR PER-
PETVVS. I. 69.

DRVSVS CAESAR. II. 341.

FAVSTINAE AVG. II. 340.

IMP. CAES. FLAVIVS GRATIANVS
PIVS FELIX SEMPER AVG.
II. 14.

SERVIVS GALBA IMP. CAESAR
AVG. PONT. MAX. TRIB. POT.
COS DESIGNATVS II. I. 257.

SER. GALBA IMPERATOR CAESAR
AVGVSTVS PONT. MAX. TRIB.
POT. COS. DES. II. III. 144.

GERMANICI NATALIS DIES. II.
160.

GERMANICVS CAESAR. I. 17.

DIVVS HADRIANVS. I. 15.

IMP. HADRIANVS. III. 291.

IMP. CAESAR HADRIANVS. I. 301.

IMP. CAES. HADRIANO. II. 348.

IMP. HADRIANVS AVG. II. COS.
I. 386.

Q. HERENNIVS ETRVSCVS MES-
SIVS DECIVS CAESAR. I. 12.

IVLIAE AVGVSTAE. II. 445. III.
303.

IVLIAE AVG. MATRI CASTRO-
RVM, ET SENATVS & PA-
TRIAE. III. 17.

IVLIAE AVGVSTAE MATRI AVG.
N. ET CASTRORVM CERERI
NOVAE. I. 123.

IVLIAE DOMNAE AVG. MATRI
CASTRORVM MATRI AVGV-
STORVM. I. 6.

IVLIAE MAMEAE MATRIS AVG.
N. II. 390.

M. IVLIVS PHILIPPVS NOBILIS-
SIMVS CAESAR, PRINCEPS
IVVENTVTIS. I. 12. III. 80.

M. IVLIVS PHILIPPVS PIVS FE-
LIX AVG. PONT. MAX. TRIB.
POT. III. COS. III. DES. P. P.
I. 12. III. 80.

LIVIAE AVGVSTAE NATALIS
DIES. I. 316.

LIVIAE AVGVSTAE. II. 345. 444.

LVCIVS CAESAR, AVGVSTVS CON-
SVL DESIGNATVS, PRINCEPS
IVVENTVTIS. II. 10.

LVCIVS CAESAR PONT. MAX.
II. 276.

IMP. CAES. C. MESSIVS Q. TRA-
IANVS DECIVS, INVICTVS,
PIVS, FELIX, AVG. P. M. I. 12.

NERO AVGVSTVS. I. 11.
IMP. NERO CAESAR AVG.
III. 173.

IMP. CAES. NERVA TRAIANVS,
AVG. GERMANICVS INDVL-
GENTISSIMVS. I. 65.

IMP. CAESAR NERVA TRAIANVS
AVG. GERM. DACICVS. I.
296. III. 280.

IMP. NERVAE. II. 348.

OCTAVIAE DIVI CLAVDII FI-
LIAE. I. 459.

M. OPELLIVS SEVERVS DIADV-
MENIANVS PRINCEPS, IV-
VENTVTIS. III. 280.

IMP. CAES. M. OPELLIVS SEVE-
RVS MACRINVS AVG. III. 280.

PLOTINA AVGVSTA. I. 442.

PLOTINAE AVGVSTAE. I. 442.

DIVAE POPPEAE AVG. III. 173.
REX

IMP. CAESARES ET AVGVSTAE.

R EX RHOEMETALCES. I. 211.

L. SEPTIMI SEVERI PII PERTI-
NACIS AVG ARABICI ADIA-
BENICI PARTHICI MAXIMI.
I. 381.

IMP. CAESAR L. SEPTIMIVS SE-
VERVS PIVS, PERTINAX,
AVGVSTVS. I. 6. ARABICVS,
ADIBENICVS. PARTHICVS
MAXIMVS. I. 13. II. 345. 399.
403. III. 122. 280.

SEVERO IMP. II. & III COS. I. 133.

T IBERIO CAESARI DIVI AVG.
F. AVGVSTO. I. 306.

TIBERIVS CAESAR AVG. PONTI-
FEX MAXIMVS CREATVS VI-
IDVS MARTIAS. I. 316. II.
272. *eius Natalis.*

TITVS AVGVSTVS. III. 29.

DIVI TRAIANI PARTHICI. II. 348.

DIVVS TRAIANVS PARTHICVS.
II. 21.

DIVVS TRAIANVS AVG. III. 291.

IMP. TRAIANVS HADRIANVS.
II. 427.

I MP. CAES. FL. VALENTINIANVS
PIVS FELIX SEMPER AVG.
II. 14.

VALENTINVS PRAEF. VRBI. I.
262.

DIVI VESPASIANI. I. 449.

AVG. N. T. VESPASIANVS. III. 30.

VESPASIANVS & TITVS. II. 294.

IMP. CAES. C. VIBIO TREBONIA-
NO GALLO PIO. FEL. AVG.
II. 350.

A TT. ΚΑΙΣΑΡΟΣ . ΑΙΔΙΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ.
I. 108.

ΙΟΥΛΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ. I. 22.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΑΝΤΩ-
ΝΕΙΝΟΥ. I. 22.

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ-
ΡΩΝ ΛΟΥΚΙΟΥ ΣΕΠΤΙ-
ΜΙΟΥ ΣΕΤΗΡΟΥ etc. I. 22.

C O N S V L E S .

ET VIRI CONSVLARES.

C A P V T IV.

S EX. AELIO CATO C. SENTIO
SATVRNINO COS. II. 10.

T. AELIO HADRIANO ANTONI-
NO COS. III. II. 11. 13.

M. AEMILIO LEPIDO T. STA-
TILIO TAVRO COS. II. 145.

L. AFRANIO Q. METELLO COS.
I. 74.

M. AGRIPPA COS. II. 47. 407.

ANIANIO & BLAESO COS. I. 75.

ANICIVS FAVSTVS ALBINVS BA-
SILIVS V. C. I. 74.

L. ARRVNTIO STELLA. L. IV-
LIO MARINO COS. I. 65.

ASPRO & ASPRO COS. I. 125.
III. 297.

AVITO & MAXIMO COS. I. 31.

M. AVRELI ANTONINI AVG. PII
FELICIS. I. 381.

C. BELLICO NATALE P. COR-
NELIO SCIPIONE COS. II.
257.

b

G. BEL-

CONSVLES ET VIRI CONSVLARES

C. BELLICVS NATALIS TREBO-
NIANVS COS. II. 18. 19.

CAECINA DECIVS ALBINVS V.
C. II. 156.

TI. CAESARE III. GERMANICO
CAESARE iterum COS. I. 316.

TI. CAESAR GERMANICVS. I. 397.

L. CAESAR. II. 447.

TI. CLAUDIO NERONE. P. QVIN-
TILIO VARO COS. I. 408.
420.

TI. CLAUDIO AVG. III. & L.
VITELLIO III. COS. III. 172.

P. CORNELIO SAECVLARE II. &
C. IVNIO DONATO II. COS.
II. 203. 208.

CRISPO & CONSTANTINO COS.
II. 200.

DECIMVS SIMONIVS IVLIANVS
PRAEF. VRBI V. C. III. 2.

DOMITIANVS CAESAR COS. XVI.
I. 69.

L. DOMITIO AP. COS. I.
265.

SEXTO ERVCIO COS. I. 418.

FAVSTO & GALLO COS. I. 219.

FELICE & RVFINO III. COS. I. 8.

L. FVLVIO C. FIL. ABVRNIO
VALENTI V. C. I. 386.

GALLIENO AVG. III. & VO-
LVSANO COS. II. 193.

M. GAVIO ORFITO L. ARRIO
PVDENTE COS. I. 199.

GALLICANO & VETERE COS. III.
150.

GRATIANO AVGVSTO III. & EQVI-
TIO COS. II. 352.

IMP. HADRIANVS AVG. II. COS.
I. 386.

HERCVLEO COS. I. PONT. PERP.
REIP. PIS. II. 15.

HIBERO COS. III. 150.

HOMVLLIO COS. III. 290. 291.

HONORII COS. XI. & CONSTAN-
TII II. COS. III. 314.

IVNIO RVSTICO & C. VESTIO
AQVILINO COS. II. 155.

IVVENTIO II. & MARCELLO II.
COS. II. 439.

D. LAELIO BALBO C. ANTI-
STIO VET. COS. I. 420. III.
108.

LAETO II. & CERIALE COS. I.
333.

A. LICINIO NERVA. COS. III.
173.

L. LICINIVS LVCVLLVS. II. 255.

LOLLIANVS V. C. PRAETOR.
TRIVMPHALIS. III. 176.

M. LOLLIO PAVLLINO VALE-
RIO ASIATICO SATVRNINO.
C. ANTIO IVLIO QVADRA-
TO COS. I. 69.

MAMERTINO & RVFO COS. I.
301.

C. MARIVS. II. 248.

. OCTAVIVS COS. II.
II. 18.

PAETINO & APRONIANO COS.
II. 86.

L. PETRONIVS TAVRVS VOLV-
SIANVS V. COS. ORDIN. II.
189.

T. POM-

PONTIFICES. SACERD. MINISTRI.

T. POMPONIVS BASSVS CLARIS-
SIMVS VIR. I. 65.

T. QVINTIVS FLAMINIVS COS.
II. 460. III. 175.

C. SENTIVS SATVRNINVS COS.
II. 10.

L. SEPTIMI SEVERI PII PER-
TINACIS AVG. ARABICI A-
DIABENICI PARTHICI MAX.
I. 381.

SERVIANO III. & VARO COS. I.
313. III. 150.

C. SILANO L. MVRENA COS. I.
74.

SILVANO & AVGVRIANO COS. III.
118. 119. 120.

P. SVLPICIO C. VALGIO RVFO
CONSVLIBVS. I. 429. III. 114.

L. TITINVS L. F. GAL. GLAV-
CVS LVCRETIANVS COS. III.
III. 173.

TORQVATO & ATTICO COS. I.
31.

C. VALENS HOSTILIANVS. I. 11.

M. VALERIVS MAXIMVS. II. 235.

VERO III. & AMBIVLO COS.
II. 391.

Aedituae a Diana. I. 413.
Arvales Fratres. II. 160.
Augur. I. 122. II. 20. 21. 25.
III. 154.
Augustalibus epulum & plebi ur-
banae in singulos homines.
I. 301.

B Acchi Puella Ancilla. I. 373.

C Ifiani Iuvenes. I. 308.
Cultores Herculis Somnialis, De-
curia I. I. 291.

D Ecuria I. Cultorum Herculis Som-
nialis. I. 291.
Dictator Sulla. II. 406.

F Aetio Albata. J. 186.
Feriae Latinae. I. 386.
Ferialis. II. 442.
Flamen perpetuus; honor Fla-
minii seu Flaminatus perpe-
tui. I. 6.
Flamen Augustalis. II. 10.
Flamen Romae, & Augur. II.
60. III. 173.
Flamina V. I. 450.
Flamini Auguri II. 345.
Flamini Divorum omnium. III.
91.
Flamini Diali. II. 347.
Fraterculi Arvales. II. 160.

I Vrato ad Sacra Etruriae. I. 448.
279.

PONTIFICES SACERDOTES

ALIIQUE MINISTRI. SACRA
FESTA. LV DI.

C A P V.

A D quadrigam. I. 308.
Aedilis. I. 372.
Aedilis Curulis. II. 244.
Aedilis Curulis. Q. II. 255.

L Vdi in Natali Augusti a Florenti-
nis celebrati. I. 316.
Ludi cum suis acroamatibus.
I. 129.
Ludi Scenici editi cum acroama-
tibus ob munus a Vexillatio-
ne. I. 125.
Ludi Scenici & Circenses inter-
missi in inferiis Lucii Caesa-
ris. II. 10.
Ludiones Marutini. III. 166.
Ludos dedet. III. 124.
Lu-

SACRA. FESTA. LVDI. LVDIONES.

Ludos epulum dedit. III. 124.
Lusus Iuvenalis. I. 308.

Magister Vici. III. 108.
Magister Quinquennalis Collegii
Faborum Tignuariorum. I. 342.
Magister & Minister anni LII.
D. D. I. 330.
Magistri Vici. II. 353.
Magistri Vici Armilustri Ann. IV.
III. 111.
Mirmillonis veterani. I. 280.
Mythes, Ministrator. I. 62.

Pacanistiarum Ordo. II. 270.
Palaestrita. I. 366.
Pastophora Deae Nilotidis, seu
Niloticae. I. 373.
Pater Patratus. III. 154.
Pontifex. II. 279.
Pontifex Augur. II. 241.
Pontifici Praefecto Vrbi Feriarum
Latinarum. I. 386.
Pontifici III. Viro Flamini Diali.
II. 347.
Q. Ael. Pontifex. II. 179.
Pontifex minor publicorum Pi-
sanae Reip. Sacrorum. II. 10.
Pontifex Maximus. II. 20.
Praefecto Vrbi Feriarum Lati-
narum. I. 386.
Procurator Ludi Matutini. III.
166.
Promagister Magisterii. II. 260.
Promagistri. III. 134.
Publico Maeciano Sodalium Ti-
tium. III. 128.
Publicus. I. 122.
Puella Ancilla Bacchi. I. 373.
Pugiles. I. 8.
Pagulum certamina edidit in de-
dicatione. I. 8.
Pullarius. III. 135.

REgi Sacrum. II. 454.

Sacerdos Solis. I. 333.
Sacerdos D. S. I. 51.
Sacerdoti, & Aruspici ex gene-
re Sacerdotum creato. III. 97.

Salius Palatinus, Decemvir. II.
196.
Servitor Deorum. III. 104.
Sevir Pol. I. 451.
Sevir Augustalis. II. 53.
Sexviri. I. 444. 446. 452.
Sodales Titii. III. 128.

Tessera eburnea spectatoria. I. 74.
80.
Tessera spectatoria ex onyche.
I. 455. 457.
Tessera Gladiatoria. I. 265.
Tesseræ eburnae spectatoriae
Gladiatorum. I. 74.
Thalamifera Deae Niloticae. I.

Vicanae Mulieres ad Bonam Deam.
I. 316.
Vicanae Mulieres. II. 317.
Virgini Vestali Maximae. I. 333.
VI. Viri. I. 452.

Γραμματεὺς. I. 22.

Καπετωλιονεῖκη. I. 22.
Κόρη Πρόπολος Διονύση. I. 373.

Ἱερᾶς Συνόδου. I. 22.
Ἱερᾶς καὶ Ἀρχιερέως Διονύση
διὰ βίης. I. 22.

Νομοδίκται. I. 22.

Παραδῆξαι. I. 22.
Περὶ ὁδοῦ. I. 22.
Ποικτὺ Παραδῆξαι. I. 22.
Πυθαύλη. I. 22.
Πασοφόρος Θεᾶς Νηλεΐτιδος.
I. 373.

Στίφανοι χρυσῶ στέφανω Ἀυρ.
Χαρίδμου. I. 45.
Στιφανοφορίαι. I. 413.

Τραγῶδες. I. 22.

MAGISTRATVS MAIOR. ET MINOR.

MAGISTRATVS MAIORES D^Ecemprimi Coloniae Pisanae. II.

MINORES QVE ET VIRI
HONORATI.

C A P. VI.

A Edili II. Vir. Pont. I. 213.
Aed. II. Cos. I. Pont. Perp. Reip.
Pif. II. 15.
Aedili Q. III. Viro Iuri Dic.
Equo Pub. III. 177.
Aedili III. Viro. II. 454.
Aed. III. Viro Flamini Auguri.
II. 345.
Aedili Pifas. II. 17.
Aedili Quaestori Sestini. II. 354.
Aed. Quinq. Iuri dic. II. 351.
Aed. Sevir. II. 308.
Aedilicio Adl. Decreto Decu-
rionum. I. 308.
Aedilis Duumvir. II. 288.
Augur. II. 93.
Augures Caesares. II. 10.
Augustali Pifis & Lucae. II. 21.

Candidati. II. 10.
Candidato Augusti. I. 386.
Censor Consul bis. I. 34.
Censor Perpetuus. I. 69.
Censor. II. 241.
Centurio Aedilis. I. 372.
Consules designati. II. 10.
Consul Municipalis. I. 329.
Consul Ordinarius. II. 189.
Curator Aerarii Mediolan. II.
308.
Curator Kalendarii Arretinorum.
II. 288.
Curator Kalendarii Florentino-
rum. II. 23.
Curator Kalendarii Tifernatium.
II. 345.
Curator Lufus Iuvenalis. I. 308.
Curator Reipublicae. II. 351.
352.
Curator Reipublicae Vetulonen-
sium. II. 288.
Curator Vise Aureliae. II. 442.
Curator R. P. I. 27.

Decuria Scribarum. I. 308.
Decuriali Urbis aeternae. II.
408.
Decurio adlectus. I. 308.
Decurio Ariminensium. II. 354.
Decurio Colon. Ravenn. III. 85.
Decurio Libertus I. 354.
Decurio. III. 192.
Decuriones. I. 8. II. 158.
Decuriones Arretini. II. 312.
Decuriones & Coloni Pifani.
II. 10.
Decuriones & Populus Flo-
rentinus. I. 316.
Decuriones Florentini. I. 28.
Decuriones Sevir. II. 344.
Decuriones Volaterrani. II. 165.
166.
Decurioni Aedili Quinquenna-
li. I. 78.
Decurioni Pifis. II. 20.
Decurioni & Selecto. III. 129.
Decurionum Florentinorum de-
creto adlectus Coloniae. I. 28.
Defensori Ordinis, & Civium
Clusinarum. II. 408.
Dictator Augur. II. 235. 241.
Dictator Interrex. I. 34.
Duovir. II. 312.
Duoviri Coloniae Florentinae.
I. 316.
Duoviro Quinquennali. III. 91.
Duumvir. II. 279. 287.
Duumvir Quinquennalis. II. 93.
Duumviri Quinquennales Iuve-
num Ostiensium. I. 308.
Duumviri Coloniae Iuliae Obse-
quentis Pisanae. II. 10.

Equo Publico. I. 386.
Eq. Pub. II. 274.
Eq. Pub. Aedili. II. 344. 345.
347.
Equo Publ. Lar. Lau. II. 351.
Ex Com. Dom. Pat. Conf. Ord.
I. 117.
Ex DD. Ser. I. 138.

Ex

MAGISTRATVS MAIOR. ET MINOR.

Ex Praetoribus XV. Popul. Etruriae. II. 408.

Immunis. III. 144.
Interrex. II. 241. 244.
Iuri dicundo Pifis Praefides. II. 10.

Legati Coloniae Pifanae. III. 10.
Legatus Augusti. II. 442.

Magistri Vici. III. 108.

Patrono Coloniae. III. 91.
Patronus ab origine. II. 384.
Patronus Collegii Fabrum. III. 93.
Patronus Decuriae Scribarum, Cerariorum, & Libratorum, & Licitorum, & Viatorum item Praeconum. etc. I. 308. v. *Decuria*.
Praefecto Fabrum. I. 213.
Praefecto Praelegato Insular. Ba-lia-rum. III. 173.
Praefecto Vrbi Feriarum Latina-rum. I. 386.
Praefecto Urbano Feriarum. II. 18.
Praefectus Equitum Divi Augu-sti. I. 306.
Praefectus Fabrum Aug. II. 287. III. 173.
Praefectus Praetorio. II. 189. item Vrbi. *ibid*.
Praef. Prim. Caef. II. 165.
Praef. Sevir. Equit. Roman. II. 21.
Praefectus Vrbi. I. 262. 263, III. 275. 276. 2. 7. 8.
Praefectus Urbis vice sacra iu-dicans. II. 156.
Praetor. II. 272.
Praetor Etruriae. II. 60.
Praetor Etruriae V. Pifis. II. 18.
Praetor V. II. 166.
Praetor Triumphalis. III. 276.
Praetor Urbanus. III. 266.
Proconful Provinciae Achaiae. II. 293.

Proconful. II. 272.
Proconf. Legatus Praetor. III. 122.
Procurator pecuniae publicae. II. 93.
Procurator Provinciae Moesiaae. II. 293.
Pro Magistri Reg. 1. III. 134.
Propraetor Provinciae Achaiae. III. 75.
Proquaestores Coloniae. II. 10.

Qvaestori Aug. I. 386.
Quaestori ad aerarium II. - II. 20.
Quaestor. II. 272.
Quaestor Aedilis. II. 279. 287.
Quaestor iterum. II. 166.
Quatuorvir. II. 168.
Quatuorvir Aediliciae Potesta-tis. II. 153.
Quatuorvir Aedilis. Q. II. 369.
Q. Aed. II. Vir. I. 448.
Quatuor Vir. Iuri dicundo S. C. Ferentini. I. 65.
Quatuor Vir. Iuri dicundo. II. 93.
Q. III. Vir. I. D. II. 344.
Quinq. Curatorum Navium Ma-rinar. gratis adlect. I. 308.
Quinquennales II. - III. 166.
Q. Q. C. Quinquennalis Colo-niae vel Collegii. I. 86.
Quinquennalis Collegii omnium Fabrum. II. 93.
Quinquennalis iterum. III. 85.
Quinqueviri. II. 384.

Scriba. I. 105.
Scriba publicus Coloniae. II. 10.
Selecto & Decurioni. III. 129.
Senatus Populi Romani. II. 10.
Sevir Aedilis. II. 307.
Sevir Augustalis Patronus Mun-cipii Faesulanorum. III. 161.
Sevir Aug. II. 460. 341.
Seviro Augustali. III. 91. 129.
Seviro Augu. Domo Cortona. III. 164.
Sevir & Augustalis Com. II. 308.
Sevir Eq. R. Curio. III. 173.
Sevir Mediolanensium. II. 308.
Se-

MILITES ET AD REM MILIT.

Seviro Quinq. II. - II. 21.
 Sexvir. I. 18.
 Sexvir Arretinus. II. 306. III.
 178.
 Sexvir Augustalis. II. 93. 167.
 168.
 Sex Viro Magistro Augustalium.
 I. 214. 250.

III. Apolline. III. 70.
 Arcarius Coh. I. Vigil. I. 125.
 129.
 Armorum Custos Classis. III. 77.
 A Vexillatione factus. I. 125.

Beneficiario Tribuni. >. Affici.
 II. 358.

Tribuno Plebis designato. I. 386.
 Tribunus Plebis. II. 29.
 Tribunus Milirum Q. & Legatus. II. 296.
 Triumviro A. A. A. F. F.
 Quaestori Aug. Tribuno Plebis designato, Candidato Augusti Eq. Pub. I. 386.
 Triumviro Qui ... II. 314.
 Triumvir. II. 77.
 Triumvir A. A. A. F. F. II.
 386.
 Triumvir A. A. A. F. F. auro, argento, aere, flando, feriundo. II. 296.
 Triumvir Quaestor Trib. I. 420.
 Triumvir iterum luti dicendo Clusii. II. 407.
 II. Vir. II. 307.
 II. Vir. IV. P. C. III. 173.
 II. Vir Colon. III. 85.
 II. Vir designatus. I. 308.
 III. Vir Quinquennalis Col. & Munic. Arretii. III. 167.
 III. Vir Q. Q. II. 344.
 III. Viro Quinquennali. II. 347.
 VI. Vir Augustalis. III. 111.
 VII. Viro Epulon. III. 75.
 XV. Vir Flavialium. II. 18.

Castra Misenatium. II. 183.
 Castra Praetoria. II. 181. 326.
 Centuria Mucroni Rauci. III.
 162.
 Centuria Viserti Latini. II. 26.
 Centuria VII. Dignati. I. 9.
 Centuria Iusti. I. 25.
 Centurio Classis Praet. Misen.
 I. 249.
 Centurio Classis Praet. Ravenn.
 III. 89.
 Centurio Legionis. I. 9.
 Centurio Legionis IV. Scyth. II.
 300.
 Centurio Leg. XX. I. 449.
 Centuria Coh. VI. Specul. Classis Misen. III. 88.
 Centurioni Classis Praet. Misen.
 III. 89.
 Centurioni Depurato. II. 189.
 Classis Praetoria Antoniana Ravenn. III. 74.
 Classis Praetoria Misenatium Pia, Vindex. I. 9.
 Classis Praet. Misen. I. 125.
 Classis Praetoria Philippiani seu Misenensis. III. 80.
 Classis Ravenn. III. 80.
 Classis Ravenn. Lucus. III. 85.
 Cohors Prima Speculator. Classis Ravenn. III. 88.
 Coh. I. Flavia Hispanorum. I.
 337.
 Coh. III. Alpinorum. I. 69.
 Coh. V. Equitum Hispanor. I. 337.
 Cohors VI. Speculatorum Classis Misen. III. 88.
 Coh. VI. III. 169.
 Cohors VII. Voluntariorum Civium Romanorum. I. 69.
 Coh. Pr. >. Annii. II. 561.
 Coh. I. Praet. >. Satrii. III. 150.
 Coh.

H Βουλὴ τοῦ ὁ Δῆμος. I. 45.

MILITES

ET AD REM MILITAREM
 PERTINENTIA.

C A P. VII.

AB. Dana. I. 351.
 III. Aesculapio. III. 70.

MILITES ET AD REM MILIT.

- Coh. II. Pr. > . Viti. II. 302.
 Coh. IV. Praet. I. 253. II. 28.
 Coh. V. Praet. II. 29. 162.
 Coh. VII. Praet. > . Nepotis. II. 338.
 Coh. VII. Praet. III. 11.
 Cohors VIII. Praetoria. II. 28.
 Cohors IX. Praet. II. 358.
 Cohors X. Praet. I. 25.
 Coh. XI. Praet. I. 36.
 Coh. II. Vigili. > . Alinnae Firmi. I. 49.
 Coh. IV. Vigil. > . Lucretii. I. 131.
 Coh. VII. Vig. Sponar. > . Laetorii. I. 131.
 Cohortes VII. Vigili. cum Militibus, & Centurionibus enumeratae in marmorea Tabula. I. 125.
 Coh. X. Urbanae Caesari. I. 36.
 Coh. XI. Urbanae. II. 304.
 Coh. XI. Urbanae. > . Claudii. I. 98.
 Coh. XII. Urbanae. I. 67.
 Communitarius, & Municeps. I. 406.
 Commilitones. I. 129.
 Cornicularius Pr. Praet. III. 291.
- III. **D** Acico. I. 244. III. 63.
 III. Danae. III. 97.
 Decurioni Leg. XIII. II. 20.
 III. Diana. III. 71. 77.
 Dromonarchus Antonianus. III. 92.
 Duplaris Classis Praet. Misene. III. 63. 68.
 Dup. Sub. P. C. II. 186.
 Duplicarius. II. 303.
- E** Meritus Classis Praet. Misene. III. 64.
 Eques Arretinus. II. 62.
 Eq. Sing. I. 124. 313. II. 301.
 Eques Sing. D. D. N. N. b. c.
 Dominorum Nostrorum. I. 135. 289.
 Eq. Sing. Tur. Nigrini. I. 289.
 Eq. Veteranus Ludimagister. I. 124.
- Equiti Romano. I. 337. 344.
 Equiti Singulari Aug. Turma Aurelii Sanctini. I. 135.
 Equiti Singulari Turma Victoris. I. 344.
 Equo Publ. I. 386. III. 111.
 Equo Publico ex V. Decuriis Laur. Lavin. II. 189.
 Evocato Aug. in Praetor. III. 30.
 Evocato Veterano ex Cl. Praet. Misene. I. 236.
 Evocatus. II. 28.
 Evocatus ann. II. - II. 300.
 Evocatus Sup. XII. II. 29.
 Exer. Tr. II. 186.
 Ex Equitibus Singulibus Signifer. I. 52.
 Ex Praefidis. II. 332. 462. III. 167.
 Ex II. Marre. III. 67.
 Ex III. Minerva. III. 67. 68. 82.
 Ex III. Vesta. III. 67.
 Ex V. Decuriis. II. 20.
 Ex Velariis Duplicar. III. 61.
 Ex Vestae. III. 66.
- > **F** Abrici. II. 96.
 > . Flori. II. 28.
 III. Fortuna. III. 72.
 Frumentario Leg. VII. Cl. III. 37.
 Fugitivus Italici Miles. I. 67.
- G** Vbernator de Galea Trieris. III. 72.
 Gubernatori ex Classe Praet. Misensensi. III. 65.
- H** Arm. III. Lucifer. I. 242. III. 58.
 Honesti Missio Galbae. III. 144.
 Honesti Missio Imp. Domitiani Augusti. I. 69.
- III. **I** Side. III. 82.
 III. Iuven. III. 82.
- L** Egato Antonini. II. 347.
 Leg. Aug. Antoniana Veriana. II. 18.

MILITES ET AD REM MILIT.

Legatus Ampl. II. 165.
Legatus Tiberii Caefaris Aug.
II. 272.

Legio I. Italica. II. 18. II. 83.

Legio I. Parthica. I. 9.

Legio II. Italica, Pia, Felix. III.
167.

Legio III. Cyrenaica, P. P. I. 9.

Legio III. Scythica. I. 248.
II. 60. 293.

Legio V. Macedonica. II. 293.

Legio VII. Macedonica. I. 248.

Legio VII. Claudia. III. 37.

Legio X. Aug. III. 75.

Legio XI. Claud. P. F. II. 96.

Legio XV. Aug. III. 111.

Legio XVIII. I. 9.

Legio XX. I. 449.

Legio XX. Valeria, Vidrix. P. P.
I. 9.

Legio XX. V. V. III. 291.

Legio XXI. Miner. III. 29.

Liburna armata. III. 78.

Liburna Barbaro, vel Barbaris.
III. 93.

Liburna Fidei. I. 125. III. 129.

Liburna Gryphi. III. 79.

Liburna Neptuno. I. 244.

Liburna Nereide. II. 66.

III. Lucifero. II. 242. III. 58.
61.

Q. III. Lucifero. III. 61.

M Anipularis Lib. Nepruno. I. 244.

Magister Classis Ravenn. III. 93.
III. Marte. I. 243.

Medicus Duplaris Classarius.
III. 94.

Menfor Operum publicor. Clas-
sis Ravenn. III. 90.

Miles Classis Praetoriae Misen.
I. 238. 240. 246. 247. 248.

249. 250. & seqq.

Miles Classis Praetor. Ravenn.
I. 243.

Miles ex Classe Praet. Misen.
Stip. XXV. I. 243. & seqq.

Miles Classarius Stipend. XXV.
III. 61.

Mil. Cl. Pr. Mis. I. 400. 466.

Mil. Cl. Praet. Antonian. Ra-

venn. Stipend. XXVIII. III.
74.

Miles ex Classe Praetoria Mi-
sen. III. 61. 63.

Milites Classarii Misen. III. 57.
58. 61. 63. 64. 65. 66. 67.

72. 74. 75. 77. 78. 80. 86.

Mil. Coh. I. Praetoriae Martia-
lis. I. 452.

Mil. Coh. III. Praet. II. 94. 435.

Mil. Coh. V. Praet. II. 432.

Mil. Coh. VIII. Praet. >. Ma-
gi. II. 455.

Mil. Coh. III. Vigilum. I. 363.

Mil. Coh. V. Vigilum. >. Iuli
Rufi. I. 406.

Mil. Coh. XI. Vrbanae >. Clau-
dii. III. 269.

Mil. Coh. XII. Vrb. >. Dextri.
I. 301.

Mil. Coh. XII. Vrbanae. I. 448.

Mil. Leg. XXII. Stipend. XXIII.
94.

Milites otionis, & vicenis sti-
pendiis dimissi. III. 80.

Militi Praetoriano Coh. II. >.
Alliaci. I. 190.

Militi Veteran. Classis Ravenn.
III. 83.

III. Minervae. III. 82.

Municeps, & Commanipularis.
I. 406.

Municipi, & Commanipulari.
I. 406.

N Ave III. Aug. III. 68.

Navarchus. III. 92.

Navarcho. III. 75.

Nonagenarius Cl. Praet. Misen.
III. 61.

O Crogenarius Liburna Nereide. III.
66.

Optio III. Tiberii. I. 240.

Optio Cohor. III. Praetor. II.
51.

Optio Triere Apollinis. III. 70.

Optio Triere Diana. III. 71.

Ovatio Classis Praet. I. 9.

Pa-

MILITES ET AD REM MILIT.

III. **P**ado. III. 76.
 > . Paullini. II. 94.
 Peditibus, & Equitibus, qui militat in Cohor. III. Alpino-
 rum; & VIII. Voluntariorum
 Civium Romanorum. I. 69.
 Praefecti Coh. Thr. Mis. Praef.
 Equit. III. 185.
 Praef. Alae I. Vip. Singul. II.
 336.
 Praef. Classis. III. 30.
 Praef. Leg. Prim. Ital. II. 18.
 Praef. III. Coh. II. 166.
 Praef. Coh. Praet. II. 165.
 Praefecto Coh. I. Flaviae Hispano-
 rum. I. 337.
 Praefecto Coh. III. Bracarenfis
 Augustae. I. 344.
 Praefecto Fabrum Leg. XXII.
 Aug. III. 162.
 Praefecto Vehiculorum Classis
 Ravenn. III. 91.
 Praefecto Castrorum. II. 372.
 Praefecto Aerarii militar. III. 75.
 Praefecto Coh. I. Montanorum.
 II. 336.
 Praefecto Coh. Primae Praetor.
 Illyricorum, & Mauritanorum.
 II. 347.
 Praefectus Classis Mis. III. 83.
 Praefectus Classis Ravenna. Coh.
 Primae Speculator. III. 88.
 Praefectus Classis Ravenn. III.
 85.
 Praefectus Coh. II. Astryum. II.
 20. III. 154.
 Praefectus, & Menfor Operum
 publicorum Classis Ravenn.
 III. 90.
 Praefectus Collegii Fabrum Fer-
 rar. Ravenn. III. 85.
 Praefectus Fabrum Centonario-
 rum. III. 91.
 Praefectus Coh. V. Equitum Spano-
 rum, sive Hispanorum. I.
 337.
 Praefectus Vigilum. P. V. II.
 189.
 Praefectus Legionis. I. 9.
 Praefectus ovationi Classis Praet.

Misenat. Piae Vindictis. I. 9.
 Praefectus thesauris devehendis.
 I. 9.
 PP. Leg. XXX. Vlpiae. II. 189.
 Praeposito Equitum Singularium
 Augg. NN. II. 189.
 Primipilo iterum Leg. Ga. I. 248.
 Primopilari Praef. Castr. II. 372.
 Primopilari Leg. VIII. Aug. II.
 372.
 Princ. Classis Misenenfis. III. 75.
 Procurator Ti. Claudii Caefaris
 Aug. I. 248.
 Protector Augustorum NN. II.
 189.
 III. Providentia. III. 74.

Quadriere Fide. I. 115.
 Quinquiere Aug. II. 186.

> **R**utili. II. 162.

Sagittariorum sepultura. II. 419.
 > . Salvi Bassi. II. 28.
 Scriba Classis Praet. Mis. I. 249.
 III. 63.
 Scriba Classis Praet. Ravenn.
 III. 93.
 Scriba Coh. I. & II. Vigilum.
 I. 129.
 Secutor Coh. I. Vigil. I. 129.
 Signifer Coh. V. Pr. stipendia
 militar. XIX. II. 29.
 Signifer ex Equitibus Singulari-
 bus. I. 52.
 III. Sole. III. 74.
 Speculator. I. 305.
 Speculatores Classarii Ravenn.
 III. 88.

Tabulario Classis Ravenn. II. 94.
 III. Tauro. I. 143. III. 61.
 Tesserarius Coh. I. Vigil. I. 125.
 Tesserarius Coh. XII. Vrb. I. 67.
 Tesserarius Optio Vexillarius.
 II. 26.
 III. Tiberii. I. 240.
 Tribuno Coh. I. Flaviae Hisp.
 M. Equit. II. 336.

Tri-

MILITES ET AD REM MILIT.

Tribuno Coh. II. Vigilum. II.
372.
Tribuno Coh. III. Vlpiae. II.
347.
Tribuno Coh. XIII. Vrbani. II.
372.
Tribunus Coh. I. 248.
Tribunus Coh. Primae Praetoriae. II. 189.
Tribunus Cohortis III. Praet. II.
189.
Tribunus Coh. III. Vigilum. II.
189.
Tribunus Coh. XI. Vrb. II. 189.
Tribunus Leg. I. Italicae. III. 83.
Tribunus Leg. II. Italicae Piaefelicis. III. 167.
Tribunus Classis Praet. Misenenf. III. 86.
Tribunus Classis Praet. Ravenn. III. 86.
Tribunus Legionis X. & XIII. Geminae Provinciae Pannoniae superioris. II. 189.
Tribunus Leg. XI. Claudiae Succiuae, & Decantiati. I. 344.
Tribunus Leg. XV. Aug. III. 111.
Tribunus Legionis Daciae. II. 189.
Tr. Mil. Leg. VI. Viaticis. III. 173.
Tr. Milit. Leg. XXII. Primigeniae III. 173.
Tribunus Militum Leg. V. Macedonicae. I. 337.
Tribunus Plebis; Tribunus Militum. II. 272.
Trierarcha Classis Syriacae. III. 79.
Trierarcho. III. 75.
Triere Athen. I. 240.
Triere Pietate. I. 238.
Triere Salute. I. 228.
Trieris Pietatis. II. 186.
Trieris Spei. I. 125. 129.
Turma Aurelii Sabiniani. I. 135.
Turma Aurelii Sabiniani. II. 301.

Valentis. II. 61.
III. Vesta. I. 246.
Veterani, qui militaverunt in

Legione I. Adiutrice honestam missionem, & civitatem consecuti a Servio Galba Imperatore. I. 257.
Veterano Evocato ex Cl. Praet. Misen. stipend. XXIX. I. 236. 251.
Veterano. III. 162.
Veterano Class. Praet. Mis. III. 65.
Veteranus Augusti. II. 305.
Veteranus Augusti, ex Classe Praetor. Misenat. III. 95.
Veteranus Cl. Praet. Mis. I. 247. 248.
Veteranus Coh. VII. Praet. > Mucroni Rauci. III. 162.
Veteranus Coh. X. Praetor. III. 168.
Veteranus Legionis XI. I. 453.
Vexillarius > Coh. Vigilum. I. 49.
Vexillarius Coh. II. Vigilum. II. 26.

OFFICIA DOMVS

A V G V S T A E.

C A P. VIII.

Abalineis Augusti Magister. I. 399.
Ab cyatho i.e. cyatho. I. 460.
Ab epistulis Caesaris Augusti. I. 415.
Ab epistulis Latinis. I. 11.
A cibariis. I. 409.
A codicillis. I. 110.
Aetori. I. 253.
Aetrix Caesaris Domus. I. 423.
Ad Libros Germanici Aug. I. 136.
Ad suppellect. Aug. I. 231.
A suppellectile domus aureae Caesaris. I. 335.
Ad valetudinarium. I. 136. 461.
Ad valetudinarium Liviae. I. 184.
Adiutor a cognitionibus Aug. Lib. III. 132.

Adiu-

OFFICIA DOMVS AVG.

- Adiutor** ab Epistulis Latinis. I. 82.
Adiutor a Rationibus Tabularii. I. 17.
Adiator Tabularii Castrensis Augusti L. I. 305.
Aedituae a Diana. I. 413.
Aerar. I. 408.
Alumno suo. I. 148.
Ancilla. III. 8.
Ancilla C. Norbani Flavi. I. 205.
Aquarius Aug. L. I. 47.
Argentarius. II. 445.
Argentarius Liviae Aug. I. 404.
Atrensis. I. 266.
Augusti Libertus. I. 11. 17. 225. 279. II. 33. & *passim*.
Augusti Liberti Libertus. I. 416.
Bernula C. N. Castrensis. III. 272.
Caesaris Aug. ab epistulis. I. 415.
Caes. Aug. Ser. Vicarius. I. 107.
Caesaris N. Servus. I. 140.
Caesaris N. Servae. I. 209.
Caesaris Servo Neroniano. I. 371.
Cerdo. I. 273.
Chorales. III. 31.
Cocus. I. 427.
Collatius. III. 36.
Comoedus. III. 30.
Conlaqueus. I. 355.
Conpaedagogita. I. 416.
Conpaedagogitae. I. 350.
Conservae. I. 387. III. 37.
Conservus. I. 390.
Corpore Custos Ti. Caesaris Germanici. I. 397.
Cubiculari. I. 356.
Cubicularis Lib. Aug. I. 356. 361.
Cubicularius III. Vir. I. 361. 420.
Decurio. I. 138.
Decurio II. Q. II. II. 447.
Decuriones Scribae Vndores Augusti. I. 399.
Delicato. III. 250.
Delicio. III. 250.
Delicium Bassi. I. 313.
Delicium Hefyci. I. 360.
Diaconus Servus. I. 391.
Dispensator. I. 357. II. 445.
Dispensator Aug. N. III. 139.
Dispensator Caes. N. Servus. I. 68.
Dispensator Caes. N. III. 178.
Dispensator Fisci Frumentarii Imp. Caesaris Nervae Traiani Aug. Germ. Dacici. I. 296.
Ephebo Q. & Venusto. I. 361. 370. 396.
Evocatus. II. 28.
Evocatus Augusti a Quaestionibus. II. 410.
Exactor Hereditatium Legat. peculior. I. 192.
Faber Argentarius. I. 411.
Focaria. III. 74.
Glaber ab cyato. i. e. cyatho. I. 406.
Glaber Antoniae Drusi. I. 406.
Initor. II. 445.
Imbitor. h. e. Invitator Aug. Lib. III. 132.
Insularius. I. 361. 409.
Invitator Aug. Lib. I. 195. III. 132.
Lnipenda. I. 110.
Lesticarius. I. 358.
Libraria. I. 441.
Librarius. I. 356.
Magister a balneis Augusti. I. 399.
Magistro a balneis Aug. I. 399.
Medica. I. 78. 404.
Medico. I. 450.
Medicus Liviae. II. 395. 445.
Medicus Liviae Drusi Caesaris. I. 396.
Mensor Aug. Lib. II. 147.
Ministra. I. 352. 415. 420.
Ministrator. I. 62.

OFFICIA DOMVS AVG.

Negotias. I. 220.
 Nomenclator. I. 44. 136. III. 31.
 Nomenclatori Aug. Lib. I. 281.
 Nutricius. I. 143.
 Nutrix. III. 36.
 Nutrix Agrippinae. I. 266.
 Nutrix Senatorum duum. II. 115.

Opsonator Iuliae Augustae Lib. I. 233.
 Opfretrix Liviae. II. 444.
 Optioni Tabellariorum Officii rationum. II. 440.
 Ornator Liviae L. II. 445.
 Ornatrix. I. 390.
 Ostiarius Liviae. II. 446.

Paedag. I. 216.
 Paedago Puerorum. I. 364.
 Paedagogus. I. 357.
 Paedagogus & Lib. I. 82.
 Palaeftita. I. 366.
 Pedisequa. I. 427.
 Pistor. I. 136. 370. 404.
 Pistor Candidarius. II. 145.
 Plumbarii. I. 136.
 Plumbario Aug. L. III. 56.
 Praepositus Armamentarii Ludi Magni. III. 59.
 Praepositus Tabellariorum. I. 112.
 Procurator. II. 59.
 Procurator Aug. XX. Hered. III. 83.
 Procurator Augustorum. I. 459.
 Procurator Clientium Ti. Claudii Aug. III. 172.
 Procurator Germanici Caesaris. I. 17. III. 125.
 Procurator Germanici Aug. II. 180.
 Procurator Kalendarii. II. 24.
 Procurator patrimonii & heredit. III. 125.
 Procuratori Caesariensi. I. 399.
 Publicus. I. 209.
 Pucri Conpaedagogitae. I. 350.

Rogator ab Scaena. III. 30.

Sarcinatrix. I. 103. 461. II. 445.
 Scribae. I. 347.
 Scribae Decuriones Vndores Augusti. I. 399.
 Servo Caesaris Vernae. I. 139.
 Servus Diaconus. I. 391.
 Servus C. Caesaris Augusti Germanici. I. 364.
 Servus Vicarius. I. 137.
 Stipulator Aug. I. 418.

Tabulario a rationibus Aug. L. I. 56.
 Tabulatus. I. 137. III. 300.
 Tabularius Antoniae Drusi. I. 136.
 Tabularius Neronis Aug. L. I. 11.
 Tabulario Fisci Frumentarii. I. 345.
 Thurario. I. 335.

Venatori. I. 285.
 Venusto, & Ephebo Q. I. 361. 370. 396.
 Verna Caesaris. I. 49.
 Vernae Aug. N. I. 435.
 Vernae Caesaris a veste regia, & Graecula. III. 11.
 Vernae Puteolan. III. 63.
 Vernae suae. I. 392.
 Vernae suo. I. 148.
 Vestiarus. I. 295.
 Vestitori Aug. I. 282.
 Viator. I. 433.
 Vicarius. I. 19.
 Vilico Praediorum Caesariens. III. 171.
 Vilicus Ti. Aug. III. 171.
 Vndor. I. 233.
 Vndores Augusti. I. 347.
 Vndores Scribae. I. 399.
 Vndori. I. 425.
 Vndori C. Asinii Pollionis. I. 425.

PRO.

P R O F E S S I O N E S . A R T E S .

P R O F E S S I O N E S

ARTES. NEGOTIATIONES.

C A P . I X .

AErarius. I. 408. 444.
 A. C. Africae. I. 389.
 Archimima. II. 174.
 Archimimus. I. 125. II. 172.
 Argentarii. I. 308.
 Arhs. Arrestpex. II. 411.
 Axearius. I. 43.

BAlneator Faber. I. 402.
 Balneatores. I. 402.

Candelabrarius. III. 130.
 Centonarii. II. 153. 345. 350.
 III. 177.
 Cerarii. I. 308.
 Cerarii Scribae. I. 308.
 Cistiani Iuvenes. I. 308.
 Coronariae. II. 455.
 Coronarius Triere Danae. III.
 95.

EBurarius Faber. I. 366.
 Ephebo Q. I. 361.
 Erudita omnibus artibus. II. 142.

Faber. I. 202.
 Faber argentarius. I. 411.
 Faber Eburarius. I. 366.
 Faber Materiarius. III. 143.
 Fabri Balneatoris. I. 402.
 Fabri Centonarii. III. 91.
 Fabri Naut. III. 85.
 Fabro balneatori. I. 402.
 Ferrarii. III. 85.
 Ferrarii Fabri. III. 85.
 Frumentarii Cereris Aug. I. 308.
 Frumentarii Menfores. I. 308.

Grammaticus & Lector. III. 113.

Insitor Communis. I. 398.
 Iuvenes Cistiani. I. 308.

LAnario de Vico Caefaris. I. 137.
 Lenuncularii. I. 308.
 Liberti & Servi publici. I. 308.
 Librarii. I. 308.
 Lictores. I. 308.
 Lutores. III. 166.

MAccus. II. 177.
 Marmorarii. II. 29. III. 178.
 Medica. I. 404.
 Medico. I. 450.
 Medicus. I. 84. II. 350. 395.
 Mellproximo a rationibus. II.
 457.
 Menfores. I. 308.
 Menfores Frumentarii. I. 308.

Navales Fabri. II. 25. III. 85.
 Navicular. Maris Hadriatici. I.
 308.
 Navicularis Maris Hadriatici, &
 ad Quadrigam. I. 308.
 Negotiantes Vinarii. I. 308.
 Negotianti Materiario. I. 277.
 III. 142.
 Negotiantes Sepiafarii. I. 398.
 Negotiatori. I. 433.

Oculos restituit statuis. I. 406.
 Olearii. I. 308.
 Orno Façione Artificum. III. 86.

PAlaeftrita. I. 366.
 Parietarius Struor. I. 154.
 Philosopho Stoico. II. 396.
 Pidlor Scaenarius idem Redem-
 ptor. I. 390.
 Piscatores. I. 308.
 Pistor. I. 370. 404.
 Plastes. I. 63.
 Praecones. I. 308.
 Procuratores Aug. I. 308.
 Propolae. I. 308.

Redemptor. I. 390.
 Repofuit oculos statuis. I. 406.
 Rogatores a Foro. I. 308.

Sacomar. I. 308.
 Scapharii. I. 308.

Scae-

COLLEGIA. CORP. ORDINES.

Scaenarius Pictor. I. 390.
Scaenicus Grecus. I. 129.
Scribae Cerarii. I. 308.
Seplafarii Negotiantes. I. 398.
Siponarii. I. 131.
Specularius. I. 358.
Struſtor Parietarius. I. 154.

Textor. I. 420.
Tignuarii Fabri. I. 342. II. 29.

Venuſti Ephebo. I. 361. 370. 396.
Viator. I. 433.
Viatores. I. 308.
Vinarii Negotiantes. I. 308.

IἩρὸς Νικομήδης. III. 127.

Προβοκάτωρ. I. 371.

Φιλόσοφος. I. 22.

Collegium Silvani. III. 153. 165.
Coloni, & Inquilini. III. 176.
Coloniae Afculanorum. II. 20.
Coloniae Pifanae. II. 10. 21.
Corpora Scaphariorum, Lencam-
culariorum Traiecti. Luculli.
Dendrophorum, & Togato-
rum a Foro, & de Sacomar.
Olearior & Iuvenum Cifano-
rum Pifcatorum, Propolarum.
I. 308.

DEcuria Scribarum, Cerariorum,
Librariorum, Liſtorum, Vis-
torum, Praeconum, Argenta-
riorum, Negotiatorum Vinea-
riorum ab Vrbe, Menſorum,
Frumentariorum Cereris Aug.
I. 308.

Magiftri (forte Corporis Lotorum)
I. 199.
Magiftri Corporum Lutorum.
III. 166.

COLLEGIA. CORPORA

ORDINES. SODALES.

C A P. X.

Collegium Centonariorum. II. 153.
345. 350.
Collegium Centonar. Municipii
Arretinorum. III. 177.
Collegium Dendrophor. Roma-
norum. III. 160.
Collegium Fabrum Navalium Pi-
ſis ſtationis vetuſtiſſimae. II.
25.
Collegium Fabrum Tignuario-
rum Offenſium. I. 310.
Collegium Fabrorum Tignuario-
rum. I. 342.
Collegium Fabrum Ferrat. Ra-
vennat. III. 85.
Collegium Fabrum Naut. Ra-
venn. III. 85.
Collegium omnium Fabrum. II.
93.
Collegium Fratrum Arualium.
II. 160.

Ordinis Arretinorum. II. 189.
Ordo, & Cives Cluſini. II. 408.
Ordo Cluſinorum. II. 399. 403.

Patrono Coll. Cenſon. Tiſernat. II.
345.
Patronus Collegii Fabr. Naut.
III. 85.
Patronus Colon. III. 85.
Patronus Colon. Arret. & Muni-
cip. III. 167.
Patronus Municipii Tiſernatium.
III. 111.

T R I B V S

C A P. XL

Aelia. I. 253.
Aemilia. I. 257. 346.
Anienſis. I. 233. 410.
Arn. I. 284. 316. 410. II. 60.
410. III. 29. 129.

Gla-

TRIBVS ROMAN.

Claudia I. 303. III. 93.
 Cluvia. I. 179. II. 338. 343.
 347. 351. III. 177.
 Collina I. 61. 156. 164. 257.

Esquilia. III. 166.

Fabia. I. 14. II. 20. 432.

Galeria. I. 46. 290. 291. 306. II.
 17. 28. 29. 40. III. 88.

Ovsentina. II. 63. III. 85.

Palatina. I. 41. 122. II. 287. III.
 85. 111. 273.

Papia. I. 9.

Papiria. III. 124.

Poientina. II. 93. III. 83.

Pomptina. I. 18. 448. 451. II.
 279. 298. 301. 311. 330. 336.
 360.

Publilia. I. 369. II. 96. III. 167.
 177.

Quirina. I. 156. 257. 316. 440. III.
 34. 88. 90. 111.

Romilia. III. 30. 161.

Sabatina. II. 179. 189.
 Scapria. I. 28. 36. 213. 295.
 301. 305. 444. 452. III. 11.
 161. 162.
 Sergia. II. 64.
 Stellatina. II. 192.

Terentina. I. 308.
 Tromentina. I. 355.

Albino f. Altino. I. 31.
 Alexandria, Alexandrina. I. 373.
 Alpini. I. 69.
 Ameria. I. 133.
 Amiterno. I. 31.
 Ancona. I. 31.
 Aquil. I. 31. 132.
 Aquino. I. 132.
 Ariminenses. II. 354. 377.
 Arimino. I. 31.
 Arreio. I. 132. 133.
 Arretini Veteres. II. 211. 274.
 275.

Arretinus. II. 62.
 Arretinorum. II. 189. 288.
 Arretium. II. 300. 301. 304.
 Asculani. II. 20.
 Asiatico. III. 74.
 Ateste. I. 133.
 Atinates. III. 9.

Balieres Insulae. III. 173.
 Benevento. I. 232. 133.
 Beneventum. II. 192.
 Blera. I. 133.
 Bononia. I. 31. 133.
 Bracara Augusta. I. 344.
 Brixia. I. 132. II. 308.
 Butrio. I. 31.

Cananeates. II. 333.
 Capua. I. 132. 133.
 Carfulis. I. 31.
 Circeiensis. II. 336.
 Civitas Pisana. II. 14. 21.
 Clusini. II. 399. 407. 427.
 Clusio. I. 31.
 Colonia Asculanorum. II. 20.
 III. 154.
 Colonia & Municipium Arre-
 tium. III. 167.
 Colonia Obsequens Iulia Pisana.
 II. 10.
 Colonia Florentinorum. I. 28.
 Colonia Pisana. II. 21.
 Colonia Puteolanorum. I. 71.
 Comum. II. 308.
 Consentia. I. 133.
 Cortona. I. 133. II. 361.

AD GEOGRAPHIAM

P E R T I N E N T I A .

C A P . X I I .

Africa. II. 436.
 Aphrodisiensis. I. 72.

Co-

AD GEOGRAPHIAM PERTINENTIA.

Cofanorum Respubl. III. 169.

170.

Cremona. I. 31. 132.

DElmatia. I. 69.

Deraauf. I. 69.

Derbona. I. 31.

Domo Arretio. II. 300. 301.

Domo Cortona. II. 396. III. 164.

Dripsino. I. 31.

EMonā. I. 31. 133.

Etruria. II. 18. 60. 369.

Etruscus. III. 11.

FAno Fortunae. I. 31.

Faefulae. II. 94. 96.

Faefulanus. III. 161. 162.

Faefulanus Senatus Populusq.
III. 160.

Faefulis. I. 132.

Feltris. I. 133.

Ferentini. I. 65.

Ferentino. I. 133.

Firm I. 31.

Florentia. I. 31. 36. 133. 301.

452. II. 455. III. 29. 30.

Florentini. I. 316. II. 23. 427.
III. 11.

Florentinus patria. I. 452.

Formis. I. 31.

Foropopil. I. 133.

Foro Sempronio. I. 31.

Fulgin. I. 133.

Gall. Vivinacio l. Viminacio. I. 255.

Heracl. I. 31.

Hercul. Fal. I. 31.

Hiberorum. I. 60.

Iadera. I. 31.

Illyrici. II. 347.

Ipfus. hoc. est Ephefus. I. 257.
III.

LAodicea. I. 257

Larino. I. 132. 133.

Laurentes Lavinates. II. 189.
288. 351.

Legati Ferentinates. I. 65.

Ligures. II. 241. 244.

Luca. I. 31. 132. II. 21.

Luna. I. 31.

Mantua. I. 31.

Maonianus. I. 257.

Mare Hadriaticum. I. 308.

Marfis. I. 31.

Mauritani. II. 347.

Medelitani Veterani. I. 6.

Medelitanorum pagus Mercu-
rialis. I. 6.

Mediolano. I. 31. 132.

Mediolanum. II. 305. 308.

Medullini. II. 235.

Mercurialis Pagus. I. 6.

Misenenfes. III. 80.

Municipium Aelium. III. 122.

Municipium Arretin. II. 315.
III. 177. 178.

Municipium Faefulanorum. III.
161.

Municipium Ferentinatum. I. 65.

Municipium Saffinatium. III. 168.
169.

Municipium Sefinatium. II. 350.

Municipium Tifernatium. III.
111.

Mutina. I. 133. II. 450.

Natione Aegyptius. III. 72.

Natione Arreio. II. 304.

Natione Batavus. I. 135.

Natione Bessus. I. 246. 187. III.
67.

Natione Cappadox. I. 400.

Natione Oufentina Mediolan. II.
305.

Natione Pannonio. I. 238. 289.

Natione Pannonius. III. 74.

Natione Piceno. II. 304.

Natione Ponticus. III. 63.

Natione Retho. II. 303.

Natione Sardus. III. 61.

Natione Tunger. I. 280.

Natione Syrus. I. 397. III. 64.

Natione Aegar. I. 240.

AD GEOGRAPHIAM PERTINENTIA.

Natione Aegypti. I. 247. III. 68. 94.

Natione Afer. I. 249. III. 64. 78.

Natione Alexandr. III. 74.

Natione Buthyn. III. 63.

Natione Corsi. III. 70.

Natione Delmata. II. 186. III. 77. 86.

Natione Germania. III. 76.

Nationes Equorum, qui in stadio palmas compleverunt. I. 38.

Nespoli. I. 31.

Nilotis. I. 373.

Nolensis. I. 31.

Nuccam. I. 132.

Nuccon. I. 31.

Ordi Civium Tifernatium Tiberinorum. II. 356.

Ordo Clusinarum. II. 399. 403.

Ordo Ferentinorum. I. 65.

Ordo Pisfanorum. II. 10.

Oriundo Epored. Ital. III. 83.

Ostia. I. 31.

Ostiensis. I. 308. 310.

Padus. III. 76.

Pagani Mercurialis pagi Medelitani. I. 6.

Pagus Mercurialis Veteranorum Medelitani. I. 6.

Patavi. I. 132.

Patavio. I. 133.

Phrygius. I. 257.

Picentini. II. 339.

Picentis. III. 154.

Pisae. I. 31. II. 10. 17. 18. 20. 21. 23. 28.

Pisani Decuriones, & Coloni. II. 10.

Pisani Coloni Iulienfes. II. 10.

Pisas. II. 460. III. 175.

Pisis. I. 290.

Piscienfes. III. 277. 278.

Pistoris. I. 133.

Pistorium. Pistoris. II. 121. 123.

Populonio. I. 31.

Populus Clusinus. II. 408.

Provincia Achaiae. II. 442. III. 75.

Provincia Moesia. II. 293.

Provincia Pannoniae superioris. II. 189.

Puteolani. I. 71. III. 68.

Puteolis. I. 31.

Quia. I. 132.

Ravenna. I. 133.

Ravennas. III. 83. 86.

Reipublicae splendidissimae . . . Midenfium. I. 78.

Reipublica Sestinatium. II. 350. 351.

Reipublica Cofanorum. III. 169. 170.

Reipublica Pisana. II. 15. 17.

Reipub. Tifernatium. II. 339.

Roma. I. 31. 132. 133. III. 80.

Sabini. I. 34. II. 235. 237.

Salin. I. 31.

Samnites. I. 34. II. 237.

Sardianus. I. 257.

Sassimates. III. 168. 169.

Savaria. I. 133.

Sestimates. II. 350.

Sestini. II. 354.

Spolis. I. 31.

Stutrio. I. 31.

Sutri. I. 132.

Tarracina. I. 31.

Tarentum. I. 137. II. 241.

Tarvisio. I. 31.

Taurino. I. 31.

Tibure. I. 31.

Ticino. I. 31.

Tifernates. II. 344. 345. III. 168.

Tiferni Tiberini. II. 338.

Traiectus Luculli. I. 308.

Trebul. I. 133.

Tribus Atticae, Erechtheidis, Ageidis, Pandionidis, Leontidis. I. 109.

Tridento. I. 31. 133.

Truonto. I. 133.

Tuderto. I. 31. 133.

Tu-

ET SEPVLCHRA PERTINENTIA.

Tuscana. I. 31.
Tusci. I. 34. II. 237.
Tuscus. II. 61. III. 31.

VArusa. I. 133.
Vercellis. I. 31. 133.
Veneto ditione daver. I. 69.
Venusia. I. 133.
Verona. I. 31. 133.
Veruloneses. II. 288. 351.
Verulonio. I. 133.
Volaterrani. II. 158. 162. 165.
166.
Volaterrae. I. 31.
Volsceis. I. 31.
Volsin. I. 133.
Vriesal. I. 31.
Vrsino. I. 31.

Aθηναίος. I. 79.
Αἰξαντίος. Exonenfis. I. 48.
Αντιόχειου. I. 56.
Αντιόχειου Δαφνός. Antiochen-
fis ad Daphnen. I. 50.
Επερίου. I. 73.
Επερίος. I. 79.
Σινωπαίος. Sinopaeus. I. 73.

AD SEPVLCHRA

ET VETERVM FVNERA
PERTINENTIA.

C A P. XIII.

AB his omnibus dolus malus abe-
sto, & ius civile. I. 195.
Ad hoc monumentum utrinum
facere non licet. I. 427.
Aediculae, in qua ollae IIII. &
inferiores duae datae. I.
154.
Aediculam emit. III. 296.
Aetate sua non sunt fructu. III.
33.
Aram cum base sua. II. 26.
A summo columbaria dua iun-

da, quem sequuntur post me.
I. 412.

BEne merenti de se consecravit.
I. 413.
Bene ossibus cineribusque. I. 25.
Bene vixi, ego omnibus meis
benefeci, & quos contempsi
per errorem ignoscetis, de ce-
tero ificiatis amici. I. 383.

Cinerarium. I. 226. 227.
Columbaria III. & IIII. fecit.
III. 248.
Comparavit cum aia, & aras
cincta cippis n. IIII. I. 98.
Conditoria III. fecit. III. 249.
Corporis reliquiae in una olla.
I. 43.
Cum locum in quo titulus est
sibi, & patrono suo fecit. I.
51.

Dabit indicium obitos hic esse se-
pultos. I. 444.
Decessit natali suo. I. 74. 424.
De qua nihil doluit nisi mor-
tem eius. I. 342. III. 32.
De suo labore sibi fecit. III. 243.
Dis Manibus satisfecit. I. 43.
Dolere noli matrem faciendum
fuit. I. 358.
Dulcis suis. III. 245.

EGo omnibus meis benefeci etc.
I. 383.
Emit sibi & suis. I. 91.
Emit sibi posterisque suis per
maritum suum iussit, in cuius
& potestate esse voluit. I.
440.
Emptum de L. Pavio L. F. Arn.
Varo. I. 408.
Ex hoc loco usque ad scalaria
ollae n. LXVIII. I. 150.
Et tu. I. 217.
Ex partibus aequis sibi & suis
libertis libertabusque poste-
risque suorum ex donatione
Iunia Theophilaes. I. 175.
Fe-

AD VETERVM FVNERA

FEcerunt & sibi & posterisque suis
locum emptum quinque per
quatuor & sic int. ib. HS XX.
I. 87.

Fecit & aditum dedit. I. 171.
Fecit contubernali suae possi-
dendum monumentum. I. 253.

Fecit titulum filiae suae bene-
merenti. I. 391.

Filius facere quod debuerat pa-
tri mors iniqua intercessit,
filio fecit pater. I. 149.

Funus publicum datum ob me-
rita. II. 60.

HAbere tu qui leges. I. 383.

Habe anima suavissima. III. 131.

Hanc aram si quis laeserit ha-
beat lisdem iratam. I. 207.

Have, bene valeas, qui me sa-
lutas. II. 35.

Heredes ex parte. I. 184.

Heroum maceria cinctum cum
superficie. II. 24.

Hic adquiescit. II. 23. 25. 45.

Hic situs est. II. 68.

Hoc ego feci bene si quid sa-
piunt Inferi. I. 157.

Hoc fatum voluit. II. 394.

Hoc mansum veni. I. 429. III.
114.

Hoc monumentum vendere vel
donare... inferet aerario. I. 429.

Hoc monumentum heredem non
sequitur. III. 65.

Hoc monumentum violatum vin-
dicarunt restituerunt nomina
obitorum. I. 196.

Hoc monumentum, sive sepul-
chrum cum aria sua donatio-
nis causa mancipio accepit
HS. N. uno quod compara-
vit locum ponendi corporis
utrorumque. I. 379.

Huius monumenti introeuntibus
parte sinistiore ad familiam
tuam pertinet. III. 95.

Huius monumento dulus malus
abesto. I. 21. 35.

Huius publice D. D. funus lo-

cusque sepulturae datus. I.
213.

Hunc leges leti praepostere eri-
puere matri, quae ut annis,
morti quoque esset prior.
III. 32.

IN continenti ex donatione unum so-
leum possider. I. 82.

In Hypogeo ollas instruxit n.
xiii. I. 383.

Insula comparata. II. 24.

In trimatu decessit. II. 31.

In viridario partis. I. 227.

Ita ne liceat liberris ius suum
vendere aut donare hoc. I.
143.

Iuris huius monumenti dimi-
dium & duodecimum pars vi.
sibi & suis. I. 164.

Ius emit. I. 150.

Iussu monumentum positum. III.
53.

Locum ponendi corporis utrorum-
que. I. 379.

Locum sepulturae precario pe-
tierunt. II. 330.

Locum precario petierunt. I.
165.

Locum sibi & amicis. III. 32.

Mater decessit sepulto filio post
dies LXXX. I. 29.

Memoriae P. Lucilii Gamalae.
I. 14.

Monumentum possidendum con-
tubernali suae. III. 53.

Monumentum hoc vendere vel
donare inferet aerario. III.
113.

NE de nomine eorum exeat, quod
si quis eorum aliter fecerit
inferat aerario Pop. Rom. HS.
xl. I. 389.

Nihil dolui nisi quod me reli-
quit. I. 423.

Nisi si post mortem cavemus no-
men fama volat tantum cor-
pul-

ET SEPULCRA PERTINENTIA.

pusque crematur aeternam-
que domum petimus, & sine
laborum. I. 444.

Noli dolere eventum Flaviae
rapuit fatus malus. I. 404.

Obrendaria vasa, item ollaria. I. 21.
Olla eius si qui ovviolarit ad
Inferos non recipiatur. I. 145.
343.

Ollam dedit. I. 365.

Ollas continuas seu continentes
quinque fecit. I. 436.

Ollas duas. I. 56.

Ollas III. sibi & suis. I. 137.

Ollas V. III. 252.

Ollas VI. I. 150. 152. 170. 171.

Ollas VI. & iure quod ceteris
sociis emit. I. 408.

Olla hic S. S. I. 164.

Olla tibi quiescant bene. I. 402.

Ossa ibi condita sunt. I. 105.

Ossuaria. III. 136.

Ossuarium. III. 135.

Parental. & Rosar. ad sepulchrum
celebrent. II. 25.

Porticum tectum D. D. permisso
L. Terentii Moschi. I. 211.

Posuerunt ex testamento patris.
III. 28.

Precor si qui estis Manes sit sua-
viter, & sibi bene. III. 301.

Qvae dormiunt. (in Ethnico sepul.)
I. 49.

Qui ante hunc titulum sepultus
est. I. 304.

Qui locus ubi quis adversus
ea humatus sepultusve erit
purus & religione solutus esto
ne quis salvos aram eius C.
ita uti liceat. I. 88.

Quid triste viator, quod noxia
feci. viviffere Parcas quod
sentio vita est. I. 61.

Quid lacrimas? factum est. I. 147.

Rapta matri, & patri. I. 419.
Reliquiae corporis in una olla
conditae. I. 43.

Reliquit HS IIII N. ex cuius
reditu parentalia & rosar.
quotannis ad sepulchrum suum
celebrent. II. 25.

Rogat post mortem suam ut cum
Volsia Chrest... coniuge sua
in una olla corporis reliquiae
essent. I. 43.

Rogo per superos qui esus olla
mea tueatis. I. 145.

Rosar. & parental. ad sepulchrum
celebrent. II. 25.

Sacravit, & praestitit officia. II. 145.

Sacrilegio teneretur. I. 418.

Sed tibi invidie opto qui osluca-
la mea hic sita esse gemis, mor-
te tarda data vivas aeger
inops. I. 147.

Si pro virtute & animo fortu-
nam habuiffem, magnificum
monumentum hic aedifica-
sem tibi nunc quoniam omnes
mortui idem sapimus satis est.
I. 210.

Si quis hunc sepulchrum viola-
verit. III. 105.

Si quis huic monumento post
me aliquam controversiam fa-
cere voluerit, aut de nomine
auferre, inferet Aeario P. R.
etc. I. 35.

Si tamen ad Manes credimus ef-
se aliquid vivere quod pro-
dest. I. 444.

Sibi & suis & quibus me viva
donavi. I. 51.

Sic tibi non rapiat mors invida
tam cito natos ut mors invol-
tum vivat. I. 157.

Simitur cum Mide sita est in ea-
dem olla. Quartio gratiam
retulit merentei Hilarae quod
viva rogavit. I. 420.

Sita est in eadem olla. I. 420.

Sua impensa superficiem refece-
runt, & sibi & suis. I. 288.

Summas aedificii custodiae &
monamenti reliquerunt. I.
210. 459.

Superposito titulo super ostium
in

A D H I S T O R I A M

in horto, ea omnia de suo fecit quae pertinent ad monumentum sive sepulchrum quod vivus a solo fec. I. 195.

TE lapis obtestor leviter super ossa refidas. III. 113.
 Titulum filiae suae benemerenti fecit. I. 391. Titulum posuit. I. 397.
 Tres uxores habui quidem do-
 lui sed non sunt, quarum mo-
 do Quartaria sortem ductam
 suscepit. I. 383.
 Tu quicumque legis sit tibi sua-
 viter. I. 59.
 Tundentes pectora palmis pref-
 sis condiderunt tumultu. II.
 333.

Vasa cibendaria duo item ollaria
 tria introeuntibus parte dex-
 teriore fecit & donavit. I. 21.
 Vid. III. 133. 136. 170.
 Viva rogavit ut olla sua in olla
 Midaes coiceretur cum morte
 esset. I. 420.
 Viventes fecerunt si deus per-
 miserit sibi. I. 20.
 Vixit cum eo anno xxv. nihil
 doluit nisi quod me aliquid.
 I. 413.

Πομοσπος βιωσασσα, qui ante
 fatum vixit. I. 45.

A D H I S T O R I A M

P E R T I N E N T I A .

C A P . X I V .

Alimentarii Pueri, & Puellae.
 II. 348.
 Appii Claudii elogium. I. 34.
 Aurea hasta donatus a Divo Ve-
 spasiano. I. 449.

Biselli honore. II. 17.

Collegium poena teneatur. I. 418.
 Columna miliaria. II. 14.
 Commodis Decurionalibus uso.
 I. 449.
 Concordiae nomine. I. 418.
 Conditione eadem sequatur. I.
 418.
 Congentilibus, & Sacerdotibus
 data visceratio, & epulum in
 dedicatione arae a solo. I. 34.
 Conubium, non *connubium*. I.
 69.
 Cratera cum basi dono data Col-
 legio Silvani. III. 153.
 Clypeum cum imaginibus por-
 tulante populo. III. 124.

Decurionibus epulum populo fru-
 mentum dedit. I. 6.
 Dedicatione pugilum certamina
 edita; Decurionibus sportu-
 las, & populo gymnasium epu-
 lum dedit. I. 6.
 Dona miliaria vide. III. 291.
 292.
 Donis donato a Divo Claudio
 bello Britannico torquibus ar-
 millis, phaleris, corona au-
 rea. II. 372.
 Donum port Menervai. I. 68.
 Dux aetatis suae caritissimus,
 & re militaris peritissimus ha-
 bitus est. I. 37.

Egerunt Legati. I. 65.

Eloquentiae exopt. II. 165.
 Epulum Decurionibus, & popu-
 lo frumentum dedit. I. 8.
 Equorum qui in stadio palmas
 obtinuerunt nomina. I. 38.
 Ex Decreto Paganorum Mede-
 litanorum Fagi Mercurialis.
 I. 6.
 Ex Epicureio gaudivigente cho-
 ro. III. 55.
 Ex HS binis milibus numum le-
 gitimis adiectis tertiis. I. 6.
 Ex

AD HISTORIAM PERTINENTIA.

Ex imperio Feroniae. III. 13.
Ex sportulis suis Decurionibus
dedit. I. 78.

Lumen quod accepi reddidi, pa-
trem meum secuta. II. 394.

Fabii Maximi elogium. I. 37.
Filiae naturali idemque fociae.
I. 35.
Fruementum populo, Decurioni-
bus epulum datum. I. 8.
M. Farii Camilli Dictatoris ge-
sta. I. 96.

Generosa familia progenitus. III.
124.
Genii Caesarum ad epulandum
invitati. I. 316.

Hannibal. I. 37.
Honestae Missionis tabula data
a Domitiano Aug. Equitibus,
Peditibus Coh. III. Alpino-
rum, & Coh. VIII. Volunta-
riorum Civium Roman. I. 69.
Honoraria summa. III. 124.
Honoris virtutisque causa do-
natus torquibus, armillis, pha-
leris, coronis muralibus, III.
vallatibus II. aurea I. hastis
puris V. vexillis. II. 372.

Impetrent in clientelam amplissimae
domus tuae. I. 65.
Incendium Romae Neronianis
temporibus. III. 266.
In QQ. epulum dono dedit D. X.
divisit per gradus. III. 160.
In tuitionem dedit HS N.
ccxxxiii. II. 153.
Iovi, quod periculum feliciter
evaserit L. Sulla. II. 406.
Iuliae Dominae Aug. statua cum
base dedicata ob honorem
Flaminatus perpetui. I. 6.
Iugurtha Rex Numidiae. II. 248.

Legatos ex hoc Ordine mitti. I. 65.
Lege Iulia Municipali Patronus
Collegii Centonariorum. II.
153.
Litteris Graecis & Latinis. II.
337.

Mandato Clup. II. 21.
Milites honesta Missione dona-
ti, qui quina & vicena stipen-
dia aut plura meruerunt eme-
ritis stipendiis. I. 69.
Militibus Classariis civitas Ro-
mana, & conubium datum ex
mulieribus quas secum con-
cessa consuetudine. III. 80.
Militibus honesta Missione do-
natis data civitas & conu-
bium cum uxoribus, aut si
qui caelibes essent etc. I. 69.
Ministratio Proconsulari. III.
124.
Mithridates Armeniae Rex. II.
255.
Museo opere camera Gymnasii
exornata. I. 8.

Nomine concordiae X D. unde in
locum eius . . . eadem con-
ditione sequantur . . . mac.
stipulatus est T. Flavius Aug.
poena autem infra scripta . . .
suum fuerit Collegium poena
teneatur. quod si custos di-
stractus non esset sacrilegio
teneretur . . . adversus su-
pra scriptam legem fecerit in-
ferre debeat. I. 418.
Numi legitimi. I. 6.

Ob honorem Augustalitat. II. 126.
Ob plurima in patriam suam be-
neficia. II. 18.
Opere albario arcus cum por-
ticibus & osteis. I. 58.
Ornamentis Praetoricis a Sena-
tu donatus coronis tribus au-
reis, hasta pura. II. 294.
Ovatio Classis Praetoriae Mife-
natium Piae Vindictis. I. 9.

Pecunia perfecit. I. 8.
Perpetuae lucis administrationis
suae. II. 352.
Perseus Rex. II. 244.

Ple-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Plebem de sacro monte deduxit. II. 235.
 Plura, non pluria. I. 69.
 Pro sua liberalitate. I. 8.
 Puteus ex instituto legis dedicatus. II. 313.
- Q**uod Nerva Traianus Aug. Germanicus aeternitati Italiae prospexit secundum liberalitatem eius. I. 65.
- R**equietorium fecit. II. 359.
- S**acrilegio teneretur. I. 418.
 Sellae curulis locus. II. 235.
 Si custos distractus non esset. I. 418.
 Sodaliciarius, bonus, amatorus filietus (philetus) usque ut foras. III. 99.
 Sportulas dedit. I. 8.
 Sportulae, certamina pugilum, & epulum datum Decurionibus. I. 8.
 Stipulatus est T. Flavius Aug. I. 418.
- T**abula honestae Missionis aenea fixa est Romae in muro post Templum Divi Augusti ad Minervam. III. 80.
 Tabula hospitali incisa Decreto Ordinis Ferentinatum patronum cooptant T. Pomponium Bassum V. C. I. 65.
 Thesauri Domini (Imperatoris) devehendi Classe Praet. Misenensi. I. 9.
 Tritici peregrini N. praestitit puellis. I. 449.
 Triticum peregrinum puellis praestitutum, Imp. Domitiano. I. 449.
 Tyrrhus Rex, lege *Pyrrhus*. I. 34.
- V**estis Caesaris regia, & Graecula. III. 11.
 Viam Aemiliam vetustate dilapsam operibus ampliatis restituit. II. 13.
 Viam Appiam in Censura sua stravit Appius Claudius. I. 34.
 Visceratio & epulum datum in dedicatione arae Sacerdotibus, & Congentilibus. I. 34.

INDEX NOMINVM PROPRIORVM

IVXTA FAMILIAS TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM

L A T I N V S E T G R A E C V S .

C A P V T XV.

- A**bascenti. III. 141.
 Abascentus. I. 342.
- C**. Abelliani Felices. I. 61.
 Abuccia Melitine. I. 177. 182.
 Abucciae Florae. I. 182.
Q. Aburio Nepote. III. 173.
 Acanthus L. Volusi Heleni. I. 433.
 Cn. Accerii Cn. L. Felices. III. 135.
 Cn. Acceio Cn. F. Arn. Rufo Lutatario. I. 316.
- Acilia Sotira. I. 42.
 Aciliae Graphicae. I. 413.
 Aciliae M. L. Antiochini. I. 204.
 Acilio Agathangelo. I. 42.
C. Acilio C. F. Pal. Politiciano. II. 344.
C. Acilius Athenobius. I. 413.
 Acilius Claudius Candidus. I. 313.
 P. Acilius Eutyches. III. 252.
 M. Acilius Epaphroditus. I. 14.
 P. Acilius Hermeros. I. 71.
 M. Acil-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- M. Aelius Placidus. I. 65.
M. Aelius Salvius. I. 183.
Acindyno. III. 55.
L. Acrifichio L. F. Arn. Aetho.
III. 29.
M. Acrifichius L. F. Arn. Sabinus.
III. 29.
Aetia Fortunata. I. 440.
P. Aetii. II. 326.
T. Acurius Felix. I. 306.
Adadvia Pia. III. 54.
Adeodatae. III. 22.
Adiecto. I. 398.
Admeti. II. 394.
Advena L. Munifra. I. 415.
Advento. I. 178.
Aebutia C. L. Arbuscula. I.
354.
Aebutiae Florae. II. 71.
Aebutiae Marciae. I. 163.
T. Aebutio T. L. Leonae. II. 308.
Aebutius Primigenius. II. 71.
C. Aebutius C. Fil. Tro. Niger.
I. 355.
M. Aebutius Hermes. I. 163.
Aecleian Geniali. III. 53.
Aefulana C. F. Polla. I. 158.
Aeglanio Geniali. I. 253.
Aegilia. I. 148.
Aegyptio. I. 116.
Aeli Hermetis. III. 9.
P. Aeli P. F. Clu. Apri. II. 351.
T. Aeli Aug. Lib. Theodoti. III.
132.
P. Aeli Pontiani. I. 165. II. 330.
Aelia Ampliata. II. 72.
Aelia Calliste. I. 155.
Aelia Maximilla. I. 140.
Aelia M. L. Flora. I. 53.
Aelia Marina. I. 15.
Aelia Matidia. III. 243.
Aelia Nice. I. 364.
Aelia Nicolais. III. 61.
Aelia Philete. III. 168.
Aelia Romula. I. 354.
Aelia Saturnina. III. 249.
Aelia Successa. I. 41.
Aeliae Artemidorae. I. 140.
Aeliae Castae. III. 257.
Aeliae Capriolae. I. 106.
Aeliae Elpiduti. I. 25.
Aeliae Epidefi. I. 208.
Aeliae Gamicens. I. 231.
Aeliae Ianuariae. I. 354. II. 433.
Aeliae Marmaridi. I. 215.
Aeliae Nymphae. I. 167.
Aeliae Restitutae. I. 379.
Aeliae Tychei. II. 141.
Aeliae Victoriae. I. 215.
P. Aeliae Theophiletis. I. 63.
P. Aelio Myroni. I. 273.
P. Aelio Natali. I. 379.
P. Aelio Rufinuo. III. 37.
P. Aelio Urbano. II. 383.
T. Aelio Aug. Lib. Treptio. I. 106.
T. Aelio Crescenti. I. 354.
T. Ael. Euni. II. 438.
T. Aelio Felici Aug. Lib. I. 17.
T. Aelio Peregrino. I. 364.
Aelifus Carpus. II. 332.
Aelius Narcissus. I. 181.
Aelius Marcellinus. I. 231. 157.
C. Aelius Telephor. I. 329.
C. Aelius C. L. Cosmio. I. 285.
L. Aelius M. F. Pom. II. 292.
M. Aelius Maximus. I. 31.
M. Aelius M. F. Pom. Iustus. II.
301.
P. Aelius Diogenes. II. 30.
P. Aelius Eucarpus Neus. III. 244.
P. Aelius Eutyches. I. 208.
P. Aelius Hermes. II. 457.
P. Aelius Inachus. I. 140.
P. Aelius Aemilius Hospes. III. 125.
P. Aelius P. L. Salvius. I. 204.
P. Aelius Pharion. III. 257.
P. Aelius Quintus. III. 86.
Sex. Aelius Catus Cos. II. 10.
T. Aelius Aemilius Fufcus. III. 125.
T. Aelius Antirrodus. I. 354.
T. Aelius Aug. Lib. Lucifer. II. 31.
Aemili Frontonis. II. 339.
L. Aemili Blasti. I. 265.
Aemilia Recepta. I. 26.
Aemilia Restituta. III. 253.
Aemilia Salvia. I. 409.
Aemiliae Fortunatae. I. 227.
Aemiliae Feliculae. I. 160.
Aemiliae Geminathi. III. 253.
Aemiliae Paullinae. II. 417.
Aemiliae Piae. III. 125.
C. Aemilio Africano. III. 125.
M. Ae-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- M. Aemilio Paulo, III. 125.
 Aemilius Saturninus. I. 26.
 L. Aemilius L. F. Iustus. I. 29.
 L. Aemilius L. F. Paullus. II. 244.
 M. Aemilius Callistus. I. 143.
 M. Aemilius Receptus Rogatianus Pius. I. 26.
 T. Aemilius Narcysus. III. 125.
 Aeschioniae Epistefi. I. 141.
 C. Aeschionius Amerimnus. I. 141.
 Aetria Secunda. I. 305.
 C. Afnius Clemens. I. 132.
 L. Afranius L. L. Buccio. I. 107.
 Afranius Zoilus. I. 400.
 Africae. I. 392.
 Africanus. III. 253.
 Agaratus Lib. II. 317.
 Agastia L. F. II. 171.
 Agathonis. II. 38.
 Agatropi. P. L. Quint. III. 304.
 Agathopus. II. 72.
 Agathopus Aug. Lib. I. 195.
 Agia Apati. I. 163.
 Agneti. I. 178.
 Agoria Torquata C. F. III. 171.
 M. Agorius M. F. L. N. Hermes. III. 171.
 Agraia T. L. Rufa. I. 429. III. 114.
 Agria Ingenua. II. 75.
 L. Agrio Syntropho. I. 307.
 M. Agrippae L. F. II. 407.
 Albanus. I. 97. 124.
 Albiae Dorcadis. I. 169.
 Albiae Ioniceni. II. 33.
 Albinus. II. 157.
 Q. Albio Q. F. Hor. Illici. III. 291.
 Albisio Gemino F. III. 253.
 Albisius Firmus. III. 253.
 A. Albius A. F. Gutta. II. 10.
 P. Albius Arthicius. II. 33.
 Albriciae. II. 457.
 Alche. I. 427.
 Alcibiades. I. 91.
 Alexandro. I. 92. 94.
 T. H. T. Fil. Alexandro. III. 80.
 Allediae Murciae. I. 15.
 Alledius Trophimianus. I. 15.
 T. Alfi Anstionis. II. 41.
 Alfa. II. 434.
 Alfae Feliculae. II. 414.
 C. Alfio Oprato. II. 414.
 P. Alfio Erasto. I. 277. III. 142.
 Alfonia Eutycia. I. 326.
 T. Alfius Priscus. I. 132.
 Allia Europa. I. 364.
 C. Allio Felici. I. 285.
 C. Allio. Q. F. Rufo. I. 215.
 C. Allio. C. F. Apto. I. 215.
 T. Allio T. F. Rufo. II. 10.
 C. Allius Verus. I. 285.
 Alypus. I. 353.
 Amandae Elenchi. I. 281.
 Amarantus. III. 261.
 Amator. II. 391.
 P. Ambivio Grato. I. 229.
 P. Ambivius Felix. I. 229.
 P. Ambivius Fronto. I. 229.
 Ambrosii L. I. 172.
 Ambrotus. II. 387.
 Amerimnus. I. 393.
 Amica Amico. I. 398.
 Ammonius Ammoni F. I. 280.
 Ammonius Sabinus. III. 54.
 Amphio. I. 92.
 Amphio - Capito. II. 66.
 Ampi Dexter. III. 179.
 Ampliatius. III. 56.
 Anastasia. III. 22.
 A. Angulnius A. F. Vitalio. III. 172.
 Anicetus Aug. Lib. Priscianus. I. 225.
 L. Anici Sedati. I. 60.
 Aniciae C. F. II. 432.
 Aniciae Iustae. II. 304.
 C. Anicio Iusto. II. 304.
 C. Aninius C. F. Pom. Gallus. II. 300.
 M. Aninius Fortunatus. I. 159.
 Annaria Frua. I. 77.
 Anneae C. F. Resitutae. I. 75.
 C. Annaei C. L. Hilari. I. 181.
 L. Annaei Blaſti. II. 460.
 Anueiae Vrbaniillae. III. 294.
 Anneae C. F. Parren. II. 414.
 T. Anneiae Q. F. Quartae. III. 27.
 C. Annaeus Nepos. I. 133.
 M. Annaeus M. F. Elq. Longinus. II. 177.
 C. An-

FAMILIARUM VIRILIVM QVAM MULIEBRIVM.

- C. Anni Draconis. I. 246.
 C. Anni Lasciani. I. 326. 328.
 L. Anni Afici. I. 338.
 Annia Romana. I. 426.
 Annia Faustilla. I. 405.
 Annia Trophime. I. 158.
 Annia C. L. Porhusa. I. 438.
 Anniae Lave. I. 328.
 Anniae Quartillae. I. 158.
 Anniane Maxfi. . . II. 428.
 Annianus Ma . . . Flavianus.
 II. 52.
 M. Annio Prisciano. I. 111.
 M. Annio Vitali. II. 71.
 Ap. Annius Primitivus. I. 218.
 C. Annius Nedimus. III. 57.
 M. Annius Threptus. I. 111.
 M. Annius. M. F. Pal. Aufustia-
 nus. III. 160.
 P. Annius P. L. Bassus. II. 343.
 T. Annius Crispinus. III. 150.
 Annuntia Ampiana. III. 179.
 Anoptes. I. 202.
 Q. Anquirinnio Q. F. Gal. Seve-
 ro. II. 22.
 Q. Anquirinnius Secundus. II. 22.
 M. Antei Bassi. I. 251.
 Anteia L. F. Proculae. II. 354.
 Antestia C. F. Masimilla. I. 351.
 Antestia C. L. Nigella. II. 387.
 Anthidi. II. 460.
 Anthusaes. I. 455.
 L. Antidius L. F. Pal. Ferox.
 III. 85.
 Antiocho. III. 55.
 Antipatra. I. 256. III. 54.
 Antistiae Admetae. I. 410.
 Antistiae L. L. Thaidi. III. 131.
 L. Antistius L. L. Castor. III. 92.
 Ti. Antistius Florus. I. 410.
 Antonia C. L. Quartilla. I. 363.
 Antonia Latiche. III. 63.
 Antonia L. II. 73.
 Antonia Plebeia. I. 442.
 Antonia Rhodine. III. 132. 133.
 Antonia Staphyle. I. 442.
 Antonia Salvia. III. 32.
 Antonia Statia. III. 89.
 Antoniae Apateni. I. 402.
 Antoniae M. L. Athenaidis.
 I. 442.
 Antoniae Dominae. I. 242. III.
 58.
 Antoniae Eupofiae. I. 367.
 Antoniae Heroini. I. 139.
 Antoniae Lacense. III. 55.
 Fl. Antonini. II. 337.
 T. Fl. Antonino Nep. II. 337.
 Antonio Rufo. I. 243.
 L. Antonio Primitivo. III. 252.
 L. Antonio Phili. . . II. 73.
 M. Antonio Capitoni. I. 251.
 M. Antonio Statio. III. 89.
 M. Antonio Valeriano. I. 338.
 Antonius Colo. III. 58.
 Antonius . . . cenus. III. 68.
 Antonius Chresimus. III. 300.
 Antonius Iherax. III. 68.
 C. Antonius Felix. III. 57.
 Cn. Antonius Fuscus. III. 57.
 G. Antonius Hymnus. I. 199.
 L. Antonius Aristo Iunior. III. 53.
 L. Antonius Charito. I. 30.
 L. Antonius Symphon. II. 391.
 M. Antonius Aepigonus. I. 253.
 III. 67.
 M. Antonius Carpus. I. 367.
 M. Antonius Clemens. I. 217.
 M. Antonius Donatus. I. 552.
 M. Antonius Phronimus. I. 198.
 M. Antonius Rufinus. III. 77.
 T. Antonius Primus. III. 150.
 Apate Cornelia. I. 356.
 Apelli. II. 21.
 Aper. I. 158.
 Aphareus Iuliae Aug. L. I. 233.
 II. 445.
 Aphrodite. II. 416.
 Aphroditus. I. 115. III. 142.
 L. Apionis. I. 433.
 Apollodorus. I. 183.
 Apolloni. I. 327.
 Apollonia. I. 205.
 Apollonidi. I. 363.
 Apollonius Petici. I. 74.
 Sex. Aponius Sex. F. Creticus. II.
 10.
 Appalius Proculus. I. 132.
 Appario. I. 350.
 Appae Profuturae. I. 387.
 Appiae Sex. L. Calerichinis.
 III. 256.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Appius Claudius C. F. Caecus. L. Arulenus Baſtus. III. 301.
 Il. 237.
 L. Appulei Eupori. I. 91.
 Appuleia Primigenia. I. 180.
 Aprilis. III. 158.
 Apronia Victoria. I. 77.
 Apuleiae Speni. I. 414.
 Apuleio Carpo. I. 419.
 Sex. Apuleius Andronicus. I. 361.
 Apuleius. I. 78.
 Apustia C. L. Priscilla. I. 29.
 Apustiae Rufae. I. 145.
 Apustiae Romanae. I. 446.
 Apustulena Romana. I. 303.
 Aquilla C. L. Amaryllis. I. 94.
 Fl. Aquilino Hedoni. III. 130.
 L. Aquilius Epaphroditus. II. 38.
 Aquillia L. L. I. 350.
 L. Aquilius C. L. Faustus. I. 350.
 Q. Aradio Val. Proculo. II. 200.
 Q. Aradius Val. Proculus. II. 200.
 Arax. I. 427.
 Arcynni. I. 177.
 Q. Arellius Q. L. Primus. I. 57.
 Fl. Arescusa. II. 34.
 Arethusa. I. 201.
 Arethusa. I. 162.
 Argaeo. II. 139.
 Ario Primigeniae ad Lud. I. 455.
 Ariorates. III. 296.
 Aristo Liviae L. II. 445.
 Aristotao. III. 32.
 Arlena Amanda. I. 169.
 Arlenus Chrestus. I. 177.
 L. Arlenus Cerdonis. I. 231.
 L. Arlenus. L. L. Barnacus. I. 143.
 C. Arminius Probus. I. 31.
 Arnata Procula. I. 177.
 Arpius Salvius. I. 132.
 Artemifus. I. 82.
 Artoriae Spu. F. Feliculae. II. 384.
 Arulena Procula. I. 462.
 Arulena L. L. C. T. L. Rhodine. I. 182.
 Arulena Methe. I. 178.
 Arulena Primilla. I. 183.
 Arulenus L. L. Scariphus. I. 178.
 L. Arulenus Prudens. I. 313.
 L. Arulenus Baſtus. III. 301.
 Arunceiae Soteridi. III. 256.
 C. Arunceius Philetus. III. 256.
 Arut Saufei. II. 323.
 P. Arrenus P. L. L. Fortunatus. III. 31.
 M. Arri Rufi. I. 257.
 Sex. Arri Romani. III. 94.
 Arria Augustalis. I. 106.
 Arria. N. II. 431.
 Arria Fana. II. 431.
 Arriae Ianuariae. I. 106.
 L. Arrius L. F. Reſtitutus. II. 66.
 Arroniae. III. 257.
 L. Arronius Amandus. II. 341.
 Arrunti Valerian. I. 125.
 Arrunti Graniani. II. 339.
 Arruntia Ampiana. II. 339.
 Arruntia L. L. Cleopatra. III. 36.
 Arruntiae Eutichydi. II. 344.
 Arruntiae Valentillae. I. 173.
 C. Arruntius Valens. III. 66.
 L. Arruntius Apollonius. III. 254.
 L. Arruntius L. L. Dicaeus. III. 36.
 Sex. Arruntius Cicero. I. 175.
 T. Arruntius Florus. II. 68.
 Asclepiadi. I. 423. II. 328.
 Cl. Asclepio. III. 51.
 Asclepius. II. 386.
 Asellion. II. 317.
 L. Aficius Reſtitutus. I. 133.
 C. Afini Pollionis. I. 425.
 C. Afini C. L. Felicis. I. 358.
 Q. Afini Marcelli. I. 442.
 Ser. Afini Phaini. I. 228.
 Afinia Hos I. 266.
 Afinia Prepufa. I. 425.
 Afinae C. L. Ammiae. I. 402.
 C. Afinii Bellicei. I. 307.
 Cn. Afinio Servando. I. 170.
 C. Afinio. II. 455.
 C. Afinius Clemens. I. 132.
 C. Afinius Conifcus. I. 348.
 Asprenas. II. 393.
 M. Afſidius M. F. Palat. Macerinus. III. 111.
 Al. Afſirius Iustus. II. 74.
 Aſterope. II. 444.
 C. Aftricio C. F. Clu. Vitulo. II. 347.

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Atalantus. I. 171.
 Atcofufa. I. 345.
 Cn. Atelli Cn. L. Hilari. I. 181.
 Athamans Maecenatis. I. 74.
 Athenio. III. 97.
 Cl. Athenodora. I. 17.
 Athenodorus. II. 70.
 Atilia Severa. I. 214.
 Atilia Tuche quae & Athenais.
 I. 115.
 Atilia Callipoda. I. 164.
 Atiliae Moschidi. I. 283.
 Atilius Paullus. I. 132.
 L. Atilius Modestus. I. 291.
 L. Atilius Terentianus. I. 31.
 L. Atilius Sotericus. I. 291.
 M. Atilius Maximus. II. 305.
 Q. Atilius Moschus. I. 283.
 Atimetus. I. 306.
 Atimetus L. II. 300.
 P. Atini Amerimni. I. 69.
 Atinia Helpis. I. 169.
 Atinia Secunda. III. 71.
 L. Atinius Marcellinus. I. 31.
 Atitia C. L. Atilia. III. 279.
 Atratin L. I. 370.
 Attiae Ioniae (Ionicae) II. 30.
 Attiae P. L. Faustae. I. 416.
 Attiae Moschidi. II. 30.
 Atticiani. I. 72.
 Atticus. I. 138. III. 302.
 P. Atti . . . III. 301.
 Val. Attic. II. 414.
 Sex. Attius Olympicus. II. 144.
 Aufes. I. 145.
 Aufo. III. 55.
 C. Aufidi Glycerote. II. 71.
 Aufidia Restituta Lib. II. 71.
 III. 169.
 Augustalis Iuni. I. 342.
 T.Fl.Aug. Lib. Tyrannus. I. 20.
 Ti.C.Augustalis. III. 128.
 T. Averrius Q. F. Scapt. Flaccus.
 III. 161.
 Avidi Hilari. I. 161.
 Sex. Avidi Eurychi. I. 398.
 T. Avidii Romani. I. 131.
 Avidia Romana. I. 131.
 Avidia Chreste. I. 161.
 Avidiae Vrsulae. I. 178.
 Avilia Egloge. III. 243.
 Avilia Soteris. III. 291.
 C. Avilius C. F. Sca. Severus. II.
 94.
 P. Avillio L. L. Philerocti. III.
 168.
 C. Avillius Pamphilus. I. 366.
 Q. Aulinna Sex. F. Sab. III. 159.
 Aulus Gellius Myrrinus. II. 378.
 Aureli Sabiniani. II. 304.
 Aureli Sanctini. I. 135.
 Aureli Plutini. II. 325.
 Aurelia Dioclia. I. 326.
 Aurelia L. & C. L. Amaryllis.
 III. 275.
 Aurelia Bata. III. 246.
 Aurelia T. F. Amanda. III. 258.
 Aurelia Impetrata. I. 289.
 Aurelia Q. L. Urbana. I. 60.
 Aurelia Proba. I. 466.
 Aurelia Melissa. I. 152.
 Aurelia Secunda. III. 32. 138.
 Aurelia Vibia Crescina. I. 137.
 Aureliae Europae. I. 181.
 Aureliae Ermionae. III. 128.
 Aureliae Faustae. III. 80.
 Aureliae. III. 113.
 Aurelio Barbe. I. 344.
 Aurelio Aug. Lib. Arriano. II. 72.
 Aurelio Maximo. I. 251.
 Aurelio Domnioni. I. 250. III.
 65.
 L. Aurelio Maximo. III. 66.
 M. Aurelio Secundo. I. 15.
 M. Aurelio. M. F. Aelia Gall. Vi-
 vinacio. I. 253.
 M. Aurelio Aug. Lib. Idodoro. II.
 457.
 M. Aurelio M. F. Lyseo. I. 337.
 T. Aurelio Sperato. II. 304.
 T. Aurelio Scribonio. I. 135.
 Aurelius. I. 49.
 Aurelius Vibius. I. 25.
 Aurelius Hermas Aug. L. II.
 24.
 Aurelius Maximus. II. 171.
 Aurelius Iulius Balbillus. I. 333.
 Aurelius Quintus. II. 304.
 Aurelius Aurianus. II. 304.
 Aurelius Trophimus. I. 106.
 Aurelius Aug. Lib. Epithetus.
 I. 123.

Au.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Aurelius Onesimus. I. 105.
Aurelius Abascantus Aug. L. I. 383.
Aurelius Samus. I. 250.
Aurelius Gaianus. I. 250. III. 65.
Aurelius Antiochus. I. 178.
Aurelius J. L. Eros. III. 254.
Aurelius Samus. III. 65.
L. Aurelius Aug. L. Fortunatus. III. 251.
L. Aurelius Col. Pulcher. I. 61.
M. Aurelius Dionysius. I. 98.
M. Aurelius Vitalis. III. 74.
M. Aurelius Eunomus. I. 139.
M. Aurelius. III. 66. 113.
M. Agrelus Telesphorus. I. 432.
M. Aurelius Iustinianus. II. 28.
Q. Aurelius Aesopus. I. 53.
Q. Aurelius Q. F. Sca. Rufus. I. 305.
Auridae Victorae. II. 41.
Autronio Pisco. I. 145.
L. Aufimus L. F. Pub. Parrianus. III. 177.
L. Aufinius L. F. Publ. Arrianus. II. 315.
L. Axius Daphnus. III. 31.
Babbia Daphne. I. 439.
C. Babius C. F. II. 411.
Bacchides. II. 344.
M. Badio Vistorino. I. 431.
M. Badius Treptus. I. 431.
L. Baebi Aureliani. II. 171.
Baebi Novianus & Secundinus. II. 171.
Q. Baebi Nepotis. III. 168.
Baebia J. L. Psyche. I. 46.
Baebiae Trepteni. I. 330.
A. Baebio A. F. Gaetulico. I. 15.
L. Baebio P. F. Vel. II. 121.
Sex. Baebio Stolori. I. 466.
A. Baebius J. L. Pindarus. I. 46.
A. Baebius C. F. Scap. Clemens. II. 94.
C. Baebius C. F. II. 411.
L. Baius Restitutus. I. 132.
Baloniae N. L. Secundae. III. 299.
N. Balonio Dardano. I. 179. III. 299.
N. Balonius Faustus. I. 179. III. 299.
Barbari Aug. L. b. I. 110.
Barbiae. I. 122.
Basileo Zosimo. I. 419.
Basilia Sp. F. Pofilla. I. 369.
G. Bellicus Naralis Trebonianus Cos. II. 18.
Benigna. II. 446.
Bennia J. L. Antiochis. III. 259.
L. Bennio Capitolino. III. 259.
Bennius Epictetus. III. 259.
Bennius Zofa. III. 259.
Beroniciano. I. 283.
Betilienae Nice. I. 285.
L. Bicecius Crescens. III. 34.
L. Billienus Neo. III. 247.
T. Billienus Dexter. I. 132.
Biniae Simpliciae. III. 270.
Binus Bercilius. III. 270.
Birria Nice. I. 159.
Birriae Ledae. III. 300.
N. Birrii Albani. I. 159.
Bisellia Charia. I. 205.
Bisyco. I. 205.
Bizyges. II. 445.
Blaesio Fortunato. I. 151.
Blaesius Victor. I. 151.
M. Blaßius Severus. I. 133.
Blaßo Caef. Servo Neroniano. I. 371.
Bonifati. III. 22.
Bospor. I. 46.
C. Bougen. II. 323.
Brencia Marciane. I. 255.
Briatae Tecumen. II. 317.
Bucci. L. Calidi. II. 322. 324.
Bucciae Tycheni. III. 248.
Bursuliae Secundae. II. 67.
Caianeti. I. 139.
Caius Iulius Alexander. I. 401.
Calceia Cn. L. Hermonia. I. 51.
Fl. Calef. I. 161.
C. Calesterna C. F. III. 163.
Sex. Calesternae C. F. III. 163.
Calinius Felix. III. 54.
T. Calli Ariminenfis. I. 31.
L. Calli Ariminenfis. II. 377.
Callia Valeria. II. 378.
Callidorus. III. 9.

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Callinicus. III. 299.
 Callinio, & Octavio. I. 164.
 Callio Crispino. II. 378.
 Callippus. II. 40.
 Callistiani. I. 76.
 Callityche Liviae. II. 445.
 Callitycheni. III. 129.
 L. Callius Crispinus. II. 377.
 L. Calmeius L. L. Athenio. I. 84.
 M. Calmuri. I. 67.
 L. Calpurni L. L. Tybici. II. 31.
 III. 176.
 Calpurnia Vrbica. I. 175.
 Calpurnia Helpis. I. 90.
 Calpurnia Chloe. I. 103.
 Calpurnia L. L. Flora. I. 372.
 Calpurnia M. L. Fausta. III. 136.
 Calpurnia J. L. Hilara. I. 84.
 Calpurniae Myrtale. I. 446.
 Calpurniae Ioniceni. I. 175.
 Calpurniae L. L. L. Heroidis. I. 49. II. 180.
 Calpurnio. II. 39.
 C. Calpurnio Abascanto. I. 90.
 L. Calpurnio Demostheni. I. 103.
 L. Calpurnio Iucundo. I. 174.
 L. Calpurnio Abascanto. II. 39.
 L. Calpurnio Re . . . epto. I. 215.
 Aq. Calp. Rusticus. II. 18.
 C. Calpurnius Pifo. II. 160.
 C. Calpurnius Silenus. III. 57.
 C. Calpurnius Lucius. I. 416.
 L. Calpurnius Carpus. III. 57.
 L. Calpurnius L. L. Acestes. III. 243.
 L. Calpurnius Melicertus. III. 32.
 M. Calpurnius M. L. Sulla. III. 136.
 P. Calpurnius Rucenis. I. 349.
 C. Calvi Fortunati. III. 242.
 Calvia Crispinilla. III. 241.
 C. Calvisi Bacchi. III. 32.
 Q. Calvisi Sabini. III. 9.
 Q. Camianus Crescens. I. 31.
 Ti. Camidenus Ti. F. Gal. Nodulus. II. 40.
 Campfa B. II. 393.
 T. Camaren Myronis. II. 31.
 T. Camarenus Sp. F. Celer. II. 443.
 T. Camarenus Eros. II. 443.
 Camurria Tyche. II. 443.
 T. Camurieni. I. 98.
 Camurius Colo. I. 242. III. 58.
 Candinae L. F. Primae. III. 260.
 Caninas C. L. Chrestus. III. 250.
 Q. Canini Martialis. I. 25.
 Caninia Faufla. III. 290.
 Caninia Helpida. III. 247.
 Caninae Helpidae. III. 247.
 Caninae Marcellinae. I. 184.
 Caninae Marinae. III. 260.
 Caninio Lib. Communi. II. 74.
 C. Caninio Inuorio. I. 428.
 Caninius Eutyche. I. 25.
 Caninius Legitimus. II. 74.
 C. Caninius C. L. Onesimus. I. 200.
 L. Caninius Celer. I. 31.
 C. Canius C. F. Saturninus. II. 10.
 Canullia Trophime. III. 248.
 L. Canullio Masdiano. III. 248.
 D. Canneius Onesimus. I. 193.
 Cannuria Faustina. I. 458.
 M. Capaenius Oroncius Laticus. III. 166.
 Val. Capitolinae. I. 123.
 L. Caponii. I. 450.
 Careia Tyche. I. 200.
 Carisiae Athenaidi. I. 435.
 Carrinatia Prima. III. 250.
 Carrinatia C. L. Vrbana. III. 250.
 Carrinatia C. L. Fausta. III. 250.
 Carpo Astori. I. 253.
 Carvilla Primigenia. I. 436.
 L. Casae. II. 393.
 Cascellio Mercuriali. I. 303.
 Q. Cascellio Labeone. I. 316.
 Cascellius Epaphroditus. I. 184.
 C. Cast Liberalis. I. 200.
 Castidio Severo. II. 193.
 C. Castidio Rufino. II. 208.
 Castirici Pe . . . III. 177.
 Castiricia Maura. III. 177.
 Cassia Iucunda. II. 342.
 Cassia Charis. III. 52.
 Cassia Helpis. I. 432.
 Cassia Ingenua. I. 176.
 L. Caf . . . Carpi . . . II. 311.
 Cassiae Leucadi. I. 327.

Caf-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Cassiae Fortunatae. I. 327.
 Cassiae Saturninae. I. 218.
 P. Cassio Primitivo. I. 176.
 C. Cassius Primus. I. 132.
 C. Cassius Lucilianus. III. 268.
 C. Cassius Thalamus. I. 218.
 C. Cassius Primus. I. 132.
 Casticiae Victorinae. II. 171.
 Casticius Cocceianus. II. 172.
 M. Castinio Otabiano. I. 172.
 Castinius Praefes. I. 172.
 Q. Cassius Q. L. Theophilus. I. 426.
 Castor. I. 211.
 Castor Citi. I. 137.
 Castor Thyllius. I. 233.
 L. Castrius Carus. I. 291.
 Catia Q. L. Scita. I. 204.
 Catia C. L. Monime. I. 204.
 Catilia Helene. I. 201.
 Catilia Prima. II. 388.
 L. Catilius Ephemus. I. 201.
 A. Catinna Surius. I. 31.
 C. Catinio Secundo. II. 417.
 Q. Catinius C. F. I. 52.
 L. Catio Veloci. III. 178.
 L. Cavius Spedo. II. 429.
 Sp. Cavius Q. F. Galer. Latinus. III. 88.
 Cufatia C. L. Faustilla. I. 244.
 C. Caecili Optati. III. 121.
 Q. Caecili Celeris. II. 43. 462.
 Caecilia Helpido. II. 65.
 Caecilia Sabina. II. 442.
 Caecilia Secunda. I. 107.
 Caeciliae Euprefiae. I. 255.
 Caeciliae Epireuxis. I. 115.
 Caeciliae Romanillae. I. 162.
 C. Caecilina Talis. I. 57.
 Cn. Caecilio Hilaro. I. 422.
 Q. Caecilio Euhelpisto Avitiano. II. 65.
 Q. Caecilio Primo. III. 254.
 Caecilius Rufio. III. 261.
 Caecilius Dius. II. 38.
 Caecilius Crispinus. I. 275.
 A. Caecilius A. F. Quirinalis. I. 65.
 Cn. Caecilius Advena. III. 249.
 Cn. Caecilius En. L. Zerhus. I. 395.
 L. Caecilius Hermadion. I. 115.
 P. Caecilius Agatyrus. I. 199.
 Q. Caecilius Q. F. Gal. Luccianus. I. 291.
 Q. Caecilius Q. L. Eros. I. 211.
 Caecina Decius Albinus. II. 156.
 Caecina L. F. Prima. II. 158.
 Caecina Valerianus. I. 125.
 Caecina . . . Capfo. III. 159.
 A. Caecina Selcia. III. 159.
 A. Caecina Cefaula. III. 155.
 A. Caecina Zofimus. I. 426.
 C. Caecina Largus. II. 160.
 C. Caecina C. L. Baro. III. 159.
 L. Caecina L. F. Flaboni. III. 159.
 L. Caecina. II. 158.
 Caecinia Capria. I. 300.
 Caecinia Irene. I. 99.
 Caecinae Dignae. I. 10.
 Caecinae. II. 35.
 C. Caecinius Theodorus. II. 55.
 Caelia Optata. II. 342.
 Caelius Quadratus. I. 162.
 Q. Caelius Felix. I. 31.
 Caenei. I. 174.
 Caesernia Tertulla. I. 358.
 D. Caesernius Florus. I. 249.
 T. Caesernius Festivus. I. 31.
 Caesetia M. L. Salvia. I. 396.
 Caesetia M. L. Chin. I. 358.
 C. Caesi C. L. Chrefimi. II. 350.
 Caesia M. L. Dada. I. 62.
 C. Caesidi Sabini. II. 342.
 L. Caesidius Sabinianus. II.
 Q. Caesidius Severus. II. 342.
 Caesili Proculeiani. III. 26.
 C. Caesio Apro. II. 353.
 C. Caesius Callinicus. II. 358.
 C. Caesius Aper. II. 353.
 Ceionio Diagorae. II. 69.
 Celadus Veneriae. I. 163.
 L. Celadus Senior. I. 85.
 Celeris Galli. I. 355.
 C. Celus C. F. Sab. Severus. II. 179.
 P. Cenforius Iustus. III. 150.
 M. Centonius Sex. F. Pol. Anti-quo . . . II. 93.
 Cersicia Severina. II. 172.
 Cersicio Severino. II. 172.
 Ceridonius Tertius. II. 433.
 C. Ce-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- C. Cerius Andronicus. I. 436.
 C. Cerius. C. & J. L. Andronicus. III. 113.
 Cerontia. III. 247.
 Cerronius Saturninus. III. 244.
 Certus F. II. 344.
 Cestus. I. 191.
 C. Ceuna Iustus. II. 451. III. 287.
 Charidi. I. 422.
 Chilo. I. 396.
 Chiones Mammiae. III. 302.
 Chloë. III. 296.
 Chresimi Dionysi L. III. 296.
 Chrestianus. III. 303.
 Chrestina. III. 298.
 Chrestini. II. 41.
 Chrysanthi L. Titi. II. 323.
 Chrysanthus. Caes. N. Ser. I. 140.
 Chrysarioni. III. 135.
 Chryseis. I. 141.
 Chryses. I. 355.
 Chrysi. I. 387.
 Ciarisae L. F. Proculae. II. 316.
 Ti. Cicharito Onesimo. I. 233.
 Cilniae Iustinae. II. 273.
 C. Cilnio. II. 461.
 C. Cilnio P. F. Pom. Paetino. II. 272.
 C. Cilnius C. F. Varus. II. 168.
 ... Cilonianus. III. 124.
 Cinarulina. II. 180.
 Cinciae Primitivae. I. 96.
 L. Cincio L. F. Sabiniano. III. 94.
 Sex. Cincius L. F. Anicius. III. 94.
 Cinnamus. II. 448.
 M. Cincius M. F. Pom. Clemens. II. 330. III. 179.
 Q. Circenius Candidus. I. 132.
 Cisdiae Fortunatae. II. 44.
 Cispiae Q. L. Storgini. I. 450.
 Q. Cispio Q. L. Narcisso. I. 450.
 Q. Cispio Q. L. Aiax. I. 450.
 M. Clanius. I. 414.
 Ti. Claudi Attali. I. 305.
 Ti. Claudi Aug. Lib. Aviti. III. 132.
 Ti. Claud. Chres. . . I. 136.
 Ti. Claudi Florentini. II. 131. III. 450.
 Ti. Claudi Hermaisci. I. 286.
 Ti. Claud. Onesimi. I. 326.
 Ti. Claud. Pothi. I. 183.
 Ti. Claudi Sperati. I. 462.
 Claudi Superi. I. 368.
 Claudi Theodori. I. 179.
 Claudia Achais. I. 371.
 Claudia Agapomene. III. 33.
 Claudia Arfinoe. III. 250.
 Claudia Athenais. II. 382.
 Claudia Chrysanthe. I. 209.
 Claudia Euhodia. III. 257.
 Claudia Euresis. I. 280.
 Claudia Felicula. I. 164.
 Claudia Hilara. II. 385.
 Claudia Lyde. I. 103.
 Claudia Nicarium. I. 136.
 Claudia Paulina. III. 245.
 Claudia Lib. Peloris. I. 210. 459.
 Claudia Thilete. II. 386.
 Claudia Primigenia. I. 340.
 Claudia Rhodine. I. 392.
 Claudia Aug. L. Aphoridi. I. 386.
 Claudiae Asclepiadi. I. 392.
 Claudiae Crescentis. I. 426.
 Claudiae Epiphaniae. III. 257.
 Claudiae Gallae. III. 179. II. 331.
 Claudiae Marcellae. I. 21.
 Claudiae Margaridi. III. 245.
 Claudiae Nice. III. 33.
 Claudiae Philete. III. 251.
 Claudiae Sp. F. Priscillae. II. 389.
 Claudiae Spei. I. 371.
 Claudiae Thetidi. I. 143.
 Claudiae Zofimeni. I. 89.
 Claudii Agathepi Lib. I. 89.
 Ti. Claudii Aristoclis. I. 431.
 Ti. Claudii Secundi. I. 400.
 Claudio Leonidi. III. 133.
 Ti. Claudio Abascanto. I. 164.
 Ti. Claudio Alexandro. III. 296.
 Ti. Claudio Antho. I. 303.
 Ti. Claudio Bitymnio. I. 378.
 Ti. Claudio Aug. Lib. Chio. I. 336.
 Ti. Claudio Epitropo. II. 389.
 Ti. Claudio Eurythimio. I. 165.
 Ti. Claudio Eutichiano. II. 386.
 Ti. Claudio Felici. I. 164.
 Ti. Claudio Aug. Lib. Fortunato Epaphroditiano. I. 279.
 Ti. Claudio Fortunato. II. 442.
 f Ti. Clau-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Ti. Claudio Honorato. I. 21.
 Ti. Claudio Liberali. I. 401.
 Ti. Claudio Niciati. III. 33.
 Ti. Claudio Ti. F. Quir. SanGi Lem-
 niani. I. 440.
 Ti. Claudio Aug. L. Severo. II. 33.
 Ti. Claudio Thallo. I. 201.
 Claudius Ampliatius. I. 303.
 Claudius Evhelpistus. I. 440.
 Claudius C. L. Faustus. I. 60.
 Claudius Fortunustus. III. 245.
 Claudius Pamphilus. III. 247.
 Claudius Victor. II. 413.
 M. Claudius Nymphodorus. III.
 260.
 M. Claudius Philostergus. I. 419.
 Ti. Claudius Ti. L. Acidinus. I. 435.
 Ti. Claudius Agilis. II. 446.
 Ti. Claudius Alexander. I. 29.
 Ti. Claudius Arpocratianus. I. 286.
 Ti. Claudius Botrio. I. 99.
 Ti. Claudius Ti. Aug. Lib. Caesa-
 nus Eutygianus. III. 171.
 Ti. Claudius Callistus. I. 456.
 Ti. Claudius Ner. L. Chresimus.
 Ti. Claudius Aug. Lib. Eutyclus.
 I. 459.
 Ti. Claudius Filix. I. 161.
 Ti. Claudius Heracla. II. 446.
 Ti. Claudius Hermes. III. 134.
 Ti. Claudius Melligerus. I. 326.
 Ti. Claudius Nostus. I. 200.
 Ti. Claudius Onesimus. I. 416.
 Ti. Claudius Paternus. III. 63.
 Ti. Claudius Polycarpus. III. 37.
 I. 140.
 Ti. Claudius J. L. Primus. I. 210.
 Ti. Claudius Probus. I. 41.
 Ti. Claudius Sp. F. Similis. I. 386.
 Ti. Claudius Synethus. I. 343.
 Ti. Claudius Aug. L. Thamyrus.
 I. 386.
 Ti. Claudius Theodotus. II. 446.
 III. 303.
 Ti. Claudius Aug. L. Theodotus.
 I. 146.
 Ti. Claudius Tiro. I. 179.
 Ti. Claudius Zofimus. III. 210.
 Cleanthus L. Pritus. II. 51.
 Clemens Aug. I. 231.
 T. Clementi Aneti. I. 296.
 Cleo. III. 263.
 Cleopatrae. I. 41.
 L. Clodi Marcellini. III. 139.
 Clodia A. L. Ma. I. 368.
 Clodia Prima. I. 59.
 Clodia Secunda. III. 78.
 Clodia C. L. Suavis. I. 58.
 Clodiae Eufraxiae. II. 413.
 Clodiae Pirocleae. I. 253. III.
 54.
 Clodiae P. L. Restitutae. III.
 255.
 C. Clodiae C. L. Laidi. I. 80.
 A. Clodio Aprili. I. 394.
 C. Clodio Cotroni. I. 397.
 P. Clodio Agathopo. I. 108.
 A. Clodius A. L. Dama. I. 368.
 C. Clodius L. F. Privatus. II. 414.
 M. Clodius Maro. I. 393.
 M. Clodius Nymphius. I. 94. III.
 270.
 P. Clodius Casto. I. 345.
 P. Clodius Charitho. I. 354.
 P. Clodius Ap. L. Eros. I. 372.
 T. Cloelio Narcisso. I. 137.
 T. Clodius Appi L. Philargurus.
 I. 361.
 C. Clunius Proculus. I. 31.
 Cluviae. F. Quartinae. II. 317.
 Cluvius Glaber. I. 125.
 Cneus Peccatius Balbus. I. 18.
 Cneus Lucretius Macrinus. I.
 184.
 Coccei Tiriani. II. 381.
 M. Coccei Epaphroditi. I. 82.
 Cocceia Cypris. I. 202.
 Cocceiae L. L. Callistae. I. 179.
 Cocceiae Montanae. II. 299.
 Cocceiae Niceni. I. 202.
 M. Cocceio Zosimo. III. 35. 53.
 Cocceius Festus. II. 381.
 Cocceius Mercurialis. II. 203.
 L. Cocceius Speratus. I. 179.
 T. Cocceius T. L. Felix. I. 197.
 C. Cocilius C. F. Pal. Nig. I. 41.
 Q. Codius Philo. I. 283.
 Coelinae Epietidis. I. 184.
 L. Coelius Syrus. I. 268.
 Q. Coelius Q. L. Apollonides.
 III. 108.
 Collegius Compitalicinus. II. 116.
 Q. Co-

FAMILIAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Cominia Iusta. II. 65.
 Cominiæ Chrysidæ. I. 25.
 Cominiæ Secundæ. I. 29.
 Cominiæ Succesivæ. III. 258.
 Cominiæ Venustæ. I. 29.
 L. Cominius Secundus. I. 29.
 L. Cominius Sæcularis. III. 57.
 Q. Cominius Fauftus. I. 465.
 Q. Confidius Eumolpus. I. 366.
 Constantii. III. 276.
 L. Coponi Fortunati. I. 442.
 Cordia Tryphaena. I. 412.
 L. Cordius Euporus. I. 412.
 Coretio Vidorino. II. 203.
 Corfidiaes Floræ. I. 347.
 P. Corneli Maronis. III. 137.
 Cornelia Corninhiæ. I. 283.
 Cornelia Epictetis. I. 183.
 Cornelia Gemella. I. 225.
 Cornelia Iusta. I. 305.
 Cornelia L. L. Nice. I. 433.
 Cornelia Olympias. II. 74.
 Cornelia L. L. Philentera. I. 183.
 Cornelia Primigenia. I. 51.
 Cornelia Procla. I. 176.
 Cornelia Succesivæ. III. 289.
 Cornelia Thallufa. I. 400.
 Cornelia Thetis. II. 251.
 Cornelia Trophimæ. II. 445.
 Corneliaes Acribes. I. 199.
 Corneliae Cleopatrar. III. 250.
 Corneliae Dionysiadæ. III. 68.
 Corneliae Eliffæ. I. 380.
 Corneliae Eröte. I. 159.
 Corneliae Fortunatæ. II. 67.
 Corneliae Frontinæ. III. 59.
 Corneliae Gemellinæ. I. 225.
 Corneliae P. L. Licce. I. 390.
 Corneliae Primigeniæ. I. 216.
 Corneliai Voluptati. I. 200.
 Cornelio L. L. Iafoni. III. 247.
 Cn. Cornelio Dromoni. I. 182.
 L. Cornelio Abafcantæ. I. 414.
 L. Cornelio Saturnino. III. 251.
 L. Cornelio L. . . . Sullæ Felici.
 II. 406.
 P. Cornelio P. F. Prifco. I. 131.
 Cornelius Eros. I. 159.
 L. Cornelius L. L. Chius. I. 84.
 L. Cornelius L. L. Euporus. I. 84.
 L. Cornelius L. J. L. Letus. I. 183.
 M. Cornelius Hilarus. II. 67.
 P. Cornelius P. L. Felix. I. 63.
 P. Cornelius J. L. Ianuarius. III.
 32.
 P. Cornelius P. L. Philomufus. I.
 390.
 P. Cornelius Placidus. I. 131.
 P. Cornelius Serapio. I. 46.
 P. Cornelius Torquatus. III. 157.
 L. Cornifici Philomufi. II. 387.
 Cornificia Amoebe. I. 428.
 L. Cornificio. I. 46.
 L. Cornificio Eroti. III. 244.
 L. Cornificius L. F. Magnus. I. 452.
 Q. Cornificius Q. L. Acaftus. I. 433.
 L. Corpenni A. F. Pom. Sabinus. I.
 451. II. 311.
 Sex. Cofini. I. 76.
 Cofmi. II. 388.
 Cofmo. I. 432.
 Cofmus Chryfanthus. I. 181.
 Cofuti. I. 436.
 Cofutio C. Maec. II. 388.
 M. Cofutio Menandro. I. 137.
 Cofutius Epaphroditus. II. 388.
 Cn. Cofutius Fauftus. I. 357.
 M. Cofutius M. L. Dor. II. 29.
 III. 178.
 C. Cotius C. L. Chronius. III. 258.
 Crammi Conopis. I. 164.
 Cramponiæ A. F. Maximæ.
 I. 295.
 Craffinia Rufcinia. II. 418.
 Craffinio Floro. II. 418.
 M. Craffi. III. 8.
 M. Crafficii Hybleffis. III. 263.
 Crefcens. II. 394.
 Crefcens Alypianus. I. 296.
 Crefcens Lib. II. 94. 306.
 Creufina Secundo. I. 112.
 M. Crinius M. L. Apollonius. I.
 422.
 Crifpina L. F. Firma. II. 330.
 Crifpinae. II. 113.
 Crifpini C. F. Felici. III. 389.
 Crifpinia L. F. Firma. I. 18.
 Crifpius Hefperio. II. 308.
 Cupreffena Servanda. III. 169.
 Curia Felicia. I. 62.
 L. Curiatius P. F. Pal. Vrbicus.
 III. 260.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- C. Curtio Ptam. Belloni. I. 436.
M. Curtius Victorinus. I. 20.
Curvia Truphera. I. 438.
L. Curvius Curialis. I. 438.
Cusinae M. L. Hederae. I. 436.
M. Cusinio M. L. Asclepiadi. I. 436.
Cusonia G. L. Erotis. I. 389.
Cuspia Tertullina. I. 450.
T. Cutio Cilli L. Nerito. I. 227.
Cyrus. I. 396.
- D**
L. Amarioni L. F. Rom. Geniano. III. 30.
Damasippus. III. 277.
Daphino. I. 352.
Daphnus. I. 141.
Dafumia Eraste. I. 232.
Daterius Arruatus. I. 173.
Davos. I. 53.
Daximia. III. 54.
Decia. I. 107.
Decia. I. 107.
Deciae Restitutae. II. 39.
L. Deci Se. . . . II. 450.
Decidae Lascivae. II. 387.
L. Decimi Myrmecis. III. 13.
Decimia M. L. Pneuma. I. 290.
Decimius Cosmus Cicero. I. 291.
Q. Decimius Q. L. Epagathus. I. 450.
Decoriae Feliciae. I. 328.
L. Decorius Epaphroditus. I. 328.
Decria Donata. III. 279.
Decriae Feliciae. III. 279.
L. Decrius Epaphroditus. III. 279.
Deliae. I. 75.
Delphicus. I. 267.
Demetrius. I. 361. III. 252.
L. Dentusio L. F. Papia Proculino. I. 345.
Derelia F. III. 250.
Diadumenus. I. 141.
Diadumenus Lib. II. 317.
Didiae Euporiae. I. 165. III. 299.
Didiae Campanae. I. 139.
Dignati. I. 14.
Dioclis F. III. 72.
Diomedes Artemonis. III. 144.
P. A. Dionysio. I. 394.
Dionysius. I. 155. III. 138.
Domesticae. I. 434.
Domiti Lemmi. II. 180.
C. Domiti Lemni. I. 17.
L. Domiti Clementis Caesariensis. I. 349.
L. Domiti Soteris. I. 180.
M. Domiti Fidelis. III. 53.
Domitia Agathobula. I. 442.
Domitia Auge. I. 365.
Domitia Cn. F. Irena. II. 70.
Domitiae Graphiae. III. 79.
Domitiae Hygiae T. F. I. 443.
Domitiae C. F. Pia. III. 95.
Domitiae Phyllidis. I. 17. II. 180. III. 125.
Domitiae Seleucidi. II. 450.
Domitiae Spei Lib. III. 95.
C. Domitii Lemni. III. 125.
L. Domit. Mart. II. 186.
L. Domitio Felici. I. 104.
Q. Domitio Cascellio Crescenti. III. 158.
Domitius Caricus. III. 158.
Domitius L. L. Diocles. II. 395.
C. Domitius Pollio. III. 95.
Cn. Domitius Cn. L. Castr. III. 299.
L. Domitius Carpus. I. 152.
L. Domitius Lemmus. III. 125.
L. Domitius Primitivos. I. 104.
L. Domitius Successus. I. 104.
Q. Domitius Iunior. I. 167.
Donyfius Domit. II. 86.
Donata. I. 255. II. 390. III. 52. 272.
Donax Aug. Lib. II. 147.
Dorcadi. I. 93. III. 271.
Doryphorus. III. 57.
M. T. Drusi. I. 150.
Drusius Valens. III. 53.
C. Duiuli. I. 186.
Dulciti. II. 391.
Duseris. I. 16.
Duxio Ladae. I. 326.
Dycheriae. I. 16.
Dynamis. I. 436.
- E**
Sex. E Cni Caen. III. 263.
L. Egidi. II. 393.
Egna-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Egnatia Hetaera. I. 431.
 Cn. Egnatii Vitalis. I. 69.
 Egnatius Afclepiades. III. 257.
 Q. Egrilio Plautiano. III. 122.
 Elate. III. 302.
 Elencho. I. 368.
 Eleutero. I. 26.
 Eleutherus. III. 302.
 M. Emerius M. F. Quir. Anthus. III. 90.
 M. Ennius Vinicianus. II. 160.
 Epagatho Aug. Lib. I. 129.
 Epaphrodito. III. 258.
 Epaphroditus. II. 342.
 Epheftus Lib. II. 404.
 Ephefia. I. 357.
 Fl. Epauzeus. III. 130.
 Epictetus. I. 47.
 Epictetus Blaftus. I. 97.
 Epidia C. L. Eleufis. I. 107.
 Epictifis. I. 49.
 Epitynchano. I. 328.
 Epitynchanus. I. 299.
 Erate. I. 444.
 T. Eredio Gilo. II. 330.
 Eria Q. T. L. Doris. I. 26.
 Q. Erius III. T. L. Fauftus. I. 26.
 Eroti. I. 155.
 Eros Afini. I. 266.
 Eros Calidi. II. 322.
 Erotulo. I. 167.
 Q. Erucius Q. L. Philog. I. 433.
 Eryllaes. I. 460. III. 142.
 Evandro Aug. Lib. I. 56.
 Evangeli Acidini. I. 435.
 Evangelus. I. 59.
 Evariftus. I. 235. III. 104.
 Euclito. I. 198.
 Eufrofae Atticae. II. 334.
 Euhemeris Pia Felix. III. 123.
 Euhodiae. I. 138.
 Euhodi L. III. 302.
 Euhodus. I. 212.
 Euhodus Lib. I. 437.
 Val. Eumofus. (Eumolpus) II. 65.
 Eumolpus Caefaris. I. 335.
 Euphemiano. I. 201.
 C. Q. Euphemus. II. 141.
 Q. Euphemus Q. F. Ouf. Lucilius. II. 308.
 Euphrofini Cefmes. III. 276.
 Euphrosynus. III. 37.
 Euplae. I. 212.
 Euporiae. I. 354.
 Eufstia. III. 64.
 Eufstathius. III. 104.
 Eutacus. I. 87. III. 138.
 Euthites Car. Spedos. I. 457.
 Eutichi. III. 265.
 Eutichis. II. 344.
 Eutyches. II. 386.
 Eutychetis. I. 19.
 Eutychianus. III. 57.
 Eutyclus. I. 110. III. 17. 57.
 Euvodiae. I. 393.
 Euxino. I. 433. 435.
 C. **F**abi Felicis. I. 229.
 Q. Fabi Q. L. Chii. I. 296.
 Fabia Chrifis. I. 463.
 Fabia Chryfis. III. 294.
 Fabia Q. & Cn. Coffuti L. Prima. I. 360.
 Fabia Felicia. I. 417.
 Fabia Helena. III. 261.
 Fabiae Iuftae. I. 253. III. 51.
 Fabiae Melanthidi. III. 157.
 Fabiae Melanithidi. I. 19.
 Fabiae Nymphes. I. 361.
 Fabiae Oenanthiae. II. 68.
 Fabiae Prote. I. 49.
 Q. Fabii Dionyfi. I. 172.
 M. Fabio Faufto. I. 417.
 C. Fabius Mercurialis. I. 174.
 C. Fabius C. L. Philomafus. I. 365.
 C. Fabius Telephor. I. 49.
 C. Fabius Tertius. III. 256.
 L. Fabius L. F. Baftus. II. 10.
 L. Fabius Crefcens. III. 51.
 L. Fabius Galeafus. I. 291.
 L. Fabius Pergamus. I. 19. III. 157.
 Q. Fabius. II. 441.
 Q. Fabius Marcialis. I. 284.
 Q. Fabius Maximus. I. 37.
 Q. Fabius Paternus. I. 329.
 Q. Fabius Philinus. II. 455.
 T. Fabius Seppianus. I. 291.
 Fabius Silvanus. I. 122.
 L. Fabrici. II. 393.
 L. Fabricius Lucini. II. 66.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Fabuleiae Chrype. III. 128.
 M. Fabuleius M. F. Eucarpus. III. 128.
 L. Fadi Cornuti. I. 337.
 L. Faclero Celeri. III. 180.
 Faeliae Helpidi. I. 103.
 L. Faeni Iusti. II. 448.
 Faeniae Iustae. I. 352.
 L. Faenio L. C. L. Favori. I. 335.
 Faenius Restitutus. II. 448.
 L. Faenius Amerimnus. I. 201.
 L. Faenius Onesimus. I. 203.
 Faesonius Theuda. I. 75.
 P. Falanius P. L. Urbanus. III. 255.
 Falernus. I. 198.
 Faniae C. F. Charif. II. 34.
 Faniae Restitutae. I. 88.
 C. Fanni. II. 341.
 M. Fannius. I. 132.
 M. Fannius Velox. I. 132.
 N. Fannus Mercurius. III. 57.
 Q. Farfacus Firmus. I. 133.
 C. Farfeius Firmus. II. 301.
 P. Farfuleius Isidorus. II. 141.
 Faustae. III. 256.
 Faustio. I. 201.
 Fausto Aug. Lib. I. 305.
 Faustus. III. 241. 303.
 Faustus Aug. Lib. I. 82. 435.
 Faustus Calidi. II. 322.
 Faustus Marcellae. I. 404.
 Favor. II. 395.
 Favori. III. 55.
 Felici Aug. L. III. 56.
 Felicio. II. 37.
 Felicioni L. III. 55.
 Felicioni Vernae. III. 286.
 Felicissimo. III. 299.
 Felicissimus Aug. Lib. II. 143.
 Felicitas. III. 16.
 Felicitati. II. 44. 389.
 Feliciae Caef. N. Ser. II. 451.
 Felicula. III. 245.
 Felix. I. 8. 15. III. 153.
 Felix Calidi. II. 323.
 Felix Regilli. I. 358.
 Felix Seius. I. 62.
 T. Fl. Felix. I. 342.
 Fenia Isigenia. I. 170.
 Fenio Antho. I. 170.
 M. Feridio Soterico. I. 415.
 M. Fernio M. F. Scap. Grato. III. 162.
 Feronius Crispinus. I. 139.
 P. Ferrario Proculo. I. 10.
 P. Ferrarius Hermes. I. 10.
 Festae. II. 462.
 Festo Aug. L. I. 435.
 Q. Ficorius Q. L. Eumachus. I. 436.
 Fidus Augusti Servus. I. 392.
 Firmio Amuntia. I. 125.
 Fistivae. III. 151.
 T. Fl. Hyllo. I. 107.
 Q. Flabeius Felix. III. 262.
 Flabio Arbitio. II. 391.
 T. Flavi Felicissimi. III. 252.
 Flavia Anthusa. I. 401.
 Flavia Caenis. I. 284. II. 440.
 Flavia Edias. III. 244.
 Flavia Esade. III. 257.
 Flavia Grapte. I. 424.
 Flavia Isidora. I. 281.
 Flavia Nice. III. 59.
 Flavia Pithura. I. 78. 424.
 Flavia Saturnina. I. 41.
 Flavia Seleucus. II. 450.
 Flavia Veneria. III. 274.
 Flaviae Coronidi. II. 440.
 Flaviae Ionidi. I. 284.
 Flaviae Marcellinae. I. 273.
 Flaviae Nice. III. 261.
 Flaviae Tyche. I. 14.
 T. Flavii Aug. L. Blaſti. I. 416.
 T. Flavii Thelli. I. 86.
 Flavio Marciano. I. 399.
 Flavio Primo. III. 244.
 A. Flavio Theophiliano. I. 289.
 L. Flavio Fusco. I. 449.
 Q. Flavio Probo. I. 449.
 T. Flavio Paridioni. I. 78. 424.
 T. Flavio Quadrato. I. 281.
 Flavius. III. 7.
 Flavius Annianus. II. 273.
 Flavius Rusticus. I. 86.
 T. Flavius. II. 450.
 T. Flavius Cosmus. I. 401.
 T. Flavius Eatinus. I. 143.
 T. Flavius Evangelus. III. 261.
 T. Flavius T. F. Rom. Felix. III. 30.

T. Fla-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLIEBRIVM.

- T. Flavius Hilarus. I. 424.
T. Flavius Iafon. III. 13.
T. Flavius Lucanus. I. 132.
T. Flavius T. F. Oufen. Optatus. III. 85.
T. Flavius Paris. I. 78. 253. 424. III. 53.
Florentino. I. 414.
Florentinus. II. 343.
Floro. III. 55.
M. Fodius M. F. Pub. Longus. III. 167.
Fonteiae Septimae. III. 180.
Fonteio Eutycho. I. 105.
C. Fonteio C. F. Sab. Balbo. III. 28.
Fonteius Dionysius. III. 180.
C. Fonteius Herma. III. 57.
L. Fonteius Dionysius. II. 412. 417.
Fontinia P. L. Heraclea. I. 312.
P. Fontinius P. L. Priamus. I. 312.
Ti. Fonteius Cerialis. I. 257.
Fortunata. III. 257.
Fortunata Aug. L. I. 383.
Fortunata H. Lib. II. 64.
Fortunatae. II. 118. III. 17.
Fortunate. I. 80.
Fortunatus. I. 140. III. 302.
Fortuni. II. 393.
L. Fotidi Severi. II. 128.
L. Fourio L. F. Pol. Fouriano. III. 83.
Fruſus. I. 328. III. 172.
G. Fufeius Fileros. I. 199.
Fufia Genefis. I. 441.
Fuficia Clymena. III. 249.
Fuficia Helena. I. 137.
Fuficiae Amplatae. I. 379.
Fuficiae Cale. I. 152.
L. Fuficius L. Fil. Terentianus. III. 168.
P. Fuficius Felix. I. 95.
T. Fuficius Felix. I. 379.
Fuficulena Alcinoe. I. 29.
Q. Fuficuleni Hermae. I. 29.
Q. Fuficulenus Dignus. I. 29.
M. Fufius M. L. Dama. I. 217.
Favidia P. F. Prone. I. 412.
P. Fuleinius. I. 412.
Sex. Fulcinius Fortunatus. I. 436.
Fulvia C. L. Talana. I. 62.
C. Fulvini C. L. Glauci. I. 85. III. 126.
L. Fulvio C. Fil. Popin. Aburnio Valenti. I. 386.
P. Fulvio Veneriano. III. 274.
Fulvius Charifius. I. 383.
Fulvius L. F. Quintianus. III. 143.
M. Fulvius C. L. Pamphilus. I. 130.
N. Fulvius Felix. I. 57.
P. Fulvius Athenio. III. 274.
Q. Fulvius A. F. Pom. Fufcus. II. 297.
Q. Fulvius Herclanus. I. 360.
P. Fundani Polybi. I. 279.
Fundania Zofime. I. 279.
C. Fundanio Sabino. I. 190.
Furia Clete. I. 19. II. 441.
Furia Thetis. I. 407.
Furiae Vitellae. II. 70.
Furinia Sabina. I. 190.
A. Furius Doriphorus. I. 183.
Furniae Euromene. I. 427.
C. Furnius Pancarpus. I. 427.
Gabiniae L. F. Proculae. III. 26.
A. Gabinius Apollonius. I. 106. III. 126.
Gaiatae. I. 351.
Gaio Caffio Trophimo. I. 51.
Gaius Iulius. I. 395.
Gaius Stallius. III. 55.
Galatia. I. 82.
Galeria Feliciffima. II. 39.
Galeria Hermione. I. 90.
Galla. III. 22.
Galliae Soteridi. I. 418.
C. Gallio Sycomedi. I. 418.
Fl. Gallo Maximino. II. 172.
P. L. Gallo Maximino. II. 462.
Gallus. II. 331. III. 179.
Q. Gargennius L. F. Sca. Celer. I. 36.
T. Gargili T. L. Pharnacis. I. 57.
Gavia C. F. Paulla. II. 419.
Gavidia Cleopatra. I. 411.
L. Gavidius Eros. I. 411.
C. Gaudio L. F. Stel Silvano. II. 372.
L. Ga-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- L. Gavio Moderato. II. 412.
Q. Gavio Felici. III. 243.
Gavius Clarenus. II. 412.
Gavius Trophimus. III. 243.
Gavius Victorinus. II. 413.
C. Gavius L. F. Asper. I. 448.
C. Gavius Primigenius. II. 177.
C. Gavius A. F. Tab. Tuscus. II. 61.
L. Gavius Iustus. I. 132.
L. Gavius Severus. I. 132.
Q. Gavius L. F. II. 312.
Q. Gavius Q. F. Arn. Clemens. II. 410.
Sex. Gavius Sex. F. Pom. Arrius. II. 360.
Sex. Gavius Vindex. I. 132.
Gaulae Feliculae. III. 247.
Gaulae Storges. III. 253.
Q. Gaulius Secundus. III. 253.
Gelliae Nice. II. 417.
Gelliae Thaidi. II. 418.
C. Gellio Prisco. III. 65.
L. Gellius Verus. I. 31.
Gemella. I. 178.
Geminia. III. 142.
Geminia Cl. Fil. Artem. I. 77.
Geminiae. I. 360.
C. Geminus Ionicus. I. 205.
C. Geminus Vitalis. I. 31.
Geniallini Vernae. I. 205.
Germaniae Vrbanae. III. 271.
Germanius Victor. I. 97. III. 271.
Gimono. II. 144.
P. Grait. P. F. Aem. Provincialis. I. 257.
C. Graphicius Firmus. I. 133.
Graniae Fortunatae. I. 48.
Graniae Rufillae. I. 432.
Graniae Tyches. I. 408.
Q. Granus Augustinus. III. 134.
Granus Felix. I. 137.
Granus Salvius. I. 48.
Graphico Publico Maeciano. III. 128.
Graphidi III. 250.
Gratae. II. 358.
Graeciae A. F. Quintae. I. 448.
Glyco & Lucilia. I. 339.
Glycon. II. 457.
Glyconis. II. 36.
Glycero. I. 395.
Gudde Saturni Pardali. I. 58.
P. Gyrfus. III. 247.
H Adriania. II. 461.
Halituri. II. 438.
Harmonia Rufina. I. 266.
Harmonius Ianuarius. I. 266.
L. Hatilio Proto. I. 409.
Hedone Ancilla. III. 8.
Hedonicus Lib. II. 126.
Helas. II. 455.
Heldio Peregrino. II. 193.
Helena. II. 67.
Helio. I. 394.
Hellas. I. 403.
Helle. II. 51.
Helpis Liviae. I. 184. 461.
Helvia Tigris. II. 306. 382.
Helviae Ianuariae. I. 201.
Helviae P. F. Tertulliae. II. 306.
L. Helvicius L. L. I. 409.
P. Helvio Arretino. II. 306.
P. Helvio Crescenti. II. 306. 382.
P. Helvio A. F. Rufino. III. 178.
L. Helvius Mercurius. II. 181.
Heraclidae. I. 182.
Heraclides Menodoti F. I. 196.
Herculeo Eq. P. II. 15.
Herenniae Maximae. I. 336.
Herenniae C. F. Primae. II. 40.
M. Herennii M. L. Agathonis. I. 408.
C. Herennio C. F. Fab. II. 40.
M. Herennius Fauftus. I. 417.
Ti. Herennius. T. L. Eros. I. 60.
Herenuleia Primitiba. II. 387.
Herenuleiae Acanthidis. II. 387.
M. Herius M. F. Priscus. II. 10.
Herma. II. 283. III. 57.
Hermeros. I. 19.
Hermes. II. 392. 457.
Hermes Aug. Lib. I. 215.
Fl. Hermes. I. 207.
T. Cl. Hermes. I. 143.
Hermeti. III. 252.
C. Q. Hermiae. II. 141.
Q. Herminius Magnus. I. 133.
M. Her-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- M. Herennienus Pimius. I. 44.
A. Hernuleio Eutycho. I. 372.
A. Hernuleius Ovesimus. I. 372.
Hilara Minor. I. 420.
Hilarae. I. 52.
Hilario Paed. Celeris. I. 357.
Hilaro. I. 42.
Hilarus. II. 446.
M. Hirrio Pyladi. I. 226.
Hemerus Calidi. II. 322.
Homullus. III. 290.
Horatiae Corneliae. I. 163.
M. Hordionius M. L. Helenus. I. 437.
Horens Eletherus. I. 140.
Q. Hortensius Asclepiades. II. 359.
Hospita L. I. 366.
Hostia M. L. Soteris. III. 32.
Hostilia Alce. I. 27.
Hostilia D. L. Antigona. I. 433.
Hostilia Omphale. I. 465. II. 45.
Hostilia Zoe. I. 465. II. 45.
Hygia. III. 68.
Hygini Vernae. I. 438. III. 114.
Hyginus Liviae. II. 445.
Hylas. II. 143.
T. Fl. Hyllo. III. 130.
Hymnis. I. 205.
Hypatus. I. 150. II. 444.
- I**Anuaria. II. 444.
Ianuariae. II. 387. III. 241. 246.
Ianuario Aug. L. Gratiano. I. 281.
Ianuarius. I. 53. II. 444.
Ianuarius Tata. III. 242.
L. Idasimi Valentis. III. 77.
Igiliae Flaviae. III. 137.
L. Igilius Sex. F. Arn. Milo. III. 137.
L. Imcesseni Zotici. III. 13.
T. Innius Sedatus. I. 31.
Insteiae Diogeniae. I. 64.
Insteius Tertullus V. C. I. 64.
Inventa. I. 56.
Ionniae T. L. Primae. I. 210.
Irena Marcellae. I. 103.
Irenes. I. 110.
Ifochryso. I. 170.
Italicae. I. 42.
- Italiceni. I. 92.
Iucund. III. 153.
Iucundi Chrestiani. I. 150.
C. Iucundo C. F. Exq. II. 176.
Iucundus. I. 19.
Iuli Hermogenis. III. 64.
Iuli Martiali. II. 61.
Iuli Vib. II. 439.
C. Iuli Aletheses. III. 119.
C. Iuli Erotis. III. 255.
C. Iuli Florentini. I. 26.
C. Iuli Heli. I. 229.
C. Iuli Hilari. III. 79.
C. Iuli Legitimi. I. 286.
C. Iuli Pontici. I. 1. 63.
Sex. Iuli Severi. II. 439.
Ti. Iuli Athisti. I. 329.
Iulia Amanda. II. 387.
Iulia Callicpe. I. 100.
Iulia Ecloge. I. 433.
Iulia Elyde. III. 295.
Iulia Eucareta. I. 432.
Iulia Eutychia. III. 32.
Iulia Fausta. II. 444. III. 303.
Iulia Felicula. I. 336.
Iulia Glaphyra. II. 145.
Iulia Helpis. I. 103.
Iulia Hygia. I. 26.
Iulia L. F. Inventa. I. 170.
Iulia Lais. I. 360.
Iulia C. F. Magna. I. 181.
Iulia C. L. Melpomene. I. 60.
Iulia Musa. I. 91. III. 298.
Iulia Paezusa. I. 41.
Iulia C. L. Philumina. I. 436.
III. 113.
Iulia C. L. Primigenia. I. 145.
Iulia Primigenia. III. 245.
Iulia Saturnina. I. 289. III. 272.
Iulia C. L. Staete. III. 241.
Iulia Sympherusa. I. 430.
Iulia Tyndaris. I. 211.
Iulia Verecunda. III. 295.
Iuliae Aphrodisiae. I. 155. III. 53.
Iuliae Aphroditae. I. 111.
Iuliae Caleni. I. 205.
Iuliae Deuterae. I. 416.
Iuliae Elyde. III. 295.
Iuliae Euche. II. 446. III. 303.
Iuliae Grammae. III. 165.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Iuliae Heuresi. I. 154.
 Iuliae Iliadis. II. 40.
 Iuliae Iustae. I. 143.
 Iuliae Melitinae. I. 378.
 Iuliae Methe. I. 415.
 Iuliae Natali. I. 143.
 Iuliae Praepusae. I. 230.
 Iuliae Primitivae. I. 273.
 Iuliae Politice. I. 173.
 Iuliae Restituta. I. 154.
 Iuliae Saturninae. III. 245.
 Iuliae Severae. I. 401.
 Iuliae Zofimeni. I. 306.
 Iuliani. I. 205.
 Iulianus. III. 263.
 C. Iulii Balbi. I. 61.
 C. Iulii Charmi. I. 257.
 C. Iulii C. F. Col. Libonis. I. 257.
 Ti. Iulii Quir. Fidiui. I. 257.
 Iulio Atimeto Vessiano. II. 445.
 Iulio Nefimo. I. 153.
 Iulio Onesimo. II. 388.
 Iulio Polilico. I. 103.
 Iulio Quarto. I. 289.
 A. Iulio Terentiano. I. 345.
 C. Iulio Aprili. II. 331.
 C. Iulio C. F. Aquila. I. 349.
 C. Iulio Candido. I. 289. III. 272.
 C. Iulio Diodoro. III. 63.
 C. Iulio Fortunato. I. 162.
 C. Iulio Glyceroti. II. 447.
 C. Iulio Hygino. I. 432.
 C. Iulio C. F. Iuliano. I. 177.
 C. Iulio Maritimo. I. 423.
 C. Iulio Marciali. II. 208.
 C. Iulio C. F. Clu. Proculo. II. 338.
 C. Iulio Aug. L. Phoebo Rufioni-
 no. I. 191.
 C. Iulio Regino. I. 78.
 C. Iulio Statuto. I. 154.
 C. Iulio Valenti. III. 89.
 L. Iulio Apollinari. III. 77.
 L. Iulio Eurucho. I. 183.
 L. Iulio Eutychedi. I. 349.
 L. Iulio Sagariano. I. 173.
 M. Iulio Pompeiano. I. 209.
 Q. Iulio Octavio. I. 180.
 Sex. Iulio Q. F. Galer. Priminiano.
 III. 75.
 Ti. Iulio Hermae. I. 41.
 T. Iulio Ti. F. Stel. Paetino. III. 85.
 Iulius. III. 67.
 Iulius Athenodorus. I. 115.
 Iulius Balerianus. I. 250. III.
 99.
 Iulius Eutychedes. II. 386.
 Iulius Philippus. I. 243.
 Iulius Ponticus. III. 63.
 Iulius Severinus. III. 77.
 Iulius Severus. III. 61.
 Iulius C. L. Thyrsus. I. 171.
 C. Iulius. II. 446.
 C. Iulius Amphio. I. 436.
 C. Iulius Athenaeus. I. 273.
 C. Iulius Barbarus. II. 338.
 C. Iulius Barnaeus. I. 145.
 C. Iulius C. L. Barnaeus. I. 343.
 C. Iulius Clonicus. I. 361.
 C. Iulius Dama. III. 255.
 C. Iulius Strom. Dionysi Lib. III.
 300.
 C. Iulius Doryphorus. I. 211.
 C. Iulius Aug. Lib. Lib. Eros. II.
 145.
 C. Iulius C. L. Faustus. I. 358.
 C. Iulius Flavianus. III. 89.
 C. Iulius Gnomon. I. 138. III. 302.
 C. Iulius C. L. Hermaphilus. I. 57.
 C. Iulius C. L. Hermes. III. 244.
 C. Iulius C. F. Gal. Ingenius. II.
 29.
 C. Iulius Isidorus. I. 184.
 C. Iulius Murranus. I. 182. III.
 300.
 C. Iulius Primitivus. I. 31.
 C. Iulius Salvius. I. 154.
 C. Iulius Secundus. I. 152.
 C. Iulius Severus. II. 71.
 C. Iulius Similis. I. 229.
 C. Iulius Virilis. I. 177.
 L. Iulius Eucarpus. I. 173.
 L. Iulius L. F. Irundo. I. 169.
 L. Iulius Larcus Sabinus. II. 29.
 L. Iulius Syntrophus. I. 349.
 M. Iulius Augustae L. Menander.
 II. 444.
 M. Iulius Hilarus. III. 296.
 M. Iulius Anchi L. Pamphilus. I.
 183.
 M. Iulius Philippus. I. 138.
 M. Iulius Menander. III. 303.
 M. Iulius Mithres. III. 298.
 Sex. Iu-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLIEBRIVM.

- Sex. Iulius Primus. III. 165.
Ti. Iulius Chresimus. I. 427.
Ti. Iulius Pardala. III. 145.
Ti. Iulius Pardala Sard. I. 257.
Ti. Iulius Aug. L. Philomufus. III.

141.

- Ti. Iulius Restitutus. I. 132.
Ti. Iulius Rho. II. 461.
Ti. Iulius Nyftus. I. 432.
D. Iuni Proti. II. 383.
D. Iuni Romani. II. 383.
M. Iuni Felicis. I. 441. III. 286.
Q. Iunii Ruffici. I. 263. III. 7. 8.

275.

- Iunia Eufefis. II. 441.
Iunia Frontina. III. 177.
Iunia Ingenua. II. 383.
Iunia Marcellina. I. 441. III. 286.
Iunia Mariana. I. 152.
Iunia Philumene. III. 35. 53.
Iunia Phyllis. III. 178.
Iunia Polycarpia. II. 71.
Iunia Prima. I. 397.
Iunia Quicta. I. 94. III. 126.
Iuniae Eutichiae. III. 133.
Iuniae M. F. Marcellinae. I. 441. III. 287.
Iuniae Theophile. I. 175.
Iuniae Time. I. 152.

- D. Iunio D. F. Clau. Certo. III. 97.

- Iunius Eutyclus. III. 177.
Iunius . . . itutus F. II. 334.
C. Iunius Africanus. I. 59.
M. Iunius Decimianus. III. 133.
M. Iunius Hermes. I. 435.
M. Iunius Marinus. I. 153.
M. Iunius C. F. Gal. Proculus. I. 306.

- M. Iunius Sabinus. II. 153.
M. Iunius Thimballa. I. 63.
P. Iunius P. F. Pub. Aurufus. II. 46.

Iufta. II. 66.

Iuftae. III. 172.

- Cl. Iuftae. III. 55.
Iuvenalis Sivilianus. I. 124.
Iuventati. III. 151.
P. Iuventi Heroidis. I. 286.
Iuventa Secunda. I. 108.
Iuventiae Epidefini. I. 416.

- K** Alpurnia Edifte. I. 124.
Karitonis Caef. N. Ser. I. 68.
III. 178.

- L** Aberia Maximina. I. 166.
Laberiae Secundae. I. 296.
L. Laberius L. L. Felix. I. 330.
Labienus Pudens Caecilianus C. V. I. 55.

- Lacaene. II. 72.
Laconis. I. 141.

- L. Laelius Nepos. I. 31.
M. Laelius Rufinus. III. 70.

- Laetoria Q. L. Suavis. I. 56.
Laeviaes L. & Paedag. I. 216.

- L. Laevius Nicepor. I. 216.
C. Laelius Atrox. I. 133.

- Lais. II. 395.
Lamyro Aug. N. Vernae. I. 435.

- Lampyrus. I. 428.
L. Lappius Receptus. I. 291.

- L. Lappius P. F. Thallus. II. 10.
Larcia Tyndaris Tironis. I. 179.

- Q. Largennio Q. F. Gal. Severo. II. 17.
Q. Largennius Chresimus. II. 17.

- C. Larinas Dioga. I. 365.
T. Larius Severus. I. 31.

- C. Laronius C. C. L. Annalis. I. 159.
C. Laronius C. L. Oreftes. I. 159.

- L. Laronio Diogeni. II. 299.
L. Larti Corymbi. III. 258.

- L. Larti Zethi. III. 258.
Lartio L. F. Pom. II. 293.

- L. Lartius Thallus. I. 153.
Lafternina C. L. Lefce. I. 92.

- C. Lafterninus C. L. Rafeopolis. I. 92.

- Ti. Latinius Ti. L. Dori. . . III. 114.

- Laucunnia Felicitas. II. 172.
M. Laufio Severo. I. 88.

- Lemmo Aug. L. III. 125.
Lerifini. I. 71.

- Lesbia L. I. 360.
Letti Sumia. II. 323.

- g 2

Le-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Letro. III. 304.
 Letro Aman. Vincen. II. 392.
 L. Leucardus Naso. I. 369.
 Liarus. I. 406.
 Libius Abascantus. I. 414.
 M. Libius Abascantus. I. 78.
 Licinia Athenais. I. 59.
 Licinia Beneria. I. 245.
 Licinia L. Mania. I. 411.
 Licinia Tatis. III. 53.
 Liciniae Sp. F. Licoridi. I. 27.
 Liciniae Lucanae. I. 226.
 Liciniae Saga:henis. I. 143.
 L. Licini Maximi. III. 86.
 Sex. Licini Dionysii. II. 443.
 M. Licinii Ianuarii. I. 143.
 M. Licinio Hermeti. I. 174.
 M. Licinio Hermhe. I. 143.
 C. Licinius Iaso. I. 411.
 L. Licinius L. L. Chilo. I. 354.
 L. Licinius L. F. Lucullus. II. 255.
 Licinius Licinus. II. 161.
 M. Licinius Faustus. I. 226.
 P. Licinius Augustalis. I. 27.
 P. Licinius Hermia. III. 249.
 Liguria L. L. Arbuscula. I. 408.
 L. Ligurius L. L. Felix. I. 409.
 L. Ligurius Theodorus. I. 408.
 G. Ligustius Magnesio. I. 100.
 G. Ligustius. I. 100.
 A. Livi Onesimi. I. 86.
 C. Livi C. L. Soterici. I. 268.
 M. Livi Pro III. 277.
 Livia Amaryllis. I. 183.
 Livia Calliste. I. 181.
 Livia Delpis. I. 368.
 Livia Euphrosine. I. 181.
 Livia Eutyctis. I. 151.
 Livia Phileros. II. 445.
 Livia Secunda. I. 401.
 Livia Theop. III. 296.
 Liviae Ant. C. II. 395.
 Liviae Hilarae. I. 233. II. 445.
 Livii Euphemus & Onesimianus
 I. 86.
 C. Livineio Turpilliano. II. 72.
 M. Livius. III. 300.
 M. Livius M. F. Cassius. I. 227.
 M. Livius M. L. Cassius Clodianus.
 I. 172.
 M. Livius Demetrius. I. 172.
 M. Livius Faustus. I. 137.
 M. Livius Mithres. I. 146.
 M. Livius Quadratus. I. 152.
 Liuno L. F. Anthimo. I. 424.
 Lolli Bassi. I. 428.
 Lolliani V. C. III. 276.
 M. Lollius. II. 454.
 Loranina Fortunata. I. 180.
 Lucanae. I. 90.
 Sex. Lucania Irucundaes. I. 408.
 Lucanus Ferox. II. 446.
 C. Lucceia Latinia. III. 263.
 Lucceia Secunda. I. 183.
 Lucceiae Eunae. I. 53.
 Lucceiae A. L. Nymphes. II.
 329.
 Lucceiae Magnae. I. 341.
 C. Lucceio C. L. Phyllisto. III. 171.
 M. Lucceius Bachillus. I. 291.
 M. Lucceius Ti. Aug. Lib. Succes-
 sus. III. 171.
 Q. Lucceius Q. F. Vlpianus Lib.
 Olympiodorus. III. 93.
 Lucenae. I. 85.
 Luci Baleri Ortagionis. III. 273.
 Lucia Hamonilla. III. 54.
 Luciae Celerinae quae & Victo-
 ria. I. 255. III. 68.
 P. Lucili Gamulae. I. 14.
 Lucilia Artemisia. I. 422.
 Luciliae Lacanae. II. 16.
 Luciliae Sp. F. Melitines. I. 339.
 Luciliae Paternae. I. 426.
 C. Lucilio Restuto. I. 340.
 P. Lucilio Profuturo. I. 88.
 Lucilius Marcianus. I. 125.
 C. Lucilius Emolpus. I. 426.
 D. Lucilius Glyco. I. 339.
 M. Lucilius Naevianus. I. 133.
 Lucius Bolamnius Seberus. I.
 103.
 Lucius Syrtimius Agathopus. I.
 139.
 Lucretia C. L. Fausta. I. 106.
 C. Lucretii Nicephori. I. 175.
 C. Lucretius Verecundus. I. 406.
 Lucretia Marylla. I. 174.
 M. Luculei Marulli. I. 164.
 Lundice. I. 364.
 Lunefi & Montani. I. 330.
 Lupercus. I. 162. III. 299.
 Lu-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLIBRIVM.

- Lutatae Frugiferae. II. 342.
 C. Luti Rufini. III. 263.
 Lusiae Pyralidi. I. 158.
 L. Lusiano Basso. I. 216.
 L. Lusiano Hymeto. I. 216.
 C. Lusius Festus. I. 132. II. 301.
 Lusius Maximus. I. 178.
 Lusanae L. Callisti. I. 216.
 L. Lutatius Salvianus. II. 342.
 Luttiedius L. L. Alexander. I. 151.
 Lychius. I. 92.
 Lychius. I. 92.
 L. L. Lychius. II. 40.
 Lyfima Calidi. II. 323.
- M**acaria. II. 446.
 Macedoni. I. 90.
 Macedonis. II. 354.
 Maecenatae Innuariae. III. 37.
 G. Maecenatis Sexti. I. 441.
 Maedenae. I. 69.
 C. Maecenat. II. 407.
 C. Maecenati Pacori. I. 399.
 C. Maec. Calidio. II. 388.
 C. Maecius. I. 181.
 Q. Maecius Sedatus. II. 37.
 L. Maelt Secundi. I. 437.
 Maelia Syntyche. I. 437.
 L. Maelio Cerdoni. I. 437.
 L. Maelius Felix. I. 437.
 L. Maefio. III. 290.
 T. Maefio Archelao. I. 405.
 Magia Prima. I. 163.
 Magiae M. L. Leucadiae. I. 286.
 Q. Magli Q. L. Gennae. III. 248.
 L. Magilius L. F. Gallus. III. 166.
 L. Magilius L. F. Paullinus Vari-
 fcus. II. 77.
 L. Magius Satorus. I. 132.
 Q. Magius Eutrapelus. I. 163.
 Magna. II. 389.
 Magnia Tyche. I. 21.
 Fl. Magniae Heridi. II. 38.
 T. Magnio Aniceto. I. 21.
 T. Magnio Eutycho. I. 21.
 M. Maiano Apollonio. I. 439.
 Q. Maius Q. Lib. Antidorus. I. 353.
 Malche Antoni. II. 445.
 Mamilia Adiecta. III. 37.
 Mamiliae Pyralidi. III. 129.
 Mamili. II. 392.
 L. Mamilio Aetio. III. 129.
 L. Mamilio Epirico. III. 129.
 L. Mamilio Eutycho. III. 129.
 L. Mamilio Faufo. III. 129.
 L. Mamilio L. F. Arn. Modesto.
 III. 129.
 T. Mamilio Casto. III. 37.
 L. Mamilius L. L. Faufo. III.
 129.
 Mania Serena. II. 377.
 Manilia C. L. Secunda. I. 435.
 Manilia Faventina. I. 416.
 L. Manius Maritumus. I. 31.
 Manlia Severa. I. 178.
 Manliae Hygiae. II. 387.
 Sex. Manli Cinnami. I. 69.
 P. Manlio Callide. II. 387.
 A. Manlius Aug. Lib. Arbestus. I.
 193.
 C. Manlius Vitalis. I. 49.
 L. Manlius Amicus. I. 209.
 M. Manlius Blastus. II. 44.
 P. Manlius Primus. II. 387.
 T. Manlius Felix. III. 255.
 T. Manlius C. L. Primio. II. 66.
 Mannea Candida. I. 60.
 Mannea C. Nice. I. 62.
 C. Mannei Blesami. I. 56.
 M. Mannei Callisti. I. 60.
 C. Manneius Coranus. II. 172.
 C. Manneius Theodosius. I. 44.
 P. Manneius Communis. III. 243.
 Mansuetae. III. 241.
 Mansuetinae. III. 241.
 Mansuerus. III. 241.
 A. Marcianus Restitutus. I. 132.
 C. Marci C. F. Pom. Iunioris. II.
 298.
 L. Marci L. L. Pontici. I. 336.
 Marcia Parthenis. III. 241.
 Marcia L. L. Apra. I. 156.
 Marcia Ma. II. 382.
 S. Marcia. I. 394.
 Marciae Aursae. I. 253. III. 53.
 Marciae Drusille. III. 53.
 Marciae Proculae. III. 80.
 Marciae Quinctiae. II. 360.
 Marcianae. I. 353.

Mar-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Marcianus. III. 151.
 Marcio Geniali. II. 186.
 C. Marcio C. F. Pol. II. 450.
 D. Marcio Threpto. I. 435.
 A. Marcio Rali. . . . II. 432.
 Marcus Secundus. II. 186.
 Marcus C. L. Pamphilus. II. 450.
 L. Marcus Martialis. II. 186.
 L. Marcus J. L. Nicepor. I. 156.
 L. Marcus Synistor. III. 252.
 Q. Marcus Amaranthus. I. 230.
 Q. Marcus Fructus. II. 299.
 T. Marcus Satyr. II. 382.
 Marco. II. 39.
 Marco Alexandro. III. 80.
 L. Marcus J. L. Theophilus. I. 156.
 Maria Achelois. III. 113.
 Maria Athenais. I. 203.
 Maria Didymi. III. 113.
 Maria Sex. L. Secunda. III. 247.
 Mariae Synethiae. II. 308.
 C. Mari Antiochi. I. 173.
 C. Mario Eucarpio. III. 169.
 Mario Euphrosyno. I. 203.
 Marius Fidens. III. 113.
 Marius Zoticus. I. 232.
 C. Marius C. F. II. 248.
 C. Marius Salutaris. I. 173.
 D. Marius D. L. Exoriens. III. 32.
 Sex. Marius Sex. L. Eros. III. 247.
 T. Marius T. F. Latius. I. 453.
 Maron. II. 392.
 Martia Faventina. I. 326.
 Martia Vrsilla. I. 328.
 Q. Martius Primus. I. 21.
 Martinus. I. 342.
 Mattiae Grameni. I. 328.
 C. Mattii Aprionis. I. 437.
 C. Mattius Secundus. I. 31.
 Maximus. II. 457.
 Maximus & Maximinus. I. 112.
 Q. F. Maximus. II. 241.
 Maximi Ephicar. II. 444.
 Maximo Libero. I. 285.
 Medates. I. 162.
 Melioris Ser. C. Caefaris. I. 364.
 Memmia Aphia. I. 368.
 Memmia Succella. I. 391.
 Memmiae Q. F. Maxima. I. 444.
 Memmio Diogneto. I. 171.
 Memmiae Viduoriae. II. 208.
 L. Memmio Theophilo. I. 200.
 Memmius. I. 289.
 A. Memmius Gaa. I. 368.
 Menander. I. 415.
 Menandri. II. 444.
 T. Fl. Menecretiano. II. 67.
 Menodoto. I. 196.
 Menola Strigon. II. 321. 323.
 Mercurius. III. 57.
 N. Merti Sabiniani. I. 328.
 L. Mefinii Valentis. II. 438.
 T. Cl. Mefinus. III. 61.
 Mefsi Eurychi. I. 227.
 Mefliae Valerianae. I. 227.
 Mefliani Titi. I. 337.
 C. Meflius. II. 413.
 Meftria Euhodia. I. 243. III. 61.
 Meftria Procla. I. 176.
 Meftria Saturnine five Marciae. II. 353.
 Metellius C. F. Stel. Ga. . . . II. 369.
 Metilia Auge. I. 163.
 A. Metilii Meropis. I. 163.
 A. Metilius Eros. I. 328.
 A. Metilius A. L. Pallaeus. III. 32.
 M. Metilius M. F. Ter. Rufus. II. 442.
 Mettia Ianuaria. II. 23.
 Mettii Atiffi. I. 435.
 Sp. Mettius Zethus. II. 52.
 Maevia T. F. Caffa. I. 280.
 M. Mindius Nymphodus. I. 411.
 Minervinus. I. 67.
 Mimmia Ephefia. I. 280.
 L. Mimmus Terentianus. I. 253.
 Minifiae T. L. Laudice. I. 156.
 T. Minifio T. F. Qui. Clementi. I. 156.
 T. Minifio Hilario. II. 385.
 T. Minifius T. L. Amphio. I. 156.
 T. Minifius Fauftus. I. 182.
 T. Minifius Longinus. II. 385.
 Minnae. I. 91.
 Q. Minuci Refiruti. II. 460.
 Minucia. I. 436.
 Q. Minucius Hermes. II. 460.
 M. Minuleius M. L. Dipphilus. I. 395.

Mil.

FAMILIAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Misericia C. L. Astadium . III. 180.
 Misericia C. L. Pamphila . III. 180.
 Miffica Ianuaria . III. 64.
 Modia Sabina . I. 53.
 C. Modius C. L. Hilarus . I. 431.
 Q. Modius Celfus . I. 31.
 M. Modius Mafulus . I. 291.
 A. Moecenae . II. 274.
 Moichati . I. 155.
 Moschidi . I. 401.
 Montanae . I. 111.
 C. Muci Valentis . III. 82.
 Q. Mulvius Placidianus . I. 31.
 Mummae Proculae . I. 360.
 Mummius Anteros . I. 360.
 Mumatius Caleryche . II. 418.
 M. Munatius M. F. Scap. Etruscus .
 III. 11.
 Q. Munatius . III. 11.
 Q. Munatius Lupercus . II. 384.
 D. Mundicius Statius . I. 389.
 Muni Saturnini . I. 351.
 Munia L. I. 438.
 Munilia Philumene . II. 143.
 L. Munilio Rhodoni . II. 143.
 T. Munnius Nomanlinus . I. 65.
 Murdia L. L. Corinthis . I. 380.
 L. Murdius Chresimus . I. 402.
 L. Murdius L. L. Felix . I. 380.
 Mureniae L. F. Iustae . II. 419.
 Muria Adieca . II. 36.
 P. Murri Lucrionis . I. 60.
 Murria Secundina . II. 329.
 L. Murtanius C. L. Dichilus . I.
 411.
 Musaeus . I. 351.
 C. Mussidi Capitonis . I. 238.
 Mussiae Libadis . I. 164.
 Murio Doro . III. 256.
 T. Martio Glyconi . II. 36.
 C. Murtius Eucharistus . II. 452.
 Myrmex . I. 201.
 Myroni Collib . II. 143.
 Myrtilo . I. 183.
 Myrtilus . I. 138. II. 37.
 C. N Afr. Sabini . II. 438.
 C. Nantius Calpurni Aeliati F A-
 pollinaris . III. 243.
 Narcissus . Lib. III. 131.
 Nareniae Hermione . I. 329.
 Natronia . I. 175.
 Natula Tyche . I. 171.
 A. Naevi Saturnini . I. 304.
 Naevia Clementina . III. 142.
 Naevia Cleopatra . II. 139.
 Naevia Chresimus . I. 356.
 Naevia Daphne . I. 363.
 Naevia Tertulla . I. 148.
 Naevia Thallusa . I. 182.
 Naeviae Iadi . I. 462.
 Naeviae Iadis . II. 43.
 A. Naevius Marcellinus . I. 304.
 C. Naevius Philemo . I. 363.
 M. Naevius M. F. Gal. Restitutus .
 II. 25.
 Nebris Antoniae Drusi . I. 91.
 Nemonia . I. 251.
 Neom Lib. I. 17.
 Nephusae L. III. 254.
 Neriti Pomponi Materni . I. 350.
 Neruti . I. 446.
 Nicander . I. 27.
 Nice . III. 72.
 Nice Calidi . II. 322.
 Nice Liviae L. II. 445.
 Nicephor . III. 57.
 Nicephorus . III. 123.
 T. F. Nicephorus . III. 252.
 Niciae . II. 39.
 Nicolavos . II. 445.
 Nicomachus . I. 94.
 Nigrinae Marciae . I. 382.
 Nigro . I. 307.
 Nimace . II. 391.
 Nobili . I. 97.
 P. Nobis Atimetus . I. 53.
 Nonaeus Aug. Lib. I. 11.
 Nonia Phenusa . I. 443.
 Nonia Clymene . II. 74.
 Nonia J. L. Secunda . III. 300.
 Noniae Sex. F. Eutychieae . III.
 253.
 C. Nonio Calvisio . I. 236.
 L. Nonio Sp. F. Cultiano . I. 416.
 P. Nonio Eupalestro . I. 443.
 A. Nonius Victorinus . II. 35.
 L. Nonnius L. L. Dio . III. 260.
 C. Norbani Demetri . II. 171.
 C. Norbani Flacci . I. 205.

No-

INDEX PROPRI. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Noviciae. II. 116.
Noviciae. III. 18.
A. Novio A. F. Pliconi. II. 168.
L. Novius December. II. 68.
L. Numeri Expediti. II. 65.
Numeriae Maximillae. I. 10.
Numisia D. L. Beata. I. 60.
M. Numisio M. F. Numisiano. I. 340.
M. Numisius Eufemus. I. 340.
Numitoria Q. L. Artemidora. I. 372.
C. Nummio Felicissimo. I. 44.
C. Nummio Mercuriali. II. 74.
C. Nummius Anthus. I. 44.
Q. Q. Nunniorum. I. 330.
Q. Nunnius Alexander. I. 331.
Nasio. I. 349.
Q. O. Obsequentius Severinus. II. 23.
Obulciae Successae. I. 197.
Occia Agile. II. 22.
Occupenius Cimenus. I. 428.
Oclatus. I. 409.
L. Oclatius Primus. I. 288.
Oclavi Modesti. I. 74.
L. Oclavi P. F. Avitiani. III. 158.
Oclavia Callityche. I. 296.
Oclavia Cenforina. III. 56.
Oclavia Melis. I. 296.
Oclavia Montana. III. 241.
Oclavia Iucunda. I. 53.
Oclavia Sotira. II. 161.
Oclavia Threpte. II. 432.
Oclaviae Divi Claudii F. I. 210.
Oclaviae Cn. L. Florill. III. 158.
Oclaviae Nereidi. III. 241.
Oclaviae Parthenioni. I. 53.
Oclaviae Secundillae. I. 180.
Oclaviae M. F. Thephillae. III. 256.
Oclaviae C. F. Voluffianae. II. 161.
L. Oclavii L. L. Thiasi. I. 61.
... Oclavio P. F. II. 18.
A. Oclavio Eroni Maiori. III. 176.
D. Oclavio Prisco. II. 21.
N. Oclavio Luperco. III. 27.
Q. Oclavio Magullino. I. 280.
C. Oclavus Cerialis. I. 126. 180.
Cn. Oclavus Cn. F. Rufus. II. 10.
C. Oclavus Spartianus. II. 161.
C. Oclavus L. L. Urbanus. III. 137.
L. Oclavus Euthycus. III. 247.
M. Oclavus. III. 57.
N. Oclavus Epityncanus. III. 27.
Ocliliae. II. 441.
Ocliliae Paratae. II. 192.
Ocliliae Primigeniae. I. 284.
Ogulnia Aphrodisia. I. 272.
Ogulnia Felicula. I. 272.
Ogulniae Ianuariae. II. 69.
Ogulniae Probae. II. 440.
Ogulniae Probae. I. 284.
N. Ogulnius Hermes. I. 284. II. 440.
Olgia Vera. I. 285.
L. Olgus Venustus. I. 291.
Ollae P. F. Nymphae. III. 247.
Olympus. I. 110. III. 250.
Onesimae. I. 92.
Onesimo. I. 96. II. 180.
Onesimus. I. 211.
Onesimus Atili. III. 153. III. 165.
Onomastae. I. 105.
Opetrea Trophime. L. 338.
Q. Oppi Iusti. II. 391.
Q. Oppi Prisci. I. 441.
Oppia C. L. Philis. III. 253.
Oppiae Primitivae. II. 144.
C. Oppio Xysto. I. 184.
D. Oppio D. L. Epeprae. I. 204.
P. Oppio P. L. Anterote. I. 408.
C. Oppius Artemidorus. I. 184.
C. Oppius C. L. Mnestor. III. 253.
L. Oppius Primiv. III. 263.
P. Oppius Q. L. Epaphra. I. 412.
M. Oppi Philadesp. III. 254.
Optia M. L. Caliste. III. 245.
M. Opfius M. L. Anteros. III. 245.
Opfius Claud. III. 257.
Optatus. I. 136.
Oracilia M. L. Hilara. III. 137.
Oracilia Q. L. Iphis. III. 255.
P. Orbi. I. 144.
Orbis C. L. Athenais. I. 198.
Oreus. II. 445.
Q. Orfi Cupiti. I. 69.
Orontes & Damas. I. 353.
Orfminiae Antigonae. III. 419.
Orfminio Primo. II. 419.
A. Or-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- A. Orfminius Ionicus. II. 419.
P. Ortenfio Severo. III. 52.
Ofcia Irene. II. 386.
Ofstia Syntyche. I. 441. III. 286.
Ofstoria Eutyria. I. 229.
L. Otacilius Q. F. Panthera. II. 10.
Sex. Ovellio Primo. I. 204.
L. Ovinio Amando. II. 38.
- P**
L. Acci Crescentis. I. 51.
Paccia Veneria. I. 51.
Pacciae Apameae. I. 295.
A. Paccius A. F. II. 312.
L. Paccius Amarantus. III. 248.
M. Paccius Epagatus. I. 295.
Pacilia Prisca. I. 198.
Paconia Q. L. Eleutheris. I. 432.
Paconia P. L. Tryphera. I. 433.
Paconiae Tertullae. I. 202.
C. Paconius Nico. I. 433.
Paclumeia D. L. Urbana. II. 389.
D. Paclumeio D. L. Straboni. II. 389.
Pacuvia Hedone. III. 248.
Pacuvius Faustus. III. 248.
C. Pacuvius Manius. I. 357.
C. Pacuvius Mario. I. 360.
M. Pacuvius Anteros. III. 248.
Q. Pacuvius Q. F. Pol. Virius. II. 93.
L. Padanius C. F. Maur. I. 453.
Pacliae Verae. I. 166.
Paefidia C. F. Vitali. I. 452.
Palestina Antonia. II. 52.
Pancarpe. III. 142.
Pancarpus. III. 57.
Papas Servos. I. 202.
Papiae C. L. Baris. I. 428.
Papiae Caef. N. Ser. I. 209.
Papiria Antigma. II. 142.
Papiria Hygia. I. 87.
Papirio Aurunci. II. 434.
L. Papirio L. L. II. 21.
M. Papirio Prifco. I. 49.
P. Papirio Natali. I. 87.
Papirio Rufo. II. 336.
A. Papirius. II. 434.
- A. Papirius A. F. II. 433.
A. Papirius A. F. Fenestella. II. 434.
A. Papirius. L. F. II. 434.
C. Papirius Constantius. I. 388.
C. Papirius C. F. Col. Romanus. II. 142.
P. Papirius Helius. I. 87.
Paramuthi. I. 431. III. 112.
Paridianus. I. 178.
Paridis. I. 357.
C. Paroni C. F. Epicrates. II. 463.
L. Parrio Arthale. II. 433.
Partheni. II. 35.
Parthenius. C. Iulius. I. 41.
L. Pafidi. II. 393.
Paffiena Adte. III. 246.
Paffienae L. L. Philematio. II. 428.
L. Paffieni L. L. Apolloni. II. 428.
L. Paffieno Diophiti. III. 246.
T. Cl. Paterna. I. 143.
Paterni. II. 407.
Sex. Paruleius Iulianus. I. 31.
Paulinus Abentinus. I. 135.
Cl. Paullinae. I. 342.
Q. Peccatius. I. 18.
C. Pedanius. I. 133.
Pelacis. III. 54.
Peleus Calidi. II. 322.
Peni. I. 78.
Percenniae C. L. I. 446.
L. Percennio Maximo. I. 246. III. 65.
M. Percernio M. F. Vel. Capitoli-
no. III. 91.
M. Percennio Succello. I. 180.
L. Peregrino. II. 20.
Perialae Primitivae. I. 326.
M. Perelius Euphemus. II. 34.
M. Perelius Felix. I. 326.
M. Perelius Muficus. I. 326.
M. Perelio Neon. I. 137.
M. Perelius Succellus. I. 327.
Perialae L. F. Iuftinae. II. 353.
Pergonia Prima. II. 167.
C. Perper. Agathopus. II. 64.
M. Perperna Saturninus. I. 437.
C. Perpernae C. F. Ser. Gemino. II. 64.
Perrina. II. 353.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- A. Perſius Severus. II. 164.
 Peſcennia Melitine. I. 346.
 Peſcenniae L. L. Aſdae. I. 346.
 M. Peſcennius M. F. Meſſianaeus.
 II. 419.
 Sex. Peſcennius Pirata. I. 346.
 Sex. Peſcennius Rhodo. I. 346.
 C. Petici Heradi. I. 260.
 Q. Petilii J. L. Sindenſis. I. 62.
 Sex. Petilio Primigenio. II. 66. 418.
 T. Petillio P. F. Qui. I. 316.
 C. Petillius Pano. II. 432.
 Q. Petillius. Q. F. II. 10.
 Q. Petillius Stephanus. I. 61.
 M. Petroni Valentis. I. 248.
 Q. Petroni Melioris. I. 329.
 Petronia Romana. III. 274.
 Petronia Tertullina. I. 439.
 Petroniae Heraerae. II. 167.
 Petroniae Muſae. I. 269.
 Petronio Lono. I. 25.
 L. Petronio L. F. Sab. Tauto Vo-
 luſiano. II. 189.
 T. Petronio Serg. II. 165.
 Petronius Trophimus. I. 449.
 C. Petronius Certus. I. 132.
 C. Petronius Creſcens. I. 160.
 C. Petronius Libanus. I. 156.
 C. Petronius Narciffus. I. 273.
 Cn. Petronius Cn. F. Aſellio. II. 316.
 L. Petronius Fortunatus. III. 68.
 L. Petronius Fronto. I. 65.
 P. Petronius Quadratus. II. 166.
 P. Petronius Satyr. I. 204.
 Q. Petronius Q. L. Tenax. I. 156.
 T. Petronius Bironius. II. 165.
 Ti. Petronius Ti. F. Pollio. II. 10.
 T. Petronio Turpiliano Bironio. II.
 166.
 Philanthropi. III. 249.
 Philargurus. I. 136.
 Philargyrus. II. 454. III. 135.
 Philema Q. M. I. 80.
 Phileros. I. 370.
 Phaedimo Aug. L. I. 282.
 Phaeder. I. 282.
 Phallaeus Dioclis F. III. 72.
 Pharnaces. I. 411.
 Sex. Philadamus L. II. 462.
 Philadelphus. I. 111.
 Philaetius. I. 16.
 Philiae J. L. Calliſtenis. I. 84.
 Philarius Lib. II. 59.
 Philocyrio. III. 259.
 Philon P. Corn. II. 323.
 Philonici Privigni. I. 16.
 T. F. Phoebi. I. 345.
 Phoebus Caefaris. III. 295.
 Phoebus Mercurio. I. 182.
 Cal. Photinus. II. 28.
 Pieris. III. 258.
 L. Pii Figlin. I. 62.
 P. Pinatius Thiaſus. III. 111.
 Pinnia T. L. Eleutheris. I. 230.
 Pipidia Helpi. II. 390.
 Pipidia Secundae. II. 390.
 Piraſus. II. 343.
 Piſclania Helena. III. 248.
 Sex. Piſonius Saturninus. I. 132.
 Pylades. I. 295.
 Pylychus. II. 118.
 Pyrrhe Rubriae. I. 441.
 Pyrrhe Rubriae Helviae. III. 287.
 Pyrrica Pindari. I. 352.
 Plaetoria L. F. Maximilla. I.
 281.
 Pletoriae Threpre. II. 383.
 C. Plaetorius Trophimus. II. 72.
 Cn. Plaetorius. I. 432.
 Q. Planius Optatus. I. 145.
 Plato. I. 177.
 T. Plavius Honoratus. I. 31.
 Plautia Grapte. I. 326. 327. 328.
 Plautia Tyche. III. 246.
 Plautiae Felicitati. I. 165.
 Plautiae Primae. I. 347.
 A. Plautius Fortunatus. I. 347.
 M. Plautius Alexander. II. 69.
 M. Plautius A. L. Pylades III. 246.
 Ti. Plautius Evariftus. I. 196.
 Pleminia J. L. Pamphila. I. 85.
 Plotia Marcella. I. 20.
 Plotia Oneſime. I. 169.
 Plotiae Iſauricae. I. 30.
 L. Plotio Secundo. I. 176.
 C. Plotius J. L. Fauſtus. I. 408.
 C. Plotius Secundus. I. 427.
 M. Plotius Eudemo. I. 438.
 Publicia P. L. Euphroſine. I. 42.
 Publicia J. L. Tryphera. I. 42.
 C. Poblicio C. L. Muheri. I. 290.
 M. Poblicius Primigenius. I. 143.

FAMILIAM VIRILIVM QVAM MVLIEBRIVM.

- Pollia L. F. Aletia. II. 170.
 Polludovicis L. Proc. II. 59.
 L. Pomp. Honor. III. 12.
 Cn. Pompei Artemae. I. 288. III. 272.
 Pompeia Pithusa. III. 296.
 Pompeia Cn. L. Prima. I. 159.
 Pompeia Secundina. I. 44.
 Pompeiae Primitivae. II. 37.
 Pompeiae C. F. Severillae. III. 758.
 Pompeiae Succesae. III. 296.
 C. Pompeio Ireneo. I. 342.
 Cn. Pompeio Cn. L. Antigono. II. 384.
 L. Pompeio Asiatico. III. 74.
 M. Pompeio. III. 74.
 M. Pompeio Marrino. II. 313.
 P. Pompeio Proclo. I. 98. III. 269.
 C. Pompeius Apollonius. I. 228.
 Cn. Pompeius Favor. I. 403.
 L. Pompeius Abascantianus. III. 57.
 L. Pompeius Euphrosinus. III. 134.
 L. Pompeius Ianuarius. I. 27.
 T. Pompeius Primitivos. II. 37.
 Pompiliae Amianthide. I. 275.
 L. Pompilius Aper. III. 158.
 C. Pomponi C. F. Atin. Capitoni. I. 284.
 Pomponia. II. 158.
 Pomponia C. L. Amaryllis. I. 61.
 Pomponia Heuresis. II. 331.
 Pomponia Probata. I. 203.
 Pomponia Tyche. I. 415.
 Pomponiae Atticillae. I. 203.
 Pomponiae Felicitati. II. 389.
 Pomponiae N. Lib. II. 404.
 Pomponiae A. F. Postumae. I. 34.
 Pomponiae Secundae. II. 389.
 Pomponio Hermeti. I. 432.
 Pomponius Aphrodisius. II. 389.
 C. Pomponius Apollonius. I. 358.
 Pomponius Artemidorus. II. 389.
 C. Pomponius C. L. Anteros. I. 61.
 C. Pomponius Firmus. I. 132.
 Q. Pomponius Corinthus. III. 274.
 T. Pomponius Bassus V. C. I. 65.
 L. Ponstei. II. 393.
 Pontenia Boneria. I. 57.
 C. Ponti Faustini Graniani. III. 134.
 L. Ponti Aetari. III. 32.
 Pontici. III. 68.
 Pontia Flora. II. 413.
 Pontia Ianuaria. I. 14.
 Pontia Terpusa. III. 258.
 M. Pontio Fortunato. II. 304.
 Sex. Pontio Sex. F. Aem. Rugae. I. 346.
 C. Pontius C. F. Scap. Nafu Iulianus Paulinus. I. 443. II. 456.
 L. Pontius Anteros. I. 42.
 Sex. Pontius Communis. I. 346.
 Pontulena Prepusa. I. 267.
 C. Pontuleni Coeni. I. 267.
 Popilia Alexandria. I. 147.
 L. Popilio Q. F. Celeri. I. 451.
 Popilli Laenaei. III. 296.
 C. Popilli Montani. I. 17.
 Popillia C. C. L. Ianuaria. I. 18.
 Porcia Paullina. II. 387.
 Porcilia Vessinae. II. 333.
 P. Porcilio. I. 198.
 Portefes. III. 12.
 Postinae Myrrale. II. 343.
 Postuma. II. 331. III. 179.
 Postumiani. I. 116. III. 22.
 Postumius Politimus. II. 386.
 C. Postumius Secundus. I. 133.
 P. Postumius Florentinus. I. 132.
 Pothi. II. 395.
 Potiti Messallae. III. 31.
 Potitus. III. 256.
 Praetina Maximina. I. 423.
 Ti. Praxiteles. I. 253.
 Praestinus. II. 443.
 Preponti Vernae. III. 250.
 Prima Delliana. I. 351.
 Prima Liviae. II. 444.
 Sex. Primanio Paterno. I. 289.
 Primi L. II. 446.
 Primigeni. II. 446.
 Primigenia. I. 436.
 Primigenia Celeris. I. 231.
 Primigenia Rhodini. II. 390.
 Primigenio. III. 303.
 Primigenius. II. 383.
 Primitiva Ma. III. 242.
 Priscianus Aug. N. I. 218.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Priscus Libert. II. 299.
 Privata. II. 394.
 Precilia. III. 257.
 Val. Procula. I. 440.
 Proculae. I. 211.
 C. Proculi Plauti. I. 63.
 Proculeiae C. L. Ma. I. 164.
 Prospeſus. III. 249.
 Prota L. III. 257.
 Proti Calidi. II. 320.
 Publici Minoris. III. 82.
 C. Publici Iuliani. II. 353.
 Publicia M. L. Albana. I. 62.
 Publicia L. F. Atilia. II. 308.
 Publicia Heronis. III. 259.
 Publicia Hygia. II. 388.
 Publiciae Aromte. I. 124.
 Publiciae Donatae. II. 383.
 C. Publicio Aglao. I. 150.
 M. Publicio Meropi. I. 143.
 C. Publicius A. F. II. 353.
 M. Publicius Chryſeros. I. 89.
 M. Publicius M. L. Quintio. I. 62.
 C. Publico Aglao. III. 297.
 Publica P. L. Ruba. I. 353.
 Publiciae Marcellae. II. 67.
 M. Publicii Anthi. I. 78. 426.
 M. Publicio Merali. II. 34.
 C. Publicius P. F. Arn. II. 433.
 P. Publicius Dno. II. 34.
 Publico P. F. Popin. III. 29.
 Pudens. III. 180. 261.
 L. Pulli Sperati. I. 69.
 L. Pulli Veracundi. I. 69.
 Pupia M. L. Philematio. I. 57.
 Pupia Pietas. I. 290.
 Pupia Laſtus. II. 433.
 M. Puppius M. F. II. 10.
 M. Paruladi. I. 76.
 . . . Puthycio. II. 328.
- Q**
 Vadrati. III. 249.
 Quadratilla. III. 53.
 Quadratillae. I. 328. III. 278.
 Quartio. I. 420.
 Quartio P. Corp. II. 322.
 Quenniae Audentiae. I. 388.
 Quietio. I. 354.
 Quietus & Quicta. II. 462.
- Quindilia Quindia. II. 448.
 Quindili Epaphrodit. I. 166.
 Quintia Pantihoſe. II. 141.
 P. Quintiano. II. 288.
 A. Quintus. I. 328.
 C. Quintius C. L. Tricunda. I. 173.
 T. Quintius T. F. Flaminius. II. 460. III. 175.
 Quirinalis. I. 65.
 Quirinus Augg. Ser. II. 313.
 Quirinius Tuſcus. III. 31.
- R**
 Abuleius Priscus. I. 133.
 M. Rabutius Birutius. III. 111.
 Racilia Eutychia. I. 35.
 Raciliae Fructicoſae. I. 35.
 Cn. Racilio Telephoro. I. 35.
 Sex. Racilius Sex. F. Col. Rufus. I. 156.
 L. Raecius Salvianus. I. 31.
 Rafidiae P. Lib. Chryſidi. II. 31.
 P. Raius Zeſimus. I. 382.
 M. Rapius Serapio. I. 406.
 Rafini. II. 322.
 P. Rafinius L. F. Baſſus. II. 10.
 Redepti. I. 209.
 Regera L. L. Sophe. I. 369.
 L. Regeto M. F. Pub. Rufo. I. 369.
 Remniae Primigeniae. II. 455.
 M. Repſanio Maſcioni. III. 259.
 Reſtutae. II. 462.
 Reſtuti Caefaris N. Ser. I. 89.
 Rhodano Caefaris Vernae. III. 11.
 Rhodinus. I. 192.
 Rhodonis. I. 192.
 C. Ricii. II. 439.
 Rocchi. III. 262.
 Rocia Dorcas. I. 437.
 Cn. Rocius Donatus. I. 437.
 Rodopeni. III. 257.
 Rogatus. I. 172.
 Romana. II. 441.
 M. Romanio. II. 439.
 Romatiae L. F. Severianae. II. 308.
 L. Romatius Trophimus. II. 308.
 P. Ranſanius P. F. Gal. Cyrenicus. II. 28.

FAMILIARUM VIRILIVM QVAM MULIEBRIVM.

- Romulus. I. 172. III. 57.
T. Rufcius Tertius. I. 408.
Q. Rufidius Q. L. Eros. I. 58.
Roxane. I. 314. 315.
M. Rubbius M. L. Minius. I. 204.
M. Rubbius Sp. F. Restitutus. I. 204.
Rubellia Procla. III. 273.
Rubia Phiale. II. 384.
Rubria Hilara. I. 162.
Rubria Merope. III. 143.
Rubria Severa. I. 30.
Rubria Helviae. III. 287.
Rubriae Nice. I. 30.
L. Rubrius Vitalis. I. 369.
P. Rubrius Optatus. I. 441. III. 287.
Rufa Marcia. I. 57.
Rufi. III. 137. 153.
Rufi Marini. III. 177.
Rufilio. I. 177.
Rufina. II. 72.
Rufinae. III. 126.
Rufinus. I. 8.
A. Rufius A. F. Sab. Verus. II. 162.
Ruso Rufilla. I. 174.
L. Rufri Fortunati. II. 439.
Rufria M. L. Lucunda. I. 177.
M. Rufius M. L. Philadelphus. I. 177.
Ruino. III. 391.
Sex. Rummus Pacatus. I. 31.
P. Runculanus Phaeder. I. 413.
G. Runtianus Scaptia Macer. I. 36.
L. Rupili L. F. Col. Frontonis. I. 164.
L. Rupili L. F. Col. Macri. I. 164.
Rusticianae Feliciae. III. 138.
L. Rufius Severus. I. 327.
Rutili. II. 162.
P. Rutili Lupi. L. I. 44. 53.
Rutilia Hedone. I. 352.
Rutiliae Arde. I. 141.
P. Rutilius Eros. I. 44.
P. Rutilius Lupi L. Myro. I. 60.
Safinius L. L. Faustus. I. 57.
C. Safinius J. L. Evanthus. I. 63.
C. Safinius L. L. Romanus. I. 55.
L. Safinius L. L. Antigonus. I. 416.
L. Safinius Secundio. I. 60.
Sagitti. III. 9.
C. Sali Erotis. II. 444.
C. Salio Optato. I. 150. II. 444.
Q. Saloni Bassus. I. 133.
Sex. Saloni Zosimus. I. 356.
Salvi Bassi. II. 28.
Salvia Fufcia. I. 57.
Salvia Saturnina. I. 437.
Salvius. II. 451. III. 52.
L. Salvius Adiutor. I. 31.
M. Salvius Marinus. III. 298.
Salvidiena Q. L. Hilara. II. 142.
Salvidienae Faustillae. II. 142.
Salvilli. II. 388.
Sallustia Homilia. F. Homilla, quae & Caccilia. II. 38.
C. Sallustius Amycho. I. 281.
C. Sallustius Antiochus. I. 281.
C. Sallustius Dexter. I. 132.
C. Sallustius Marcianus. I. 255.
C. Sallustius C. L. Monimus. I. 350.
Q. Sallustius Vinucianus. I. 31.
Sannutiae Philere. II. 418.
Sargenia Coeliana. II. 328.
C. Saffonius Taurus. I. 133.
Satellia. II. 433.
Satellia C. F. Veliza. II. 434.
Satina Margarit. I. 202.
Sattio Olympico. I. 388.
L. Sattio Cretico. I. 214.
Sex. Sattio Agathyrfo. I. 351.
Sex. Sattio Olympo. I. 426.
Sattis Hermetis. I. 353.
Sattius Olympicus. I. 353.
M. Sattius Rufinus. I. 31.
Sex. Sattius Hermes. I. 351.
Sex. Sattius Olympicus. I. 426.
L. Satti Aprilis. III. 139.
Sex. Sattio Sex. F. Pal. Iusto. II. 287.
A. Sattius A. F. Sca. Albanus. I. 452.
C. Sattius Maximus. I. 132.
L. Sattius Proculus. I. 132.
L. Sa-

Vlp. **S**Abino. III. 80.

Safinia L. L. Lucunda. I. 55.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- P. Satrius P. L. Blastus. III. 259.
 C. Satri Picentis. II. 20.
 L. Satrio Maroni. I. 44.
 C. Satrius Sabinus. I. 132.
 C. Satrius L. Satri Picentis P. Filius. Fab. Secundus. III. 154.
 C. Satrius Sabinus. I. 132.
 C. Satrius Fab. Secundus. II. 20.
 Saturnina. II. 64. III. 64.
 Saturnina Iovina. II. 28.
 Fl. Saturnina. I. 20.
 L. Saufecto Vegeto. III. 173.
 C. Savius Glyco. I. 431.
 Saecul. II. 393.
 L. Saena Saturninus. II. 295.
 L. Saenae Celeri. I. 295.
 Q. Saenae Clementi. I. 295.
 Q. Saenae L. P. Sca. Nov. I. 295.
 C. Saeni C. L. Euhemeri. I. 452.
 Q. Saeni Q. Fil. Fab. Pompeiani. III. 249.
 Saeniae C. F. Sextiae. I. 452.
 Sex. Saenio Prisco. II. 314.
 C. Saenius Diadumenus. I. 452.
 L. Saenus Saturninus. II. 418.
 Scetrasiae Odaviae. III. 132.
 Scoedia M. L. Prisca. III. 18.
 M. Scoedius M. L. Rufio. III. 180.
 Scribonia Q. L. Glycera. I. 361.
 Scribonia Syntyche. III. 128.
 L. Scribonio L. F. Scirna. I. 427.
 Sex. Scutarius Succellus. I. 291.
 Secundillo. II. 388.
 L. Secundioni. I. 19.
 Secundo. I. 94.
 Sedatae. III. 241.
 Sedato. III. 241.
 Q. Segiarius Maecianus. I. 65.
 Seia Doris. I. 160.
 M. Seio Severo. I. 160.
 A. Seio Zofimiano. I. 344.
 A. Seius Africanus. I. 344.
 M. Seius Amianus. I. 403.
 M. Seius M. L. Barnacus. I. 353.
 Seleucus. III. 71.
 Seleucus Liviae Aug. I. 404.
 L. C. Seleucus. III. 55.
 L. Selli Quadr. II. 321.
 Sempronia C. L. Callityche. I. 158.
 Sempronia Modesta. I. 430. III. 113.
 Sempronia Philematio. I. 355.
 C. Sempronius C. Plocamus. I. 158.
 L. Sempronius Paulinus. I. 394.
 M. Sempronius Homuncio. I. 133.
 T. Sempronius Severus. I. 236.
 Senariae L. F. Gallae. I. 453.
 Senti Aulacis. II. 416.
 Sentia Prote. II. 415.
 Sentiae Balbillae. II. 415.
 Cn. Sentio Cn. Fil. Cn. N. Ter. Felici. I. 308.
 C. Sentius Aulax. II. 416.
 Cn. Sentius Carpus. I. 121.
 Cn. Sentius Lucilius Gamala Clodianus. I. 14. 308.
 L. Sentius Fortis. I. 287.
 L. Senius L. F. Sabinus Blaefus. III. 304.
 Sentilia Afterope. II. 451.
 Sephasius. I. 414.
 Sepronius P... Gracus. II. 234.
 C. Septicius Crispinus. I. 31.
 Septimia Irone. I. 139.
 Septimiae Donatae. III. 125.
 C. Septimio Deciano. II. 72.
 Q. Septimio Q. F. Sca. Primo. I. 213.
 Septumia. II. 429.
 Septumiae Priscae. I. 457.
 L. Septumuleius Sp. F. I. 209.
 Serapiaci. I. 106.
 Sergi. III. 22.
 Sergia. II. 30.
 Sergia Hypora. I. 452.
 M. Sergio M. L. Philocalo. I. 43.
 M. Sergius M. L. Eutychus. I. 43.
 Serrano Gemello. I. 451.
 Sertoria Philumene. III. 256.
 Sertoriae Natalis. III. 256.
 Sertoriae Philumene. III. 242.
 M. Sertorius M. F. Stel. Verecundus. II. 361.
 P. Sertorius Binius. III. 242.
 P. Sertorius Blastus. III. 256.
 Q. Sertorius Q. F. Alpius Pica. II. 10.
 Q. Sertorius Q. F. Atilius Tacitus. II. 10.

P. Ser-

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- P. Servili Philerotis. I. 410.
 Serviliae Cinnamini. I. 56.
 A. Servilio Epaphrodito. I. 341.
 S. Servilio Apollonio. I. 56.
 Servilius Sigerus. I. 30.
 C. Servilius Vitalis. I. 133.
 P. Servilius P. L. Andrea. I. 351.
 M. Sefti Pude. . . II. 186.
 L. Seftio Rufo. I. 443.
 L. Seftius Q. L. Epaphra. III. 254.
 Seteria Prosdecre. I. 167.
 A. Setinius. M. F. Pom. Maximus.
 II. 302.
 Severus. I. 397.
 M. Sevius Fab. Seneca. I. 14.
 Sextia C. L. Civitas. I. 437.
 P. Sexticius Apollinaris. I. 26.
 Sextiliae Q. L. Nicenis. I. 181.
 L. Sextilius Charito. III. 255.
 P. Sextilius Vitalis. II. 40.
 Q. Sextilus Verus. III. 150.
 Sexto Iulio Aprili. I. 430.
 A. Sicinius Aprillis. I. 326.
 L. Sicinius Dentatus. III. 292.
 P. Sifus Theodorus. II. 128.
 Signiano. 170.
 M. Silanus. II. 160.
 Qui. Silbanus. III. 64.
 Silia Ilaria. I. 434.
 Silio Celeri. I. 434.
 C. Silius Tropimus. III. 247.
 Silicia Felicula. I. 353.
 Q. Silicio. III. 64.
 M. Silicius Verus. I. 31.
 Q. Silicius Hera. I. 353.
 Q. Silicius Viator. I. 6.
 Silvana. II. 44.
 Silviae Primigeniae. III. 251.
 L. Silvini Helpidiani. II. 326.
 Simili Theodori filio. I. 184.
 Simo. I. 96.
 D. Simonio Iuliano. III. 2.
 Siria. III. 265.
 Sirico. I. 429.
 Q. Soccenio Natali. I. 282.
 Solania C. F. Nigrina. II. 72.
 Soffia. II. 35.
 Pl. Specios. I. 68.
 Speculae. I. 94. III. 270.
 Ar. Spedio. II. 431.
 Q. Spedo L. P. II. 431.
 Vel. Spedo. II. 429.
 Spellia Q. L. Rufilla. I. 403.
 Q. Spellius Q. L. Antiochus. I. 403.
 Cl. Spendenti. I. 394.
 Spendufa. I. 394.
 Sperato. I. 111.
 Q. Spurrinae Q. F. II. 288.
 Staberia Restuta. I. 30.
 Staberiae Veridianae. III. 88.
 L. Staberio Procillo. III. 88.
 L. Staberius Prudens. I. 133.
 M. Staberius. M. F. Quir. Lacer.
 III. 88.
 Stabili Calidi. II. 322.
 Stachus. I. 396.
 Stallius Gaius. III. 55.
 Staphili L. I. 209.
 Statae Lalageni. I. 211.
 Statae Melicineni. I. 211.
 Statae Pilumenae. I. 98.
 Statio Felici. I. 326.
 Statius Ferentilius. I. 356.
 L. Statius Hermes. III. 57.
 Statilia Helpis. II. 304.
 Statilia Storge. I. 282.
 Statiliae Methe. I. 414.
 T. Statilio Tauri L. Eleuthero. I.
 282.
 L. Statilius Fausus. I. 282.
 Statira. II. 444.
 T. Statulenus Iuncus. II. 10.
 Stephanioni. II. 144.
 Stephanis. II. 394.
 Stephano. I. 363.
 Scheniae Veneriae. II. 416.
 Slacciae Epidis. I. 303.
 A. Slaccius Eurychus. I. 303.
 Stratonicus. I. 166.
 Struca Evangelii. I. 436.
 Suabia Longina. I. 98.
 Sualia Longina. III. 269.
 T. Subfisani Antiochi. III. 269.
 Succesae Basilicae. I. 419.
 Successus Lib. III. 244.
 Succesfori. I. 280.
 Cl. Succuviae. I. 344.
 C. Suellio Pontiano. III. 125.
 C. Suellio Quarto. III. 125.
 Suetoniae Sex. L. Zophonae.
 II. 462.
 Sex. Suettio Romano. I. 176.

Saf.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Suffenatiae. I. 94.
P. Suillio Cerylo. II. 33.
L. Sulla. II. 406.
Sulcaniae Gemellae. I. 393.
C. Sulgius L. F. Pap. Caecilianus. I. 9.
Sullia Gemni. III. 250.
L. Sullius Firmulus. I. 51.
L. Sulpici Artemidori. III. 72.
Sulpicia Fausta. II. 388.
Sulpicia Phye. III. 253.
Sulpiciae Adauctae. I. 378.
Sulpiciae Lupine. I. 349.
Sulpiciae Prepusae. I. 328.
P. Sulpicio Narcisso. I. 281.
Serg. Sulpicius Seleucus. I. 378.
L. Sordini Saturnini. III. 78.
Sutiae Sabinae. III. 88.
Symmachus. I. 110.
Symphor. 139.
Synicasis. I. 60.
Cl. Syria. I. 17.
T Adius Fortunatus I. 6.
L. St. Taeniano. I. 160.
Talanta Chreste. I. 152.
Tampia Urbica I. 90.
Q. Tampio Terminali. I. 90.
Tampius. III. 278.
T. Tampius. L. L. Anteros. III. 55.
Tanniae. III. 163.
C. Tanusi C. F. Balbini Anici. II. 64.
T. Tarquini Iuvenalis. III. 76.
Tatae Tyche. I. 284.
Tatius Tuche. II. 441.
Taurisco. I. 256.
Taurus Stacilius Corvinus. II. 160.
Telamo. II. 321.
C. Telegenio Azmeno. I. 341.
Telegennia. I. 341.
P. A. Telefphoro. III. 244.
Telephorus. II. 417.
Tellia Hygia. II. 328.
Tellus Saturninus. II. 328.
Q. Tellus. II. 328.
C. Terenti Adu. II. 447.
C. Terenti Cerinthi. I. 150. II. 447.
C. Terenti C. L. Erotiani. II. 443.
Terentia Moschis. I. 211.
Terentia Sabina. I. 328.
Terentia Thallufa. I. 284. II. 441.
Terentia Tyche. I. 158.
Terentiae. II. 359.
Terentiae Flanoliae. 333.
Terentiae G. L. Primae. I. 183.
Terentiaes. III. 252.
C. Terentio Tyranno. I. 52.
L. Terentio Fido. II. 116. III. 18.
L. Terentio Hilaro. II. 118. III. 17.
L. Terentio Sabino. I. 238.
M. Terentio Leo. I. 132.
Terentius Valens. I. 238.
C. Terentius Adu. II. 441.
C. Terentius Adu. I. 284. II. 441.
C. Terentius C. L. Capella I. 396.
Cn. Terentius Cogitatus. I. 31.
C. Terentius C. L. Fortunatus. I. 358.
C. Terentius Longinus. III. 86.
L. Terentius Corinthus. II. 118.
Q. Tersina Q. F. Scap. Lupus. I. 301.
Tertia Agathonis L. II. 38.
Tertio Hermeti. I. 288.
Tertullae. II. 457.
Tessiae Tessianae. I. 87. III. 138.
P. Tetti Fortunati. III. 261.
Tettiae Tycheni. I. 449.
L. Tettio Primitivo. II. 113.
L. Tettius Onesimus. II. 113.
L. Tettius Hermes. I. 105.
Teopropus Fabi. I. 265.
Thaliae Cocciae. II. 20.
Theaugenis. I. 107.
Theophilus. III. 289.
Thisbe. I. 87. II. 388. III. 138.
Thoceronia. II. 429.
Thoceria. II. 431.
Threpte. II. 383.
Threptes. I. 89. III. 251.
Thymele. I. 396.
Tiberio Claudio Martiali. III. 257.
L. Tiberio Maefanati Basilio. II. 408.

FAMILIA VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Tiburtia Euphrosine. I. 378.
C. Tifernus C. F. Clu. Sabinus. II. 343.
Tigrine. II. 439.
Tillia Preputia. II. 380.
Q. Tillio Figuliano. I. 21.
Timinia P. C. L. Gnome. III. 251.
Tingerana Lib. II. 350.
Pub. Titi. II. 432.
P. Titia. II. 415. III. 304.
Titiae Q. F. Tertiae. III. 28.
Titienae Naperi. I. 198.
Titinia M. F. Iusta. II. 354.
Titiniae Resitntae. I. 44.
Sex. Titinio Doryphoro. I. 406.
Titinius Adiutor. I. 44.
Titinius Claeus Felix. III. 54.
L. Titinius L. F. Gal. Glaucus Lucretianus. III. 173.
C. Titio. C. L. Celeri. III. 164.
C. Titio. C. F. Pol. Lanoni. II. 307.
L. Titio A. F. II. 10.
C. Titius C. L. Storax. I. 181.
L. Titius C. F. Montanus. II. 307.
L. Titius L. L. Antiochus. I. 214.
M. Titius Pyramus. I. 446.
M. Titius Martialis. I. 446.
Tito Aelio Montano Aug. Lib. II. 440.
Tito Flabio Sofandro. I. 103.
M. Tituccius Daphnus. I. 90.
Tituleia Nobilis. I. 231.
Tituli Marini. I. 286.
C. Titurius Valens. I. 133.
Tirus Tettius T. F. Esq. Calvinus. III. 166.
Tolomea Amphione. I. 419.
Trabenniae L. F. III. 163.
Traiana. I. 431. III. 112.
Sex. Traulius Hister. I. 440.
Traulus Quadratus. II. 167.
C. Traulus C. L. Phoebeus. II. 167.
Trebellia CC. L. Hedone. I. 356.
Trebelliae Eneni. III. 301.
Treboniae Cepiae. I. 329.
Treboniae Verecundae. I. 268.
M. Trebonio. C. L. I. 18.
L. Trebonius Paterni Lib. Fortunatus. II. 56.
Triariae. II. 405.
Trebonio Adiecto. II. 433.
Trisimpedi Aper Iustus Prudens. III. 180.
C. Trisimpedi Cogitati. III. 180.
C. Trocilius Verecundus. I. 31.
Troilius Caecilianus. I. 27.
Fl. Troilus. I. 300.
Troilus Liviae. III. 302.
Troius. III. 297.
Trophimae Lib. I. 227.
Trophimes. I. 401.
Trophimes. II. 443.
Trophimus. I. 105. II. 390.
Tucciae Hyacinthidi. I. 381.
Tuccio Verecundo. II. 192.
C. Tuccius C. Fil. Strell. Sabinus. II. 192.
L. Tuccius L. & D. Lib. Germanus. I. 381.
Tahnia Ansaina. II. 431.
Tullia M. L. Helena. I. 254. III. 55.
Tullia Pia. I. 181.
Tullia L. Tulli L. III. 241.
Cn. Tullio Cn. L. Aesio. I. 450.
C. Tullio Iusto. III. 15.
M. Tullio M. L. Timoni. III. 55.
L. Tullio L. F. Cln. Vero Vetro-nensi. II. 351.
Tulliolae V. C. I. 269.
Tullius Ticianus. III. 86.
L. Tullius Amanta. III. 254.
M. Tullius Tertius. I. 133.
L. Turi Straton. III. 121.
M. Turio Potho. I. 407.
Turpilia T. L. Urbana. I. 351.
Turrianiae Sabinae. III. 67.
C. Turrianus Alexander. I. 100.
Turrianus Rufus. I. 132.
Tutilia Quarta. II. 396.
Tutilia C. F. Ma. II. 417.
C. Tutilio Hostiliano. II. 396.
C. Tutilius Iustus. II. 396.
Tuto. I. 49.
Tuvia L. L. Mneme. I. 197.
M. Tussius Probus. III. 256.
Tyche. III. 53.
Tyche Liviae. I. 461.

INDEX PROPRI. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Tycheni. II. 71.
C. L. Tryphaena. III. 255.
Thypherus. III. 249.
Tirannus. III. 31.
- V**
C. Aefenus Proculus. I. 31.
L. Vafri Nicephori. II. 350.
Valatonius Secundinus. I. 289.
Valens Hostilianus. I. 8.
Valentis. II. 61.
Valentinus. I. 41.
Valentinus Onesimus. I. 43.
Valentinus Praef. Vrb. I. 262.
Val. Max. III. 264.
Val. Viſtori. II. 414.
M. Val. Hermes. III. 295.
T. Val. Aelianus. I. 175.
Valeri Feſti. I. 18. II. 330.
C. Valeri Germani. I. 243. III. 61.
C. Valeri Socraris. I. 342.
C. Valeri T. F. Successi. I. 286.
C. Valeri T. L. Successi. II. 441.
L. Valeri Crescentis. II. 441.
L. Valeri L. L. Grati. I. 360.
Valeria Ammia. III. 65.
Valeria Chryſis. I. 93.
Valeria L. L. Diogenea. I. 84.
Valeria Egema. I. 60.
Valeria Fauſtina. III. 74.
Valeria Iſidora. I. 413.
Valeria, C. C. L. Italia. I. 123.
Valeria Manfueta. I. 86.
Valeria Marcia. III. 74.
Valeria Rafa. I. 91.
Valeria Theodore. I. 240.
Valeria Tyche. I. 88.
Valeria Valentina. III. 273.
Valeriae D. L. Eutychnis. I. 410.
Valeriae Primae. I. 162.
Valeriae Saturninae. I. 166.
Valeries Nices. I. 442.
L. Valerii L. F. Clementis. III. 168.
Valerio Maximo. I. 168.
Valerio Oclatio. I. 354.
Valerio Pothino. I. 59.
Valerio Salutari. III. 254.
A. Valerio A. F. Proculo. I. 177.
C. Valerio Leonae. I. 416.
C. Valerio C. F. Modeſto. III. 113.
L. Valerio Celeri. II. 413.
L. Valerio Eutyco. I. 19.
L. Valerio Eutycho. II. 441.
L. Valerio L. F. Pom. Iuniori. II. 279.
L. Valerio Martiali. I. 246. III. 67.
L. Valerio Philumeno. I. 202.
M. Valerio M. F. Claud. Colono. III. 93.
M. Valerio Eutaſto. I. 183.
M. Valerio Glyconi. II. 40.
M. Valerio Iuſto. II. 65.
Q. Valerio Pollioni. I. 249.
Valerius Clemens. III. 66.
Valerius Germanus. I. 240.
Valerius Magnus. I. 168.
Valerius Onesimus. III. 134.
Valerius Primus. I. 91.
C. Valerius Achilleus. III. 72.
C. Valerius Hermes. I. 56.
C. Valerius Hymnus. I. 354.
C. Valerius Hilario. I. 430. III. 113.
C. Valerius Hilarus. I. 199.
C. Valerius Iuſtus. I. 31.
C. Valerius C. L. Nicia. I. 123.
C. Valerius Sabinianus. III. 244.
C. Valerius Secundo. I. 31.
C. Valerius Veranus. III. 150.
L. Valerius Adiectus. I. 202.
L. Valerius L. L. Antios. II. 29.
L. Valerius Carus. I. 31.
L. Valerius Felix. I. 25.
L. Valerius A. F. Pom. Feſtus. I. 18.
L. Valerius Iuſtus. III. 61.
L. Valerius Maximus. II. 181.
L. Valerius Rufinus. I. 132.
L. Valerius Satur. II. 186.
M. Valerius Achilles. II. 395.
M. Valerius C. L. Anſiens. I. 93.
M. Valerius Aſper. I. 246. III. 67.
M. Valerius Capito. II. 186.
M. Valerius Dexter. I. 244.
M. Valerius M. F. Gal. Maturinus. III. 75.
M. Valerius Voluſi F. Maximus. II. 235.

Sex.

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Sex. Valerius . T. F. Clu. I. 179.
Sex. Valerius Festus. I. 54.
Vallia Irene. I. 363.
P. Vallio Eutycho. I. 209.
P. Vallius Nicephor. I. 209.
Varenia Helena. III. 61.
M. Varenus Hermes. I. 415.
Vacesia Felicissima. III. 128.
Varia Q. L. Hil. II. 415.
Varia C. L. Terpne. I. 216.
Varia Callityche. I. 145.
Varinia Successa. I. 419.
Vario Eudaemoni. II. 74.
Varius Ingenius. II. 75.
C. Varius Clemens. I. 133.
C. Varius Felix. I. 132.
C. Varius Stephanus. II. 170.
Q. Varronio Pamphilo. I. 451.
Vaternia Iustina. II. 69.
Vatiae Terentinae. I. 365.
Vatiae. III. 255.
C. Venilio Prisciano. II. 386.
C. Venilius Perpetuus. II. 386.
L. Veisinnius L. F. II. 415. III. 304.
C. Veius T. F. I. 369.
Velleiae Damalis. I. 395.
Yelinia Artemidora. II. 172.
L. Velius Tertius. I. 369.
Velox. I. 434.
Veneria. I. 170. II. 416.
Veneteia Maxima. III. 13.
Veniae P. F. Tiferniae Sabinae. III. 179.
Venticus Alexander. III. 256.
Veuuleia Cleopatra. III. 11.
Venuleia Pelagia. II. 25.
Venuleia Puralla. II. 462.
Venuleia T. L. Sofis. I. 78.
Venuleia Veneria. I. 170.
L. Venuleio Isochryso. I. 97.
Venusto. I. 361.
Verania Vitalis. I. 93.
Veraniae Pliadi. I. 96.
Veratia Lacaena. I. 15.
C. Veratius Faustinus. II. 435.
C. Veratius Severus. I. 132.
T.C. Verbani. III. 82.
Verecundus. III. 142.
C. Vergilius Martanus. I. 116.
C. Vernafius Dexter. I. 31.
Vero. III. 56.
Verriae Septimianae P. F. Faesulanae. III. 162.
P. Verrio P. F. Scap. Septimio. III. 162.
Veris. II. 463. III. 139.
C. Verrius P. F. Scap. Molon. III. 162.
Verfinia T. L. Tyche. I. 277. III. 142.
Vertigea T. L. Felicula. I. 209.
Vesenus Fontinianus. II. 352.
L. Vesi Veri. II. 432.
L. Vessidio Fortunato. II. 203.
Vestiaris Severa. I. 411.
L. Vestiaris Suavi. I. 411.
L. Vestiaris Suavis. I. 360.
L. Vestiaris Trophimus. I. 162.
L. Vestiaris Vtilis. I. 366.
T. Vestori Peloris. III. 54.
T. Vestori Alexandri. III. 54.
Vestoria Elpis. III. 54.
Vesullius Helius. II. 74.
Q. Vetennio Victore. II. 353.
Vesiae Respectae. III. 263.
M. Vesilius M. F. Pom. Prudens. II. 301.
Q. Vetilius Rufus. II. 385.
Vetia Comse. I. 435.
L. Vettenuus Gratus. I. 368.
M. Vetti M. L. Telefphori. II. 126.
T. Vetti Fusci. III. 176.
Vettiae. II. 417.
Vettiae Felicitati. II. 72.
Q. Vettienuo Iusto. II. 418.
Q. Vettienuus. II. 418.
C. Vettius Chryfogonus. III. 15.
C. Vettius Saturninus. II. 415.
C. Vettius L. F. Virgula. II. 10.
L. Vettius Florentinus. II. 461.
L. Vettius Florentinus. II. 332. III. 167.
L. Vettius Severus. II. 417.
L. Vettius Zosimus. II. 41.
T. Vetuleius Primus. I. 132.
Vetulenae Fortunatae. I. 164.
M. Vetulenus Chresimus. I. 164.
L. Veturi Sabine Lib. Abascanti. I. 306.
i 2

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- Veturia Agathoclea. I. 163.
 Veturiae Primigeniae. II. 419.
 Veturio. I. 155.
 P. Veturius Martialis. II. 41.
 Veturini C. F. Atinatis. III. 9.
 A. Vibi. II. 323.
 Q. Vibi Anterotus. I. 150.
 Vibia Ifias. I. 141.
 Vibia M. L. Pandrosis. I. 435.
 Vibia Profutura. II. 171.
 Vibia Thisbe. I. 6.
 Vibiae Agathes. I. 166.
 Vibiae Eufrosinae. I. 339.
 Vibiae Eupliae. III. 298.
 L. Vibiarius Longinus. I. 296.
 Vibinnia. II. 433.
 C. Vibio C. F. Euf. Clementi. II. 63.
 C. Vibio C. F. Pomptin. Celeri II. 336.
 Q. Vibio Q. F. Vero. I. 444.
 Sex. Vibio Gallo. II. 372.
 C. Vibius Andromach. II. 380.
 C. Vibius Verus. I. 132.
 C. Vibius Eutropus. I. 166.
 C. Vibius C. L. Dio. I. 416.
 L. Vibius Alcimius. I. 412.
 L. Vibius Fructus. I. 339.
 L. Vibius Q. L. Nepos. I. 84.
 M. Vibius M. L. Evangelus. I. 436.
 M. Vibius L. F. Sca Maximus Smin-tius. I. 444.
 Sex. Vibius Cocianus. II. 372.
 L. Viccius Qui Bassus. III. 34.
 L. Viccius Crescens. III. 34.
 A. Viciri A. F. Arn. II. 60.
 M. Viciri Prisci. I. 314. III. 13.
 Viciria L. L. Helpis. I. 351.
 Victor. I. 368. III. 57.
 Victoria. III. 77.
 Victoriae. I. 52. II. 414.
 C. Victorina. III. 252.
 Victorinae. III. 271.
 Victorino. III. 271.
 L. Vigerio Tarfae. III. 70.
 Villia Phafis. III. 273.
 C. Villio Invento. III. 273.
 C. Villius C. F. Maternus. III. 273.
 C. Villius C. Fil. Palatina Aper. III. 273.
 L. Vallius Secundus. I. 31.
 T. Vallius Charicinus. III. 184.
 C. Vinati. I. 460.
 Vinatius. III. 279.
 P. Vinicius P. L. Laces. III. 30.
 Sex. Vinio Dama. I. 171.
 Vipfania Q. L. Cydus. I. 41.
 Vipfania Eupofia. I. 149.
 Vipfania Fortunata. I. 149.
 Vipfania Hedone. I. 137.
 Vipfania M. L. Philufa. I. 149.
 M. Vipfanius Agrippinae Thales. I. 355.
 M. Vipfanius Narciffus. III. 30.
 Virginiae Saturninae. II. 164.
 Viria Q. L. Hhl. III. 304.
 Viriae L. F. He.... I. 176.
 Viriani. I. 393.
 Virius Colo. III. 298.
 C. Virri Iucundi. II. 26.
 Virriae Hediae. I. 181.
 C. Virrius Iucundus. II. 26.
 Vifellia Quartina. III. 112. 114.
 Vifelliae Hygiae. II. 385.
 Viferti Latini. II. 26.
 Vifidia L. F. Feflae. I. 294.
 Vifinia. I. 53.
 Vifinia M. L. Libera. I. 363.
 M. Vifinius Rufio. I. 363.
 Sex. Viftinius Sex. L. II. 388.
 Viftinia Halie. I. 360.
 Vitalioni L. III. 55.
 Vitalis. II. 394.
 Cl. Vitalis. III. 252.
 Vitelliai Diodatai. II. 40. 460.
 C. Vitidius Prismus. I. 150.
 C. Vitricius Memor. II. 53.
 M. Vlaius. II. 412.
 M. Vlatius M. F. II. 264.
 M. Vlinus Scffianus. III. 94.
 Vlp. Charidis. II. 457.
 M. Vlp. Telesphorus. I. 197.
 M. Vlp. Sulpic. II. 325.
 Vlpia. I. 18.
 Vlpia Beneria. III. 142.
 Vlpia Felicula. I. 348.
 Vlpia Paramone. I. 197.
 Vlpia Syntyche. I. 280.
 Vlpiae Aeliana. I. 140.
 Vlpiae Chrefteni. I. 145.
 Vlpiae Fauftinae. III. 164.

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

- Vlpiæ Horæ. I. 141.
 Vlpiæ Fortunatæ. II. 457.
 Vlpiæ Lyfidæ. II. 73.
 Vlpiæ Primigeniæ. I. 242. III. 61.
 Vlpio Secundæ. III. 252.
 Vlpiæ Vitali. I. 95.
 Vlpio Crateri. I. 347. 399.
 Vlpio Fructo. I. 436. III. 112. 114.
 Vlpio Iuliano. I. 399.
 Vlpio Philocalo Augg. L. I. 18.
 Vlpio Venereo. I. 152.
 M. Vlpio Adiutori. I. 170.
 M. Vlpio Aug. Lib. Florido. I. 197.
 M. Vlpio Hermeti. I. 161.
 M. Vlpio Longino. I. 287.
 M. Vlpio Aug. Lib. Vernæ. I. 11.
 M. Vlpius Callistus. I. 399.
 Vlpius Athyron. I. 56.
 Vlpius Demetrius. I. 56.
 Vlpius Florus. I. 141.
 M. Vlpius Aug. L. Callistus. III. 59.
 M. Vlpius Eutychi. III. 252.
 M. Vlpius Lyfimachus. II. 73.
 M. Vlpius Maximus. I. 112.
 M. Vlpius Philerus. I. 197.
 M. Vlpius Tallion. I. 175.
 M. Vlpius Verecundus. I. 291. 293.
 M. Vlpius Vitalis. III. 57.
 Vmbriæ Manfuetæ. III. 180.
 Vmbriæ M. L. Staſſenis. III. 32.
 C. Vmbriſcio Celeri. II. 62.
 C. Vmbriſcius C. F. Sca. Canſo. I. 28.
 Vmbriſci Phollos. II. 322.
 Vmidæ Calemeridi. I. 145.
 Vmmidæ Cale. II. 37.
 L. Volafenna Novianus. II. 170.
 M. Volafenna Ferox. II. 329.
 Volafennæ Pyramidæ. II. 170.
 Volaterriæ Thaliæ. III. 158.
 Q. Volcacio Q. F. Celeri. II. 358.
 Q. Volcaſius Primigenius. I. 409.
 L. Volceius Severus. III. 150.
 M. Volci Euhemer. I. 58.
 M. Volci Hilari. I. 58.
 Volcis Chreſt. I. 43.
 M. Volcius M. L. Euhemer. I. 43.
 C. Voltilius C. L. Anaxenon. I. 204.
 Volturniæ C. F. Tertullæ. I. 28.
 Volumni duo Vetus & Severus. I. 333. III. 285.
 A. Volumni Expectati. I. 69.
 L. L. Volumni Verus & Severus. III. 285.
 M. Volumni M. L. Diogenis. I. 438.
 Volumnia Romula. I. 435.
 Volumnia M. L. Salvia. I. 438.
 L. Volumnio Maximo. I. 439.
 C. Volumnius Dama. I. 51.
 L. Volumnius Hermes. I. 439.
 Voluntilla Antiopa. I. 179.
 Voluſena C. F. Augurina. II. 351. III. 177.
 C. Voluſeno L. F. Iuſto. II. 354.
 T. Voluſenus Macedo. II. 354.
 L. Voluſenus Maximus. I. 136.
 L. Voluſi Heleni. I. 433.
 L. Voluſi Saturnini. I. 433.
 Voluſia Pulchra. I. 438.
 Voluſiæ L. L. Terpuſæ. I. 382.
 Voluſio Seculari. II. 39.
 Voluſius Inventus. I. 125.
 L. Voluſius Thermi L. Secundus Helenianus. I. 382.
 P. Voronius Eutyches. II. 353.
 Voronius Valerianus. II. 353.
 Vrbana. I. 402.
 Vrbani. III. 137.
 L. Vrbinio Quartino. I. 249.
 Vrſiliæ. II. 342.
 Vrſulo Vernæ. I. 438.
 Vti Donati. I. 150.
 C. Vti L. A. P. Peſcennini. II. 439.
X Antippes Silveriæ. III. 268.
 Xantus. III. 250.
 Xeno. II. 445.
 Xryſis. I. 402.
Y Acinthis Livia Aug. I. 255.
Z Enæ. II. 389.
 Zetho. I. 92. 399.
 Zetho Corinthus. I. 104.

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

Zofime. I. 363.
Zofimeni. I. 122. III. 37.
Zofimo. I. 336.
Zofimo. C. N. III. 272.
Zafimus. II. 390.
Zozontis. I. 353.

NOMINA GRAECA.

Α Γαδόν. I. 187.
Αγάθωνος. II. 463.
Μ. Αγριππα. I. 71.
Αισχίνης. I. 79.
Αλβανίου. I. 15.
Αλιζάνδρου. II. 463.
Αλιζίων. I. 99.
Απτίοχε. II. 463.
Αεισοβουλος Αεισοβουλου III.
I.
Αεισοδήμου. II. 463.
Αεισοκλήα. I. 48.
Αρσοφάνης. I. 79.
Αρπυμς Εφισίων. I. 457.
Ασκληπιόδοτη, Στρατονίκη. II.
42.
Ασφάλαος Νεσορος. III. 246.
Ασέλα. I. 80.
Ασπρια. III. 141.
Λ. Απίλιος. I. 405.
Αφομπου. I. 79.
Ατταλίδει. I. 187.
Αχιλλεύς Επαφρα. I. 297.

Β Ηρακτίου. I. 72.
Βλίσσορος. I. 79.
Βονδοῦ. I. 58. III. 270.

Γ Εμίτια Μυρτιάλη. I. 247.

Δ Α'μονος. I. 80.
Δειοράσου. II. 463.
Διογενής Ικέσιος. I. 73.
Διοκλείους. I. 81.

Ε Μβην. II. 270.
Επὶ Ἱέρως Διρχλείους. I. 81.
Επιπύσσα. I. 99.
Ερμε. I. 418.
Ερμη. I. 50.
Ευκλία. II. 463.
Ευδοῦ. I. 256.
Ευδοῖα. I. 58. III. 270.
Ευπόλεμος. II. 463.
Ευφροσύνη. I. 15. III. 270.
Εφισίων. I. 457.

Ζ Ω'σιμα. I. 50.
Ζώσιμην. II. 463.
Ζώσιμων. I. 99.

Η Ράκλειτος. I. 79.

Θ Εόδωρος. I. 79.
Θιέφρα Μέλαντι. I. 73.

Ι Καλως. III. 141.
Ιουλ. Εύπρεπ.
Γ. Ιουλ. Αντιροτι. I. 51.
Ισοκράτης. I. 79.

Κ Λαῦδια Καλλικράται. III. 126.
Λ. Κλαυδοι Διόδωρα. I. 405.
Κλειοπάρα. II. 43.
Κομόδου. III. 258.
Κορνήλιος Διαδούμενος. III. 126.
Κόσμου. III. 276.
Κύειλλος. I. 421.

Λ Ούκιλλος Πρωταγίνης. I. 50.
Λουκιος Φάβιος Κλάδος. I. 121.
Λουκίου Αλβανίου Κλάδου. III.
270.

Μ Α'καρι. III. 141.
Μάρκελλε. III. 141.

Mag.

FAMIL. TAM VIRILIVM QVAM MVLTIEBRIVM.

Μαρκος Πινάριος Πρόκλος. III. 1.

Μαρκου Αυρηλίου Φιλομήλου.

II. 447.

Μετλιαττικον. III. 141.

Μιτεΐλιου Δμπλιάτου. II. 270.

Nικομήδει. III. 127.

OΚταβίω Γύκλητι. I. 50.

Ολυμπιάς. I. 73.

Ορφεύς. II. 73.

ΠΕτίσια. I. 413.

Πιζοκόραξ. I. 187.

Πρεισκιλίτη. II. 115.

Πρόκλα. I. 119.

Πρώτη. II. 119.

Pουγύτα. II. 463.

ΣΕλευκος Σωκράτου. I. 81.

Σμυρναίων. I. 457.

Σόλων. I. 74.

Σπάκης. 464.

Σφαπρίκω. II. 42.

Tυρμίδου. I. 81.

ΥΓέϊνος. I. 119.

Υλλου. I. 48.

ΦΙλιππίδου. I. 79.

Φίλων. III. 141.

Φλώρος. I. 464.

Φούσκιος. I. 371.

XΑειδήμος Ζωσίμου. I. 45.

Χιόνη. I. 121.

Ωφέλιον. I. 56.

VETERVM CHRISTIANORVM NOMINA.

C A P. XVI.

AEmiliano. I. 300.

Agape. I. 461.

Ageltruda. I. 221.

Ancilla Dei. I. 220.

Aquila Paulina. III. 518.

Aquila Valentina. III. 331.

Arialdus Epf. Clusinus. II. 401.

Aselicus. III. 360.

Audenti alumnae. I. 288.

Augustula. I. 299. III. 308.

Aureliae. I. 461.

Aureliae Agape. I. 461.

Aureliano. I. 93.

Austre. II. 422.

Cisdiae (f. Cispiae) Fortunatae.

II. 44.

Confessores Domini. I. 221.

Constant. . . I. 299.

Constantius sive Constantinus.

III. 308.

Cyriacus. III. 325.

Cyrilla. III. 351.

Domine qui dedisti fuscipe animam. 220.

Dominus Presbyter deserviens

Basilicae S. Vitalis Martyris.

III. 105.

Benerosa. III. 356.

CAndida. I. 168.

Cartago h. e. Carthago. III.

332.

Celasia h. e. Gelasia. III. 355.

EMiliano. I. 300.

Scs. Epf. Florentinus. II. 401.

Aur. Eubodius. II. 451.

Erpa. III. 332.

Eustathius humilis peccator. III.

104.

Eutropi. I. 68.

Fa-

INDEX PROPR. NOMINVM COGNOMINVMQ.

- F** Adiae Verianeni. III. 352.
 Felicitati. II. 44.
 Fidelis. III. 262.
 Flaniggo. III. 337.
 Flavia Martina. III. 331.
 Flavianilla. I. 46.
 Flavius Maximus. III. 335.
 Flavius Romulianus. I. 299.
 Florentina. III. 262.
 Florentio. I. 312.
 Fortunata. I. 168.
 Fundanius Iovianus. III. 332.
- G** Aius. III. 357.
 Gregorio Silvestro Flaviano. I. 221.
 Gregorius. II. 422.
- I** Anuario. II. 443.
 Indignus Presbyter. II. 459.
 Infimus Domini Servus. I. 221.
 Iohannes. III. ...
 Iohannes indignus Presbyter.
 II. 459.
 Iuliana. I. 220. III. 349.
 Iuliana Ancilla Dei. I. 220.
- L** Aurentius Numerius. I. 299.
 III. 308.
 Leoni. III. 357.
- M** Arcellini Martyris. III. 104.
 B. Manlius Blastus. II. 44.
 Marchos. III. 265.
 Marcianus. III. 339.
 Marfe Bone. III. 74.
 Marta Martha. III. 339.
 Martinus Quintus. II. 455.
 Mathildis Comitissa. II. 461.
 Maximinus. II. 334.
 Messii Romuli. II. 120.
 Mustiola Martyr Xpi. II. 422. 423.
- N** Icene. II. 261.
 Numerius Laurentius. III. 308.
- O** Delricus Abbas.
 Olympii quatuor. II. 45.
- P** Apirius Constantius. I. 388.
 Proiecti. III. 355.
- Q** Venniae Audentiae. I. 388.
- R** Omanus. I. 299. III. 308. 356.
 Romuli V. Messii. II. 120.
 Fl. Romulianus. III. 308.
 Aur. Rufinae. II. 451.
- S** Abbati. I. 219.
 Segetius. III. 334.
 Septimia Ilara. I. 304.
 Servitor B. Marcellini Martyris. III. 104.
 Silvana. II. 44.
 Sozomeneti. I. 288.
 Susanna. III. 358.
- V** Aleri. III. 355.
 Valerio Severo. I. 68.
- Q.** Venniae Audentiae. I. 388.
 Victorini. III. 355.
 Vincentius. II. 74.
 Virgini Neophytæ. III. 164.
 Vitalissimo. I. 311.
 Viviana. III. 354.
 Vlpiae Faustinae. III. 164.
 Vrsæ. III. 261.
- Z** One inter dormientes. I. 220.
 Zosimeti. III. 261.
- B** Ικέρτιους. III. 262.
- Z** Ωσιμος. III. 322.
- I** Ιωαννου. III. 314.
- Λ** Αυρήτιος. I. 51.
- M** Αρεία. sive aliud simile nomen.
 III. 314. 321.
- Σ** Ιμπλικια ή καλωνυμος. I. 219.
- Φ** Λαυιος Παυλος. III. 323.

INDEX RERVM

QVAE IN HOC OPERE ADNOTANTVR ET ILLVSTRANTVR.

- A** In antiquis lapidibus ita scriptum A. I. 261. II. 8. 9.
 Abraxae gemmae. I. 50.
 Accenforum Velatorum in sacris munus. I. 448. II. 285. 286.
 Accentus in inscriptionibus in usu Augustae aevi. II. 8.
 Accentus in Latinis inscriptionibus. I. 439.
 Accerra thuris in sacris. I. 337.
 Acervi lignorum succensi in inferiis. II. 10.
 Acciaiolus Angelus antiquitatum studiosus. II. 295. 329.
 Acolytus. I. 231.
 Acroamata in ludis Scaenicis. I. 126. 130.
 Actor, h. est Comoedus. I. 253.
 Actoris Servi officium. I. 195.
 Acutus Ioannes Eques Anglus. I. 38. Dux Exercitus Florentin, eius elogium; statua equestr. donatus a Florentinis. II. 265.
 Adclamatio Christianorum. II. 75.
 Adclamationes nuptiales. I. LXVIII.
 Adclamationes factae viris illustribus. II. 409.
 Adclamationes faustae. I. 458.
 Adclamationes faustae in annulis scriptae. I. 223.
 Adclamationes in sigillis obfignatoriis expressae. III. 267.
 Adclamationes funebres. I. 107. 147. 149. 595. II. 44.
 Adclamationes variae antiquorum. III. 139. 140. 141.
 Adonis Veneris unguentum. I. 417.
 Aedituae Templorum feminae. I. 413.
 Aediculae apud veteres quae.
 I. 319.
 Aediculae Dianae Ephesiae argenteae. I. 411.
 Aedicularum figura. I. 155.
 Aediculis reconditi Dii Lares. II. 133.
 Aediles in Coloniais. II. 14.
 Aegara urbs Lydiae. I. 241.
 Aegyptiorum Nomina. I. LXX.
 Aegyptius Matthaeus laud. II. 283. 406.
 Aelium municipium in Africa. III. 122.
 L. Aemilii Paulli elogium, gesta, Consulatus. II. 244. 245. & seqq.
 Aesculapio evulsi dentes voto dati & suspensi. I. 361.
 Aesculapius ab Iove fulmine tactus, postea immortalitate donatus. I. 57.
 Aesculapius imberbis, quandoque etiam barbatus. I. LXVII.
 Africam, quae ducit via, restituta ab Antonino Caracalla. III. 123.
 Africa quomodo sculpta. I. LIX.
 Agathopus gemmarum Scalptor celebris. I. XLII.
 Agathyrsi Indiae populi. I. 199.
 Ageltruda construxit Coenobium Rambonense. I. 221.
 Agonothetae in ludis munus. I. 46.
 Argentini Herculis cultores. I. LVI.
 AI usitatum pro AE. I. 200.
 Alae Diis tributae ab Etruscis, & fulminibus. II. 81. 82.
 Alamannius Marchio Andreas laud. I. 315.
 Albati veteres natalem diem celebrabant. I. 323.
 Albanum Museum. II. 7.
 Albini Viri Confularis Villa. II. 154. 155. 156. 157.
 k Al-

I N D E X

- Athizus Thomas laud. III. 26.
 Alesius M. Atilius Scriptar. &
 antiquarius Arretinus. II.
 318.
 Alexandri Magni vultus in gem-
 mis sculptus a Pyrgotele. I.
 xxxix.
 Alimentariorum puerorum, &
 puellarum institutio. II. 349.
 Alceviarum Familia Florenti-
 na. II. 100.
 Alumnus qui. II. 113. 114.
 Amantium voces blandae. I. 89.
 Ambrosius Frater laud. II. 32.
 S. Ambrosius Florentiae fuit, &
 Basilicam dedicavit. III. 338.
 Amor, seu Cupido arma Iovis
 confringens. I. LVIII.
 Amoris Panthei signum. I. LX-
 XIX.
 Amphorae fideles notatae no-
 mine Fidiariorum. III. 152.
 153.
 Amphorarum multiplex usus a-
 pud veteres. III. 153. 154.
 Amuletum cum imagine Serapi-
 dis. I. LXIV.
 Ancharis Dea Faesulanorum. II.
 88. 89. 90. 91.
 Ancillae Christianae cum sacro
 velamine. I. 374.
 Ancillarum officium. III. 9.
 Andalus de Nigris Genuensis
 Praeceptor Ioannis Boccaui.
 I. 453.
 Andreianus Petrus Andreas lau-
 datus. I. xxix. eius Mu-
 seum. xxxv. xxxix. xl. xli.
 xlii. xliii. lxvii. 236.
 258. 263. 264. II. 318. III.
 2. 4. 6. 7. 51. 52. 103. 104.
 270.
 Angelorum nomina a Basilidia-
 nis male corrupta & fista.
 I. 456.
 Angularium oppidum. II. 311.
 Animalia Diis sacra, quae. II.
 150. 151. 152. 153. sculpta in
 fronte templorum. *ibid.*
 Anna Perenna dista Luna. I.
 186.
 Anni in matrimonio exdi ad-
 notati in faxis. II. 69.
 Annus veterum Asianorum. III.
 326.
 Antiqua monumenta Faesulis
 inventa. II. 113.
 Antiochus gemmarum Sculptor
 celebris. I. xliii.
 Antiquitatis studii amplificato-
 res Florentini enumerati. III.
 311.
 Antiquitatum contemtores illit-
 terati. II. 65.
 Antonini Pii Caesaris virtutes.
 II. 12.
 Antonini Classi Ravennati no-
 men dedere. III. 73.
 Antonius Musa Augusti Medi-
 cus. I. 269.
 Anulorum emblemata, auguria
 ex iisdem capta. I. LXI.
 LXII.
 Apices notati in monumentis
 Augusteo aeco. I. 261.
 Apices vocalibus longis super-
 positi. I. 213.
 Apodyterium in balneis. III.
 212.
 Apollo Cytharoedus. I. xli.
 Apollo Smintheus. I. 445.
 Apollo Smintheus, & Panorpi-
 us. II. 152.
 Apollo sculptor cum pileo Phry-
 gio. I. LXIV.
 Appia via. II. 238.
 Appii Claudii Caeci elogium. II.
 237. 238. & seqq.
 Apronianus. I. 32.
 Aquam benedictam in Ecclesiis
 continent non raro urnae se-
 pulcrales. I. 443. 444.
 Aquam manibus fumebant an-
 tequam discumberent. II. 138.
 Ara Gentis Iuliae. I. 260. II. 9.
 Ara Silvano, & Neptuno Augu-
 sto dedicata. II. 54.
 Arae Augusti dicatae. I. 320.
 Arae dicatae a militibus sa-
 cepta honesta missione. III.
 151.
 Arae cum hypobasibus. I. xlii.
 Arae

R E R V M.

Arae Deorum Manium restitutae. II. 118. 119.
 Arae Deorum in templis dispari altitudine. I. 332.
 Arae Diis maiorum gentium cellissimae. I. 332.
 Arae portatiles apud Romanos. III. 109.
 Aram iurantes tangebant. I. XLII.
 Ararum ornamenta quae. I. 192. 193.
 Arcam pro pecunia habebant Augustales. II. 55.
 Arcarii monumenti. I. 379.
 Arcarii munus. III. 296.
 Arcetrianæ Villae. II. 459.
 Archimedis sepulcrum. I. 827.
 Archimidis, & Archimima. II. 173.
 Archinauxae qui. III. 91. 92.
 Argentarii fabri. I. 411.
 Argentariorum officium. I. 405.
 Arnaldus Episcopus Clusinus. II. 401. 421.
 Arma militaria Scipioni suppeditata ab Arretinis. II. 327.
 Armamentarii milites. III. 58.
 Armamentarium castris Classium proximum. III. 81.
 Armamentarium ludi magni. III. 59.
 Armata saltatio. II. 108.
 Armilustrium. Ann. IV. III. 3.
 Armilla aurea Cortonae reperta. II. 371. ex dracunculis confecta. I. 373.
 Armillae donatae athleticis. I. LXII.
 Arnis ornata sepulcra. II. 184.
 Armorum Custodes Classarii. III. 59.
 Arnus, eius origo. II. 337.
 Arnenfis Tribus sive Aruensis. II. 61.
 Arqua villa, in qua rumulatus Petrarca, unde dicta. I. 47.
 Arretii Collegium Augurum. II. 280.
 Arretii inventi veteres aquaeductus. II. 334.

Arretii maxima inscriptorum titulorum copia. I. 329.
 Arretina Villa Q. Pomponii Caecilii Attici. II. 334. 335.
 Arretinarum familiarum nomina recensentur. II. 335.
 Arretini artifices struores parietum ex lateribus quadratis. II. 327.
 Arretini periti in fabricandis armis. II. 327.
 Arretini Tiberio Claudio, Tito & Vespasiano accepti. II. 292.
 Arretinorum in scilicet vasis conficiendis peritia. II. 320. 326.
 Arretinorum laudes. II. 328.
 Arretinorum veterum aedes recensentur. II. 318.
 Arretium, non Aretium. II. 302. eius antiquitas, monumenta, viri illustres. II. 189. 190.
 Arretinorum Patronus. Ibid.
 Arretini Veteres, Fidentes, Iulenses. 211. 212. Arx. 113. Arretii origo ex fabulis perita, improbat. 215. 216. 217. 218. 219. 220. eius urbis muri lateritii laudati. 220. una e XII Etruriae urbibus 221. Episcopi Arretini longe lateque patens ditio. 221. Aedes Deorum 222. Amphitheatrum. 223. Theatrum, Thermae, Balneum Nympharum, aquaeductus ibid. 224. Basilica antiqua statuis ornata illustrium virorum. 224. ubi sita. 225. Templum Mercurii cum Dei signo aereo. ibid. Minervae simulacrum Etruscum ubi inventum 225. exstat nunc in Museo Mediceo. Arnis & proeliis illustres Arretini. 226. 227. 228. Cilnia familia illustris ibid. & pag. 271. 272. Arretium municipium. 229. a Sylla deducta Colonia. 229. 230. deducta Colonia lege Triumvitali. ibid. dicta Aurelia

I N D E X

- relia ex anilibus fabulis. 231.
 232. Illustrium virorum cultores Arretini 233. & sqq. Basilica Arretinorum. II. 268.
 Pomptina Tribu cens. 272. Arretinorum Pontifex Max. Lucius Caesar. 276. 277. 278. Decuriones 286. Moneta ab Arretinis cusa. 302.
 Arretium municipium & Colonia. II. 315.
 Arrighius Franciscus Maria Episcopus Montis Polit. laud. I. 312.
 Arrigonius Bartholomaeus S. T. D. laud. III. 172. 278. 279.
 Artifices in domo Augusta. II. 30.
 Artifices nomen suum in operibus inscribere consueverunt. II. 327.
 Artifices Romani a Vicis denominati. I. 406.
 Arvalium Fratrum Collegium, & sacra. II. 159. 160.
 Arvalium Fratrum sacrificia in Capitolio. II. 47. 48.
 Atria cur sculpta in sepulcris. I. 167.
 Ascoliorum ludus. II. xiii. Faeculis celebris. 105. 106. 107. 108. 109. 110.
 Asino insidere facie caudae obversa, ignominiae nota. I. 285.
 Aspri duo fratres Consules. III. 297. 298.
 Affectatius Sanctes laudatus. III. 309.
 Astra seu Stellae sculptae in sepulcris quid notent. I. 143. 144.
 Astronomiae peritus Hercules. I. LIII.
 Astronomicae notae in gemmis genesis indicantes. I. 73.
 Astrum additum Imagini Aesculapii quid notet. I. LVII.
 Astryum Cohortes. II. 19. 20.
 Athletae Herculanee & Herculei. I. LXIII.
 Athletarum praemia quae. II. 135.
 Athletarum praemia gemmae in quibus sculptum eorum nomen & praemia. I. 457. 458.
 Athletarum victorum donaria Herculi. I. XLIV. XLVI.
 Athletis victoribus data obfonia. I. 234.
 Atticae Tribus, seu Pagi. I. 109.
 Audientes didi Catechumeni. I. 288.
 Audientes in Ecclesia qui. III. 324. 325.
 Averani Benediclus laud. I. 434. II. 3.
 Averno Sancto, inscriptum sepulcrum. I. 346.
 Averrunci Dii. I. LXXX. LXXXIV.
 Augurandi auctores in Etruria Etrusci. II. 281.
 Augures Liberti in Caesarum domo. II. 99.
 Augures publici in Colonia. II. 98. 99.
 Augurum collegia. II. 99.
 Augurum dignitas & numerus. I. 122.
 Augurum Etruscorum dignitas. II. 80. 81.
 Augustae feminae Dearum adpellationibus donatae. I. LXXI.
 Augustales in Colonia & Municipiis. II. 23. 24.
 Augustaliratis honos conlatus Libertis. I. 214.
 Augustalium collegio adscripti liberti. II. 169. 170.
 Augustalium munus, cura & auctoritas. II. 54. 55.
 Augusti simulacrum tutela nevis. III. 69.
 Augusti templum, ad quod tabulae fixae. II. 9.
 Augustinus Antonius laud. I. 34.
 Augustinus Leonardus Senensis Mediceum Thesaurum impensis Card. Leopoldi auxit gemmis & nummis antiquis. III. 134.

R E R V M.

Augustus Classes certis locis distribuit. III. 69. 81.

Aulus Gellius, non Agellius scribendum. II. 379. 380.

Aureliam viam Roma Lanam perducentem lapidibus strav. imp. Antoninus Caracalla. III. 170.

Aurigis victoribus factae adclationes. II. 392.

Bacchae Bacchi nutrices. I. LXXV.

Bacchae Strophē & Antistrophē saltantes. Ibid.

Bacchi mysteria & cultus apud Etruscos. II. 283. 284.

Bacchi *Σκιδρῆ* illustratur cognomen. I. 4. 5.

Bacchus barbatus. I. LXXXIII.

Baccius Andreas eiusque Museum laudatum. III. 205.

Baculus senectutis. I. 208.

Baldeflorum villa. II. 104.

Baldellius Onophris laudatus. II. 383.

Baldovinettus Ioannes laud. III. 362.

Baleares Insulae. II. 47.

Baelaricus dictus Q. Caecilius Metellus Proculus. II. 50.

Balnea Pisana tempore Augusti. II. 12.

Balnea publica clausa in inferiis Caesarum. II. 10.

Balnearum Praefecti, & Magistri. I. 400.

Balnearum cum priscina & signo Cupidinis. I. 142.

Balnea Agrippinae Neronia matris. III. 206.

Balnea apud Orientales. III. 204.

Balnea Clusina. II. 404. 405. hospitia iuxta ea constituta. Ibid.

Balnea ornata candelabris. III. 130.

Balnea antiquae Pisanorum. II. 2. 3. 4.

Balnea Neronianae. III. 209.

Balnea publicae in Colonia. III. 144.

Balnearii fures. III. 201.

Balnearii auctores. I. 234.

Balnearum domicilia quatuor Frigidarium, Tepidarium, Caldarium, Laconicum. III. 187. 188. & seqq.

Balnearum Romae immensa copia; eorum ornamenta quae: Balnea virilia, & muliebria. I. 402.

Bandurius D. Anselmus laudatus. I. 178.

Bandinellus Benedictus Canonicus Senensis. II. 68.

Bandinius Franciscus Nob. Senensis laud. II. 67.

Baptisteria veterum. III. 216.

Baptisterii Florentini plateae, & in eo erecta columna cum Cruce. III. 347. 348.

Baptisterium Florentinum extrinsecus ornatum anaglypho opere. III. 98. a quo consecratum. III. 311. quando extructum. III. 330. eius Historia publici iuris facienda. Ibid.

Bargiacchini Nicolaus laud. I. xxxi.

Bartholomaei Alviani effigies. I. 460.

Bartolus Petrus Sanctus laudatus. I. 384.

Basilica Arretii, & in municipiis & Colonia, ornatae statuis virorum illustrium. II. 267. 268.

Basilicae Ambrosianae dedicatio. III. 349.

Basilicae Florentinae. III. 306. 310. 311.

Basilicae Licinianae situs. III. 81.

Bases seu arae cum cratere in summitate. I. 337. 341.

Bassettus Apollonius laudatus. I. xxxiv. III. 269. 270.

Bassidianorum & aliorum huius farinae Haereticorum signum. I. LXXXIV.

Ba-

I N D E X

- Basilidianorum insignis gemma explicata. I. 456.
 Basilidianorum haereticorum gemmae. I. 50.
 Bellicia gens clara. II. 19.
 Bellona Dea, eius cultus. II. 149.
 Bellonae aedis locus. II. 238.
 Bellonarii. II. 89.
 Bellorius Ioannes Petrus laud. I. 264.
 Benefacere maxima apud veteres laus. I. 385.
 Benevolentius Vbertus laud. II. 311. 59. 358. 359.
 Beneficiarius Triboni qui. II. 358. 359.
 Bernardus Benvenutus Flor. laud. & eius opus. I. 264.
 Bertolius Ioannes Dominicus laudatus. III. 322. 324.
 Besotius Abbas S. Crucis. III. 59.
 Bessi populi Thraciae. I. 247.
 Bibliotheca Riccardia. II. 309.
 Bibliotheca Strozia Florentiae. III. 330. 347.
 Bibliothecae ornatae statuis virorum illustrium. II. 269.
 Biscionius Antonius Maria laud. I. 314.
 Bifellarii Seviri Augustales. II. 310.
 Bifellii honor. II. 16. 17.
 Blanchinus Frauciscus Praeful laudatus. I. LXXXVI. 173. II. 7. 192. 202.
 Blanchius Sebastianus laudatus. I. xxviii.
 Bodmerus Leonardus laud. III. 146.
 Boethus egregius sculptor. I. 271. 272.
 Boldetthus Marcus Ant. laud. III. 323. 324. & 339.
 Bonae Deae templum apud Florentinos. I. 324.
 Bonae Deae Sacra. I. 376.
 Bonamicus Innoc. Canonicus Pratenus laud. II. 128. eius villa, & Museum. ibid. 129. 134.
 Bonaparte Bindus Ferd. laud. II. 179. 180.
 Bonarrotii Philippi Senatoris Florentin. Museum laudatur. I. 25. xxxv. xxxvii. xlvi. 217. 224. 406. II. 49. 79. 104. 120. 149. 150. 152. 226. III. 10. 330. 349.
 Bonus Eventus cum patera & cornucopiae sculptus. I. LXVIII.
 Borghinius laud. II. 112. 264. III. 38. 311. 330.
 Bracara Augusta urbs Hispaniae Tarraconensis. I. 344.
 Breckmannus Henricus laudatus, eius opus. I. 412. II. 201.
 Brescianus Benedictus Flor. laud. II. 103. 114.
 Brisomum sepulcrum. III. 34.
 Brocchius Ioseph Maria laudatus. III. 16. 17. 352.
 Brodium, ubi inventum insigne marmor scriptum. I. 318.
 Brunelleschius Baptista veterum lapidum exscriptor & collector. III. 126. 138. 156.
 Brunius Ioannes Baptista laud. III. 343.
 Buccellianum Museum. II. 15.
 Bullae decus datum Virgini Vestali maximae, & monile. I. 334.
 Burgi S. Sepulcri antiqua monumenta. II. 357. 358. & seqq.

C. Pro G. antiquitas. I. 114.
 Caducea & palmae dono dare victoribus Athletis. I. 458.
 Caecina Familia Volaterrana, clara. II. 157. 158. & seqq.
 Caecina gens Volaterrana celebris. III. 159.
 Caecina Laurentius Aulus I. C. Patricius Volaterranus. III. 159.

Cae-

R E R V M.

- Caenina urb. Latii unde Iovis Caeninensis. III. 268.
- Caii & Lucii Caesarum Parentalia a Pisanis celebrata. II. 2. 3. 4. 5.
- Caius & Lucius Caesares sculpti in gemma cum hastis puris & capite testo praetexta. I. LXIX. LXX.
- Caius Caesar Pontifex. II. 727.
- Calcei patricii cui honoris gratia tributi. II. 253.
- Calendaria. V. Kalendaria.
- Callimachus Dominicus Sinen. antiquitatis studiosus. II. 59.
- Callisti Scaena. I. 457.
- Q. Calvisius Sabinus Vir Consularis. III. 9.
- Camerae Musivo opere exornatae. I. 8. 155.
- Candelabra & lucernas invenire Aegyptii. III. 131.
- Candelabrorum veterum usus. III. 130.
- Canesae civitas. II. 333. 334.
- Canis titulus Graecus. I. 453. 454.
- Canopi aedicula Romae ornata anaglyphis fidei. II. LXXXV.
- Canopus Aegyptiorum Genius humidi elementi eius historia, & simulacrum ex aere. I. LXXXII.
- Cantharus dedicatum Iovi. I. 105.
- Caper Bacchi victima. I. LXXX.
- Capite velato vota nuncupata. II. 49.
- Capitolio vota & victimae sacrae pro salute Caesarum. II. 48.
- Capponius Ferrantes Senator Florentinus, Comes & Eques laudatus. I. xxx. II. 105. 456. eius villae laudes. 457. 458.
- Capponius Marchio Alex. II. 177. 178.
- Capus deliciis adfluens eius forum, & platea. I. 399.
- Caput bubulum insulatum. I. 34.
- Caracalla Antoninus Novus Bechus. I. 22. 23. 223.
- Carmina & modulationes. III. 60.
- S. Carolus Borromaeus. II. 178.
- Q. Casaubonus emendatus. II. 163.
- Cascellius Labeo Patronus Coloniae Florentinorum. I. 311.
- Cassella Petrus Leo auctor fabulosus. II. 102. 103.
- Casfortius Ios Bapt. Comes laudatus. I. xxxi. II. xiv. 127. 129. 130. III. 283.
- Cassiae viae insaurator Hadrianus. II. 426.
- Cassiodorus, non Cassiodorius scribendum. II. 123. 124.
- Castitatem colebant qui Idis & Cereri sacra faciebant. I. 376.
- Castra Misernatium in Esquilis. III. 80. 81. 82.
- Castra Praetoria Miserni & Ravennae. III. 83. 84.
- Castra Praetoria, ubi nam. II. 182. 183. 184.
- Castra Praetoria ubi sita Romae. III. 280. 281.
- Castorum capita in sepulcris. I. 442.
- Castula urbs. II. 83.
- Catilina fretus viribus Faesulanorum. II. 84. 85.
- Catilina in agrum Pistoriensem adducit copias. II. 125.
- Causus laud. I. XLII.
- Cena Decurionum & Populi Florentini in natali die Caesarum. I. 321.
- Cenotaphia Pisana emendatiora in lucem prodita. II. 6. 7. 8.
- Censura, eius dignitas. II. 238.
- Cenotaphium defunctorum. I. 228.
- Cerarii qui. I. 309.
- Cerei & faces in inferiis. II. 10.
- Cerci, eorum figura: quomodo in inferiis adhibiti. II. 23.
- Cereris maximae Caelestis nomen

I N D E X

- men in Sigillo ad obfignan-
dum notatum. III. 10.
- Ceres Frugifera. II. 151.
- Cerracchinus Lucas Ioseph lau-
datus. III. 341.
- Cerretanius Augustinus Cano-
nicus Florentinus. I. 274.
- Cerretanius Io: Bapt. Senator
Flor. laud. 274.
- Certinius Alexander laudatus.
II. 338. 355. III. 290.
- Chimentellius Valerius. II. 14.
15. 16.
- Chimeram Etruscam, quae in
Museo Mediceo exstat, dete-
xit P. A. Andreinius. II. 318.
- Choraulus qui. III. 31.
- Christi Domini Sepulcrum fuit
hypogaeum. I. 384.
- Christianorum antiquorum Flo-
rentinorum monumenta. III.
a pag. 305. ad pag. 360.
- Christianorum symbola piscis,
& anchora. I. 208.
- Christianorum tituli sepulcrales
cum A. & O. & ✠. I. 389.
- Christianorum veterum patria
non raro indicata in eorum
tumulis. III. 323. 324.
- Christianorum adclamationes fu-
nebres. II. 44.
- Cibaria, a Cibariis Servi. I. 410.
- Cigna Hippolytus Maria lauda-
tus. III. 153. 154.
- Cilnia gens origine Arretina.
II. 227.
- Cimbri, & Teutones devidi a
C. Mario. II. 254.
- Cineraria defunctorum. I. 226.
227.
- Cinerarius Servus, qui crines
concinnavat. I. 334. 335. 359.
- Cineres defunctorum sacri habi-
ti. I. 380.
- Cinerum permixtio optata a
multis, qui se mutuo dilige-
bant. I. 421.
- Cippi sepulcrales defixi. II. 36.
- Cippi sepulcrales desigebantur.
III. 17.
- Cippi five arae a summo ad i-
mum cur terebratae. I. 340.
341.
- Cippis terminabantur opera pu-
blica, & religiosa. III. 265.
266.
- Cipporum sepulcralium orna-
menta. I. 308. 309.
- Cippus grandis iuxta aram de-
fixus in inferiis. II. 10.
- Circes, & Vlyssis fabula scul-
pta in patera Etrusca. I. LX-
XIX.
- Cithara Apollini tributa. I. XLI.
- Clarissimi titulus quibus datus.
I. 262. III. 9.
- Classes Misenenfis, & Ravennas
cur Praetoriae distae. I. 237.
- Classes Praetoriae Tribunos ha-
buere. III. 88.
- Classes Romanorum. II. 182. III.
87.
- Classarii milites. II. 184. 185.
III. 58.
- Classarii milites collectii, eo-
rum nationes. III. 96.
- Classarii remiges. III. 58.
- Classis Princeps. III. 84.
- Claudia Aste Neronis Lib. II.
1. 2. III. 246.
- Clemens Arretinus Vir Consu-
laris. II. 331.
- Cleo gemmarum Scalptor cele-
bris. I. XLI.
- Cleopatrae navis cum Sympho-
niacis. III. 60.
- Clusii Coemeterium veterum
Christianorum, proximum Ec-
clesiae S. Multulae Virginis.
& Martyris. II. 419. 420. SS.
Martyres fuso sanguine Clu-
sium nobilitarunt. 421. Ec-
clesia a Gregorio sub Luit-
prando Rege constructa ma-
gnificientius. 421. 422. 423.
424.
- Clusini veteris & novi. III. 112.
- Clusium Etruriae urbs olim po-
tentissima. II. 399. Porfennae
labyrinthus. 400. Sepulcra
Etruscorum antiquae magnifi-
cent-

R E R V M.

- centiae reliquiae, columnae. ibid. & 402. Cathedralis Ecclesia augustius a S. Florentino Episcopo condita. 401. Atrialdus Episcopus pavimento ornauit. Etruscorum monumenta frequenter eruta. 402. Theatri & Thermarum vestigia. ibid. antiqua moenia. Dianae templum & ara. 401. 403. ab Imperatore Severo Clusini beneficia consecuti. 403. Balnea celeberrima Aesculapio, & Hygieae sacra. 404. item Apollini. 405. Fontes Clusini celebres. Sulla Patronus Clusinorum. 405. 406. Ordo Decuriones, Triumviri Clusini. 403. 407. Maecenas, & Agrippa Patroni Clusinorum. 407. eorum Tribus Arnienensis, sive Arnenensis. I. 409. Collegium Augurum. 411.
- Clypeorum dedicatio honorifico in loco. III. 124.
- Clypeus cum insignibus positus in honorem virorum illustrium, datis ludis & epulis. III. 124.
- Cocchius Antonius Magellanus laudatus. II. 454.
- Codicillorum usus apud veteres. I. 111.
- Coemeteria Florentina indicantur. III. 306. 350. 351. 352. 353.
- Coemeteria veterum Christianorum Florentinae. I. 221.
- Coemeterium Florentinum priscorum Fidelium ad Basilicam S. Laurentii. III. 346. 347.
- Coemeterium veterum Christianorum Florentinae ad sedem S. Felicitatis. I. 299. alia item notata. ibid.
- Coemeterium S. Miniatis Martyris. III. 343. eius Basilica describitur. 344. 345. 346.
- Cognomen omisum antiquitatem designat. II. 122. 123.
- Cognomina a Municipiis & Colonis adscita. III. 10.
- Cohortes IV. Romanorum in Hispania. I. 338.
- Coke Thomas Anglus laudatus. II. 226.
- Collegae appellantur liberti, milites. II. 143. 144.
- Collegia familiae Faesulanorum. III. 18.
- Collegia in Colonis. II. 314. 315.
- Collegia sacra Pisanorum. II. 23. 24.
- Collegia moderabantur Augustales Magistri, Quinquennales. II. 97. 98.
- Collegium Augurum in Municipiis, & Colonis. II. 281.
- Collensi in agro effossum Hypogaeum describitur. III. 35.
- Collocius Angelus: Academia Romana in eius sedibus condita. III. 50. 51.
- Coloni cur dicti novi. II. 112.
- Coloniae ex antiqua Tribu in aliam censuebantur. II. 95.
- Columbaria quae in Sepulcris. I. 413. quae, & cur ita dicta. III. 248.
- Columbae se invicem osculantes sculptae in Sepulcris. I. 193.
- Columna militaria propter viam Aemiliam Scauri. III. 368.
- Columnae triumphales cum tropaeis. I. LXXXVI.
- Columnae erectae super sepulcra. II. 42.
- Columnis inscripta decreta. II. 5. 9.
- Comarum cultus Musarum. I. XXXIX. XL.
- Compaedagogitae qui. I. 417.
- Compitalia festa in honorem Larum. III. 18. 19. ab Etruscis originem habuere. ibid.
- Compitaliciae Feriae. II. 117.
- Concha & conchylium in sepulcralibus titulis. I. 380.
- Confessores Domini. I. 221.

I N D E X

- Coniecturis quomodo liceat uti. II. 138.
 Coniugum laus vixisse sine offensa & querela. II. 41. 69.
 Conlactius h. e. Conlactaneus. III. 36.
 Conon Astronomus celebris. I. 398.
 Constantinus Despotus. I. 118.
 Consules in Colonia & Municipiis. II. 16.
 Contelorius Felix laud. I. 387.
 Contubernales qui. II. 116. 117.
 Contubernalis uxor Servi. I. 159.
 Contubernium inter Servos. I. 396.
 Conubii jus & civitas donata militibus cum honesta missione. I. 258.
 Convivales adclamationes nuptiales. III. 22.
 Convivia ab Homero *ἑκαταίαι* dicta. I. 401.
 Convivia cum libationibus in honorem Deorum II. 136.
 Cora Colonia Romanor. II. 178.
 Coratius Eq. Galeottus laud. II. xv. 398.
 Coratius Jo: Antonius Pisanus in Africa antiquos lapides descripsit. I. 76. III. 121. 122.
 Cornacchini Historicus laud. III. 291.
 Cornubus munitae Heroum galeae. I. LIII.
 Coronae Deorum quibus ornamentis. III. 107.
 Coronae in inferiis adhibitae. II. 10.
 Coronae laureae praemia Athletarum. I. LVI. LXV.
 Coronariae feminae apud veteres. II. 456.
 Coronarii in utraque Classe Romanorum. III. 97.
 Coronarum lux apud veteres. III. 211. 212.
 Corpora SS. Martyrum, quae Florentiae coluntur. III. 354. & seqq.
 Corporatorum Ordo. II. 68.
 Corporis Caesarum custodes Servi. I. 398.
 Corradinius Petrus Cardinalis laudatus & emendatus. III. 286.
 Corsiniorum Principum in Hortis Urbanis eximia inscriptorum lapidum supellex. I. xxxiv.
 Corsinius Card. Nereus laud. II. xii. III. 294. 295.
 Corsius Michael Angelus Abbas Olivetanus laudatus III. 14.
 Cortona: eius antiquitas & nobilitas. II. 361. 362. situs. 374. Stellatina Tribu censu Cortonenses. ibid. & 369. Academiae Etruscae gloria. 363. 375. 376. 308. Corytum fuisse, argumenta 364. auctores qui de ea scribere. 365. 366. Pelasgi eam tenere. ibid. Tarcontis domus. Thrasimenus. 367. Romanorum memorabilis caedes. 368. Magistratus Cortonae. 370. Templum Baccho sacrum. ibid. Sub Gothis & Langobardis. 373. corrupti factione Guelphorum & Gibellinorum. ibid. sub tyranno Rainerio Casali. 374. vina optima. 375. Viri celebres Cortonenses. 375. Academiae Etruscae Lucumones. 376 C. Tutilius Hostilianus Philosophus Stoicus Cortonensis. II. 395.
 Cosae Etruriae urbs. III. 170.
 Cosmopoli inventa antiqua monumenta. I. 315.
 Cosmus I. Medicus M. Dux Etr. laud. III. 185. 186.
 Cosmus III. Mag. Dux Etrur. describendum curavit Museum Medicum. I. 67. III. 346.
 M. Crassus e Licinia Gente. III. 9.
 Crater aris insculptus superne, quid significet. I. 337. 341. Cra-

R E R V M.

Cratera argyrocorymbia Herculi donata. II. 138. item marmorea.
 Crateres in titulis sepulcralibus. I. 90. 91.
 Crateris antiqui figura. III. 165.
 Crines comarum virginum in nodum collecti. I. XL.
 Criscus, pro Crescens. I. 161.
 C. Crispinus Hilarus Faefulanus. III. 289. 290.
 Cistae floribus refertae delatae in pompis Deorum. I. 378.
 Crocodilorum captura in Nilo. I. LXXXV.
 Cronius gemmarum Sculptor celebris. I. XXXIX.
 Crustula data natali die. I. 324. 325.
 Cubiculariorum munus. I. 357.
 Cuperus Gisb. laud. I. 376.
 Cupido arundini adnixus. I. LVI.
 Cupido cum Venere. I. LII.
 Curatores Kalendarii Plebis. II. 289.
 Cystum in conviviis ministrantes pueri elegantes. I. 407.
 Cybeles Magnae Deae pompa sacra. I. 377. 378.

Datus Carolus Robertus Canonici Florentinus laudatus. I. XXXIII.
 Dactylotrochaeae dedicatae in aedibus Deorum. I. XLIV.
 De Agnellis Ludovicus Mantuanus Archiepiscopus Constantinus. III. 39. 42.
 Decens Vir Clarissimus inter primos Florentinos Christianos: in eius domo hospes S. Ambrosius. III. 338.
 Decreta tabulis, & columnis inscripta. II. 5. 6.
 Decreta Pisanorum in exequiis Lucii & Cati Caesarum. II. 10.
 Decuriae Equitum quinque ab Augusto institutae. II. 19.
 Decuriones in Colonia & Mu-

nicipiis, eorum praeminentia. II. 54. 55. 56.
 Decuriones Colonici. II. 191. 192.
 Decuriones in Coloniae creabant Seviros etc. II. 310. 312.
 Decuriones omnibus Magistratibus praefati. II. 346.
 Decurionum in Coloniae dignitas & auctoritas. II. 91.
 Dedicare apud veteres. II. 312.
 Dedications apud veteres. I. 320. 321.
 De dono, & de donis Dei formula. II. 263.
 Deius Io: Bapt. laud. II. 460.
 Della Rena Cosinus laud. III. 311.
 Delicati & delicatae. I. 40.
 Delicium & Delicium vocatur puer. I. 314.
 Delicium puella. I. 361.
 Delicium, Delicatus, Delicata. III. 250.
 Dens votivus ex aere. I. 460. 461.
 Deorum signa cum oculis gemmeis, vel argenteis. II. 134.
 Dexter a fidei sacra. I. LIIV.
 Diaconi apud Ethnicos. I. 392.
 Diana eadem ac Luna iisdem ut Sol gaudet adpellationibus. I. 333.
 Dies natalis quibus sacris, pompa & cultu celebratus. I. 323.
 Dii Somniorum immissores culti. I. 292.
 Diogenes Sinopaeus. I. 73.
 Diomedes Palladii raptor. I. LXXV.
 Diplomata Patronis Coloniae donata. II. 204.
 Diptychorum cum sacrorum tum profanorum Syntagma in lucem mox proferendum. III. 333.
 Dirae contra Sepulcrorum violatores. I. 268.
 Discobuli imago; disci figura. I. LXXII.

Dispensator Fisci Frumentarii.
I. 297.

Dispensatores in domo Augusta & in privatis utebantur sigillis. III. 140.

Dolia vinaria. III. 153.

Doloris formulae in Sepulcris.
I. 343.

Doloris ac moeroris clausulae adnotatae in Sepulcris. III. 33.

Domini navium. III. 93.

Domus aeterna dictum Sepulcrum. I. 445.

Domus aureae Neronis situs magnificentia, & ornamenta.
I. 336.

Dona militibus pro praemio data. II. 63.

Donaria Deorum Faefulis inventa. II. 103.

Donaria votiva in templis suspensa. III. 14.

Donaria templis facta. I. 12.

Donii Io: Baptistae Schedae.
III. 302.

Donianae Schedae. III. 26.

Donianae Inscriptiones Ant. II. xi. xii. xv.

Donius Ioannes Baptista laudatus. I. xxii. 434. II. 57. 114. 155. III. 311. auctor Schedarum Barberinarum. ibid. Collectanea veterum Inscriptionum ab eo parata. ibid. & pag. xxii. vindex antiquitatum. III. 269.

Dormientes h. e. mortui. I. 49. 221.

Dragomannii Nerei Senatoris Flor. Sacellum. III. 357.

Dromonarchi qui. III. 92.

Duplares Classarii qui. III. 62.

Duplares Milites Classis. III. 68.

Duumviri Coloniae Florentinae qui. III. 29.

Duumviri in Colonia uti Consules Romae. II. 311.

Duumviri Quinquennales in Colonia. II. 98.

Elongum valet duo EE. I. 162.

E. pro AE. I. 116.

Eborarius artifex. I. 367.

Eborea in navibus Deorum simulacra ad tutelam. I. 239.

Eboris magnum pretium apud veteres. I. 367.

Ecclesiae Florentinae vetustiorum monumentorum Syntagma. III. 354.

Educatio puerorum apud Graecos & Romanos. II. 114. 115.

Euhemerus Sacrae Historiae Scriptor. I. 43.

Evocati Angusti a quaestionibus.
II. 410. 411.

Evocati Galba instituti. II. 29.

Evocati milites Classarii. I. 237.

EI pro I. longo. I. 270.

Elementa tria in marmoreo anaglypho sculpta. I. LXXVI.

Elogia sive Inscriptiones in honorem Virorum illustrium ex libris annalibus excerptae.
III. 293. 294.

Epheborum nomina. I. 361.

Epigrammatum antiquiorum liber Romae editus. III. 50. sed non *primus*. ibid.

Episcopi curam sacrorum Coemeteriorum habuere prisca temporibus. III. 310. 311.

Epistulae Latinae. I. 82. 83.

Epulum datum ab his, qui munera obibant. II. 54.

Epulum quando datum. II. 240.

Equestris ordo in Municipiis, & Colonia. II. 288.

Equi cursores victores, palmae eis datae. I. 38. 39. 40. eorum patria, nomina & doctes. ibid.

Equites singulares. II. 197.

Equitis singularis arma. III. 23.

Equitum dona & praemia ab Imperatoribus data. II. 63.

Equitum Singularium arma quae.
I. 287.

Eguorum, qui palmas in stadio vicerunt, nomina. II. 436. 457.

Et

R E R V M.

Et ac que coniunctum in veru-
stis faxis. I. 87.

Etruriae Rectores. II. 369. 370.

Etruriae XV. Populi. II. 61.

Etruriae urbes quae. II. 221.

Etrusca Clusinorum monumen-
ta laudantur. II. 402.

Etrusca monumenta insignia Ar-
etii inventa. II. 319.

Etrusca lingua ignota. II. 222.

Etruscae voces *Vol. Volturnia*
Volaterrae. I. 28.

Etrusci ab Aegyptiis didicere
modum sculpendi Deos suos.
II. 132.

Etrusci ab Aegyptiis, & Phoe-
nicibus multa didicerunt. II.
283.

Etrusci augurandi periti. II. 281.
282.

Etrusci Histiones. II. 371.

Etrusci Iovem *Tonantem* dixe-
re. III. 288. 289.

Etrusci Iyram in sacris adhi-
buere. II. 112.

Etrusci militis figura Floren-
tiae extat. II. 79.

Etrusci multa ab Aegyptiis di-
dicere. II. 151.

Etrusci, quae Diis ornamenta
tribuerint. II. 130.

Etrusci Romanam linguam am-
plexi matris nomen in Sepul-
cris adnotarunt. II. 429. &
cognomen acceptum. 430.

Etrusci Saltatores. II. 112.

Etrusci scientia fulminum clari.
II. 126.

Etrusci simulacra sua litteris in-
sculptentes imitati sunt Ae-
gyptios. III. 24.

Etruscis nota, & in usu certa-
mina Retiariorum, & Secu-
torum. III. 103.

Etruscorum Haruspicina. II. 80.
81.

Etruscorum inventum fasces.
I. 372.

Etruscorum inventum radiata
corona. I. LXXVIII.

Etruscorum ludus Ascolia ex

prisco monumento. II. 111.
112.

Etruscorum musci ludi. LXXXIX.

Etruscorum potentia, & luxus.
II. 84. 85.

Etruscorum Sepulcra. II. 149.
150.

Etruscorum Sepulcra Volaterris.
II. xiv.

Etruscum Sepulcretum Senis
erutum. II. 76.

Exceptores, & Argentarii. L405.

Exedrae cum statuis. I. 20.

Exsecrationes contra violatores
Sepulcrorum. I. 268.

Q. F Abii Maximi elogium, eius
gesta. Consulatus. II. 241. 242.
& seqq.

Fabrettus Raphael laudatus. I.
xxi. xxiii. I. 387. III. 286.
passim emendatus.

Fabri veteres in instrumentis
artis suae nomen suum inter-
dum adnotarunt. III. 143.

Fabrilia instrumenta sculpta in
priscis marmoribus. I. 10.

Fabrorum Collegia in Coloniais.
II. 97. 98.

Faces coronae, & cerei in in-
feriis. II. 10.

Factio Albata. I. 187.

Falconcinus Io: Eques. II. 151.

Falconerius Octavius laudatus.
I. xxi. 271.

Falx data Saturno. I. 55.

Familiae nomen adnotatum ali-
quando priore littera nomi-
nis. III. 252.

Famulae Deorum Dearumque.
I. 374.

Fantonius Io: Vincentius laud.
I. 295.

Fasces Etruscorum inventum.
I. 372.

Fastigium donatum viris claris.
II. 206.

Faefulani pedestrem statuam An-
tonino Pio dedicarunt. III.

160.

Fae-

I N D E X

Faefulana antiqua monumenta, aqueductus, tubi plumbei, cippi. III. 15. 16.
 Faefulanorum tutelare numen Mars. III. 24. prisca monumenta, Deorum simulacra. III. 24. 25.
 Faefularum antiquitas: augures celebres. II. 78. 79. fulminum interpretes. 80. 81. Haruspices, Augures, Astronomiae cultores. 82. eius urbis nomen celebre. 83. Colonia Romanorum facta a Sylia. 84. 85. 86. Balineum Faefulanorum. ibid. Episcopalis sedes. 87. Dii veterum Faefulanorum, Ancharia. 88. 89. 90. 91. Collegium Fabrum. 91. 98. Decuriones Faefulani. 91. Iovis templum. 117. Martis templum Faefulis. 93. 99. 100. cum aeneo signo. ibid. cives Scaptia tribu censu. 94. 95. Duumviri Quinquennales. 97. 98. Augures. ibid. De Origine Faefulanorum fabulae. II. 102. 103. Dianae cultores. 102. 103. item Mercurii. 103. Nympharum. ibid. Bacchi. 104. 105. Ascoliorum ludi. 105. 106. Faefulis olim multa eruta Sepulcra. 112. 113.
 Facialium munus. II. 442.
 Federighiorum Flor. familia nobilis. II. 89.
 Felix Episcopus Florent. interfuit Romano Concilio. III. 311.
 Feminae gemmis se ornabant. I. 11.
 Feminae Patronae Coloniarum. II. 209. didae Matres.
 Ferdinandus II. Etr. Mag. Dux laud. I. 307.
 Ferentinorum Patronus L. Aruntius Stella. I. 66.
 Feriae Latinae. I. 386.
 Feriae Latinae a Romanis celebratae in Monte Albano. III. 285.

Ferre verbum Pontificale unde Feralia. III. 295. 296.
 Feroniae Deae templum, Dea servorum; eius cultus origo. III. 14.
 Festa Classiariorum. III. 97.
 Ficononius Franciscus laud. III. 30. 78. 88. 112. 282.
 Fichliariorum nomina in amphoris notata. III. 152. 153.
 Fideles adpellati Christiani. III. 324. 325.
 Ficum Frumentarium. I. 346.
 Fiton Anglus Musei Medicei antiqua momenta descripsit. I. 67.
 Flagellum, & fenticam tenent Dii Aegyptiorum Averrun- ci. I. LXXXI. LXXXIV.
 Flamines Romae Deae. II. 50. & Augustorum.
 Florentia antiquis cuiuscumque generis monumentis referta. I. xv. xxxi.
 Florentia omnium ludorum, & certaminum studiosa, ea quae fuerint, indicantur. II. 111.
 Florentinae Coloniae antiqua monumenta. III. 312.
 Florentinae Coloniae divini honores in natali die Augusti etc. I. 317.
 Florentini non Scaptia solum tribu, sed etiam Arnenfiscensi. III. 29.
 Florentinorum Colonia, ad quam pertinet antiqua Tabula Florentiae in aedibus Rudolphiorum. III. 28. 29.
 Florentinorum incuria complura antiqua monumenta perire. III. 38.
 Florentinorum legatio ad Tiberium Caesarem. I. 322.
 Florentinum Collegium Augustalium & Plebs Urbana. I. 301.
 S. Florentinus Episcopus Clafinus. II. 401.
 Flores in votorum solutione adhibiti. I. 82.

Flo-

R E R V M.

Floribus delectari defunctorum
animas credebant veteres.
I. 341.

Florius Antonius Eques lauda-
tus. III. 277.

Flumina cognomen dederunt.
III. 11.

Fogginius Petrus Franciscus lau-
datus. III. 313. 314. 325.
327. 328. & seqq. 332. 334.
338.

Folkes Martinus Reg. Soc. Lond.
vice-Praefes laud. III. 4. 5.
eius opus de ponderibus &
mensuris. Ibid.

Folii signum interpunctionis ge-
nus in lapidibus scriptis, &
in musivis operibus. I. 345.

Fontaninus Iustus Archiep. An-
cyr. laud. I. 35. 415. II. 110.
263. 459. De Donis Dei. Ibid.

Fontes Clusini celebres. II. 405.

Fontinalis Deus. II. 57.

Fontii Bartholomaei Codex. II.
266.

Forenses ambages veteribus in-
visae. I. 195. 196.

Formicae Cereri sacrae. II. 151.
152.

Formulae antiquae in Sepulcris.
I. 206.

Formulae dedicationis Sepulcri.
I. 565.

Foroiulianensis. I. 251.

Fortuna alata, & galeata scul-
pta in gemma. I. LXVII.

Fortuna Etruscorum, Genius
Natalis. II. 150. 151.

Forum ornatum statu virorum
illostrium. II. 268.

Fossarii apud Christianos. I. 251.

Fræderich Carolus Anglus laud.
III. 143.

Fronto Aemilius, vir Consula-
ris. II. 339. 340.

Frumentarii Legionarii. III. 37.

Fugitivi servi. II. 146.

Fulguriales Etrusci. II. 80.

Fulmina dia, diurna, & noctur-
na. II. 82.

Fulminibus tributae alae. II. 81.

Fulminum interpretes Etrusci.
II. 80. 81.

Funus, locus sepulturae, & lau-
datio viris optime meritis
absque impensa data. II. 61.

M. Furii Camilli Dictatoris gesta.
I. 96.

Fuscina, & gladio usi sunt Re-
tarii. III. 109. 101. 102.

GAbino ritu immolatae hostiae
in inferiis. II. 10.

Gaddiorum Museum laudatur.
I. xxxiv. eius auctor indica-
tur. II. 109.

Galassius Alphonsus laudatus.
II. 185.

Galeae Heroum ab Homero de-
scriptae. I. XLIII.

Galeae veterum cornibus mu-
nitae. I. LIII.

Galeae veterum inscriptae eum
anulis, & auriculis. I. LXX-
xvi.

Galeria Tribu censu Pisani. II. 18.

Galeria Tribus Pisanorum. I.
293.

Galeffius Franciscus M. laud.
III. 278.

Gallii Angeli Comitissae Patricii
Florent. Villa. III. 108. 113.

114. 115.

Gaza, Ione quoque appellata.
I. 270. 271.

Gazenium numi egregia Cl. Sal-
vinii explicatio. II. 270. 271.

Gemmae inter donaria Deorum.
I. XLIV.

Gemmae sculptae donatae athle-
tis. I. LXVI.

Gemmarum luxu se ornabant
feminae. I. LI.

Gemmarum Sculptores celebres.
I. xxxix.

Gemmis suis antiquis Lauren-
tius Medices nomen suum
insculpendum curavit. III. 47.

Geniae defunctorum Deae. I.
194.

INDEX

Genitrix Artifices. II. 352.
 Genii Caesarum thure & vino
 ad epulas invitati. I. 322.
 Genius cum Diis Manibus con-
 fusus. I. 359.
 Genius Magnus, & Sanctus vo-
 catus. I. 235.
 Genius Montis Caclii quomodo
 sculptus. I. 185. 186.
 Genius Plebis. III. 31. 32.
 Genius Natalis quibus honori-
 bus divinis cultus. I. 323.
 Genius vivis, & defunctis tri-
 butus. Genius singulis bo-
 nus & malus. I. 193. 194.
 Gentiles qui essent. III. 337.
 Getae nomen absum in monu-
 menti odio Caracallae. I. 7.
 23. 25. 381.
 Ginerii Caroli Marchionis do-
 mesticum Sacellum. III. 356.
 Ginerius Carolus Marchio, Sen-
 ator, & Eques Patr. Flor.
 laud. III. 152.
 Giraldui Ioannis Equitis Sacel-
 lum domesticum. III. 356.
 357.
 Gladiator galeatus. I. LXII.
 Gladiatoriæ tesserae. II. 448.
 449.
 Glandae plumbeae inter arma
 militaria, eadem inscriptae.
 III. 57.
 Gorius citatus a Salvino. I.
 LXXIV.
 Gothofredus Franciscus laud.
 I. 66.
 Graeci ab Aegyptiis linearem
 picturam, & sculpturam di-
 dicere. I. LXX.
 Graecos Homerus nullo com-
 muni nomine appellat, sed
 nunc Danaos, nunc Achivos.
 I. 130.
 Graecula vestis, quae. III. 11. 12.
 Gratiae venustatis Deae. I. LIII.
 Gratiae iunctae Nymphae & Dia-
 nae. II. 58. Silvanus & Her-
 cules, item Musae & Fontis
 Genius, ibid.
 Gruteri Iani Thesaurus. I. xx.

laudatur, quo pacto emenda-
 tor & copiosior in lucem
 prodire possit. ibid.
 Guadagniorum Marchion. Mu-
 seum. I. xxxv.
 Guarnaccius Marius Praeful lau-
 datus. III. 268.
 Guazzesius Laurentius Eques
 D. Steph. laud. III. 360.
 Gubernator Classis caligatus. III.
 65.
 Gubernator navis. I. 247. astro-
 rum scientia peritus. Ibid.
 Gubernatores navium. III. 91.
 Gudio Marquardus laudatus.
 I. 407.
 Guicciardinus Franciscus Co-
 mes laudatus. I. xxx.
 Guicciardinus Petrus N. b. Flor.
 antiquitatum studiosus Colle-
 ctor. II. 444.
 Guidii ex Comitibus Ioannes
 laud. III. 27.
 Gymnasium Graecae, & Latinae
 linguae Neapoli. II. 336.

H. aspirationem subtrahant
 nonnumquam veteres. I. 367.
 H. indigitata duobus II. I. 162.
 Hadrianus Caesar Cassiae viae
 instaurator. II. 426. 427.
 Hadrianus Viam Cassiam a Clu-
 sinorum finibus Florentiam
 perduxit. I. 302.
 Hagenbuchius Io. Gaspar Ti-
 gorinus laud. III. 116. 145.
 146. 319.
 Hammonibus ornatae aerae item
 Gorgone, & aquilis. I. 192.
 193.
 Harmoniaci classium. III. 58.
 59. 60. 92.
 Harmonica modulatio in navi-
 bus. III. 60.
 Harpocrates cum stivula. III. 12.
 Harpocrates in marmoreo capi-
 tulo columnae sculptus. II. 1.
 Harpocratis imago in annulis
 sculpta & gestata a Romae-
 nis. I. LXX.

Ha-

R E R V M.

Haruspices apud utramque Classem Romanorum. III. 97.
 Haruspica ab Etruscis ad Romanos transit. II. 80. 81.
 Haruspicum monitum templi, arae, & signa Deorum dedicata, & refecta. II. 92.
 Hebraeorum Sepulcra hodierna. II. 36.
 Heinsius Nicolaus Ovidii Cod. XX. in Laurentiana contulit. I. 454.
 Herba quae Nymphis sacra. II. 58.
 Herculei scyphi emblemata illustata. II. 134. 135.
 Hercules Astronomiae peritissimus. I. LIII.
 Hercules Athletarum Deus & Genius. II. 135.
 Hercules comes Silvani. I. 122.
 Hercules Conopius. II. 152.
 Hercules convivalis; conviviorum praefes. II. 136. Mensarum Genius. 137.
 Hercules cur Index dictus Athenis. I. 292.
 Hercules cur Somnialis dictus. I. 292.
 Hercules Iulianus. I. 185.
 Hercules malorum depulsor. II. 137. Bbax eius scyphus. 138.
 Hercules Musagetes cum cithara. I. LIII.
 Hercules Pollens Athletarum Deus. I. 44.
 Herculi cratera dedicatum. III. 165.
 Hercules corona oleaginea. I. 171.
 Herculis Pomarii simulacrum. II. 242.
 Herculis sedentis signum. I. L.
 Herculis statua marmorea Lysippi opus Florentiae. II. 135.
 Herculis Somnialis Collegium Sodaliū Pisī. II. 24.
 Heroum animae Iudicibus apud Inferos praesentatae. I. 120.

Hierbiorum festum. II. 9.
 Hispania quomodo sculpta. I. LIX.
 Historia Hierarchiae Ecclesiasticae ex vetustis Christianis lapidibus. III. 333.
 Histriones Etrusci. II. 371.
 Histriones & Ludiones. II. 177.
 Honorii & Constantii Consulatus. III. 319.
 Honoris & Virtutis aedes. II. 252. 253.
 Hormisda Papa quibus concesserit sepulturam in Basilica S. Petri. III. 336.
 Hortatores navium. III. 92.
 Hospitalis Patronorum testera fixa in eius domo. II. 385.
 Hospitalis tabula in domo Patronorum posita. I. 66.
 Hospitia iuxta balnea constituta. II. 405.
 Holstenius Lucas laudatus. I. 126.
 Hostiae mactatae in inferis atri coloris; victimae infusis caeruleis infusatae. II. 10.
 Hostiarum caput superne elatum in sacris Deorum Superarum. I. LXIV.
 Hypogaeum quid sit. I. 228.
 Hypogaeum Sepulcrum quale in hunc modum Sepulcrum Christi Domini. I. 384.

I. aliquando subtrahum, aliquando additum in nominibus. II. 123.
 I. genitivis interdum additus; interdum demtus. II. 66.
 Ianus Lascars a Laurentio Medice ad conquirendos antiquos Codices missus. III. 47.
 Iatraliptarum officium in balneis. I. 233. 348.
 Iavellus mons. II. 127.
 Ildebrandus Episcopus Florentinus extruxit & dedicavit Basilicam S. Miniatis Mart. III. 310. 311.

I N D E X

- Nua infula. II. 168.
 Nuxtris stimulus quibus datus. I. 262.
 Immortalem animam credere Ethnici. II. 119.
 Immunes Liberti. III. 244.
 Incendiis exstinguendis quae instrumenta adhibita. II. 195.
 Infantes mortui a die rapti dicuntur. I. 352.
 Infantium mors. II. 32. 33.
 Inferiae cum melle, lacte & vino. I. 365. 366.
 Inferiae cur ita dictae. III. 295. 296.
 Inferiae factae fufis urnis lactis, mellis & olei; cum cereis, facibus, & coronis. II. 10.
 Inferiae togis pullis celebratae; ara constituta; bos & ovis atri coloris, infulis caeruleis infulati. II. 10.
 Infernales sedes, domus Ditis. I. 120.
 Inscriptiões antiquas exscribere haud facili negotiū est. I. xlii. xiv. xvii. xviii. xix.
 Inscriptio Etrusca & Latina. II. 297. 298.
 Inscriptiões Graecae & Latinae. I. 373. 375. 377.
 Inscriptiões Sepulcrales Dialogicae. I. 370.
 Insignia familiarum in velis apud Romanos. I. 114.
 Insignia navium. I. 239.
 Instrumenta lignaria fabrilis. I. 277. 278. Item sculptoria. Ibid.
 Insulae Baleares. II. 47. 50.
 Insulariorum officium. I. 362. 363.
 Insularum frequentia Romae. I. 409.
 Interpunctio veterum. I. 172.
 Invitati Genii Caesarum ad epulas. I. 322.
 Invitatores servi qui. III. 132.
 Invitatoris liberti officium. I. 195.
 S. Ioannes Gualbertus. III. 344.
 Crucifixi imago quomodo ei caput flexerit. III. 345.
 S. Ioannis Baptistae cultus tota Italia, quando. III. 313.
 Ioannis de Medicis sepulcrum. I. 403.
 Ioannes nomen quo Christi saeculo impositum Christianis. III. 313. 322. 323.
 Iovi bovem marem in Capitolio immolare. II. 160.
 Iovi Latiali feriae celebratae apud Albanos. III. 285.
 Iovis caput athenaeum Senis inventum. II. 59.
 Iovis cognomen *Tunni* elucdatum. III. 288.
 Iovis cognomenta alia dilucidata. III. 289.
 Iovis Pistoris ara. I. 371.
 Iovis Serapidis templum Florentiae. III. 312.
 Iselastica certamina. I. 234.
 Isidis cultores naso capite. I. 375. 376.
 Isidis marmoreum simulacrum cum oculis e chalconio, eius imago, ornatus. I. xxxii.
 Isidis sacra a feminis frequentata. I. 375.
 Isidis signum Faesulis inventum. II. 117.
 Isidorus Praefectus Praetorio & Consul Ordinarius. III. 329. 330.
 Isis bene aurita, capite velato & tutalato. I. lxxx. & lxxxi.
 Isis *Bona*, *Obsequens* dicta. I. 81. 82.
 Isis cum Neptuno communem aram, templum & lucum Ravennae apud Classem habuit. III. 85.
 Isis Dea Casta dicta: cultores a Venere abstinerebant. I. 376.
 Isis Dea Nilotica dicta. I. 373. 375.
 Italorum antiquorum barbaries. II. 121. 122.
 Iocundi Fratris Codex. II. 263. Eius.

- Eiusdem Collectio Inscriptio-
num ant. II. 11. III. 38.
- Julia Domna Septimii Severi u-
xor, mater Castrorum dicta.
I. 7.
- Julia Severi dicta nova Ceres.
I. 123.
- Juliana Sancta & pia femina Flo-
rent. Basilicam Ambrosianam
exstruxit. III. 349.
- Innius Rusticus Praefectus Vr-
bi imperante M. Aurelio.
III. 7. 8. 275.
- Iuno culta ab Etruscis. II. 50.
- Iuno Lanuvina. II. 198.
- Iuno Natalis culta a feminis. I.
333.
- Iupiter Defensor, sive Depul-
sor. II. 116.
- Iupiter in marmoreo capitulo
columnae sculptus. II. 2.
- Iupiter Pistor. II. 124.
- Iupiter Sabatius, eius cultus in
Etruria. II. 50. 51.
- Iupiter Summanus a Pistorien-
sibus cultus. II. 126.
- Iupiter Tanarus. III. 288. 289.
- Iurabant qui Auguris, & Con-
sulis dignitatem ubibant. II.
282. item milites. Ibid.
- Iurati ad sacra Etruriae qui. II.
286. 281. 282. 283.
- S. Iustinus quo tempore martyrio
coronatus. III. 275.
- Iuvenes comparati floribus. I.
193.
- Iuvenes flores, flosculi adpella-
ti. I. 371.
- Iuventa Dea a Romanis culta.
III. 151.
- K**alendaria Domus Augustae. II.
23.
- Kalendaria in Coloniais, & Mu-
niciplis. II. 23.
- Kalendarii Coratores in Muni-
cipiis & Coloniais. II. 345.
- Kalendarium Florentinor. II. 23.
- Kalendarium vetus. II. 7.
- P. Kircherius Athanasius laudatus.
I. xxxv.
- L** geminare mos apud veteres.
I. 198.
- Laconicorum structura: rotun-
da seu octagona. III. 189.
- Laconicum Romanum. III. 202.
203.
- Laconicum sive Sudatorium Pi-
sanum descriptum & illustra-
tum. III. a pag. 185. ad 232.
- Lacrymatoria Sepulcrorum. I.
380.
- Lambertinius Pont. Opt. Max.
Benedictus XIV. laud. III.
350.
- Lamius Ioannes laud. III. 346.
348. 367.
- Lampadarii servi, qui. III. 133.
- Lampades votivae. II. 49.
- Lanificio additae feminae Ro-
manae. I. 441.
- Lapides antiqui in calcem re-
ducti. II. 212.
- Lapides coronati in trivitiis. I. L.
- Lapidum acervi in honorem
Mercurii Vialis. I. L.
- Lapidum menda, & fabrilis er-
rata. II. 259. 260.
- Lapidum antiquorum fures.
III. 301. 302.
- Laqueus sculptus in Sepulchris,
quid noter. II. 316. 317.
- Lares & Genii Caesarum culti,
& caesis victimis. I. 322.
- Lares oculis non raro clausis
sculpti, cur. II. 134.
- Larium Deorum signa. II. 130.
131. 132. in mensis adhibita.
Ibid. Lares bullati. 130. eo-
rum symbolum igois. Ibid.
primum signa e ligno, dein-
de ex aere: in aediculis re-
posita. 133.
- Lars, Lartes. II. 371.
- Larva index mortis in conviviis
veterum adlata. III. 20.
- Latini lapides litteris Graecis
expressi. I. 433.
- Lavinates Laurentes. II. 198.
- Laurentius Medices antiqua
colligit monumenta. II. 59. 122.

I N D E X

- Antiquitatum cultor eximius . III. 46. eius numisma . 48.
- Leſicae in uſu apud veteres .
 Leſicarium officium . I. 338.
- Leſiſterna poſita ante ſtatuas
 Caefarum natali die . I. 325.
- Leſtorum in Eccleſia Dei inſtitutio . & munus . III. 332.
 333.
- Legatorum munus . II. 165. 166.
- Legio IV. Scythica . II. 61.
- Legio XL Claudia , Pia , Fidelis .
 I. LXX. LX.
- Leo Etrufcus ex porphyretico marmore . II. 105.
- Leo X. antiquorum operum admirator & cultor . III. 49. 50.
- Leopoldus Medices Cardinalis laudatus . I. 7. 66.
- Lerius Dominicus . II. 103.
- Lethaellier . Anglus vir nobiliſſimus laud. III. 183.
- Libationes in honorem Deorum in conviviis . II. 136.
- Libelli redditi per Legatos Imperatoribus Aug. II. 10.
- Liberti apud Romanos Medicinam faciebant . I. 451.
- Liberti quando heredes . II. 64.
- Libertorum ob manumiffionem gratus animus . I. 336.
- Libertorum dona & vota pro dominorum ſalute . II. 50.
- Libraria ſerva . I. 441.
- Librarii & Librariae Servae . I. 397.
- Liburnae naves . I. 127. 130. 245. 246. unde nomen . Ibid.
- Liburnarum nomina . III. 78.
- Licinianae Baſilicae ſitus . III. 81.
- Licinianum Etruriae oppidum . II. 274.
- Linearis caelatura & pictura apud Aegyptios omnium antiquiſſima . I. LXX.
- Lippius Aſcanius Eques laud. III. 169.
- Litterae e Graecia in Latium adlatae . I. 7.
- Litterae labiales facile commutantur apud veteres . I. 153.
- Litterae puncturatae . II. 146.
- Littorales Dii . III. 97.
- Liviae Aug. Libertorum Sepulcretum . II. xi.
- Loca religioſa cippis deſinita . III. 265. 266.
- Locus parus & religione ſolatus . I. 88.
- Locuſta Cereri ſacra . II. 151. 152.
- Longinus de ſublimi genere dicendi verſus ab Ant. Franc. Gorio . I. 171.
- Langobardi cultum Praeſcurſoris Ioannis amplificaverunt tota Italia . III. 313. 314.
- Lorinus Franciſcus laud. III. 185. 193.
- Lorus Nilotica . I. LXXXV.
- Lucifer Veneris Stella . III. 58.
- Lucifero , ſeu Phosphoro adſimilati pulchri iuvenes . II. 31. 32.
- Lucernae in Saturnalibus donomiſſae . I. 222.
- Lucius Caefar numquam Pontifex Maximus fuit . II. 277.
- Lucius Ioannes Praeſul laud. III. 34. 35.
- Luculli elogium , geſta , & triumphus . II. 255. 256. & ſeqq.
- Ludi Liberales . II. 110.
- Ludi Maritimi . III. 98.
- Ludi Scaenici & Circenſes intermiſſi in inferiis Caefarum . II. 10.
- Ludi Sabini in honorem Neptuni . III. 98.
- Ludi Scaenici cum acroamaticis . I. 126. 130.
- Ludimagiſtrorum munus . I. 124.
- Ludiones Etrufci . II. 132.
- Ludus hominum in ſacris incluſorum . II. 111.
- Ludus in honorem Vulcani & Neptuni . III. 98.
- Lumina in ſacrificiis nocturnis adhibita . II. 49.
- Luna dicta Anna perenna . I. 186.

R E R V M.

Luna Etruscorum urbs, portu insignis. II. 50.

Lunensia marmora. I. 32.

Lupa lactans pueros deducit coloniae symbolum. L. LIX.

Lupus Antonius M. Presbyter Soc. Iesu laudatus. III. 321.

Lyra in festis Dionysiacis adhibita. II. 107.

Lyra in sacris adhibita, etiam ab Etruscis. II. 112.

Lyrae ornamenta taeniae, seu vittae. I. XL. figura XL1.

M Et N in vetustis faxis frequenter praetermissa, in vetustis Codicibus in fine verbum ita notata ~. I. 176.

M. frequenter omitta in scriptis antiquis lapidibus. III. 54.

Mabilonius P. D. Ioannes laud. I. 83. III. 2.

Macci qui apud veteres. II. 177.

Maceria Sepulcri quae. I. 232.

SS. Machabeorum nunc S. Felicitatis Ecclesia privilegium audit. III. 340. 341. 342.

Machinator qui. I. 278.

Macnamara Ioannes laud. III. 295. 301.

Maecenas artem docuit scribendi per compendiaras notas. I. 349. eius indicatur patria, honores. II. 271. 272. 273. 274. 275.

Maenades in Orgiis caput iacentes. I. LV. LXXVII.

Masseiorum statua Etrusca Volaterris. II. 150.

Masseius Eques laud. I. XL1.

Masseius Marius Volaterranus, Episcopus Aquinas Romanae Academiae parens & princeps. III. 50.

Masseius Scipio Marchio laudatus. I. XV. XVI. XXV111.

5. 83. 102. 276. III. 70. 71. 72. 76. 79. 114. 115. emendatus. 115. 116. 149. 182.

menda eius in descriptione dum. Ibid. 362. 363.

Magister Chori in navibus. III. 60.

Magistri navium. III. 92. 93.

Magistorum Vici sacra Statae Matri. III. 108. 109.

Magliabechiana Bibliotheca. III. 38.

Magliabechius Ant. laud. II. 103.

Malvasia Carolus Caesar Comes laudatus. I. XXIV. 134.

Manii Valerii Maximi elogium. II. 235. 236.

Mamilius Tufculi Didactor. III. 136.

Manipularius miles. I. 244.

Manium Deorum arae secus vias cur posita. II. 35.

Mannius Dominicus Maria laud. II. 266. III. 139. 140. 175. 312.

Manfius Baronii editor & illustrator laudatus. III. 329.

Manumissi Liberti catenas Saturno & Laribus donabant. I. 336.

Manumissi servi nomen domini acquirebant. I. 369.

Minumissionis onera. II. 50.

Marciae aquae tubi. III. 281.

Marescottius Dionysius Senensis laud. II. 67. 68.

Mariae Virginis Imprunetanae imago. II. 130.

Marianus Laurentius laud. I. 264.

Marianus Franciscus eius opinio explosa. II. 281. 299.

C. Marii elogium, res gestae, Consulatus. II. 248. 249. & seqq. eius tropaei. 254.

Maritimorum lapidum Sylloge. III. 70.

Marmius Ant. Franc. Eques laud. I. 70. II. 11. 263. 264.

III. 38. 312. 315.

Mars

- Mars Faesulanorum tutelare Numen. III. 24.
- Martinus Rossus Antonius laudatus. I. 453.
- Martis cultores prisca Florentini & Faesulani. II. 100.
- Martyriorum instrumenta in tumulis sculpta. III. 357. 358.
- Martyrologii Florentini editio. III. 353.
- Massaeus Barthol. S. R. E. Cardinalis laud. II. 434.
- Massonus laudatus. III. 318.
- Materiare & materiatio negotia. I. 278.
- Matrimonii exadi anni notati in Sepulchris. I. 382.
- Matronae Coloniae Pisanae sublugentes in exequiis Lucii Caesaris. II. 10.
- Major & minor in feminis differentiae causa. I. 411.
- Medea Aesonem exanimem ferens. I. LXXVIII.
- Medicae feminae apud veteres sunt Obstetrices. I. 404.
- Medicei Principes veterum monumentorum ab interitu vindices. III. 49.
- Mediceorum Principum Bibliotheca & Museum. III. 46. 47.
- Medices Cosmus & Laurentius laudati. III. 311.
- Medici ad ungendum in balneis adhibiti. I. 348.
- Medici apud Romanos Liberti. I. 451.
- Medicis caruere primum Romani; mox Medici plures Liberti. I. 84.
- Medicis necessariae astronomiae scientia. I. LVII.
- Meditatio Musae tributa. I. XLVIII.
- Medusae caput, favorabile veterum amuletum. I. LI.
- Meius Io. Michael Medicus laud. III. 169.
- Meleagri fabula. I. 102.
- Melpomenes imago. I. LXIX.
- Mensa ferilis cum epulis sculpta in Sepulchris. II. 23.
- Mensae convivales ornatae signis Deorum Larum. II. 132.
- Mensum nomina omissa in titulis. I. 431.
- Mensores qui. II. 148.
- Mercurio sacrum donarium. II. 103.
- Mercurius Vialis. I. L. gregibus praefes, eius in honorem acervi lapidum. Ibid.
- Mesitica Aegyptiorum simulacra. I. LXXX.
- Messii Romuli Faesulani epitaphium. II. 120.
- Metastasis Petrus laud. III. 359.
- Milites Classarii coniuges & libertas secum habebant. III. 69.
- Milites Duplares Classis. III. 68.
- Milites infimi ordinis. III. 271.
- Milites honestam missionem consecuti. II. 29.
- Milites suscepta honesta missione aras pro gratiarum actione Diis dedicabant. III. 151.
- Militem patria expressa in faxis. II. 27. item stipendia.
- Mimi apud veteres. II. 175. 176.
- Minerva Musica. I. LIII.
- Minerva tutela navis classis. III. 68.
- Minervae Bellatricis habitus. I. XLIII.
- S. Miniatis Basilica Florentina a quo extructa & dedicata: eius Coemeterium. III. 310. 311.
- S. Miniatis civitas. II. 178. 179.
- Ministratores servi in tricliniis. I. 62.
- Misenatium Castra in colle Exquilino. III. 81. 82.
- Misenatium Classis. II. 182.
- Miseni Classis Romanorum. III. 70.

R E R V M.

- Misenum, ubi Classis Romana. I. 237. 238.
- Missio honesta militibus veteranis data. I. 69. 70. 257.
- Missio honesta data militibus veteranis a Galba. I. 257.
- Missione honesta quando donati Classarii. III. 94.
- Missione honestae tabulae. II. 9.
- Mithrae imago. I. LXIV.
- Mithrae Dei cultus; eius origo. I. 112. 113. eius Sacerdotes, Antifites. Ibi.
- Mithrae mysteria, & Persecutio gradus. II. 284.
- Modii Romani mensura xxv. librarum tritici. I. 263.
- Modius Romanorum ex aere. III. 1. 2. 3.
- Moenia Clusina. II. 402.
- Monachi Deo servientes. I. 236.
- Monasteria Virginum Florentinae. III. 342.
- Montanius Comes Franciscus laud. I. 4.
- Montanorum Cohors. I. 336.
- Montfauconius Bernardus laudatus. I. xxi. 11. 374. 384.
- Monumenta antiqua urbium decora sunt. II. 121.
- Monumenta pristina Romanorum Romae eversa ac pestum data. III. 39. 40. 41.
- Monumenta publica in aedibus Deorum condita. I. 261.
- Monumentum inter & sepulcrum quod discrimen. I. 379.
- Moriones Cinaedi. II. 176.
- Mortis cum somno similitudo. I. 384.
- Mortis de morte triumphus in gemma expressus. I. 456.
- Mortis recordatio in conviviis veterum ingesta. III. 20. 21. 22.
- Mortuis benefacere oportet. I. 191.
- Mozzias Marcus Ant. Canonicus Flor. laud. III. 353.
- Muliebria instrumenta ornatoria. I. 10.
- Mulieres Vicanae Sacra Bonae Deae facientis. III. 109. 110.
- Mulum datum natali dic. I. 324. 325.
- Munatia familia Florentina. III. 10.
- Munera tum sacra, tum publica qui obibant, vota Diis, nuncupabant. II. 54.
- Muratorius Ludovicus laudatus. I. 268. III. 112. 115. 116. 150. 174. 175. 176. commendatus. 282. 288. 293. 312.
- Murcia Dea. II. 236.
- Mares Teucris infensi. I. 445.
- Muri Arretii & Mevaniae laudati. II. 220.
- Musa lyram pulsans. I. xxxix. xl.
- Musa meditatrix. I. xlvii.
- Musae nomen datum feminis. I. 269. 270.
- Musae veterum ornata stans illustrium virorum. II. 266. 269.
- Musei Florentini opus. II. xi.
- Musei Medicei Antiquitatum descriptio. I. 67.
- Museum Academiae Cortonesis. III. 19.
- Museum Anfideorum Perusiae. III. 131.
- Museum Bacclum Arretii. II. 233.
- Museum Buccellium laudatum. II. 426.
- Museum Card. Albani. II. 192.
- Museum Comitum e Gherardesca celebre. I. Lxvi. II. 132.
- Museum Nicolinum. III. 118. 121.
- Museum Riccardium laudatur. I. xxi.
- Musica Heroes delectati. I. 111.
- Musis sacra sacra. I. xvi. & seq.
- Musivo opere picti parietes & pavimenta. I. 154.
- Mutiola Virgo & Martyr Clusina; eius Sepulcrum, item Mar-

I N D E X

Martyrum Coemeterium . II.
421. 422. 423. 424.
Myrmiliones. III. 100.
Myron egregius Sculptor. I.
271.
Myrothecium muliebre. I. 212.
Myrrha condiebant vinum lau-
tiores. II. 380.
Myfteria Bacchi apud Etrufcos.
II. 283. 284.
Myfteria Ifidis & Cereris . I. 375.
376.

N Ani homines magno cum vi-
retro. I. LXXXV.
Nardius Ioannes Medicus lau-
datus . I. xxxv. 273. 274.
298. II. 113.
Nardius Innocentius Nob. Clu-
finus. II. 402.
Natali suo qui mortui sunt. I.
250.
Natalis dies Caefarum quibus
honoribus & feftis celebra-
tus. I. 324. II. 7.
Natalis dies Augufti, Liviae &
Tiberii Caef. I. 319. 320.
Nationes militum Claffiariorum.
III. 96.
Natus in faxis notatur. II. 304.
Navalis militiae hiftoria notit
ex lapidibus. I. 236.
Navarchi qui. III. 91.
Navium Mifeneufium & Raven-
natenfium nomina vide in In-
dice Cap. VII.
Nautarum Claffiariorum nomi-
na. I. 254.
Navalia Pifanorum. II. 25.
Neapolitanum vetus Gymnafium
in quo Litteris Graecis &
Latinis invenes inflituebantur.
II. 336.
Nemefis Deae potestas. I. LXII.
157. II. 89.
N-rei imago. I. XLIII.
Nereides Nymphae. I. XLIII.
XLIV.
Nero Caefar ufus vefte regia
Graecula. III. 11. 12.

Neronis aurea Domus ubi fita;
eiusque magnificentia . I.
336.
Nicerta vicus apud Apamehm
Syriae. III. 323.
Nicoliniurum Marchionum Mu-
feum . I. xxxv. qui eius au-
dor. Vide. xxxv. xxxvi.
Nicolinius Antonius Marchio
Abbas laud. III. 173.
Nicomedis Medici Sepulcrum,
III. 127.
Nili animalia fculpta in anagly-
pho. I. LXXXV.
Nilopolis Aegypti. III. 324.
Nimbus ornamentum capitis &
apud Ethnicos. I. LXXVIII.
Nomen Scalptorum in Gemmis
primus adnotavit Cl. Andrei-
nius . I. XLIII.
Nomenclatoris fervi officium.
III. 31.
Nomina e nomine urbium de-
fumpta. II. 305.
Nomina male ominata non im-
pofita viris & feminis. II. 39.
Nominum etyma , quae apud
Graecos non invenitur a Bar-
baris petenda. I. 332.
Nonagenarii milites Claffarii,
qui. III. 61.
Norifus Henricus vindex anti-
quitatum ftudiofiffimus . II.
136. laud. I. 258. II. XLII.
3. 6. III. 214. 271.
Nortia Dea Etrufcorum . I. 329.
330. II. 150.
Nubes ut Deae invocatae a
Socrate. I. LXXVII.
Numina , quae fomnia immitte-
re credebantur. I. 292.
Numismata Imperatorum Cae-
farum & Auguftorum Ro-
mae primum edita , fub Leo-
ne X. P. M. III. 50.
Nummorum aureorum pondera .
III. 6.
Nummularii qui. I. 405.
Nuptam novam exhibet pi-
ctura in Hortis Aldobrandi-
nis, III. 82.

Nu-

R E R V M.

Nutricii & Nutritores, qui.
 II. 114. 115. Nutricius. 142.
 Nutrix & Nutrices. II. 141.
 Nymphae Fontinales. I. 47. 48.
 Nympharum cultus apud anti-
 quos. II. 56. cognomina.
 57.
 Nympharum simulacra quae. II.
 57. 58.

Oprificis pro OY. I. 73.
 Obeliscus parvus Aegyptius
 Florentiae, ubi nam. I. xxxv.
 Obstetrices Medicae. I. 404.
 Oceanus cur Pater Deorum. I.
 XLIV.
 Oöogenarius Classis. III. 66.
 Ocularii Fabri. I. 407.
 Oculos statuis reponere mos
 Aegyptiorum. I. LXXXIII. I.
 407.
 Officia minora primum, mox
 maiora in faxis enumerata.
 III. 84.
 Officinae scilicet, & eorum
 insignia. III. 152. 153.
 Officinae vasculares Arretii.
 II. 320. 326. earum notae.
 Ibid.
 Olcastro coronati victores in
 Olympicis. I. 185.
 Olea & unguenta quae in bal-
 neis adhibita. III. 211. 212.
 Oliverius de Abbatibus Hanni-
 bal laudatus. III. 59. 60. 77.
 156.
 Ollarum ad oleum & unguenta
 figura. I. 155.
 Ollae continuae & continentes
 in Sepulchris. I. 437.
 Olympicorum ludorum victo-
 res quae praemia & hono-
 res consequerentur. I. LXVI.
 Opellius non Opellius scriben-
 dum. III. 281.
 Ophialtes primus Sacra Mafis
 fecit. I. XLVI. & seq.
 Opificum adclamationes. III.
 139.

Opsonatoris officium. I. 234.
 Opro miles. I. 241.
 Opciones Classarii. III. 93.
 Opciones in militia qui. II. 62.
 Orantes Ethnici in templis quo
 ritu. II. 49.
 Oratorum & Philosophorum ge-
 stus. I. LXIV.
 Ordo in Coloniae & Municipiis
 sunt Decuriones. II. 210. 211.
 Orlendius Franciscus Domini-
 canus laud. III. 344. 349.
 353.
 Orientem respiciebant qui sacra
 faciebant. II. 49.
 Ornamenta muliebria in Sepul-
 chris sculpta. II. 101.
 Ornatores, & Ornatrices Deo-
 rum. III. 107.
 Ornatoria muliebria instrumen-
 ta, quae. I. 391.
 Ornatoria muliebria instrumen-
 ta in cippis sculpta. III. 18.
 19. 20. 26.
 Ornatrices feminae, quae. I.
 390. 391.
 Ornatrices feminae Dearum.
 III. 107.
 Osuaria defunctorum. I. 227.
 III. 135. 136.
 Ostiensis Coloniae templa & ae-
 dificia praeclara. I. 434.
 Ostiensis Colonia. III. 366.
 Ostiensium Coloniae Magistrat-
 us. I. 309. 311.
 Otus primus sacra fecit Mafis.
 I. XLVI. & seq.

Paedagogorum officium. I. 83.
 Paedagogorum cura. I. 365.
 Paedagogorum munus. I. 357.
 358.
 Pagius emendatus. II. 401.
 Pagnius Ioannes Pisis Medici-
 nae Professor laudatus. I. 7.
 76. Idem antiqua monumen-
 ta in Africa investigavit. III.
 121.
 Palaestrae Magistri. I. 417.
 Pa-

I N D E X

- Palaestrae Vndiores. I. 234.
 Palaestritae munus. I. 367.
 Palma pro praemio data Retiariis & Secutoribus. III. 103.
 Palmerii Matthaei Pisani Chronicon MS. II. 266.
 Pandectarum Flor. collatio a Breckmanno & Salvinio facta. I. 412.
 Panis, qua specie usi veteres. II. 345.
 Panfophia Decentis V. C. uxoris. III. 338. Vide *Decens*.
 Pantomimorum artes. II. 173.
 Papavera tributa Bono Eventui. I. LXVIII.
 Papinius Ioannes Presb. laud. I. 311.
 Parcarum arbitrio vitam hominum pendere veteres dixerunt. I. 356.
 Parcae raptrices puerorum. I. 421. 422.
 Parcae sculptae in Sepulcris. I. 447.
 Parentales libationes. I. 380.
 Parentalia in honorem Caii & Lucii Caesarum quo ritu a Pisani celebrata. II. 4. 5. togis pullis celebrata. 10.
 Pastophorae Iſidis. I. 375. 376. 377.
 Pastophorii forma. I. 375. 376. 377.
 Pastorum habitus. I. LIII.
 Patellae sex sculptae in Sepulcro. I. 443.
 Patellis immixti cibi, & oblatis Diis. I. 371.
 Patera aurea subrepta Athenis e fano Herculis. I. 292.
 Paterae, & tripodes donati Athletis. I. LIV.
 Paterae obsignatae in templis. III. 10.
 Paterae sacrificales quae, publicae & privatae. II. 319. 320.
 Patrafter. I. 218.
 Patria notata in faxis militibus. II. 301. 302. 303. 304. 305.
 Patronae mulieres. II. 73.
 Patroni ab origine, qui. II. 201.
 Patroni Collegiorum & Sodalitiorum. I. 293.
 Patroni Coloniae Pisanae. II. 20.
 Patroni Coloniarum donati statuis cum titulo. II. 169.
 Patroni Coloniarum maximis honoribus cohonestati. II. 190. 191. 192.
 Patroni Coloniarum Parentes appellati. II. 207. 209.
 Patroni & domini adpellati, & maximis honoribus a Coloniais celebrati. II. 20.
 Patroni ubi cooptati. II. 4. 5.
 Patronorum clientela per Legatos procurata. I. 66.
 Patronorum origo, dignitas, munus, honores. II. 198. 199. haud habita acris ratio. 201. Coloniaum splendorem, & commoda curabant. 202. tabulae, & tesserae hospitalis, & diplomata usdem de nata. 203. 204. 205. item statuae. 206.
 Pavimenta musivo opere ornata. I. 155.
 Pavimentum e marmore tessellatum, & alia antiqua monumenta Florentiae reperta. III. 312.
 Pauliorum villa. II. 101. 102.
 Paulotius Rictorus Nob. Clastinus. II. 402.
 Pausanii navium. III. 92.
 Pedibus inter se comondis & compositis sculpta Aegyptiorum simulacra. LXXXIII.
 Pegasus Poëtarum equus. I. LXXII.
 Penates Dii Praefites Etruscorum. II. 230. 132.
 Penthei tyranni fatum in marmoreo vasculo expressum. I. LXXVII.
 Perfectissimi titulus cui datus. I. 195. 196.
 Perpernorum gens. II. 64.
 Phari sive turres cum Miseni, tum Ravennae. III. 84. 84-Phi-

R E R V M.

Philippi Caesares nomen Classi
Misenensi dedere . III. 73.
79. 80.

Picchiantius Philippus laud. III.
288.

Pietas Dea a Romanis culta . I.
240.

Pilei usus apud veteres . II. 130.

Pinea nux Saturno sacra . I.
55.

Pineae nuces impositae tripodi-
bus, ornamenta Sepulcrorum.
I. 267.

Pisana Respublica . II. 16.

Pisani Antoninum Pium Caesa-
rem coluerunt . II. 12.

Pisani devoti Hadriano & An-
toninis . III. 27.

Pisani rei navalis gloria illustres,
Portum & Classes habuere .
II. 25.

Pisanorum antiqua monumenta
permulta ob incuriam civium
periere . III. 156.

Pisani Laconicum descriptum
& illustratum . II. a pag. 185.
ad 232.

Pisani antiquitas : templum
Cereris a quo dedicatum . II.
1. Colonia Iulia Obsequens;
Duo capitula columnarum
marmorea descripta 2. Ibid.
eius Theatrum, & Amphitheat-
rum . 2. Ibid. Thermae Pi-
sanae . Ibid. Arcus cum sta-
tuis erectus in honorem Caii
& Lucii Caesarum . 4. 5. A-
ra, Forum, Augusteum . Ibid.
quomodo Parentalia in eo-
rum honorem celebrata . 5.
Aedes, Basilicae Pisanae . 5. De-
curiones, Flamines, Ponti-
fices minores . 10. Patroni
Coloniae Pisanae Lucius &
Caius Caesar . 10.

Piscensis Dioecesis . III. 277.
278.

Piscinae Romanae . III. 210. 211.

Piscinarum usus, & luxus apud
veteres . I. 142.

Piscis Christum significans in

Christianorum Monumentis .
I. 208. 209.

Pisis templum & sodalitium Her-
culis Somnialis . I. 292.

Pistor Candidarius . II. 145.

Pistoriae artis instrumenta . I.
370. 371.

Pistorienfes Velina tribu cens.

II. 122. Milites sub Septimio
Severo indicati . 123. cur di-
di Pistorienfes . 124. Pistorii
ius dicebat Corrector seu Prae-
ses Tusciae . 125. Colonia a
Sylla deducta . 125. Pistoria
familia . 125. Iovis Inferi, seu
Summani cultus . I. 126.

Pistorium, olim Pistoria . II. 111.
121. & seqq. vetus Munic-
ipium . II. 122.

Plantis & germinibus pueri ad-
similati ab Homero . I. 409.

Platonis Dialogus de Pietate non
de Sanctitate . I. 290.

Plautiae familiae insignia . I. LX-
xiv.

Plautus quando floruit . II. 124.

Plebiscita in loco sacro acta . II.
5.

Plebs urbana . II. 286. 291.

Plinii villa ubi fuit, describitur .
II. 92. 356. 357.

Plumbarii officium quod nam .
III. 56. 57.

Plumbarii milites . III. 57.

Pluto Aesius . III. 90.

Poggius laud. III. 311.

Politianum . II. 425. Arretini Fi-
denates : antiqua aedificia .
426. antiquae familiae . 428.
Museum Buccellium celebre .
Ibid.

Politianus Angelus laud. II. 78.
III. 311.

P. Politus Alexander laudatus . I.
xxx1.

Pollucis pugna cum Amyco
Bebrium rege . I. LXXIII.

Polymorphus Aegyptiorum Dae-
mon . I. LXXXI.

Polynicis & Eteoclis discordia .
I. 16.

n 2

Pe-

I N D E X

Pomius Zenobius I. C. laudatus, III. 364. 365. 368.
Pomponius Laetus, III. 50.
Pompina Tribu centi Arretini. II. 62. 272. 291. 299. 300.
Pondera a quibus curata. I. 309.
Pondera & mensurae veterum a quo illustratae. I. 264.
Pontedera Iulius laudatus, III. 326.
Pontificalia insignia quae. I. LXIX.
Pontificatum adepti quae populo largirentur, II. 16.
Pontifices in Coloniae creati maiores & minores, II. 277. 278. 279. item maximi.
Pontifices Quinquennales in Municipiis & Coloniae, II. 284.
Poppaea Sabina cum titulo Divae, II. 48.
Populonium colonia Volaterranorum, II. 168.
Possidere maritum de uxore dictum, I. 423. 424.
Potitii & Pinarii Sacerdotes, II. 239.
Praefecti vehiculationis, III. 91.
Praefecti Legionum munus, II. 197.
Praefecti Praetorii dignitas, II. 194.
Praefecti Vigilum munus, II. 194. 195.
Praefecti Vrbi curam ponderum & mensurarum habebant, III. 8.
Praefectorum Urbanorum nomenclatura peraccurata desideratur, III. 3.
Praefectorum Vrbi numerus ex lapidibus ampliari potest, I. 387.
Praefecti Classis, III. 84. 85. 90.
Praefectus Urbis adpellatus Clarissimus Vir & Illustris, I. 262. 263.
Praeficarum habitus, I. 226.
Praemia Athletarum, I. LIV.
Precationes funebres, I. 422. 425. 426.

Praetores Etruriae, II. 18. 61.
Praetoria ornamenta quae, II. 295.
Praetoriani milites qui, I. 190.
Praetoris munus, II. 61.
Pratum, nunc urbs Etruriae, a quo conditum, II. 127. 128.
Precum elegans descriptio apud Homerum, I. 178.
Priapus hortorum Deus, I. 95.
Primipilus Classis, I. 248. 249.
Principales Beneficarii, II. 358. 359.
Procuratores pecuniae publicae in Coloniae, II. 98.
Protektorum munus, II. 197. 198.
Puccius Flavius Archipresb. Clusinus laud., II. 424.
Pueri immature obiti a Diis rapiti credebantur, II. 139.
Puerorum epitaphia Graeca, I. 463. 464.
Pueros noctu sepeliebant veteres ut oculis acerba funera subtraherent, I. 148.
Pullariorum officium, III. 136.
Punica lingua Hebraeae affinis, I. 380.
Puncta duo numquam in Romanis Inscriptionibus observata, I. 295.
Puncta in principio & fine versuum in faxis, II. 35.
Putei dedicatio, II. 312. 313.
Pythagora Etruscus, II. 397.

Q. non habent Graeci, I. 152.
Quadriem Dacico adiecti forsitan Traianus, III. 64.
Quadriem Romanorum nomina, III. 70. 71.
Quatuorviri iuri dicundo, II. 90. 91.
Quatuorvirorum iuri dicundo dignitas in Municipiis & Coloniae, II. 122.
Quinquennales Colonici, II. 284. 314.
Quinquennales viri in Coloniae II.

R E R V M.

II. 96. Triumviri, Quatuorviri 97. item in Collegiis. Ibid.
 Quinquieres veterum. II. 186. 187.

R Adagatii Gothorum regis interitus. II. 83. eiusque profugatus exercitus. III. 338.
 Radiata corona Etruscorum inventum. I. LXXV111.
 Raphaël Urbinas antiquorum operum admirator. III. 49. 50. Magister aedificiorum delectus a Leone X. Ibid.
 Rapti pueri & puellae a morte. I. 419.
 Ravennae Classis. II. 182. 183. 184.
 Ravennatum Classis. I. 240. 241. & seqq.
 Redius Gregorius Baiul. laud. II. xiv. II. 212. 261.
 Regum propria est beneficentia. I. 385.
 Reinesius Thomas laudatus. I. xxi. xxxviii. item emendatus. I. 244.
 Requietorium. II. 160.
 Retiariorum & Secutorum ludus. III. 98. 99 eorum vestis, subligacula. Retiarii imago. Ibid. & 100. 101. 102.
 Retina prope Misenum. I. 184.
 Revillas D. Didacus Abbas laud. III. 143.
 Rex Sacrorum, eius munus. II. 454.
 Ricafilius Io. Bapt. Canonicus Flor. laud. I. 317.
 Riccardiana Bibliotheca. II. 266.
 Riccardiani Horti. III. 269. 270.
 Riccardius Ioannes laud. III. 311.
 Riccardius Riccardus primus omnium inscriptos lapides in Florentiam intulit. I. xxxii. 114.
 Riccardius Franciscus Marchio laud. I. xxxiii. xxxiv.

Ridolphinus Venustus laud. III. 59.
 Rinuccinius Carolus Marchio laudatus. III. 354.
 Robortellus Franciscus laud. II. 19. III. 154.
 Rhodius Ioannes laudatus. III. 199.
 Rhoemetalces Rex Thraciae. I. XLV11. & seqq.
 Rodolphus Nicolaus Cardinalis laud. I. 318.
 Rogatores a Scaena qui. III. 30. 31.
 Romae Deae Flamines. II. 50.
 Romani cives classibus serviere. III. 96.
D. Romulus Faesulanorum Episcopus. I. 103. 117.
 Ronchegallus Ioannes I. C. III. 192.
 Rosaria assignata Sepulcris. I. 341.
 Rosarum sparsio in funeribus. III. 20. maximus etiam usus in conviviis. ibid.
 Rudiarii imago. I. LX111.
 Ruggerius Ferdinandus Archiepiscopus laud. III. 306. 310.
 Rufellani Etruscae. II. 290.
 Rustichius Marcus Historicus Florentinus. III. 345.
 Rutilii Numantiani Galli loca Itinerarii expensa. II. 156. 157.

S praetermissa in fine vocum. I. 325. 446.
 Sabatia festa. I. 332.
 Sabatina Tribu censu Volaterrani. II. 162.
 Sabatina Tribus. II. 191.
 Sabatius cur dictus Iupiter, item Bacchus. I. 332.
 Sacer quid significet. I. 562.
 Sacerdotes apud Classes Miseni & Ravennae. III. 97.
 Sacerdotes Bellonarii. II. 150.
 Sacramentorum munus. I. 309.
 Sacra Classiariorum. III. 97. Sa-

- Sacra Etruriae forte fuere Bacchi mysteria. II. 283.
 Sacra Genio facta natali die. I. 323.
 Sacrificialia instrumenta domestica, quae nam. I. 337.
 Sacrificium publicum in inferiis Lucii Caesaris. II. 10.
 Sacrorum Regis munus. II. 454.
 Sadoletus Iac. Card. laud. I. 186.
 Salii Palatini, Salii Capulati. II. 296. Salii Albani. 297.
 Saliorum munus & dignitas, Salii Deorum. II. 296.
 Salmasius emendatus. III. 282.
 Saltatio armata. II. 108.
 Saltatores Etrusci. II. 112.
 Salvinius Antonius Maria laudatus. I. xvi. xvii. xxv. xxvi. xxix. 173. 194. II. 42. 69. 136. 140. III. 121.
 Salvinus Salvinius Canonicus Florentinus laudatus. I. xxxi. II. 89. III. xxiii.
 Salutationes funebres. I. 370. 385. 395. 419. V. *Adlationes*.
 Samuelli Claudius Eques laud. II. 411.
 Sancti Caelicolae Urbium Patroni. II. 199.
 Sanctorum invocatio & ad eorum orationes commendatio. I. 219.
 Sanleolinus Sebastianus laud. III. 24. 25.
 Sanfedonius Ioannes Patric. Senenf. laud. III. 28.
 Sanvitus Bartholomaeus. III. 41.
 Sarciorum villa. III. 359.
 Sarcinatrices feminae. I. 462.
 Sarcophagi, arculae, & ollae titulo vacuae. I. 276.
 Sarcophagi raro inscripti. II. 182.
 Sarcophagus antiquus marmoreus in Arno flumine inventus. III. 277.
 Sassinatum antiqua monumenta. II. 351.
 Scaenae ornamenta vestes & alia. III. 30. 31.
 Scaenae pictae apud veteres. I. 391.
 Scaenici Artifices. II. 175.
 Scaenicorum ludorum Praefecti III. 31.
 Sclaria in Sepulcris. I. 150.
 Scalettius Philippus Maria Sacerdos Flor. laud. I. 462.
 Scaptia tribus Faesulanorum & Florentinorum. I. 445. II. 94. 95.
 Scarabeorum origo & usus ex Aegyptiis. I. Lxxx1. & seq.
 Sceletus mortui hominis in convivio adlatus. III. 20. 21.
 Schola Gentilium quae. III. 337.
 Schola Palatina. III. 336. 337.
 Scribae Classarii. III. 93. 94.
 Scribarum Classariorum officium. I. 249. 250.
 Scribarum Vidorum munus. I. 400.
 Scribendi ars per compendiaris notas. I. 349.
 Scrupuli horarum, qui. II. 42.
 Scurrae veterum. II. 176.
 Scutorum forma, lora, anuli. I. Lx. Lxi.
 Secutoris victoris imago. III. 98. 100. 101. 102. 103. eius arma. Ibid.
 Segalonius Matthaeus Florentinus Antiquarius. I. 389.
 Sellae curulis honos. II. 236.
 Sempronius Gracchus. II. 234.
 Senarum antiquitas. II. 33. Etruscis antiquitatibus illustris. 53. 54. eius Magistratus, & Sacerdotes. 34. Decuriones, Augustales, & Seviri Augustales. Ibid. Silvani Dei cultus. Item Nympharum. 56. 57. 58. antiquitates inventae, aqueductus, caput Iovis aeneum. II. 59.
 Serapis comes Aesculapii. I. Lxiii. item aliorum Deorum. Lxiv.

R E R V M.

- Sevirorum Augustalium munera, curae, auctoritas. II. 54. 55.
- Sepulchri negotiantes unguentorum. I. 399.
- Septimianenses sculptores & lapidicinae prope Faesulas. III. 162.
- Sepulcra defunctorum cur collocata in hortis. I. 341.
- Sepulcra extra urbem. I. 416.
- Sepulcra in orbem inscripta. I. 89.
- Sepulcra quibus legibus & poenis condita. I. 298.
- Sepulcra secus publicas vias condita. I. 370.
- Sepulcra unguentis perfusa, & corollis ornata. I. 355. 356.
- Sepulcra, urnae & arculae titulo vacuae. I. 275. 347. 348.
- Sepulcri partium distributio. I. 164.
- Sepulcrorum fenestrae. I. 25.
- Sepulcrorum ornamenta quae. I. 384.
- Sepulcrorum violatores territi minis & diris. I. 268. 343. 344.
- Sepulcrum Christi fuit hypogaeum. I. 384.
- Sepulcrum dictum domus aeterna. I. 56.
- Sepulcrum dictum Heroum. II. 23. 24.
- Sepulcrum sibi viventes condebant. II. 31. 72.
- Sepulcrum *συνα* dictum. I. 454.
- Sepulturae locus decretus a Decurionibus viris praestantibus. I. 213.
- Sepulturae ubi conditae. I. 291. 292.
- M. Sergius Silus dextra carens fortiter pugnavit. I. XLV111. & seq.
- Serpens cristatus & cornutus. caudam ore prehensens, quid notet. I. LXXIV.
- Servitores Deorum qui. III. 104. 105. 106. 107. I. 236.
- Servianus & Varus Consules. I. 313.
- Servitores Ecclesiae & Sanctorum. III. 105.
- Servorum & Servitorum discrimen. III. 105. 106. eorum munus. Ibid.
- Servorum immensum famulitium apud Romanos. III. 9.
- Seviri Augustales. II. 96.
- Seviri Augustales in Coloniis. II. 167. 168.
- Sestium, & Sestimates. II. 346.
- Collegium Centonariorum. 346. 347. sub clientela Imperatorum. 347. 348. 350.
- Alimentarii pueri & puellae apud eos. 349. Municipium & Respublica. 352. Patroni. Ibid.
- Seviri Magistri Augustales five Augustalium in Coloniis & Municipiis. II. 55.
- Sexviri Coloniae, & Sexviri Augustales. II. 308. 309. 310.
- Sigilla obsignatoria, quae formam pedis referunt, quem usum habuerint. III. 267. 268.
- Sigillabant supellectilem veteres. I. LXIX.
- Sigillata vasa templi & Deorum. III. 10.
- Sigillis obsignata loca cum publica tum privata. III. 297.
- Sigillorum usus ab Aegyptiis. III. 119.
- Signa caelestia cur sculpta in gemmis anularibus. I. LIX.
- Signa Deorum Larum Etrusca. II. 129. 130.
- Signa & Statuae Nympharum. II. 57. e qua materia. ibid.
- Sileni, & Satyri personati in festis Dionysiacis. II. 108.
- Silvano cratera dedicatum. III. 165.
- Silvanus comes Herculis. I. 122.
- Simitur, pro *simul*. I. 420.

I N D E X

Simonius Iulianus Praefectus
 Urbis. III. 3.
 Simplesse Classarii qui. I. L. 61.
 Simpuvium sive fumpulum in
 aris sculptum cum patera.
 I. 339.
 Simulacra Deorum e qua ma-
 teria. II. 57. 58. dedicata
 cum basi. ibid.
 Simulacra Deorum navium tu-
 telarium. I. 239.
 Singulares Equites qui. II. 197.
 198.
 Siponiariorum munus aquam
 spargere. I. 131.
 Situla sacra ad uium Ecclesiae
 Graecorum. III. 12. 13.
 Sitalae usus apud Aegyptios &
 Etruscos. III. 12.
 Smegmata in balneis adhibita.
 III. 212.
 Socci tributi Hymenaeo. I.
 LXVIII.
 Socratis imago sculpta in gem-
 mis anularibus. I. LVII.
 Sodales Augusti. II. 55.
 Sodales instituti in honorem
 Caesarum. II. 19. iisdem da-
 ti adparitores. ibid.
 Sodalitiorum Patroni. I. 293.
 Sol Dominus & Invictus adpel-
 latus. I. 114. 115.
 Sol radiis ornato capite. I. 337.
 Solidi Romani qui. III. 5.
 Solon gemmarum Scalptor cele-
 bris. I. XLVII.
 Somnia ab Hercule impetrata
 in eius templo. I. 292.
 Somnia a Diis immissa. II. 134.
 Somniales Dii, qui, & cur ita
 dicti. II. 134.
 Somno Perpetuali h. e. Morti
 sacri tituli sepulcrales. I. 383.
 384.
 Sorte & sortito munera gesta.
 II. 293. 294.
 Sortes funeris. I. 385.
 Sortes Praenestinae. I. 264.
 Spania, pro Hispania. I. 338.
 Spectabilis titulus, cui datus.
 II. 195.

Specula muliebria sculpta in
 Sepulcris. I. 443.
 Specularia in usu apud vete-
 res. I. 359.
 Speculatorum militum officium.
 I. 305.
 Speculorum forma & usus. I.
 359.
 Spigliatorum horti Florentiae.
 II. 24.
 Sponius Iacobus emendatus.
 I. 406. laudatus. I. XXI. XXIV.
 Sponsalia & convivia publica
 intermissa in inferiis Lucii
 Caesaris. II. 10.
 Sportulae missiles ex ebore. II.
 449.
 Spuria monumenta cur non re-
 iicienda interdum. II. 101.
 eorum notae. 102.
 Stata Mater cum Vulcano com-
 munem aram habuit. III. 111.
 Statae Matris ara. III. 108.
 109. forte portatilis; eius cul-
 tus. 110. haec Dea eadem
 ac Vesta, sive Tellus, sive For-
 tuna. ibid.
 Statuae & imagines Patronorum
 in Colonia. II. 206.
 Statuae pedestres triumphali or-
 natu, equestres inauratae, de-
 dicatae. II. 10.
 Statuae virorum illustrium de-
 dicatae in Foro, in Basilicis,
 in Museis, in Bibliothecis,
 in Theatris. II. 264. & seqq.
 Statuarum dedicatione datum
 epulum, crusta & mulsu,
 item ludi. I. 324. 325.
 Statuis repositi oculi & pretio-
 sa materia. I. 407.
 Stephanophorae. I. 413.
 Stipendia militum Classiariorum.
 I. 237. 240. 243.
 Stipendia emeritorum militum
 Classiariorum. III. 94.
 Stoicus Philosophus Cortonen-
 sis. II. 397.
 De Stofch Baro Philippus laudatus.
 I. XL. XLVIII. LV. II. 138.
 Strotia Bibliotheca. II. 297.
 Stro-

R E R V M.

- Strotium Museum Suburbanum. I. xxxvi.
- Strotius Alexander egregium scripsit antiquorum lapidum Synagma. II. 262.
- Strotius Aloysius Episcopus Fesulanus laud. I. xxxvi. xxxvii. II. 87.
- Strotius Carolus Thomas laudatus. I. xxvii. xxx. xxxvii. 389. III. 348.
- Strotius Carolus Senator Florentinus laudatus. I. xxxvi. eius Bibliotheca. Ibid. 26. 32. 363. 374. II. 18. 79. III. 2. 311. 347. 348. 350.
- Stroza Leo Praeful laudatus. III. 283. item eius Museum. 284.
- Structores qui. Structores parietarii. I. 154.
- Strues lignorum congestae, & incensae in inferis. II. 10.
- Suarefius Ioseph Episc. Vasion. laud. I. 265.
- Subligaculorum usus. II. 108. 109.
- Suboptiones milites qui. II. 62.
- Subpraefectus Classis. III. 90.
- Sador quomodo eliciatur. III. 188.
- P. Sulpicius Quirinus Consul Legatus in Syriam. III. 117.
- Supellectilarius Servus. I. 231.
- S. Suianae Martyris corpus. III. 358. 359.
- Syllabam geminam pro una efferebant veteres. I. 360.
- Syllabas concurrentes quandoque non geminabant veteres. I. 190.
- Syllae coloniae. II. 84.
- Symphoniaci classium. III. 60. 92.
- Tabernae publicae clausae in inferis Caesarum. II. 10.
- Tabula ichnographica veteris aedificii & monimenti. I. 460.
- Tabulae aereae affixae parietibus. I. 259. 260.
- Tabulae figendae perforatae in aliquot locis. II. 9.
- Tabulae hospitii oblatae Patronis Coloniarum. II. 198. 199. 200. 203. 204. 205.
- Tabulae votivae ex aere in templis fixae. III. 14.
- Tabularii Classis. III. 94.
- Tabularii domus Augustae. III. 300.
- Taglia Antonius Eques laud. III. 35.
- Talamonis portus. Senensis. II. 59.
- Targionius Ioannes laud. III. 16. 364. eius Iter eruditum. Ibid.
- Tarugius Io. Baptista Episcopus. Cluinus. II. 400.
- Tauticus character quid apud Aegyptios notet. I. LXXXIV.
- Tegulis clausa sepulcra, & eorum loculi. I. 215.
- Telesphorus eum cum membro arrecto. I. 330.
- Templa Deorum condita, & resecta Haruspicum monitu. II. 92.
- Templa encarpis ornata. I. LXXV.
- Templum Augusti ad Minervam. II. 9.
- Tentyritae homunciones in Nilo captantes crocodilos. I. LXXXV.
- Terra omnium rerum parens. I. LXXVI.
- Tesseræ gladiatoriae eburneae. I. 265.
- Tesseræ gladiatoriae; item militares. II. 448. 449.
- Tesseræ hospitales. II. 5. 9. 198. 199. 200. 203.
- Tesseræ militares. I. 67. 70.
- Tesseræ spectaculorum. I. 74.
- gladiatoriae. 75.
- Tesserarii militis munus. II. 26. 27.
- o Tef-
- T** Abellariorum officium. I. 114.
- Tabellarum ceratarum usus apud veteres. I. 309.
- Tabernacula cum Idis imagine delata in eius pompis. I. 375.

I N D E X

- Tesserarum genera. II. 26. 27.
 Thalamifera Iſidis Puella. I. 375.
 376. 377.
 Theanus Antenoris uxor. I.
 LXXV.
 Theatralium inſcriptionum col-
 lectio faciendâ. III. 31.
 Theatrum antiquum Florentino-
 rum ſtatui virorum illuſtri-
 um ornatum, cum eorum e-
 logiis. I. 37. II. 264. 266.
 Theatrum Scauri. I. 391.
 Thermae Diocletiani. III. 280.
 Thermae Florentinae Coloniae.
 III. 312.
 Thermae Romanorum. III. 214.
 Theta nota mortis in Sepulcris.
 I. 84.
 Thomas e Comit. e Gherarde-
 ſca Archiep. Florent. III. 346.
 Thura in ſacris adhibita. I. 337.
 Thurarii qui. I. 337.
 Thyatira Lydiae urbs: certamina
 in ea celebrata. I. XLV.
 Tiberis, eius origo. II. 337.
 Tiberis Italiae fluvius. I. 241.
 Tibiarum uſus in ſpectaculis. III.
 31.
 Tibicines in publicis ſacris Ro-
 manorum. II. 240.
 Tibicines nautici. III. 60.
 Tiſernates illuſtres, in clientela
 Antoninorum. II. 340. apud
 eos templum Veneris. 341.
 templum Mercurii. 342. Ti-
 ſernates familiae veteres. 343.
 344.
 Tiſernates Tiberini patronum ſi-
 bi cooptarunt Plinium Secun-
 dum. II. 355. templum ab eo
 conſtructum, eorum Patroni,
 qui nam. 355.
 Tiſernum, Tiſerna Tiberina. II.
 337. 338. eius laudes. 339.
 340.
 Titius Sigismundus Senenſis. II.
 59.
 Tituli dati Praefecto Vrbi. I.
 262. 387.
 Tituli nullo ordine denotati Viris
 in vetuſtis lapidibus. II. 285.
 Tituli ſepulcrales miniati. I. 410.
 Tituli ſepulcrales fixi metallo ſub
 ollis. I. 30.
 Tomaſinus Iac. Phil. laud. I. 66.
 Tommaſius Io. Bapt. Nob. Se-
 nenſis. II. 76.
 Togis pullis inferiae celebratae.
 II. 10.
 Translatio Corporis S. Zenobii.
 III. 346. 347. 348. 349.
 Translatio cinerum & cinerum a-
 pud veteres Ethnicos. I. 421.
 Transvectio Equitum. II. 63.
 Tribum mutabant coloniae. II.
 95.
 Tribunal marmoreum in foro.
 I. 434.
 Tribum Claſſium num fuerint. III.
 86. 87. 88. 89.
 Tribuni Voluptatum munus. III.
 334. 335. titulus his C. V. da-
 tus. 338.
 Tribus una pluribus coloniis com-
 munis. II. 191.
 Tribus Ruſticae nobiliores Vr-
 banis. II. 273.
 Triclinia. II. 138. 139.
 Triclinia candelabris ornata. III.
 130.
 Triclinium Graecorum. I. 15. 82.
 & Latinorum. 75.
 Trierarchae. III. 91. 92.
 Trierarchae Claſſium. III. 87. 91.
 Trierarchae praerant Liburnis &
 Trieribus. III. 75.
 Trieraetae. III. 60.
 Trieres, & Quadrieres veterum.
 II. 186. 187.
 Trieribus praefuere Gubernato-
 res. III. 72.
 Tripodes cum pineis nucibus
 ſculpti in Sepulcris. I. 269.
 Triremes Romanorum quibus no-
 minibus adpellatae. I. 239.
 240. 241.
 Tritici peregrini largitio ſub Ve-
 ſpaſiano facta. I. 449.
 Triumviri coloniarum deduſto-
 res. II. 90.
 Triumviri Monetales. I. 387.
 Tropaea C. Marii. II. 254.
 Tro-

R E R V M.

- Tropaea quibus Diis dicata : summa religione culta , taeniis ornata . III. 23. 24.
- Truentinorum urbs . II. 182.
- Tutela navium Classis . I. 239. 240. III. 68.
- Tutiliorum familia celebris . II. 396. 397.
- Typographica ars facile poterat nota esse antiquis : cur iisdem non nota . III. 119.
- V** . Rotunda inferius forma usurpatum . I. 261.
- V. vitae index scriptum in titulis . I. 157.
- Vale cur scriptum in sepulcris . I. 120. 147.
- Vale & salve dictum Defunctis . I. 45. 46. 50.
- Valeriae Messalinae liberti . I. 460.
- P. Valerii Poplicolae imago . I. LXXI.
- M. Valerius Homullus Consul imperante Antonino Pio . III. 291.
- Valerudinaria Romae . I. 462.
- Valletta Nicolaus laud. III. 62.
- Valsechius Virginius laud. I. 5.
- Varchius Mons . III. 126.
- Vasa argentea celata . I. 411. 412.
- Vasa Diis donata . II. 138.
- Vasa fictilia ab antiquis Vasculariis Arretii peritissimo facta . II. 320. 326.
- Vasa templi vel Deorum obfignata sigillis . III. 10.
- Vasarius Georgius laud. II. 332.
- Vascula myrrhina . II. 380.
- Vascula vitrea litterata . I. 256. 265.
- Vatzdorsus Comes Henricus laudatus . II. 103.
- Vcellius Paullus egregius Pistor Florent . II. 265.
- Vecchiectus Hieronymus laudatus . I. xxxv. eius quoque frater Ioannes Baptista . Ibid.
- Vedii , non vero Ovidii numisma . I. 366.
- Vela in navibus duplicia , maiora & minora . III. 62.
- Vesamine sacro ornatae Ancillae Christi . I. 374.
- Velarii duplicarii qui . III. 62.
- Velato capite sacrificia veteres peragebant . II. 286.
- Velatorum Accensorum munus . II. 285. 286.
- Velina tribu censu Pistorientes . II. 122.
- Velis ornatum theatrum . I. 114.
- Veneri speculum tributum . I. 359.
- Veneris galeatae signum . I. L. 21.
- Venus Caelestis in Africa culta . I. 21.
- Venus Decens . II. 381.
- Venus Murtia . II. 36.
- Venus quarta Adonidi nupta . I. LXXI.
- Venuti Nicolaus Marcellus Marchio , & Eques laud. II. xv. 362.
- Venutus Philippus Abbas laudatus . II. xiv. 398.
- Venutus Rodulphinus laud. III. 127.
- Verba antiquitus tam activa quam passiva . I. 146.
- Vergilius , an Virgilius scribendum . I. 116.
- Vernae qui sint . I. 171.
- Vernulae Castrenses . III. 272.
- Verrii veteres clari . III. 161.
- ea familia Faesulis clara . 102.
- Vestae ignis aeternus a Vestalibus custoditus . I. 334.
- Vestalum Virginis Maximae munus . I. 334. Vid. Virgines . V. Bullae.
- Vestes litteris ornatae apud veteres . I. LXXII.
- Vestiarum liberti munus . I. 295. 296.
- Vestis alba in sacris . II. 49.
- Vestis alba propria sacra facientium . II. 253.
- Vestis alba triumphalis in triumphalibus ludis . II. 253.
- Vestis regia Imperatorum , quae item Graecula . III. 21.

I N D E X

- Vestis segmentata; I. 411. item pallium. I. 411.
 Vestitores Deorum. III. 106.
 Veterani milites Classium quando honestis missione donati. I. 237. III. 95.
 Veteranorum notata tribus, patria in honestis missionibus. I. 260.
 Vetulonium urbs Etruriae. II. 289. 290. 291.
 Via Aemilia restituta ab Antonio Pio. II. 19.
 Vise Cassiae columna miliaria. I. 302.
 Viatorum officium. I. 434.
 Vicanae mulieres colentes Bonam Deam. I. 324.
 Vicanae Mulieres in sacris seminarum locum habuere. II. 318.
 Victores ipsi victimas immolabant. I. 414.
 Victoriae ex ebore antiquo. I. 367.
 Victorii Petri Schedae. II. 347.
 Victorius Eques Franciscus laud. II. 24. 176. 312. 347. 395. III. 150. 284. 285. 313. 335.
 Victorius Petrus laud. I. 28. II. 63. 107. 111. 114. 427. III. 24. 25. 311.
 Vicus Romae ab ara marmorea didus. I. 406.
 Vigilum Cohortes VII. earum institutio. I. 126. II. 194.
 Vignolius Ioannes laud. I. 258.
 Villae antiquae & monumenti Ichnographia. I. 459. 460.
 Vinalia festa. II. 110.
 Vini ministri in conviviis pueri elegantes. I. 407.
 Vinum myrrha conditum apud veteres. II. 380.
 Vinum novum Iovi libatum. III. 288.
 Violatores sepulcrorum territi minis & exsecrationibus. I. 268. 343. 344. III. 136.
 Virgiliani Codicis emendati inscriptio emendatio. II. 452. 453. 454.
 Virgilii Medicei Codex. II. 16.
 Virgines Vestales infolatae, ac confis crinibus, & quibus calceamentis ornatae. I. 334.
 Virginitas valde commendata apud veteres. I. 272.
 Virorum illustrium elogium antiquitus scripta. II. 260.
 Visceratio hoc est carnum distributio. I. 35.
 Vittrarii artifices nomen suum in vasculis sculpsere. I. 265.
 Vittae seu saeniae lyrarum ornamenta. I. 21. 211.
 Vittis pumceis limina Bonae Deae velata. I. 324.
 Vmbriae xv. Populi. II. 61.
 Vnciae Romanae typus. III. 4. 5. respondet Florentina. 5. 6.
 Vndores in balneis & in palaeis. I. 234.
 Vndorum officium in balneis. I. 348.
 Vndorum Scribarum munus. I. 400.
 Vnduaria adiuncta gymnasiis, balneis curiis & basilicis. I. 234.
 Vnguenta seplasia. I. 399.
 Vnguenta quae in usu apud Graecos. III. 211. 212.
 Volaterrarum laus ab antiquitate. II. 147. 148. Bellonae cultores. 148. 149. 150. Nortiae Deae. *Ibid.* *Fortunae*, Pacis *Ibid.* & 151. Cereris Frugiferae. *Ibid.* Herculis. 153. Volaterrani dicti *Etrusci*. 154. eorum theatrum; rudera & fragmenta, quae superant. II. 154. Vada Volaterrana. *Ibid.* Caecina, Albini villa. 154. 155. 156. 157. Salinae Volaterranae. 156. 157. Caecina familia clara. 158. 159. 160. 161. 162. aliae familiae indicantur. *Ibid.* Tribus eorum Sabatina. 162. Optimi cives dicti. 163. A. Persius Flaccus Volaterranus. 163. Viri sanctitate celebres. 164. 165. Petronia

R E R V M.

Familia. 165. 166. Magistratus Urbis, de quibus Aristoteles. 167 Colonia Populonium. 168. Ilva insula. Ibid. Patro- num habuere M. Tullium Ci- ceronem. 169. Volaterrano- rum opes. 188. arma navalia. Vota a libertis nuncupata pro sa- lute Dominorum. II. 50.
Vota Nymphis nuncupata. II. 56. 57. 58.
Vota pro salute Neronis nuncu- pata. II. 47.
Vota quomodo & quando solu- ta. II. 49. 50.
Vota velato capite, & elata in caelum dextra manu. II. 49.
Vraniae Musae imago. I. LXXXII. 1.
Vrnae cinerariae columellis im- positae honoris gratia. I. 392.
Vrnae sepulcrales cur in modum fani. I. 350.

Vrsus fileatus non longe a Palu- tio Liciniano. III. 81.
Vtribus vina recondita. II. 108. 109. 110.
Vulpus Ant. M. Soc. Iesu Presb. laud. III. 153.
Vxores dictae *Dominde*. I. 184. licet sub potestate viri. 440.
Vxorum & coniugum mutua be- nevolentia in faxis expressa. II. 68. 69. 70.
Vxorum Ethnicarum encomia. I. 364. 365.

Xanthicus mensis, Syro-Graecum nomen. III. 318. 325. 326.

Zophorus templi. II. 153.
Zephyrinus Comes Robertus laud. I. 348.

INDEX RERVM

QVAE

IN OBSERVATIONIBVS IN TABVLAS L

HVIC VOLVMINI III. ADIVNCTAS

ADNOTANTVR.

- D**e **A**bbatibus, Florentina nobilissima Familia. LXXXIV.
 Academiae Romanae docti viri. XXVI.
 Adana urbs. XXXV.
 Adonis idem ac Sol. CIII.
 Adonidis comites in venatione apri non pauci Heroes. CXXXVI.
 eius ludus in professione ad venationem eiusdem aprilibid.
 Aegri arcuma vesti. CXI.
 Aegyptii cur varia animalia coluerint. LXVIII. LXIX.
 Aesculapius & Hygia salutares Dii. LXVI.
 Albertinus Franciscus Florentinus, primus inter Italos, qui antiqua Epitaphia in lucem protulit. XXXIII. eius opera enumerata. Ibid. & seqq.
 Alexandri Magni Maced. regis professio in Aegyptum expressa in Lithostroto Praenestino. L.
 Allediae sepulcrum ornatum Diis Desibusque Oceani. XC.
 Amazones Troianis praeliantibus cum Achivis opem tulere. CXL.
 Ambo antiquus marmoreus sacris sculpturis ornatus nunc Florentiae, olim Faesulis. XLIV.
 Ampelus a Baccho dilectus. CX.
 eiusdem Bacchi in curru vesti comes, cur. CX.
 Amphoram tenens Centaurus. CX.
 Amphitheatrales venationes in sepulcris cur expressae. CXL.
- Anagnostae in conviviis, eorum imago. LVI.
 Ancilla Virginis Maximae Vestalis. CXIX. C.
 Andreinius Petrus Andreas Patric. Flor. laud. XVI. XVIIII.
 Angelus Petrus Bargaesus. XXI.
 Animae Defunctorum ad Elysius ductae cur musicis canant instrumentis. XCV. creditae ab Ethnicis caelestes & immortales. LXXXVII.
 Animarum apud Elysius varia studia & curae. XCI. XCII. XCV. XCVI.
 Animarum umbrae & imagines apud veteres. LXXXVII. & seq.
 Anni quatuor Tempestates sculptae in antiquis sepulcris. CXXXI.
 Antinorus Caietanus Eques &c. laud. XXI. XXXI. eius Museum. LX. LXI. LXVII. C.
 Antiquitatis studia mirifice culta a Florentinis XXVIII.
 Aper Calydonius frequenter in sepulcris veterum sculptus quid designet. CXXIV.
 Apollo cum Musis cur sculptus in sepulcris. XCIV. XCV.
 Apotheosis animae Defuncti Libero Patri devoti. CXXXII.
 Apri Calydonii pugnantis cum Meleagro emblemata cur in sepulcris sculptum. CV.
 Aquam rerum omnium esse principium Aegyptii censuere. XCI.
 Aquaeductus Florentinae Coloniae adferuntur. CXLVI.

Ar-

R E R V M.

Archates Bubo Vates Affriorum
statua marmorea & titulo do-
natus ab Afforiis. LXX. & seqq.
Arae defunctorum humiles. CVII.
Arcuma five arcima plauſtri ge-
nus, eius figura. cx. CXI. A
rusticis adhibita in festis Cere-
ris Saturni & Liberi Patris.
CXI. eiusdem currus Bacchi,
exemplum singulare. cx. CXI.
Arcus Aquaeductus Florentinae
Coloniae. CXLVII.
Armorum militarium suspensio,
& ritus dedicationis. XCIII.
Arnulphus Archiepiſcus Florenti-
nus LXXIX.
Affriorum anathema statua mar-
morea Bubonis vatis a pag.
LXVIII. ad LXXII.
Affueri convivium in hortis sub
umbra praefitum. XLVIII.
Affyrii Venerem Archetidem co-
luere. CII.
Aves augurales & divinatrices.
LXVIII. & seqq.

Baccha Bacchi comes cum ſtabello.
Saltans cum thyſo & ciſta
myſtica ad pedes. cx. CXXXII.
Bacchae Liberi Patris comites
in Orgiis CIX. CX. CXI. Tibiis
canunt, & muſica pulſant in-
ſtrumenta. cx. Cum ſpoliis
in morem tropaei ſuſpenſis Bac-
chum curru veſtum comi-
tantes. XIV.
Bacchi domitis Indis triumphus
emblema Sepulcrorum, cur.
XCVI. CXVII. eius comites Mu-
ſae, Viſtoriae & Hercules i-
bid. & ſeqq.
Bacchi Orgia cur in Sepulcris
ſculpta. CIX. eius pompa quae
CXVI. Educatio, pompa, &
Orgia emblemata Sepulcri, &
quare CXXII.
Bacchus amicus frigidae vitis
umbrac. cx. CXI. Ebrius mu-
liebri ſpecie ſculptus. cx.
CXI. Cum Ampelo in Sepul-

cris ſculptus. cx. Ebrius ar-
cuma veſtus. cx. Muliebri
veſte ornatus, & duplici co-
rona. CXIV. Melpomenes ab
Athenienſibus cultus. CXV. e-
ius currum agitat Viſtoria.
CXLII. Inter Deos evocatores
animarum ab inferis. CIX. Cur-
ru veſtus a Centauris emble-
ma Sepulcrorum. CIX. CX.
Baldovinettus Ioannes de Podio
laud. CXIII.
Baptiſterium Florentinum ſervat
duorum Florent. Episcoporum
Sepulcra. LXXIX.
Barberinus Franciſcus iunior Car-
dinalis laud. XLIX.
Beatricis Comitiffae Sepulcrum
Piſis. CXXXV.
Benedicentis ritu num votiva
manus Paganorum expreſſa.
LXIII.
Bibliotheca Lapidaria proponi-
tur. XXVI.
Bibliotheca Rediana Arretii.
XLIII.
Bibliothecae Florentinae inſignio-
res laud. XXII.
Bibliothecarum everſiones. XXI.
Bigae Circenſium. XCII.
Blanchinius Franciſcus Praeful
laud. LXX.
Bocchius Octavius Hadrienſis
laud. XLIX.
Bonarrocius Philippus Senator
laud. XVII. LXIII. LXXV. LX-
XXVIII. CVI. CVII.
Borghinius Vincentius laud. LX-
XV.
Bottarius Ioannes Praeful lauda-
tus. LXXXVIII. CII. CXI.
Brunelleſchius Philippus Archi-
teſtus Flor. laud. CXLII.

Calydonii campi vaſtati ab apro
immiſſo a Diana irata. CV.
Candelabra in conviviis poſita,
quae eorum forma. LVI. LVII.
Canis Diis Laribus ſacer. LXXXI.
Caper grata Baccho victima CXVI.
Car-

I N D E X

- Carpenti antiqui matronarum figura & ornatus ex Etruscis Vrnis. cxxxiii.
- Q. Cascellius Labeo Florentinus ditissimus. lxxiv.
- Castor & Pollux galeati, cur in Sepulcris antiquorum sculpti. lxxxiv. lxxxviii.
- Castores Meleagri comites in venatione apri Calydonii. cv.
- Centauri cur Bacchum curru vehant, musica instrumenta pulsantes; cur vini cupidissimi; in Sepulcris sculpti quid designent. civ. cx. cxli.
- Cerealia sacra. xlvii.
- Cerberus in Orci limine. cviii.
- Ceres accensa lampade quaerens raptam Proserpinam curru vecta a draconibus. cvii.
- Cereris Genia quomodo sculpta. cvii.
- Cerreianus Io. Bapt. Senator Flor. Eques D. Steph. laud. cxii. eius antiquorum monumentorum studium. cxiii.
- Cerretanus Augustinus Maria Canonicus Florentinus laudatus; eius Museum studium antiquarum monetarum. cxii. cxiii.
- Cerretanus Philippus Maria Patricius & Senator Florentinus laud. cxiii.
- Chlamyde amici venatores. cx. xxvii.
- Cibum quoties in die sumebant veteres. lix.
- Circenses editi a Consulibus in municipiis, item largitiones factae. lxxvi.
- Circi ornamenta quae. xcii.
- Clymene Phaëtonis mater eius casum lugens. cxxv.
- Clypei cum imagine Defunctorum sculpti in Sepulcris. cix. cx.
- Clypeorum dedicatio. xciii.
- Clypeus in Capitolio dedicatus Genio urbis Romae. lxxi.
- Cocchius Antonius Mugellanus laud. xlii.

- Coemeterium Basilicae SS. Machab. nunc S. Felicitatis. xxxii.
- Coloniae quomodo deductae. c. ci.
- Colonus cum bubus aratoribus sculptus in Sepulcris. cxviii.
- Columbaria Academia sive Societas Florentiae celebris. cxlvi.
- Comites & famuli Bacchi curru vecti. cix. cx.
- Commodi Imperatoris sacrum in honorem Romae Deae. c. ci.
- Concha Veneris; in ea expressae imagines feminarum post obitum. cxxxviii.
- Coniurati in necem Iulii Caesaris, qui principes fuerint. xc. viii.
- Consules municipia inabant Romae exemplo. lxxvi.
- Convivia sub umbra frigida hortorum data. lxi.
- Convivantium vestes & discumbendi ordo. lvi.
- Cora Latinorum colonia. xxviii.
- Corollae e lana tenui factae. lxxx.
- cxvii.
- Coronariae feminae imago, ars componendi corollas & encarpus. lxxix. & seqq.
- Coronarum venditrices. lxxx.
- Corsinius Nereus S. R. E. Cardinalis laud. xx.
- Cosmus Pater Patriae. xxi.
- Cruetis inter musica instrumenta. cxvii.
- Cupidines sculpti in candelabris. lvi.
- Cupido ante Venerem ludens, vel face eam adurens. cii.
- Cupido nuptiarum Deorum ductor. cvii.
- Cursores in Circensibus. xcii.
- Curribus impositi vulnerati in bello & in castra deducti. cxxx.
- Curru Bacchi sculptus imagine eius Geni. cxli.
- Cyathis vinum ex amphoris hauriebatur. cx.

Defundis arae dedicatae, cur humiles. *cvii.*

Defundorum animae seu potius umbrae pallio circumvolutae in sepulcris expressae. *cxiii.* ab Inferis a Baccho evocatae. *Ibid.*

Delta Graecum sculptum inter cornua tauri Iovis victimae. *ev.*

Devoti & initiati Bacchi mysteriis, quibus emblematis sculpti in sepulcris. *cxiii.*

Dextra manus sacra & auspiciata. *Lxiii.* eam apertam ostendant signa Deorum. *Lxxx.*

Diana adversa Adonidi. *cxxxvi.* Capite galeato venatores excitat ad pugnas. *cxl.*

Dii ambigua voce invocati sive mas sive femina. *Lxxi.*

Dii Benefici & salutare qui. *Lxii.* crediti raptorem puerorum & puellarum. *civ.* Defundis praesides Pluto & Mercurius *cxv.* in sacris coronati. *Lxxxii.*

Diis singulis Genii assignati tamquam famuli & comites. *cx.*

Diomedes vulneratus in castra reductus, vulnera refrigerans. *cxix.* & seqq. eius equi e Thracia abacti ab Hercule. *cxvii.* Eiusdem praecipua facinora & gesta in sepulcro expressa. *cxix.* *cxix.*

Dona votiva Diis oblata ob susceptam valetudinem. *Lxi.* & seqq.

Donius Io. Bapt. Patric. Flor. eius labores laud. *xvi.*

Donatus vulgo Donatellus Florentinus Sculptor aemulus antiquorum. *Lxxxviii.* & seqq.

Dracones cutru Cererem vehunt. *cvii.*

Diptycharum Tabularum Quirinanarum architectonica symmetria. *Lxxxiii.* *ci.* *cii.*

Elephantes loricati Bacchi eorum ducentes. *cxiv.* *cxv.*

Eleusiniis sacris initiati. *cv.*

Elysiis beata loca quomodo indicata in sepulcris. *cxix.* *cx.* eorum situs in extremo Oceano. *Lxxxviii.*

Emblematum in sepulcris expressorum origo, initia, & progressus. *cxviii.* ea non ex ingenio Sculptorum; sed Pontificum auctoritate & approbatione expressa. *cixviii.*

Encarpi floribus referti & pomis donati defundis. *Lxxx.*

Epaphus Phaetontem superbum admonuit. *cxv.*

Epichysis vinarium vasculum ostenditur: in usu in conviviiis apud veteres. *cxvii.*

Epulae ferales Defundis oblatas. *xciii.*

Equorum nomina a ventis desumpta. *xcii.*

Eridani flumen quomodo sculptum. *cxv.*

Eros & Anteros circa Venerem. *cxv.*

Etruscorum sepulcrorum emblemata a Romanis imitata. *cv.* *cv.*

Eunosti sive Proymilii Molendinorum Dei tutelaris imago. *xlvi.*

Evocationes umbrarum Defundorum ab Inferis. *cix.*

Evocator animarum ab Orco Mercurius, Hercules, Bacchus. *cix.*

Fabrettus Raphael saepe laudatus, & emendatus. *xxxvi.*

Fabrilis instrumenta in Sepulcris sculpta, quid significant. *cxviii.*

Faces & arma inversa delata in funebribus. *cxviii.*

Faefularum excidium. *xliv.* *xliv.*

Fati vis quomodo expressa in sepulcris. cii. cv.

Feminarum imagines sculptae in clypeis in sepulcris. cxxxi.

Fercula quot quaeve in conviviis & prandis. lviii.

Ferrantinorum Familia Florent. lxxxvi.

Ficoronus Franc. Antiquarius Rom. laud. xli. clii.

Figiovanniorum Familia nobilis Flor. lxxxvi.

Flabellum generis Baccha Bacchi comes. cx.

Flammeo ornatum caput nuptarum & matronarum; flammei figura. cxxxi. cxxxiv.

Florentinae Coloniae cur pauca nunc exsint monumenta. lxxiii. & seqq.

Florentinorum aureorum Reipublicae Florentinae & aliorum Principum Collectiones Florentinae. cxiii. cxiiii.

Fores sanorum & aedium extrorsum pandebantur. lxxxv.

Francisci Mariae Medicei ab Estruria Principis Pinacotheca. liv.

Friderick Carolus Anglus Nobilis. laud. xix. clii.

Fulcris impositae amphorae vinariae, & epichytis in conviviis & coenis. cxvii.

G Alileius Alexander Architektus Nobilis Flor. laud. cxii.

Gallius Angelus Comes Patric. Flor. laud. xviii.

Geniae alatae poma & flores ferrentes in sinu vestis ornamenta sepulcrorum. cvi. cvii. comites defunctorum quomodo sculptae in sepulcris. Ibid. cum vittis. cxxiii. honoris causa Defunctis adsignatae. cxli.

Genii cum hominum anima coniunctio. cxxiii.

Genii arma militaria dedicantes

sculpti in sepulcris. xcii.

xciii. arma militaria fabricantes sculpti in sepulcris. cxviii.

iiidem Genii Aurigae Circenses ludos celebrantes cur sculpti in sepulcris. xcii.

clypeos adcollant cum imagine defunctorum in sepulcris. cxvi.

cum accensis facibus comites Proserpinae a Plutone sponso ad inferos deductae. cviii.

Defunctorum comites ad Elysios. lxxxi. lxxxvi. lxxxviii.

cxix. Delphinis vedi cur in sepulcris sculpti. lxxxviii.

Genii Dionysia. sculpti in sepulcro sub imagine defuncti. cxvi.

cxvii. cxxxii.

Genii duo Somnum & Mortem exprimentes in sepulcris. lxxxi. xciii.

Genii & Geniae Diis Deabusque datae. vii. viiii.

Genii & Tricenes cur sculpti in sepulcris. lxxxviii.

Genii nuptiales sponis Diis iter monstrant. vii.

Genii quatuor anni Tempestatum cum suis symbolis cur in sepulcris sculpti. cxix.

Genis famulis Deorum. symbola quae veteres assignarunt. cxvi.

Genius Bacchi fidibus canens, pantherae inequitans. cxi. habens caput ornatum copiae cornu. cxxxii.

Genius Herculis. cxv. cum bacche inversa, typus Mortis. cxviii.

Genius loci quomodo sculptus. cvii.

Genius sive Genia Cereris eius currum moderatur dum Proserpinam quærit. cvii.

Genus stesiebant aliquid rogantes. lxxvi.

Gherardeica Guido Comes laud. xli.

Gherardinus Antonius Paulus laud. c xlii.

Gladiorum certamen. cxxi.

Gly-

R E R V M.

Glycera Coronaria amata a Paulia Pictore. LXXXII.
Gorgonum capita cur in sepulcris sculpta. CXXIIII.
Gorü labores indicati. XVI. XVII.
Gratiae Veneris comites & sociæ. CXXXVI.
Gryphes cur sculpti in sepulcris. CXXXII.
Guarnaccius Marius Praeful Rom. laud. XIX. & eius fratres. XX. CXLVI.

HAbrocomas ex antiqua Inscript. XLII.

Hagenbuchius Ioannes Professor Tigurinus laud. a pag. XXXII. ad XLI. & XLIII.
Haruspices extra spicientes. CXI. CXII.

Helena ornata flammeo e thalamo rapta ab Alexandro Paride. CXXXI.

Heliades Phaërontis Sorores eius casum flentes. CXXVI.

Hemiphaerium superius Veneris inferius Proserpinae adpellationibus cultus. CII. CIII.

Hercules alter credi Commodus voluit. C. CI.

Hercules umbrarum Defunctorum ab inferis evocator. CVII.

cur Somnialis adpellatus. LXI.

Bacchi Indorum victoris comes. CXV. sagittas tradidit Philoetae. CXXIX. & seqq. cum ligno stabuli Augiae perpurgator. CXXVII. Defunctorum umbras ab Orco evocans. CVII

Hercules aeternae cur sculptae in sepulcris. LXXVI. CXXVI. & seqq.

Hermæa simulacra ante ianuam aedium posita. LXXXV. & seqq.

Heroes in bello vulnerati in castra reducti. CXVII.

Heroes Melagri comites in venatione apri Calydonii. CV.

Heroum arma in templis suspensa. XCIII. eorum brevis vi-

ta. CXXXIX. gesta in Sepulcris cur expressa. CXXVIII.

Hiems apud veteres cur Mortis symbolum. CII. expressus apri imagine. CIII.

Hippolyta Amazonum regina victa ab Hercule cui cingulum abtraxit. CXXVII.

Historiae & Fabulae cur in Sepulcris expressae. CXXVIII.

Homérica emblemata ex Iliade & Odyssæa in Sepulcris expressa. CXXVIII. & sequent.

Homérica emblemata Sepulcrorum. CXXIX.

Honores habiti Matronis & Vestalibus in via. CXXXIV.

Hylas ab Hercule amatus & destitutus quum eum amisit. LXXVIII.

IAni & Deorum praesidium signa ante ianuas aedium locata. LXXXV. & seqq.

Iani signum a Numa dedicatum. LXIII.

Ianua sive ostium cur in Sepulcris sculptum. CXI. Ostium Orci designat. LXXXV.

Ianuarum quae symmetria & ornamenta. LXXXV.

Ientaculum antiquorum. LIX.

Iliacae Historiae emblemata in Sepulcris. CXXIX. & seqq.

Imagines Defunctorum in clypeis sculptas Genii adcollunt. CXIX. CXXIII. CXL. Sculptae in Sepulcris: & cur rudibus interdum lineamentis. CIX.

Imagines Defunctorum sculptae Geniorum effigie. CXVII.

Imperator Victor, adstante Victoria cum clypeo, & captivi Barbari ad eius genua supplices, emblemata Sarcophagi. CXXI.

Initiatos Sacris Deum homines post mortem beatitudinem consequi veteres crediderunt. CVIII. CIX.

I N D E X

Inscriptiones antiquae cur innumerae perierint. xx.
Instrumenta Musica Musarum. cxx.
Ioannes Nardius Medicus Florentinus Antiquitatum conquisitor. cxiv.
Ioannis Velitrensis Episcopi Florentini Sepulcrum. Lxxix.
Ionae Historia expressa in Florentino Sarcophago Christiano. Lxxviii.
Iovis profectio ad convivia apud Aethiopes. cxxxviii.
Iucundus Iuannes Veron. xx.
Iulii Caesaris nex: toga sanguine eius resperfa ostensa coniuratis in Capitolio ex antiquo anaglypho xcvi. xcvi. eo interempto recitatum eius testamentum sedentibus Virgine Vestale Max. & M. Antonio Consule. xcix.
Iuno Cinxia & Iugalis culta a Sponsis feminis. cxxxiv.
Iupiter speclans Proserpinae raptum. cviii.

LAconicum Pisanum. cl. cli.
Lamius Ioh. laud. Lxvi.
Lampadem ardentem cur gerat Ceres. cvii.
Lanea vellera convestita floribus a feminis Coronariis. Lxx.
Lapithae praeliantes cum Centauris sculpti in Sepulcris. cxli.
Largitiones frumentariae. xlvii.
factae a Consulibus Municipilibus. Lxxvi.
Lares sculpti in candelabris. Lvii.
Laurentius Medices. xxii. xxvii.
Loricata sepulcra veterum. Lxxiv.
Leaena marmorea Arcefilai cum Cupidinibus. cxix.
Leaenae in Sepulcris sculptae quid designent. Lxxxvi.

Ledi tricliniaries, eorum forma. Lv. Lviii.
Ledi cubicularis forma apud Romanos. xciii.
Leones & arietes ornamenta Sepulcrorum. Lxxxvi.
Leones animalia sibi subiicientes cur sculpti in Sepulcris. cxviii. cxix.
Leones cum viris pugnantes in amphitheatro. cxl.
Liber Pater cur a Centauris curru vestus. cxli.
Liburnae naves Rom. xviii.
Linus Poeta parentalibus quotannis donatus. xcvi.
Lithostroton a Sylla dedicatum in templo Fortunae Praenestinae xlviii. & seqq.
Ludus parentum in funere filiorum xciii.
Lupius Barth. sculptor Florentinus. xxvii.
Lustrationes & purgationes animarum. cix.
Luxum amplexati Etrusci & Latini Sepulcra emblematis operosioribus ornarunt. cxxix.
Lyra canunt Centauri corru Bacchum vehentes. cix.

MAffeius Marius laud. xxiv.
Masseius Marchio Scipio laud. cxxxvii. cxlii.
Manus Panthea voto Sacra Diis salutaribus praefertur Mercurio. Lx.
Mari vestae defunctorum animae; cur. xci.
Marinae Deae Diique comites Defunctorum ad Elysios. xc. xci. cur in sepulcris expressi. cxxxviii.
Martelliorum familia nobilis Florent. faultrix studiorum Donati Sculptoris. Lxxxviii. & seqq.
Martinius Ioseph Canonicus Pisanus improbat. xcv. cxxxvii.

Ma-

R E R V M.

Matronarum pompa & famulitium. cxxxiii.

Mazochius Iacobus Rom. xxiii. xxiv. & seqq.

Medea curru vecta a draconibus Absyrti cadaver adspontans emblema Sepulcri. Lxxxix.

Meleagri venatio apri Calydonii emblema Sepulcrorum. Lxxxvii. quare civ. cv. eius comites Hercules, Castores, & Atalanta cum apro Calydonio. cxxiv.

Meleagrides ad Sepulcrum deflentes fratrem interfecum ab apro Calydonio. cxxiv.

Mensae repositoriae in conviviis quae Lvi.

Mensae tum in prandiis tum in conviviis opertae linteis. Lviii.

Mercuriales Genii. cxvi.

Mercurius cum Cerbero ad pedes. cviii. umbrarum defunctorum ductor ad Inferos. cviii. iter monstrat Plutoni Proserpinam sponsam ad inferos ducenti. cvii. cviii. Quaeſtor & Ductor animarum ad Orcum. Lxxxv. eius effigies sculpta in manu Panthea votiva. Lx. & seqq. inter Deos Salutares numeratus. Ibid.

Mercurii Terreſtris & Inferi munerata. Lxiv. restudo & alia symbola ei sacra. Ibid.

Meucci Vincentius Pictor Florent. laud. cxiii.

Micheloſiorum Patric. Florent. aedes. cvi.

Misenatum militum epitaphia. xviii.

Modium antiquum Romanorum quale xlv. & seq.

Monerarum ex auro & argento Reipublicae Florent. Principum Europae & Romanorum Pontificum qui inter primos collectores. cxii.

Monetarii Reipublicae Florentinae Nobiles Viri. cxii.

Morbo adfectae corporis par-

tes Diis voto oblatae in imagunculis. Lxi.

Mortis ianua. cxii.

Mortis & Fati vis quomodo in Sepulcris expressa. cii. cv.

Muratorii Lud. Ant. explicatio Christiani lapidis Flor. expensa. xxxiii. & seqq.

Mus cur Bubonis Vatis Affiorum pedibus subiectus. Lxxii.

Musae Bacchi Indorum victoris comites. cxv. cum Apolline cur sculptae in Sepulcris. xciv. xcv.

Musarum certamini cum Pieridibus adſiſtit Iupiter, Iuno, & Minerva. cxx. Pierides ab eis in picas converſae. Ibid.

Museum Cerretanum describitur, eiusque ornamenta indicantur. cx cxii.

Museum Florentinum. xvii.

Museum Guarnaccium. xvii.

xviii. xx. Etruscis monumentis reſertum. cxxxi.

Museum Suburbanum Strotium. cxxxiii.

Museum Antinorianum. Lxvii. cxxxi. & seqq.

Myſteriis ſacris initiati beatitudinem poſt mortem obtinere credebantur. viii.

N Ardius Ioannes. civ. Navalis Historia Romanorum ex priscis ſaxis. xviii.

Nicolinorum Museum. cxxvii.

Nicolinus Antonius Abbas Marchio laud. lv.

Nilus flores & frutices producens. Lii.

C. Norbanus Flaccus. xxix.

Nuptiae quo veſtium cultu celebratae: feminae a dextris sculptae. Lxxxiv.

Nuptiae & connubia cur in Sepulcris sculpta. Lxxxiii.

Nymphae Marinae cu. in Sepulcris sculptae. Lxxxviii.

Nymphæ educatrices Bacchi
pueri. cxxii.
Nymphæ Proserpinæ comites
cum ea flores legebant. cviii.

O Cesum cum Diis Deabusque
cur sculptum in Sepulcris an-
tiquorum. cxxxviii.

Oceanum transire credebant a-
nimas Defunctorum Elysios pe-
tentes xc. xci.

Odiam Hieronym. Eques laud.
xvi.

Ollulae cur Mercurio sacrae.
Lxiv. Lxv.

Opercula sepulcrorum loricata.
Lxxxiv.

Orci ianua & limen in Sepul-
cris. cvii.

Orci ianua sculpta in Sepulcris.
cxi.

Orci ostium in Sepulcris scul-
ptum quid designet. cvii.
cix. cx.

Orgia Bacchi cur frequenter in
Sepulcris sculpta. cix.

Orientalium pavimenta e pre-
tiosis lapillis. xlviii.

Orientis Reges captivi ante Bac-
chi currum. cxiv.

Oscilla in Sepulcris quid deno-
rent. Lxxxvii. & seq.

D. ORVILLE laudatus in dedicato-
ria Epistola, eius nobilitas,
doctrina, praeceptores, Iti-
nera, Musæum, Bibliotheca, An-
tiquitates Siculae, alia ingenii
monimenta, amici: a pag. v.
ad xiiii.

P Alladium e Troiana arce raptum
a Diomede. cxxix. & seqq.
Pallas Gigantem prosteruens.
cxviii.

S. Pancratii Florent. Basilica, & an-
tiquum Coemeterium. Lxx-
vii.

Pandarus a Diomede interfectus.
cxxix.

Panthææ Manus votivæ illa-
stratæ schema a pag. lx. ad
Lxviii.

Pantheræ trahunt Bacchi cur-
rum. cxi.

Panvinus Onuphrius laud. xxvi.
Paolotius Ristorus Vir Nobilis
laud. eius Musæum. cxl.

Parcae Adonidem a venatione a-
pri cohibentes. cii. raptam
Proserpinam lugentes. cvii.

Parentalia sedentes celebrabant
veteres. cii.

Patrocli nex in Sepulcris Etru-
scis expressa. cxxxix.

Pavimentorum apud Orientales,
Graecos, Italos, Etruscos, Ro-
manos origo & usus. xlviii.
& seqq.

Persona horrida in Sepulcris
quid notet. Lxxxviii.

Personata capita sculpta etiam
in antiquis Christianorum se-
pulcris. Lxxxviii. & seqq.

Personæ Comicae & Tragicæ
& oscilla sculpta in Sepulcris.
cx.

Petalsus valde in usu apud vena-
tores. cxxxvi.

Petrarcha Franciscus studium
antiquitatis excitavit. xxii.

Peutingerus laudatus. xxiv. &
seqq.

Q. Petronius Melior Consul Muni-
cipii Florentinorum. Lxxv. &
seqq.

Phallophoræ in comitatu Bac-
chi. cxv.

Phaëtonis casus feralis Sepul-
crorum emblemata. cxxv.

Phaseli antiqui forma. Lii.

Philodetes in antro Lemneo ae-
grotus iacens. cxxix. & seqq.

Phoenixes Venerem coluere.
cii.

Pholus Hercules amicus, ab eo
sub monte tumulatus. Lxxvii.

Phoenixes & Assyrii cultores Ven-
eris & Adonidis. ciii.

Pidurae Musei Cerretanii. cxiii.
cxiv.

R E R V M.

Pierides in picas conversae, emblema Sepulcri. cxx.

Pignorii Laurentii opinio de votiva Manu expensa. LX. & seqq.

Pileus Phrygius personis tributus in Sepulcris. LXXVIII.

Pisana Basilica dotata a Comitissa Beatrice & Mathilda. cxxxv.

Pisus ingens Sarcophagorum copia. cxxxiv. & cxxxvii.

Plancus Ianus. xxxi.

Pluto Proserpinam rapiens & ad Inferos quadriugo curru deducens, emblema Sepulcrorum. cvi. cvii.

Pluto rapiens Proserpinam emblema Sepulcrorum. cvi.

Pocula convivalia quae, eorum forma. LV. LVIII.

Poëtae seu Comici seu Tragici Sepulcrum. xc.

Polycleti statua Florentiae. xxvii.

Pontedera Iulius laudatus. LXIII.

Prandium antiquorum. LVIII. LIX.

Praefectorum Vrbi nomenclatura emendatio. XLVI.

Praefectus Annonae. XLVII.

Praeficarum habitus. cxxi.

Praenestini delubri pavimentum. XLVIII.

Proserpina legens flores cum Venere Diana, & Minerva:

ubi rapta a Plutone. cvi.

morti damnabat, quibus crines abscondebat. xciv. sex anni mensibus Adonidem apud

se retinens. ciii. eius comites in legendis floribus Venus, Diana & Minerva. cvi.

Pueri & Puellae alimentariae. XLVII.

Pueri ac Puellae aetate acerba decedentes crediti sunt rapti a Diis. civ.

Pugillaribus tabulis testamenta scripta. xcix.

Pulvini convivales. LVI.

Qvirinus Angelus M. S. R. E. Cardinalis Bibliothecarius laudatus. XXI. LXXXIII. ci. ciii.

Rapti a Diis Nymphisque qui aetate florebant. xciv.

Rhea Bacchum expiavit. cxxii.

Riccardiorum Marchionum Palatium olim Mediceorum Principum. LXXXIX.

Riccardius Vincentius Marchio Eques Senat. Flor. laud. eius Museum. cxiii.

Ricoverius Franciscus laudatus. cxxvii.

Rinuccinius Carolus Marchio & eius Museum. civ.

Romae Deae sacrum quo ritu factum ab Imperatore Commod. c.

Rosarum luxus & florum in conviviiis. LVI. LXVII.

Sacrificium Iovis cum immolatione tauri in Sepulcris expressum. cv.

Sacrificium *propter viam* dictum, sacrificalia vasa quae. ci.

Salvinus Salvinus Canonicus laud. xxiii. xxvii.

Sarcophagi antiqui cur vel perierint vel fracti ac deformati ad nos pervenerint. xcvi.

Satyri comites Bacchi. cxii.

Satyrus saltans cum utre vini in humeris. cxxxii.

Saturno cur pinea nux sacra. LXVI.

Schoefferus Io. Typographus Mogunt. xxiv. & seq.

Sculptura Augusto praefertim, & Hadriano imperantibus Romanae maxime floruit. cxxix.

Sepulcra sibi viventes concedebant veteres. cix. cx.

Sepulcra omnium antiquissima Graecorum Etruscorum &

Latinorum pura & simplici,

cia,

I N D E X

cia, solo titulo inscripta. cxxix.
 Sepulcra Procerum Florentinorum exterius in gradibus Baptistarii Florentini. Lxxx. Lxxvi.
 Sepulcra emblematis cur ornata ab antiquis. cxxviii. cur vacua interdum sine titulo. cxl. cxli.
 Sepulcrum Libertorum & Seruorum Liviae. xvi.
 Serapis valetudinis pedum praefes. Lxvi.
 Scrinium cum voluminibus Consulibus tributum. xxxvi.
 Serpens cristatus in votivis manibus & pedibus quid designet. Lxvi.
 Servi lampadem matronis & sponsis praeferentes. cxxiv.
 Silatium antiquorum quale. Lix.
 Sol cum lampade ardente sculptus. cxxvi. cxxvi.
 Solem exprimit Adonis ex Assyriorum & Phoenicum sententia. ciii.
 Spectacula brevis vitae symbolum apud antiquos. cxl.
 Sponsae apud Etruscos carpento ductae ad facta & ad domum sponsi. cxxiv.
 Statuae avibus beneficiis dedicatae. Lxix.
 Stibadii antiqui schema pictum in tabula musivo opere. Lxi. Lxv. Lx.
 Stragulis ornati lecti triclinares. lviii.
 Structoris in conviviis imago, & officium. Lxiii.
 Strozius Alexander exscriptantiquos lapides. xlii.
 Stymphalides ab Hercule abactae & interfectae. cxxvii.
 Suarezus Ioseph Maria laud. L.
 Sulla devicto Mario Templum Praenestinum ornavit lithostroto. xlii.
 Suppedaneum adpositum lectis cubicularibus. xciii.

Supplicia fontium hominum apud Orcum. cix.
 Sus foeta sacrificata in coloniarum deductione. ci.
 Symbola Deorum Dearumque propria in votivis manibus expressa. Lxvi. & seqq.
 Symbola Sepulcrorum quae. Lxxvi.

T Abula eburnea sacra e Museo Cerretanio in Museo Gorianum migravit. cxiii.
 Taeniae & vitrae donatae defundis. Lxxx. & seqq.
 Taurus Dialis Iovis victima. cv.
 Telluris Deae Genius. cxxiii. cur eadem Dea in sepulcris sculpta. Ibid.
 Tellus quomodo sculpta. cvii.
 Tellus Dea cum quatuor pueris cur sculpta in sepulcris. cxxii.
 Temperantia familia Florentina. Lxxix.
 Tempestates anni quatuor quomodo expressae. cii.
 Terra culta, viventium & mortuorum mater. ciii. civ.
 Terra mortuos suscipit. ciii. civ.
 Thaletis sententia omnia in aquae principium reducere. Lxxviii.
 Theodoretus locus expensus. xxxix. & seqq.
 Thoms Comes Fridericus laudatus. Lxx.
 Thun Comes Praeful, & eius Museum laudatum. ciii. civ.
 Tintinnabulum pendens e collo elephantis. cxiv.
 Tituli votivis donis adscripti. Lxii.
 Tullius Medicus Florentinorum antiquus. xxxi.

Tur-

R E R V M.

Turtures in sepulcris quid significent. cxxxii.

Tuscis probe nota Historia Troici belli. cxxxvii. & seqq.

Togati viri nabebant. lxxxiv.

Tomasini Iac. Phil. opinio de votiva Manu Magnae Deum Matri sacra voto expensa. lx. & seqq.

Tricliniorum antiquorum forma. a pag. liv. ad lxx.

Tripodes ad sustinenda vascula vinaria. cxvii.

Triticum peregrini largitio. xlvii.

Tritones & Genii cur sculpti in sepulcris. lxxviii.

Tropaeis ornata Defunctorum sepulcra. cxlii.

Venus cum sudaribus maerens sculpta in sepulcris. cxxxvi. Iugens Adonidem ad aprum venationem proficiscentem, eum Sepulcrorum emblemata. ci. cii. ciii. cum Cupidine & Marte, qui Dii Defunctorum comites ad Elysios. cxlii.

Victoria agitans curram Bacchi. cxli.

Victorius Eques Franciscus laudatus. xvi.

Vinalia festa cur in sepulcris sculpta. cxix. cxx.

Vinum absinthio conditum cur biberent Aurigae Circenses. xcii.

Vinum ex amphoribus quomodo hauriebant veteres. cx.

Virginis Vestalis Maximae cultus, vestes, honor bisellii. xcix.

Virtus cum Roma sculpta adsimili fere habitu. ci.

Vitae humanae vices in sepulcris expressae. cviii.

Viventes sepulcra sibi veteres parabant. cix. cx.

Vlysses socius Diomedis in rapto Palladii, cum eo contendens. cxxix. & seqq.

Vmbra Defuncti vestibus circumvoluta, testis capite. cvii.

Vmbrarum ad Orcum deductio, animarum ad sidera & Elysios. cviii.

Vmbras Defunctorum Inferos, animas sidera adire putarunt veteres. xciv.

Vmbrosius Ioannes Paulus laudatus. lxxvi.

Vngebantur pedes & caput discumbentium. lvi.

Volaterrana Hypogaea. cxxxi.

Volaterris eruta plurima monumenta Etrusca. xvii.

Volumen quibus tributum. xc.

Vertumnalia festa cur in Sepulcris sculpta. cxix. cxx.

Vr.

V Aletudinem si impetrarent quae veteres votiva dona Diis offerebant. lxi. & seqq.

Valeriorum Nobb. Florentinorum Museum. civ. cxviii.

Vascula insepulcra Sepulcris. cxxi.

Vascula vinaria in conviviis adhibita, quae. cxvii.

Vasa unguentaria in conviviis exposita. lvii.

Vela in sepulcris suspensa quid designent. lxxx. cxxxvi.

Velum supra caput expandunt Deae Marinae. lxxxviii. & xci.

Venaticus apparatus, retia, hastilia, canes, pilei ex antiquis sepulcrorum sculpturis. cxxxvi.

Venatores quomodo petasum gererent. cxxxvi. & seqq. eorum vestis quae. cxxxvii.

Veneris effigie expressae in Sepulcris feminae honoris causa. lxxxviii. & seqq. cxxxviii.

I N D E X

Vrbs Roma culta divinis honoribus & sacrificiis. c. ci.

Vrsinus Ignatius laudatus. cxiii.

Vaguentorum profusio & luxur in conviviis. lvi. lvii.

Vulcanales Genii. cxvi.

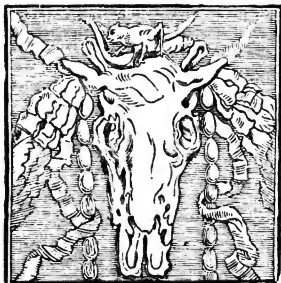
Vulnera quomodo curata He-

roicis temporibus. cxxx. & seqq.

Vultures aves auspicatae. xxix.

Zodiaci signa in duas Classes divisa. ciii.

F I N I S.

201 1475754

ERRATA

CORRIGE.

<i>Pag.</i> LXVII.	Manus Panteas.	<i>lege</i>	Pantheas.
C.	Periofigna		periofignia.
CII.	Phisici		Physici.
CXVIII.	Ioannis Antinorii.		Ioannis Altovitae.
7.	pondit libras.		ponderat libras. 7.
11.	SIC GRECVLA.		Dele ñ SIC, & pone extra lapidem.
22.	redimere		redimire.
30.	M. VISPANIVS.		M. VIPSANIVS.
97.	Phafellum		Phafelum.
99.	explicaris		explicatis.
112.	in altero n. 101.		in altero n. 103.
123.	M. AVRELLIVS		M. AVRELIVS.
124.	MINISTATIONE		MINISTRATIONE.
137.	Oraciliae		Oraciliae.
204.	in Aegipto		in Aegypto.
208.	Cecilianae		Caecilianae.
262.	n. 363. ROCCHI		ROCHI.
286.	Triumviro		Triumviro.
346.	Polbyftor		Polyhiflor.

Si quae alia menda cum mea, tum etiam typothetarum culpa commiffa legendo tibi occurrent, Lector humaniffime, ea ipfe deleto, & veniam benevolo animo indulge mihi praefertim, dum haec scriberem, multis aliis curis diftento.

R E G E S T V M.

✱. ✱✱. ✱✱✱. ✱✱✱✱. ✱✱✱✱✱. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z. Aa. Bb. Cc. Dd. Ee. Ff. Gg. Hh. Ii. Kk. Ll. Mm. Nn. Oo. Pp. Qq. Rr. Ss. Tt. Vv. Xx. Yy. Zz. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p.

Omnes funt duerniones, praeter n. p.

F L O R E N T I A E.

Excufum in Typographio Viviano, cum Praefidum adprobatione, abfolutum in fine anni MD. CCXXXIV.

